SECRETUL VEACURILOR

TE-AI ÎNTREBAT VREODATĂ: CINE SUNT EU?
CE SUNT EU? PENTRU CE SUNT?
TU ÎNSUȚI EȘTI UN SECRET. LUMEA,
LOCUL TAU IN SPAȚIU, ESTE UN MISTER.
ACUM POȚI ÎNȚELEGE.

HERBERT W. ARMSTRONG

SECRETUL VEACURILOR

TE-AI ÎNTREBAT VREODATĂ: CINE SUNT EU?
CE SUNT EU? PENTRU CE SUNT?
TU ÎNSUȚI EȘTI UN SECRET. LUMEA,
LOCUL TAU IN SPAȚIU, ESTE UN MISTER.
ACUM POȚI ÎNȚELEGE.

HERBERT W. ARMSTRONG

Tradus din limba germană,

https://cog-ff.com/geheimnis_der_zeitalter.pdf

în anul 2024

(private-non-comerciale)

Toate pasajele biblice, corecturile, marcările, cometariile şi ilustratele
a fost adăugate de traducător.
În mare măsură sînt referințe la pasaje biblice, arhitekturi istorice si arheologice folosite de autor.

Toate citatele biblice din această carte sunt preluate din Biblia română**,**
Dumitru Corlinescu 1924
Corlinescu 1924 revizuită 2010, 2014
şi

https://www.caleacrestina.ro/biblia/

Trebuie remarcat faptul, că o Biblie corectă trebuie sa fie tradusă astfel:
Testamentul Vechi după Textul Masoretic
Iar **Noul Testamentul** după Textus Receptus**,**
iar cea mai indicata Biblie este **Versiunea King James (KJV)**.

"Copyright Disclaimer Under Section 107 of the Copyright Act 1976,
allowance is made for "fair use" for purposes such as criticism,
comment, news reporting, teaching, scholarship, and research.
Fair use is a use permitted by copyright statute that might otherwise be infringing.
Non-profit, educational, or personal use tips the balance in favor of fair use."

Aș dori să-mi exprim recunoștința față de Aaron Dean, care m-a ajutat la scrierea și editarea acestei cărți. Fără el publicarea cărţii nu ar fi fost posibilă din cauza vederii mele slăbite.

© 1987 Colegiul Ambasadorului
Toate drepturile rezervate

Această carte este dedicată amintirii soției mele, Loma Armstrong, cu care am petrecut cincizeci de ani fericiți.

INTRODUCEREA AUTORULUI

Am dus o viaţă lungă, activă, foarte interesantă. O viaţă care se întinde pe ultimii opt ani şi jumătate ai secolului al XIX-lea şi pe tot secolul XX până acum. *https://www.herbertwarmstrong.info/*

Am experimentat şi trăit epoca maşinilor şi a industriei pe scară largă, epoca aviaţiei, epoca nucleară şi acum epoca călătoriilor în spaţiu. Eu am cunoscut încă America ca ţară agricolă, unde fermierii mergeau veseli cântând în spatele plugului tras de cai, şi era de tranziţie urbană, când fermierii din Vestul Mijlociu au suferit mari greutăţi şi au fost nevoiţi să lupte pentru ca subvenţiile guvernamentale, să rămână pe linia de plutire.

Am trăit progresul industrial şi tehnologic uluitor al secolului al XX-lea. Şi, în acelaşi timp, am experimentat că relele înspăimântătoare, crimele şi violenţa au crescut ameninţător, că oroarea războiului nuclear şi autoeradicarea omenirii în timpul vieţii actualei noastre generaţii a devenit o posibilitate. autoextingerea omenirii în timpul vieţii actualei noastre generaţii a devenit o posibilitate.

Am văzut toate cele patru colţuri ale lumii. Am avut contact personal cu oameni din toate categoriile sociale, bogaţi şi săraci. Am vorbit cu magnaţi industriali, împăraţi, regi, preşedinţi şi prim-miniştri. Am ajuns să cunosc lumea de prima mână, de aproape, într-un mod pe care doar câtorva l-e este posibil.

Când aveam cinci ani, tatăl meu a prezis că voi deveni avocat, deoarece mereu puneam întrebări despre tot felul de subiecte. Am vrut să „înţeleg", am vrut să „pricep". Regele Solomon — cel mai înţelept om care a trăit vreodată — şi-a dorit înţelepciune, căutarea lui pentru înţelepciune a fost îndeplinită de DUMNEZEU mai mult decât oricine altcineva. După atâţia ani, acum îmi dau seama că acelaşi DUMNEZEU mi-a deschis „înţelegerea" celor mai profunde taine ale vieţii care rămân un mister pentru majoritatea oamenilor.

Cum sa întâmplat asta? Am crescut într-o familie protestantă până la vîrsta de optsprezece ani, dar nu am auzit niciodată în biserică,răspunsuri la aceste întrebări stringente. Dacă Biblia dezvăluie răspunsurile, de ce există atât de

multe denominaţiuni în creştinism şi atât de multe puncte de vedere diferite despre ceea ce spune Biblia?

Dar cine poate înţelege Biblia? Cu siguranţă eu nu am înţeles-o. Şi chiar dacă o înţelegi, poţi să o crezi? Se bazează pe autoritate? Această întrebare mi-a dat bătăi mari de cap; ea este secretul care urmează să fie dezvăluit în această carte. Când am început să înţeleg, în 1926, aveam 34 de ani. Şi nu a fost altceva decât un început. Motivul decisiv, limpede, care m-a motivat să scriu această carte nu mi s-a dezvăluit decât în decembrie 1984. A fost o realizare copleşitoare, un adevăr central care este clar prezentat aici.

Aşa că în vara lui 1926, mintea mea a început să se deschidă către adevărul discutat în această carte. M-am întrebat: „Cine sunt eu? Ce sunt eu? Pentru ce sunt eu?" O căutare raţională a unui răspuns a eşuat; nu l-am găsit. Era un secret. Apoi, în toamna acelui an, m-am confruntat cu o provocare referitoare la o întrebare biblică şi la teoria evoluţiei. Ca rezultat, mi s-au deschis perspective uimitoare şi profunzimi de cunoaştere şi înţelegere.

La început s-a pus problema respectării duminicii şi a originii omului.

Am ştiut: ***Biblia este cel mai mare bestseller din lume***. Dar ea a rămas întotdeauna un mister pentru mine. N-am înţeles-o.

Am spus: „Biblia spune că ar trebui să ţii ziua de duminica". Am fost întrebat de unde ştiu asta; ai citit tu însuţi?

Eu ştiam, i-am răspuns, că toate bisericile ţin duminica şi învăţăturile lor se bazează pe Biblie.

Această întrebare a dus la o ceartă profundă cu soţia mea. M-am simţit obligat să fac cercetări amănunţite în Biblie şi, în acelaşi timp, să cercetez problema teoriei evoluţiei, care în prezent câştiga teren în educaţia academică la acea vreme.

Studiul meu amplu al lucrărilor lui Darwin, Huxley, Haeckel şi alţii m-a determinat să pun la îndoială autoritatea Bibliei şi chiar existenţa lui DUMNEZEU. Aceşti gânditori deveniseră conştienţi de creşterea cunoştinţelor despre univers. Ei nu au putut să împace această expansiune a cunoştinţelor cu învăţăturile religioase ale timpului lor. Cercetările mele asupra gândirii părinţilor teoriei evoluţiei mi-au amintit de ceea ce citisem în al ***optulea capitol din Psalmi***, cum regele David, conducătorul unui popor străvechi, a privit în sus la stelele de pe cer, stând în faţa vastităţii universului şi şi-a gândit gândurile.

***3-6**: Cînd privesc cerurile - lucrarea mînilor Tale - luna şi stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gîndeşti la el? Şi fiul omului, ca să-l bagi în seamă?*
L-ai făcut cu puţin mai pe jos decît DUMNEZEU, şi l-ai încununat cu slavă şi cu cinste. I-ai dat stăpînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui:

„Prima înghițitură din paharul științei îl face pe om ateu, dar la fundul paharului așteaptă Dumnezeu.“

- *Werner Heisenberg (1901-1976)* -

Ce era el, ce era omul în acest univers infinit? Dar ar trebui să văd apoi în cercetarea pe care am făcut-o cum răspunsul final a fost revelat apostolului Pavel şi clar în capitolul al doilea din Evrei. Eram hotărât să găsesc dovezi de nerefuzat ale existenţei lui DUMNEZEU şi autoritatea Bibliei, sau să le resping pe ambele. Mi-am dat seama că majoritatea oamenilor acceptă sau resping o doctrină pur şi simplu pe baza unor presupuneri, în funcţie de ceea ce au auzit, învăţat sau fără a cere dovezi, preluat de la alții. Dar eu am vrut să fiu convins de chestiune bazată pe dovezi pozitive, nu pe simple presupuneri sau iluzii.

După luni de studiu zi şi noapte, răspunsurile mi-au fost dezvăluite cu dovezi care m-au întărit şi au fost de netăgăduit.

Existenţa lui DUMNEZEU nu mi-a mai fost dovedită pur şi simplu pentru că mi s-a spus şi mi s-a învăţat de nenumărate ori. Mai degrabă, găsind o dovadă absolută, concludentă a ***existenței Supremului DUMNEZEU Creator*** **şi a** ***autorității nediminuate a Sfintei Scripturi ca Cuvânt al lui DUMNEZEU***, ca revelaţie a mesajului şi cunoaşterii lui DUMNEZEU către omenire.

Am descoperit că Biblia este o carte criptată, dar conţine răspunsul la marile ghicitori ale existenţei cu care se confruntă fiinţele umane.

Dezvăluirea acestor secrete — chiar şi pentru pentru Biserica lui DUMNEZEU — a fost pierdută, dar a rămas păstrată şi putut fii citită, sub forma Bibliei. Atunci de ce nu a fost înţelesă în vremurile ulterioare? Pentru că Biblia este o carte codificată şi a fost intenţionat să nu fie înţeleasă până în vremea noastră, până la sfârşitul secolului al XX-lea. În timpul studiilor mele de zi şi de noapte de atunci, mi-am dat seama de ce, bestsellerul mondial, este cea mai greşit înţeleasă carte dintre toate cărţile. Claritatea deplină sau adevărul unui subiect este rareori dezvăluit dintr-o singură Scriptură. Momentele adevărate,

afirmaţiile, factorii sau aspectele temporale se găsesc de obicei în altă parte şi în alte cărţi ale Bibliei. Înţelegerea completă şi precisă a unui subiect este dată doar atunci când declaraţiile despre acesta, care pot fi împrăştiate pe scară largă în Biblie, sunt văzute în context.

Mi-am dat seama că Biblia este ca un puzzle uriaş, mii de piese care trebuie puse împreună şi să se potrivească doar într-un anumit mod. Dar atunci tabloul devine clar ca ziua pentru cei care sunt pregătiți să creadă ceea ce spune DUMNEZEU, Creatorul nostru.

Această carte pune laolaltă nenumăratele piese ale puzzle-ului — nimic mai mult şi nimic mai puţin! -, într-un mod care le face uşor de înţeles. Ori de câte ori citiţi această carte, verificaţi întotdeauna Biblia. Vedeţi cu ochii voştri cum toate aceste adevăruri sunt mărturisite în Biblia dvs; lăsaţil pe DUMNEZEU să vă introducă pas cu pas în marele lui adevar. O „imagine de ansamblu" semnificativă, convingătoare şi coerentă, va apărea pentru dvs.

Într-o zi s-ar putea dovedi că aceasta este cea mai importantă carte scrisă în aproape 1.900 de ani. Acest lucru nu se datorează strălucirii sale literare sau din cauza limbajului său savant înflorit, care a fost evitat intenţionat, ci mai degrabă din cauza simplităţii sale lingvistice cu care cele mai importante cunoştinţe au fost dezvăluite vreodată de cea mai înaltă sursă de cunoştinţe de la apariţia primului om Pământ, care clar a derutat toţi oamenii.

Omenirea este orbită de întrebările despre cine este omul, ce este el, pentru ce este el acolo, cum a apărut el pe acest pământ. Omul este derutat de incapacitatea sa de a-şi rezolva problemele şi de a găsi răspunsuri la întrebările de neînţeles despre existenţa omului şi a lumii pe care o locuieşte.

Răspunsul la toate aceste întrebări fundamentale a fost dezvăluit cu mult timp în urmă de Autoritatea Supremă, dar în formă codificată; Mesajul ar trebui să fie descifrat doar astăzi, în vremea noastră.

Încă din primul secol, o altă Evanghelie s-a infiltrat în biserică, iar după aceea au apărut multe erezii şi biserici false sub numele de „creştinism tradiţional", aşa cum arată DUMNEZEU în ***Apocalipsa 12:9***, întreaga lume este înşelată.

> *„Ştiu necazul tău şi sărăcia ta (dar eşti bogat), şi batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei şi nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei.*

Adevărurile de bază au rămas întunecate, secrete. Chiar şi clerul sincer şi bine intenţionat şi-a adoptat întotdeauna credinţele de la alţi oameni şi din tradiţia

bisericii respective. Ei au presupus că aceste învăţături false erau adevăratele învăţături ale Bibliei. În loc să adune în mod corect şi înţelept diferitele piese ale puzzle-ului, a devenit obişnuit şi practic să citească doctrine false, deja crezute într-un anumit verset al Bibliei şi să le scoată din context. Versetele au fost interpretate pentru a spune ceea ce a fost învăţat şi ceea ce deja se credea. Totuşi, Biblia nu are nevoie de interpretare pentru că ea se interpretează singură. Acest lucru devine clar atunci când adunaţi corect diferitele pasaje biblice pe o anumită temă, aşa cum spune Biblia însăşi: *„... aici puţin, acolo puţin”* (***Isaia 28:10***). Lumea creştinismului tradiţional bisericesc este, de asemenea, sedusă.

> *„Căci dă învăţătură peste învăţătură, învăţătură peste învăţătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puţin aici, puţin acolo.“*

Am spus de multe ori că este mult mai dificil să dezveţi un adevăr presupus şi greşit crezut decât să înveţi un adevăr nou. Chiar şi eu în ultimii 58 de ani, nu am înţeles pe deplin semnificaţia faptului, aşa cum este revelat în ***Genesa 3:22-24***.,

> *Domnul DUMNEZEU a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele şi răul. Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-şi întindă mîna, să ia şi din pomul vieţii, să mănînce din el, şi să trăiască în veci.“ Deaceea Domnul DUMNEZEU l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pămîntul, din care fusese luat. Astfel a izgonit El pe Adam; şi la răsăritul grădinii Edenului a pus nişte heruvimi, care să învîrtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii.*

că DUMNEZEU a reţinut în mod fundamental Duhul Sfânt şi viaţa veşnică de la omenire, până la întoarcerea lui Hristos, când Satan va fi doborât.

Învăţătura creştină tradiţională a presupus întotdeauna acest lucru, că va exista o competiţie între DUMNEZEU şi Satan, că DUMNEZEU ar fi disperat să „mântuiască lumea”, dar că Satan va rămâne învingător în acest conflict uriaş. Cu alte cuvinte, DUMNEZEU L-ar fi trimis pe Hristos la prima Sa venire pentru a încerca să câştige lupta împotriva lui Satan. Creştinismul tradiţional învaţă, că oricine doreşte poate veni să fie „mântuit” prin Hristos.

Recunoscusem eroarea acestei presupuneri de mulţi ani, dar abia de curând mi-a devenit clar întregul adevăr al acestui punct.

Acum, în al 93-lea an, am fost condus să scriu această carte înainte ca această viaţă, atât de bogată în evenimente să se încheie, de dragul tuturor celor care tânjesc după adevărata cunoaştere, să împărtăşească răspunsurile

pe care inteligența înaltă și incomparabilă a lui DUMNEZEU le dezvăluie în Cuvântul Său — **doar dezvăluit, dacă cineva are adevărata voință să înțeleagă acest *Cuvânt — BIBLIA*!**

> *Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui DUMNEZEU pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului; deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă DUMNEZEU, prin credinţă şi care duce la credinţă, după cum este scris:„Cel neprihănit va trăi prin credinţă."* ***Romani 1:16 -17.***

Fie ca această carte — scrisă la timpul potrivit stabilit de DUMNEZEU — să deschidă ochii multora la adevăr și să lumineze tainele care au fost obscure de atâta vreme.

CUPRINS

INTRODUCEREA AUTORULUI_____ VII

CUVÂNT ÎNAINTE _____ 2

INTRODUCERE
Cum au fost dezvăluite cele şapte secrete_____ 7

CAPITOLUL I
Cine şi ce este DUMNEZEU? _____ 27

CAPITOLUL II
Misterul îngerilor şi al spiritelor rele _____ 55

CAPITOLUL III
Misterul omului _____105

CAPITOLUL IV
Secretul civilizaţiei umane_____151

CAPITOLUL V
Misterul Israelului _____170

CAPITOLUL VI
Taina Bisericii _____214

CAPITOLUL VII
Misterul Împărăţiei lui DUMNEZEU_____313

INDEX AL CUVINTELOR CHEIE_____423

IMAGINI adăugate de traducător _____426

LECTURĂ RECOMANDĂ _____427

CUVÂNT ÎNAINTE

Va-ți întrebat vreodată: cine sunt eu? Ce sunt eu? pentru ce sunt eu? Lumea, spaţiul tău de viaţă, este un mister. Tu însuţi eşti un secret. Nu ţi-ai văzut niciodată propriul creier, sediul intelectului tău şi tot ceea ce eşti.

Viaţa dumneavoastră este plină de secrete. Da, însăşi existenţa dumnea-voastră este un mister dacă vă gândiţi la asta. Sunteţi un produs întâmplător al unor forţe oarbe şi fără sens - sau un DUMNEZEU atotputernic, o inteligenţă supremă, v-a creat într-un mod planificat şi plin de sens şi ţi-a dat un scop de a fi, care la rândul său este învăluit în mister? Tradiţia DUMNEZEULUI comun din istoria omenirii, este de asemenea atât de „misterioasă" încât învăţământul superior din lumea occidentală a încercat să o elimine, adoptând aproape în unanimitate teoria evoluţiei. Teoria evoluţiei este încercarea omului de a explica existenţa creaţiei fără un creator divin.

Odată cu răspândirea educaţiei, dezvoltarea intelectualismului, extinderea cunoştinţelor astronomiei despre univers, minţile gânditoare au început să pună întrebări. Ce semnificaţie are întregul cosmos? Cum s-a creat?

Oamenii raţionali, orientaţi ştiinţific, s-au simţit incapabili să explice cunoştinţele tot mai mari ale unui univers în expansiune cu învăţăturile religiei aşa cum le cunoşteau prin Biserica Romano-Catolică şi prin protestantism, care dominase gândirea lumii occidentale. Învăţătura despre un Hristos cu părul lung, cu aspect destul de fragil şi noţiunea unui DUMNEZEU alcătuit din spirit invizibil, era nesatisfăcătoare din punct de vedere intelectual pentru ei. Toată treaba a fost un mare mister. În

deşertăciunea minții lor savante, au încercat sâ eludeze misterul pe baza materialismului. Ei şi-au satisfăcut curiozitatea încercând să găsească o soluţie la misterul originilor existenţei, al vieţii şi să găsească o explicaţie materialistă care să-i satisfacă. Treptat, în minţile gânditoare, dar ignorante, pline de vanitate intelectuală, a apărut teoria evoluţiei. Această gândire s-a dezvoltat în teoria lui Lamarck despre „utilizare şi neutilizare". Imediat după teoria lui Lamarck, a venit Charles Darwin cu teoria, „selecţiei naturale". Într-adevăr, Darwin a murit fără a fi sigur de propria sa teorie. Cu toate acestea, doi colegi, Haeckel şi Huxley, s-au luptat energic pentru a se asigura, ca teoria lui Darwin să fie acceptată de opinia publică.

Dar gânditorii umani, cu vanitatea lor intelectuală, care au adus o teorie în existență, aveau mai multe cunoştinţe decât cel mai mare gânditor care a creat-o? Teoria evoluţiei a fost inventată de oameni în efortul de a explica existenţa unei creaţii fără existenţa anterioară a unui creator divin. Dacă DUMNEZEU atotputernic l-a făcut pe om şi dacă el stă ca creatorul a tot ceea ce există: atunci se ridică taina lui DUMNEZEU, temporal vorbind, ca fiind cea dintâi şi cea mai mare taină.

Cine şi ce este DUMNEZEU? Nicio religie nu înţelege acest mister, nicio ştiinţă nu explică, nicio academie nu învaţă. Pentru iniţiatorii teoriei evoluţiei, cu vanitatea lor intelectuală, existenţa lui DUMNEZEU, aşa cum este prezentată de religie, a fost un mister pe care ei nu l-au putut nici înţelege, nici accepta. Dar liderii religioşi care au respins-o nu au înţeles misterul lui DUMNEZEU însuşi. DUMNEZEU se descoperă în cuvântul său, Biblia, dar aproape nimeni nu-l înţelege. Biblia este, aşa cum spune scriitorul Bruce Barton, „cartea pe care nimeni nu o cunoaşte." Biblia în sine este misterul original, care conţine soluţia tuturor celorlalte mistere.

Dacă adevărul despre DUMNEZEU este „secretul numărul unu" revelat în Biblie, atunci adevărul despre îngeri şi duhurile rele este cu siguranţă secretul numărul doi. Există într-adevăr un diavol? A creat DUMNEZEU un diavol? Dacă există îngeri sfinţi, în ce scop şi care este domeniul lor de activitate? În Biblie este scris că lumea noastră este de fapt condusă de forţe invizibile, de duhuri rele. Influenţează duhurile rele oamenii de astăzi, poate chiar guvernele? Îţi poate spiritele rele influenţea chiarşi viaţa dumneavoastră? O întrebare care pare a fi învăluită într-un mister adânc.

În al treilea rând, trebuie să fie cu siguranţă misterul propriei dumneavoastră vieţi — al umanităţii în ansamblu. Ce şi de ce este umanitatea? Este omul

un suflet nemuritor? Oare morţii ştiu ce fac cei vii? Este omul o fiinţă făcută din carne şi oase cu un suflet nemuritor? Are viaţa omenească un scop şi sens? Ne-am dezvoltat prin forţe materiale neinteligente (evoluţie)? De ce oamenii se confruntă cu probleme aparent insolubile?

Pe locul patru în lista misterelor neînţelese este civilizaţia omenească. Cum s-a dezvoltat? Cum s-a constituit paradoxul: pe de o parte, un progres uluitor, pe de altă parte, probleme în creştere care ne ameninţă existenţa? Pe de o parte, un progres uluitor, pe de altă parte, probleme în creştere care ne ameninţă existenţa?

În continuare, în dezvoltarea societăţii umane pe pământ, vine misterul evreilor şi al vechiului popor Israel. Sunt evreii vechiul popor Israel? De ce a făcut DUMNEZEU un legământ special cu israeliţii? De ce sunt ei „poporul său ales”? Nu ar trebui să fie înţeles acest lucru ca fiind discriminatoriu faţă de alte popoare? Este valabil înaintea lui DUMNEZEU, prestigiul persoanei? Care este funcţia Israelului în planul divin al lucrurilor?

Apoi misterul bisericii. De ce există o instituţie „biserică” în lume? Are un sens pe care nici măcar creştinismul tradiţional nu îl înţelege? Este biserica o singură biserică bazată pe Hristos sau este alcătuită din multe secte şi denominaţiuni diferite? Este biserica bine organizată după un model specific creat deHristos? Există guvernare şi autoritate în biserică? Este o biserică universală mare, cu multe milioane de membri sau o biserică mică şi persecutată? Cum ar putea cineva să recunoască adevărata biserică astăzi?

Şi în sfârşit, misterul Împărăţiei lui DUMNEZEU. „Împărăţia lui DUMNEZEU” este în centrul Evangheliei lui Hristos. Împărăţia lui DUMNEZEU este ceva „în” om? Ceva care poate fi stabilit în inima omului? Este instituţia bisericii? Sau ceva complet diferit? De unde această taină din Evanghelia lui Hristos?

Acestea sunt CELE ŞAPTE MARI SECRETE care afectează viaţa fiecărei persoane de pe pământ. Adevărul despre toate aceste mistere este scris în Biblie, dar nici o singură biserică, nici un singur teolog nu pare să-l înţeleagă.

De unde asta? De unde vine? Biblia însăşi este un mister primordial.

Dacă a-ți citi Biblia de la început până la sfârşit, a-ți fi dezorientat. Biblia nu se poate citi ca orice altă carte. Adevărurile Bibliei se dezvăluie în fragmente, aici o parte, colo o parte, răspândite în întreaga Scriptură; şi ele pot fi înţelese numai prin Duhul Sfânt, care este dat acelor oameni care se supun lui DUMNEZEU, recunosc greşelile şi erorile şi mărturisesc credinţa în Hristos,

Cuvântul lui DUMNEZEU. Hristos a fost Cuvântul personificat. Biblia este acelaşi cuvânt tipărit.

Duhul Sfânt — condiţia prealabilă pentru înţelegerea Cuvântului lui DUMNEZEU — omul dobândeşte Duhul Sfânt doar prin pocăinţă totală şi credinţă necondiţionată înHristos şi ceea ce spune el. Înainte de pocăinţă trebuie să existe: recunoaşterea faptului că aţi greşit, aţi crezut şi făcut lucruri greşite. Acesta pare să fie cel mai greu lucru pentru oameni — recunoaşterea concepţiilor şi credinţelor greşite, recunoaşterea greşelilor şi în cele din urmă, înlocuirea cunoştinţelor incorecte cu o înţelegere corectă.

Este de mirare că nimeni — sau mai degrabă: aproape nimeni — nu cunoaşte şi înţelege cu adevărat Biblia? DUMNEZEU a criptat această carte în mod intenţionat; ar trebui să fie înţeleasă doar în vremurile noastre moderne. De ce s-a făcut asta în mod intenţionat? Şi asta este un mister. Paginile următoare vor explica acest lucru mai detaliat.

În ***capitolul al doisprezecelea din Daniel*** citim, că nici acest om evlavios al lui DUMNEZEU nu putut înţelegea cea parte a Bibliei, care i-a fost dată să o introducă în acea vreme. El a auzit, dar nu a înţeles. Îngerul revelator i-a spus: „*Du-te, Daniel; căci este ascunsă şi pecetluită până în ultimele timpuri*" — timpurile de sfârşit.

> ***4.*** *Tu, însă, Daniele, ţine ascunse aceste cuvinte, şi pecetluieşte cartea, pînă la vremea sfîrşitului_. Atunci mulţi o vor citi, şi cunoştinţa va creşte.*"

Am ajuns astăzi la acel moment. DUMNEZEU a deschis înţelegerea Cuvântului Său celor pe care i-a ales, care s-au supus Lui şi cuvântului Său sfânt binecuvântat. Înţelepţii, se spune mai departe în capitolul al doisprezecelea din Daniel, l-ar înţelege în timpul sfârşitului, dar cei răi nu l-ar înţelege. Cine sunt aceşti oameni înţelepţi care pot înţelege Biblia?

> ***8.*** *Eu am auzit, dar n-am înţeles; şi am zis: „ Domnul meu, care va fi sfîrşitul acestor lucruri?*"
> ***9.*** *El a răspuns: „Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse şi pecetluite pînă la vremea sfîrşitului.*
> ***10.*** *Mulţi vor fi curăţiţi, albiţi şi lămuriţi; cei răi vor face răul, şi niciunul din cei răi nu va înţelege, dar cei pricepuţi vor înţelege.*

> ***Psalmul 111:10***. ***Frica Domnului este începutul înţelepciunii; toţi cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, şi slava Lui ţine în veci.***

De frica de DUMNEZEU, nici nu se poate vorbi în creştinismul tradiţional, deoarece poruncile lui DUMNEZEU nu sunt ţinute — se pretinde că au fost desfiinţate şi răstignite. Prin urmare, clerul şi teologii „creştinismului" organizat nu înţeleg Sfânta Scriptură şi nu pot să o înţeleagă.

Atunci cum putem *noi* clarifica toate aceste mistere derutante din această carte, de unde ştim soluţia? Acest lucru va fi discutat în următoarea introducere.

INTRODUCERE

CUM AU FOST DEZVĂLUITE CELE ŞAPTE MISTERE

Principala preocupare a lumii de astăzi este: ***supraviețuirea!*** Știința și tehnologia au produs arme de distrugere în masă capabile să șteargă toată viața omenească de pe pământ.

Atât de multe naţiuni posedă acum arme nucleare încât un singur nesocotit ar putea Declan să cel de-al treilea război mondial nuclear, ștergând toată viața omenească de pe planetă.

Cu toate acestea, adevărul lui DUMNEZEU, dacă ar fi recunoscut şi acţionat asupra lor, ar putea evita această amenințare și toate dificultățile.

Marea noastră contradictie de timp, aparent de nerezolvat: Trăim într-o lume care ***pare*** a fi foarte dezvoltată în ceea ce privește știința, tehnologia și educația. Cum ***se pare***, într-o lume cu progrese uluitoare. Trimitem oameni pe Lună şi îi lăsăm să se întoarcă în siguranţă pe Pământ. Sondele spațiale fără pilot aterizează pe Marte și trimit imagini în prim plan ale suprafeței marțiane înapoi pe Pământ. Chirurgii transplantează inimi umane şi alte organe.

Este o „lume de apăsare a butoanelor” magică, emergentă, în care cea mai mare parte a muncii este realizată de maşini. O lume de vis strălucitoare de petrecere a timpului liber, lux şi desfrânare. Dar în acelaşi timp este o lume a ignoranţei! Nici măcar cei cu studii superioare nu au o soluţie la problemele lor private sau la problemele lumii. Lumea nu cunoaşte calea către pace, nu cunoaşte adevăratele valori. Aproximativ jumătate din populaţia lumii trăieşte încă în analfabetism, mizerie, sărăcie şi nevoi extreme. Foamea şi boala, aceste două flageluri ale omenirii, solicită milioane de vieţi.

O lume nefericită, neliniştită, frustrată care se confruntă cu un viitor fără speranță. O lume afectată de violenţă şi criminalitate în creştere, imoralitate,

nedreptate (inclusiv în sistemul judiciar), necinste, corupţie în politică şi economie, războaie constante care acum ameninţă să ducă la ultimul, „final" război, cel de-al treilea război mondial nuclear.

De unde această contradicţie — aici „progres", acolo o regresie flagrantă?

Adevărul lui DUMNEZEU ar fi oferit calea de ieşire!

Religia adevărată — adevărul lui DUMNEZEU cuplat cu iubirea lui DUMNEZEU dată prin Duhul Sfânt — ar fi putut arăta calea, ar fi putut duce la fericire, prosperitate şi mântuire veşnică.

Când vezi ce este în neregulă cu religiile lumii, atunci ai pus deja degetul pe cauza tuturor relelor lumii!

Ce este religia? Este definită ca închinare la DUMNEZEU sau la supranatural, ca „slujire lui DUMNEZEU" în sens restrâns. Este relaţia omului cu Creatorul său. Unele religii au pervertit această definiţie. Ei nu se mai închină DUMNEZEULUI care i-a creat, ci mai degrabă zeilor care i-au creat. Religia include: comportamentul omului, principiile sale, modul său de viaţă, conceptul său despre viaţa de apoi.

Cauzele profunde ale confuziei religioase - şi relele lumii - sunt expuse în ŞAPTE ADEVĂRURI FUNDAMENTALE, mistere care plasează Babelul religios al lumii şi haosul rezultat într-o lumină cauzală corespunzatoare.

Acum a sosit vremea lui DUMNEZEU! El a trimis un mesager, o voce puternică care arată lumii calea de ieşire din frenezia fără sens, care deschide calea pentru lumea păcii şi a dreptăţii care va veni în curând.

În cartea Isaia există o profeţie pentru vremea noastră:

> *Un glas strigă: „Pregătiţi în pustie calea Domnului, neteziţi în locurile uscate un drum pentru DUMNEZEUl nostru! Suie-te pe un munte înalt, ca să vesteşti Sionului vestea cea bună; înalţă-ţi glasul cu putere, ca să vesteşti Ierusalimului vestea cea bună; înalţă-ţi glasul, nu te teme, şi spune cetăţilor lui Iuda: «Iată DUMNEZEUl vostru!. Iată, Domnul DUMNEZEU vine cu putere, şi porunceşte cu braţul Lui. Iată că plata este cu El, şi răsplătirile vin înaintea Lui.* (***Isaia 40:3 şi 9-10***).

Această voce s-a ridicat! ***Maleahi (3:1)*** confirmă acest lucru:

> *Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine, - zice Domnul oştirilor.*

Ilie, care urmează să vină

Aceste două profeţii au o dublă semnificaţie. Odată ce se referă la, Ioan Botezătorul Ioan Botezătorul, premergătorul lui Hristos cu mai bine de 1.900 de ani în urmă. În al doilea rând, înseamnă, de asemenea, un pregătitor de drum înainte de a doua venire a lui Hristos, înainte de a se întoarce ca Rege al regilor şi Domn al domnilor, conducător al tuturor neamurilor.

Profeţia lui Maleahi, ca şi cea a lui Isaia dacă citim dincolo de primul verset, se referă la un mesager uman care pregăteşte calea celei de-a doua veniri a lui Hristos, de data aceasta în putere şi glorie ca conducător atotputernic peste toate naţiunile.

Maleahi 4:5,6

Iată, vă voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată. El va întoarce inima părinţilor spre copii, şi inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ţara cu blestem!

Luca:16-17

El va întoarce pe mulţi din fiii lui Israel la Domnul, DUMNEZEUl lor.
Va merge înaintea lui DUMNEZEU, în duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii, şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El. "

În acel moment, Ioan Botezătorul era „chemătorul în deşert" la Iordan, deschizând calea pentru prima venire a lui Hristos fizic, la templul fizic din Ierusalim şi la Iuda fizic. Dar, aşa cum spuneam, a fost prototipul sau predecesorul altui chemător din deşert care „ridică" vocea (puternic amplificată prin mass-media modernă, tipar, radio şi televiziune), şi cheamă în deşertul spiritual al confuziei religioase de astăzi; care anunţă a doua venire iminentă a lui Hristos, venirea lui Hristos glorificat la templul său spiritual (biserica, înviată la nemurirea spirituală) ***(Efes. 2, 21 - 22***)

În El toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfînt în Domnul.
Şi prin El şi voi sînteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un lăcaş al lui DUMNEZEU, prin Duhul.

Cu 1900 de ani în urmă, Hristos a venit să anunţe viitoarea împărăţie a lui DUMNEZEU. De data aceasta el vine să întemeieze această împărăţie. Iar ultima înştiinţare şi avertisment escatologic este acum trimis lumii — puternic şi inconfundabil. Se adresează regilor, împăraţilor, preşedinţilor,

primilor miniştri — şi tuturor popoarelor lor de pe toate continentele, tuturor naţiunilor de pe pământ.

Cum ar putea cineva, în acest timp de confuzie religioasă, să ajungă la cunoaşterea acestor şapte „secrete ale veacurilor" elementare, care le confirmă Babilonul nostru religios?

De ce oamenii din Thailanda sunt budişti, din Italia, Franţa şi Spania catolici, iar în lumea arabă islamici? În principal pentru că au crescut în religia în cauză de la o vârstă fragedă şi au considerat-o de la sine înţeles. Pentru ca unul dintre ei să descopere singur (ceea ce îi este ascuns şi care contrazice lecţiile predate în copilărie şi ca adult), adevărul ar însemna să se aştepte la imposibil.

De ce majoritatea oamenilor cred ceea ce cred? Aproape nimeni nu se întreabă vreodată, privind în urmă, cum a ajuns la credinţele care le-au fost înrădăcinate în cap.

Izvorul adevărului

Poate cunoaşteţi imagini cu statuia „Gânditorul". O figură masculină şezând, aplecat, cu coatele sprijinite pe genunchi, bărbia sprijinită în mână. Stă acolo pierdut, în contemplare adâncă, oră după oră, zi după zi.

Ne putem imagina că această statuie poate fi, de asemenea, menită să ilustreze modul în care au apărut unele dintre religiile lumii.

Dar gânditorul nu are pe ce să-şi întemeieze gândirea! Nici o bază pentru gândurile lui. Nicio bază faptică pentru speculaţiile sale. Fără o bază de adevăr pe care să se construiască, mintea omenească este în mod inerent incapabilă să „fabrice" adevărul.

Doar puţini oameni „gândesc" cu adevărat — aşa se pare!

Majoritatea oamenilor acceptă fără critică ceea ce li s-a învăţat încă din copilărie. Şi pe măsură ce îmÎnțeleptesc, ceea ce auzite, citite şi învăţate adesea devin şi mai adânc înrădăcinate. Prin presiunea „oamenilor cu gânduri asemănătoare", fac restul. Majoritatea oamenilor nu ştiu: **au acceptat ceea ce cred în mod necritic şi fără îndoială. Şi totuşi, ei o apără vehement ca o convingere profundă.** A devenit „natură omenească", să meargă cu fluxul, să urmeze instinctul turmei, să creadă şi să facă ceea ce face mediul. **Şi cu aceeaşi vehemenţă, oamenii se împotrivesc la ceea ce nu „vreau" să creadă**.

Potrivit unui proverb englezesc, nimeni nu poate fi convins împotriva voinţei lui.

Aşa a fost cazul şi cu mine, cu nimic diferit. Din propria mea putere, din propria mea voinţă, nu aş fi descoperit niciodată aceste mari adevăruri.

Moise însuşi nu ar fi descoperit niciodată adevărurile pe care le-a notat — primele cinci cărţi ale Bibliei. A fost nevoie de o minune — vocea din rugul aprins — pentru a-l face să se „deschidă" la ceea ce i-a descoperit DUMNEZEU. Chiar şi în faţa vocii lui DUMNEZEU, Moise încă a protestat. S-a bâlbâit! Nu se simţea bine echipat pentru sarcină. DUMNEZEU i-a spus lui Aaron, fratele lui Moise, să servească drept purtător de cuvânt, iar Moise a fost în cele din urmă de acord. Chemarea lui DUMNEZEU a fost irezistibilă, iar Moise a cedat.

Chiar şi Pavel, secole mai târziu, nu ar fi putut niciodată să recunoască adevărurile lui DUMNEZEU şi să ni-le dezvăluie doar din propria sa voinţă. El „*încă a pufnit cu ameninţări şi omoruri împotriva ucenicilor Domnului*" (***Fapte 9:1,2***).

> *Dar Saul sufla încă ameninţarea şi uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot şi i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinţei, atât bărbaţi, cât şi femei, să-i aducă legaţi la Ierusalim.*

Dar Hristos cel viu l-a orbit, l-a adus în fire, l-a învăţat, i-a dat cunoştinţe şi instrucţiuni concrete să acţioneze.Hristos însuşi i-a descoperit multe dintre adevărurile pe care le veți citi aici.

Cum am ajuns la cunoaşterea preţioasă a adevărului? Cu siguranţă nu „din propria capacitate", din propriul „efort de străduinţă" sau cu vreo virtute proprie. Nu, dar şi eu am fost biruit deHristos, diferit față de Pavel, dar nu mai puţin dureros şi eficient.

Asemenea adevăruri fundamentale sunt *dezvăluite* - oamenii nu le gândesc de la ei însuşi. Ele sunt de origine divină, nu omenească. Şi în toate cazurile consemnate în Biblie, iniţiativa a venit de la DUMNEZEU!

Ieremia a protestat că era prea tânăr. Dar DUMNEZEU a spus: „Nu spune: „Sunt prea tânăr", ci du-te oriunde te voi trimite şi propovăduieşte tot ce-ţi poruncesc" (***Ieremia 1:7***).Isaia nu a vrut să fie chemat din cauza „buzelor necurate", dar DUMNEZEU l-a făcut să răspundă chemării.

> *Dar Domnul mi-a zis: 'Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toţi aceia la care te voi trimite şi vei spune tot ce-ţi voi porunci.*

Isaia 6:5| nu a vrut să fie chemat din cauza „buzelor necurate", dar DUMNEZEU l-a făcut să răspundă chemării.

> *Atunci am zis: „Vai de mine! Sînt pierdut, căci sînt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, şi am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oştirilor!"*

Iona 1:1-3| a încercat să scape pe o corabie, dar DUMNEZEU l-a forţat să aducă mesajul poruncit.

> *Cuvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit pînă la Mine!" Şi Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Faţa Domnului. S-a pogorît la Iafo, şi a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit preţul călătoriei, şi s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de Faţa Domnului.*

Petru şi Andrei doreau să fie pescari, dar Hristos i-a chemat să lase totul şi să-L urmeze — **(*Matei 4:18,19***)

> *Pe cînd trecea pe lîngă marea Galileii,Hristos a văzut doi fraţi: pe Simon, zis Petru, şi pe fratele său Andrei, cari aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari. El le-a zis: „Veniţi după Mine, şi vă voi face pescari de oameni."**.** Îndată ei au lăsat mrejile, şi au mers după El.*

Din partea mea, am vrut să urmez o carieră în publicitate, dar prin împrejurări independente de controlul meu, DUMNEZEU m-a îndreptat spre scopul pe care El l-a avut pentru mine.

Să repetăm aici încă o dată punctul cheie esenţial: iniţiativa trebuie să vină de la DUMNEZEU. Planul lui este de necontestat. Lumea este plină de religii care au apărut din speculaţii umane, gândire şi dorinţe umane. Gândirea fără o bază reală. *Adevărul nu poate veni decât din revelaţia divină.*

Bine — dar nu este adevărul biblic accesibil tuturor? Da, majoritatea oamenilor presupun că bisericile învaţă ceea ce spune Biblia.

Mai jos aş dori să descriu pe scurt experienţa mea prin care Hristos mi-a revelat adevăruri uimitoare. ***Adevăruri biblice pe care bisericile nici nu le cred şi nici nu le învaţă.***

Trezirea: Ambiţia este trezită

Eu provin dintr-o familie conservativă, de clasă mijlocie, părinţii mei erau quakeri. Îmi pot urmări arborele genealogic până la Edward 1 al Angliei, iar linia merge mai departe până la Regele David al Israelului. Am fost foarte uimit să descopăr acest arbore genealogic — faptul că ma trag „din Casa lui David". Strămoşii mei au emigrat din Anglia în Pennsylvania sub William Penn, cu o sută de ani înainte de întemeierea Statelor Unite.

Am fost crescut în ***religia Quaker***, dar am avut puţin interes pentru ea în anii mei tineri de caracterizare.

Când aveam optsprezece ani, am renunţat aproape la orice interes pentru religie şi am încetat să merg la biserică. Pe atunci, la optsprezece ani, trecusem de o auto-examinare amănunţită, combinată cu o examinare a opţiunilor de carieră disponibile. De la început am vrut să stabilesc drumul potrivit, să găsesc cea mai bună carieră pentru mine.

Chiar şi atunci observasem că majoritatea oamenilor erau pur şi simplu „victime ale circumstanţelor". Mulţi, dacă nu majoritatea, căzuseră în meserilor din întâmplare; nu şi-au ales în mod conştient sau planificat locul de reşedinţă; se lăsaseră mânaţi de circumstanţe externe. De asemenea şi cadrele universitare, îşi aleg adesea cariera în funcţie de preferinţele lor actuale.

La şaisprezece ani, la o slujbă de vacanţă, superiorul meu m-a lăudat foarte mult şi a trezit în mine o ambiţie arzătoare. Ambiţie: aceasta nu este doar voinţa de a crea ceva, ci şi voinţa şi dorinţa de a plăti preţul pentru asta.

Autoexaminarea menţionată la vârsta de optsprezece ani m-a condus în afaceri, în publicitate. ***Mi-am continuat educaţia cu sârguinţă şi am muncit până târziu în noapte, în loc să mă răsfăţ în plăcerile tinereţii.***

Am avut un succes neobişnuit. Munca grea mi-a câştigat reputaţia de „tocilar". Prin muncă grea, pregătirea mea a progresat bine. Aceasta, desigur, mi-a sporit încrederea în mine — o încredere care avea să fie înlocuită ulterior cu alta: credinţa în Hristos.

Am căutat locuri de muncă în care să învăţ ceva, m-am făcut „indispensabil" pentru angajatori şi am ales domenii care m-au adus în contact cu oameni de succes.

În 1915 mi-am început propria afacere ca reprezentant al unei editurii în Chicago. Am reuşit să reprezint cele nouă reviste bancare de top din SUA - ziare pe care le citeau toţi cei din managementul băncilor. Am menţinut contacte de afaceri cu multe companii industriale mari din Vestul Mijlociu. Am participat la conferinţe bancare regionale şi naţionale şi am întâlnit bancheri de frunte pe South LaSalle Street, Chicago şi Wall Street, New York. Şi la vârsta de douăzeci şi opt de ani, am câştigat, convertit la banii de astăzi, peste un milion de mărci pe an.

În momentul în care succesul meu în afaceri era la apogeu, DUMNEZEU a început să lucreze cu mine. Tocmai mă căsătorisem de curând.

Chemarea nerecunoscută

La câteva zile după nuntă, în timp ce locuiam în Chicago, soţia mea a avut un vis atât de viu şi puternic încât a lăsat-o considerabil zguduită. Întreaga chestiune fusese atât de realistă pentru ea încât părea mai degrabă o viziune. Timp de două-trei zile, totul a părut ireal - se simţea de parcă era năucită - şi numai acest vis extraordinar a fost realitate pentru ea.

În visul ei, ea şi cu mine traversam intersecţia principală dintre Broadway şi Sheridan Road, la doar câteva străzi de locul în care locuiam la acea vreme. Deodată, pe cer a apărut o privelişte uimitoare. A fost o privelişte impresionantă - cerul era plin cu o colecţie masivă de stele strălucitoare, care avea forma unui stindard mare. Stelele au început mai întâi să vibreze, să lupta separat, apoi au dispărut. În visul ei, ea doar mi-a arătat stelele care dispar, pe cînd a apărut o altă colecţie mare de stele sclipitoare, s-a cutre murat, s-a dizolvat şi a dispărut din nou ca prima.

Pe măsură ce a apărut un alt grup mare de stele sclipitoare, acesta a tremurat, s-a dizolvat şi a dispărut din nou ca primul. În timp ce ea şi cu mine urmăream stelele care dispăreau în vis, trei păsări mari şi albe au apărut brusc pe cer pe acest fundal. Aceste păsări albe mari zburaau direct spre noi. Pe măsură ce se apropiau, soţia mea şi-a dat seama că erau îngeri.

„Atunci", a scris soţia mea la o zi sau două după vis într-o scrisoare către mama mea pe care am descoperit-o recent printre fotografiile vechi de familie, „mi-am dat seama că aceasta este întoarcerea lui Hristos şi am fost atât de fericită încât am plâns de bucurie. Dar deodată m-am gândit la Herbert şi am început să-mi fac griji."

Ea ştia că am arătat foarte puţin interes religios, deşi vizitasem de două sau trei ori o biserică din apropierea noastră.

Apoi i s-a părut că printre îngerii din visul ei „Hristos a ieşit şi a stat chiar în faţa noastră. La început am avut câteva îndoieli şi frică, pentru că nu ştiam cum ne va primi, m-am gandit că ne-am neglijat studiile biblice şi am devenit prea preocupaţi de lucruri care nu aveau nimic de-a face cu interesele lui. Dar când am venit la el, ne-a înconjurat pe amândoi cu braţele, si am fost plini de fericire! Am crezut că oamenii din toată lumea i-au văzut venirea. Din câte am putut vedea, oamenii tocmai au venit în fugă pe străzile marii intersecţii. Unii erau fericiţi, altora le era frică. Apoi s-a părut, că s-a transformat într-un înger. La început am fost teribil de dezamăgit dar apoi mi-a spus că Hristos va veni cu adevărat în viitorul foarte apropiat".

Pe vremea aceea mergeam des la cinema. Ea l-a întrebat pe înger dacă este greşit. El i-a răspuns că, Hristos are de făcut o lucrare importantă pentru pregătirea venirii Sale pentru noi, şi că n-am avea timp de „filme" (erau pe vremea filmelor mute de atunci). Apoi îngerii şi întregul spectacol păreau să dispară şi ea s-a trezit, zguduită şi plină de întrebări!

A doua zi dimineaţa mi-a povestit despre visul ei.

Mi-a fost rusine. Nu voiam să mă gândesc la asta, dar în acelaşi timp eram îngrijorat pentru a respinge pur şi simplu toate astea din mână. Am încercat să găsesc o modalitate rezonabilă de a ocoli personal totul şi de a rezolva totuşi problema.

„De ce nu-i spui preotului de la biserica din colţ?" I-am sugerat, „*şi întreabă-l dacă înseamnă ceva*".

Cu asta am găsit o modalitate de a scoate totul din mintea mea.

Lăsați-mă să intervin aici, în 99.999 de cazuri din 100.000 când oamenii din timpul nostru cred că DUMNEZEU le vorbește într-un vis sau viziune, este doar imaginație pură sau o formă de autohipnoză sau auto-înșelăciune. Dar dacă aceasta a fost o viziune de la DUMNEZEU, atunci, la fel ca Iona, am încercat să fug de ea. Totuși, mai târziu, la timpul ales de el, DUMNEZEU a lucrat cu mine într-un mod clar, așa cum a făcut cu Moise, Isaia, Ieremia, Iona, Andrei, Petru și apostolul Pavel.

Prăbușirea afacerilor

Apoi a venit criza economică din 1920. O criză scurtă, dar catastrofală pentru acest an. Marii mei clienți de publicitate au fost mai puțin băncile orașului ci mai mult companii din industria mașinilor agricole și zonele conexe. Iar multe dintre ele au fost preluate acum de administratorul falimentului: compania de anvelope Goodyear, J. 1. Case, Moline Plough, John Deere, Emmerson-Brantingham, Dalton Adding Machine. Un șef de companie cunoscut la nivel național, pe care i-am cunoscut personal s-a sinucis. Din cauza unor circumstanțe exterioare, fără nicio vină, existența mea profesională a fost distrusă.

În Portland, Oregon, unde m-am mutat apoi împreună cu familia mea, am înființat un serviciu de publicitate pentru proprietarii de spălători.i Industria de spălătorie s-a clasat pe locul unsprezece în ceea ce privește vânzările în Statele Unite, dar a fost unul dintre sectoarele cele mai înapoiate ale economiei. Am făcut echipă cu un expert în raționalizare, după părerea mea cel mai bun din țară. Am luat doar clienți care ne-au permis să le punem compania pe un picior mai puternic — atât în ceea ce privește calitatea spălătoriei, cât și practicile de afaceri pe care eu l-e supravegheam. Trebuia să pot face promisiuni în reclamă pe care clienții mei erau capabili să le respecte.

În 1926, însă, o mare agenție de publicitate din Est a făcut o ofertă asociației de proprietari de spălătorii: mari anunțuri în reviste pentru femei. Asociația și-a putut forța membrii să aloce 85 la sută din bugetul de publicitate disponibil acestor reclame. Abia după finalizarea chestiunii am aflat despre asta. Cifra afacerilor clienților mei, aș fi putut să o dublez și triplesc, afacerile mele au crescut. Și acum eram — din nou, fără nicio vină a mea — ni s-a smuls pământul de sub picioare în ceea ce privește afacerile.

A existat un motiv pentru asta: DUMNEZEU mi-a luat afacerea de publicitate din mâinile mele.

Dubla provocare

În toamna lui 1926 - aveam 34 de ani atunci - prăbuşirea afacerii a fost însoţită de o altă povară grea pentru mine: o „dublă provocare".

După nouă ani de căsnicie fericită, soţia mea a început să considere sâmbăta în loc de duminică, zii de sărbătoare: ***Sabatul.*** Acest lucru m-a derutat, m-a consternat. Fanatism religios — aşa m-a afectat. Ce ar trebui să gândească prietenii mei de afaceri? Soţia mea a susţinut că a găsit această învăţătură în Biblie.

Toate contraargumentele pe care le-am prezentat nu au avut niciun folos. „Biblia spune", am protestat eu, „că duminica trebuie să o ţinem!"

„Poţi să-mi arăţi locul?" a vrut ea să ştie.

„Nu", am răspuns, „nu sunt prea biblic. Interesele şi studiile mele au fost în afaceri. Dar toate aceste biserici nu pot greşi - ele îşi bazează învăţăturile pe Biblie şi toţi ţin duminica".

„Dacă", a zâmbit ea amabil, dar în ochii mei impertinent, „Dacă îmi poţi dovedi în Biblie că duminica este porunca, atunci voi recunoaşte înfrângerea". A trebuit să accept provocarea. Căsnicia mea a depins de asta.

A doua provocare a venit — cam în aceeaşi perioadă — de la cumnata mea, absolventă de facultate şi proaspăt căsătorită.

"Herbert Armstrong," a spus ea dispreţuitoare, "eşti complet ignorant! Oricine are măcar o fărâmă de educaţie ştie că oamenii au apărut prin evoluţie."

Eram mândru. Nu neglijasem educaţia şi dobândirea de cunoştinţe. Credeam că ştiu despre evoluţie şi nu credeam în ea. Acum, bineînţeles, a trebuit să recunosc că nu m-am uitat niciodată în detaliu şi cu atenţie.

După „fanatismul" soţiei mele, am găsit această a doua provocare foarte umilitoare. Două lovituri mari pentru mândria mea şi dezastrul meu profesional. Vă puteţi imagina starea psihică disperată în care mă aflam atunci. Cu toate acestea, eram hotărât să infirm afirmaţiile soţiei şi cumnatei mele.

La cercetări persistente care au durat şase luni înainte de a obţine un răspuns solid. Cu toate acestea, cercetările nu s-au oprit complet până în prezent.

Ambele provocări au avut un punct de plecare comun: povestea creaţiei din Biblie şi problema originilor. Dar acesta a fost doar începutul.

Provocările au venit într-un moment al vieţii mele când eram forţat să am suficient timp liber. M-am aruncat în studii cu o concentrare intensă.

Cercetări: Biblia și Darwin

Nu mi-am început cercetarea în povestea creaţiei, ci în lucrările lui Darwin, Lyell, Haeckel, Huxley, Spencer, Vogt, Chamberlin, More, până la lucrările timpurii ale lui Lamarck şi teoria lui „folosire şi neutilizare", care conţine ipoteza lui Darwin că „supravieţuirea celui „Cel mai apt" a mers înainte.

La prima vedere, aceste scrieri păreau convingătoare. (Cum au putut dealtfel să fie atât de răspândit în învăţământul superior?)Am înţeles cum reuşise teoria evoluţionistă „să ia cu asalt academia".

Evoluţie: este încercarea de a explica existenţa unei creaţii fără preexistenţa unui creator inteligent.

În această etapă timpurie a cercetării mele, credinţa mea în existenţa lui DUMNEZEU a fost puternic zguduită. Mi-am dat seama cât de neîntemeiată era: o presupunere pură bazată pe ceea ce auzisem şi ceea ce fusesem învăţat. Capul meu a înotat o vreme. Oare tot ceea ce am crezut era doar mit şi erezie? Acum eram hotărât să aflu adevărul! Mintea mea s-a curăţat de ideile şi credinţele care se credeau anterior că sunt adevărate.

Dintre toţi autorii evoluţiei, doar Dr. P. E. More subliniază contradicţii în teorie. Dar şi el a ţinut-o — în ansamblu — reală.

Deci a trebuit mai întâi să dovedesc sau să infirm existenţa lui DUMNEZEU. Aceasta nu a fost o cercetare uşoară, superficială. Am lucrat la asta ca şi cum viaţa mea depindea de asta şi de asta depindea, la fel ca şi căsătoria mea. Am consultat şi cărţi care au avut un punct de vedere opus.

Este suficient să spunem: am găsit o dovadă de nerefuzat a existenţei lui DUMNEZEU - şi a insustenabilităţii teoriei evoluţiei. Indiferent de Phalanxul oamenilor educaţi (sau needucaţi) care gândesc diferit despre asta. Am avut satisfacţia de a avea o femeie doctorandă, credincioasă în evoluţie, care a lucrat ani de zile la Universitatea din Chicago şi la Universitatea Columbia, să-mi recunoască că am doborât „trunchiul arborelui evoluţionist". Dar ea a fost, ca Dr. More, atât de „impregnată" de teorie încât a trebuit să continue să creadă în ceva a cărui infirmare o văzuse cu ochii ei

şi o recunoscuse.

Mai mult, am reuşit, cu bucurie, să o forţez pe cumnata mea să retragă acuzaţia de „ignoranţă” pe care mi-a adus-o. Toate acestea erau pură vanitate din partea mea — o trăsătură pe care încă nu o eradicasem

Am dovedit realitatea MAIESTETICĂ A MARELUI DUMNEZEU! Dar Provocarea soţiei mele încă mă rodea. În timpul cercetării mele privind evoluţia, cercetasem şi istoria creaţiei. Ştiam că toate religiile lumii au propriile lor scripturi.

După dovada reuşită a existenţei lui DUMNEZEU, mă aşteptam să fiu nevoit să petrec mult timp făcând studii religioase comparative pentru a determina care sfinte Scripturi se dovedesc a fi „autentice”. Care dintre ele — dacă chiar există — vorbeşte DUMNEZEU?

Întrucât voiam să investighez oricum întrebarea Sabatului şi începusem să cercetez Geneza biblică, am decis să-mi continui cercetarea în Biblie.

Învăţătură peste învăţătură

La scurt timp după început, am observat pasajul din Romani: *„... plata păcatului este moartea”* (6:23) ***https://biblia.ro/vdc/nt/romani/06/***

> *Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui DUMNEZEU este viaţa vecinică în Hristos, Domnul nostru.*

M-am oprit: *„plata”,* aceasta este contravaloarea pentru ceva ce ai facut. Pasajul este în contrast puternic cu ceea ce mi s-a învăţat când eram mic, la şcoala duminicală.

„Cum este posibil asta?” „În biserică am fost învăţat că plata păcatului este VIAŢA ETERNĂ într-un iad care arde mereu”.

A doua parte a versetului biblic în discuţie mi-a dat un alt şoc: „Dar darul lui DUMNEZEU este viaţa veşnică în Hristos, Domnul nostru”.

„Dar”, am întrebat eu dezamăgit, „Credeam că am deja viaţa veşnică! Eu sunt sau am un suflet nemuritor. Viaţa veşnică trebuie să fie dată sau dată cuiva mai întâi?

Cu ajutorul unei concordanţe biblice, am investigat termenul „suflet” am găsit două pasaje în care spune că sufletele pot muri (***Ezechiel 18, 4 şi 20***).

> ***4.*** *Iată că toate sufletele sînt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot aşa şi sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuieşte, acela va muri.*

> ***20.*** *Sufletul care păcătuieşte, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, şi tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, şi răutatea celui rău va fi peste el.*

Şi mi-am amintit că am citit în ***Geneza 2*** că DUMNEZEU le spusese primilor doi oameni, care erau suflete: „Să nu mâncaţi din pomul cunoaşterii binelui şi a răului; căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri cu siguranţă."

> ***16.*** *Domnul DUMNEZEU a dat omului porunca aceasta: „Poţi să mănînci după plăcere din orice pom din grădină;*
> ***17.*** *dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănînci, căci în ziua în care vei mînca din el, vei muri negreşit."*

În ***Geneza 2:7*** am citit cum DUMNEZEU l-a făcut pe om din materia pământească şi a suflat în el suflare de viaţă, după care omul a devenit „un suflet viu".

> ***7.*** *Domnul DUMNEZEU a făcut pe om din ţărîna pămîntului, i-a suflat în nări suflare de viaţă, şi omul s-a făcut astfel un suflet viu.*

Din aceasta reiese clar că aşa-numitul suflet este fizic - făcut din materie, organic, viaţă fizică. Sufletul, am descoperit, este tradus din ebraica, näpäsch iar în ***Geneza 1*** păsările, peştii şi animalele terestre, toate trei, sunt denumite şi näpäsch — aşa cum a fost inspirat să scrie Moise.

Apoi am întâlnit cuvintele lui Hristos: „Şi nimeni nu se suie la cer decât Cel care s-a coborât din cer, Fiul Omului" (***Ioan 3:13***).

> ***13.*** *Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorît din cer, adică Fiul omului, care este în cer.*

Am continuat să urmăresc doctrina raiului şi iadului. Am văzut cuvântul lui Petru inspirat în ziua în care a primit Duhul Sfânt: „Căci David nu s-a suit la cer" (***Fapte 2:34***).

> ***34.*** *Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: «Şezi la dreapta Mea,*

Pentru această cercetare intensivă a Bibliei, am folosit toate resursele disponibile — concordanţe, dicţionare greceşti şi ebraice, comentarii, enciclopedii biblice şi enciclopedii religioase. Am descoperit că ultimele trei erau opera unor oameni învăţaţi, dar lumeşti. Ele au fost utile în întrebări istorice şi în alte întrebări pur faptice, dar cu greu au ajutat la înţelegerea spirituală a revelaţiei lui DUMNEZEU.

Dacă au existat pasaje controversate, am consultat Vechiul Testament ebraic şi Noul Testament grecesc cu ajutorul dicţionarelor. Când a venit vorba de traduceri, am folosit tot ce era disponibil la acea vreme — în special

Moffatt, Ferrar Fenton, Smith-Goodspeed, American Revised şi Noul Testament Williams.

Experiența mea absolut unică

Cercetarea mea a fost radical diferită de studiile pe care le fac studenţii la teologie. Învăţăturile pe care le absorb sunt întotdeauna confesionale. În plus, studiile tale seamănă mai mult cu antrenamentul memoriei. De la elevi si chiar studenți se aşteaptă să „absoarbe” şi să memoreze tot ceea ce este predat.

Aşa a fost odată unul dintre nepoţii mei întrebat în şcoala primară: „Cine a descoperit America?”

„Indienii”, a răspuns el prompt. Profesoara a fost uimită.

„Dar Larry, nu ştii că Colombus a descoperit America?”

„Nu, doamnă, indienii au fost aici înaintea lui Columbus şi l-au salutat atunci când a venit. "

Băiatul a primit o notă proastă pentru răspunsul său bun cu avertismentul, de acum încolo să reprezinte opinia de manual, descoperitorul Americii se numeşte Columbus.

Elevii sunt evaluaţi în funcţie de cât de bine memorează şi ***„cred***” ceea ce se spune în manual, în sala de clasă, în sala de curs.

În numărul anticipat al revistei, The Plain Truth, pe care l-am compilat în 1927, cu şapte ani înainte de apariţia efectivă a acelei reviste, era o imagine, o poză care a fost făcută de un ilustrator la cererea mea: Se putea vedea o sală de clasă plină de copii care aveau o pâlnie în cap, prin care profesorul „alimenta” propagandă.

Sursa:Internet

În seminarul metodist studentul primeşte învăţături metodiste, în seminarul catolic primeşte învăţături catolice, iar în seminarul prezbiterian primesc învăţături prezbiteriane. În Germania, studentul la istorie ajunge să cunoască o versiune diferită a celor două războaie mondiale decât, de exemplu, un student din SUA.

Dar am fost invocat de DUMNEZEUl cel viu. Am căutat să demonstrez exact opusul, a ceea ce am văzut scris în mod clar în Biblie!Hristos m-a învăţat lucruri pe care nu voiam să le cred, dar care mi-a arătat că sunt adevărate.

Hristos este Cuvântul personificat al lui DUMNEZEU. În propria sa persoană, i-a învăţat pe cei doisprezece apostoli, l-a învăţat pe apostolul Pavel. Biblia este acelaşi Cuvânt al lui DUMNEZEU - doar în formă tipărită. Deci a fost acelaşi ISUS HRISTOS care i-a învăţat pe apostoli din anul 27 încoace, care m-a învăţat şi pe mine 1900 de ani mai târziu, din 1927 încoace.

Şi aici aş vrea să adaog: cercetările mele despre revelaţia lui DUMNEZEU a adevărului nu s-au oprit niciodată de atunci. Prin mine, Hristos a fondat mai târziu trei colegii de educaţie generală, două în America, una în Anglia. Prin studiul constant, predarea şi colaborarea cu profesori cu minte spirituală în cursurile de teologie, am rămas deschis la minte spiritual. Şi cunoaşterea adevărului revelat al lui DUMNEZEU a crescut.

Pe atunci, în timpul cercetării mele intensive de şase luni, a trebuit mai întâi să dezînvăţ multe - a trebuit să realizez că ***multe învăţături bisericeşti erau complet nebiblice.***

„Cedează”

Acesta nu este locul pentru o descriere aprofundată a cercetării şi conversiei mele biblice. Iniţial, am vrut să demonstrez că „toate aceste biserici nu ar putea greşi pentru că îşi bazează învăţăturile pe Biblie”. Rezultatul a fost o dovadă de nerefuzat a inspiraţiei divine şi a autorităţii absolute a Bibliei — în textul original — ca Cuvânt revelat al lui DUMNEZEU. Toate aşa-zisele contradicţii conţinute în acesta s-au dovedit a fi irelevante atunci când au fost examinate în mod imparţial.

Cel mai dificil lucru pentru o fiinţă omenească este, să recunoască că a greşit. Nu a fost mai uşor pentru mine decât pentru alţii. Dar DUMNEZEU mă adusese prin circumstanţe exterioare până la punctul în care eram pregătit pentru asta.

Încă reticent, încă strângând din dinţi, a trebuit să „cedez” în faţa „fanatismului” soţiei mele. A fost împotriva a ceea ce voiam să cred la vremea aceea! Dar mândria mea a fost alungată din mine. A trebuit să recunosc adevărul dovedit, oricât de greu a fost pentru mine.

Da, a fost umilitor să recunosc că în cea mai urâtă ceartă care a avut loc vreodată între noi, soţia mea avusese dreptate, iar eu greşisem.

Deziluzie

Şi spre marea mea consternare, am constatat că multe învăţături şi practici populare ale bisericii nu au rădăcinile în Biblie, ci, aşa cum au demonstrat cercetările istorice, în păgânism. De asemenea, numeroase profeţii biblice prezic acest lucru. Adevăr uluitor, aproape incredibil: sursa acestor învăţături şi practici larg răspândite ale „creştinilor nominali” este în mare parte păgânismul şi excesivele tradiţii umane, NU Biblia!

La început m-am îndoit, apoi am căutat dovezi, apoi am găsit dovada ***că DUMNEZEU există - că Sfintele Scripturi sunt literalmente revelaţia inspirată şi instrucţiunile de viaţă pentru om.*** Învăţasem: mai presus de toate, DUMNEZEU are de-a face cu ascultarea. „Domn” înseamnă conducător, cineva care cere ascultare, am observat că majoritatea oamenilor s-au supus unor zei falşi, s-au răzvrătit împotriva adevăratului Creator, a supremului Domn al universului.

Recunoaşterea adevărului m-a condus la o răscruce în viaţa mea.

A-l accepta însemna: să mă asociez cu oameni modesti, umili, pe care anterior îi priveam cu dispreţ. Însemna să mă despart de cei înalţi şi puternici şi bogaţi ai acestei lumi, la care aspirasem anterior A însemnat ***o inversare completă a vieţii.***

Lupta pe viaţă şi moarte

Însemnă pocăinţă adevărată, pentru că acum am văzut că am încălcat legea lui DUMNEZEU. M-am răzvrătit împotriva lui DUMNEZEU. Însemna reorientarea către calea lui DUMNEZEU, calea Bibliei, a trăi mai după „fiecare cuvânt” din Biblie decât după maximele societăţii umane şi dorinţele cărnii şi vanităţii.

A fost atât de semnificativ încât mi-a influenţat restul vieţii. Ajunsesem la răscrucea mea. Am experimentat „Damascul” meu, chiar dacă nu eram con-

ştient de asta la momentul respectiv. Mai multe ruine profesionale mi-au subminat încrederea în mine şi mi-au rupt vechiul spirit. „Eul" din mine nu voia să moară. S-a răzvrătit, a vrut să depăşească înfrângerea ruşinoasă, a vrut să ia din nou calea largă şi populară a deşertăciunii, calea acestei lumi.

Făcusem parte din această lume.Ceea ce nu ştiam atunci: ***Lumea noastră nu este lumea lui DUMNEZEU, ci lumea lui Satan***. Acceptând adevărul lui DUMNEZEU, acest lucru mi-a devenit clar, însemnând să fiu chemat afară din lume - să las lumea şi căile ei în urmă, şi în mare măsură şi vechii prieteni şi cunoştinţe. A renunţa la lume cu căile, interesele şi plăcerile ei a fost ca şi cum ai muri. Şi să mor, nu am vroiam. Cred că aceasta este una dintre cele mai mari încercări pe care DUMNEZEU le poate trimite celor care sunt chemaţi: să renunţe la lume şi să fie parte din ea. Dar calea lumii era greşită, asta ştiam acum! De asemenea, „răsplata" acestei căi este în cele din urmă moartea. Dar „acum" nu voiam să mor. Într-adevăr, a fost o bătălie pe viaţă şi pe moarte şi până la urmă am pierdut lupta, aşa cum pierdusem toate bătăliile lumeşti în ultimii ani.

În disperare, m-am aruncat la picioarele lui DUMNEZEU.Dacă ar putea să se folosească de viaţa mea, aş fi vrut să i-o dau — nu prin sinucidere fizică, ci ca un sacrificiu viu, o ofrandă pe care să o poată folosi. Nu mai valora nimic pentru mine. M-am simţit ca o „bucătură de gunoi" care abia merita să fie aruncată pe grămada de gunoi.

Hristos îmi cumpărase viaţa odată cu moartea Sa. Era al lui şi i-am spus că o poate avea acum.

De atunci, viaţa mea „fără valoare" a fost doar în mâinile lui DUMNEZEU, deşi nu mi-am putut imagina că ar avea vreo valoare pentru el. Dar dacă ar putea cumva să mă folosească ca unealtă, atunci aşa să fie.

Bucurie în înfrângere

Această capitulare în faţa lui DUMNEZEU — această remuşcare, această renunţare la lume, la cercul meu de prieteni, la întreaga mea existenţă anterioară — a fost cea mai amară pilulă pe care am fost nevoit să o înghit vreodată. Dar şi singurul medicament din viaţa mea care a adus vreodată vindecare.

Pentru că această înfrângere, după cum mi-am dat seama, mi-a adus o bucurie într-o măsură ce nu poate fi descrisă. Deja simţisem bucurie studiind Biblia, descoperind noi adevăruri care înainte fuseseră ascunse conştiinţei

mele. Şi după „capitularea” mea în faţa lui DUMNEZEU, am fost binecuvântat cu o bucurie de nespus, mărturisirea lui Hristos ca Mântuitor personal şi prezentul Preot Înalt.

Acum am început să văd totul într-o lumină nouă, diferită. De ce fusese atât de dificil şi dureros să mă deschid către DUMNEZEU şi Creatorul meu? De ce este atât de dureros să urmezi căile drepte ale lui DUMNEZEU? De ce? Acum am ajuns la o cu totul nouă atitudine faţă de viaţă.

O nouă comunitate, o nouă prietenie, mi s-a deschis în viaţa mea. Încet-încet am conştientizat un contact, o comunitate cu Hristos şi cu DUMNEZEU Tatăl.

Când am citit Biblia, DUMNEZEU mi-a vorbit şi acum îmi plăcea să ascult! Am început să mă rog şi am ştiut că vorbesc cu DUMNEZEU în rugăciune. Cu siguranţă, încă nu îl „cunoşteam” bine, dar cu contactul constant, cu conversaţia constantă, cunoşti pe cineva din ce în ce mai bine.

Aşa că mi-am continuat cercetările biblice. Am început să notez ceea ce am învăţat sub formă de articol. Nu aveam de gând să-l public la momentul respectiv. Am scris articolele doar pentru uzul meu privat. Era un mijloc de a aprofunda ceea ce se învăţase.

Astăzi pot spune precum Pavel, „că Evanghelia pe care am predicat-o nu este de natură omenească. Căci nici nu am primit, nici n-am învăţat-o de la nimeni, ci printr-o revelaţie a lui Hristos... pentru că-i plăcuse lui DUMNEZEU... să descopere pe Fiul Său în mine... nu am vorbit cu trupul, nici nu am luat parte la [seminarii teologice, ci am fost învăţat despre Hristos, Cuvântul lui DUMNEZEU (în formă scrisă)]" " (***Găl. 1,11 - 12 u.15 - 17***)

> ***11.*** *Fraţilor, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obîrşie omenească;*
> ***12.*** *pentrucă, n-am primit-o, nici n-am învăţat-o dela vreun om, ci prin descoperirea lui Hristos.*
> ***15.*** *Dar cînd DUMNEZEU - care m-a pus deoparte din pîntecele maicii mele, şi m-a chemat prin harul Său, - a găsit cu cale*
> ***16****. să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe niciun om,*
> ***17****. nici nu m-am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.*

De aceea am spus că experienţa mea dureroasă, revocarea mea dureroasă în cercetarea mea, a fost unică printre tot ceea ce oamenii au trăit în timpul nostru. Nu cunosc niciun alt lider religios din lume care să fi ajuns la

învăţăturile sale într-un mod similar. Învăţăturile religioase ale acestei lumi nu vin de la DUMNEZEU! ***Numai DUMNEZEU este drept şi infailibil***!

În primăvara anului 1927, mintea mea fusese „curăţată" şi „purificată" de presupunerile şi învăţăturile anterioare — şi am trecut prin încercări severe.

Două prăbuşiri profesionale şi de afaceri am avut în spatele meu.

Şi apoi a trebuit să recunosc că tot ceea ce am crezut anterior din punct de vedere religios era greşit. Nu numai credinţele mele, ci şi credinţele bisericilor au încălcat adevărul lui DUMNEZEU!

Fusesem umilit şi îmi dădusem seama de vrednicia şi insuficienţa mea. Fusesem biruit de marele DUMNEZEU maiestuos, condus la pocăinţă, la o nouă credinţă solidă înHristos şi în Cuvântul lui DUMNEZEU. Pentru a desăvârşi „supunerea" lui DUMNEZEU şi cuvântului Său.

Ceea ce odinioară uram, acum iubeam. Am găsit cea mai profundă şi mai durabilă bucurie a vieţii mele în a dezgropa continuu noi „bobiţe de aur" de adevăr din Cuvântul lui DUMNEZEU.

Şi am fost condus la cunoaşterea acestor *şapte mistere biblice* care l-au pre ocupat pe om din timpuri străvechi; şi de a găsi singura adevărată Biserică a lui DUMNEZEU fondată de Hristos în ziua Cincizecimii din anul 31.

Susţinătorii teoriei evoluţiei, profesorii, oamenii de ştiinţă şi teologii au încercat în zadar să rezolve misterul veacurilor, să dezvăluie originea materiei, a universului, a omului, să pătrundă misterul umanităţii. În ciuda tuturor progreselor copleşitoare, problemele oamenilor au crescut — marile minţi au realizat multe lucruri incredibile, dar nu au fost în stare să rezolve problemele umane.

Mai jos dezvălui cititorului cele ŞAPTE MARI SECRETE, care sunt un mister pentru lume.

CAPITOLUL I

CINE ŞI CE ESTE DUMNEZEU?

A fost la New Delhi, acum câţiva ani. M-am întors la hotelul meu de la o conferinţă privată cu prim-ministrul indian Indira Gandhi. Şi din nou, ca atât de des în India, am observat vacile şi boii rătăcind pe străzi. Vitele alergând în voie pe străzile oraşului era ceva ce nu văzusem niciodată în nicio altă ţară din lume.

„Vitele astea nu fug departe de grajdul lor de acasă?" l-am întrebat pe şoferul meu.

„O da", a spus el.

„Dar proprietarii cum le găsesc din nou, ca să le poată conduce acasă?

Şoferul a zâmbit. „Proprietarii nici nu-le caută. Animalele îşi cunosc grajdul de acasă. Îşi găsesc seara singure drumul spre casă."

Apoi mi-am amintit imediat pasajul din ***primul capitol al cărţii lui Isaia*** care nu mi-a fost niciodată atât de clar înainte, atât de viu prezentat în faţa ochilor.

> ***2.*** *Ascultaţi, ceruri, şi ia aminte, pământule, căci Domnul vorbeşte: „Am Yesh.ănit şi am crescut nişte copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea.*
> ***3.*** *Boul îşi cunoaşte stăpînul, şi măgarul cunoaşte ieslea stăpînului său: dar Israel nu Mă cunoaşte, poporul Meu nu ia aminte la Mine."*
> ***4.*** *Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămînţă de nelegiuiţi, copii stricaţi! Au părăsit pe Domnul, au dispreţuit pe Sfîntul lui Israel. I-au întors spatele ...*

Aici se referă la Israelul antic, un popor căruia DUMNEZEU i se revelase adesea prin multe semne şi minuni. Şi cu cât mai puţine ştiu alte naţiuni despre DUMNEZEU — cu cât mai puţin ştiu CINE şi CE este DUMNEZEU!

Totuşi: şi ei sunt oameni, la fel ca israeliţii. Important chiar aici, la începutul acestui capitol: DUMNEZEU îi numeşte pe aceşti oameni proprii săi copii. Mulţi oameni spun: „DUMNEZEU pur şi simplu nu mi se pare realitate".

DUMNEZEU reprezintă un mister pentru ei. Tatăl biologic nu este un secret, el este real pentru ei.

De ce DUMNEZEU pare adesea ireal?

În acest capitol aş vrea să sprijin cititorul, pentru a-L aduce pe DUMNEZEU mai aproape de realitate, la fel ca un tată biologic. DUMNEZEU ni se descoperă în Biblie. Dacă vrem cu adevărat să înţelegem acest lucru, va deveni o realitate pentru noi.

DUMNEZEU l-a inspirat pe apostolul Pavel să scrie despre popoarele Imperiului Roman: ***Romani 1:18-22***

> ***18.*** *Mînia lui DUMNEZEU se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui DUMNEZEU şi împotriva oricărei nelegiuri a oamenilor, cari înăduşe adevărul în nelegiuirea lor.*
> ***19.*** *Fiindcă ce se poate cunoaşte despre DUMNEZEU, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de DUMNEZEU.*
> ***20.*** *În adevăr, însuşirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vecinică şi dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, cînd te uiţi cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Aşa că nu se pot desvinovăţi;*
> ***21.*** *fiindcă, măcar că au cunoscut pe DUMNEZEU, nu L-au proslăvit ca DUMNEZEU, nici nu I-au mulţămit; ci s-au dedat la gîndiri deşarte, şi inima lor fără pricepere s-a întunecat.*
> ***22.*** *S-au fălit că sînt înţelepţi, şi au înebunit;*

Miliardele de oameni care trăiesc acum pe pământ, nu numai că le lipseşte cea mai importantă cunoaştere dintre toate, şi anume cunoaşterea CINE şi CE este DUMNEZEU, dar nici nu par să-şi dorească să o cunoască. Ei renunţă în mod conştient la cele mai importante cunoştinţe, la cea mai importantă relaţie posibilă în viaţa omenească.

Incredibil — dar adevărat!

De unde această renunţare conştientă la cea mai importantă relaţie omenească? Există o singură explicaţie pentru aceasta: întreaga lume este înşelată (***Apocalipsa12:9***). Iar faptul că această înşelăciune la nivel mondial există demonstrează faptul că există un mare arhi-înşelator. Mai multe despre asta mai târziu.

> ***9****. Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satan, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.*

DUMNEZEU pentru cei din trecut ireal

Mâncând din pomul interzis al cunoaşterii binelui şi răului, primul om creat — Adam — L-a respins pe DUMNEZEU ca Creator. Cert este că DUMNEZEU i-a revelat lui Adam ceva despre Sine — o anumită cantitate de cunoştinţe.

Cu toate acestea, Adam se desprinsese de DUMNEZEU, creatorul său. Fără îndoială, cunoaşterea pe care DUMNEZEU i-a dat-o lui Adam a fost transmisă din tată în fiu pentru multe generaţii după aceea. Hristos îl numeşte pe Abel, cel de-al doilea fiu al lui Adam, „dreptul Abel, sacrificând un miel, el a făcut tot ce era drept: Enoh, care „umbla cu DUMNEZEU". Noe, care a construit chivotul conform instrucţiunilor lui DUMNEZEU.

După potop, sursele istorice indică faptul că Sem, unul dintre fiii lui Noe, avea oarecare cunoştinţe despre adevăratul DUMNEZEU. Dar nu există nicio îndoială că cunoaşterea lui DUMNEZEU fusese foarte denaturată de-a lungul generaţiilor de tradiţie.

Nimrod — aşa cum este descris în al patrulea capitol al acestei cărţi - s-a ridicat efectiv la divinitate. În generaţiile şi secolele care au urmat, cunoaşterea adevăratului DUMNEZEU a fost aproape complet pierdută. Vechile popoare păgâne au făcut idoli: din lut, lemn, piatră şi alte materiale. Mulţi idoli au fost dezgropaţi de arheologi şi sunt acum în muzee. După cum scrie Pavel: Ei s-au închinat creaţiei, nu Creatorului (***Romani 1:25***).

> ***25.*** *căci au schimbat în minciună adevărul lui DUMNEZEU, şi au slujit şi s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvîntat în veci! Amin.*

Chipul lui DUMNEZEU în primul secol

Dacă ne uităm acum în Noul Testament, obţinem o perspectivă asupra acestui lucru, necunoaşterea lui DUMNEZEU în acea vreme. Marii cărturari ai primului secol au fost intelectualii atenieni. Unii dintre ei au disputat cu apostolul Pavel la Atena. „Dar un număr de filozofi, epicurieni şi stoici, s-au certat cu el. Iar unii au spus: Ce vrea să spună acest palavragiu? Dar unii spun: Se pare că vrea să proclame zei străini. El le propovăduise Evanghelia lui Hristos şi învierea. Dar ei l-au luat şi l-au dus la Areopag [Dealul lui Marte] şi au zis:

Putem şti ce doctrină nouă este aceasta pe care o înveţi? ...Dar Pavel a stat în mijlocul Areopagului şi a spus: Oameni ai Atenei, văd că vă temeţi foarte mult, în toate privinţele de zei. Eu am mişunat încolo şi încoace şi am văzut sanctuarele voastre şi am găsit un altar pe care era scris: DUMNEZEUL

NECUNOSCUT. Acum vă proclamez la ceea ce vă închinaţi cu neştiinţă. DUMNEZEU, care a făcut lumea şi tot ce este în ea, care este Domn al cerului şi al pământului... dă viaţă şi suflare tuturor... Şi a făcut ca toate neamurile oamenilor care locuiesc pe faţa pământului să vină dintr-unul... Căci în El trăim, ne mişcăm şi suntem..." ***(FAPTELE APOSTOLILOR 17: 18, 19. 22 - 26. 28)***

> ***18**. Unii din filosofii epicurieni şi stoici au intrat în vorbă cu el. Şi unii ziceau: „Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alţii, cînd l-au auzit că vesteşte pe Hristos şi învierea, ziceau: „Pare că vesteşte nişte dumnezei străini."*
> ***19.** Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, şi au zis: „Putem să ştim care este această învăţătură nouă, pe care o vesteşti tu?*
> ***22.** Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, şi a zis: „Bărbaţi Atenieni! În toate privinţele vă găsesc foarte religioşi.*
> ***23.** Căci, pe cînd străbăteam cetatea voastră şi mă uitam de aproape la lucrurile la cari vă închinaţi voi, am descoperit chiar şi un altar, pe care este scris: «Unui DUMNEZEU necunoscut!» Ei bine, ceeace voi cinstiţi, fără să cunoaşteţi, aceea vă vestesc eu.*
> ***24.** DUMNEZEU, care a făcut lumea şi tot ce este în ea, este Domnul cerului şi al pămîntului, şi nu locuieşte în temple făcute de mîni.*
> ***25.** El nu este slujit de mîni omeneşti, ca şi cînd ar avea trebuinţă de ceva, El, care dă tuturor viaţa, suflarea şi toate lucrurile.*
> ***26.** El a făcut ca toţi oamenii, ieşiţi dintr-unul singur, să locuiască pe toată faţa pămîntului; le-a aşezat anumite vremi şi a pus anumite hotare locuinţei lor,*
> ***28.** Căci în El avem viaţa, mişcarea şi fiinţa, după cum au zis şi unii din poeţii voştri: «Sîntem din neamul lui ...»*

Şi cum rămâne cu marii savanţi ai lumii occidentale de astăzi? S-ar crede că cei cu învăţătură înaltă, ar trebui să ştie CINE şi CE este DUMNEZEU! Întrebaţi o sută de profesori universitari, selectaţi la întâmplare: Crezi în DUMNEZEU? Trei sau patru ar putea să răspundă: Eu cred fundamental în existenţa unui DUMNEZEU — ca „primă cauză", dar ei nu vă pot spune CINE sau CE este DUMNEZEU! Ei nu vă pot spune cum arată DUMNEZEU! DUMNEZEU nu este o realitate adevărată pentru ei. Cu alte cuvinte:El este un secret pentru ei. Alţi şase sau opt dintre cei chestionaţi se vor identifica probabil ca agnostici - cineva care în cele din urmă nu este clar dacă DUMNEZEU există sau nu.

După cum am spus deja, educaţia este, în esenţă, doar o chestiune de învăţare de "Cunoştinţe" stabilite. Copilului de la şcoală, studentului de la universitate, i se „insufla" idei preconcepute, ideologii, un amestec de fapte şi

fabule. Iar cursantul este evaluat în funcţie de cât de bine a absorbit conţinutul didactic, corect sau greşit, l-a memorat şi îl poate reproduce în scris şi oral.

> ***MARTIN LUTHER scrie:*** *„Deși copiii noștri trăiesc în mijlocul unei lumi creștine, ei devin slabi și se scufundă în sărăcie pentru că le lipsește Evanghelia, care ar trebui sa le-o învățăm si in care trebuie instruiți.” Nu pot sfătui pe nimeni să-și trimită copilul acolo unde Cuvântul lui DUMNEZEU nu are o importanță absolut primordială. Școlile vor deveni porțile larg deschise ale iadulu,i dacă nu imprimăm cu sârguință scripturile în inimile tinerilor. Orice instituție care nu se ocupă din ce în ce mai mult de Cuvântul lui DUMNEZEU va deveni inevitabil coruptă în timp.*

Fabula „teoriei evoluției” a devenit larg răspândită în educaţia modernă. Evoluţia este încercarea ateiştilor de a explica existenţa unei creaţii fără preexistența unui creator; se face încercarea de a ocoli existenţa lui DUMNEZEU. Cineva se orb faţă de acest mister încercând să nege existenţa lui DUMNEZEU.

Creaţia materială pare reală

Creaţia este materială, vizibilă şi, prin urmare, pare reală. Sistemul nostru modern de învăţământ este complet dedicat materialismului. În viziunea ştiinţifică modernă asupra lumii, invizibilul, spiritualul, nu-şi are locul. Şi astfel, toate problemele noastre aparent insolubile şi relele lumii sunt esenţial de natură spirituală.

În primul capitol din ***Romani*** citat deja, versetul 1:28 spune: ei nu au vrut să păstreze nicio cunoaştere a lui DUMNEZEU.

> ***28.*** *Fiindcă n-au căutat să păstreze pe DUMNEZEU în cunoştinţa lor, DUMNEZEU i-a lăsat în voia minţii lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite.*

Puţin sau nimic nu se învaţă despre DUMNEZEU; Chiar şi în şcoala elementară, conceptul epistemologic de bază se numeşte „evoluţie”.

Este de mirare că nici măcar oamenii de ştiinţă nu ştiu CINE şi CE este DUMNEZEU? Ei cred ceea ce li s-a învăţat.

În momentul în care scriu acest manuscript, tocmai am încheiat a doua vizită de patru zile la Beijing, primul lider religios din lumea creştină care a fost invitat să vorbească cu grupuri mari de oameni din capitala chineză. La

prima mea vizită, am vorbit cu Tan Zhen-lin, vicepreşedintele Comitetului permanent al Congresului Naţional al Poporului; Acum, la a doua călătorie, am vorbit cu Deng Xiaoping, „primul om" incontestabil al Chinei.

Deci eu în această vizită, am vorbit cu cel mai înalt oficial guvernamental, care modelează în prezent minţile şi convingerile a peste un miliard de oameni — aproape un sfert din populaţia lumii. În ceea ce priveşte populaţia, China este cea mai mare naţiune din lume. În vremuri timpurii, închinarea strămoşilor a predominat în China. Apoi a venit confucianismul cu taoismul său rival. Budismul a fost introdus mai târziu din India. Astăzi ţara este comunistă — ateistă.

Liderii Chinei mi s-au părut oameni foarte prietenoşi, calzi şi politicosi - dar să afle CINE şi CE este DUMNEZEU nu este cu siguranţă unul dintre interesele lor principale în acest moment. Nu am încercat să le spun CINE şi CE este DUMNEZEU; dar în faţa a două mari comitete executive am anunţat ce este pe cale să facă DUMNEZEU şi am indicat spre această carte pe care o scriu în prezent.

India este a doua naţiune ca mărime. Ce ştie ea despre CINE şi CE este DUMNEZEU?

A treia ţară ca populaţie este Uniunea Sovietică. Acolo a dominat cândva creştinismul ortodox rus, iar astăzi domneşte acolo ateismul.

Eu nu judec şi nu condamn aceşti oamenii — presupun că, credința lor este la fel precum la toţi ceilalţi. Nici DUMNEZEU nu îi judecă acum — aşa cum voi explica mai târziu. Şi nici nu îi condamnă. El îi iubeşte şi îi va chema pe toţi la mântuirea veşnică la momentul potrivit. Dar rămâne de precizat: Ei nu ştiu CINE şi CE este DUMNEZEU.

În Egiptul antic oamenii se închinau zeilor Isis şi Osiris, iar în Grecia şi Roma zei mitologici precum Jupiter, Hermes, Dionysos, Apollo, Diana şi mulţi alţii. Dar nici aceste popoare nu au cunoscut şi nu ştiu astăzi CINE şi CE este DUMNEZEU. De ce este asta?

De ce ignorant în mod conştient?

În citatul din primul capitol din Romani am dat deja un motiv: oamenii *nu doreau* cunoaşterea adevăratului DUMNEZEU. De ce nu? De unde vine ignoranţa *conştientă*? În altă parte în ***Romani (8:7)***

> ***7.*** *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământeşti este vrăjmăşie împotriva lui DUMNEZEU, căci, ea nu se supune Legii lui DUMNEZEU, şi nici nu poate să se supună*

se afirmă clar că omul trupesc este prin fire ostil lui DUMNEZEU. Asta nu înseamnă neapărat ostilitate activă, intenţionată, rău intenţionată. Majoritatea oamenilor arată o ostilitate destul de pasivă faţă de DUMNEZEU: de obicei, pur şi simplu nu se gândesc deloc la DUMNEZEU. Când conversaţia se îndreaptă către DUMNEZEU, îi stânjeneşte şi încearcă adesea să schimbe subiectul.

Probabil că nici măcar nu sunt conştienţi de propria lor atitudine ostilă faţă de DUMNEZEU. Dar acesta este exact motivul psihologic pentru care nu le place să vorbească despre asta. Cu alte cuvinte, oamenii experimentează în medie o ostilitate pasivă subiacentă faţă de DUMNEZEU. Fără să fie pe deplin conştienţi de asta, ei vor ca DUMNEZEU să nu „îşi bage nasul în treburile lor decât în vremuri de nevoie, atunci ei îl cheamă în ajutor".

Lucrurile spirituale, invizibile, sunt un mister pentru ei. Oricât de reale sunt aceste lucruri, ei nu le înţeleg pentru că nu le pot vedea. Ele rămân un secret profund pentru ei şi, prin urmare, le neagă existenţa.

Această „ignoranţă" intenţionată are motivele ei. Două motive pe care le ştim din Biblie. În primul rând, ceea ce s-a întâmplat preistoric şi, în al doilea rând, ceea ce a iniţiat DUMNEZEU după păcatul lui Adam. Toate acestea (vor fi discutate în următoarele două capitole), împreună cu cauza escaladării relelor lumii de astăzi, sunt revelate clar de DUMNEZEU Atotputernic în Cuvântul Său, Sfintele Scripturi. Vom discuta mai detaliat mai jos în acest sens.

Dar mai întâi: ce dezvăluie Biblia despre „Cine" şi „Ce" este DUMNEZEU? Doar în această carte inspirată, şi nicăieri altundeva, DUMNEZEU se descoperă pe sine. În general, însă, omenirea nu L-a crezut niciodată pe DUMNEZEU — adică nu a crezut niciodată *ceea ce a spus* el. DUMNEZEU a vorbit personal, faţă în faţă, cu Adam şi Eva, primul cuplu uman creat. Apoi i-a permis lui Satan să se apropie de ei. Satan a venit la Adam prin soţia lui. Primii noştri părinţi l-au crezut pe Satan când a spus: „Nu vei muri în niciun caz", Primii noştri părinţi l-au crezut pe Satan când a spus: „*Ĥn niciun caz, nu ve-ți muri* ", după ce DUMNEZEU înainte le-a spus: „Ve-ți muri dacă ve-ți mânca din fructul interzis".

Patru mii de ani mai târziu când Hristos a predicat pe pământ, doar o sută

douăzeci de oameni au crezut ceea ce a spus el (***Fapte 1:15***), chiar dacă el a proclamat mesajul de la DUMNEZEU miilor de ascultători.

> ***15.*** *În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraţilor, - numărul celor adunaţi laolaltă era de aproape o sută douăzeci, -*

Nu e de mirare atunci că — în afară de biserica mică şi persecutată pe care a întemeiat-o Hristos în anul 31 şi al cărei început au fost acei o sută douăzeci de oameni — nici una dintre numeroasele secte, religii şi confesiuni nu cred în DUMNEZEU — nu crede ceea ce spune în Cuvânt. Deşi Cuvântul lui DUMNEZEU dezvăluie clar cine şi ce este DUMNEZEU. Sunt motive pentru ignoranţa lor. Acest lucru va deveni clar mai jos. Pentru ignoranţa lor, există motive Acest lucru va deveni clar mai jos.

Deci: CINE şi CE este DUMNEZEU? Cum se dezvăluie? Cuvintele citate ale Apostolului Pavel către intelectualii atenieni exprimau deja: DUMNEZEU este creatorul care a conceput, proiectat, format şi creat pe om.

În Isaia, DUMNEZEU vorbeşte literal: „Deci cu cine vreți voi să mă comparați, cui îi sunt egal? ... Ridică ochii şi vezi! Cine a creat toate astea? El conduce toată armata şi îi cheamă pe toți pe nume; Forța şi puterea Lui mare sunt atât de mari, încât niciunul dintre ei nu lipseşte” (***Isaia 40:25-26***).

> ***25.*** *„Cu cine Mă veţi asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?" zice Cel Sfînt.*
> ***26****. „Ridicaţi-vă ochii în sus, şi priviţi! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în şir, oştirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; aşa de mare e puterea şi tăria Lui, că una nu lipseşte."*

Într-o traducere mai modernă: *„Deci cu cine vrei să mă faci egal, ca să fiu egal cu el? ... Ridicați-vă ochii la cer şi priviți: cine a creat toate acestea? El este cel care scoate oştirea lor [stelele] după număr, care le cheamă pe toate pe nume, în faţa căruia nici o singură [stea] nu este lăsată afară din cauza măreției puterii sale şi a tăriei sale”* (***Menge Bibel***).

Însuşi DUMNEZEU îi provoacă pe sceptici aici: *„Apărați-vă pricina, - zice Domnul - arătați-vă dovezile cele mai tari“, zice Împăratul lui Iacov. „Să le arate, şi să ne spună ce are să se întîmple; cari sînt proorociile pe cari le-ați făcut vreodată? Spuneți, ca să luăm seama la ele, şi să le vedem împlinirea; sau, vestiți-ne viitorul. Spuneți-ne ce se va întîmpla mai tîrziu, ca să ştim că sînteți dumnezei, faceți măcar ceva bun sau rău, ca să vedem şi să privim cu toții. Iată că nu sînteți nimic şi lucrarea voastră este nimic; o scîrbă este cine vă alege pe voi. (**Isaia 41:21 până la 24**).*

21. *„Apărați-vă pricina, - zice Domnul - arătați-vă dovezile cele mai tari", zice Împăratul lui Iacov.*
22. *„Să le arate, și să ne spună ce are să se întîmple; cari sînt proorociile pe cari le-ați făcut vreodată? Spuneți, ca să luăm seama la ele, și să le vedem împlinirea; sau, vestiți-ne viitorul.*
23. *Spuneți-ne ce se va întîmpla mai tîrziu, ca să știm că sînteți dumnezei, faceți măcar ceva bun sau rău, ca să vedem și să privim cu toții.*
24. *Iată că nu sînteți nimic și lucrarea voastră este nimic; o scîrbă este cine vă alege pe voi.*

Aceste pasaje din Biblie arată puterea lui DUMNEZEU, dar nu ceea ce este DUMNEZEU; ei nu o fac „real". Alte pasaje din Biblie trebuie să facă asta.

DUMNEZEU, creatorul universului

DUMNEZEU este Creatorul tuturor lucrurilor - întregul cosmos: stelele, galaxiile din spaţiul nesfârşit, pământul nostru, a omului şi a tot ceea ce este pe pământ.

Acesta este CEEA CE ESTE DUMNEZEU — activitatea sa: crearea. Concepe, modelează, proiectează. El dă VIAŢĂ! El este marele DONATOR. Iar legea lui - modul lui de viaţă - este modul de a da, nu de a lua, aşa cum este calea în lumea noastră.

Dar cum arată DUMNEZEU însuşi? CINE este DUMNEZEU? Există nenumărate imagini ale lui DUMNEZEU. Unii Îl imaginează pe DUMNEZEU doar ca „voinţa" bună sau bunăvoinţă din om, ca parte a fiecărei fiinţe umane, alţii îl văd în mod specific ca pe o imagine sau un idol tangibil făcut de om, din aur şi argint sau sculptat în lemn, piatră sau altele; Gândiţi-vă la israeliţii care dansau în jurul viţelului de aur, despre care ei îl credeau a fi DUMNEZEU sau o imagine a lui DUMNEZEU, în timp ce Moise vorbea cu DUMNEZEU pe Muntele Sinai.

Mulţi cred în DUMNEZEU ca o fiinţă unică, supremă. Unii cred că este o fantomă.

Predominantă în creştinismul tradiţional este imaginea DUMNEZEULUI „triunic", DUMNEZEU ca Treime, în trei persoane: DUMNEZEU Tatăl, DUMNEZEU Fiul şi Duhul Sfânt. Cuvântul „Trinitate" sau „Treime" nu apare deloc în Biblie şi nici Biblia nu învaţă această dogmă. Mai multe despre asta ulterior.

DUMNEZEU in preistorie

Acum mergem înapoi, până la vremurile preistorice — chiar la început.

Dacă ai fi întrebat unde ar putea fi găsită prima menţiune despre DUMNEZEU în Biblie, probabil ai spune: „Ei bine, în primul verset al Bibliei, în Geneza 1:1, bineînţeles”.

Incorect!

În ceea ce priveşte timpul încadrării, cea mai veche revelaţie a CINE şi CE este DUMNEZEU se găseşte în Noul Testament: ***Ioan 1:1***.

„La început a fost Cuvântul, şi Cuvântul a fost la DUMNEZEU şi Cuvântul a fost DUMNEZEU. Aceleaşi au fost cu DUMNEZEU la început. Toate lucrurile au fost făcute de El şi fără El nu s-a făcut nimic din ceea ce a fost făcut. În El a fost viaţa şi viaţa a fost lumina oamenilor.” (***Ioan 1:1***-4).

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu DUMNEZEU, şi Cuvîntul era DUMNEZEU.*
> ***2.*** *El era la început cu DUMNEZEU.*
> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*
> ***4.*** *În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor.*
> ***5.*** *Lumina luminează în întunerec, şi întunerecul n-a biruit-o.*

Cuvântul grecesc pentru „cuvânt” este logos, adică „vorbitor”, „cuvânt”, „gând revelator”. Este folosit aici ca nume pentru o persoană. Despre cine este vorba? Versetul 14 o explică: „Şi Cuvântul S-a făcut trup şi a locuit printre noi şi am văzut slava Lui, slava Fiului născut [conceput] al Tatălui, plin de har şi de adevăr.”

> ***14.*** *Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har, şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.*

Când s-a născut ca Hristos, el a fost trup şi sânge, material, putea fi văzut şi atins. Dar ce era el? Ca DUMNEZEU — ca Logos? Acesta este răspunsul în Ioan ***4:24***: DUMNEZEU este Duh. Şi mintea este invizibilă. Îi cunoaştem forma şi înfăţişarea lui Hristos ca om. Dar ce formă şi înfăţişare a avut ca cuvânt? Asta vom explica mai târziu.

> ***24.*** *DUMNEZEU este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr.*"

În primul rând, notăm: Cuvântul este o persoană care s-a făcut trup — conceput de DUMNEZEU, care prin această naştere ulterioară a devenit părintele „Cuvântului”. Cu toate acestea, pe atunci, în vremurile preistorice

menţionate în Ioan 1:1, Cuvântul nu era (încă) Fiul lui DUMNEZEU. A renunțat la gloria sa ca divinitate spirituală pentru a fi concepută ca o ființă omenească. A devenit Fiul lui DUMNEZEU pentru că a fost conceput de Tatăl şi născut din Fecioara Maria.

Dezvăluim că găsim *două persoane* la început. Unul: DUMNEZEU. Şi cu DUMNEZEU în acel timp preistoric era o alta persoană care la fel era DUMNEZEU - o persoană concepută şi născută mai târziu, Hristos. Ambele persoane au fost de natură spirituală. Spiritul este invizibil pentru ochiul uman dacă nu se manifestă într-un mod supranatural. La momentul menţionat în primul verset, Hristos nu era încă Fiul lui DUMNEZEU şi DUMNEZEU nu era încă Tatăl Său.

Cine a fost Melchisedec?

O descriere mai detaliată a începutului existenţei sale găsim în capitolul al şaptelea din Evrei. Acolo se vorbeşte despre Melhisedec, regele Ierusalimului în zilele lui Avraam, de asemenea „Preot al lui DUMNEZEU Cel Preaînalt". Acest Melhisedec a trăit din veşnicie - „fără tată, fără mamă, fără arbore genealogic [fără descendenţă] şi nu are nici început de zile, nici sfârşit de viaţă. El este asemănat cu Fiul lui DUMNEZEU şi rămâne Prister pentru totdeauna" (***Evrei 7:3***).

> ***3.*** *fără tată, fără mamă, fără spiţă de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrşit al vieţii, - dar care a fost asemănat cu Fiul lui DUMNEZEU, - rămîne preot în veac.*

Întrucât Melhisedec este „asemănător" cu Fiul lui DUMNEZEU şi rămâne Mare Preot pentru totdeauna, iar din moment ce HRISTOS este acum Mare Preot, Melhisedec şi Hristos sunt una şi aceeaşi persoană. Prin urmare, Hristos a fost „fără tată, fără mamă, fără genealogie [pe vremea lui Avraam] şi nu are nici începutul zilelor, nici sfârşitul vieţii". Cu el, cu Cuvântul, cealaltă persoană, DUMNEZEU, a existat din veşnicie. Hristos ca „Cuvânt" a fost o ființă nemuritoare, existentă din veşnicie, fără „început de zile"; nu a existat niciodată o perioadă în care el să nu existe. La vremea aceea, el „semăna" cu Fiul lui DUMNEZEU, dar nu era încă, El însuşi era şi DUMNEZEU şi *era cu* DUMNEZEU.

Aceste pasaje arată că la început — înainte de a fi creat ceva — Cuvântul era la DUMNEZEU şi în acelaşi timp era şi DUMNEZEU însuşi. Cum se poate imagina acest lucru?

Pentru a ilustra: Un bărbat pe nume Fierar poate fi la fierar (la tatăl său), şi totuşi, în acelaşi timp este şi însuşi Fierar, deoarece poartă numele tatălui său. Ca persoană separată, el este cu Fierar (tatăl său) şi, în acelaşi timp, ca Fierar *însuşi*.

Există un singur punct în care comparaţia este incorectă, şi anume că Cuvântul nu era încă Fiul lui DUMNEZEU la vremea lui Ioan 1:1. Dar ***era cu*** DUMNEZEU şi ***era Însuşi*** DUMNEZEU.

Ei nu erau încă tată şi fiu — dar ***erau împărăţia lui DUMNEZEU***.

În prezent, această familie este formată din DUMNEZEU Tatăl şi Fiul Său ISUS HRISTOS şi mulţi oameni născuţi care ***sunt deja născuţi*** FII şi FIICE a LUI DUMNEZEU (***Romani.8:14*** şi ***16:1***, ***Ioan.3:2***) şi formează Biserica lui DUMNEZEU.

14. Căci toţi ceice sînt călăuziţi de Duhul lui DUMNEZEU sînt fii ai lui DUMNEZEU.

———

1. Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiţă (Sau: slujitoare.) a Bisericii din Chencrea;
2. Acesta a venit laHristos, noaptea, şi I-a zis: „Învăţătorule, ştim că eşti un Învăţător, venit dela DUMNEZEU; căci nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este DUMNEZEU cu el.“

Acest aspect de familie - GOOTFAMILY - este extrem de important şi vom reveni asupra lui în detaliu mai târziu.

Recapitulând: cu mult înainte de a exista ceva, au existat două fiinţe nemuritoare supreme care au existat din eternitate. Acest „pentru totdeauna” este greu de imaginat, la fel cum nu se poate imagina în mod concret curentul electric, şi totuşi se ştie că el există şi că este o realitate.

Funcţia creatoare a lui Hristos

Înapoi la întrebarea noastră: CINE şi CE este DUMNEZEU? ***Înainte ca ceva să apară***, a existat DUMNEZEU şi Cuvântul, compus din spirit, nu materie, dar real totuşi. Doi oameni — nu trei. Şi în Ioan 1:3 se spune că „toate lucrurile”, adică întregul univers, au fost făcute prin Cuvânt.

3. *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*

Citim despre aceasta în ***Efeseni 3: 9 şi 11***, DUMNEZEU... care a creat toate lucrurile... afirmat în Hristos..."

9. *şi să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în DUMNEZEU, care a făcut toate lucrurile;*

11. *după planul vecinic, pe care l-a făcut înHristos, Domnul nostru.*

Permiteţi-mi să explic acest lucru cu următorul exemplu: La începutul lui ianuarie 1914, am fost trimis de o revistă naţională la Detroit, Michigan, pentru a-l intervieva pe Henry Ford pentru un articol despre noul său concept senzaţional al salariului de cinci dolari pe zi. L-am văzut în clădirea administraţiei într-un costum de afaceri. Peste drum am văzut uriaşa fabrică şi poate mii de bărbaţi care lucrau la maşini alimentate cu energie electrică. Henry Ford a fost numit producătorul maşinii Ford. Dar el a făcut aceste maşini prin muncitorii săi, care au folosit puterea maşinilor şi energia electrică.

În acelaşi fel, DUMNEZEU Tatăl este Creatorul. Dar acest „scop pe care DUMNEZEU la îndeplinit în [prin]HRISTOS...” este scris: „Căci când vorbeşte, se întâmplă...” (***Psalmul 33:9***).

9. *Căci el zice, şi se face; porunceşte şi ce porunceşte ia fiinţă.*

DUMNEZEU îi spune lui Hristos ce să facă (***Ioan 8:28-29***), Hristos — ca „lucrător” executiv — o spune, iar Duhul Sfânt este PUTEREA care pune în aplicare porunca lui Hristos.

28.*Hristos deci le-a zis: „Cînd veţi înălţa pe Fiul omului, atunci veţi cunoaşte că Eu sînt, şi că nu fac nimic dela Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învăţat Tatăl Meu.*
29. *Cel ce M-a trimes, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentrucă totdeauna fac ce-I este plăcut.*"

De aceea citim şi în Coloseni: „Mulţumiţi cu bucurie Tatălui, care... ne-a transferat în împărăţia iubitului Său Fiu. El [Fiul] este chipul DUMNEZEULUI nevăzut [atât în exterior, cât şi în caracter.]... Căci în El au fost creat tot ce este în cer şi pe pământ, vizibil şi nevăzut, fie tronuri, fie stăpâniri, fie împărăţii, fie puteri; totul a fost creat prin el şi pentru el. Şi El este mai presus de toate şi totul constă în El” (***Coloseni. 1:12 - 13 şi 15 - 17***).

12. *mulţămind Tatălui, care v-a învrednicit să aveţi parte de moştenirea sfinţilor, în lumină.*
13. *El ne-a izbăvit de supt puterea întunerecului, şi ne-a strămutat în Împărăţia Fiului dragostei Lui,*
15. *El este chipul DUMNEZEULUI celui nevăzut, cel întîi născut din toată zidirea.*
16. *Pentrucă prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El.*
17. *El este mai înainte de toate lucrurile, şi toate se ţin prin El.*

Este astfel revelat în Cuvântul lui Dumnezeu că Dumnezeu şi Cuvântul – două fiinţe supreme – au coexistat din veşnicie; că ele au existat înainte de tot ce a fost creat, inclusiv pământul şi întregul univers.

Citatul de mai sus îl numeşte pe Hristos „chipul" Tatălui — având aceeaşi formă şi înfăţişare exterioară Poate că DUMNEZEU va deveni mai real pentru dumneavoastră, dacă realizaţi că forma şi înfăţişarea Lui, este similară cu cea a omului. Vom cunoaşte dovezile pentru aceasta mai târziu.

Aşadar, a existat o vreme când aceşti doi oameni au existat împreună fără ca nimic altceva să existe.

Nu este menţionată nicio a treia persoană — nici un „spirit" Înseamnă asta că DUMNEZEU este limitat la doar doi oameni? Doctrina falsă a Treimii îl limitează pe DUMNEZEU la trei persoane. Dar DUMNEZEU nu este şi nu poate fii limitat. După cum DUMNEZEU ne dezvăluie în mod repetat, planul Său este să se înmulţească pe Sine însuşi în posibil miliarde de fiinţe dumnezeieşti. Este ***doctrina falsă a Treimii*** care Îl limitează pe DUMNEZEU, neagă scopurile lui DUMNEZEU şi a indus în mod clar în eroare întreaga lume creştină. Atât DUMNEZEU, cât şi Cuvântul sunt ei înşişi spirit şi îşi transmit spiritul.

Pentru a ilustra: Cu ochii tăi poţi vedea ceea ce este peste peretele camerei, poţi vedea până la soare şi cele mai îndepărtate stele, care sunt de multe ori mai mari decât soarele nostru. Dar oamenii nu pot influenţa aceste obiecte cu ochii. În mod similar, DUMNEZEU îşi poate trimite spiritul în orice loc, indiferent de distanţă, dar poate influenţa şi prin spiritul său obiectele şi le poate schimba după bunul plac. În acest sens, DUMNEZEU este omniprezent.

Cât timp trebuie să se fi gândit, planificat şi conceput înainte de a se apuca de a crea ceva!

Dar materia — pământul, stele, ceaţa, galaxiile — nu a fost primul lucru creat de ei. ***Înainte de a crea materie, ei au creat îngeri.***

DUMNEZEU vorbeşte despre crearea pământului în ***capitolul 38 din Iov***. El spune că atunci când lumea a luat fiinţă, toţi îngerii au strigat de bucurie (versetul 7). Deci îngerii trebuie să fi existat înainte.

> ***7.*** *atunci cînd stelele dimineţii izbucneau în cîntări de bucurie, şi cînd toţi fiii lui DUMNEZEU scoteau strigăte de veselie?*

DUMNEZEU a creat pământul şi cerul, se spune în ***Geneza 1:1*** „Cerul" este aici într-o formă nedefinită (în ebraica originală, cuvântul este la plural, „ceruri". că întreg universul material a fost creat în acelaşi timp cu Pământul.

Acest lucru este afirmat clar în ***Geneza 2:4***, „Aceasta este povestea de origine a cerurilor [la plural] şi a pământului când au fost create. „În ziua când Domnul DUMNEZEU a făcut pământul şi cerul” *(Biblia Elberfeld revizuită, vezi şi nota*).

> ***1.****La început, DUMNEZEU[a] a creat cerurile şi pământul.*
> ***2.****Aceasta este relatarea[b] creării cerurilor şi a pământului.*

Cuvântul „zi” în acest context nu înseamnă o zi de douăzeci şi patru de ore, ci o perioadă generală de timp.

Ar fi putut fi cu sute de mii, milioane de ani în urmă. Înainte ca omul să fie creat, îngerii locuiau pe pământ. Deoarece îngerii sunt fiinţe spirituale nemuritoare, este posibil să fi locuit aici timp de mii sau milioane de ani înainte ca omul să fie creat. Cât timp, nu este revelat de DUMNEZEU. La început pământul a fost sălaşul îngerilor. Chiar ***Iuda 6*** vorbeşte despre îngerii care „nu şi-au păzit stăpânirile (acest pământ), ci şi-au părăsit locuinţa lor”.

> ***6.*** *El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri vecinice, în întunerec, pe îngerii cari nu şi-au păstrat vrednicia, ci şi-au părăsit locuinţa.*

Înfăţişarea exterioară a lui DUMNEZEU

Acum pentru mai multe detalii despre CINE şi CE este DUMNEZEU.

DUMNEZEU este Duh (***Ioan 4:24***). De ce nu pare DUMNEZEU pentru mulţi oameni a fi realitate? Pentru că DUMNEZEU şi Cuvântul sunt făcute din DUH, nu din materie, nu din carne şi sânge ca omul. DUMNEZEU este invizibil pentru ochii oamenilor (***Coloseni 1:15***), nu pare real. Mintea omenească poate doar să-şi imagineze doar ceva real, cu o anumită formă şi înfăţişare. Acum, deşi DUMNEZEU este făcut din spirit, nu din materie vizibilă, el are totuşi o formă şi o înfăţişare definite.

> ***24.*** *DUMNEZEU este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr.“*
> ***15.*** *El este chipul DUMNEZEULUI celui nevăzut, cel întîi născut din toată zidirea.*

Cum arată ea?

În ***Geneza 1:26*** DUMNEZEU este citat spunând: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră”. Cunoaştem forma şi aspectul oamenilor. Şi aceasta este „chipul”, aceeaşi formă şi înfăţişare pe care o are DUMNEZEU.

> ***26.*** *Apoi DUMNEZEU a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră;*

În diferite locuri din Biblie se spune că DUMNEZEU are o faţă, ochi, nas, gură şi urechi. Are păr pe cap. Este scris că DUMNEZEU are braţe şi picioare. Şi DUMNEZEU are mâini şi degete. Niciun animal, nicio formă de viaţă cunoscută de noi nu are mâini ca oamenii. Şi dacă o altă fiinţă vie ar avea o minte comparabilă cu a noastră, fără mâini şi degete nu ar fi capabilă să fie creativă ca oamenii.

DUMNEZEU are picioare şi degete şi un corp. DUMNEZEU are o minte. Animalul are un creier, dar nu o putere inteligentă de raţionament ca oamenii.

Dacă ştii cum arată omul, atunci ştii ce formă şi înfăţişare are DUMNEZEU, pentru că omul a fost creat după el, după „chipul lui".

Un ucenic l-a întrebat odată pe Hristos cum arată DUMNEZEU Tatăl. Hristos i-a răspuns: „Sunt cu tine de atâta vreme şi nu Mă cunoşti, Filipe? Cine mă vede pe Mine, vede pe Tatăl!" (***Ioan 14:9***). Hristos semăna cu Tatăl.

> ***9.****Hristos i-a zis: „De atîta vreme sînt cu voi, şi nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: «Arată-ne pe Tatăl?»*

Un al Nume a fost „DUMNEZEU cu noi" (***Matei 1:23***). Hristos a fost Fiul conceput şi născut al lui DUMNEZEU.

> ***23.*** *„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naşte un fiu, şi-i vor pune numele Emanuil", care, tîlmăcit, înseamnă: „DUMNEZEU este cu noi".*

Şi care a fost înfăţişarea lui Hristos? Foarte normal omenească, pentru că era şi „Fiul Omului" Atât de puţin a ieşit în evidenţă printre bărbaţii evrei ai timpului său, încât duşmanii lui au trebuit să-l mituiască pe Iuda pentru a-l arăta şi a-l identifica în mulţime noaptea.

Deci ştim că DUMNEZEU are aceeaşi formă şi înfăţişarea ca o fiinţă omenească. Şi, de asemenea, că el este alcătuit din spirit, nu din materie precum oamenii. Spiritul este invizibil pentru ochiul uman - cu excepţia cazului în care se manifestă într-un mod special.

Dacă s-ar manifesta, l-am vedea atât pe DUMNEZEU Tatăl, cât şi pe Hristos transfiguraţi în ceruri, cu chipuri în formă de chipuri omeneşti, dar strălucitoare ca soarele strălucitor! Ochii lor ar fi flăcări de foc, picioarele lor ca arama de aur, părul lor alb ca zăpada (***Apoc. 1:14-16***).

> ***14.*** *Capul şi părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;*
> ***15.*** *picioarele Lui erau ca arama aprinsă, şi arsă într-un cuptor; şi glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.*

> ***16.*** *În mîna dreaptă ţinea şapte stele. Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri, şi faţa Lui era ca soarele, cînd străluceşte în toată puterea lui.*

Natura și caracterul lui DUMNEZEU

Dar mai important decât APARIŢIA lui este: care este natura lui DUMNEZEU, CARACTERUL lui? Ştii ce este DUMNEZEU doar atunci când îi vei cunoaşte caracterul!

Caracterul atât al lui DUMNEZEU Tatăl, cât şi al lui Hristos Fiul poate fi descris cu termenii spiritual, sfânt, dreptate, perfecţiune absolută.

Și se poate rezuma într-un singur cuvânt: DRAGOSTE. Preocuparea iubitoare pentru bunăstarea celorlalţi. Este calea dăruirii, a slujirii, a ajuta, a împărtăşii, nu a „luării".

Este calea complet fără lăcomie, desfrâu, vanitate, egoism, spirit competitiv, ceartă, violenţă şi dorinţa de a distruge, invidie şi gelozie, ură şi amărăciune.

Natura interioară a lui DUMNEZEU este calea PĂCII, DREPTĂŢII, COMPASIUNII, FERICIRII şi BUCURIEI care iradiază către cei pe care El i-a creat!

Cuvântul şi DUMNEZEU au trăit. Ce făceau ei? Ei au creat. Cum au trăit — ce „mod de viaţă" au avut? Calea caracterului lor perfect — calea revărsării IUBIRII. CândHristos a fost botezat, DUMNEZEU Tatăl a spus: Tu eşti Fiul meu ***iubit***. DUMNEZEU a iubit cuvântul. Şi Cuvântul L-a iubit pe DUMNEZEU — L-a ascultat perfect.

Doi pot „merge" împreună numai dacă sunt de acord.

> ***Amos 3:3*** *Gehen auch zwei miteinander, ohne dass sie übereingekommen sind?*

Şi într-adevăr a existat un acord şi o armonie completă între ei. Şi, pe termen lung, doi oameni se pot înţelege într-o linişte netulburată doar dacă unul dintre ei este in „frunte", are controlul şi conducerea. DUMNEZEU era la conducere.

Modul lor de viaţă a adus pace completă, cooperare, fericire şi împlinire. Acest mod de viaţă a devenit lege. Legea: acesta este un cod de conduită sau relaţie între două sau mai multe persoane. Regulile unei competiţii sportive ar putea fi numite „legea" jocului. Existenţa unei legi impune, de asemenea, să existe o sancţiune pentru încălcarea acesteia.

DUMNEZEU: Autorul puterii guvernamentale

Iar legea, la rândul ei, presupune o regulă, un ordin guvernamental. Aplicarea legii de către o autoritate superioară ordonată. Acest lucru necesită o conducere cu autoritate — unul care este conducătorul suprem.

Când au existat singurele două ființe conştiente, DUMNEZEU era conducătorul — autoritatea supremă. Chiar şi cu doar două ființe existente, a existat deja „conducere” şi a fost exercitată de DUMNEZEU. Ordinea lui DUMNEZEU de guvernare este întotdeauna ierarhică, de sus în jos. Reglarea prin consens democratic nu se poate aplica aici. Legile sale sunt determinate şi transmise de DUMNEZEU - şi niciodată de cei guvernaţi. Cei guvernaţi nu dictează niciodată modul în care guvernul ar trebui să exercite conducerea asupra lor. Cele două ființe divine au creat alte ființe, care de la început le-au aşezat sub stăpânirea lui DUMNEZEU asupra întregii creaţii, avându-l pe DUMNEZEU drept conducător suprem.

Civilizaţia noastră omenească şi-a revendicat privilegiul de a face legi. Guvernele umane, fie la nivel de oraş, judeţ, stat sau naţional, includ organisme legislative - consilii orăşeneşti, consilii federale, congrese naţionale, parlamente, Bundestag, Knesset. Dar şase mii de ani de existenţă omenească au demonstrat incapacitatea completă a omului de a decide asupra binelui şi a răului sau de a elabora legi care guvernează comportamentul şi relaţiile umane.

Legislaturile umane au promulgat atât de multe legi încât poliţistul obişnuit dintr-un oraş nu poate ţine cont nici măcar de o şesime din toate legile şi reglementările pe care este însărcinat să le aplice.

A existat odată în ziarele americane o serie de caricaturi intitulată „Trebuie să existe o lege pentru asta”, care făcea batjocură la ideea că, în ciuda nenumăratelor legi adoptate de legislatorii umani, există încă „lacune” în lege.

Legea lui DUMNEZEU este spirituală şi poate fi rezumată într-un cuvânt simplu, dar atotcuprinzător: iubire. Legea lui pentru comportamentul uman este împărţită în două mari porunci: dragostea faţă de DUMNEZEU şi iubirea aproapelui. Acestea la rândul lor sunt împărţite în Cele Zece Porunci. Hristos a „extins” legea arătând modul în care principiul de bază se aplică oricărei situaţii umane imaginabile şi acoperă orice posibilă încălcare. ***Al treilea capitol din a doua scrisoare către corinteni***, arată că legea lui DUMNEZEU trebuie aplicată în principiu. Se rezumă într-un singur cuvânt — iubire. Cu

toate acestea, este atât de perfect încât, atunci când este aplicat conform principiului de bază, constituie o lege atotcuprinzătoare. Există un singur legiuitor perfect, şi acesta este DUMNEZEU.

> ***17.*** *Căci Domnul este Duhul; şi unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.*

> ***18.*** *Noi toţi privim cu faţa descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, şi sîntem schimbaţi în acelaş chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.*

Guvernarea lui DUMNEZEU — asta trebuie sămemorăm — se bazează pe legea lui DUMNEZEU, iar aceasta este calea revărsării **IUBIRII**, a cooperării, a preocupării pentru bunăstarea celor guvernaţi. Şi această lege a lui DUMNEZEU aduce pace, fericire, cooperare reuşită: prin supunere.

DUMNEZEU: Autorul puterii guvernamentale

Înapoi la Geneza 1:1 Se spune: La început, DUMNEZEU a creat... „. Aceasta a fost scrisă iniţial de Moise, aşa cum i-a inspirat DUMNEZEU. Cuvântul DUMNEZEU tradus ebraic este Elohim, un cuvânt care este tratat ca singular în sensul gramatical, dar sensul său trebuie înţeles ca un plural , un termen colectiv precum familie, biserică, grup — o familie formată din doi sau mai mulţi membri, o biserică formată din mulţi membri, un grup de mai mulţi oameni.

Ceea ce se înţelege prin Elohim sunt exact acele „persoane” care alcătuiesc singurul DUMNEZEU pe care l-am cunoscut în ***Ioan 1:1:*** „Cuvântul” şi „DUMNEZEU”, ambele fiind DUMNEZEU.

> ***Ioan1:1.*** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu DUMNEZEU, şi Cuvîntul era DUMNEZEU.*

Cu alte cuvinte: DUMNEZEU este o familie din mai multe, în prezent doar două persoane — DUMNEZEU Tatăl şi Hristos Fiul. Dar dacă Duhul lui DUMNEZEU locuieşte în tine şi eşti condus de Duhul lui DUMNEZEU, atunci eşti un fiu născut al lui DUMNEZEU (***Rom. 8:14***).

> ***Romani 8:14.*** *Căci toţi ceice sînt călăuziţi de Duhul lui DUMNEZEU sînt fii ai lui DUMNEZEU.*

Dar când Hristos se va reîntoarce pe pământ cu putere şi slavă pentru a restabili guvernarea lui DUMNEZEU abolită de Satan şi de a stabili Împărăţia lui DUMNEZEU, atunci toţi cei care sunt umpluţi şi conduşi de Duhul lui

DUMNEZEU vor deveni fii NASCUȚI ai lui DUMNEZEU. Atunci Familia lui DUMNEZEU va guverna toate naţiunile prin guvernarea restaurată a lui DUMNEZEU!

Doctrina „Trinității” îl limitează pe DUMNEZEU la numărul presupus de trei persoane şi astfel distruge efectiv Evanghelia lui Hristos. Evanghelia Lui este vestea bună a Împărăţiei lui DUMNEZEU care va veni curând — singura speranţă a lumii şi a umanităţii dezorientate!

Doctrina Treimii/Trinitații, pe de altă parte, a devenit dogma unei mari religii false, care este numită în Apocalipsă „Babilonul mare, mama curviei şi a tuturor urâciunilor de pe pământ” (***Apocalipsa 17:5***).

> ***5.*** *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului.“*

Prin această învăţătură, printre altele, Satan a înşelat tot creştinismul tradiţional.

Doctrina Trinității

Principiul general acceptat al creştinismului tradiţional este „Trinitatea”, — DUMNEZEUl triunic Tată, Fiu şi Duh Sfânt.

Cum şi-a găsit această doctrină a „Trinității” drumul în creştinismul tradiţional?

Din Biblie nu provine, asta este sigur. Am citat (***Apocalipsa 12:9***), care spune că Satan a înşelat întreaga lume. Cum a reuşit să infiltreze această doctrină în „creştinism”?

> ***9.*** *Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satan, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.*

Povestea acestor origini este interesantă. Este de fapt de necrezut cum Satan a putut să orbească atât de mult nu numai întreaga lume, ci şi „creştinismul”, o religie care se presupune în general că este adevărata religie bazată pe numele şi învăţăturile lui Hristos. Da, în mod paradoxal, a reuşit!

El a reuşit acest lucru prin marea sa biserică falsă, fondată în anul 33 d.Hrist..de Simon Magus Magicianul, un conducător al religiei misterelor babiloniene din Samaria menţionată în(***Faptele Apostolilor capitolul 8***).

> ***9.*** *În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea şi punea în uimire pe poporul Samariei.*

10. *Toţi, dela mic pînă la mare, îl ascultau cu luare aminte, şi ziceau: „Acesta este puterea lui DUMNEZEU, cea care se numeşte «mare».*
11. *Îl ascultau cu luare aminte, pentrucă multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.*
12. *Dar cînd au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăţiei lui DUMNEZEU şi a Numelui lui Hristos, au fost botezaţi, atît bărbaţi cît şi femei.*
13. *Chiar Simon a crezut; şi dupăce a fost botezat, nu se mai despărţea de Filip, şi privea cu uimire minunile şi semnele mari cari se făceau.*

În ***2 Împăraţi 17:23-24*** este consemnat că Şalmaneser, regele Asiriei, care cucerise regatul de nord - regatul lui Israel - i-a alungat pe israeliţi din patria lor Samaria, la nord de Ierusalim, şi i-a aşezat pe babilonieni în locul lor, care au adus cu ei religia lor misterioasă.

23. *pînă ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum vestise prin toţi slujitorii Săi prooroci. Şi Israel a fost dus în robie, departe de ţara lui, în Asiria, unde a rămas pînă în ziua de azi.*
Samaritenii.
24. *Împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat şi din Sefarvaim, şi i-a aşezat în cetăţile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus stăpînire pe Samaria, şi au locuit în cetăţile ei.*

Erau, bineînţeles, păgâni. Pe vremea lui Hristos, ei încă locuiau în această zonă din nordul Palestinei. Evreii iudei i-au dispreţuit şi îi numeau cu condescendenţă „câini”. *Religia lor de mister păgân era încă răspândită printre ei din primul secol.*

În anul 33 - la doi ani după ce Hristos a întemeiat Biserica lui DUMNEZEU din cer în acea zi de Rusalii - diaconul Filip, care mai târziu a devenit evanghelist, a mers în Samaria şi a propovăduit Evanghelia lui Hristos. Printre ascultători s-a număratşi Simon Magus, „magicianul”.

Simon „vrăjise” oamenii din această regiune şi, în calitate de conducător al religiei lor misterioase babiloniene, „toţi deopotrivă,mici şi mari i s-au alăturat zicând: „Aceasta este puterea lui DUMNEZEU, care se numeşte mare” ***Faptele Apostolilor. 8:10***.

10. *Toţi, dela mic pînă la mare, îl ascultau cu luare aminte, şi ziceau: „Acesta este puterea lui DUMNEZEU, cea care se numeşte «mare».*

Acum, când oamenii l-au crezut pe Filip, care propovăduia Împărăţia lui DUMNEZEU, au fost botezaţi şi Simon Magus a reuşit să fie botezat.

Atunci Simon s-a dus la apostolii Petru şi Ioan şi a vrut să cumpere Duhul Sfânt cu mită. Petru l-a respins aspru. De atunci încolo, Simon s-a numit totuşi un apostol creştin şi religia tainică babiloniană „creştinism”. El a adoptat „doctrina harului” pentru iertarea păcatelor (religiile păgâne nu cunoscuseră această doctrină), dar a făcut din har o licenţă pentru neascultarea faţă de

DUMNEZEU (***Iuda 4***).

4. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scrişi de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavioşi, cari schimbă în desfrînare harul DUMNEZEULUI nostru, şi tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn şi DomnHristos.

Sub numele de „creştinism" a vrut să-şi extindă religia păgână într-o religie universală şi să obţină astfel dominaţia politică a lumii.

Nu a reuşit să facă asta în timpul vieţii sale. Succesorii săi în funcţie, care babiloniană, care se numește acum „***Paștele***" — numit după zeița Astarte sau Ishtar.

După moartea apostolului Ioan, a apărut o controversă cu privire la problema Pesach/Paştelui între Policarp, un ucenic al lui Ioan, şi Episcopul Romei, conducătorul bisericii fondate de Simon.

Controversa asupra aceleiaşi întrebări despre Pesach/Paşte a continuat într-o formă şi mai acrimonioasă mai târziu, între Policrate, un alt discipol al adevăratului creştinism al lui Hristos, şi un alt episcop al Romei. Ea a intrat în istorie sub numele de „Disputa Quartodeciman". Policrate - în conformitate cu învățătura lui Hristos şi a apostolilor originari - a luat poziţia că Paştele ar trebui sărbătorit în noua formă introdusă deHristos şi Apo-stolul Pavel (vezi ***1 Cor. 11***)

11. *Căci, fraţilor, am aflat despre voi dela ai Cloei, că între voi sînt certuri*.

cu azime şi vin în loc de jertfa mielului pe ***14 Nisan*** (prima lună din calendarul sacru, primăvara). Roma însă dorea o altă dată pentru sărbătoare: o duminică.

Aproximativ în acelaşi timp a avut loc o altă controversă, şi aceasta a fost legată de chestiunea Trinităţii. ***Arius al Alexandriei (dec. 336),*** un lider creştin, i-a provocat pe alţi episcopi care învăţau că DUMNEZEU este „triunic". Arius a fost un adversar strict al acestei doctrine a Trinităţii, dar şi-a introdus şi propriile erori.

Pentru a rezolva aceste dispute, împăratul Constantin a convocat ***Sinodul de la Niceea în 325***. Deşi nu era încă „creştin" la acea vreme, Constantin a preluat controlul ca conducător politic. Sinodul s-a angajat în Duminica Paştelui şi doctrina Trinităţii, prin Constantin, conducătorul civil din acea vreme, aceste doctrine au devenit lege obligatorie. ***Dar asta nu înseamnă că este şi adevărat!***

Satan a reuşit să orbească întreaga lume în privinţa „cine” şi „ce” lui DUMNEZEU, precum şi despre Hristos şi Duhul Sfânt. Şi, de asemenea, despre ordinul lui DUMNEZEU de guvernare, care se bazează pe legea spirituală a lui DUMNEZEU. Şi despre „ce” şi „de ce” este omul, ce este mântuirea, cum se realizează, ce este adevărata Evanghelie, ce şi de ce este biserica, cum arată viitorul!

Evanghelia falsă

Deja în al şaselea deceniu al secolului I, mari părţi ale Orientului Mijlociu se îndreptaseră către o evanghelie falsă (***Gal. 1:6 –7***). Apostolul Ioan a trăit până la al nouălea deceniu. Pe insula Patmos el a scris cartea Apocalipsa.

6. *Mă mir că treceți așa de repede dela Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.*
7. *Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sînt unii oameni cari vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.*

Puţin mai târziu, Biserica fondată de Simon (vezi şi ***Simony*** / ***Wikipedia***) în anul 33 d.Hr. a căutat să înlocuiască adevăratul ***Passover*** creştin (*a cărui formă Hristos se schimbase:* ***nu mai este un miel de jertfă, ci vin și pâine nedospită***) cu o ceremonie babiloniană, care astăzi se numeşte „Paştele”. – numit după zeiţa ***Astarte sau Ishtar***.

După moartea apostolului Ioan, a apărut o controversă cu privire la problema Passover/Paştelui între Policarp, un ucenic al lui Ioan, şi Episcopul Romei, conducătorul bisericii fondate de Simon.

Într-o formă şi mai aprinsă, controversa cu privire la aceeaşi întrebare despre Passover/Paşte a continuat mai târziu între Policrate, un alt discipol al adevăratului creştinism al lui Hristos şi un alt episcop al Romei. A intrat în istorie drept „Controversa *Quartodeciman*/Quartodecimanism Christianity”.

Policrate – în conformitate cu învăţăturile lui Isus şi ale apostolilor originari – a considerat că Passover ar trebui sărbătorit în noua formă introdusă de Hristos şi apostolul Pavel (vezi ***1 Cor. 11:17-33***) cu azime şi vin în loc de jertfa. miel pe 14 Nisan (prima lună a calendarului sacru, primăvara). Roma dorea o altă dată pentru sărbătoare: o duminică.

17. *Vă dau aceste învățături, dar nu vă laud pentrucă vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi.*
18. *Mai întîi de toate, aud că atunci cînd veniți la adunare, între voi sînt desbinări. Și în parte o cred,*

19. *căci trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți buni.*
20. *Cînd vă adunați dar în acelaș loc, nu este cu putință să mîncați cina Domnului.*
21. *Fiindcă atunci cînd stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămînd, iar altul este beat.*
22. *Ce? N-aveți case pentruca să mîncați și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud.*
23. *Căci am primit dela Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat o pîne.*
24. *Și, după ce a mulțămit lui Dumnezeu, a frînt-o, și a zis: „Luați, mîncați; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea."*
25. *Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legămîntul cel nou în sîngele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecîte ori veți bea din el."*
26. *Pentrucă, oridecîteori mîncați din pînea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, pînă va veni El.*
27. *De aceea, oricine mănîncă pînea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sîngele Domnului.*
28. *Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuș, și așa să mănînce din pînea aceasta și să bea din paharul acesta.*
29. *Căci cine mănîncă și bea, își mănîncă și bea osînda lui însuș, dacă nu deosebește trupul Domnului.*
30. *Din pricina aceasta sînt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.*
31. *Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.*
32. *Dar cînd sîntem judecați, sîntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osîndiți odată cu lumea.*
33. *Astfel, frații mei, cînd vă adunați să mîncați, așteptați-vă unii pe alții.*
34. *Celelate lucruri le voi rîndui cînd voi veni.*

Cam în acelaşi timp, se desfăşura o altă controversă, şi anume asupra chestiunii Treimii. ***Arie din Alexandria*** (d. 336), un lider creştin, a contestat alţi episcopi care au învăţat că Dumnezeu este „treime". Arie a fost un oponent strict al acestei doctrine a Treimii, dar şi-a introdus şi propriile erori.

Pentru a soluţiona aceste dispute, împăratul Constantin a convocat Sinodul de la Niceea în 325. Deşi nu era încă „creştin" la acea vreme, Constantin a preluat controlul ca conducător politic. Sinodul a recunoscut duminica

Paştelui şi doctrina Trinității. Constantin, conducătorul civil al vremii, a făcut ca aceste învăţături să fie legi obligatorii. Dar asta nu le face să fie ***adevărate***!

Satan a putut să orbească întreaga lume cu privire la „cine" şi „ce" este de la Dumnezeu, precum şi cu privire la Hristos şi la Duhul Sfânt. Şi, de asemenea, despre domnia lui Dumnezeu, care se bazează pe legea spirituală a lui Dumnezeu. Şi despre „ce" şi „pentru ce" este omul, ce este mântuirea, cum să o dobândeşti, ce este adevărata Evanghelie, ce este biserica şi pentru ce este ea, cum arată viitorul!

Ce este DUMNEZEU?

Nicăieri în Biblie nu apare termenul „Trinitate". Aş dori să precizez mai jos că DUMNEZEU nu se limitează la o „trinitate". Adevărul surprinzător, odată înţeles, este cea mai minunată revelaţie pe care mintea omenească o poate primi, poate înţelege vreodată!

Din punct de vedere istoric, doctrina Trinităţii a apărut pentru prima dată în a doua jumătate a secolului al II-lea - la aproximativ o sută de ani după ce cea mai mare parte a Noului Testament a fost scrisă. Pseudocreştinismul fondat de Simon Magus a susţinut această doctrină, inclusiv Paştele păgân, cu mare râvnă. Dar adevărata Biserică a lui DUMNEZEU s-a opus cu fermitate. Controversa a devenit atât de intensă încât a ameninţat pacea mondială. Împăratul păgân de atunci Constantin, s-a simţit obligat să numească acest Sinod de la Niceea. Iar urmaşii săi în calitate de împărat roman au fost mult mai numeroşi decât cei ai adevăratei Biserici persecutate a lui DUMNEZEU.

Găsim aceste două biserici prezise în cartea ***Apocalipsei. În capitolul al doisprezecelea***,

> ***17.*** *Şi balaurul, mîniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămăşiţa seminţei ei, cari păzesc poruncile lui DUMNEZEU, şi ţin mărturia lui Hristos.*

profeția despre adevărata biserică a lui DUMNEZEU care suferă o mare persecuție. Hristos le numește în ***Luca 12:32*** „turmă mică".

> ***32.*** *Nu te teme,* ***turmă mică****; pentrucă Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăţia*

În ***capitolul al şaptesprezecelea versetul 5***, profeţia despre biserica falsă — o biserică foarte mare, numită „Taina: Babilonul mare, mama curviei".

5. *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului."*

Ea a luat partea puterilor lumeşti, ea „stă pe" ele. Întreaga lume va fi „uimită" (***versetul 8***)

8. *Fiara, pe care ai văzut-o, era, şi nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, şi are să se ducă la perzare. Şi locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieţii, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, şi va veni.*

când acest „Sfânt Imperiu Roman" religios-politic, aşa cum era numit în Evul Mediu, va reveni la viaţă! Începuturile renaşterii sale au fost deja făcute — în Uniunea Europeană! ***https://www. HristosHRISTOS.org/uniunea-europeana--ridicarea-si-caderea-ultimului-imperiu.html***

Adăugarea scripturilor incorecte

Puţinele pasaje biblice pe care susţinătorii Trinităţii le citează în favoarea lor sunt, de asemenea, parţial neautentice (cum ar fi o inserţie în 1 Ioan 5:6 - 8 care pare să susţină Trinitatea;

6. *El,Hristos, este Celce a venit cu apă şi cu sînge; nu numai cu apă, ci cu apă şi cu sînge; şi Duhul este Celce mărturiseşte despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este adevărul.*

7. *(Căci trei sînt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul şi Duhul Sfînt, şi aceşti trei una sînt.)*

apare în secolul al IV-lea - în apogeul conflictului dintre Roma şi Arius al Alexandriei — ca o completare la ***Vulgata latină*** şi nu este inclusă în niciunul dintre manuscrisele greceşti mai vechi şi nici în traducerile moderne, corecte filologic).

Nu e de mirare că arhi-seducătorul Satan s-a asigurat ca astfel de pasaje să fie strecurate în Biblie. Pentru că Trinitatea contrazice în esenţă Evanghelia lui Hristos. Evanghelia Lui este vestea bună despre viitoarea Împărăţie a lui DUMNEZEU! Şi aceasta este ceea ce Satan vrea să nimicească în primul rând. Acest lucru va deveni clar mai jos.

Un evanghelist de renume mondial a spus: „Când am studiat pentru prima dată Biblia cu ani în urmă, doctrina Trinităţii mi-a părut una dintre cele mai complexe probleme existente. Deşi nu o înţeleg pe deplin până astăzi, o accept ca pe o revelaţie de la DUMNEZEU...".

Duhul Sfânt este ridicat în mod fals la statutul de persoană în limba germană, uneori şi pentru că pronumele personal „er" este folosit pentru a

deduce natura sa personală. Acest lucru este inadmisibil, deoarece limba germană tratează, în general, genul gramatical foarte arbitrar (chiar şi lucrurile pur „neutre" sunt adesea masculine sau feminine). În nicio circumstanţă nu se poate trage concluzia din aceasta că trebuie să fie o persoană.

Revărsarea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt a venit din cer, clar auzit, ca sunetul unui vânt mare, „Şi au umplut toată casa în timp ce ei stăteau." Atunci S-a arătat Duhul Sfânt şi s-a făcut vizibil: „Şi li s-au arătat limbi despărţite ca de foc; şi el [Duhul Sfânt sub forma unor limbi de foc împărţite] a şezut peste fiecare dintre ei..." (***Fapte 2:2,3,18***).

> ***2.*** *Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, şi a umplut toată casa unde şedeau ei.*
> ***3.*** *Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei, şi s-au aşezat cîte una pe fiecare din ei.*

În versetul 18, Petru îl citează pe profetul Ioel: „...Voi vărsa din Duhul Meu..."

> ***18****. Da, chiar şi peste robii Mei şi peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, şi vor prooroci.*

Duhul Sfânt, ca apa sau orice alt lichid, poate fi „vărsat". Poate fi revărsată o persoană în altcineva - cum ar fi de la DUMNEZEU în ucenicii adunaţi? ***Ioan 7, 37-39***:

> ***37****. În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului,Hristos a stătut în picioare, şi a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, şi să bea.*
> ***38.****Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura."* *39. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Hristos nu fusese încă proslăvit.*

„Dar în ultima zi a sărbătorii, care era cea mai înaltă, HRISTOS s-a ridicat şi a strigat şi a zis: Dacă îi este cuiva sete, să vină la mine şi să bea. Oricine crede în Mine, după cum spune Scriptura, din trupul lui vor curge râuri de apă vie. Iată ce a spus El despre Duhul, pe care aveau să-l primească cei ce credeau în El; căci Duhul nu era încă acolo, căci HRISTOS nu era încă slăvit."

Şi ***Faptele Apostolilor 10:45*** spune: „Darul Duhului Sfânt a fost ***revărsat şi peste neamuri***"

> ***45.*** *Toţi credincioşii tăiaţi împrejur, cari veniseră cu Petru, au rămas uimiţi cînd au văzut că darul Duhului Sfînt s-a vărsat şi peste Neamuri.*

Sumar

Ca o scurtă concluzie: DUMNEZEU este o FAMILIE, formată în prezent din cei doi oameni din ***Ioan 1:1-4***,

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu DUMNEZEU, şi Cuvîntul era DUMNEZEU.*
> ***2.*** *El era la început cu DUMNEZEU.*
> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*
> ***4.*** *În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor.*

dar cu multe mii de oameni în adevărata biserică a lui DUMNEZEU, care sunt deja născuţi de Duhul lui DUMNEZEU şi vor în curând - după întoarcerea lui Hristos pe pământ - să se nască în această familie divină. HRISTOS S-a născut Fiul lui DUMNEZEU prin învierea Sa (***Romani 1:4***)

> ***4.*** *iar în ce priveşte duhul sfinţeniei dovedit cu putere că este Fiul lui DUMNEZEU, prin învierea morţilor; adică pe Hristos, Domnul nostru,*

— primul dintre cei născuţi în acest fel în familia lui DUMNEZEU (***Romani 8:29***).

> ***29.*** *Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentruca El să fie cel întîi născut dintre mai mulţi fraţi.*

Atât DUMNEZEU, cât şi HRISTOS sunt spirituali, formaţi şi modelaţi ca oamenii, dar cu ochi precum flăcările de foc şi chipuri strălucitoare ca soarele!

DUMNEZEU este creatorul a tot ceea ce există. DUMNEZEU şi „Cuvântul” (HRISTOS de mai târziu) există ambele din veşnicie, au fost acolo înainte de orice altceva. Din ei emană Duhul lui DUMNEZEU, prin care DUMNEZEU este omniprezent şi omniscient. DUMNEZEU Tatăl este tatăl divin al familiei lui DUMNEZEU în care se nasc mai târziu creştinii cu adevărat convertiţi.

CAPITOLUL II

SECRETUL ÎNGERILOR ŞI AL SPIRITELOR RELE

Poate fi ceva mai misterios decât întrebarea despre lumea spiritelor invizibile? Fiinţe angelice — au fost întotdeauna un secret pentru oamenii de pe pământ. Îngerii există cu adevărat? Şi există un Satan, un diavol? Este Satan o fiinţă reală, nemuritoare? A creat DUMNEZEU un diavol?

Unele religii se închină la zei pe care îi cred că sunt spirite rele. Pe unele faţade ale marilor catedrale sunt înfăţişate creaturi mitice groteşti şi monştri care se presupune că vor speria spiritele rele.

Toate relele şi problemele din lume sunt cauzate de diferitele moduri de a gândi care sunt în conflict între ele. Care este cauza reală din spatele acestor conflicte? Există o legătură între asemenea atitudini conflictuale şi lumea spiritelor invizibile? Rămâne un mister pentru majoritatea oamenilor, dar Biblia dezvăluie că alături de lumea noastră există o a doua lume, foarte reală, dar invizibilă, o altă dimensiune, aşa cum o numesc unii, care există alături de a noastră, dar care nu poate fi cuprinsă cu cele cinci simţuri ale noastre. Aceasta este lumea spiritelor.

În primul capitol din ***Evrei*** citim despre îngeri ca „duhuri slujitoare”, mesageri secreti ai lui DUMNEZEU, trimişi să-i slujească pe cei pe care DUMNEZEU i-a chemat la mântuire şi la viaţă veşnică.

> ***1.*** *După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în multe rînduri şi în multe chipuri, DUMNEZEU,*
> ***2.*** *la sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor, şi prin care a făcut şi veacurile.*

3. *El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui, şi care ţine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curăţirea păcatelor, şi a şezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,*
4. *ajungînd cu atît mai pe sus de îngeri, cu cît a moştenit un Nume mult mai minunat decît al lor.*
5. *Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu eşti Fiul Meu; astăzi Te-am născut?" Şi iarăş: „Eu Îi voi fi Tată, şi El Îmi va fi Fiu?"*
6. *Şi, cînd duce iarăş în lume pe Cel întîi născut, zice: „Toţi îngerii lui DUMNEZEU să I se închine!"*
7. *Şi despre îngeri zice: „Din vînturi face îngeri ai Lui; şi dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui";*
8. *pe cînd Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, DUMNEZEUle, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:*
9. *Tu ai iubit neprihănirea şi ai urît nelegiuirea: de aceea, DUMNEZEUle, DUMNEZEUl Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decît pe tovarăşii Tăi."*
10. *Şi iarăş: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; şi cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.*
11. *Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi ca o haină;*
12. *le vei face sul ca pe o manta, şi vor fi schimbate; dar Tu eşti acelaş; şi anii Tăi nu se vor sfîrşi."*
13. *Şi căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Şezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut al picioarelor Tale?"*
14. *Nu sînt oare toţi duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni mîntuirea?*

Efeseni 6 spune că, în esenţă, nu ne luptăm şi cu alţi oameni, „ci cu cei puternici și violenți, și anume cu stăpânii lumii, care stăpânesc întunericul, cu duhurile rele de sub cer”

12. *Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii cari sînt în locurile cereşti.*

Cum se face?De ce este lumea atât de plină de lupte și conflicte între mentalitățile umane?

Potrivit ***Efeseni 2:2***, omul „umblă după calea acestei lumi, după stăpânitorul văzduhului [Satan], după duhul care în acest timp își are lucrarea în copiii necredinței”. Omul nu realizează că există o forță spirituală invizibilă care îi insuflă aceste atitudini ostile.

2. *în cari trăiaţi odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.*

De asemenea, pentru oamenii care mărturisesc creştinismul, aceste scripturi reprezintă un mister.

De ce nici măcar oamenii care mărturisesc creştinismul nu înţeleg acest secret?

Lumea spiritelor invizibile (*Col. 1:15-16*) este foarte reală, dar din cauza invizibilă a ei a fost întotdeauna ceva misterios. Faptul că sfinţii îngeri şi spiritele rele sunt invizibile nu înseamnă că ele nu există.

> ***15.*** *El este chipul DUMNEZEULUI celui nevăzut, cel întîi născut din toată zidirea.*
> ***16.*** *Pentrucă prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El.*

Dimpotrivă, această lume invizibilă a spiritelor este chiar mai reală decât cea materială şi vizibilă. Majoritatea oamenilor nu ştiu exact ce este de fapt electricitatea şi totuşi sunt foarte conştienţi de existenţa ei reală. Biblia declară: „Dacă Evanghelia noastră este ascunsă, ea este ascunsă pentru cei ce pier, pentru necredincioşi, ale căror minţi DUMNEZEUl acestei lumi [Satan] le-a orbit...” (*2 Cor. 4:3-4*). Satan este zeul acestei lumi.

> ***3.*** *Şi dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,*
> ***4.*** *a căror minte necredincioasă a orbit-o DUMNEZEUl veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui DUMNEZEU.*

A sosit momentul ***să înţelegem*** aceste lucruri.

Cea mai mare putere invizibila

În primul capitol a devenit clar: DUMNEZEU este o familie din veşnicie. O familie care iniţial a fost formată din doi membri: „DUMNEZEU” şi „Cuvântul” care a devenit Hristos în urmă cu aproape două mii de ani. DUMNEZEU este invizibil — fiinţa spirituală cea mai înaltă şi atotputernică. Am văzut: DUMNEZEU trăieşte. El se ocupă. Ce face? El este familia creatorilor. Puţini oameni ştiu că, în primul rând, DUMNEZEU nu a creat pământul, soarele, celelalte planete, universul. În primul rând, el a creat îngerii - o lume spirituală formată din nenumărate fiinţe îngereşti.

Prin Cuvânt, marele DUMNEZEU a conceput şi creat aceste FIINŢE SPIRITUALE — îngeri, fiecare dintre ei creat individual, milioane, poate chiar miliarde! Îngerii sunt adevărate fiinţe spirituale personale, fiecare individ are o minte superioară minţii umane şi este capabil să-şi dezvolte propriile atitudini mentale, scopuri şi intenţii. Este scris că, chiar şi Hristos ca fiinţă omenească a fost „puţin mai jos" decât îngerii (***Evrei 2:7***). Îngerii sunt făcuţi în întregime din spirit. Li s-a dat viaţă auto-susţinătoare, nemurire. Nu circulă sânge în ei, nu au nevoie de nicio suflare fizică de viaţă - poartă viaţa de sine stătătoare în ei.

> ***7.*** *L-ai făcut pentru puţină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă şi cu cinste, l-ai pus peste lucrările mînilor Tale:*

Pentru că au fost creaţi de DUMNEZEU, îngerii sunt numiţi fiii lui Dumnezeu (***Iov. 1:6***), dar nu sunt fiii lui DUMNEZEU concepuţi şi născuţi.

> ***6.*** *Fiii lui DUMNEZEU au venit într-o zi de s-au înfăţişat înaintea Domnului. Şi a venit şi Satan în mijlocul lor.*

De ce crearea îngerilor?

În ce scop au fost creaţi îngerii în primul rând din spirit invizibil? De ce au fost creaţi înaintea întregii materii, înaintea universului fizic? De ce au fost ei în primul rând creați?

Hristos spune: „Tatăl Meu lucrează până în ziua de azi şi şi Eu lucrez" (***Ioan 5:17***).

> ***17.*** *Dar Hristos le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează pînă acum; şi Eu de asemenea lucrez."*

În ***Ioan 1:1-5*** se dezvăluie că DUMNEZEU şi Cuvântul (familia lui DUMNEZEU) trăiesc.

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu DUMNEZEU, şi Cuvîntul era DUMNEZEU.*
> ***2.*** *El era la început cu DUMNEZEU.*
> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*
> ***4.*** *În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor.*
> ***5.*** *Lumina luminează în întunerec, şi întunerecul n-a biruit-o.*

În capitolul precedent am învăţat felul în care trăiau - în dragoste reciprocă, înţelegere deplină, armonie perfectă. Dar dacă au trăit, ce au făcut? Ei au creat. S-ar putea spune că a crea este profesia lor. Ca auxiliari pentru această

lucrare creatoare şi pentru guvernarea şi îngrijirea a ceea ce fusese creat, ei au creat iniţial alte fiinţe spirituale care se aflau la un nivel inferior decât Familia lui DUMNEZEU. Îngerii sunt creaţi pentru a sluji şi ajuta în creaţia lui DUMNEZEU, ca slujitori ai DUMNEZEU celui viu.

Din veşnicie, DUMNEZEU a domnit ca autoritate supremă, adică în măsura în care putem înţelege cu înţelegerea noastră omenească. El a stăpânit peste tot ce a existat şi va exista mai târziu. ***În Exodus 25***, în descrierea Chivotului Legământului, pe care Moise l-a construit sub îndrumarea lui DUMNEZEU, găsim o imagine pământească a tronului divin din ceruri. De fiecare parte a tronului stă un înalt arhanghel, un Heruvim; aripile Heruvimilor protejează tronul lui DUMNEZEU. Din aceasta se vede că aceşti îngeri înalţi au fost implicaţi în exercitarea guvernării lui DUMNEZEU asupra întregii creaţii. În calitate de ajutoare, slujitori, forţe de ajutor ale lui DUMNEZEU.

10. *Să facă un chivot de lemn de salcîm; lungimea lui să fie de două coturi şi jumătate, lăţimea de un cot şi jumătate, şi înălţimea de un cot şi jumătate.*
11. *Să-l poleieşti cu aur curat, să-l poleieşti pe din lăuntru şi pe din afară, şi să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.*
12. *Să torni pentru el patru verigi de aur, şi să le pui la cele patru colţuri ale lui: două verigi deoparte şi două verigi de cealaltă parte.*
13. *Să faci nişte drugi de lemn de salcîm, şi să-i poleieşti cu aur.*
14. *Să vîri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului;*
15. *drugii vor rămînea în verigile chivotului, şi nu vor fi scoşi din ele.*
16. *Să pui în chivot mărturia, pe care ţi-o voi da.*
17. *Să faci un capac al ispăşirii de aur curat; lungimea lui să fie de doi coţi şi jumătate, şi lăţimea lui de un cot şi jumătate.*
18. *Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispăşirii;*
19. *să faci un heruvim la un capăt şi un heruvim la celalt capăt; să faceţi heruvimii aceştia ieşind din capacul ispăşirii la cele două capete ale lui.*
20. *Heruvimii să fie cu aripile întinse pedeasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispăşirii, şi cu feţele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă faţa întoarsă spre capacul ispăşirii.*
21. *Să pui capacul ispăşirii pe chivot, şi în chivot să pui mărturia, pe care ţi-o voi da.*
22. *Acolo Mă voi întîlni cu tine; şi dela înălţimea capacului ispăşirii, dintre cei doi heruvimi aşezaţi pe chivotul mărturiei, îţi voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.*

Primul capitol din Evrei vorbeşte despre îngeri. Se spune despreHristos: „El este... chipul fiinţei sale [fiinţa lui DUMNEZEU] şi susţine toate lucrurile [universul] cu cuvântul Său puternic... şi a devenit mult mai înalt decât îngerii, cu atât mai înălţat este numele pe care l-a moştenit înaintea lor. Căci cărui înger i-a spus DUMNEZEU vreodată: „Tu eşti fiul meu, astăzi te-am născut”? şi iarăşi: „Eu voi fi tatăl lui şi el va fi fiul meu”? Şi iarăşi, când aduce pe întâiul născut în lume, el spune: „Şi toţi îngerii lui DUMNEZEU se vor închina lui”. Despre îngeri se spune: „El face pe îngerii Săi vânturi [duhuri] şi pe slujitorii Săi flăcări de foc”, dar despre Fiul: „DUMNEZEU, tronul Tău dăinuie în vecii vecilor”, şi: „Toiagul neprihănirii este sceptrul împărăţiei sale. Ai iubit dreptatea şi ai urât nedreptatea; De aceea, oh DUMNEZEU, DUMNEZEU al tău te-a miruit cu untdelemn de bucurie ca nimeni altul înaintea ta. Şi: „Tu, Doamne, la început ai întemeiat pământul...”

1. După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în multe rînduri şi în multe chipuri, DUMNEZEU,
2. la sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor, şi prin care a făcut şi veacurile.
3. El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui, şi care ţine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curăţirea păcatelor, şi a şezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,
4. ajungînd cu atît mai pe sus de îngeri, cu cît a moştenit un Nume mult mai minunat decît al lor
5. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu eşti Fiul Meu; astăzi Te-am născut?“ Şi iarăş: „Eu Îi voi fi Tată, şi El Îmi va fi Fiu?“
6. Şi, cînd duce iarăş în lume pe Cel întîi născut, zice: „Toţi îngerii lui DUMNEZEU să I se închine!“
7. Şi despre îngeri zice: „Din vînturi face îngeri ai Lui; şi dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui“;
8. pe cînd Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, DUMNEZEU, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:
9. Tu ai iubit neprihănirea şi ai urît nelegiuirea: de aceea, DUMNEZEUle, DUMNEZEUl Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decît pe tovarăşii Tăi.“
10. Şi iarăş: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; şi cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.
11. Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi ca o haină;
12. le vei face sul ca pe o manta, şi vor fi schimbate; dar Tu eşti acelaş; şi anii Tăi nu se vor sfîrşi.“

13. Şi căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Şezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut al picioarelor Tale?
14. Nu sînt oare toţi duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni mîntuirea?

Dar cărui înger i-a spus vreodată: „Şezi la dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmaşii tăi aşternutul picioarelor tale”? Nu sunt ei spirite slujitoare, trimise să slujească de dragul celor care vor moşteni mântuirea?” (versetele 3-10 şi 13-14).

Omul a fost creat la un nivel puţin mai jos decât îngerii, dar are potenţialul extraordinar de a se ridica mult mai sus. Acest lucru este exprimat în al doilea capitol din Evrei şi va fi tratat în capitolul şapte al acestei cărţi.

Iar în al treilea capitol vom arăta că omul poate fi conceput literal ca fiu al lui DUMNEZEU, deşi nu s-a născut încă.

Acest lucru va fi nou pentru majoritatea cititorilor: că îngerii au fost creaţi înainte ca pământul şi universul fizic să apară. ***Iov 38:1-7*** arată că îngerii au strigat de bucurie când DUMNEZEU a creat pământul.

1. *Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, şi a zis:*
2. *„Cine este celce Îmi întunecă planurile,*
prin cuvîntări fără pricepere?
3. *Încinge-ţi mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, şi tu să Mă înveţi.*
4. *Unde erai tu cînd am întemeiat pămîntul?*
Spune, dacă ai pricepere.
5. *Cine i-a hotărît măsurile, ştii?*
Sau cine a întins frînghia de măsurat peste el?
6. *Pe ce sînt sprijinite temeliile lui?*
Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
7. *atunci cînd stelele dimineţii izbucneau în cîntări de bucurie,*
şi cînd toţi fiii lui DUMNEZEU scoteau strigăte de veselie?

Şi din primul şi ***al doilea capitol din Geneza*** reiese că întregul univers fizic a fost creat în acelaşi timp cu pământul.

1. *Astfel au fost sfîrşite cerurile şi pămîntul, şi toată oştirea lor.*

Îngerii sunt fiinţe spirituale invizibile, nemuritoare, superioare oamenilor în putere şi cunoaştere (2 Petru 2:11). Ei au observat tot ceea ce fac oamenii pe pământ şi, prin urmare, ştiu mai multe despre oameni, psihologie, sociologie, ştiinţe naturale şi arte decât orice persoană vie.

11. *pe cînd îngerii, cari sînt mai mari în tărie şi putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.*

Îngerii îndeplinesc o mare sarcină în realizarea scopului divin pentru umanitate. Ei sunt ispravnicii invizibili ai lui DUMNEZEU şi ne servesc pe noi, oameni slabi, candidaţii pentru mântuire, în moduri pe care doar puţini le înţeleg.

Experiențe personale

Soţia mea şi cu mine am putut experimenta acest lucru prin evenimente personale.

Când fiica noastră mai mare era copil, dormea mereu în patul soţiei mele, lângă perete. Într-o noapte, soţia mea a auzit o voce: „Pune-o pe Beverly în altă parte".Ea a crezut că este un vis şi s-a culcat din nou. Apoi aceeaşi voce îi vorbise din nou, de data aceasta puţin mai tare.

S-a trezit pe jumătate, nu a văzut nimic, s-a gândit din nou că este un vis şi era pe cale să se culce din nou când s-a auzit a treia oară vocea, de data aceasta tare şi clar: „PUNEȚI-O PE BEVERLY DEOPARTE!" Confuză, ea a aşezat copilul în faţă departe de perete şi o secundă sau două mai târziu, un tablou greu înrămat, care atârna pe perete, chiar deasupra copilului, s-a prăbuşit pe pat. Ar fi putut răni grav pe fetiţă sau i-ar fi spart capul. Singura explicaţie este că DUMNEZEU a trimis un înger să salveze viaţa lui Beverly.

În primele zile ale muncii mele publice - în jurul anului 1934 - îmi conduceam maşina pe un drum foarte întortocheat la sud de Eugene, Oregon, într-o noapte furtunoasă, sub o ploaie torenţială. Mă apropiam de o curbă bruscă cu aproximativ 60 km/h când volanul s-a întors brusc spre stânga, o forţă invizibilă părând să mi-l smulgă din mână. Chiar în faţa mea era un camion stricat.

Tocmai am trecut pe stânga. Şi apoi am văzut o altă maşină parcata pe banda opusă. Din nou, volanul mi-a fost smuls din mână, iar maşina a împins spre dreapta, virând îngust între cele două vehicule, cu cel mult câţiva centimetri de spaţiu liber. Nu mai experimentasem niciodată aşa ceva înainte. O forţă străină mişca volanul, împotriva forţei mâinii mele care îl ţinea drept. Ceva asemănător mi se întâmplase cu câţiva ani mai devreme, în 1927, în primul an al convertirii mele.

Bărbatul cu curbura coloanei vertebrale

După ce eu şi soţia mea am dobândit o perspectivă asupra învăţăturii Bibliei despre vindecare, Aimee Semple McPherson a venit la Portland.

Ea a organizat o campanie de evanghelizare la Primăria Portland. Eu și soția mea am fost o dată, iar eu am fost singur a doua oară. Am „revizuit" multe învățături și grupuri religioase pe atunci Sala era atât de plină încât nu am putut intra, dar un portar mi-a spus că poate aș putea intra prin intrarea din spate, dacă mă grăbesc Eu... În timp ce mergeam - sau alergam - înapoi în jurul blocului, am dat peste un spectacol trist.

La intrarea în scenă, o femeie și un copil au încercat să scoată dintr-o mașină un bărbat în vârstă, grav paralizat. M-am dus și am ajutat. Bărbatul avea o curbură severă a coloanei vertebrale — fie că era din cauza artritei, a unei deformări congenitale sau a unei alte boli, nu mai știu. Era complet neajutorat și era o vedere jalnică.

Am reușit să-l ducem la ușa scenei. Fără pacient, probabil că nu mi-ar fi fost permis să intru deloc în scenă. El venise să fie vindecat de celebra evanghelistă.

Nu am putut contacta doamna McPherson nici înainte, nici după eveniment. L-am ajutat pe pacientul dezamăgit să se întoarcă la mașina lui.

„Dacă doriți cu adevărat să fiți vindecat", i-am spus înainte de a pleca, „aș putea să vin să mă rog pentru dumneavoastră. Doamna McPherson personal nu are puteri de vindecare, nici eu. Numai DUMNEZEU poate vindeca. Dar știu ce EL a promis că va face și cred că DUMNEZEU îmi va asculta rugăciunile la fel de mult precum doamna McPherson - dacă crezi în ceea ce a promis DUMNEZEU, dacă ai încredere fermă în el și nu în persoana care se roagă pentru tine."

Mi-au dat adresa lor, la sud de Foster Raad. A doua zi am împrumutat mașina fratelui meu Russell și am condus acolo.

În cercetarea mea biblică despre subiectul „vindecării", am învăţat că DUMNEZEU pune două condiţii: trebuie să păziți poruncile Sale și să faceți ceea ce este plăcut înaintea Lui (***1 Ioan 3:22***)

> ***22.*** *Şi orice vom cere, vom căpăta dela El, fiindcă păzim poruncile Lui, şi facem ce este plăcut înaintea Lui.*

și să credeţi cu adevărat (***Mat. 9:29***).

> ***22. Hristos*** *S-a întors, a văzut-o, şi i-a zis: „Îndrăzneşte, fiică! Credinţa ta te-a tămăduit." Şi s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.*

Desigur, știam că mulți oameni nu au ajuns încă la conștientizarea că trebuie să păzite toate poruncile lui DUMNEZEU — DUMNEZEU se uită la inimă.

Este spiritul, voinţa de a asculta. Şi de aceea unii care cred cu adevărat sunt vindecaţi, chiar dacă nu păzesc cu stricteţe toate poruncile. Desigur, odată ce cineva a ajuns la deplina cunoaştere a adevărului, trebuie să se supună. În acest caz, eram sigur că DUMNEZEU voia să îi familiarizez pe aceşti oameni cu poruncile Lui şi să-i învăţ că încălcarea Legii lui DUMNEZEU este un păcat.

Aşa că le-am citit mai întâi cele două pasaje din Biblie menţionate mai sus şi apoi le-am explicat ce am învăţat în cele şase luni despre legea lui DUMNEZEU — şi mai ales despre Sabatul lui DUMNEZEU.

Voiam să ştiu dacă acest bărbat bolnav şi soţia lui dădeau dovadă de spirit de bunăvoinţă de a asculta de DUMNEZEU.

Ei, nu au dat dovadă. Au mers la biserică pentru că li s-a părut atât de „frumos" acolo. Mi-au spus multe despre cât de „frumos" era în această biserică; pentru cererea de ascultare a lui DUMNEZEU, ei nu aveau decât batjocură şi dispreţ. Le-am spus că, din moment ce nu au vrut să asculte de DUMNEZEU şi să urmeze condiţiile Lui scrise pentru vindecare, nu mă puteam ruga pentru bărbat.

A fost un înger?

Cazul mi-a produs milă. Mi-a părut rău pentru omul bolnav. Dar handicapat mintal nu era şi ştiam că DUMNEZEU nu face compromise cu păcatul.

Câteva săptămâni mai târziu, am împrumutat din nou maşina fratelui meu şi am condus la Foster Raad. Mă gândeam la ceva cu totul diferit în acel moment — nu-mi mai aminteam de omul bolnav în momentul de faţă. Totuşi, la intersecţia străzii în care locuia, mi-am adus aminte de el. M-am gândit pentru scurt timp dacă ar trebui să-l vizitez din nou - dar bunul simţ mi-a interzis să o fac. Ei nu luaseră în serios sugestia de a se supune şi de a asculta de DUMNEZEU, dimpotrivă au ridiculizat-o. De aceea nu am vrut să mă mai gândesc la ei. Apoi s-a întâmplat ceva ciudat.

La următoarea intersecţie, volanul maşinii s-a întors automat la dreapta. Am simţit că se învârte. Am rezistat, dar tot s-a întors. Am încercat cu toată puterea să contravirez, să virez drept înainte. Nu a ajutat. O forţă invizibilă a mişcat volanul împotriva eforturilor mele. Maşina făcuse la dreapta, cu o stradă mai departe de strada pe care locuia bolnavul.

M-a cuprins frica. Nu mai experimentasem niciodată aşa ceva. M-am oprit la bordură. Nu ştiam ce să cred despre asta.

Nu era posibil să mai întorc aici și să conduc înapoi pe aglomeratul Foster Raad.

„Bine", m-am gândit, „atunci voi merge drept înainte, apoi voi face stânga și înapoi pe Foster Raad".

Dar la capătul străzii pe care eram, mergea doar spre dreapta. Nu era deloc drum la stânga. Ca să mă întorc la Foster Raad, a trebuit să trec cu mașina pe lângă locul unde locuia bolnavul.

„E posibil ca un înger să mă fi forțat să mă întorc chiar aici?", m-am întrebat, zguduit în interior de experiență. Pentru a fi sigur, am decis să mă interesez de bolnav.

L-am găsit zăcând la pat cu septicemie.

Le-am spus ce s-a întâmplat.

„Știu acum", am spus, „că DUMNEZEU a trimis un înger să mă îndrume aici. Cred că DUMNEZEU vrea să mă rog pentru dumneavoastră — că EL vrea să vă vindece de această otrăvire de sânge, să-ți arate puterea lui și apoi să vă mai dea o șansă să vă pocăiți și să arătați disponibilitatea de a-l asculta. Și dacă ve-ți face asta, EL vă va îndrepta coloana vertebrală strâmbă și vă va vindeca complet.

Deci, dacă doriți, mă voi ruga pentru dumneavoastră acum și îl voi ruga pe DUMNEZEU să vă vindece de această otrăvire cu sânge. Dar nu-i voi cere lui DUMNEZEU să vă vindece coloana vertebrală, atâta timp cât nu regretați și nu arătați dorința, să urmați ceea ce dumneavoastră însuți ai-ți recunoscut ca fiind porunca lui DUMNEZEU."

Se aflau acum într-o situație disperată. Îi mai rămâneau poate douăsprezece ore de trăit. Acum ei nu mai vorbeau cu ușurință despre „timpul grozav" pe care l-au avut la „întâlnirile penticostale". Au vrut ca eu sa ma rog.

Nu am fost un slujitor hirotonit, așa că nu am uns cu ulei. Nu m-am rugat cu voce tare în fața altora în viața mea. Le-am explicat acest lucru și le-am spus că pur și simplu îmi voi pune mâinile pe bărbat și mă voi ruga în tăcere pentru că nu vreau ca conștiința de a mă ruga cu voce tare pentru prima dată să tulbure în vreun fel seriozitatea și credința. Am avut încredere absolută că se va vindeca de otrăvirea sângelui.

A doua zi am fost din nou. Septicemia l-a părăsit imediat după rugăciune. Dar spre marea mea îngrijorare și dezamăgire, ei au fost din nou plini de

frivolitate şi au batjocorit legea lui DUMNEZEU. Din nou au râs şi au vorbit despre cât de „frumos” a fost cu „penticostalii”.

A fost una dintre marile dezamăgiri ale vieţii mele. Nu i-am mai văzut sau auzit de la ei după aceea.

Administratoul invizibil a lui DUMNEZEU

În toate timpurile din istoria bisericii au existat şi există îngeri păzitori speciali pentru biserică ***(Apoc.1: 1, 4, 16, 20; 2: 1, 8, 12, 18; 3: 1, 7, 14***).

> ***1.*** *Descoperirea lui Hristos, pe care l-a dat-o DUMNEZEU, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întîmple în curînd. Şi le-a făcut-o cunoscut, trimeţînd prin îngerul Său la robul Său Ioan,*
> ***4.*** *Ioan, către cele şapte Biserici, cari sînt în Asia: Har şi pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era şi Celui ce vine, şi din partea celor şapte duhuri, cari stau înaintea scaunului Său de domnie,*
> ***16.*** *În mîna dreaptă ţinea şapte stele. Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri, şi faţa Lui era ca soarele, cînd străluceşte în toată puterea lui.*
> ***20.*** *Taina celor şapte stele, pe cari le-ai văzut în mîna dreaptă a Mea şi a celor şapte sfeşnice de aur: cele şapte stele sînt îngerii celor şapte Biserici; şi cele şapte sfeşnice, sînt şapte Biserici.*
> ***1.*** *Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ţine cele şapte stele în mîna dreaptă, şi Cel ce umblă prin mijlocul celor şapte sfeşnice de aur:*
> ***8.*** *Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: „Iată ce zice Cel dintîi şi Cel de pe urmă, Cel ce a murit şi a înviat:*
> ***12.*** *Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuţită cu două tăişuri:*
> ***18.*** *Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui DUMNEZEU, care are ochii ca para focului, şi ale cărui picioare sînt ca arama aprinsă:*
> ***1.*** *„Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are cele şapte Duhuri ale lui DUMNEZEU şi cele şapte stele: „Ştiu faptele tale: că îţi merge numele că trăieşti, dar eşti mort.*
> ***7.*** *Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: „Iată ce zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Celce ţine cheia lui David, Celce deschide, şi nimeni nu va închide, Celce închide, şi nimeni nu va deschide:*
> ***14.*** *Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Celce este Amin, Marturul credincios şi adevărat, începutul zidirii lui DUMNEZEU:*

DUMNEZEU are îngeri care umblă constant pe pământ şi îi raportează despre situaţia generală din lume (***Apocalipsa 5:6***; ***Zah. 4:10***; ***2 Cronici 16:9***)

6. *Şi la mijloc, între scaunul de domnie şi cele patru făpturi vii, şi între bătrîni, am văzut stînd în picioare un Miel. Părea jungheat, şi avea şapte coarne şi şapte ochi, cari sînt cele şapte Duhuri ale lui DUMNEZEU, trimese în tot pămîntul.*
10. *Căci cine dispreţuieşte ziua începuturilor slabe? Aceşti şapte vor privi cu bucurie cumpăna în mîna lui Zorobabel. Aceşti şapte sînt ochii Domnului, cari cutreieră tot pămîntul."*
9. *Căci Domnul Îşi întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privinţa aceasta, căci deacum vei avea războaie."*

Iar DUMNEZEU are îngeri păzitori speciali pentru copiii Săi umani zămisliţi (***Fapte 12:15***; ***Matei 18:10***). DUMNEZEU promite: *„Căci El a poruncit îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale..."* (***Psalmul 91:11***).

15. *„Eşti nebună!" i-au zis ei. Dar ea stăruia şi spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui."*
10. *Feriţi-vă să nu defăimaţi nici măcar pe unul din aceşti micuţi; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea faţa Tatălui Meu care este în ceruri.*

Doisprezece îngeri vor păzi porţile noului Ierusalim (***Apoc. 21:12***), câte unul pentru fiecare trib al lui Israel. Poate că aceşti doisprezece îi servesc deja ca ajutor pentru Arhanghelul Mihail.

12. *Era înconjurată cu un zid mare şi înalt. Avea douăsprezece porţi, şi la porţi, doisprezece îngeri. Şi pe ele erau scrise nişte nume: numele celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui Israel.*

Îngerii sunt soli. S-au arătat lui Avraam, Lot, Agar, Moise, Manoa, Ghedeon, Ilie şi multor profeţi şi apostoli.

Wenn diese Engel dem Menschen erscheinen, dann meist in Gestalt von Männern.

Biblia numeşte trei îngeri de rang înalt: Lucifer (***Isaia 14:12***), astăzi Satan, diavolul; Gavriil, care i s-a arătat de două ori lui Daniel (***Daniel 8:16***; ***9:21***), de asemenea lui Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul (Luca 1:19) şi mai târziu mamei lui Hristos, Maria (***Luca 1:26***), şi în al treilea rând, Mihail, căruia i se adresează „prinţ al îngerilor" (***Dan. 10:13***) şi „arhanghel" (Iud. 9). Arhanghelul Mihail este îngerul păzitor al celor douăsprezece seminţii ale lui Israel (***Dan. 12:1***;***10:2,13şi 21***) şi astăzi îngerul păzitor al adevăratei Biserici a lui DUMNEZEU (***Apoc. 12, 7***).

12. *Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pământ, tu, biruitorul neamurilor!*

16. *Şi am auzit un glas de om în mijlocul rîului Ulai, care a strigat şi a zis: „Gavrile, tîlcuieşte-i vedenia aceasta."*
21. *pe cînd vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie, şi m-a atins în clipa cînd se aducea jertfa de seară.*
26. *În luna a şasea, îngerul Gavril a fost trimes de DUMNEZEU într-o cetate din Galilea, numită Nazaret,*
13. *Dar căpetenia împărăţiei Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de zile; şi iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, şi am ieşit biruitor acolo lîngă împăraţii Persiei*
1. *În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile şi pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte.*
2. *„În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămîni am fost în jale.*
21. *Dar vreau să-ţi fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voivodul vostru Mihail.*
7. *Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei,*

Coroana creației

DUMNEZEU le dă îngerilor sarcini şi le-a dat minţi independente - *gândire independentă şi abilităţi de luare a deciziilor.*

Dar există o calitate pe care nici măcar cea mai înaltă putere creatoare a lui DUMNEZEU nu a putut-o crea imediat cu un „Să fie" — CARACTERUL perfect, sfânt, drept pe care l-au *posedat* DUMNEZEU şi Cuvântul.
Acest tip de caracter trebuie să se *dezvolte* cu acordul şi cooperarea persoanei în cauză.

Este foarte important să subliniem încă o dată acest adevăr: caracterul perfect, sfânt şi drept este coroana a ceea ce atotputernicul DUMNEZEU Creator poate crea - este, de asemenea, baza pentru realizarea finală a marelui său scop. Reprezintă scopul final al tuturor.

Cum funcţionează acest lucru?

Repet — un caracter atât de perfect trebuie dezvoltat. Acest lucru necesită consimţământul voluntar şi cooperarea persoanei în cauză. În acelaşi timp, însă, acest caracter trebuie să fie dat sau inspirat şi de
DUMNEZEU, pentru că nu poate veni decât de la DUMNEZEU.

Ce înțelegem noi prin caracter drept?

Caracterul perfect, sfânt şi drept este capacitatea unui individ de a distinge calea adevărată şi cea dreaptă de cea greşită, de a se supune voluntar şi necondiţionat lui DUMNEZEU şi căii perfecte a lui DUMNEZEU - de a se preda complet lui DUMNEZEU - şi împotriva oricărei ispite, să vrei să trăieşti şi să faci ceea ce trebuie, contrar oricărui egoism. Chiar şi atunci, un asemenea caracter sfânt este încă un dar de la DUMNEZEU. Ea i se dă individului atunci când se supune complet lui DUMNEZEU, pentru ca el să-i poată da legea lui (modul de viaţă drept al lui DUMNEZEU).

De fapt, acest personaj perfect nu poate veni decât de la DUMNEZEU - îl implantează în individ cu voinţa sa, uneori numai după încercări şi examinari severe.

Am intrat în acest lucru atât de detaliat, deoarece este cel mai important obiectiv în realizarea planului divin!

Înapoi la îngerii preistorici: DUMNEZEU a creat în ei, în primul rând, inteligenţa, capacitatea de a gândi şi de a lua decizii şi propria lor voinţă; şi le-a descoperit calea Lui adevărată şi dreaptă. Pentru a face acest lucru, el le-a dat în mod necesar libertatea de a alege: puteau să accepte calea cea dreaptă a lui DUMNEZEU sau să se îndepărteze de la ea şi să ia căi opuse după cum credeau ei de cuviinţă.

Ce scop real le-a dat DUMNEZEU în cele din urmă îngerilor? Fără îndoială, ceea ce a trecut acum la om din cauza răzvrătirii îngerilor — ca potential transcendent al omului!

Ca un câmp de testare şi oportunitate pentru o activitate creativă pozitivă şi activă, DUMNEZEU a creat vastul univers material.

Mai întâi DUMNEZEU a creat îngerii, apoi - pentru îngeri şi pentru oamenii care mai târziu urmau să fie creaţi — pământul şi întregul vast univers material.

DUMNEZEU a creat nu numai materia ca atare, ci şi toată energia, toate legile naturale pe care omul le-a descoperit în domeniul fizicii sau al chimiei. El a creat materia în stări organice şi anorganice.

Şi aşa ajungem la ceea ce este revelat în ***Geneza 1:1:*** „La început [universului fizic], DUMNEZEU a creat cerurile şi pământul Acestea sunt materiale şi fizice”.

După cum am menţionat deja, din traducerea aticolelor în limba germană nu este clar dacă înseamnă „cerul” sau „cerurile”. Moise a scris această Scriptură în ebraică, iar acolo cuvântul este clar la plural: „cerurile”, precum

şi in limba româna, care include nu numai pământul nostru, ci întregul univers material.

Din aceasta se poate observa că în acest moment - după crearea îngerilor - întregul univers a fost creat în acelaşi timp cu pământul. Găsesc acest lucru confirmat de alte dovezi biblice interne şi este, de asemenea, declarat în mod expres în ***Geneza 2:4.***

> ***4.*** *Iată istoria cerurilor şi a pământului, cînd au fost făcute.*

Creaţia perfectă

Textul original indică o creaţie perfectă. DUMNEZEU se revelează ca creator al perfecţiunii, luminii, frumuseţii. În toate locurile în care Biblia vorbeşte despre faze terminate ale creaţiei, spune „foarte bine" — perfect.

Primul verset al Bibliei vorbeşte despre creaţia primordială fizică desăvârşită, despre crearea pământului şi a universului, poate cu milioane de ani în urmă, ca un lucru frumos, terminat, rotunjit, care este complet în sine. DUMNEZEU este un DUMNEZEU al perfectiunii!

În ***Iov 38:4 şi 7*** DUMNEZEU însuşi vorbeşte despre creaţia pământului. El spune că îngerii (creaţi „fii ai lui DUMNEZEU") au strigat de bucurie când a fost creat pământul. Aceasta arată că îngerii au existat înainte de pământ şi, probabil, înainte de întregul univers material Îngerii sunt spirite, sunt fiinţe spirituale create individual.

> ***4.*** *Unde erai tu cînd am întemeiat pământul? pune, dacă ai pricepere.*
> ***7.*** *atunci cînd stelele dimineţii izbucneau în cîntări de bucurie, şi cînd toţi fiii lui DUMNEZEU scoteau strigăte de veselie?*

După cum sa bănuit deja, unii oameni vor fi surprinşi să audă că înainte de a fi creat omul, pământul era deja populat: de îngeri. Acest lucru este clar din acest pasaj din ***cartea lui Iov***.

Îngerii de pe pământ au păcătuit

Şi alte pasaje din Biblie raportează asta că îngerii au fost pe pământ înaintea oamenilor.

Etwa ***2. Petrus 2, 4 - 6.*** Achten Sie auf die zeitliche Reihenfolge: erst „die Engel, die gesündigt haben", dann die Welt von Adam bis zur Sintflut, dann Sodom und Gomorra.

***4**.Căci dacă n-a cruţat DUMNEZEU pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjuraţi de întuneric, legaţi cu lanţuri şi păstraţi pentru judecată;*
***5**. dacă n-a cruţat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alţi şapte inşi, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuiţi;*
***6.** dacă a osândit El la pieire şi a prefăcut în cenuşă cetăţile Sodoma şi Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire*

Această Carte a Cărţilor, Revelaţia DUMNEZEULUI Creator, ne spune că DUMNEZEU a dat natură spirituală îngerilor. Poate cineva să-şi imagineze că îngerii au păcătuit? Da, pentru că aveau propria lor capacitate de a gândi şi de a lua decizii, altfel nu le-ar fi fost posibilă dezvoltarea caracterului individual. Păcatul este încălcarea Legii lui DUMNEZEU, iar aceşti îngeri s-au răzvrătit împotriva Legii lui DUMNEZEU, baza guvernării divine.

Cum şi când au păcătuit îngerii?

Să citim din nou ceea ce este descoperit în ***2 Petru 2:4-5***: „Căci DUMNEZEU nu i-a cruţat nici măcar pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în peşteri ale întunericului şi i-a dat ca să fie păstraţi pentru judecată; şi nu a cruţat lumea de dinainte, ci doar l-a păstrat pe Noe, propovăduitorul dreptăţii, împreună cu alţi şapte, şi a adus un potop peste lumea celor răi...”

***4.** Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adînc, unde stau înconjurați de întunerec, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată;*
***5.** dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiuiți;*

„**Peşterile**” este o traducere a cuvântului grecesc ***tartaros***, care înseamnă închisoare, locuri de captivitate.

Din păcate în Biblia folosită aici, nu este tradus acest cuvint nici cu *peşteră/-ri*, nici tartar/-os şi nici închisoare, dar in Biblia, ***Nouă Traducere În Limba Română***, este traducerea corectă cu trimitere:
4 Căci dacă nu i-a cruțat Dumnezeu pe îngeri atunci când au păcătuit, ci i-a aruncat în Tartar[b] şi i-a lăsat în lanțurile beznei[c], unde sunt ținuți până la judecată, 5 dacă n-a cruțat El lumea din vechime, ci a adus potopul peste lumea celor neevlavioşi, însă l-a păzit pe Noe – un predicator al dreptății – împreună cu alți şapte, .

Aceste versete arată: Păcatul universal aduce devastare universal pământului fizic. Păcatul din „lumea de altădată" a fost atotcuprinzător, universal şi a adus cu el potopul „Dar pământul era... plin de nelegiuire... căci orice făptură îşi stricase calea pe pământ... pământul. este plin de nelegiuire..." (***Geneza 6:11-13***). „Dar Noe a găsit har înaintea Domnului... Noe a fost un om evlavios şi fără prihană în zilele sale; a umblat cu DUMNEZEU" (*versetele 8 - 9*). Toată făptura păcătuise — în toată lumea. Numai Noe „a umblat cu DUMNEZEU". De aceea potopul a venit peste tot pământul, doar Noe şi familia lui au fost cruţaţi.

> ***11.*** *Pământul era stricat înaintea lui DUMNEZEU, pământul era plin de sîlnicie.*
> ***12.*** *DUMNEZEU S-a uitat spre pământ, şi iată că pământul era stricat; căci orice făptură îşi stricase calea pe pământ.*
> ***13.*** *Atunci DUMNEZEU a zis lui Noe: „Sfîrşitul oricărei făpturi este hotărît înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de slnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul.*
> ***8.*** *Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.*
> ***9.*** *Iată care sînt urmaşii lui Noe. Noe era un om neprihănit şi fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu DUMNEZEU.*

Păcatele homosexuale şi altele ale Sodomei şi Gomorei s-au răspândit prin oraşele din jur şi astfel întreaga zonă a căzut în distrugere fizică. Păcatul îngerilor a fost în toată lumea, iar devastarea fizică a fost, de asemenea, în întreaga lume. (Există motive să credem că s-a extins în întregul cosmos, aşa cum vom argumenta în capitolul 7.)

Versetele de mai sus plasează păcatul îngerilor înaintea păcatului diluvian care a început cu Adam, înainte de crearea omului. Aceasta trebuei să fie o surpriză care dezvăluie o parte din secret! Înainte ca omul să fie creat, îngerii au populat pământul.

În ***Isaia 14*** şi ***Ezechiel 28*** se arată că DUMNEZEU l-a aşezat pe arhanghelul Lucifer, un heruvim, pe tronul pământului: ca conducător al pământului, ca executor al guvernării lui DUMNEZEU pe pământ; iar această guvernare a lui DUMNEZEU a fost exercitată până la răzvrătirea îngerilor păcătoşi.

> ***Isaia 14*** - **11.** Strălucirea ta s-a pogorît şi ea în locuinţa morţilor, cu sunetul alăutelor tale; aşternut de viermi vei avea, şi viermii te vor acoperi.
> **12.** Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

13. Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie
mai pe sus de stelele lui DUMNEZEU; voi şedea pe muntele adunării
dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;
14. mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»
15. Dar ai fost aruncat în locuinţa morţilor, în adîncimile mormîntului!
Ezechiel 28 - **12.** „Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului,
şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: ajunsesei la cea mai înaltă
desăvîrşire, erai plin de înţelepciune, şi desăvîrşit în frumuseţă.
13. Stăteai în Eden, grădina lui DUMNEZEU, şi erai acoperit cu tot felul de
pietre scumpe: cu sardonic, cu topaz, cu diamant, cu Yesh.isolit, cu onix,
cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, şi cu aur; timpanele şi flautele
erau în slujba ta, pregătite pentru ziua cînd ai fost făcut.
14. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel
sfînt al lui DUMNEZEU, şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.
15. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua
cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.
16. Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de sîlnicie, şi ai păcătuit; de
aceea te-am aruncat de pe muntele lui DUMNEZEU, şi te nimicesc, heruvim
ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare.
17. Ţi s-a îngîmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat
înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pămînt, te dau
privelişte împăraţilor.
18. Prin mulţimea nelegiurilor tale, prin nedreptatea negoţului tău, ţi-ai
spurcat locaşurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te
mistuie, şi te prefac în cenuşă pe pămînt, înaintea tuturor celor ce te
privesc.
19. Toţi cei ce te cunosc între popoare rămîn uimiţi din pricina ta; eşti
nimicit, şi nu vei mai fi niciodată!"

Când şi cât timp au locuit aceşti îngeri pe pământ nu este revelat. S-ar putea să fi fost milioane, poate chiar să fie miliarde de ani înainte ca omul să fie creat. Mai multe despre asta mai târziu. Dar: Aceşti îngeri au păcătuit. Păcatul este încălcarea Legii lui DUMNEZEU (*1 Ioan 3:4*). Iar legea lui DUMNEZEU este baza ordinii divine de guvernare.

4. *Oricine face păcat, face şi fărădelege; şi păcatul este fărădelege.*

Aşa că ştim că aceşti îngeri, aparent o treime din lumea îngerească (*Apoc. 12:4*), au păcătuit — s-au răzvrătit împotriva guvernării lui DUMNEZEU.

4. *Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, şi le arunca pe pământ.*

Iar păcatul aduce pedeapsă. Pentru îngeri, pedeapsa pentru păcat nu este, așa cum este pentru om, să moară; Îngerii sunt nemuritori, sunt ființe spirituale. Pământul fizic le fusese atribuit ca reședință și domeniu.

Păcatul universal al îngerilor a avut ca rezultat distrugerea fizică a pământului.

DUMNEZEU guvernează creația Lui

DUMNEZEU este creator. Și DUMNEZEU este Domnul creației Sale. Ceea ce creează el menține prin sistemul său de conducere. Orice creează, el creează cu un scop - trebuie folosit, dezvoltat, împodobit și păstrat. Utilizarea este reglementată de guvernul lui DUMNEZEU. Când îngerii s-au răzvrătit împotriva acestui lucru, dezvoltarea și înfrumusețarea pământului — punerea „punctulețului" pe **i** — a luat sfârșit.

Păstrarea și înaintarea pământului fizic și toată frumusețea și gloria lui originală au încetat - distrugerea fizică a suprafeței pământului a înlocuit-o.

Prin acest păcat al îngerilor, Lucifer a devenit Satan, Diavolul și îngerii lui au devenit demoni.

DUMNEZEU este Creatorul, Păstrătorul, Conducătorul!

Satan este distrugătorul!

Așa că citim în ***Iuda 6:7***: „Chiar și pe îngerii care nu și-au păstrat statutul ceresc, ci și-au părăsit locuința, el i-a păstrat pentru judecata zilei celei mari, cu legături veșnice în întuneric; precum și Sodoma și Gomora și cetățile din jur, care au desfrânat asemenea lor și au urmat trupul altora, sunt dați ca exemplu și suferă chinul focului veșnic".

> ***6.*** *El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri vecinice, în întunerec, pe îngerii cari nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.*
> ***7.*** *Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, cari se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul altuia, ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc vecinic.*

Înapoi la ***Geneza 1***. Chiar primul verset, citat mai sus, implică o creație perfectă. DUMNEZEU este autorul vieții, al frumuseții, al perfecțiunii.

> ***31.*** *DUMNEZEU S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune.*

Satan a adus doar întuneric, urâțenie, imperfecțiune, violență. Versetul 1 vorbește despre un pământ perfect, deși neterminat, minunat și frumos. Versetul 2 arată apoi rezultatul păcatului îngerilor.

Şi pământul era pustiu şi gol [devinise] ..." „Și pământul devenise pustiu și gol...” „Pustiu și gol” este tradus din proverbialul *tohu wa bohu*: adică haotic, confuz, decăzut. Și cuvântul pentru „era” apare și în alte pasaje din Biblie ca „devenise” sau „a devenit” (de exemplu, în ***Geneza 19:26***).

> ***26.*** *Nevasta lui Lot s-a uitat înapoi, şi* ***s-a prefăcut*** *într-un stîlp de sare.*

Cu alte cuvinte: Pământul, la început frumos și perfect creat, era pustiu precum Luna, cu excepţia faptului că era acoperit cu apă.

David a fost inspirat să descrie modul în care DUMNEZEU a reînnoit pământul: „Tu îţi trimiţi suflarea [Spiritul] şi ei sunt creaţi, şi tu refaci faţa pământului” (***Psalmul 104:30***).

> ***30.*** *Îţi trimeţi Tu suflarea: ele sînt zidite, şi înoieşti astfel faţa pămîntului.*

Un adevăr surprinzător

Acum o altă surpriză pentru majoritatea cititorilor. O bucată de dimensiune a cunoașterii lipsă, revelată în Biblie, dar nerecunoscută de religii, știință, învățământ superior.

Începând cu al doilea verset, Geneza 1 nu mai descrie creaţia inițială a pământului, ci mai degrabă reînnoirea exterioară a pământului după ce acesta a devenit pustiu și gol ca urmare a păcatului îngerilor.

Ceea ce este descris din al doilea verset din Geneza 1, în povestea creației, s-a întâmplat în urmă cu aproximativ 6.000 de ani, conform Bibliei. Creaţia inițială a pământului, descrisă în versetul 1, ar fi putut avea loc acum milioane, miliarde de ani!

Cât de mult ar fi trebuit ca toți îngerii pământului să cadă în răzvrătire, voi intra mai târziu în asta.

În orice caz, pământul *devenise* pustiu și gol. DUMNEZEU nu l-a creat inițial așa. DUMNEZEU nu este un DUMNEZEU al dezordinei (***1 Cor. 14:33***).

> ***33.*** *căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduielii, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților.*

De exemplu, cuvântul ebraic tohu apare din nou în ***Isaia 45:18***: „Căci așa vorbește Domnul, care a creat cerul: El este DUMNEZEU; care a pregătit și a făcut pământul — l-a întemeiat; El nu l-a creat ca să fie gol [tohu], ci l-a pregătit să se locuiască în el...”

> ***18.*** *Căci aşa vorbeşte Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul DUMNEZEU, care a întocmit pământul, l-a făcut şi l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit -: „Eu sînt Domnul, şi nu este altul!*

Continuând în Geneza 1 din versetul 2: Pământul devenise pustiu şi gol, „şi era întuneric peste adâncul [peste ocean, suprafaţa apei care acoperea pământul]; şi Duhul lui DUMNEZEU s-a mişcat peste apă. Şi DUMNEZEU a zis: Să fie lumină! Şi era lumină. Şi a văzut DUMNEZEU că lumina era bună. Atunci DUMNEZEU a despărţit lumina de întuneric...” (versetele 2-4).

> ***2.*** *Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întuneric, şi Duhul lui DUMNEZEU se mişca pe deasupra apelor.*

> ***3.*** *DUMNEZEU a zis: „Să fie lumină!" Şi a fost lumină.*
> ***4.*** *DUMNEZEU a văzut că lumina era bună; şi DUMNEZEU a despărţit lumina de întuneric.*

Autorul întunericului este Satan. Răzvrătirea îngerilor provocase întunericul. DUMNEZEU este autorul luminii şi al adevărului. Lumina luminează şi sporeşte frumuseţea şi, de asemenea, dezvăluie răul. Întunericul le acoperă pe amândouă.

Următoarele versete din primul capitol al Bibliei descriu reînnoirea pământului, apariţia unor pajişti frumoase, copaci, tufişuri, flori, vegetaţie - apoi crearea peştilor, păsărilor, altor animale şi în cele din urmă a omului.

Marele Lucifer

Înainte de a ajunge la oameni, totuşi, trebuie să aruncăm o privire mai atentă asupra perioadei preistorice.

Cum au păcătuit îngerii? Cum a început ea?

Să ne amintim: Ceea ce DUMNEZEU creează, El întreţine şi înfrumuseţează prin rânduiala Sa conducătoare. Ceea ce creează el este creat cu un scop. Scopul iniţial al pământului a fost să fie locuit şi dezvoltat de îngeri.

Când DUMNEZEU i-a aşezat pe îngeri — se pare că o treime din toţi îngerii (***Apoc. 12:4***)

> ***4.*** *Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, şi le arunca pe pământ. ...*

— pe pământul creat, perfect, frumos şi glorios, i-a pus sub controlul guvernării sale: marele heruvim Lucifer. Au fost doar doi alţi îngeri de acelaşi rang ca el: Mihail şi Gavril.

În măsura în care ni se dezvăluie, acestea reprezintă culmea absolută a ceea ce DUMNEZEU poate crea în fiinţele spirituale. Lucifer era de o frumuseţe maiestuoasă inimaginabilă, orbitor de luminos, de cunoaştere supremă, înţelepciune şi putere — perfect aşa cum l-a creat DUMNEZEU! (***Ezechiel 28:15***.)

> ***15.*** *Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.*

Dar, ne amintim, există ceva ce DUMNEZEU nu poate aduce la fiinţă printr-un „Să fie” şi acesta este un caracter perfect, drept. Prin urmare, DUMNEZEU ia dat în mod necesar lui Lucifer libertatea de a alege şi de a acţiona. indispensabil pentru dezvoltarea personalităţii individuale şi a caracterului.

În acest moment trebuie explicat un alt adevăr, aproape universal necunoscut. Toată lucrarea lui DUMNEZEU se bazează pe un principiu al dualităţii. Eu am comparat-o odată cu coacerea unui tort. Cand iese torul din cuptor este copt complet, dar ceva mai lipseste: glazura tortului, acel mic punctuleț pe **i**. Un astfel de principiu de dualitate a stat şi la baza când DUMNEZEU a creat pământul şi celelalte planete.

Ceea ce a fost creat a fost — în cadrul fazei de creaţie — perfect, dar încă nu este o creaţie finalizată, DUMNEZEU a vrut ca îngerii înşişi să lucreze cu mâinile pe pământ. A vrut ca ei să lucreze pământul, să-l cultive, să-l înfrumuseţeze, să-l termine — să pună acel punctuleț pe i.

Principiul dualităţii a stat şi la baza creării îngerilor. Caracterul perfect şi drept nu poate fi creat automat şi instantaneu. Îngerii înşişi au trebuit să participe la dezvoltarea sa, iar creaţia lor a fost cu adevărat completă numai atunci când personajul a devenit perfect.

Lucifer, Satan de mai târziu

Vreau să aveţi o idee reală despre măreţia acestei cele mai înalte fiinţe create de DUMNEZEU. Două pasaje biblice diferite ne vorbesc despre starea sa creată iniţial.

În primul rând, ***Isaia 14***. (Acest capitol celebru începe în timpul dinaintea noastră când DUMNEZEUl veşnic va fi intervenit în evenimentele lumii. Poporul lui Israel — nu neapărat sau exclusiv israelienii sau Iuda — va fi în captivitate şi DUMNEZEU va interveni ca să conducă Israelul înapoi la pământul promis iniţial.) „Și în vremea aceea, când Domnul îţi va odihni întristarea şi suferința ta şi din slujirea grea în care ai fost, apoi vei cânta un

cântec de batjocură împotriva regelui Babiloniei: „Ce sfârşit brusc a întâlnit tiranul [asupritorul] şi domnia lui de teroare s-a încheiat. Domnul a rupt toiagul celor răi, toiagul conducătorilor. El a lovit neamurile cu mânie... şi le-a persecutat fără milă” (versetele 3-6).

1. *Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăş pe Israel, şi-i va aduce iarăş la odihnă în ţara lor; străinii se vor alipi de ei, şi se vor uni cu casa lui Iacov.*
2. *Popoarele îi vor lua, şi-i vor aduce înapoi la locuinţa lor, şi casa lui Israel îi va stăpîni în ţara Domnului, ca robi şi roabe. Vor ţinea astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei, şi vor stăpîni peste asupritorii lor.*
3. *Iar cînd îţi va da Domnul odihnă după ostenelele şi frămîntările tale, şi după aspra robie care a fost pusă peste tine,*
4. *atunci vei cînta cîntarea aceasta asupra împăratului Babilonului, şi vei zice:*
„Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat,
5. *Domnul a frînt toiagul celor răi, nuiaua stăpînitorilor.*
6. *Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mînia lui, supunea neamurile, este prigonit fără cruţare.*
7. *Tot pămîntul se bucură acum de odihnă şi pace; izbucnesc oamenii în cîntece de veselie.*
8. *Pînă şi chiparoşii şi cedrii din Liban se bucură de căderea ta şi zic: «De cînd ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!»*
9. *Locuinţa morţilor se mişcă pînă în adîncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezeşte înaintea ta umbrele, pe toţi mai marii pămîntului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toţi împăraţii neamurilor.*
10. *Toţi iau cuvîntul ca să-ţi spună: «Şi tu ai ajuns fără putere ca noi, şi tu ai ajuns ca noi!»*
11. *Strălucirea ta s-a pogorît şi ea în locuinţa morţilor, cu sunetul alăutelor tale; aşternut de viermi vei avea, şi viermii te vor acoperi.*
12. *Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pămînt, tu, biruitorul neamurilor!*
13. *Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui DUMNEZEU; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;*
14. *mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»*
15. *Dar ai fost aruncat în locuinţa morţilor, în adîncimile mormîntului!*
16. *Cei ce te văd se uită ţintă miraţi la tine, te privesc cu luare aminte şi zic: «Acesta este omul care făcea să se cutremure pămîntul, şi zguduia împărăţiile,*

17. *care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetăţile şi nu dădea drumul prinşilor săi de război?»*
18. *Toţi împăraţii neamurilor, da, toţi, se odihnesc cu cinste, fiecare în mormîntul lui.*
19. *Dar tu ai fost aruncat departe de mormîntul tău, ca o ramură dispreţuită, ca o pradă luată dela nişte oameni ucişi cu lovituri de sabie, şi aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.*
20. *Tu nu eşti unit cu ei în mormînt, căci ţi-ai nimicit ţara şi ţi-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.*
21. *Pregătiţi măcelărirea fiilor, din pricina nelegiuirii părinţilor lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pămîntul, şi să umple lumea cu cetăţi!"*
22. *„Eumă voi ridica împotriva lor! - zice Domnul oştirilor - şi voi şterge numele şi urma Babilonului, pe fiu şi nepot," zice Domnul.*
23. *„Voi face din el un culcuş de arici şi o mlaştină, şi îl voi mătura cu mătura nimicirii," zice Domnul oştirilor. …*

Aici *nu* este vorba despre vechiul rege babilonian Nebucadneţar. Nu, acel timp este încă înaintea noastră — cu puţin timp înaintea noastră. Vorbim despre un succesor modern al lui Nebucadneţar. Al unuia care va domni peste „Sfântul Imperiu Roman", care va veni curând, înviat, un fel de „Statele Unite ale Europei", o confederaţie formată din zece state care va apărea sau va urma actuala Comunitate Europeană (***Apoc. 17***). ***Marea Britanie nu va mai fi membră a acestei alianțe.***

… 12. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împăraţi, cari n-au primit încă împărăţia, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*
13. *Toţi au acelaş gînd, şi dau fiarei puterea şi stăpînirea lor.*
14. *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor. Şi cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*
15. *Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari şade curva, sînt noroade, gloate, neamuri şi limbi.*
16. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, şi fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, şi o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, şi o vor arde cu foc.*
17. *Căci DUMNEZEU le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin şi să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui DUMNEZEU.*
18. *Şi femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împăraţii pămîntului."*

Această Europa unită va învinge Israelul - dacă ştiţi ce înseamnă Israel astăzi şi nu mă refer la Iuda, „israelienii” de astăzi. Există o serie de alte profeţii în joc, din motive de spaţiu nu putem intra mai amănunţit aici. (Aceste conexiuni sunt explicate în cartea noastră gratuită, ***The United States and Britain in Prophecy***.)

https://cog-ff.com/die_usa_und_grossbritannien_inder_prophezeiung.pdf

În orice caz: Acest „Rege al Babilonului” va fi învins deHristos cel viu în timpul acestei profeţii, care va veni şi va interveni în putere şi slavă. Mai departe: „Acum toată lumea are pace şi linişte şi se bucură fericită. Chiparoşii sunt şi ei fericiţi, ... şi cedrii Libanului, zicând: *«De cînd ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!»*

(Cîteva informații pe margine: Cedrii libanezi, faimoși din Biblie, sunt astăzi aproape toți defrișați. A mai rămas doar o mică pădure din ei, sus în munți. I-am văzut și i-am fotografiat. Poate că cel mai frumos exemplar de cedru de Liban rămas în lume se află în fostul nostru campus de colegiu din Anglia. Noi am prețuit copacul. Este interesant de văzut cum această profeție, scrisă cu aproximativ 500 de ani înainte de Hristos, prezice defrișarea extinsă a acestor copaci nobili.)

https://en.wikipedia.org/wiki/Lebanon

https://secrete-mistere.blogspot.com/2011/06/cedrii-libanului-codrii-biblici-de.html

Acest pasaj din ***Isaia 14*** vorbește despre căderea viitorului rege uman prin intervenția preaslăvitului Hristos Atotputernic. Acest rege este descris ca principalul instrument de distrugere politică și militară al lui Satan, care va fi total înșelat de Satan în anii care în curând vor urma.

Tronul pământesc al lui Satan

Ajungem la versetul 12. Aici simbolul uman-pământesc al Satanei îi este transferat brusc lui Satan însuși — fostul arhanghel Lucifer:

> ***12.*** *Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pământ, tu, biruitorul neamurilor!*

Lucifer i-a zdrobit prin liderul politico-militar uman sub vraja lui, figura despre care se vorbește în primele unsprezece versuri.

Lucifer, acest nume înseamnă „aducător de lumină”, „stea strălucitoare a dimineții”, așa cum DUMNEZEU l-a creat inițial. Versetul 13: „Dar tu ai gândit în inima ta: „Mă voi înălța la cer și îmi voi înălța tronul mai presus de stelele [îngerii] lui DUMNEZEU [vedem: Lucifer avea un tron, era un conducător.

Tronul lui era pe pământ, pentru că voia să se înalţe la ceruri. Voi sta pe muntele adunării [tronul ceresc al lui DUMNEZEU] în nordul îndepărtat. Mă voi înălţa deasupra norilor înalţi şi voi fi ca Cel Prea Înalt'" (versetul 14). Planul lui Lucifer devine clar: El a vrut să-l detroneze pe Creator şi să se facă pe sine DUMNEZEU. Ca conducător al întregului univers, în locul lui DUMNEZEU!

13. *Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui DUMNEZEU; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;*
14. *mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»*

Şi în cele din urmă, aici contextul revine la figura simbolică omenească: „Da, până la morţi [heYesh.. Sheol] conduci tu, până în cea mai adâncă groapă!" (versetul 15).

15. *Dar ai fost aruncat în locuinţa morţilor, în adîncimile mormîntului!*

De aici încolo, este din nou de înţeles, regele uman. Lucifer a fost capodopera supremă a puterii creatoare a lui DUMNEZEU în ceea ce priveşte fiinţele create individual; La fel ca monstrul lui Frankenstein, el s-a întors împotriva stăpânului său şi a căutat să preia puterea asupra universului.

Profeţia vorbeşte despre un război în cer, un război în timpul prezent, despre care se vorbeşte şi în Apocalipsa ***12:7,9***: „Şi s-a stârnit un război în cer: Mihail şi îngerii lui au luptat împotriva balaurului. Şi balaurul şi îngerii lui s-au luptat şi nu au biruit, nici locul lor nu a mai fost găsit în rai. Şi marele balaur, şarpele străvechi, care se numeşte Diavolul şi Satan, care înşală întreaga lume, a fost doborât. El a fost aruncat pe pământ şi îngerii lui au fost aruncaţi acolo împreună cu el".

9. *Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satan, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.*

Şi în ***Daniel 12:1-2:*** „În vremea aceea se va ridica Mihail, marele prinţ îngeresc care mijloceşte pentru poporul tău. Căci va fi un timp de necazuri mari, cum nu a fost niciodată de când omul a început să existe până atunci. Dar în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, toţi cei care sunt scrisi în carte. Şi mulţi dintre cei ce dorm sub pământ se vor trezi, unii la viaţa veşnică, alţii la ocară şi ruşine veşnică."

1. *În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost*

de cînd sînt neamurile şi pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte.
2. *Mulţi din cei ce dorm în ţărîna pămîntului se vor scula: unii pentru viaţa vecinică, şi alţii pentru ocară şi ruşine vecinică.*

Regimentul rebel al lui Satan nu se baza pe principiul iubirii, pe dăruire, pe preocuparea dezinteresată pentru bunăstarea altora, ci pe egocentrism, pe vanitate, poftă şi lăcomie, pe gelozie şi invidie, pe spirit competitiv, ură, violenţă şi distrugere, pe întuneric şi Neadevăr în loc de lumină şi adevăr, urâţenie în loc de frumuseţe.

Observaţi din nou: principiul dualităţii. Textul din ***Isaia 14:12-14*** se referă la un timp înainte de crearea primului om Adam.

12. *Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pămînt, tu, biruitorul neamurilor!*
13. *Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui DUMNEZEU; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;*
14. *mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»*

Dar în ***Apocalipsa 12:7*** şi ***Daniel 12:1***, după ce au expirat şase mii de ani de domnie pe tronul pământesc, Satan încearcă din nou să pună mâna pe tronul lui DUMNEZEU în ceruri.

7. Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei,

---

1. În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile şi pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte.

Lucifer: o ființă creată

O privire la alte pasaje din Biblie care ne oferă o imagine a celei mai înalte creaţii îngereşti a lui DUMNEZEU,și anume în ***Ezechiel 28***.

1. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
2. *„Fiul omului, spune voivodului Tirului: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Pentrucă ţi s-a îngîmfat inima şi ai zis: «Eu sînt DUMNEZEU, şi şed pe scaunul de domnie al lui DUMNEZEU în mijlocul mărilor», măcar că nu eşti decît om şi nu eşti DUMNEZEU, măcar că îţi dai ifose ca şi cînd ai fi DUMNEZEU.*

3. *Iată că eşti mai înţelept decît Daniel, nicio taină nu este ascunsă de tine;*
4. *prin înţelepciunea şi priceperea ta ţi-ai făcut avere, şi ţi-ai grămădit aur şi argint în vistieriile tale;*
5. *prin marea ta înţelepciune şi prin negoţul tău ţi-ai mărit bogăţiile, şi prin bogăţiile tale inima ţi s-a îngîmfat foarte mult.*
6. *Deaceea, aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Pentrucă îţi dai ifose ca şi cînd ai fi DUMNEZEU,*
7. *iată că voi aduce împotriva ta nişte străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva înţelepciunii tale strălucitoare, şi-ţi vor pîngări frumuseţa.*
8. *Te vor arunca în groapă, şi vei muri ca ceice cad străpunşi de lovituri, în mijlocul mărilor*
9. *Vei mai zice tu atunci în faţa ucigaşului tău: «Sînt DUMNEZEU,» măcar că eşti om şi nu DUMNEZEU, supt mîna celui ce te va ucide?*
10. *Vei muri de moartea celor netăiaţi împrejur, de mîna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul, DUMNEZEU."*
11. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
12. *„Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului, şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: ajunsesei la cea mai înaltă desăvîrşire, erai plin de înţelepciune, şi desăvîrşit în frumuseţă.*
13. *Stăteai în Eden, grădina lui DUMNEZEU, şi erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonic, cu topaz, cu diamant, cu Yesh.isolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, şi cu aur; timpanele şi flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua cînd ai fost făcut.*
14. *Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui DUMNEZEU, şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.*
15. *Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.*
16. *Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de sîlnicie, şi ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui DUMNEZEU, şi te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare.*
17. *Ţi s-a îngîmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pămînt, te dau privelişte împăraţilor.*
18. *Prin mulţimea nelegiurilor tale, prin nedreptatea negoţului tău, ţi-ai spurcat locaşurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, şi te prefac în cenuşă pe pămînt, înaintea tuturor celor ce te privesc.*
19. *Toţi cei ce te cunosc între popoare rămîn uimiţi din pricina ta; eşti nimicit, şi nu vei mai fi niciodată!"*
20. *Cuvîntul Domnului mi-a vobit astfel:*

21. *„Fiul omului, întoarce-ţi faţa spre Sidon, şi prooroceşte împotriva lui!*
22. *Spune: „Aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: «Iată că am necaz pe tine, Sidonule, şi voi fi proslăvit în mijlocul tău; ca să se ştie că Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi împlini judecăţile împotriva lui, şi cînd Îmi voi arăta sfinţenia în mijlocul lui.*
23. *Voi trimete ciuma în el, voi face să curgă sîngele pe uliţele lui; vor cădea morţii în mijlocul lui, ucişi de sabia care va veni din toate părţile să-i lovească, şi vor şti astfel că Eu sînt Domnul.*
24. *Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin care înţeapă, un mărăcine aducător de dureri, printre toţi ceice-l înconjoară şi-l dispreţuiesc. Şi vor şti astfel că Eu sînt Domnul, DUMNEZEU.“*
25. *Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: „Cînd voi strînge iarăş casa lui Israel din mijlocul popoarelor la cari este risipită, Îmi voi arăta în ea sfinţenia înaintea neamurilor, şi vor locui în ţara lor pe care am dat-o robului meu Iacov.*
26. *Vor locui liniştiţi în ea, vor zidi case şi vor sădi vii; da, vor locui liniştiţi în ea, cînd Îmi voi împlini judecăţile împotriva tuturor celorce-i înconjoară şi-i dispreţuiesc. Şi vor şti că Eu sînt Domnul, DUMNEZEUl lor.“*

În context: ***Ezechiel 26*** vorbeşte despre Tirus, marele oraş comercial al timpurilor străvechi. A fost centrul economic al lumii antice, la fel cum a fost Babilonul un centru politic.
Tirus a fost New York-ul, Londra, Tokyo sau Parisul antichităţii. Tirus, un port global şi o metropolă comercială, sa bucurat de frumuseţea sa, aşa cum o face Parisul astăzi.

Proorocie împotriva Tirului şi Sidonului.
1. În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii, cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, pentrucă Tirul a zis despre Ierusalim: «Ha! Ha!» Este zdrobită poarta popoarelor! Şi se întoarce la mine! Mă voi îmbogăţi, căci el a rămas pustiu!“
3. de aceea, aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, şi voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum îşi ridică marea valurile!
4. Ele vor dărîma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile, îi voi răzui şi ţărîna, şi o voi face o stîncă goală.
5. Va rămînea o mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins peşte; Eu am vorbit, zice Domnul, DUMNEZEU. Va fi prada neamurilor!
6. Cetăţile din ţinutul lui vor fi trecute prin sabie. Şi vor şti astfel că Eu sînt Domnul.“

7. Căci aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: „Iată că aduc dela miazănoapte împotriva Tirului pe Nebucadneţar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor împăraţilor, cu cai, cară, călăreţi, şi cu o mare mulţime de popoare.
8. El va nimici cu sabia cetăţile din ţinutul tău; va face şanţuri de apărare împotriva ta, va ridica întărituri, şi va ridica scutul împotriva ta.
9. Va îndrepta loviturile berbecilor săi împotriva zidurilor tale, şi îţi va surpa turnurile cu maşinile lui.
10. Mulţimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreţilor, roţilor şi carălor, cînd va intra Nebucadneţar pe porţile tale cum se intră într-o cetate cucerită,
11. Va călca toate uliţele tale cu copitele cailor lui, şi-ţi va ucide poporul cu sabia, şi stîlpii mîndriei tale vor cădea la pămînt.
12. Îţi vor ridica bogăţiile, îţi vor prăda mărfurile, îţi vor surpa zidurile, îţi vor dărîma casele tale cele plăcute, şi vor arunca în ape pietrele, lemnele şi ţărîna ta.
13. Voi face să înceteze astfel glasul cîntecelor tale, şi nu se va mai auzi sunetul arfelor tale.
14. Te voi face o stîncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins peştii; şi nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, DUMNEZEU."
15. Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU despre Tir: „Se vor cutremura ostroavele de vuietul căderii tale, de gemetele răniţilor şi de măcelul din mijlocul tău.
16. Toţi voivozii mării se dau jos de pe scaunele lor de domnie, îşi scot mantalele, şi îşi lapădă hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaimă, şi stau pe pămînt; într-una tremură de groază, şi stau înmărmuriţi din pricina ta.
17. Ei fac o cîntare de jale asupra ta, şi-ţi zic: „Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de ceice străbat mările, cetate vestită, care erai puternică pe mare! Cum a fost nimicită cetatea aceasta cu locuitorii ei, cari băgau groaza în toţi cei dimprejur!
18. Acum tremură ostroavele în ziua căderii tale, stau îngrozite ostroavele mării de sfîrşitul tău.
19. Căci aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: „Cînd te voi preface într-o cetate pustie, ca cetăţile cari n-au locuitori, cînd voi ridica împotriva ta adîncul, şi cînd te vor acoperi apele cele mari,
20. te voi pogorî împreună cu ceice se pogoară în groapă, la poporul de odinioară, şi te voi aşeza în adîncimile pămîntului, în singurătăţi vecinice, lîngă ceice s-au pogorît în groapă, ca să nu mai fii locuită şi să nu te mai scoli în ţara celor vii.

21. Te voi nimici cu desăvîrşire, şi nu vei mai fi; te vor căuta, şi nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul DUMNEZEU."

Capitolul 27 continuă cu comparaţii cu al ***18-lea capitol din Apocalipsa***, care vorbesc despre un conducător care vine (versetele 9 - 19).

1. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
2. *„Şi tu, fiul omului, rosteşte această cîntare de jale asupra Tirului!*
3. *Spune Tirului: «Tu, care stai pe malul mării, şi faci negoţ cu popoarele unui mare număr de ostroave, aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: «Tirule, tu ziceai: «Eu sînt de o desăvîrşită frumuseţă!»*
4. *Ţinutul tău este în inima mărilor, şi cei ce te-au zidit te-au făcut desăvîrşit de frumos.*
5. *Cu chiparoşi din Senir ţi-au făcut toate laturile corăbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-ţi ridice catargurile;*
6. *lopeţile ţi le-au făcut din stejari de Basan, şi laviţele cu fildeş prins în cimişir, adus din ostroavele Chitim.*
7. *Pînzele cari-ţi slujeau ca steag erau de in subţire din Egipt, cusut la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpură albastră şi roşie, din ostroavele Elişei.*
8. *Locuitorii Sidonului şi Arvadului îţi erau vîslaşi, şi cei mai înţelepţi din mijlocul tău, Tirule, îţi erau cîrmaci.*
9. *Bătrînii Ghebalului şi lucrătorii lui iscusiţi erau la tine, şi-ţi dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine, ca să facă schimb de mărfuri cu tine.*
10. *Cei din Persia, din Lud şi din Put, slujeau în oastea ta, ca oameni de război; ei îşi spînzurau în tine scutul şi coiful, şi-ţi dădeau strălucire.*
11. *Cei din Arvad îţi umpleau zidurile cu războinicii tăi, şi oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei îşi atîrnau pavezele pe toate zidurile tale, şi-ţi desăvîrşeau astfel frumuseţa.*
12. *Cei din Tars făceau negoţ cu tine, cu tot felul de mărfuri pe cari le aveai din belşug. Veneau la tîrgul tău cu argint, cu fer, cu cositor şi cu plumb.*
13. *Iavanul, Tubalul şi Meşecul făceau negoţ cu tine; dădeau robi şi unelte de aramă în schimbul mărfurilor tale.*
14. *Cei din casa Togarmei aduceau la tîrgul tău cai, călăreţi şi catîri.*
15. *Cei din Dedan făceau negoţ cu tine; negoţul multor ostroave trecea prin mînile tale; îţi aduceau ca bir coarne de fildeş şi de abanos.*
16. *Siria făcea negoţ cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine; ei veneau la tîrgul tău de smaragd, purpură, şi materii pestriţe cu in supţire, mărgean şi agat.*
17. *Iuda şi ţara lui Israel făceau negoţ cu tine; îţi dădeau grîu de Minit, turte, miere, untdelemn şi leac alinător, în schimbul mărfurilor tale.*

18. *Damascul făcea negoţ cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine, cu tot felul de mărfuri, pe cari le aveai din belşug; îţi dădea vin din Helbon şi lînă albă.*
19. *Vedanul şi Iavanul, dela Uzal, veneau la tîrgul tău; fer lucrat, casie şi trestie mirositoare, erau schimbate cu tine.*
20. *Dedanul făcea negoţ cu tine cu învelitori de pus pe cal.*
21. *Arabia şi toţi voivozii Chedarului erau negustorii tăi, şi-ţi aduceau miei, berbeci şi ţapi.*
22. *Negustorii din Seba şi din Raema făceau negoţ cu tine; îţi plăteau cu cele mai bune mirezme, cu pietre scumpe şi aur, mărfurile tale.*
23. *Haranul, Canehul şi Edenul, negustorii din Seba, din Asiria, din Chilmad, făceau negoţ cu tine;*
24. *făceau negoţ cu tine de haine scumpe, de mantale de purpură albastră şi cusături la gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite şi bine împletite, aduse la tîrgul tău.*
25. *Corăbiile din Tars îţi aduceau mărfurile pe mare; erai în culmea bogăţiei şi slavei, în inima mărilor! -*
26. *Vîslaşii tăi te duceau pe ape mari: dar un vînt dela răsărit te va sfărîma în inima mărilor!*
27. *Bogăţiile tale, tîrgurile tale şi mărfurile tale, marinarii şi cîrmacii tăi, ceice îţi dreg crăpăturile corăbiilor, şi ceice fac schimb de mărfuri cu tine, toţi oamenii de război cari sînt în tine, şi toată mulţimea, care este în mijlocul tău, se vor prăbuşi în inima mărilor, în ziua căderii tale.*
28. *Toate valurile mării se vor cutremura de ţipetele cîrmacilor tăi!*
29. *Şi toţi vîslaşii, marinarii, toţi cîrmacii de pe mare, se vor da jos din corăbii şi vor păşi pe uscat.*
30. *Vor striga cu glas tare din pricina ta, şi vor scoate ţipete amarnice. Îşi vor arunca ţărînă în cap şi se vor tăvăli în cenuşă.*
31. *Îşi vor rade capul din pricina ta, şi se vor îmbrăca în saci, te vor plînge cu sufletul amărît, şi cu mîhnire mare*
32. *În durerea lor, vor face un cîntec de jale asupra ta, te vor boci, şi vor zice: „Cine era ca Tirul, cel nimicit în mijlocul mării?"*
33. *Cînd ieşeau mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu belşugul avuţiilor şi mărfurilor tale, îmbogăţeai pe împăraţii pămîntului.*
34. *Acum însă eşti sfărîmat de mări, negoţul tău a pierit în adîncimea apelor, şi toată mulţimea ta de oameni s-a cufundat odată cu tine!*
35. *Toţi locuitorii ostroavelor stau înmărmuriţi din pricina ta, împăraţii lor stau cu părul vîlvoi de groază, şi le tremură faţa!*
36. *Negustorii popoarelor fluieră asupra ta! Eşti nimicit de tot, şi te-ai dus pentru totdeauna!"*

———

9. *Şi împăraţii pământului, cari au curvit şi s-au dezmierdat în risipă cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, o vor plînge şi o vor boci.*
10. *Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, şi vor zice: „Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ţi-a venit judecata!"* -
11. *Negustorii pământului o plîng şi o jălesc, pentrucă nimeni nu le mai cumpără marfa:*
12. *marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in supţire, de purpură, de mătasă şi de stacojiu; nici feluritele lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeş, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fer şi de marmoră;*
13. *nici scorţişoara, nici mirodeniile, nici miroznele, nici mirul, nici tămîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grîul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruţele, nici robii, nici sufletele oamenilor.*
14. *Şi roadele atît de dorite sufletului tău s-au dus dela tine. Toate lucrurile alese, strălucite, sînt pierdute pentru tine, şi nu le vei mai găsi.*
15. *Ceice fac negoţ cu aceste lucruri, cari s-au îmbogăţit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui,*
16. *şi vor zice: „Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte supţire, cu purpură şi cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare!*
17. *Atîtea bogăţii într-un ceas s-au prăpădit!"* - *Şi toţi cîrmacii, toţi ceice merg cu corabia pe mare, marinarii, şi toţi ceice cîştigă din mare, stăteau departe;*
18. *şi, cînd au văzut fumul arderii ei, strigau: „Care cetate era ca cetatea cea mare?"*
19. *Şi îşi aruncau ţărînă în cap, plîngeau, se tînguiau, ţipau şi ziceau: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, al cărei belşug de scumpeturi a îmbogăţit pe toţi ceice aveau corăbii pe mare, într-o clipă a fost prefăcută într-un pustiu!"*

Apoi, în capitolul 28, ne apropiem de timpul care se află în faţa noastră, acelaşi timp descris în ***Isaia 14***. ***Ezechiel 28*** vorbeşte despre Prinţul Tirului, un conducător pământesc al cărui simbol şi precursor a fost vechiul rege al Tirului. DUMNEZEU îi vorbeşte profetului Ezechiel: „Fiul omului, spune-i prinţului Tirului (adică un conducător religios puternic, care va apărea în curând în vremea noastră): Aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: Pentru că inima ta este înălţată şi zice: „Eu sunt un DUMNEZEU, stau în scaunul unui zeu în mijlocul mării', cât eşti om şi nu DUMNEZEU, totuşi inima ta se înalţă ca şi cum ar fi inima lui DUMNEZEU, - iată, te consideri mai înţelept decât Daniel, că nimic nu este ascuns; tu şi prin a ta ai dobândit putere prin înţelepciunea şi priceperea ta şi ai adunat comori de aur şi de argint şi ai

sporit puterea prin comerţul tău acum ai devenit atât de mândru, pentru că aşa de puternic eşti; DUMNEZEU: Pentru că inima ta este înălţată, ca şi cum ar fi inima lui DUMNEZEU, de aceea, iată, voi trimite străini asupra ta, pe cele mai violente dintre neamuri... Ei te vor arunca în groapă şi vei muri; moartea unui om ucis în mijlocul mării." (***Eze. 28, 2 - 8***).

2. *„Fiul omului, spune voivodului Tirului: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Pentrucă ţi s-a îngîmfat inima şi ai zis: «Eu sînt DUMNEZEU, şi şed pe scaunul de domnie al lui DUMNEZEU în mijlocul mărilor», măcar că nu eşti decît om şi nu eşti DUMNEZEU, măcar că îţi dai ifose ca şi cînd ai fi DUMNEZEU.*
3. *Iată că eşti mai înţelept decît Daniel, nicio taină nu este ascunsă de tine;*
4. *prin înţelepciunea şi priceperea ta ţi-ai făcut avere, şi ţi-ai grămădit aur şi argint în vistieriile tale;*
5. *prin marea ta înţelepciune şi prin negoţul tău ţi-ai mărit bogăţiile, şi prin bogăţiile tale inima ţi s-a îngîmfat foarte mult.*
6. *Deaceea, aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Pentrucă îţi dai ifose ca şi cînd ai fi DUMNEZEU,*
7. *iată că voi aduce împotriva ta nişte străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva înţelepciunii tale strălucitoare, şi-ţi vor pîngări frumuseţa.*
8. *Te vor arunca în groapă, şi vei muri ca ceice cad străpunşi de lovituri, în mijlocul mărilor.*

(Să comparăm cu ***2 Tesaloniceni 2, 3-4***: Acolo vorbeşte despre un om al păcatului, „El este vrăjmaşul şi se înalţă mai presus de tot ceea ce se numeşte DUMNEZEU, astfel încât se aşează în templul lui DUMNEZEU şi **pretinzând că este DUMNEZEU**."

3. *Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinţă, şi de a se descoperi omul fărădelegii (Sau: omul păcatului), fiul pierzării,*
4. *protivnicul, care se înalţă mai pe sus de tot ce se numeşte „DUMNEZEU", sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui DUMNEZEU, dîndu-se drept DUMNEZEU.*

Ce ființă copleșitoare!

În acest moment — precum în Isaia 14 — sensul textului sare de la simbolul uman la marea ființă spirituală din spatele lui. Textul nu mai vorbește despre prințul Tirului — care era om — ci despre regele Tirului. Asta înseamnă Lucifer.

Ezechiel continuă aici: „Și Cuvântul Domnului mi-a venit: Fiul omului, cântă o plângere pentru împăratul Tirului și spune-i: „Așa vorbește Domnul DUMNEZEU: Tu ai fost chipul desăvârșirii, plin de înțelepciune și nemaipomenit de frumos” (***versetele 11-12***).

> ***11.*** *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
> ***12.*** *„Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului, şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: ajunsesei la cea mai înaltă desăvîrşire, erai plin de înţelepciune, şi desăvîrşit în frumuseţă.*

Vă rugăm să citiți asta din nou! DUMNEZEU nu ar spune niciodată asta despre o ființă omenească. Se înțelege o ființă spirituală, simbolul întregii perfecțiuni, înțelepciune și frumusețe, punctul culminant și capodopera creației lui DUMNEZEU ca ființă creată individual, cea mai înaltă pe care atotputernicia lui DUMNEZEU a fost capabilă să o creeze! Tragedia: Această creatură s-a întors împotriva creatorului ei.

Versetul 13: „Tu erai în Eden, în grădina lui DUMNEZEU [făptura locuise pe pământ, aici era tronul lui], împodobit cu pietre prețioase de tot felul... în ziua în care ai fost creat, au fost pregătite”.

> ***13.*** *Stăteai în Eden, grădina lui DUMNEZEU, şi erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonic, cu topaz, cu diamant, cu Yesh.isolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, şi cu aur; timpanele şi flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua cînd ai fost făcut.*

El a fost o ființă creată — nu s-a născutprecum omul. El a fost o ființă spirituală — nu o ființă omenească din carne și oase. **I s-a dat un mare geniu și talent în domeniul muzicii**. Acum, că a fost pervertit în toate gândurile, acțiunile și ființa lui, a devenit adevăratul inițiator al muzicii moderne pervertite - **de vaiete, țipete și gemete discordante, ritmuri stimulatoare fizic și emoțional, stări de descurajare și abatere.** Gândiți-vă doar la cele mai înalte calități pe care le avea — și totul s-a transformat în ceva rău, în ură, dorință de distrugere, deznădejde!

Totuși: Să ne încurajăm. Potențialul nostru fantastic ca oameni — *trebuie doar să ne pese suficient de el, astfel încât să putem rezista încercărilor malefice ale lui Satan și să rămânem pe calea lui DUMNEZEU* — este incomparabil mai mare decât cel al lui Lucifer, mai mare chiar decât potențialul său inițial înainte de a cădea în răzvrătire și nelegiuire!

Dar să continuăm cu revelația specială a acestei importante dimensiuni, a lipsei cunoaşterii: „Tu ai fost un heruvim strălucitor şi apărător”, spune DUMNEZEU despre Lucifer. Acest lucru ne duce înapoi la ***Exodul 25,*** la instrucţiunile pentru construirea Chivotului Legământului. Descrierea începe în versetul 10, iar versetele 18 - 20 arată în imaginea materială cei doi heruvimi care stau în cer la tronul lui DUMNEZEU - tronul conducătorului lui DUMNEZEU peste univers. Aripile heruvimilor se întind deasupra tronului pentru a asigura protecţie.

Chivotul şi capacul ispăşirii.
10. *Să facă un chivot de lemn de salcîm; lungimea lui să fie de două coturi şi jumătate, lăţimea de un cot şi jumătate, şi înălţimea de un cot şi jumătate.*
18. *Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispăşirii;*
19. *să faci un heruvim la un capăt şi un heruvim la celalt capăt; să faceţi heruvimii aceştia ieşind din capacul ispăşirii la cele două capete ale lui.*
20. *Heruvimii să fie cu aripile întinse pedeasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispăşirii, şi cu feţele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă faţa întoarsă spre capacul ispăşirii.*

Instruit la tronul puterii universului

Prin urmare, Lucifer stătuse la tronul lui DUMNEZEU şi a fost instruit şi experimentat ca reprezentant al conducerii divine. O astfel de fiinţă, bine instruită şi experimentată, a fost aleasă de DUMNEZEU pentru a fi rege peste îngerii care au populat pământul.

Te-am aşezat pe „muntele sfânt... [şi tu] ai umblat în mijlocul pietrelor de foc [nicio fiinţă omenească nu este menţionată aici]. Ai fost fără prihană în faptele tale din ziua în care ai fost creat până când s-a găsit nelegiuire în tine” (***Ezechiel 28:14-15***).

14. *Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui DUMNEZEU, şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.*
15. *Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.*

Acest înger avea cea mai cuprinzătoare cunoaştere, perspicacitate şi înţelepciune. Dar a avut şi propria sa voinţă, capacitatea de a gândi şi de a lua decizii. Deşi ştia totul în avans, ştia urmările şi consecinţele, această fiinţă

înaltă, cea mai înaltă pe care a putut-o crea DUMNEZEU, s-a răzvrătit împotriva propriului Creator - împotriva căii care duce la tot binele. El a căzut în nelegiuire. Lucifer a fost instruit în aplicarea legii perfecte şi a ordinii perfecte. Cât timp aşa a fost, fericirea şi bucuria de nedescris au domnit pe tot pământul, pacea, armonia fericită, iubirea perfectă, cooperarea. Stăpânirea lui DUMNEZEU a dus la o stare perfectă de fericire — atâta timp cât Lucifer a rămas fidel îndatoririlor sale de administrator lui DUMNEZEU.

Ce i-a determinat pe îngeri la păcat?

Ce i-a determinat pe îngerii de pe pământ să păcătuiască şi să comită fărădelege? Cu siguranţă nu îngerii simpli au fost cei care şi-au îndemnat înaltul lor conducător să-l trădeze. Nu, invers: „S-a găsit nelegiuire” în el. Cât timp a trecut până atunci, poate că a durat un an sau mai puţin, poate a durat milioane şi milioane de ani.

Şi apoi, după ce Lucifer a luat decizia de a se răzvrăti, nu ştim cât de mult a durat până când a reuşit să-şi aducă de partea lui toţi co-conspiratorii săi.

Ce metodă el a folosit, stiu eu exact. Această metodă o foloseşte şi astăzi, pentru a seduce oamenii în infidelitate, în răzvrătire, în rezistenţa egoistă la ordinea de conducere a lui DUMNEZEU. În primul rând, el insuflă unuia sau doi oameni invidie, gelozie, resentimente faţă de o presupusă nedreptate — apoi îi seduce în infidelitate. Ca un măr putred într-un coş cu mere, aceşti unul sau doi renegaţi îi infectează pe ceilalţi, stârnind în ei autocompătimire, perfidie şi rebeliune. O reacţie în lanţ. Aşa operează Satan.

Dacă „merele rele” din guvernul lui DUMNEZEU de astăzi nu ar fi fost îndepărtate suficient de devreme, ele ar distruge întregul sistem de guvernare Odată scoase din coş, ele nu mai pot dăuna celor din coş.

Dar gândiţi-vă doar cât de mult timp i-a luat Satanei resentimente şi amar pentru a conduce milioane de îngeri sfinţi la infidelitate, răzvrătire şi, în cele din urmă, la răzvrătire deschisă şi vicioasă.

Toate acestea au avut loc înainte de crearea omului, dar după crearea originală a pământului descrisă în versetul 1 din ***Geneza*** 1. Versetul 2 descrie deja consecinţele păcatului îngerilor. Între versetul 1 şi versetul 2 ar putea fi milioane de ani.

> ***1.*** *La început, DUMNEZEU a făcut cerurile şi pământul.*
> ***2.*** *Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întuneric, şi Duhul lui DUMNEZEU se mişca pe deasupra apelor.*

Prin urmare, creaţia originală a pământului ar fi putut fi acum milioane de ani. Dar mai departe, în Ezechiel 28: „Prin marea ta înţelegere ai devenit plin de nelegiuire şi ai păcătuit. „Atunci te-am izgonit de pe muntele lui DUMNEZEU şi te-am îndepărtat, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor de foc. Pentru că ţi-a crescut inima, că ai fost atât de frumos şi ţi-ai stricat înţelepciunea în toată splendoarea ta, de aceea te-am aruncat la pământ..." (versetele 16-17). Aici sensul textului revine liderului uman politico-religios care va apărea în curând - al cărui precursor a fost prinţul anticului Tir.

16. *Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de sîlnicie, şi ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui DUMNEZEU, şi te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare.*
17. *Ţi s-a îngîmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau privelişte împăraţilor.*

V-am arătat în acest capitol că prin păcatul lui Lucifer (care este acum diavolul) şi „îngerii care au păcătuit" (acum demoni), distrugerea fizică, deformarea şi întunericul au venit pe pământ şi că DUMNEZEU a înnoit faţa pământului în şase zile (***Geneza 1:2-25***).

2. *Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întuneric, şi Duhul lui DUMNEZEU se mişca pe deasupra apelor.*
3. *DUMNEZEU a zis: „Să fie lumină!" Şi a fost lumină.*
4. *DUMNEZEU a văzut că lumina era bună; şi DUMNEZEU a despărţit lumina de întuneric.*
5. *DUMNEZEU a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua întîi.*
6. *DUMNEZEU a zis: „Să fie o întindere între ape, şi ea să despartă apele de ape."*
7. *Şi DUMNEZEU a făcut întinderea, şi ea a despărţit apele care sînt dedesubtul întinderii de apele care sînt deasupra întinderii. Şi aşa a fost.*
8. *DUMNEZEU a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a doua.*
Pământul.
9. *DUMNEZEU a zis: „Să se strîngă la un loc apele care sînt dedesubtul cerului, şi să se arate uscatul!" Şi aşa a fost.*
10. *DUMNEZEU a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. DUMNEZEU a văzut că lucrul acesta era bun.*

11. *Apoi DUMNEZEU a zis: „Să dea pământul verdeaţă, iarbă cu sămînţă, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor şi care să aibă în ei sămînţa lor pe pământ." Şi aşa a fost.*
12. *Pământul a dat verdeaţă, iarbă cu sămînţă după soiul ei, şi pomi care fac rod şi care îşi au sămînţa în ei, după soiul lor. DUMNEZEU a văzut că lucrul acesta era bun.*
13. *Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a treia.*
14. *DUMNEZEU a zis: „Să fie nişte luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie nişte semne care să arate vremurile, zilele şi anii;*
15. *şi să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Şi aşa a fost.*
16. *DUMNEZEU a făcut cei doi mari luminători, şi anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpînească ziua, şi luminătorul cel mai mic ca să stăpînească noaptea; a făcut şi stelele.*
17. *DUMNEZEU i-a aşezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul,*
18. *să stăpînească ziua şi noaptea, şi să despartă lumina de întuneric. DUMNEZEU a văzut că lucrul acesta era bun.*
19. *Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a patra.*
20. *DUMNEZEU a zis: „Să mişune apele de vieţuitoare, şi să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."*
21. *DUMNEZEU a făcut peştii cei mari şi toate vieţuitoarele care se mişcă şi de care mişună apele, după soiurile lor; a făcut şi orice pasăre înaripată după soiul ei. DUMNEZEU a văzut că erau bune.*
22. *DUMNEZEU le-a binecuvîntat, şi a zis: „Creşteţi, înmulţiţi-vă, şi umpleţi apele mărilor; să se înmulţească şi păsările pe pământ".*
23. *Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a cincea.*
24. *DUMNEZEU a zis: „Să dea pământul vieţuitoare după soiul lor, vite, tîrîtoare şi fiare pământeşti, după soiul lor." Şi aşa a fost.*

De ce crearea omului?

Dar de ce a creat DUMNEZEU omul pe pământ (Geneza 1:26)?

26. *Apoi DUMNEZEU a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate tîrîtoarele care se mişcă pe pământ."*

Să privim situaţia din perspectiva lui DUMNEZEU. DUMNEZEU ne-a dat o

minte asemănătoare cu mintea lui DUMNEZEU, chiar dacă la un nivel inferior. DUMNEZEU ne-a creat după chipul Său, după forma şi înfăţişarea Sa, DUMNEZEU ne-a creat după chipul Său, în forma şi forma Sa, chiar dacă din materie, nu din spirit. Dar el spune: „Toţi să aibă aceeaşi minte ca Hristos...” (***Filipeni 2:5***).

> ***5.*** *Să aveţi în voi gîndul acesta, care era şi înHristos:*

Într-o oarecare măsură, putem gândi aşa cum gândeşte DUMNEZEU. Cum trebuie să-şi fi imaginat DUMNEZEU situaţia când a pornit să reînnoiască pământul - după nenorocirea monstruoasă cu îngerii?

El a creat un pământ minunat, perfect şi l-a populat cu îngeri sfinţi — probabil milioane. El pusese peste ei un rege pe tronul pământesc, heruvimul Lucifer. Lucifer a fost capodopera de încoronare a creaţiei divine ca fiinţă spirituală creată individual, cel mai perfect în frumuseţe, putere, înţelegere, cunoaştere, intelect, intelepciune, ceea ce atotputernicia lui DUMNEZEU a fost în stare să producă. DUMNEZEU nu poate crea nimic mai înalt sau mai perfect spunând „Să fie”.

Şi această mare fiinţă, cunoscătoare, instruit şi experimentat la tronul lui DUMNEZEU în ceruri în aplicarea ordinii divine de guvernare, s-a corupt pe sine, s-a răzvrătit împotriva lui şi s-a răzvrătit pentru a continua să susţină ordinul lui DUMNEZEU, da, să-l asculte. El şi-a sedus toţi îngerii să se răzvrătească.

Şi gândiţi-vă mai departe: se pare că întregul univers a fost creat în acelaşi timp cu Pământul. Nici Cuvântul lui DUMNEZEU, nici dovezile ştiinţifice nu sugerează că vreuna dintre planetele îndepărtate din spaţiu ar fi fost vreodată locuită sau revitalizată. Totuşi: DUMNEZEU nu face nimic în zadar. În spatele există întotdeauna un sens.

Se pare că toate planetele din univers sunt în prezent „pustii şi goale” (tohu wa bohu),decăzute, aşa cum a făcut pământul la vremea lui (***Geneza 1:2).***

> ***2.*** *Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întuneric, şi Duhul lui DUMNEZEU se mişca pe deasupra apelor.*

Dar o astfel de stare de decădere, asemănătoare lunii, nu corespunde stării lor iniţiale. Nu aşa au fost create, ci mai degrabă aceasta este o stare ulterioară, creată printr-un proces de decădere. Dacă îngerii acum decăzuţi ar fi păstrat pământul în frumoasa sa stare originală, dacă ar fi îndeplinit poruncile lui DUMNEZEU şi s-ar fi supus ordinului Lui, acest lucru le-ar fii oferit un potenţial enorm de a popula întregul univers şi de a fi creativi acolo

la cea mai mare scară posibilă. Când au comis trădare pe Pământ, devastarea fizică trebuie să fi venit şi pe toate celelalte planete din univers - cosmosul, într-o stare de aşteptare, domeniul potenţial al îngerilor, a căzut în paragină.

Pământul urmează să devină sediul guvernului universului

Al şaptelea capitol al acestei cărţi va explica că DUMNEZEU intenţionează să facă din pământ în cele din urmă locul guvernării universului. iniţial, ne amintim, pământul a fost dat ca reşedinţă unei treimi dintre îngeri. A fost atât de frumos şi perfect încât îngerii au strigat de bucurie când au văzut pământul nou creat (*Iov. 38:4-7*). Pământul ar trebui să le ofere o mare oportunitate: să-l lucreze, să-l cultive, să-l păstreze, să-i sporească frumuseţea.

> ***4.*** *Unde erai tu cînd am întemeiat pămîntul? Spune, dacă ai pricepere.*
> ***5.*** *Cine i-a hotărît măsurile, ştii? Sau cine a întins frînghia de măsurat peste el?*
> ***6.*** *Pe ce sînt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,*
> ***7.*** *atunci cînd stelele dimineţii izbucneau în cîntări de bucurie, şi cînd toţi fiii lui DUMNEZEU scoteau strigăte de veselie?*

Ar trebui să ne reamintim din nou natura creaţiei primare: semăna cu un mobilier nefinisat, aşa cum este oferit în unele magazine. Acest mobilier este încă „brut” — este finisat din fabrică, cu excepţia vopselei, a „tuşurilor” finale.Clientul poate efectua singur lucrările de finisare pentru a economisi bani dacă este capabil să facă acest lucru. Este un mobilier cu drepturi depline, de bună calitate, lipseşte doar tuşa finală.

A fost şi este similar cu creaţia lui DUMNEZEU. Este perfectă, dar încă neterminată în sensul finisajelor, „lucrarea de finisare” a fost destinată îngerilor. Creaţia iniţială a fost realizată numai de DUMNEZEU. Îngerii trebuiau iniţial să pună finisajul şi să ia parte la perfecţiunea de înfrumuseţare, astăzi omul.

Fie că îngerii ştiau sau nu, acest lucru a fost menit să fie un test pentru ei. S-ar arăta pe Pământ dacă s-au supus stăpânirii lui DUMNEZEU şi dacă sunt potriviţi pentru a completa milioanele de alte planete din spaţiu în sensul creaţiei finale. Al cincilea cuvânt din Geneza 1:1 trebuie să fie „cerurile” (la plural). Aceasta înseamnă întregul univers, nu doar atmosfera pământului.

1. *La început, DUMNEZEU a făcut cerurile şi pământul.*

Elementele radioactive şi legea radioactivităţii dovedesc că a existat o perioadă în care materia nu exista. DUMNEZEU este spirit. El este făcut din spirit. DUMNEZEU a fost acolo mai presus de toate - el este creatorul tuturor. Îngerii au fost creaţi înaintea pământului. Ceea ce DUMNEZEU dezvăluie, sugerează cu tărie că nu a existat deloc materie înainte de a fi creat pământul - că întregul cosmos fizic a luat fiinţă în acelaşi timp cu pământul.

Scopul îngerilor

Prin urmare, potenţialul îngerilor era să preia universul - să deschidă şi să „termine" miliardele de planete materiale care orbitează în jurul stelelor fixe. Multe dintre aceste stele sunt sori. Soarele Pământului nostru are dimensiuni medii. Unele pe care le vedem ca stele mici sunt de fapt de multe ori mai mari decât soarele nostru. Sistemul nostru solar — deja inimaginabil de imens — este doar o particulă a galaxiei noastre şi există multe galaxii! Cu alte cuvinte, cosmosul fizic pe care l-a creat DUMNEZEU este atât de gigantic încât sfidează imaginaţia! Cât de mare este DUMNEZEUl cel mare!

El a intenţionat ca îngerii să ia parte la creaţia finală a universului nelimitat!

(Poate că nu le-a dezvăluit pe deplin acest potenţial ridicat, pentru că o treime dintre îngeri au vrut să-l ia cu forţa, fără a se califica mai întâi.) În conformitate cu acest scop de anvergură, DUMNEZEU i-a supus pe îngerii de pe pământ puterii Sale de guvernare.

El a numit un înalt arhanghel - marele heruvim Lucifer - ca administrator al acestei reguli.

Să ne amintim din nou că sfinţii îngeri şi arhangheli, inclusiv heruvimul Lucifer, au fost în mod necesar dotaţi cu capacitatea de a gândi independent, de a dezvolta atitudini şi de a lua decizii.

După cum sa explicat deja, DUMNEZEU i-a dat arhanghelului Lucifer „cele mai bune condiţii posibile". El a fost simbolul întregii înţelepciuni, frumuseţe şi perfecţiune, fără prihană în acţiunile sale din ziua în care a fost creat până când a fost găsită în el nelegiuirea — răzvrătire, fărădelege — (***Ezechiel 28:15***).

15. *Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.*

El dobândise pregătire şi experienţă temeinică în administrarea ordinii lui DUMNEZEU de guvernare la tronul universului. El fusese unul dintre cei doi heruvimi care păzeau tronul DUMNEZEULUI Prea Înalt (***Ezechiel 28:14***; ***Exod 25:20)***.

> ***14.*** *Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui DUMNEZEU, şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.*
>
> ———
>
> ***20.*** *Heruvimii să fie cu aripile întinse pedeasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispăşirii, şi cu feţele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă faţa întoarsă spre capacul ispăşirii.*

Cum s-a strecurat păcatul

Lucifer era minunat de frumos în starea sa iniţială — frumuseţea perfectă — dar s-a lăsat biruit de vanitate. Şi atunci a căzut într-un mod greşit de gândire. Legea lui DUMNEZEU - baza guvernării lui DUMNEZEU - este calea iubirii: preocupare altruistă pentru bunăstarea celorlalţi, iubire de DUMNEZEU în ascultare, smerenie şi închinare; calea dăruirii, împărtăşirii, ajutării, cooperării. Lucifer credea acum că competiţia era mai bună decât cooperarea; să fie un stimulent pentru performanţă mai mare, efort mai mare; slujirea sinelui este, de asemenea, mai distractiv,fii mai pofticios.

Aşa că el s-a întors împotriva legii iubirii lui DUMNEZEU. Era gelos pe DUMNEZEU, invidiat, supărat; s-a lăsat mânat de poftă şi lăcomie, a devenit amar. Acest lucru a trezit un spirit de violenţă. Lucifer a devenit în mod conştient un adversar şi un duşman al creatorului său. El însuşi a vrut asta, nu DUMNEZEU. Desigur, nici DUMNEZEU nu a împiedicat asta.

DUMNEZEU i-a dat un nou nume: Satan, Diavolul — asta înseamnă adversar, rival, duşman.

De atunci, Satan şi-a transformat puterile supranaturale în rău. El a fost vrăjmaş nu numai împotriva lui DUMNEZEU, ci şi împotriva Legii lui DUMNEZEU. Cu seducţie perfidă, el i-a determinat pe îngerii sub porunca lui să apostazie, să se împotrivească şi să se răzvrătească împotriva Creatorului, şi în cele din urmă, la război deschis, o încercare de a-l răsturna pe DUMNEZEU şi de a uzurpa tronul universului.

Atâta timp cât Lucifer a rămas loial, un administrator credincios al ordinului lui DUMNEZEU, pământul a fost plin de pace minunată, perfectă. Îngerii erau extrem de fericiţi. Legea ordinii divine este modul de viaţă care

este cauza păcii, fericirii şi bunăstării. **Păcatul este modul de viaţă care duce la toate relele pe care le vedem astăzi.**

Pedeapsa pentru păcatul îngerilor nu a fost moartea - pentru că DUMNEZEU i-a creat ca fiinţe spirituale care nu pot muri. Ceea ce le-a dat DUMNEZEU a fost acest pământ ca un loc de locuit şi un teren de probă în care se puteau califica pentru a intra în posesia şi înfrumuseţa întregul univers.

Pedeapsa lor (încă aşteaptă judecata definitivă) a fost descalificarea — blocându-le marea oportunitate; perversiune mentală; şi un uriaş cataclism fizic de distrugere care a venit pe pământ.

Catastrofa a lăsat pământul în starea menţionată pe scurt în Geneza 1:2. Lucifer a fost creat ca aducător de lumină. Acum a devenit autorul întunericului, al erorii, al confuziei, al răului. - ***2.*** *Pământul era pustiu şi gol;*

Deci răzvrătirea îngerilor care au păcătuit (***2 Petru 2:4-6***;

> ***4.*** *Căci dacă n-a cruţat DUMNEZEU pe îngerii cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adînc, unde stau înconjuraţi de întunerec, legaţi cu lanţuri şi păstraţi pentru judecată;*
> ***5.*** *dacă n-a cruţat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alţi şapte inşi, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiuiţi;*
> ***6.*** *dacă a osîndit El la peire şi a prefăcut în cenuşă cetăţile Sodoma şi Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,*

Iuda 6-7;

> ***6.*** *El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri vecinice, în întunerec, pe îngerii cari nu şi-au păstrat vrednicia, ci şi-au părăsit locuinţa.*
> ***7.*** *Tot aşa, Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor, cari se dăduseră ca şi ele la curvie şi au poftit după trupul altuia, ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc vecinic.*

Isaia 14:12-15;

> ***12.*** *Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pământ, tu, biruitorul neamurilor!*
> ***13.*** *Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui DUMNEZEU; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;*
> ***14.*** *mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»*

Ezechiel 28:12-17) a provocat această devastare totală adusă peste Pământ.

12. *„Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului, şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: ajunsesei la cea mai înaltă desăvîrşire, erai plin de înţelepciune, şi desăvîrşit în frumuseţă.*
13. *Stăteai în Eden, grădina lui DUMNEZEU, şi erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonic, cu topaz, cu diamant, cu Yesh.isolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, şi cu aur; timpanele şi flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua cînd ai fost făcut.*
14. *Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui DUMNEZEU, şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.*
15. *Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine.*
16. *Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de sîlnicie, şi ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui DUMNEZEU, şi te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare.*
17. *Ţi s-a îngîmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pămînt, te dau privelişte împăraţilor.*

Cum trebuie să fi prezentat DUMNEZEU situaţia — după eşecul enorm cu îngerii care au păcătuit?

Lucifer a fost creat ca cea mai înaltă întruchipare a perfecţiunii pe care DUMNEZEU a putut-o crea într-o fiinţă. El a posedat şi capacitatea de a gândi şi de a lua decizii. DUMNEZEU ştia că ceva mai înalt, ceva desăvârşit, nu mai putea să ia fiinţă printr-o creaţie primară.

Originea demonilor

Şi această suprafiinţă, antrenată şi experimentată la tronul domniei lui DUMNEZEU asupra universului, căzuse victimă unei gândiri greşite şi luase o decizie diabolic greşită. Lucifer i-a influenţat pe îngeri până când i-a împins şi pe aceştia la răzvrătire. Acest lucru poate dura milioane de ani. Probabil că mai întâi a trebuit să seducă îngerii individual, unul câte unul. A trebuit să le insufle nemulţumire, amărăciune, resentimente, sentimentul că DUMNEZEU le-a greşit.

Când Lucifer a permis ca aceste atitudini să apară în el - vanitate, gelozie, invidie, poftă şi lăcomie, apoi indignare şi răzvrătire - ceva s-a întâmplat cu psihicul lui, cu gândirea lui. S-a pervertit, a devenit deformat şi anormal. DUMNEZEU i-a dat lui şi îngerilor „autodeterminare” asupra gândirii lor. Şi acum ei nu mai pot corecta — nu mai pot gândi niciodată raţional, cinstit şi drept.

Am avut experienţă personală cu demonii prin intermediul unor oameni care au fost posedaţi. Eu scot demonii cu numele lui Hristos şi prin puterea Duhului Sfânt. Unii demoni sunt proşti, ca nişte copii răsfăţaţi. Unii sunt vicleni, rafinați, sofisticaţi. Unii sunt beligeranţi, alţii nepoliticoşi, alţii ursuzi şi morocănoşi. Dar toţi sunt pervertiţi, deformaţi, anormali.

Au Satan şi demonii săi de astăzi, influenţă asupra oamenilor, poate chiar asupra guvernelor? Este propria ta viaţă influenţată de spiritele rele? Răspunsul la aceste întrebări în capitolul 4 al acestei cărţi.

Când DUMNEZEU a analizat catastrofa, trebuie să fi realizat că acum, când fiinţa cea mai înaltă, perfectă pe care a putut-o crea, se îndreptase spre răzvrătire, a rămas o singură fiinţă care nu voia şi nu putea păcătui: DUMNEZEU însuşi.

Şi DUMNEZEU este tatăl familiei lui DUMNEZEU, respective al împărăţiei.

Citiţi ***Ioan 1:1-5*** Cuvântul care „a devenit trup” (versetul 14). a existat mereu alături de Tatăl, din veşnicie.

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu DUMNEZEU, și Cuvîntul era DUMNEZEU.*
> ***2.*** *El era la început cu DUMNEZEU.*
> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*
> ***4.*** *În El era viața, și viața era lumina oamenilor.*
> ***5.*** *Lumina luminează în întunerec, și întunerecul n-a biruit-o.*
> ***14.*** *Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har, şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl*

Prin El, care a devenitHristos, DUMNEZEU Tatăl a creat toate lucrurile, întregul univers (***Efeseni 3:9***; ***Col. 1:16-17***).

> ***9.*** *şi să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în DUMNEZEU, care a făcut toate lucrurile;*
> ***16.*** *Pentrucă prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri și pe pămînt, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.*
> ***17.*** *El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.*

Când Hristos a fost pe pământ, s-a rugat lui DUMNEZEU, Tatăl său ceresc. Tatăl a spus despreHristos: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care am plăcerea mea,Hristos a trăit pe pământ ca om, supus ispitelor ca noi, dar fără păcat”.

Al treilea cuvânt din Biblia română este „DUMNEZEU” (*Geneza 1:1*).

> ***1.*** *La început, DUMNEZEU a făcut cerurile și pământul.*

Acesta este ceea ce Elohim reprezintă în textul ebraic original, un cuvânt la plural, un termen colectiv, cum ar fi familie, biserică, grup. Familia lui DUMNEZEU este DUMNEZEU. Există un singur DUMNEZEU - o singură familie, formată din mai mult de o persoană.

DUMNEZEU a văzut că nicio ființă sub DUMNEZEU, sub familia lui DUMNEZEU, nu a oferit o garanție absolută că nu va păcătui niciodată, adică că va fi ca DUMNEZEU, care nu poate păcătui. Numai DUMNEZEU însuşi (familia lui DUMNEZEU) a oferit o garanție pentru realizarea proiectului său cosmic.

De ce oamenii sunt succesorii îngerilor căzuți

Deci DUMNEZEU a hotărât ca *EL să se înmulțească prin om*, creat după chipul lui DUMNEZEU, dar inițial numai din materie, din carne şi sânge, supus morții dacă păcătuieşte şi nu se pocăieşte — dar cu posibilitatea de a se naşte în familia lui DUMNEZEU născută de DUMNEZEU Tatăl. DUMNEZEU a văzut cum se poate realiza acest lucru prin Hristos, care apoi s-a jertfit pe sine în acest scop.

De aceea a pus DUMNEZEU pe om pe pământ! Motivul care l-a mişcat pe DUMNEZEU să întreprindă fapta nemăsurată, atotdepăşitoare — propria lui înmulțire de sine!

O ultimă notă importantă înainte de a închide acest capitol. Scopul suprem al lui DUMNEZEU este: să creeze (până la auto-multiplicare) şi să stăpânească ceea ce a fost creat ca cea mai înaltă autoritate. (Vedeți *1 Corinteni 15:24.)*

> ***24.*** *În urmă, va veni sfîrșitul, cînd El va da Împărăția în mînile lui DUMNEZEU Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpînire și orice putere.*

Dar Satan răsturnase stăpânirea lui DUMNEZEU pe pământ. Atunci DUMNEZEU a hotărât să-şi reînnoiască stăpânirea asupra pământului prin om, creat după chipul lui DUMNEZEU, care va deveni în cele din urmă parte a familiei lui DUMNEZEU. Trebuie să ascultăm îndemnul lui Pavel şi să nu considerăm că Satan şi planurile lui Satan sunt inexistente şi să nu ne lăsăm înşelați de el (*2 Cor. 2:11*).

11. *ca să nu lăsăm pe Satan să aibă un cîștig dela noi; căci nu sîntem în neștiință despre planurile lui.*

Scopul nostru final, care este de cea mai mare importanţă, va deveni clar în capitolul următor.

Veste bună

Cunoaşteţi zicala despre „veşti bune şi veşti rele”. Veştile proaste le-am prezentat în partea finală a acestui capitol. Vestea bună este scopul lui DUMNEZEU prin om şi faptul că cele două treimi rămase dintre îngeri, care sunt sfinţi şi neprihăniţi, care depăşesc demonii la număr şi rămân ajutoare invizibile ai lui DUMNEZEU, „duhuri slujitoare” pentru a sprijini dezvoltarea corectă a caracterului a nenumăraţilor oameni care urmează să devină încă copii şi moştenitorii Celui Prea Înalt şi membri ai marii familii a lui DUMNEZEU.

Capitolul III

SECRETUL OMULUI

Chiar pare incredibil! Instituţiile de învăţământ universitar organizează seminarii de fiziologie omenească, anatomie, antropologie, psihologie. Universităţile descompun oamenii şi îi studiază centimetru cu centimetru. Ei examinează fiecare componentă, fiecare aspect al fiinţei umane. Ei disecă şi studiază creierul uman şi totuşi mintea omenească rămâne un mister profund chiar şi pentru cei mai avansaţi psihologi. Ei nu ştiu ce este omul şi de ce a luat fiinţă.Acesta este cel de-al treilea mare mister pe care omenirea încă nu l-a putut înţelege.

Sunt oamenii doar cea mai înaltă specie de animale, create prin forţe inerente, printr-un plan ultim şi printr-un proces evolutiv fără scop? De ce oamenii au capacitatea de a gândi, bogăţia lor de cunoştinţe, pe care animalele nu le pot atinge niciodată? Este el un suflet nemuritor? Este el carne şi sânge uman în care locuieşte un suflet nemuritor? Ce este omul?

De ce trăieşte omenirea aici pe pământ? Suntem un produs al hazardului? Sau existenţa noastră este supusă scopului şi planului?

Noi spunem: principiul cauză-efect se aplică peste tot. "Efectul" în acest caz este omul. Omul este aici. Şi cum şi de ce s-a întâmplat, de el este aici? A fost pus aici, sau a apărut întâmplător, printr-un proces evolutiv orb, lipsit de sens, lipsit de inteligenţă?

Ar trebui să avem dorinţa de a obţine claritate în acest sens!

Teoria evoluţiei s-a impus complet în învăţământul superior, în secolul al XX-lea. Astăzi nimeni nu se gândeşte la posibilitatea unei creaţii ţintite şi planificate de către un DUMNEZEU al inteligenţei supreme şi puterii. Dar teoria evoluţiei nu poate explica o contradicţie fundamentală: De ce lumea, care este atât de avansată tehnologic şi material, nu îşi poate rezolva propriile nedreptati şi probleme care devin ameninţătoare. Ea nu poate da sens existenţei umane. Adevărurile biblice care dezvăluie scopul uman al existenţei şi cauzele stării actuale a civilizaţiei sunt ignorate, ba chiar dispreţuite, de învăţământul superior. Educaţia în lumea civilizată de astăzi este în întregime materialistă. Ea combină agnosticismul evoluţiei,

concepţiile politice şi economice ale lui ***Karl Marx*** şi concepţiile morale şi sociale ale lui ***Sigmund Freud***.

Sistemul de învăţământ nu ştie răspunsul misterului şi nici nu vrea să-l afle. Când ne confruntăm cu întrebările de bază despre „ce" şi „de ce", intelectualii, gardienii cunoaşterii, intră în grevă sau devin abuzivi. Ei în mod conştient nu vor să ştie nimic despre „ce" şi „de ce", omenirea...

Sistemul de învăţământ închide ochii, închide şi gura şi rămâne tăcut. Ştiinţa nu ştie. Religia nu o dezvăluie pentru că nici ea nu ştie.

DUMNEZEU intră în imagine

De unde această ignoranţă intenţionată? Motivul pentru aceasta este că aici intervine DUMNEZEU în imagine. Satan stă pe tronul pământului şi i-a orbit pe intelectuali şi pe toate celelalte clase sociale. Să ne imaginăm o persoană cu studii superioare, cu mai multe grade academice în faţa numelui său. Este bine versat în domeniile sale de specialitate şi are cunoştinţe detaliate, extinse şi aprofundate. Să ne imaginăm o persoană cu studii superioare, cu mai multe grade academice în faţa numelui său. Este bine versat în domeniile sale de specialitate şi are cunoştinţe detaliate, extinse şi aprofundate, el va trebui să devina inferior, la fel de bine ca oamenii care care nu au atins nivelurile superioare ale învățământului academic.

Toate domeniile majore ale civilizaţiei umane - politică, religie, educaţie şi ştiinţă, tehnologie, industrie - se feresc de DUMNEZEU. Ei nu vor ca El să-şi bage nasul în treburile lor. Însăşi pomenirea lui DUMNEZEU îi stânjeneşte.

Această ignoranţă nu poate fi explicată decât prin lucrarea invizibilă şi subliminală a lui Satan, prin puterea lui şi ajutoarele lui demonice. Când citim în ***Apocalipsa 12:9*** că Satan a înşelat întreaga lume, atunci nici intelectualii nu sunt excluşi.

> **9.** Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satan, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.

HRISTOS i-a mulțumit lui DUMNEZEU că adevărul a fost ascuns de cei înțelepți şi mândri ai lumii şi s-a revelat numai celor care erau copii în cunoştința lor.

În primul capitol al acestei cărţi am discutat despre cine şi ce este DUMNEZEU. Şi aflăm: DUMNEZEU este foarte real. El este mai mult decât o singură persoană: DUMNEZEU este o familie, el este familia lui DUMNEZEU,

el este creatorul a tot ceea ce este şi EL are un plan mare. Este: Crearea caracterului perfect, sfânt, drept spiritual în om. În omul care va deveni nemuritor, care va deveni membru al familiei lui DUMNEZEU.

Existenţa omului pe pământ trebuie, prin urmare, să aibă o referinţă clară la proiectul lui DUMNEZEU, Creatorul.

Având în vedere aceste întrebări şi afirmaţii fundamental importante, trebuie să ne întrebăm acum: de unde vin toate relele din lumea bolnavă şi haotică de astăzi? Lumea noastră acum, fără să ştie o soluţie, se confruntă cu problema numărul unu — problema supravieţuirii umane! Este supravieţuirea omenirii, chiar dacă numai până la începutul mileniului, încă asigurată? Va supravieţui omul ***exploziei populaţiei***

Explozia populatiei NU este o problemă, deoarece Dumnezeu i-a spus lui Avram:
17. *Te voi binecuvânta din belșug și îi voi face pe urmașii tăi la fel de numeroși ca stelele cerului și ca nisipul de pe malul mării, iar urmașii tăi vor stăpâni porțile vrăjmașilor lor.* — din pacate acest text Biblic a fost gasit şi tradus, numai in **Biblia germană din 1899** .
Dar poate fii vorba despre modul in care populatia este impățită teritorial. Populatia este atrasă să locuiască în oraşe, aşa cum a fost in Babylon. În mediul urban oamenii sint expusi şi atraşi păcatelor, mai mult decît oamenii care traiesc în mediul rural, la țară.)
– **Informativ vezi** → **Mediul rural 1990-2020. Transformări și decalaje**

şi armelor de distrugere în masă create de el însuşi?

Pământul: pustiu şi gol

În loc să înfrumuseţeze şi să cultive pământul în loc să completeze creaţia pământului, îngerii au adus haos şi devastare pe pământ.

În ***Geneza 1:1-2***: „La început DUMNEZEU a făcut cerurile şi pământul. Şi pământul era pustiu şi gol şi era întuneric în adânc...”
„Pustiu şi gol“ merge înapoi la termenii proverbiali ebraici tohu şi bohu, adică devastat, stricat, pustiu; „Era” este tradus şi cu „a fost”. Aşa a fost
— poate la milioane de ani după creaţia originară — pământul devenise dpustiu şi gol, acoperit cu apă şi întunecat de fărădelegea îngerilor.

În acest moment aş dori să menţionez un principiu biblic. În ***Isaia 28: 9-10*** există instrucţiunea:

> **9.** Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curînd, luați dela țîță?
> **10.** Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.“

Cu toate acestea, mulţi dintre cei care încearcă să aplice acest principiu în domeniul biblic scot versetele din context şi îşi „interpretează” propriile idei în ele.

Sfânta Scriptură este unică printre toate cărţile care există. Adevărurile din ea sunt prezentate în formă criptată, răspândite în toată Biblia şi nu trebuie, aşa după cum am explicat în altă parte, în mare măsură conştient până astăzi, să fie înțelesasă. sa nu fie inteles. Oricine citeşte Biblia în mod continuu şi direct de la început până la sfârşit, este nedumerit. El poate să-şi întindă braţele aşa cum am făcut-o eu în acel moment şi să spună:„ Pur şi simplu nu înțeleg Biblia." Bruce Barton a numit cândva Biblia cartea pe care nimeni nu o cunoaşte. După cum am spus în altă parte, Biblia este ca un puzzle uriaş. Numai atunci când puneţi piesele împreună corect, apare imaginea adevărată.

O mare parte din ceea ce este direct legat de primul capitol al Genezei trebuie trebuie dezvoltat suplimentar din alte texte biblice din alte părţi ale Bibliei.

Să recapitulăm ***Geneza 1:1***: DUMNEZEU a creat cerurile şi pământul. În al doilea capitol am văzut că cerurile (universul) şi pământul au fost create după îngeri. Şi îngerii pământului nu au finalizat creaţia pământului aşa cum a fost planificat, ci au adus în schimb haos şi devastare lumii. Stăpânirea lui DUMNEZEU pe pământ a fost distrusă.

(aici ca dovadă reală, locuri cu construcţii megalitice NEsfânte, care pînă in ziua de astăzi masa de oamanii încă nu are un răspuns, numai teorii, precum si teoria evolutiei/ Evoluţionismul, o mare minciună. Spun „masa de oameni", deoarece exista un grup de oamenii, care provin din linia de singe genealogică a lui Cain, care si-au păstrat peste veacuri cu minuţiozitate, pomul genealogic. Deci ei ştiu foarte clar, cine sunt constructorii megaliţilor si ce reprezintă. Dar după cum se poate citi, BIBLIA este SINGURA sursă care are răspuns la toate întrebările!

- https://www.gettyimages.de/search/2/film?family=creative&phrase=baalbek&sort=mostpopular&license=rf%2Crr
- https://www.istockphoto.com/de/search/search-by-asset?assetid=91772401&assettype=image
- https://www.wahrheiten.org/blog/evolutions-luege/
- https://www.lovendal.ro/wp52/evolutionismul-o-mare-minciuna-partea-1-selectia-naturala-nu-inseamna-evolutionism/
- https://comparet.christogenea.org/sermons/cainsatanic-seed-line
- https://bibelchannel.de/category/archaeologische-funde/page/2/

- https://listverse.com/2013/06/16/10-mysterious-prehistoric-sites-from-around-the-world/
- https://www.heritagedaily.com/2022/09/lost-temples-buddhist-structures-and-caves-uncovered-in-bandhavgarh-forest-reserve/144810
- https://www.gettyimages.de/search/2/image?family=creative&phrase=baalbek&sort=mostpopular&suppressfamilycorrection=true

- Kailasa-Tempel - Kailasanatha-Tempel
- https://de.wikipedia.org/wiki/Kailasa-Tempel
- https://www.istockphoto.com/de/search/search-by-asset?searchbyasset=true&assettype=image&assetid=91772401&page=2
- https://www.abenteuersammlerin.de/khajuraho-indien/

Acum, dintre toate fiinţele vii din univers, numai DUMNEZEU însuşi a oferit garanţia de a nu se abate niciodată de la calea legii Sale. Nici o fiinţă mai înaltă

şi mai perfectă nu a putut fi creată decât heruvimul Lucifer, care se răzvrătise. Caracterul nu poate fi creat printr-un „Să fie”. Caracterul divin este capacitatea exercitată în mod obişnuit a persoanei sau a fiinţei create de a ajunge la cunoaşterea adevăratelor căi ale lui DUMNEZEU şi de a avea voinţa de a urma acele căi în ciuda oricărei opoziţii, ispite şi înclinaţii egoiste. Formarea caracterului necesită consimţământul, voinţa şi cooperarea fiinţei create. Caracterul este dat de DUMNEZEU şi trebuie primit de bunăvoie de către fiinţa primitoare. Aşa a creat DUMNEZEU cel mai înalt act creator (probabil deja hotărât de la început) - înmulţirea lui însuşi!! Şi acest lucru ar trebui să se întâmple prin oameni! După cum ştia DUMNEZEU, acest lucru nu se putea face decât prin materie.

Omul: după chipul lui DUMNEZEU

Pentru a pregăti pământul pentru crearea omului, DUMNEZEU a reînnoit „faţa” pământului: (***Psalmul 104:30***).

> ***30.*** *Îți trimeți Tu suflarea: ele sînt zidite, și înoiești astfel fața pământului.*

Înapoi la istoria creaţiei (***Geneza 1:2***);

> ***2****.Pământul era pustiu și gol; peste fața adîncului de ape era întuneric,, „Și Duhul lui DUMNEZEU se mișca pe deasupra apelor.”*

Primul lucru pe care l-a făcut DUMNEZEU a fost să transforme întunericul înapoi în lumină, să restabilească starea iniţială: „Şi DUMNEZEU a spus: Să fie lumină! Şi a fost lumină” (versetul 3).

În şase zile, DUMNEZEU a reînnoit faţa pământului (aceasta nu este creaţia originală, ci restaurarea stării originale pierdute), pentru a-i pregăti pentru crearea omului.

DUMNEZEU a separat pământul de mare. Pe pământ a creat apoi viaţa vegetală, apoi viaţa în apă - viaţa animală. *În textul ebraic original pe care l-a scris Moise, vertebratele sunt numite näpash în **versetele 20, 21 și 24**. Traducătorii au tradus corect acest lucru în germană ca „făptură vie”, totuși, în **Geneza 2:7**, näpäsch (în traducerile mai vechi) este redat în mod incorect sau înșelător ca „suflet”, deoarece oamenii credeau că oamenii sunt înzestrați cu un suflet. Näpäsch înseamnă pur și simplu „viață animală” și se referă doar la viața organică, nu la spirit.* ***Dacă urmați lincurile de mai sus ve-ți constata că în limba româna traducerea este corectă!***

Din nou, pământul era acum o creaţie perfectă, dar încă neterminată — o creaţie care încă trebuia să fie dusă la o concluzie.

După cum sa spus deja, toată lucrarea lui DUMNEZEU este supusă unui principiu al dualităţii. Ai putea compara asta cu coacerea unui tort. Baza de tort iese gata din cuptor, dar decorul inca lipseste — lucrul care infrumuseteaza si completeaza prajitura.

DUMNEZEU i-a aşezat pe Lucifer şi îngerii lui pe pământ. El a vrut ca ei să finalizeze creaţia pământului, să înfrumuseţeze pământul, să-l dezvolte, să-l completeze. Dar îngerii au păcătuit şi au adus haos, devastare şi întuneric pe această planetă.

Acum DUMNEZEU a reînnoit faţa pământului pentru om — omul care a fost modelat după DUMNEZEU şi care trebuia să devină şi chipul lui DUMNEZEU în caracter. Acum omul ar fii trebuit să înfrumuseţeze creaţia pământului, să o completeze, să o aducă la o încheiere şi să ia parte la procesul de creaţie prin rafinarea ei. Dar omul, aproape totul pe pământ ce a căzut în mâna şi în influenţa sa, a pângărit, poluat, corupt şi distrus.

Scopul omului pe pământ

De ce l-a pus DUMNEZEU pe om pe pământ? Pentru scopul înalt al remultiplicării de sine a lui DUMNEZEU - pentru extinderea sinelui său într-un sens, pentru crearea unui caracter divin drept în — cele din urmă — nenumărate milioane de copii concepuţi şi născuţi care urmează să devină fiinţe divine, membri ai familiei lui DUMNEZEU.

Omul ar trebui să valorifice pământul găsit, să-şi completeze creaţia (îngerii păcătoşi au refuzat în mod conştient această sarcină) şi astfel să restaureze stăpânirea lui DUMNEZEU, cu principiile vieții lui DUMNEZEU, şi în acelaşi timp să încheie creația omului, prin formarea caracterului sfânt, drept, divin cu consimţământul omului.

Dacă omul a dobândit acest caracter perfect drept şi omul este transformat din trup muritor în spirit nemuritor, potenţialul incredibil al omului urmează să fie împlinit — el trebuie să se nască în familia lui DUMNEZEU, să restabilească guvernarea lui DUMNEZEU pe pământ şi apoi să participe la desăvârşirea ei la crearea întregului univers vast! potenţialul incredibil al omului urmează să fie împlinit — el trebuie să se nască în familia lui DUMNEZEU, să restabilească guvernarea lui DUMNEZEU pe pământ şi apoi să participe la desăvârşirea ei la crearea întregului univers vast!
Atunci DUMNEZEU se va fi înmulţit — de milioane şi milioane de ori!

Astfel a vorbit DUMNEZEU (Elohim) în a şasea zi a acelei (**-noi**) săptămâni a creaţiei: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră...” (***Geneza 1:26***).

> ***26.*** *Apoi DUMNEZEU a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate tîrîtoarele care se mișcă pe pământ.“*

Omul este făcut în aşa fel încât să poată (cu propriul său acord) să intre într-o relaţie specială cu Creatorul său. El este creat după înfăţişarea şi forma lui DUMNEZEU. Lui I s-a dat un spirit (spirit-substanţă) pentru a face posibilă această relaţie. Mai multe despre asta într-o clipă.

Sufletul este muritor

Dar: DUMNEZEU a creat oamenii din materie! Acest lucru a fost esenţial pentru actul de încununare al creaţiei pe care DUMNEZEU l-a intenţionat.

„Atunci Domnul DUMNEZEU a făcut pe om din ţărâna pământului şi i-a suflat în nări suflare de viaţă. Şi astfel omul a devenit o fiinţă vie [în traduceri vechi: suflet viu]” (***Geneza 2:7***). Omu,l creat din ţărâna pământului, a devenit un suflet. Nu scrie că omul este sau are un suflet nemuritor, ci: Ceea ce s-a format din materie, din pământ, a devenit suflet.

> ***7.*** *Domnul DUMNEZEU a făcut pe om din țărîna pămîntului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.*

În textul ebraic original pe care l-a notat Moise, cuvântul „suflet” este näpäsch, care înseamnă pur şi simplu animal care respiră näpäsch apare de trei ori în primul capitol al Genezei: versetul 20: „animal viu” (näpäsch), versetul 21: „.. balenele mari şi toate făpturile care trăiesc acolo” (näpäsch), versetul 24: „făpturile vii” (näpäsch). Şi în Geneza 2:7 acelaşi cuvânt (näpasch), care se referă doar la viaţa organică, este tradus „suflet”.

Sufletul este, prin urmare, fizic, material şi poate muri. Acest adevăr este crezut de foarte puţine comunităţi de credinţă şi probabil de nicio altă religie — o dovadă în plus a identităţii Bisericii adevărate a lui DUMNEZEU!

Cum funcţionează mintea omenească

V-aţi întrebat vreodată cum apare diferenţa enormă dintre creierul uman şi cel animal? Apropo, aceasta este o dovadă suplimentară a falsităţii teoriei

evoluţiei!

Creierul vertebratelor superioare diferă cu greu de creierul uman prin formă şi structură internă.

Creierul balenei, al elefantului, al delfinului este şi mai mare — cel al cimpanzeului este aproape la fel de mare. Şi totuşi, creierul uman are o performanţă incomparabil mai mare. Doar puţini ştiu de ce.

În multe scripturi stă scris, că în om există un duh. Spiritul nu este materie — iar omul este materie. Eu numesc acest spirit, pentru a-l deosebi de Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, duhul „uman". Cu toate acestea, el este spirit şi nu materie.

Acest spirit „uman" conferă creierului uman organic puterea intelectului. Mintea nu poate vedea, auzi, gusta, mirosi şi simţi. Creierul vede prin ochi, aude prin ureche etc. Nici mintea „omenească" nu poate gândi de la sine. Organul „creier" gândeşte.

Ce funcţie are atunci această minte „omenească"? El nu este un „suflet". Dar, în primul rând, dă creierului uman puterea intelectului, adică capacitatea de a gândi, facultăţile superioare umane; Şi în al doilea rând, este mediul creat de DUMNEZEU pentru om, care face posibil o relaţie personală între om şi DUMNEZEU.

Ce valoare are de fapt viața omenească?

Filosofii şi umaniştii vorbesc despre om ca fiind "cea mai mare valoare în sine". Ei vorbesc despre „DUMNEZEU" din noi — despre deblocarea puterilor ascunse din noi. Ei învaţă încrederea în sine, autoglorificarea.

Pe de o parte, viaţa omenească este infinit mai puţin valoroasă decât bănuiesc, şi pe de altă parte, are un potenţial infinit mai mare decât ştiu ei.

Adevărul adevărat este dezvăluit. Dacă nu este revelată, ea rămâne necunoscută, închisă intelectualilor amăgiţi şi îngâmfaţi. Repet —Hristos a spus în rugăciune: Te laud, Tată şi Domn al cerului şi al pământului, că ai ascuns aceasta de cei înțelepți şi pricepuți, şi ai descoperit-o pruncilor." (***Matei 11:25***).

> ***25.*** *În vremea aceea,Hristos a luat cuvîntul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pămîntului, pentrucă ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.*

Care este adevărul despre valoarea omenească? Care este valoarea vieţii umane? Pe de o parte, este supraestimată în valoarea sa intrinsecă, pe de altă

parte, este mult subestimată în potenţialul său.Într-adevăr, adevărul este uimitor.

Te uiţi la un copil care tocmai de câteva ore s-a născut, şi la un Înțelept de 80 de ani care are deja viaţa în spate lui şi te întrebi: Care este valoarea acestei vieţi —a celei care tocmai a început şi a celeilalte care aproape s-a încheiat? A-ți putea da raspunsul corect?

Trebuie să înţelegem! Exact aici se află punctul dificil. Tocmai acesta este punctul, unde cei educaţi „ie de pe şine". Ştiinţa şi învăţământul superior de astăzi presupun aproape în unanimitate că nimic nu există în afară de materie. Ei neagă existența spiritului, şi asta înseamnă că — pronunţat sau nerostit — ei neagă existența lui DUMNEZEU.

Ajungem la ştiinţa modernă a cercetării creierului. Aflăm că creierul uman îndeplineşte multe funcţii pe care creierul animalului nu le poate îndeplini, dar că nu există aproape nicio diferenţă în ceea ce priveşte structura fizică a creierului. Animalul nu poate să gândească, să raţioneze, să studieze, să ia decizii; acționează instinctiv. Nu poate şti ce ştie omul. Nu are judecată omenească, înţelepciune, dragoste, bunătate, cooperare, nu cunoaşte rivalitate, conspiraţie, invidie, gelozie, ură. Nu ştie nimic despre muzică, artă şi literatură. Nu are calităţi şi caracteristici spirituale.

Şi totuşi ştiinţa şi învăţământul superior insistă că darul intelectului la oameni este pur fizic.

Eu am trebuit să-mi dovedesc raţional că DUMNEZEU există şi că el este de fapt chiar mai real decât materia. A trebuit să dovedesc că Biblia este cuvântul autoritar al lui DUMNEZEU prin care el vorbeşte omului şi dezvăluie adevăruri care sunt inaccesibile prin alte mijloace. Şi am găsit sens, plan, semnificaţie, care au rămas ascunse autoproclamaților savanți. Am găsit cauza relelor crescânde, revelate într-o lume progresivă.

Poate omul, care a fost mai întâi conceput, apoi creat, făcut, să-l întrebe pe Creatorul său: De ce m-ai făcut aşa - şi cu ce scop? Poate el să-I dea învăţături? Nu ar trebui să asculte mai degrabă cu mintea deschisă atunci când Creatorul său îi dezvăluie motivul său de a fi?

Creatorul se revelează pe Sine şi ne învaţă pe noi oamenii într-o carte extrem criptată — Sfânta Scriptură. Mesajul său profund se deschide spre înţelegerea omenească prin prezenţa şi sălăşluirea Duhului Sfânt. Şi el locuieşte în duhul celui care s-a deschis complet la revelație, în ascultare

fidelă. Unui astfel de om i se dezvăluie adevărul, care este glorios peste măsură.

O întrebare trebuie investigată în detaliu. Dacă omul ar avea doar creierul unui animal, de natură egală din punct de vedere fizic, cum ar putea Marele Duh-DUMNEZEU să transmită adevăruri spirituale minunate, acestui creier animal? Răspunsul este clar: animalul nu are cunoştinţă de DUMNEZEU, nici cunoştinţă spiritual — DUMNEZEU nu-i dă creierului animal nici un adevăr spiritual.

Dar spiritul uman în omul muritor permite contactul direct cu Marele Duh-DUMNEZEU. Între creierul animal şi Duhul DUMNEZEULUI Prea Înalt nu există o astfel de legătură directă.

Şi acest lucru trebuie luat în considerare. Noi, oamenii, vorbim uneori despre cât de minunat a făcut DUMNEZEU omul, cât de incredibil funcţionează creierul şi restul organelor ale corpului împreună. Dar fără spiritul special care dă creierului capacitatea de a gândi şi, în acelaşi timp, creează o cale directă către inteligenţa marelui DUMNEZEU, omul ar fi doar un animal mai înalt, nimic mai mult. Cu Duhul, creaţia omului devine cu atât mai minunată. Acest „duh în om" îl face pe om să fie unit cu DUMNEZEU în aşa fel încât omul — prin spiritul lui DUMNEZEU care se uneşte cu spiritul uman — poate fi conceput de DUMNEZEU, conceput ca fiind un copil al lui DUMNEZEU în sensul cel mai literal.

Valoarea reală a vieţii umane constă numai în legătura dintre spiritul uman şi creierul organic. Trebuie adăugat aici că acest spirit uman nu este perceput nici măcar de cei mai calificaţi psihologi profesionali. Cu toate acestea, reprezintă esenţa psihicului uman.

Sufletul poate muri

Contrar învăţăturii umane failibile, cartea Creatorului dezvăluie că omul a fost făcut din pământ de pe câmp şi că acest pământ a devenit un suflet, ceva muritor, ca animalul. Până în ziua de azi, omul crede în cea mai veche minciună din istoria omenirii — minciuna lui Satan către prima mamă Eva că sufletul omenesc este nemuritor.

Sufletul — aceasta este doar viaţa „animală" care respiră. Toate animalele sunt numite „suflet" (hebr. näpäsch) în Biblie. „Sufletul" uman din ***Geneza 2:7*** nu se ridică deasupra animalului, dar un spirit uman locuieşte în sufletul uman.

7. Domnul DUMNEZEU a făcut pe om din țărîna pămîntului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

Acest spirit uman nu dă viaţă omului. Ca şi la vertebrate, viaţa vine prin circulaţia sângelui, care transportă oxigenul inhalat. Totuşi, aşa cum ne dezvăluie DUMNEZEU: Există un spirit în fiecare persoană. Un spirit care îi lipseşte animalului. Mintea omenească oferă creierului uman puterea intelectului - capacitatea de a dobândi cunoştinţe, de a gândi logic, de a lua decizii, de a adopta atitudini morale pentru bine sau pentru rău.

Creierul uman şi cel al animalului sunt în principiu la fel. Superioritatea intelectuală a oamenilor nu se explică printr-un creier superior, ci prin prezenţa spiritului uman în creierul uman. Creierul animalului este dotat cu instinct, nu cu intelect.

Adevărata valoare a vieţii umane constă numai în spiritul uman, deoarece lucrează împreună cu creierul uman.

DUMNEZEU l-a creat pe om din materie, dar după chipul lui DUMNEZEU, după forma şi înfăţişarea lui DUMNEZEU.

Dar oamenii şi animalele au aceeaşi suflare, aceeaşi sursă de viaţă şi mor cu aceeaşi moarte. Viaţa omenească este viaţă fizică, dar în forma şi înfăţişarea lui DUMNEZEU, cu o componentă suplimentară: spiritul uman.

Crearea omului nu este încă finalizată

Omul este creat pentru a avea o relaţie cu Creatorul său. De aceea, este modelată după forma şi înfăţişarea creatorului său şi poartă în el spiritul uman, ceea ce îi permite să fie aproape de DUMNEZEU şi să aibă o relaţie cu DUMNEZEU.

Dar cu aceasta creaţia omuluinu a fost şi încă nu este finalizată. Fiinţa omenească nu este încă „terminată” din punct de vedere mental şi spiritual. El are nevoie de o altă componentă care trebuie adăugată: Duhul lui DUMNEZEU, care se uneşte cu spiritul său şi îl creează ca pe un copil al lui DUMNEZEU, îl uneşte cu DUMNEZEU, îl face să se nască în familia lui DUMNEZEU.

Primul om, Adam, a fost o creatură fizică, cu spirit uman ca o componentă suplimentară. Când creaţia omului va fi completă, el va fi o creatură spirituală, făcută în întregime din spirit.

Când omul primeşte Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, însăşi fiinţa spirituală a lui DUMNEZEU intră în el şi se combină cu spiritul uman. Spiritul lui

DUMNEZEU nu poate intra în animale pentru că nu au propriul lor spirit cu care spiritul divin să se poată conecta.

În acest moment, permiteţi-mi să inserez un adevăr care reprezintă în prezent una dintre cele mai controversate probleme din lumea occidentală: ***problema avortului***.

Din momentul concepţiei, embrionul posedă spiritul uman. Este acest spirit cu care, după convertirea la maturitate, Duhul Sfânt al marelui DUMNEZEU Creator se poate lega şi poate naşte DUMNEZEU-Viaţa în om, îl poate naşte ca un copil al lui DUMNEZEU, Copil-DUMNEZEU încă nenăscut. A distruge un copil uman nenăscut în pântece, înseamnă prin urmare, a ucide o potenţială viitoare ființă dumnezeiASCă:

De aceea avortul este crimă.

Înapoi la ultima noastră mare întrebare: Care este valoarea supremă a vieţii umane? Viaţa omenească este existenţă animală, la care spiritul uman se alătură şi oferă creierului putere intelectuală. Spiritul din om permite unirea cu Duhul Sfânt, cu entitatea şi nemurirea lui DUMNEZEU. Când omul moare, trupul lui se transformă (din nou) în pământ şi ***spiritul se întoarce la DUMNEZEU.***

Viața după moarte

Spiritul care părăseşte persoana la moarte poate fi înţeles ca un fel de matriţă spirituală: el însuşi nu are conştiinţă, dar readuce în corpul reînviat toată amintirea, toată cunoaşterea, tot caracterul, inclusiv forma şi înfăţişarea exterioară pe care o avea defunctul Mintea omenească însăşi nu poate vedea, auzi, gândi, nu cunoaşte. Singura viaţă reală - viaţa inerentă, care există de sine - constă în Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU care se uneşte cu spiritul uman. Valoarea vieţii umane constă în spiritul uman şi în capacitatea lui de a fi unit cu Duhul lui DUMNEZEU — adică DUMNEZEU-fiinţă, DUMNEZEU-viaţă.

Filosofii atribuie fiinţelor umane cea mai înaltă valoare intrinsecă, valoare „în sine”. Ei vorbesc despre puterile „divine” latente ale oamenilor. Ei vorbesc despre puterile „divine” adormite ale oamenilor. Ei susţin încrederea în sine, autoglorificarea, îi oferă omului muritor o imagine de sine ca şi cum ar fi un DUMNEZEU nemuritor.

Dar dimpotrivă — singura valoare a vieţii umane constă în spiritul uman şi în potenţialul de a fi conceput de DUMNEZEU şi mai târziu de a se naşte ca

DUMNEZEU, ca un copil al familiei lui DUMNEZEU.

Omul nu este „DUMNEZEU” în interior, ci este doar carne şi sânge, cu un creier, care este înzestrat cu intelect de către spiritul uman.

Prin urmare, omul însuşi are o valoare mult mai mică decât pretind înţelepţii autoproclamaţi ai acestei lumi. Dar odată conceput de DUMNEZEUl Prea Înalt, conceput de viaţa şi spiritul DUMNEZEULUI viu care locuiesc în el, omul posedă un potenţial incomparabil mai mare decât îi este conştient lumii.

După cum sa explicat deja, lucrarea lui DUMNEZEU este supusă unui principiu de dualitate. Acesta a fost şi este cazul în crearea omului, care este împărţit în două faze: Aceasta este faza fizică care a început odată cu primul om Adam şi pe de altă parte faza spirituală, care a început cu "ultimul Adam",Hristos (***1 Corinteni 15:45 - 46***).

> ***45.*** *De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost făcut un suflet viu.“ Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.*
> ***46.*** *Dar întîi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă.*

Mai mult, principiul dualităţii se arată în faptul că, deşi oamenii au un spirit creat, înnăscut, „uman”, în această stare ei sunt încă neterminaţi mental şi spiritual. El are nevoie de un al doilea duh, Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU. Şi când acest dar al lui DUMNEZEU este primit, acest duh dă mărturie duhului nostru că suntem copii ai lui DUMNEZEU" (***Romani 8:16***) — copii în stadiul născut (primul) al creaţiei *spirituale*.

> ***16.*** *Însuș Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui DUMNEZEU.*

Acest lucru este evident şi din 1. Corinteni 2 versetul 9.

> ***9.*** *Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit (***înțeles***), așa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit DUMNEZEU pentru cei ce-L iubesc.“*

— cunoaştere spirituală

Înţelegerea omenească naturală este capabilă să cunoască lucruri materiale şi fizice; să continue să dezvolte atitudini morale şi etice şi înţelegere artistică şi muzicală într-un mod în care animalele nu pot. Dar pe tărâmul binelui şi răului, el poate recunoaşte şi face bine numai la nivel uman, la nivelul spiritului uman. Şi la acest nivel el nu poate depăşi un

oarecare egoism uman primordial. El poate avea iubire şi poate exprima iubire doar la nivel
uman. Fără Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, el nu poate avea şi exprima iubirea la nivel divin, iar dimensiunea spirituală a cunoaşterii îi rămâne închisă (1 Cor. 2).

1. *Cît despre mine, fraților, cînd am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui DUMNEZEU cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.*
2. *Căci n-am avut de gînd să știu între voi altceva decît pe Hristos și pe El răstignit.*
3. *Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.*
4. *Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,*
5. *pentruca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui DUMNEZEU.*
6. *Totuș ceeace propovăduim noi printre cei desăvîrșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, cari vor fi nimiciți.*
7. *Noi propovăduim înțelepciunea lui DUMNEZEU, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rînduise DUMNEZEU, spre slava noastră, mai înainte de veci,*
8. *și pe care n-a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.*
9. *Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit DUMNEZEU pentru cei ce-L iubesc."*
10. *Nouă însă DUMNEZEU ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui DUMNEZEU.*
11. *În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui DUMNEZEU afară de Duhul lui DUMNEZEU.*
12. *Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine dela DUMNEZEU, ca să*
putem cunoaște lucrurile, pe cari ni le-a dat DUMNEZEU prin harul Său.
13. *Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate dela înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate dela Duhul Sfînt, întrebuințînd o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.*
14. *Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui DUMNEZEU, căci, pentru el, sînt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentrucă trebuiesc judecate duhovnicește.*

15. *Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuș nu poate fi judecat de nimeni.*
16. *Căci „cine a cunoscut gîndul Domnului, ca să-I poată da învățătură?" Noi însă avem gîndul lui Hristos.*

Numai DUMNEZEU revelează

„Dar DUMNEZEU ne-a descoperit-o [cunoașterea spirituală] prin Duhul Său..." (versetul 10).

10. *Nouă însă DUMNEZEU ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui DUMNEZEU.*

Observaţi cu atenţie: Cunoașterea spirituală nu este revelată de o persoană numită „Duhul Sfânt", este revelată de DUMNEZEU şi ne este revelată „prin" Duhul Sfânt pe care omul o poate primi doar ca dar de la DUMNEZEU, prin harul si mila lui DUMNEZEU. DUMNEZEU este Dezvăluitorul, iar Duhul lui DUMNEZEU este mijlocitorul tuturor lucrurilor.

„Căci cine ştie ce este în om, decât duhul omului care este în el?" (versetul 11).

11. *În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui DUMNEZEU afară de Duhul lui DUMNEZEU.*

Dacă Duhul Sfânt este a treia persoană a trinității - nu este Duhul din om şi un al doilea om separat? O vaca, o oaie, un câine nu pot şti ce ştie o persoană - şi nici omul nu ar putea face asta dacă spiritul uman nu ar trăi în el. De exemplu, el nu ar fi capabil să dobândească cunoştinţe ştiinţifice şi tehnologice. Și, în mod similar, omul natural rămâne *limitat* cu acest duh unic - așa că nimeni nu ştie ce este în DUMNEZEU în afară de Duhul lui DUMNEZEU."

Numai atunci când Duhul Sfânt intră în fiinţa omenească şi se conectează cu spiritul „uman" se deschide fiinţei umane dimensiunea spirituală a cunoașterii: Dar omul natural nu aude nimic despre duhul lui DUMNEZEU; este o nebunie pentru el, şi nu poate să-l recunoască, căci trebuie să fie înțeleas spiritual" (versetul 14).

14. *Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui DUMNEZEU, căci, pentru el, sînt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentrucă trebuiesc judecate duhovnicește.*

Cei cu înaltă educaţie văd totul prin prisma teoriei evoluţiei. Evoluția se referă exclusiv la viața materială, la dezvoltarea materială. Nu dă loc vieții

spirituale, problemelor spirituale; dar toate relele din lume au un nucleu spiritual.

Din acest motiv, cei înalt educaţi sunt în cele din urmă cei limitaţi în cel mai adevărat sens —limitaţi la cunoaşterea materialului şi a binelui la un nivel egoist. Cunoaşterea lui DUMNEZEU şi cunoaşterea a ceea ce este în DUMNEZEU este "o nebunie" pentru ei. Da, aşa stă şi scris, (***1 Cor. 3:19***):

> ***19.*** *Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui DUMNEZEU. De aceea este scris: „El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.“*

Lumea despărțită de DUMNEZEU

Înapoi la primul om, Adam.

Să ne amintim de ce l-a creat DUMNEZEU pe om: **1.** să restaureze Împărăția lui DUMNEZEU pe pământ şi să reglementeze viața omenească prin această guvernare. **a)** să finalizeze creaţia fizică a pământului, care fusese distrusă de îngeri, şi **b)** în acelaşi timp să finalizeze creaţia omului, prin formarea caracterului spiritual drept; şi **2.** să stabilească Împărăția lui DUMNEZEU şi, în cele din urmă, să realizeze potenţialul incredibil al omului - să-l lase pe om să participe la finalizarea creaţiei întregului univers!

Acest țel înalt presupunea; **1.** că omul se va întoarce de la calea Satanei şi va lua calea iubirii, calea bazată pe legea spirituală a lui DUMNEZEU; **2.** că omul, a fost creat iniţial material, astfel încât dacă urmează calea lui Satan de „a lua”, putea fi schimbat, convertit la calea iubirii lui DUMNEZEU; iar dacă el v-a refuza să se schimbe, putea fi radiat fără a suferi — radiat de parcă nu ar fi existat niciodată.

Spiritele care au fost create o dată (precum în cazul acelei treimi de îngeri care ar devenit păcătoşi), nu mai pot fi schimbate! *Spiritul odată creat este neschimbător* şi etern; materia, pe de altă parte, se schimbă constant.

Prin marele plan al lui DUMNEZEU pentru creaţia spirituală (discutie pe parcurs) DUMNEZEU şi Cuvântul hotărâseră: Cuvântul ar trebui să se desprindă de măreţis sa cea mai înaltă şi să devină la vremea potrivită omulHristos pentru a face posibilă faza spirituală a creaţiei umane — auto-multiplicarea lui DUMNEZEU! Ce plan incredibil de grozav de a realiza coroana absolută a tuturor faptelor creative! Cât de mare este DUMNEZEUl nostru în ceea ce priveşte inteligenţa, stabilirea scopurilor, planificarea, concepţia şi puterea creatoare când priveşti opera lui, de la cele mai mici

organisme unicelulare până la sori gigantici, alături de care soarele nostru pare minuscul.

Iar potenţialul incredibil al omului este că marele şi maiestuosul DUMNEZEU se reproduce în om — acel om se poate naşte în familia lui DUMNEZEU.

Prima fiinţă omenească, Adam, a avut potenţialul de a se califica pentru înlocuirea lui Satan, fostul Lucifer, pe tronul pământului şi pentru restabilirea ordinii lui DUMNEZEU de guvernare.

Dar pentru aceasta a fost necesar ca el să se hotărască în mod conştient împotriva căii lui Satan de a „lua" (calea pe care s-a întemeiat domnia rea a lui Satan) şi să urmeze calea lui DUMNEZEU, calea legii sale, calea iubirii, a dăruirii, baza ordinii divine de guvernare.

DUMNEZEU a vorbit mai întâi cu Adam şi Eva, familiarizându-i cu guvernul lui DUMNEZEU şi cu legea spirituală a lui DUMNEZEU (povestea creaţiei raportează acest lucru doar într-un rezumat foarte scurt). Satanei nu i s-a permis să se apropie de ei până când DUMNEZEU nu i-a instruit.

Cei doi copaci simbolici

În frumoasa Grădină a Edenului, unde DUMNEZEU i-a aşezat, stăteau doi copaci deosebit de simbolici. Până acum, s-a ştiut puţin despre aceşti copaci şi despre importanţa lor imensă, în afară de povestea comună a „Mărului lui Adam". Copacul interzis probabil că nici nu a fost un măr!

Interpretarea actuală a temeliei lumii constă în conţinutul simbolic al acestor copaci. Aici se află răspunsul la marele mister al timpului nostru din secolul al douăzecilea modern.

Noi trăim astăzi într-o lume a progresului extraordinar, dar în acelaşi timp într-un rau teribil. Întrebarea paradoxală este: de ce pot oamenii să zboare pe Lună, să transplanteze inimi, să construiască computere şi minuni tehnice, dar nu îşi pot rezolva propriile probleme? ***De ce nu există pace în lume?***

Misterul condiţiilor şi evenimentelor de astăzi nu poate fi clarificat decât prin întoarcerea la începutul lumii, privind dezvoltarea de la început până la prezentul pulsatoriu, derutant.

Lumea şi-a luat începutul la vremea acelor doi copaci. În învăţătura biblică (falsă) de astăzi, nu se aude practic nimic despre pomul vieţii şi

aproape nimic despre pomul interzis.

Dar să gîndim putin: DUMNEZEU l-a creat pe om din „pământ”. Creaţia lui DUMNEZEU are loc în două faze. DUMNEZEU a vrut acum ca omul „să se înmulţească şi să umple pământul”. Dar omul nu a putut face asta pentru că nu era „complet” din punct de vedere fizic. Aşa că DUMNEZEU l-a lăsat să cadă într-un somn adânc (anestezie) şi a făcut o operaţie: a luat o coastă de la el şi a făcut din ea o femeie. Aşa au devenit o familie. Astfel, creaţia fizică a omului a fost completă. Acum putea să-şi reproducă specia.

Însă omul creat de DUMNEZEU era muritor. Avea doar o existență fizio-chimică temporară, , susţinută de circulaţia sângelui, aportul de oxigen prin aerul pe care îl respirăm, Yesh.ana şi apa de pe pământ. Nu avea viaţă inerentă, viaţă care exista pe cont propriu. Dar el a avut spirit uman care legat de Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, putea naşte în el viaţa veşnică.

Viața veşnică oferită

DUMNEZEU i-a oferit viața veşnică prin pomul simbolic al vieții. Nu i-a impus, ci doar l-a făcut liber accesibil pentru el. Lui Adam i s-a permis să mănânce din toţi copacii din grădină, cu excepţia unuia: „pomul cunoaşterii binelui şi răului”.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Adam ar fi mâncat din pomul vieţii? Probabil că nu aţi avut niciodată un răspuns la această întrebare. Pomul simbolic este oferit astăzi celor care sunt chemaţi de DUMNEZEU şi atraşi de Hristos. Există desigur o diferenţă între Adam şi numitul creştin: Adam nu păcătuise încă şi nicio pocăinţă nu ar fi fost necesară dacă ar fi ales pomul vieţii. În afară de aceasta, creştinul care se pocăieşte şi credinciosul născut de Duhul Sfânt este în aceeaşi poziţie, unde ar fi fost Adam dacă ar fi mâncat din pomul vieţii.

Adam ar fi primit Duhul Sfânt al DUMNEZEULUI nemuritor, care s-ar fi unit cu duhul său omenesc. Adam a fost pus în faţa unei decizii. Dacă ar fi mâncat din pomul vieții, asta ar fi însemnat că se hotărâse împotriva căii lui Satan.

Dar din nou întrebarea: Ce s-ar fi întâmplat cu Adam dacă ar fi mâncat din pomul vieţii?

El ar fi primit Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, care s-ar fi unit cu spiritul său omenesc. Numai prin primirea Duhului Sfânt omul ar fi fost „desăvârşit” spiritual. Acest lucru l-ar fi unit spiritual cu DUMNEZEU. El ar fi fost conceput ca un copil al lui DUMNEZEU, asemenea creştinului convertit, născut de Duhul.

El ar fi primit Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, care s-ar fi unit cu spiritul său uman, l-ar fi născut ca Fiu al lui DUMNEZEU, ar fi pus în el viaţa veşnică şi l-ar fi făcut „una” cu DUMNEZEU.

Ca şi în creştinul născut în duh astăzi, în Hristos, speranța slavei" (***Coloser 1,27***),

> ***27.*** *cărora DUMNEZEU a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume:Hristos în voi, nădejdea slavei.*

în care locuieşte atitudinea lui Hristos (***Filipeni 2:5***), aşa ar fi fost cu Adam:

> ***5.*** *Să aveți în voi gîndul acesta, care era și înHristos*

Mentalitatea lui DUMNEZEU s-ar fi transmis mai departe la el. Dar în schimb, atitudinea lui Satan a trecut la el şi a lucrat în el aşa cum a făcut-o în toţi descendenţii săi de atunci, care alcătuiesc întreaga noastră lume. În ***Efeseni 2:2*** citim că Satan, „puterea văzduhului”, de fapt „îşi are lucrarea în oameni”

> ***2.*** *în cari trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.*

În acest moment, o întrebare adesea greşit înţeleasă va fi explicată. În ispitirea lui Satan, Eva a fost sedusă, dar Adam nu (***1 Tim 2:13 - 14***).

> ***13.*** *Căci întîi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.*
> ***14.*** *Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.*

Adam a păcătuit în mod conştient, nesupunându-se în mod conştient lui DUMNEZEU. Deşi nu a fost sedus în ispita iniţială, dar încălcarea sa conştientă a poruncii explicite a lui DUMNEZEU l-a separat de DUMNEZEU, a provocat o stare de perversiune mentală, şi-a deschis mintea către artele satanice ale seducţiei. Din acel moment, Adam şi toți copiii săi de după el au fost susceptibili la îndemnurile lui Satan. Satan a început să lucreze în Adam, aşa cum ar fi lucrat DUMNEZEU în el dacă ar fi mâncat din pomul vieţii.

O lume ținută în captivitate

Din acel moment, Satan îl răpise pe Adam din punct de vedere spiritual, şi toți urmaşii lui. De atunci au fost supuşi sub această robie de către Satan.

Altfel, DUMNEZEU i-ar fi revelat lui Adam principiile divine ale vieţii — legea spirituală a lui DUMNEZEU. Această lege este calea iubirii lipsită de intrese — dar ar fi fost „dragostea lui DUMNEZEU” „revărsată în inimile noastre [umane] prin Duhul Sfânt” (***Rom. 5:5***).

> ***5.*** *Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentrucă dragostea lui DUMNEZEU a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat.*

Dragostea omenească, naturală, trupească nu poate împlini legea sfântă a lui DUMNEZEU.

Aşa cum copilul uman conceput în pântece trebuie mai întâi să crească şi să devină pregătit pentru naştere, creştinul conceput de Duhul trebuie mai întâi să „crească", şi aşa şi Adam ar fi trebuit să „crească" mai întâi.

Bineînțeles, în legătură directă, în contact direct cu DUMNEZEU.

Aş dori să compar asta cu cordonul ombilical care leagă mama şi copilul, cordonul ombilical care hrăneşte şi dă viaţă copilului în timpul sarcinii. Viaţa spirituală a lui DUMNEZEU este dată creştinului prin Duhul Sfânt. Prin Duhul Sfânt — venit de la DUMNEZEU — i se deschide dimensiunea spirituală a cunoaşterii (***1 Cor. 2:10***).

> ***10.*** *Nouă însă DUMNEZEU ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui DUMNEZEU.*

Înțelegerea deplină a căii divine (principiile sale de viaţă) este dată de DUMNEZEU prin Duhul Sfânt. Dar legea lui DUMNEZEU cere acţiune, cere a face, iar iubirea este împlinirea Legii lui DUMNEZEU (***Romani 13:10***)

> ***10.*** *Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii.*

şi poate fi împlinită numai prin iubirea proprie a lui DUMNEZEU ***(Romani 5:5***).

> ***5.*** *Însă nădejdea aceasta nu înşală, pentrucă dragostea lui DUMNEZEU a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat.*

Adam ar fi avut, aşadar, cunoştinţele spirituale profunde pentru a trăi conform principiilor lui DUMNEZEU şi i-ar fi fost dată şi iubirea divină, care singura poate împlini legea perfectă a iubirii şi o poate pune în practică.

El ar fi primit şi credinţa lui DUMNEZEU prin Duhul lui DUMNEZEU. El ar fi primit cunoştinţe, îndrumări şi ajutor de la DUMNEZEU. El ar fi avut încredere că DUMNEZEU va interveni în întrebări care erau peste puterea lui. În astfel de chestiuni, DUMNEZEU face în mod supranatural pentru noi ceea ce noi nu putem face pentru noi înşine. Cu alte cuvinte: DUMNEZEU luptă pentru noi.

Respingerea legii şi ordinii lui DUMNEZEU

Adam a ales un alt tip de cunoaştere: El însuşi şi-a măsurat cunoaşterea binelui şi a răului. A avut încredere totală în sine — atât în ceea ce priveşte

cunoştinţele, cât şi în puterea de a pune cunoştinţele în practică. El a respins încrederea în DUMNEZEU şi a ales calea încrederii în sine. Singura dreptate pe care a putut-o dobândi era neprihănirea de sine, iar asta nu contează nimic înaintea lui DUMNEZEU.

Adam şi Eva au mâncat din pomul cunoaşterii binelui şi răului. Mâncatul din el a fost auto-proclamarea cunoaşterii a ceea ce este bun şi a ceea ce este rău — a însemnat o decizie auto-determinată cu privire la ceea ce este drept şi ce este păcatul. Asta înseamnă la rândul său, că ei au respins legea lui DUMNEZEU care definnea pentru ei binele şi răul.

Magnificul arhanghel Lucifer, aşa cum DUMNEZEU l-a creat iniţial, a întruchipat punctul culminant a ceea ce DUMNEZEU ar putea crea pentru un individ. Puţini oameni din ziua de azi sunt conştienţi de marea putere a lui Satan — care **s-a transformat** acum într-una pernicioasă şi rea. Se pare că Adam l-a subestimat complet.

Satan viclean a venit la Adam prin Eva, soţia lui Adam. Nu a spus: Alege-mi calea! A apărut ca un şarpe viclean, a înşelat şi a sedus-o pe femeie. El a stârnit îndoieli în mintea ei cu privire la credibilitatea lui DUMNEZEU. A provocat resentimente, sentimente care i-a sedus sa creadă că DUMNEZEU este nedrept, egoist. El a stârnit subtil vanitatea în ea şi a condus-o să creadă că era corect să mănânce fructul interzis.

Adam, care nu a fost sedus, a făcut-o după soţia sa. Cu ea el a măsurat decizia despre ceea ce este bine şi rău — astfel nu a mai crezut în DUMNEZEU, L-a respins pe DUMNEZEU ca răscumpărător şi conducător, L-a respins pe DUMNEZEU ca sursă a cunoştinţelor de bază revelate. El a crezut şi a urmat calea lui Satan!

Judecata asupra lumii lui Adam

Când DUMNEZEU l-a alungat pe om din Grădina Edenului şi i-a împiedicat întoarcerea pentru ca el să nu câştige viaţa veşnică prin păcat (Geneza 3:22-24), *DUMNEZEU a pronunţat judecata.*

> ***22.*** *Domnul DUMNEZEU a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele și răul. Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mîna, să ia și din pomul vieții, să mănînce din el, și să trăiască în veci.“*
>
> ***23.*** *Deaceea Domnul DUMNEZEU l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pămîntul, din care fusese luat*

24. *Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învîrtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.*

DUMNEZEU a spus în esenţă: „Aţi vrut să fie aşa pentru voi şi pentru lumea urmaşilor voştri. M-aţi respins ca sursă de cunoştinţe de bază; ați respins izvorul meu de putere, Duhul Sfânt, pentru a trăi drept; va-ți răzvrătit împotriva poruncii mele şi împotriva rânduielii mele; ați ales calea „de a lua" lui Satan. Prin urmare, te condamn pe tine şi pe lumea pe care o vei naşte să trăieşti separat de DUMNEZEU şi fără Duhul Său timp de 6.000 de ani - cu excepţia câtorva pe care îi voi numi în mod specific. Şi aceşti puţini vor fi chemaţi la sarcini speciale care pregătesc Împărăţia lui DUMNEZEU. Ei vor trebui să facă ceea ce ai eşuat tu - să lupte şi să-l învingă pe Satan şi căile lui, urmând calea legii mele spirituale.

Aşa că du-te acum, Adam, tu şi urmaşii tăi care veți modela lumea: adunăți cunoştinţele. Decideţi singuri ce este bine şi ce este rău pentru voi. Aduceţi-vă propriile sisteme educaţionale, propriile voastre mijloace de a răspândi cunoaşterea, induşi în eroare de către **DUMNEZEUl vostru — Satan**; Formează propriile imagini ale lui DUMNEZEU, propriile religii, propriile sisteme politice, propriile stiluri de viaţă, propriile forme sociale şi culturi. În toate acestea, Satan va seduce lumea voastră cu atitudinea sa de egocentrism, vanitate, poftă şi lăcomie, gelozie şi invidie, de competiție şi de luptă, de violență şi de războaie, de răzvrătire împotriva mea şi a legii mele de iubire.

Dacă lumea urmaşilor tăi a avut 6.000 de ani de experienţă amară, dureroasă, sângeroasă şi şi-a dat seama cât de lipsită de speranţă este modul de viaţă pe care la-ți ales, atunci voi interveni. Cu putere supranaturală, divină, voi prelua lumea. Prin reeducare voi crea o lume fericită a păcii. Atunci voi oferi mântuire veşnică tuturor celor care se pocăiesc. La sfârşitul a o mie de ani în această lume fericită care urmează să vină, îi voi învia pe toţi cei care au murit nechemaţi în ultimii 6.000 de ani. Atunci va veni judecata lor. Şi dacă se pocăiesc şi cred, şi ei vor primi şansa
pentru viaţa veşnică.

În cei 6.000 de ani departe de DUMNEZEU, ei nu vor fi încă judecaţi pentru veşnicie. Bineînțeles, ceea ce vor semăna în timpul vieţii lor, vor culege. Dar când le fac mântuirea veşnică la dispoziţia lor, nu va exista niciun Satan care să-i împiedice sau să-i ispitească — nici un Satan de învins. Puținii care au

fost chemați în aceşti 6000 de ani trebuie să se opună influenței Satan şi să-l învingă. Aceşti biruitori vor sta atunci cu mine pe tronul meu şi vor avea putere sub mine, ca să conducă toate naţiunile sub supremaţia mea.

Originea încrederii în sine

Ce înseamnă toate acestea?

Adam, primul om, a respins cunoaşterea lui DUMNEZEU şi încrederea în DUMNEZEU. A preferat să se bazeze pe propriile cunoştinţe şi aptitudini.

Şi acest lucru a continuat în lumea modernă, descendentă din Adam, până în prezent. **Psihologia** predată azi se bazează pe încrederea în sine a omului. Omul ar trebui să se bazeze numai pe propriile sale forţe inerente. În majoritatea universităţilor, există o atmosferă de profesionalism uman autosuficient, un spirit de vanitate. Studentul universitar este încurajat să se considere un aspirant academic — **o persoană care se crede superioară tuturor** celor care nu au avut arta sa de educaţie. Datorită conceptului de bază al teoriei evoluţiei, **el se crede a fi mai presus de toţi** cei care cred în DUMNEZEU şi în DomnulHristos. **Îi priveşte cu dispreţ de sus**.

Mântuirea făcută inaccesibilă

După această hotărâre fatală a lui Adam, DUMNEZEU i-a ţinut pe descendenţii lui Adam departe de pomul vieţii (***Geneza 3:22-24***) timp de 6.000 de ani. Cei excluşi au fost profeții aleşi (autorii Bibliei) şi biserica pe care Hristos a chemat-o afară din lume. Însă cuvintele lui Hristos se aplică şi acestora: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...” (***Ioan 6:44***).

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

Deci, când a început lumea noastră, DUMNEZEU a stabilit un plan de 7.000 de ani pentru a-şi îndeplini scopul.

Satan a fost cel care a sedus-o pe Eva. Adam a păcătuit atunci, mâncând fructul interzis, în mod conştient. De atunci este înşelată întreaga lume (***Apoc. 12:9***).

> ***9.*** *„Știu necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei și nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei.*

Să analizăm acest lucru cu atenție — pentru că aici, în acest moment, a început lumea în care trăim acum. Satan trebuie să fi râs şi bucurat în a lui viclenie. El trebuie să fi crezut că DUMNEZEU a fost învins — trebuie să fi crezut că încercarea lui DUMNEZEU de a răsturna domnia lui Satan pe pământ prin Adam a eşuat.

Dar DUMNEZEU spune: Rezoluția mea rămâne neschimbată.

DUMNEZEU îşi va duce la îndeplinire planul în **7.000 de ani** cu o glorie copleşitoare, de nedescris.

Acest lucru a rămas un secret pentru lume: Când DUMNEZEU a făcut pomul vieții inaccesibil, El a făcut ca răscumpărarea şi mântuirea să fie inaccesibile omenirii pentru o perioadă de 6.000 de ani; la sfârşitul acestui timp, HRISTOS, „ultimul Adam", urmează să vină a doua oară pe pământ cu putere şi slavă supremă pentru a-l detrona pe Satan şi a-şi asuma stăpânirea peste toate popoarele lumii.

Primul Adam a avut şansa să aleagă guvernarea lui DUMNEZEU, să restabilească acel guvern pe pământ şi să-l alunge pe Satan de pe tronul pământului. Întrucât nu a profitat de această oportunitate, mântuirea nu poate fi pusă la dispoziție „„marei mase" a omenirii până cândHristos, ultimul Adam, nu va realiza ceea ce primul Adam nu a putut — şi anume să-l detroneze pe Satan, să preia el însuşi tronul pământesc şi să restabilească ordinea stăpânirii lui DUMNEZEU pe pământ.

Excluderea omenirii de la pomul vieţii a marcat începutul lumii prezente, încă invizibil controlată de Satan. Cum a vrut DUMNEZEU să-şi realizeze planul? Când a început această lume, a fost rânduit de către DUMNEZEU ca Cuvântul să se nască pe pământ ca Mielul de jertfă al lui DUMNEZEU pentru a răscumpăra omenirea de sub stăpânirea lui Satan, răpitorul (***Apoc. 13:8***).

> ***8.*** *Şi toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.*

Cum ar putea DUMNEZEU să-şi îndeplinească vreodată planul de a se reproduce prin oamenii născuți în următorii 6000 de ani?

Mântuirea prin înviere

De asemenea, la începutul lumii lui Satan a fost stabilit (***Evrei 9:27***) că omul trebuie să moară o dată şi că după aceea, printr-o înviere din morți, va veni judecata.

27. *Și, după cum oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,*

Dar omenirea în ansamblu nu trebuie încă judecată — nici blestemată, nici mântuită. S-a mai stabilit la acel moment:
Aşa cum în Adam toţi oamenii mor, tot aşa aceiaşi „toţi" trebuie să fie reînviaţi prin Hristos, printr-o înviere la judecată (***1 Cor. 15:22***).

22. *Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia înHristos;*

Această înviere a tuturor celor care au murit în Adam a rămas un mister pentru lumea înşelată de Satan. Creştinismul tradiţional încă sărbătoreşte învierea lui Hristos la festivalul păgân de Paşti, dar nu spune nimic despre învierea viitoare a miliardelor care au murit în Adam. Această înviere va fi explicată mai târziu.

Între timp, Hristos urma să întemeieze biserica lui DUMNEZEU când a venit ca „purtător de păcat al omenirii". Sensul şi sarcina bisericii vor fi discutate în detaliu în capitolul al şaselea.

Să facem o pauză aici — să vizualizăm ceea ce lumea, orbită de Satan, nu vede. Ceea ce creştinătatea tradiţională sedusă nu a înţeles niciodată.

Acest lucru este de maximă importanţă!

Lumea creştinismului tradiţional a fost sedusă în credinţa falsă presupusă creştină în nemurirea sufletului; la credința că cei care-l „mărturisec pe Hristos", se vor înălța imediat la cer după moarte, într-un fel paradis al leneviei şi iresponsabilităţii, în timp cei care nu-l „mărturisesc pe Hristos" vin şi ei într-un loc definitiv după moarte, şi anume într-un foc veşnic arzător numit iad, unde suferă chinuri groaznice şi zbierăte — pentru toată veşnicia şi fără nicio speranţă.

Se învață că omul este un suflet nemuritor şi are deja viața veşnică. Această învățătură neagă faptul că pedeapsa pentru păcat este moartea (***Romani 6:23***) şi că omul poate primi viața veşnică doar ca un dar de la DUMNEZEU.

23*. Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui DUMNEZEU este viața vecinică înHristos, Domnul nostru.*

Potrivit acestei erezii pseudo-creştine, viaţa ar putea fi comparată cu o călătorie cu trenul, la finalul căreia se pune automat un comutator în direcţia „iadului". Dacă „mărturişti pe Hristos" la un moment dat în timpul călătoriei, comutatorul este schimbat la sfârşitul traseului şi catapultezi direct în rai.

De asemenea, se crede pe scară largă că este o învăţătură „creştină" că DUMNEZEU l-a creat pe om ca o fiinţă perfectă, nemuritoare, dar că Satan s-

a strecurat apoi şi a distrus minunata lucrare a creaţiei a lui DUMNEZEU. Conform acestei învăţături, obţinerea mântuirii este înţeleasă ca încercarea lui DUMNEZEU de a repara pagubele şi de a-i aduce pe oameni la starea lor originală perfectă, starea de creaţie.

Aşa oamenii învaţă şi cred, dogmă după dogmă, exact opusul adevărurilor revelate clar în Biblie.

Prima minciună a lui Satan

Se învaţă prima minciună a lui Satan şi anume că omul este un suflet nemuritor. Această învăţătură — dacă te gândeşti bine — înseamnă că „mamele salvate" care au murit şi s-au dus la rai, — dacă te gândeşti bine — înseamnă că „mamele mântuite" care au murit şi au plecat în rai sunt în permanenţă conştiente de fiii lor pierduţi care zbiară şi se plâng în chinul de nedescris al focului iadului.

Ce ne învaţă cu adevărat Cuvântul lui DUMNEZEU despre aceasta? Oare morţii ştiu ce fac cei vii? Soţia mea mi-a spus la scurt timp după ce ne-am căsătorit că, atunci când mama ei a murit (avea doar doisprezece ani pe atunci), ea credea că mama ei poate vedea tot ce făcea din ceruri.

Citez acum dintr-un articol din KLAR & TRUE din februarie/martie 1985: „Scriptura dezvăluie: Oricine moare este mort, potrivit Bibliei, mortul nu aude nimic, nu vede nimic, nu gândeşte nimic, nu ştie nimic. Nu are nicio conştiinţă: „Căci cei vii ştiu că vor muri, dar cei morţi nu ştiu nimic; Nu mai au nici-o răsplată, pentru că amintirea lor este uitată. Iubirea şi ura şi gelozia lor au dispărut de mult...' „(***Ecl. 9, 5-6***).

> ***6.*** *Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor, de mult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face supt soare.*

Învăţătura Bibliei este foarte clară aici: moartea înseamnă moarte, complet de necontestat. Apostolul Pavel scrie că plata păcatului este moartea (***Romani 6:23***). Moartea, prin definiţie, este absenţa vieţii - nu doar distanţa de DUMNEZEU.

> ***23.*** *Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui DUMNEZEU este viața vecinică înHristos, Domnul nostru.*

Scriptura chiar ne îndeamnă să profităm la maximum de viaţă cât putem: „Orice va veni în mâinile tale, fă-o cu puterea ta, fă-o; Căci printre morţii la care te duci nu este nici acţiune, nici gând, nici cunoaştere, nici înţelepciune" (***Eclesiastul 9:10***).

10. *Tot ce găsește mîna ta să facă, fă cu toată puterea ta! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!*

Mai clar nu se poate spune. Mai poate cineva să se agaţe de credinţa că cei buni merg în rai după moarte şi cei răi merg în iad?

Un cuvânt de la apostolul Petru. Dacă cineva merită să meargă în rai, ar trebui să fie cineva după inima lui DUMNEZEU, nu-i aşa? David a fost un astfel de om (***Fapte 13:22***).

22. *apoi l-a înlăturat, și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele.*"

Petru spune despre el, sub inspiraţie, că „a murit şi a fost îngropat şi mormântul lui este cu noi până în ziua de azi" (***Fapte 2:29***)

29. *Cît despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormîntul lui este în mijlocul nostru pînă în ziua de azi.*

şi: „căci David nu s-a suit la cer" (***Fapte 2, 34***).).

34. ***Căci David nu s-a suit în ceruri,*** ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea,

ÎnsuşHRISTOS a spus: „Şi nimeni nu se suie la cer", unde este tronul lui DUMNEZEU (***Ioan 3:13***).

13. *Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorît din cer, adică Fiul omului, care este în cer.*

Va fi fiecare om din nou viu?

Viaţa noastră omenească, bineînțeles nu se limitează la "viaţa" prezentă". Marele DUMNEZEU a dat existenţei omeneşti un sens minunat, etern, pe care religiile acestei lumi, care se bazează pe abilităţile umane, nu le înțeleg nici pe departe.

Existenţa noastră pământească are un mare scop. Ea explică (printre altele) de ce oamenii sunt muritori şi de ce, pe lângă culmile vieţii, trebuie să treacă şi prin toate dezavantajele, suferinţa şi greutăţile.

Suntem morţi când murim, dar nu vom rămâne morţi pentru totdeauna. Morţii din morminte vor trăi din nou! Citiţi ce spune Hristos: „Nu vă miraţi de asta. Căci vine ceasul în care toţi cei ce sunt în morminte vor auzi glasul

Lui, şi cei ce au făcut bine vor ieşi la învierea vieţii, iar cei ce au făcut rău la învierea judecăţii" (***Ioan 5, 28 - 29***).

> ***28.*** *Nu vă mirați de lucrul acesta; pentrucă vine ceasul cînd toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,*
> ***29.*** *și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată.*

Responsabilitatea va fi necesară pentru comportamentul nostru în această viaţă! Fiecare om care a trăit vreodată va fi atins de o înviere şi va trebui să dea socoteală.

Am explicat deja că spiritul din om nu poate vedea, auzi, gândi. Creierul vede prin ochi, aude prin ureche, gândeşte prin duh. După moarte, țărâna trebuie „să se întoarcă pe pământ aşa cum era, iar duhul la DUMNEZEU, care i l-a dat" (***Eclesiastul 12:7***).

> ***7.*** *pînă nu se întoarce țărîna în pămînt, cum a fost, și pînă nu se întoarce duhul la DUMNEZEU, care l-a dat.*

Memoria şi caracterul sunt depozitate în duh; Ca o matriţă, el păstrează şi aspectul exterior al defunctului, astfel încât cel înviat să arate mai târziu exact la fel ca înainte, să aibă caracterul pe care l-a dobândit în viaţă şi toate amintirile. Dar între timp, în stare de moarte, nu are conştiinţă — nu ştie nimic (***Eclesiastul 9:5***).

> **5.** Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nicio răsplată, fiindcă pînă și pomenirea li se uită.

Doctrina falsă în care practic toate aşa-zisele biserici creştine cred, cu excepția singurei adevărate biserici originale a lui DUMNEZEU, este că toţi oamenii sunt pierduţi de la început dacă nu-L mărturisesc pe Hristos ca Mântuitor acum, şi că timpul prezent este singura timp mântuire. Dar în realitate este aşa, că cei despărțiți de DUMNEZEU nu vor fi încă judecați!

Puţini înţeleg planul fundamental şi măreţ al lui DUMNEZEU. Cititorul nu poate fi mai uimit de adevărul proclamat de această carte decât era autorul însuşi acum 58 de ani. Întreaga lume este înşelată, aşa cum este prezis de Cuvântul lui DUMNEZEU!

Un om sedus nu este conştient de propria sa seducţie!

Nu-l subestima pe Satan!

Oamenii, despărțiți de DUMNEZEU?

Privind la relele răspândite din lumea de astăzi, cineva ar putea crede că

omul s-a separat de DUMNEZEU. Dar a fost invers — DUMNEZEU l-a despărțit pe om de la sine. Și de ce?

Îl face pe DUMNEZEU nedrept? Nu, tocmai invers!

Să clarificăm acest punct. Când Adam a mâncat din copac, în ciuda interdicţiei, el şi descendenţii lui s-au îndepărtat de DUMNEZEU. Dar toţi oamenii, de vreme ce toţi au păcătuit, s-au îndepărtat într-o anumită măsură, înşişi de DUMNEZEU (***Isaia 59, 1-2***).

> ***1.*** *Nu, mîna Domnului nu este prea scurtă ca să mîntuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă,*
> ***2.*** *ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și DUMNEZEUl vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să v-asculte!*

Persoana din familia lui DUMNEZEU care i-a vorbit lui Adam a fost „Cuvântul” (Logos), persoana lui DUMNEZEU născută mai târziu ca Hristos, Adam nu a avut contact cu DUMNEZEU Tatăl. Când Cuvântul i-a refuzat omului pomul vieţii, întreaga umanitate a fost de acum înainte ruptă de DUMNEZEU Tatăl până la momentul în careHristos se va întoarce pe pământ cu putere şi slavă supremă pentru a-l detrona pe Satan de pe tronul pământesc și a prelua domnia lui DUMNEZEU. Prima venire a lui Hristos a avut, printre altele, scopul de a-L revela pe Tatăl (***Luca 10:22***).

> ***22.*** *Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.*"

Până atunci, lumea nu cunoştea existența lui DUMNEZEU Tatăl. Din acest motiv şi iudaismul a crezut într-un DUMNEZEU format dintr-o singură persoană. Acesta este motivul pentru care teologii uită (sau nu au ştiut niciodată) că DUMNEZEU este o familie în care ne putem naşte ca membri ai familiei. Acesta este şi motivul pentru care ei — când au citit despre DUMNEZEU Tatăl şi divinitatea lui Hristos în Noul Testament — a prezentat teoria falsă a Duhului Sfânt ca a treia persoană într-o Trinitate, hulindu-l astfel pe Duhul Sfânt, limitându-L pe DUMNEZEU şi suprimând cunoaşterea că oamenii convertiţi pot deveni membri ai familiei lui DUMNEZEU. Astfel, Satan a orbit „creştinismul” faţă de adevărul şi sensul Evangheliei lui Hristos.

Ei au trecut cu vederea un adevăr foarte important: învierea din morţi.

Ei sărbătoresc un Paşte păgân pentru a comemora învierea lui Hristos din morţi. Dar ei trec cu vederea învăţătura biblică clară conform căreia toţi cei care au trăit odată trebuie să învie din morţi, într-o anumită ordine, în trei învieri diferite. Singura speranţă pe care Biblia o dă masei mari de oameni

din lumea noastră pe moarte este speranţa învierii din morţi - dar aceasta este o speranţă a unei certitudini solide. Toate acestea vor fi discutate în detaliu şi susţinute biblic în capitolele următoare.

Ce tragedie că - aşa cum se spune clar în ***Apocalipsa 12:9*** - întreaga lume este înşelată şi orbită de Satan diavolul, care încă stă pe tronul pământului.

> ***9.*** *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

Adevărul este uluitor, da, dar îl vei găsi clar dezvăluit în propria ta Biblie. Verificaţi întotdeauna acest lucru când citiţi despre el aici.

Amintiţi-vă, când DUMNEZEU i-a alungat pe Adam şi Eva din Grădina Edenului, el a folosit îngerii pentru a le bloca drumul înapoi. Să presupunem că ar fi lăsat deschisă poarta grădinii — omul mâncase deja din copacul interzis, deja păcătuise — ce s-ar fi întâmplat? Probabil că toată omenirea păcătoasă s-ar fi întors înapoi în Grădină pentru a mânca din pomul vieţii! Fără pocăinţă — chiar şi fără credinţă în DUMNEZEU sau în Hristos — omenirea s-ar fi autoservit la viaţa veşnică.

DUMNEZEU nu este nedrept

DUMNEZEU ar fi fost cel mai nedrept dacă ar fi permis asta! Omul cu toate păcatele sale — şi păcate agravate prin săvârşire obişnuită!— ar fi devenit nemuritor: ar fi trăit veşnic şi ar fi trebuit să sufere veşnic chinurile emoționale, spirituale şi fizice pe care păcatul le aduce asupra lui!

Omul nu pare să-şi dea seama că acum este rob al păcatului, că păcatul l-a despărţit de DUMNEZEU Tatăl.

Puţini înţeleg că nu suntem mântuiţi prin moartea lui Hristos. Prin moartea Lui suntem împăcaţi cu DUMNEZEU Tatăl; Suntem mântuiţi prin viaţa Lui (***Romani 5:10***).

> ***10.*** *Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați cu DUMNEZEU, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împăcați cu El, vom fi mîntuiți prin viața Lui.*

Omul nu realizează că numai adevărata pocăinţă — abaterea de la păcat — şi credinţa vie în Hristos îl pot elibera de această pedeapsă! Păcatul înrobeşte! Păcatul torturează! Aduce suferinţă, remuşcări, durere. Îi loveşte pe oameni cu boală şi infirmitate, cu frustrare şi deznădejde.

Cel mai nedrept şi crud lucru pe care l-ar fi putut face DUMNEZEU după ce Adam şi Eva au mâncat din pomul interzis ar fi fost să redeschidă drumul către grădină şi să facă copacul vietii — simbol al darului vieţii veşnice — accesibil tuturor!

Ce a făcut DUMNEZEU în schimb? I-a alungat pe bărbat şi pe femeie şi le-a blocat drumul înapoi.

Cu toate acestea, el a făcut mântuirea şi viaţa veşnică în cea mai înaltă fericire posibilă pentru toţi oamenii. Dar în înţelepciunea divină el a stabilit o ordine de timp şi condiţii. În primii 6.000 de ani, care acum aproape au expirat, toţi oamenii au fost sau sunt despărţiţi de DUMNEZEU, cu excepţia câtorva aleşi. Acesta este, de asemenea, un punct despre care tot creştinismul tradiţional este înşelat. Un adevăr foarte important: Satan, stând pe tronul pământului, a căutat să-L omoare pe Hristos ca un copil. Apoi a căutat să-l ispitească şi să-l descalifice pe Hristos înainte de a începe slujirea lui pământească (***Matei 4***).

Ispitirea lui Hristos.

1. *AtuncHRISTOS a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.*
2. *Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămînzit.*
3. *Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui DUMNEZEU, poruncește ca pietrele acestea să se facă pîni."*
4. *Drept răspuns,Hristos i-a zis: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui DUMNEZEU."*
5. *Atunci diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe streașina Templului,*
6. *și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui DUMNEZEU, aruncă-Te jos; căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră."*
7. *„De asemenea este scris", a zis HRISTOS: „Să nu ispitești pe Domnul, DUMNEZEUl tău."*
8. *Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și I-a zis:*
9. *„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pămînt și Te vei închina mie."*
10. *„Pleacă, Satano", i-a răspunsHristos. „Căci este scris: «Domnului, DUMNEZEULUI tău să te închini și numai Lui să-I slujești."*
11. *Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit laHristos niște îngeri, și au început să-I slujească.*

HRISTOS la Capernaum.

12. *Cînd a auzitHristos că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.*

13. *A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lîngă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,*
14. *ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:*
15. *„Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,*
16. *Norodul acesta, care zăcea în întunerec, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina."*
17. *De atunci încolo,Hristos a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape."*
HRISTOS cheamă patru ucenici.
18. *Pe cînd trecea pe lîngă marea Galileii,Hristos a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, cari aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.*
19. *El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.*
20. *Îndată ei au lăsat mrejile, și au mers după El.*
21. *Deacolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cîrpeau mrejile. El i-a chemat.*
22. *Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.*
HRISTOS învață pe popor și tămăduiește pe bolnavi.
23. ***Hristos*** *străbătea toată Galilea, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.*
24. *I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți ceice sufereau de felurite boale și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.*
25. *După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan*.

Satan a provocat martiriul majorităţii apostolilor. El a fost forţa motrice din spatele persecuţiei bisericii. El a provocat o controversă aprinsă în biserica primară cu privire la dacă Evanghelia lui Hristos sau o Evanghelie omenească despre Hristos ar trebui să fie proclamată. Acesta din urmă a biruit — datorită lui Satan — şi după abia douăzeci de ani doar o evanghelie falsă despre Hristos era proclamată de toată lumea, cu excepţia celor puţini care au rămas credincioşi, de către mica şi persecutată adevărata Biserică originală a lui DUMNEZEU.

Este acum singura zi a mântuirii?

Aceşti creştini înşelaţi au învăţat şi încă învaţă că astăzi este singura zi a

mântuirii şi că mântuirea lor falsă — doar „mărturisirea" lui Hristos, fără pocăinţă, abaterea de la păcat şi respectarea legii lui DUMNEZEU — ia persoana ca pe un „suflet nemuritor" imediat după moarte în cer.

Satan a orbit creştinismul tradiţional faţă de faptul că DUMNEZEU a făcut pomul vieţii de neatins, până când glorificatul Hristos se întoarce cu putere şi slavă supremă pentru a restabili guvernarea lui DUMNEZEU peste tot pământul. Este decretat de DUMNEZEU că omul trebuie să moară o dată şi că după moarte vine învierea pentru judecată (***Evr. 9:27***).

> ***27.*** *Şi, după cum oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,*

Între timp, lumea lui Adam nu va fi încă judecată, dar la judecata finală fiecare va trebui să răspundă pentru păcatele lor.

Până atunci, însă, DUMNEZEU a făcut excepţii speciale. DUMNEZEU i-a chemat pe profeţi care au devenit temelia bisericii. Hristos a chemat ucenicii din lume pentru a-i instrui: atât pentru a-i învăţa pe alţii, cât şi pentru a sluji ca învăţători şi conducători sub Regele regilor, Hristos, când pomul vieţii este deschis oricărei făpturi. Biserica a fost chemată să fie instruită pentru a învăţa şi a conduce în Împărăţia lui DUMNEZEU. Deocamdată, Duhul Sfânt rămâne închis pentru toată lumea, cu excepţia profeţilor şi a celor din adevărata biserică chemaţi afară. Profetul Ioel a prezis că se va întâmpla „după aceasta" — că după cei 6.000 de ani ai lumii lui Satan, DUMNEZEU va revărsa Duhul Său peste orice făptură (***Ioel 3:1***).

> ***1.*** *Căci iată că în zilele acelea şi în vremile acelea, cînd voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iuda şi ai Ierusalimului,*

Aceia care erau deja chemaţi pentru scopurile lui DUMNEZEU, cum ar fi profeţii şi cei special aleşi să se antreneze pentru a preda şi a conduce în viitorul guvern al lui DUMNEZEU, trebuiau să li se dea Duhul Sfânt acum.

Hristos spune despre chemarea Bisericii: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis..." (***Ioan 6:44***) Membrii Bisericii sunt doar acele „Prime roade" ale mântuirii. Tot acest adevăr va fi explicat mai detaliat în capitolul al şaselea.

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

De ce ultimul Adam?

Recapitulăm: La aproximativ 4.000 de ani după Adam, DUMNEZEU L-a

trimis pe Hristos să trăiască o viaţă perfectă, să-l învingă pe Satan, să se califice acolo unde primul Adam a eşuat şi să-l înlocuiască pe Satan pe tronul pământului. Oricine, ca Hristos, îl învinge pe Satan, se învinge pe sine şi păcatul (oricine este „chemat") va sta cuHristos pe tronul său când va veni să stabilească Împărăţia lui DUMNEZEU şi să restabilească guvernarea lui DUMNEZEU, al cărui fost administrator Lucifer s-a răzvrătit împotriva lor.

Aceşti foarte puţini care sunt chemaţi, de la „dreptul Abel" până la cei chemaţi astăzi şi până la întoarcerea lui Hristos, trebuie să facă ceea ce Adam nu a vrut să facă — şi anume, să respingă calea lui Satan, Satan care s-a răzvrătit împotriva stăpânirii lui DUMNEZEU.

Deci cine este un creştin adevărat? Numai acela pe care Duhul lui DUMNEZEU îl călăuzeşte (Rom. 8, 9, 11 şi 14).

ROMANI 8

Creştinul trăieşte după Duh.

1. *Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt înHristos, cari nu trăiesc după îndemnurile firii pămîntești, ci după îndemnurile Duhului.*

2. *În adevăr, legea Duhului de viață înHristos, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții.*

3. *Căci - lucru cu neputință Legii, întrucît firea pămîntească (Grecește: carnea, aici și peste tot unde e „firea pămîntească".) o făcea fără putere - DUMNEZEU a osîndit păcatul în firea pămîntească, trimețînd, din pricina păcatului, pe însuș Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,*

4. *pentruca porunca Legii să fie împlinită în noi, cari trăim nu după îndemnurile firii pămîntești, ci după îndemnurile Duhului.*

5. *În adevăr, ceice trăiesc după îndemnurile firii pămîntești, umblă după lucrurile firii pămîntești; pe cînd cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului.*

6. *Și umblarea după lucrurile firii pămîntești, este moarte, pe cînd umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.*

7. *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pămîntești este vrăjmășie împotriva lui DUMNEZEU, căci, ea nu se supune Legii lui DUMNEZEU, și nici nu poate să se supună.*

8. *Deci, ceice sînt pămîntești, nu pot să placă lui DUMNEZEU.*

9. *Voi însă nu mai sînteți pămîntești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui DUMNEZEU locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*

10. *Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.*

11. *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Hristos dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*

Creştinul trăieşte în aşteptarea mîntuirii.

12. *Așa dar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.*

13. *Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.*

14. *Căci toți ceice sînt călăuziți de Duhul lui DUMNEZEU sînt fii ai lui DUMNEZEU.*

15. *Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!"*

16. *Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui DUMNEZEU.*

17. *Și, dacă sîntem copii, sîntem și moștenitori: moștenitori ai lui DUMNEZEU, și împreună moștenitori cuHristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.*

18. *Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sînt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.*

19. *De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui DUMNEZEU.*

20. *Căci firea a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,*

21. *că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui DUMNEZEU.*

22. *Dar știm că pînă în ziua de azi, toată firea suspină și sufere durerile nașterii.*

23. *Și nu numai ea, dar și noi, cari avem cele dintîi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.*

24. *Căci în nădejdea aceasta am fost mîntuiți. Dar o nădejde care se vede, nu mai este nădejde: pentrucă ce se vede, se mai poate nădăjdui?*

25. *Pe cînd, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.*

26. *Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuș Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.*

27. *Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentrucă El mijlocește pentru sfinți după voia lui DUMNEZEU.*

Pe creștin nimic nu-l poate despărți de dragostea lui DUMNEZEU.

28. *De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe DUMNEZEU, și anume, spre binele celorce sînt chemați după planul Său.*

29. *Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentruca El să fie cel întîi născut dintre mai mulți frați.*
30. *Și pe aceia pe cari i-a hotărît mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*
31. *Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă DUMNEZEU este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?*
32. *El , care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?*
33. *Cine va ridica pîră împotriva aleșilor lui DUMNEZEU? DUMNEZEU este Acela, care-i socotește neprihăniți!*
34. *Cine-i va osîndi?Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui DUMNEZEU, și mijlocește pentru noi!*
35. *Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabia?*
36. *După cum este scris: „Din pricina Ta sîntem dați morții toată ziua; sîntem socotiți ca niște oi de tăiat."*
37. *Totuș în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit.*
38. *Căci sînt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpînirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*
39. *nici înălțimea, nici adîncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.), nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui DUMNEZEU, care este înHristos, Domnul nostru.*

ROMANI 9

Pavel şi mîntuirea Israeliților.

1. *Spun adevărul înHristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfînt, îmi este martor,*
2. *că simt o mare întristare, și am o durere necurmată în inimă.*
3. *Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit deHristos, pentru frații mei, rudele mele trupești.*
4. *Ei sînt Israeliți, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele,*
5. *patriarhii, și din ei a ieșit, după trup,Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, DUMNEZEU binecuvîntat în veci. Amin!*
DUMNEZEU este stăpîn să aleagă.
6. *Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvîntul lui DUMNEZEU. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sînt Israel;*

7. *și, măcar că sînt sămînța lui Avraam, nu toți sînt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o sămînță, care-ți va purta numele."*
8. *Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sînt copii ai lui DUMNEZEU; ci copiii făgăduinței sînt socotiți ca sămînță.*
9. *Căci cuvîntul acesta este o făgăduință: „Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu."*
10. *Ba mai mult; tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai dela părintele nostru Isaac.*
11. *Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, - ca să rămînă în picioare hotărîrea mai dinainte a lui DUMNEZEU, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, -*
12. *s-a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic",*
13. *după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît."*
DUMNEZEU se îndură de cine-I place.
14. *Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în DUMNEZEU? Nici de cum!*
15. *Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur."*
16. *Așa dar, nu atîrnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de DUMNEZEU care are milă.*
17. *Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentruca Numele Meu să fie vestit în tot pămîntul."*
18. *Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea.*
19. *Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voiei Lui?"*
20. *Dar, mai de grabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui DUMNEZEU? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?"*
21. *Nu este olarul stăpîn pe lutul lui, ca din aceeaș frămîntătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinste, și un alt vas pentru o întrebuințare de ocară?*
22. *Și ce putem spune, dacă DUMNEZEU, fiindcă voia să-Și arate mînia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mîniei, făcute pentru peire;*
23. *și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării, pe cari le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?*
24. *Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri,*
25. *după cum zice în Osea: „Voi numi «popor al Meu», pe cel ce nu era poporul Meu, și «prea iubită», pe cea care nu era prea iubită.*

26. *Și acolo unde li se zicea: «Voi nu sînteți poporul Meu», vor fi numiți fii ai DUMNEZEULUI celui viu."*
27. *Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: „Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mîntuită.*
28. *Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pămînt cuvîntul Lui.*
29. *Și, cum zisese Isaia mai înainte: „Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămînță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora."*
Neamurile au căpătat mîntuirea.
30. *Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea și anume neprihănirea care se capătă prin credință;*
31. *pe cînd Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta.*
32. *Pentruce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire,*
33. *după cum este scris: „Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o stîncă de cădere: și cine crede în El, nu va fi dat de rușine."*

ROMANI 11

Orbirea lui Israel.
1. *Întreb dar: «A lepădat DUMNEZEU pe poporul Său?» Nicidecum! Căci și eu sînt Israelit, din sămînța lui Avraam, din seminția lui Beniamin.*
2. *DUMNEZEU n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plînge el lui DUMNEZEU împotriva lui Israel, cînd zice:*
3. *„Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorît, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?"*
4. *Dar ce-i răspunde DUMNEZEU? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal."*
5. *Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har.*
6. *Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altmintrelea, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altmintrelea, fapta n-ar mai fi faptă.*
7. *Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe cînd ceilalți au fost împietriți,*
8. *după cum este scris: „DUMNEZEU le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, pînă în ziua de astăzi."*
9. *Și David zice: „Masa lor să li se prefacă într-o cursă, într-un laț, într-un prilej de cădere și într-o dreaptă răsplătire.*
10. *Să li se întunece ochii ca să nu vadă, și spinarea să le-o ții mereu gîrbovită."*

Înştiinţarea Neamurilor.

11. *Întreb dar: „S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu putință mîntuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos;*
12. *dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor?*
13. *V-o spun vouă, Neamurilor: „Întrucît sînt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea,*
14. *și caut, ca, dacă este cu putință, să stîrnesc gelozia celor din neamul meu, și să mîntuiesc pe unii din ei.*
15. *Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decît viață din morți?*
16. *Iar dacă cele dintîi roade sînt sfinte, și plămădeala este sfîntă; și dacă rădăcina este sfîntă, și ramurile sînt sfinte.*
17. *Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,*
18. *nu te făli față de ramuri. Dacă te fălești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.*
19. *Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu."*
20. *Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngîmfa dar, ci teme-te!*
21. *Căci dacă n-a cruțat DUMNEZEU ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.*
22. *Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui DUMNEZEU: asprime față de ceice au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămîi în bunătatea aceasta; altmintrelea, vei fi tăiat și tu.*
23. *Și chiar ei: dacă nu stăruiesc în necredință, vor fi altoiți; căci DUMNEZEU poate să-i altoiască iarăș.*
24. *Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatec, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cît mai mult vor fi altoiți ei, cari sînt ramuri firești, în măslinul lor?*
Tot Israelul va fi mîntuit.
25. *Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține pînă va intra numărul deplin al Neamurilor.*
26. *Și atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupăcum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov.*
27. *Acesta va fi legămîntul, pe care-l voi face cu ei, cînd le voi șterge păcatele."*
28. *În ce privește Evanghelia, ei sînt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sînt iubiți, din pricina părinților lor.*

29. *Căci lui DUMNEZEU nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.*
30. *Dupăcum voi odinioară n-ați ascultat de DUMNEZEU, și dupăcum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum.*
31. *tot așa, ei acum n-au ascultat, pentruca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare.*
32. *Fiindcă DUMNEZEU a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți.*
33. *O, adîncul bogăției, înțelepciunii și științei lui DUMNEZEU! Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui, și cît de neînțelese sînt căile Lui!*
34. *Și în adevăr, „cine a cunoscut gîndul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?*
35. *Cine I-a dat ceva întîi, ca să aibă de primit înapoi?*"
36. *Din El, prin El, și pentru El sînt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.*

ROMANI 14

Îngăduința creştinească.
1. Primiți bine pe cel slab în credință, și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoelnice.
2. Unul crede că poate să mănînce de toate; pe cînd altul, care este slab, nu mănîncă decît verdețuri.
3. Cine mănîncă să nu disprețuiască pe cine nu mănîncă; și cine nu mănîncă, să nu judece pe cine mănîncă, fiindcă DUMNEZEU l-a primit.
4. Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpînului său; totuș, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.
5. Unul socotește o zi mai pe sus decît alta; pentru altul, toate zilele sînt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.
6. Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănîncă, pentru Domnul mănîncă; pentrucă aduce mulțămiri lui DUMNEZEU. Cine nu mănîncă, pentru Domnul nu mănîncă; și aduce și el mulțămiri lui DUMNEZEU.
7. În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine.
8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi sîntem ai Domnului.
9. CăcHRISTOS pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpînire și peste cei morți și peste cei vii.
10. Dar pentruce judeci tu pe fratele tău? Sau pentruce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

11. Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va da slavă lui DUMNEZEU."
12. Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuș lui DUMNEZEU.
Să nu jignim pe fratele nostru.
13. Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.
14. Eu știu și sînt încredințat în DomnulHristos, că nimic nu este necurat în sine, și că un lucru nu este necurat de cît pentru cel ce crede că este necurat.
15. Dar dacă faci ca fratele tău să se mîhnească din pricina unei mîncări, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mîncarea ta, pe acela pentru care a muritHristos!
16. Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.
17. Căci Împărăția lui DUMNEZEU nu este mîncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfînt.
18. Cine slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui DUMNEZEU și cinstit de oameni.
19. Așa dar, să urmărim lucrurile, cari duc la pacea și zidirea noastră.
20. Să nu nimicești, pentru o mîncare, lucrul lui DUMNEZEU. Drept vorbind, toate lucrurile sînt curate. Totuș, a mînca din ele, cînd faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.
21. Bine este să nu mănînci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru, care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.
22. Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui DUMNEZEU. Ferice de cel ce nu se osîndește singur în ce găsește bine.
23. Dar cine se îndoiește și mănîncă, este osîndit, pentrucă nu mănîncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare, e păcat.

Iar omul nu poate primi pe Duhul Sfânt decât dacă, pe de o parte, se pocăieşte — păcatele sale, călcările sale ale Legii lui DUMNEZEU; şi pe de altă parte, crede fără rezerve în Hristos, se încrede în Hristos, zideşte pe Hristos şi asta înseamnă şi: a crede conţinutul a ceea ce spune Hristos — adică a crede în cuvântul Său, Biblia.

Prin pocăinţă şi credinţă, după cum vedem, cel chemat se împacă cu DUMNEZEU Tatăl prin Hristos şi primeşte pe Duhul Sfânt, care îl naşte ca pe un copil al lui DUMNEZEU.

În acest moment, trebuie să se răspundă la o altă întrebare. De ce nu s-au

putut Cain, Abel şi Set, primii născuţi ai lui Adam, să se pocăiască pur şi simplu şi, ca răspuns la pocăinţa lor, să primească Duhul şi viaţa lui DUMNEZEU? Acum, legea lui DUMNEZEU nu ar putea fi o lege dacă încălcarea ei nu duce la pedeapsă. Adam păcătuise. Toţi copiii lui au păcătuit şi au suferit pedeapsa cu moartea. Ei şi toţi oamenii de după ei au putut fi eliberaţi de pedeapsa legii numai după ce Hristos, Creatorul lor, a executat pedeapsa cu moartea în locul lor. Prin urmare, dobândirea mântuirii nu a fost posibilă până la răstignirea lui Hristos. Numai „ispăşirea" lui Hristos a putut să-l împace pe om cu DUMNEZEU Tatăl.

Cum rămîne cu aceştea şi toate celelalte — nenumăratele milioane? Ei sunt — cu excepţia celor care au fost chemaţi — pur şi simplu încă nejudecaţi! Prin aceasta nu vreau să spun că ei nu trebuie să dea socoteală pentru păcatele lor. Vor trebui. Dar judecata lor urmează încă să vină. Judecata a început deja asupra adevăratei biserici a lui DUMNEZEU (***1 Petru 4:17***).

> ***17.*** *Căci sîntem în clipa cînd judecata stă să înceapă dela casa lui DUMNEZEU. Și dacă începe cu noi, care va fi sfîrșitul celorce nu ascultă de Evanghelia lui DUMNEZEU?*

HRISTOS spune: Nimeni nu poate veni la mine dacă Tatăl nu îl atrage..." (***Ioan 6:44***); nimeni altcineva nu poate veni la Hristos! Acum însă, biserica este doar prima recoltă.

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

În lumea înşelată a lui Satan, mulţi s-au dedicat unei înfăţişări a lui Hristos care a desfiinţat poruncile Tatălui său. Da, chiar ei îl slujesc. Dar Hristos însuşi spune: „În zadar îmi slujesc, pentru că ei învaţă doctrine care nu sunt altceva decât porunci ale oamenilor"... Iar el le-a zis: „***Voi desființați porunca lui DUMNEZEU, ca să vă păziți poruncile***... şi astfel să ***desființăți cuvântul lui DUMNEZEU prin legile voastre*** pe care le-aţi pus; şi face-ți multe astfel de lucruri" (***Marcu 7, 7, 9 și 13***).

> ***7.*** *Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături cari nu sînt decît niște porunci omenești.»*
> ***9.*** *El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui DUMNEZEU, ca să țineți datina voastră.*
> ***13.*** *Și așa, ați desființat Cuvîntul lui DUMNEZEU, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!"*

Milioane de oameni înşelaţi nu îşi dau seama că „îl slujesc pe Hristos în zadar".

Fiecare om va fi invocat

Când Hristos va veni ca Rege al regilor şi Domn al domnilor, va domni o mie de ani. Toţi cei care trăiesc din venirea Lui vor fi chemaţi.

După o mie de ani vine „judecata înaintea marelui tron alb” (*Apoc. 20:11-12*).

> ***11.*** *Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.*
> ***12.*** *Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.*

Toţi cei care au trăit de la Adam încoace şi nu au fost chemaţi de DUMNEZEU vor fi înviaţi în formă omenească, muritoare, ca şi în prima lor viaţă. Atunci ei vor da socoteală despre păcatele vieţii lor anterioare. Pedeapsa pentru aceste păcate este: moartea. Ei vor afla apoi că Hristos a plătit această pedeapsă cu moartea în locul lor. După pocăinţă şi credinţă autentică, ei vor fi iertaţi şi vor primi Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, dând mărturie despre viaţa veşnică în ei.

Conform minunatului plan măreţ al lui DUMNEZEU, fiecare persoană care a trăit vreodată pe pământ va fi chemată la mântuirea veşnică, dar numai cu două condiţii: Pocăinţă şi credinţă în adevărul lui DUMNEZEU. Desigur, există o ordine temporală pentru învieri (*1 Cor. 15, 22 - 23*): „Căci, după cum *toţi* mor în Adam, tot aşa vor fi înviaţi în Hristos. Dar fiecare în ordinea lui: primulHristos. după aceea...”

> ***22.*** *Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia înHristos;*
> ***23.*** *dar fiecare la rîndul cetei lui. Hristos este cel dintîi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sînt ai lui Hristos.*

(alte două învieri menţionate în *Apocalipsa 20:11-13* nu sunt menţionate în 1 Corinteni 15).

> ***11.*** *Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.*
> ***12.*** *Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.*

> ***13.*** *Marea a dat înapoi pe morții cari erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții cari erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.*

Cei chemaţi în mileniu şi cei prinşi în înviere şi judecată înaintea „marelui tron alb” nu vor mai avea nevoie să-l învingă pe Satan.

Cât de minunate sunt căile lui DUMNEZEU — chiar dacă încă sunt ascunse pentru majoritatea oamenilor, care aduc asupra lor atâta suferinţă! Aşa cum ne spune apostolul Pavel (***Romani 11:33***)

> ***33.*** *O, adîncul bogăției, înțelepciunii și științei lui DUMNEZEU! Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui, și cît de neînțelese sînt căile Lui!*

DUMNEZEU se înmulţeşte în om! În ***Geneza 1:1***, *Elohim* înseamnă „DUMNEZEU” în textul ebraic original. Acest termen este la plural şi este un termen colectiv „Să facem noi (nu eu) oameni după chipul nostru”, se spune. DUMNEZEU este o familie în care ne putem naşte, la propriu!

> *Geneza 1:1 Ebr.: Elohim, numele divin cel mai frecvent folosit în VT; deși în ebraică este un plural, termenul funcționează gramatical ca un singular; este un plural care exprimă măreția/puterea lui DUMNEZEU (vezi: Numele ebraice ale lui Yahweh)*

Deci ce este omul? El este o fiinţă vie creată din „pământul de câmp”, este lut, iar DUMNEZEU este marele olar care crează, formează, modelează, caracterul nostru — dacă ne urmăm chemarea, „tragerea”. Cu consimţământul nostru, el insuflă în noi *caracterul său spiritual, sfânt, drept şi desăvârşit.*

De ce există oamenii? DUMNEZEU l-a creat pe om pe pământ pentru a construi în noi ceea ce nu a putut să construiască în îngerii păcătoşi — caracterul său perfect! În felul său şi în ordinea de timp pe care a plănuit-o, el ne dezvoltă: astfel încât să devenim precum Yahuha, fiecare dintre noi, şi să desăvârşim creaţia neterminată a universului! Deocamdată, însă, încă trăim în lumea controlată de Satan.

CAPITOLUL IV

SECRETUL CIVILIZAȚIEI UMANE

Puțini oameni se gândesc la asta — dar cînd se gîndesc: Ce poate fi mai enigmatic, mai misterios decât civilizaţia acestei lumi? Cum se poate explica această mare contradicție: inteligența omenească care poate trimite astronauți pe Lună și îi poate aduce înapoi, realizează fapte ştiinţifice şi tehnice şi transplantează inimi umane - dar nu poate rezolva problemele umane simple ale vieții de familie, relațiile dintre grupuri şi pacea între naţiuni?

S-au înregistrat progrese extraordinare în ţările dezvoltate. Aceste ţări au dat naştere unei lumi înalt tehnologice de lux, confort, toate facilităţile moderne. Şi, în acelaşi timp, sunt loviţi de crimă, violenţă, nedreptate, boală şi destrămare a familiei. Restul lumii este şi mai rău, într-o oarecare măsură: analfabetism, foame, mizerie abjectă. Violența și distrugerea cresc rapid. Mulţi se întreabă: „Dacă există *DUMNEZEU* , de ce permite atâta violenţă şi suferinţă omenească?”

Ne-am născut în această lume a secolului al XX-lea, aşa cum este. O luăm de la sine înțeles, dar nu o putem explica. E ca şi cum ai merge cu întîrziere la cinema, unde vizionezi doar ultima parte a filmului. Se ia la cunoştinţă ultima parte a acțiunii, dar din moment ce nu se cunoaşte începutul şi mijlocul, evenimentul rămâne fără sens şi inexplicabil. Din literatura ştiinţifico-fantastică ştim despre maşinile timpului cu care poţi călători înapoi în timp. Dacă am avea o astfel de maşinărie, ar fi indicat să călătorim înapoi 6.000 de ani pentru a vedea ce s-a întâmplat în Grădina Edenului, când a fost pusă piatra de temelie a lumii noastre. Pentru că atunci a început civilizaţia omenească. Atunci am putea înțelege mai bine de ce oamenii de astăzi vorbesc despre sfârşitul iminent al lumii.

Cum s-a dezvoltat civilizaţia noastră până la starea ei actuală? Acesta rămâne un mister pentru persoana care gândește. Desigur, majoritatea oamenilor nu se gândesc la asta şi nici măcar nu îşi pun această întrebare. Dar dacă se confruntă cu asta — atunci rămâne misterios şi întunecat.

Vrem să încercăm să le lămurim.

S-a discutat deja că DUMNEZEU i-a creat pe oameni pentru un scop măreţ:

înmulţirea de sine a lui DUMNEZEU. Acest scop înalt presupunea că în om — cu consimțământul şi cooperarea plină de bucurie — a fost creat caracterul spiritual al lui DUMNEZEU . Dar de ce a pus DUMNEZEU omul pe pământ? De ce tocmai pe această planetă?

Pământul neterminat

DUMNEZEU a pus omul aici pentru a restabili domnia lui DUMNEZEU pe pământ. Lucifer şi îngerii săi au fost aşezaţi iniţial aici. DUMNEZEU le dăduse un pământ neterminat pe care să trăiască. Ne amintim: lucrarea lui DUMNEZEU este caracterizată de două faze. Mai întâi vine fundaţia, ca să spunem aşa, apoi rotunjirea, perfecţiunea. Întemeierea pământului fusese creată înainte ca îngerii să fie aşezaţi aici. Şi ar fi trebuit să pună finisajul pământului, să-l înfrumuseţeze şi să-l perfecţioneze. În acest scop, DUMNEZEU le-a dat forma Sa de guvernare, care era menită să le reglementeze viaţa şi să lucreze împreună armonios.

Dar Lucifer — administratorul guvernului lui DUMNEZEU pe tronul pământesc — s-a răzvrătit. El a transformat cooperarea şi armonia în competiţie, rău, rebeliune şi distrugere. Lumina pe pământ s-a transformat în întuneric. Deşertul, goliciunea, ruinele au venit peste lume.

Atunci DUMNEZEU şi-a trimis Duhul şi a înnoit lumea pentru om în şase zile (***Psalmul 104:30***).

> ***30.*** *Îți trimeți Tu suflarea: ele sînt zidite, și înoiești astfel fața pămîntului.*

Cu toate acestea, finalizarea era încă în aşteptare. Omul ar trebui acum să compenseze ceea ce îngerii păcătoşi au ratat.

Omul ar trebui să finalizeze înfrumuseţarea pământului. DUMNEZEU nu este autorul dezordinei, al urâţeniei şi al decăderii, ci al frumuseţii, al perfecţiunii, al caracterului, al perfecţiunii calitative.

Să luăm în considerare modul în care (***în capitolul al patrulea din Apocalipsa***) este descris cerul lui DUMNEZEU, scaunul tronului divin, locaşul lui DUMNEZEU, ca să spunem aşa. DUMNEZEU stă pe un tron înconjurat de splendoare, calitate, frumuseţe, caracter de neimaginat. De mai multă splendoare şi glorie decât au văzut vreodată ochii oamenilor.

> ***1.*** *După aceste lucruri, m-am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintîi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trîmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întîmple după aceste lucruri!"*

2. *Numaidecît am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.*
3. *Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smaragd la vedere.*
4. *Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrîni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur.*
5. *Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete.*
Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui DUMNEZEU.
6. *În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.*
7. *Cea dintîi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care sboară.*
8. *Fiecare din aceste patru făpturi vii avea cîte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinlăuntru. Zi și noapte, ziceau fără încetare: „Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul DUMNEZEU, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!"*
9. *Cînd aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțămiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor,*
10. *cei douăzeci și patru de bătrîni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, și ziceau:*
11. *„Vrednic ești Doamne și DUMNEZEU nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!"*

DUMNEZEU a vrut ca omul să cultive acest pământ, să-l dezvolte, să-l înfrumuseţeze, să-i dea un caracter splendid — şi, în acelaşi timp, să se doteze cu „podoaba sfântă” (***1 Cro. 16: 29***).

29. *Dați DUMNEZEU slavă pentru Numele Lui!Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte.*

DUMNEZEU nu a vrut niciodată ca omul să trăiască în sărăcie, murdărie, mizerie şi urâţenie. Oamenii ar trebui să înfrumuseţeze pământul şi să-şi dezvolte propriul caracter în acest proces. Civilizaţia lui trebuia să fie „raiul pe pământ”.

Ce a făcut omul

Dar ce a făcut omul cu lumea în care DUMNEZEU l-a aşezat? Omul a făcut urât, poluat, contaminat şi pângărit tot ce i-a căzut în mâini. A poluat aerul şi a poluat apa din râuri, lacuri şi mări. A epuizat solul, a tăiat pădurile şi a provocat astfel schimbări climatice nefavorabile, care au dus la invadarea deşerului. El a stricat pământul nefiind dat odihna de Sabat la fiecare al şaptele an. El a construit oraşe şi le-a lăsat să degenereze în mahalale mizerabile.

Totul, pentru că primul om s-a îndepărtat de DUMNEZEU şi s-a bazat doar pe el însuşi - iar copiii lui Adam au urmat exemplul până astăzi.

Aşa a construit omul o civilizaţie prin mâinile omului, influenţate de Satan. Nu numai că a ruinat pământul pe care trebuia să-l fi terminat; de asemenea, şi-a deteriorat sănătatea şi şi-a corupt şi pervertit caracterul spiritual printr-o viaţă falsă. Şi nu în ultimul rând, astăzi, aproape de sfârşitul „perioadei experimentale" de 6.000 de ani care i-a fost acordată de DUMNEZEU, omul a creat monstrul Frankenstein al armelor de distrugere în masă — cu care se poate extermina pe sine — dacă nu intervine un DUMNEZEU milostiv şi ***ne mântuieşte de noi înşine.***

O mică pregustare

Trăim astăzi în vremurile de sfârşit prezise biblic - în ultima generaţie dinaintea venirii lui Isus Hristos, care va prelua pământul şi va duce la bun sfârşit ceea ce omul nu a reuşit să facă. Conform profeţiei biblice, cunoaşterea — atât spirituală, cât şi materială — va creşte în aceste „zilele din urmă". Adevărata Biserică a lui DUMNEZEU ar trebui să fie repusă pe drumul cel bun, recâştigând cunoaşterea glorioasă a credinţei, Adevărata Biserică a lui DUMNEZEU ar trebui readusă pe drumul cel bun, recâştigând cunoaşterea glorioasă a credinţei aşa cum a fost iniţial „înmînată" în zilele primilor apostoli sfinţi.

Prin Biserică, Isus Hristosa construit trei colegii — două în Statele Unite şi unul în Anglia. Aceste trei colegii s-au depăşit unul pe celălalt ca locuri fizice, de caracter, pentru cultivarea caracterului neprihănit al lui DUMNEZEU în rândul studenţilor. Frumuseţea caracterului divin a depăşit frumuseţea exterioară a acestor colegii. În timpul unei vizite recente de şase zile la colegiul principal din Pasadena, California, o regină a spus: „Tocmai am fost în rai!"

Acest campus a câştigat premiul pentru cel mai frumos şi cel mai bine întreţinut campus din Statele Unite de trei ori. Aceste colegii sunt un exemplu a ceea ce ar fi trebuit să realizeze omul şi oferă o mică pregustare a frumuseţii care va înflori atunci când Isus Hristos şi sfinţii lui vor stăpâni pământul în împărăţia sa, în lumea minunată de mâine.

Au fost restaurate ruinele vechi ale reşedinţelor de milionari. O zonă din spatele lor care devenise mahalaua Pasadenei, a fost renovată şi transformată in cea mai frumoasa zona urbana din Pasadena.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Adam ar fi mâncat din pomul vieții?

Cum a început decăderea materialului şi al caracterului?

Dacă Adam ar fi mâncat din polul vieţii oferit, civilizaţia omenească s-ar fi dezvoltat foarte diferit. Pacea, fericirea, bucuria, sănătatea şi belşugul s-ar fi răspândit pe pământ.

Ce sa întâmplat în schimb?

Adam a pretins pentru sine cunoaşterea nu numai a răului, ci şi a binelui. Dar a fost doar un bine „uman", în principiu nu mai înalt decât nivelul uman carnal al spiritului uman din el. El a respins încrederea în DUMNEZEU şi s-a bazat în schimb doar pe propria sa cunoaştere, abilitate şi putere — care se limitau la cel trupesc — nivel uman, sedus şi condus de perversul Satan.

Dacă Adam ar fi mâncat din pomul vieții, el ar fi preluat fără îndoială succesiunea lui Satan pe tronul pământului şi ar fi restaurat ordinea de guvernare a lui DUMNEZEU , împuternicit, influenţat şi ghidat de DUMNEZEU cel veşnic. Dar el i-a permis lui Satan să-i influenţeze gândirea. Într-un fel, el a permis să fie răpit şi capturat de Satan.

Aşa că primul om creat s-a răzvrătit împotriva lui DUMNEZEU şi s-a hotărât „să-şi urmeze propriul drum, Adam a făcut-o în mod conştient, dar probabil nu cu intenţie răutăcioasă".

Adam s-a lăsat capturat de Satan" şi l-a urmat de bunăvoie pe Satan, cel mai mare răpitor al tuturor timpurilor.

O lume ținută în captivitate

Lui Adam i sa dat potenţialul de a se naşte ca fiu al lui DUMNEZEU . El nu a fost încă conceput ca un copil al familiei lui DUMNEZEU , dar avea potenţialul

de a fi. Acum, însă, după ce a pornit pe calea Satanei prin voință, prin încălcarea unei porunci explicite a lui DUMNEZEU , el a devenit din punct de vedere spiritual proprietatea lui Satan.Practic, el se supusese guvernului lui Satan aprobînd legea acelui guvern — legea deşertăciunii şi a egoismului, care duce automat la atitudini de auto-slăvire, la lăcomie, zgârcenie şi competiţie, la lăcomie în locul modului dăruire al lui DUMNEZEU .

Toţi oamenii descind din Adam şi Eva. Lumea de astăzi a început cu ei. Şi lumea este ţinută în captivitate de atunci. Lumea a luat pe atunci o decizie fundamentală: pentru calea răpitorului şi împotriva potenţialului tată!

Încă avea să se întâmple ca DUMNEZEU Tatăl să plătească răscumpărarea şi să-şi aducă potenţialii copii spirituali înapoi la Sine. Dar încă nu în vremea aceea: DUMNEZEU a fost de parere, că acest moment nu venise încă.

La începutul lumii

După ce Adam a păcătuit, DUMNEZEU a închis pomul vieții lumii, până când al doilea Adam, Isus Hristos, îl detronează pe Satan şi se urcă pe tronul pământesc.

Nicio lege fără pedeapsă. Pedeapsa păcatului este: Moartea.

Pedeapsa cu moartea a fost impusă lui Adam şi tuturor copiilor săi.

Această pedeapsă trebuia plătită. Nu există nicio cale de a ocoli asta. Satan trebuie să fii fost în culmea bucuriei, crezând că a zădărnicit complet planurile lui DUMNEZEU — restabilirea guvernului divin şi detronarea lui Satan. Cu siguranţă, toţi copiii lui Adam ar fi acum pedepsiţi cu moartea pentru că toţi vor păcătui.

Dar ceea ce probabil că nici Satan nu ştia: Planul lui DUMNEZEU avea ca ţel pe atunci ca şi acum, să mântuiască omenirea şi să-l alunge pe Satan de pe tronul pământului.

Căci deja la începutul lumii s-a stabilit că Isus Hristos , „Mielul lui DUMNEZEU ”, să plătească pentru păcatele omenirii cu moartea (*Apoc. 13:8*),

> ***8.*** *Şi toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.*

o jertfă indirectă care devine eficientă pentru fiecare persoană numai după pocăinţă şi credinţă. Mai mult, DUMNEZEU a hotărât că toţi copiii lui Adam trebuie să moară o dată, dar apoi să fie înviaţi pentru judecată. După cum toţi

mor în Adam, tot așa vor fi reînviaţi printr-o înviere din morţi pentru a fi judecaţi (*1 Cor. 15:22*).

22. *Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia înHristos ;*

Desigur, numai cei care au dobândit caracterul spiritual sfânt şi drept al lui DUMNEZEU pot fi născuţi din DUMNEZEU prin propria lor decizie şi dovezi în practică.

DUMNEZEU a stabilit o perioadă de 7.000 de ani pentru marele său proiect — înmulţirea lui însuşi prin om. A fost un mare plan de a-şi realiza scopul aici pe pământ.

Au trecut aproape 6.000 de ani şi s-a dezvoltat o civilizaţie pe care o numim lume. O lume în lanţuri, însă. Ea a devenit lumea lui Satan, chiar dacă milioane de oameni sunt sub credința greşită că este lumea lui DUMNEZEU . Până astăzi, Satan încă stă pe tronul pământului.

Şi a avut şi are încă o influenţă asupra oamenilor. El a implantat nenumărate rele în lume.

Dar cum a reuşit Satan să insufle aceste rele în toţi oamenii, chiar şi în cei mai educaţi şi înalt învăţaţi? Acesta este, de asemenea, un secret care rămâne obscur pentru marea majoritate a oamenilor.

Satan - „transmiţătorul” subliminal

În *Efeseni 2:2*, Satan este numit „puterea aerului”, care lucrează în oameni şi le influenţează mintea.

2. *în cari trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.*

Am reuşit să înţeleg cum face el asta doar după ce am aflat cum sunt transmise sunetele radio şi imaginile de televiziune prin aer şi după ce am aflat adevărul despre spiritul uman din creierul uman. Dacă reglaţi radioul la lungimea de undă potrivită şi televizorul pe canalul potrivit, vocea crainicului va fi clară. Satan, cel puternic care domneşte în aer, „trimite” — nu cuvinte, sunete, imagini, ci atitudini, dispoziţii, impulsuri.

De exemplu, în *Ezra 1:1* citim că regele Cir al Persiei a ordonat unui grup de evrei să se întoarcă la Ierusalim şi să construiască al doilea templu.

1. *În cel dintîi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlinească cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui:*

Aceasta i-a fost dat regelui de către DUMNEZEU, şi anume atunci când DUMNEZEU „i-a trezit duhul”, a acţionat în mintea regelui, i-a dat anumite dorinţe şi regele a acţionat în consecinţă. Satan influenţează şi spiritul uman prin acelaşi mecanism, pentru a trezi anumite atitudini în el: invidie, gelozie, resentimente, nerăbdare, mânie, amărăciune, ceartă. Oamenii nu ştiu nimic despre puterea extraordinară a lui Satan. „Spiritul uman” din fiecare fiinţă omenească este comutat automat la lungimea de undă a lui Satan. Se pare că Satan a saturat atmosfera pământului cu atitudinea sa de egocentrism şi vanitate.

Şi astfel, începând cu Adam şi Eva s-a dezvoltat o lume, o civilizaţie. Când DUMNEZEU a închis accesul la pomul vieţii, acest act a marcat „începutul”, aşezarea pietrei de temelie a lumii de astăzi, se bazează pe respingerea lui DUMNEZEU, pe încălcarea legii lui DUMNEZEU, care descrie modul de viaţă prevăzut de DUMNEZEU. Aceasta este rădăcina tuturor relelor, greutăţilor şi chinurilor pe care omul a trebuit să le îndure în 6.000 de ani de civilizaţie până în zilele noastre.

Întreaga lume omenească este sedusă să prefere acest mod de viaţă egocentric de „luare”.

Lumea nu ştia nimic despre DUMNEZEU Tatăl — de reținut— până când HRISTOS a venit şi L-a descoperit pe Tatăl (***Matei 11:27***).

> ***27.*** *Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.*

De la început lumea a fost ruptă de DUMNEZEU Tatăl. Hristos a venit să-i împace pe credincioşii pocăiţi cu Tatăl (***Romani 5:10***).

> ***10.*** *Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați cu DUMNEZEU, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împăcați cu El, vom fi mîntuiți prin viața Lui.*

Începutul civilizației

DUMNEZEU i-a creat pe primii oameni perfecţi, fizic şi mental. Din punct de vedere fizic, acest cuplu perfect creat nu avea boli cronice sau tendinţe de îmbolnăvire. Acest lucru se reflectă parţial în faptul că Adam a trăit până la 930 de ani. Durata de viaţă omenească a rămas atât de ridicată — aproximativ 900 de ani — timp de 2.000 de ani, de la Adam până la Noe.

Adam şi Eva au avut doi fii, Cain şi Abel. Pe măsură ce au crescut, Cain a devenit invidios şi ostil faţă de fratele său Abel. Ei au fost izolaţi de DUMNEZEU Tatăl (pentru că el a refuzat accesul la Pomul Vieţii), dar "**Cuvântul**"

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu DUMNEZEU, și Cuvîntul era DUMNEZEU.*
> ***2.*** *El era la început cu DUMNEZEU.*
> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*

a vorbit cu Cain şi l-a avertizat. Dar Cain era sub influenţa lui Satan. Acest puternic care stăpâneşte în aer a stârnit în Cain resentimente, mânie şi duşmănie. Cain şi-a ucis fratele mai mic Abel şi, când a fost confruntat de DUMNEZEU, a negat şi a minţit. Primul om născut a fost influenţat de Satan să devină un ucigaş şi un mincinos.

DUMNEZEU l-a condamnat, să devină un fugar fără linişte. (***Geneza 4:12***)

> *„ ... Pribeag și fugar să fii pe pământ*"

Şi aşa omenirea L-a respins pe DUMNEZEU şi a optat pentru „autodeterminare", influenţată de Satan**.** Cu toate acestea, inteligenţa omenească a fost capabilă de lucruri măreţe în domeniul material. Câteva generaţii mai târziu, unul dintre fiii lui Cain a construit instrumente muzicale (***Geneza 4:21-22***), iar un altul este descris ca progenitorul fierăriilor din aramă şi fier.

> ***21.*** *Numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce cîntă cu alăuta și cu cavalul.*
> ***22.*** *Țila, de partea ei, a născut şi ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă şi de fier.*

Omenirea a făcut progres material, dar spiritual s-a îndepărtat din ce în ce mai mult de DUMNEZEU. „Dacă nu zideşte Domnul casa, cei ce o zidesc în zadar muncesc" (***Psalmul 127:1***)

> ***1.*** *Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc;*

Şi în Matei *7:24-27* se spune: O casă construită pe nisip se prăbuşeşte.

> ***24.*** *De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stîncă.*
> ***25.*** *A dat ploaia, au venit șivoaele, au suflat vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentrucă avea temelia zidită pe stîncă.*
> ***26.*** *Însă ori și cine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip.*
> ***27.*** *A dat ploaia, au venit șivoaiele, au suflat vînturile, și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.*"

Civilizaţia aşa cum o ştim nu se bazează pe DUMNEZEU şi orientarea către DUMNEZEU, ci pe propria forţă a omului — sedus şi influenţat de Satan.

Biblia ne spune puţin despre cursul istoriei lumii până pe vremea lui Noe, dar după 1500 până la 1600 de ani, civilizaţia omenească a fost atât de coruptă încât a rămas o singură persoană dreaptă, Noe. A avut loc o explozie a populaţiei, dar omenirea s-a transformat în rău de-a lungul timpului. După ce a avertizat omenirea prin Noe timp de 100 de ani, DUMNEZEU a trimis potopul în care s-au înecat toţi oamenii, cu excepţia lui Noe, a soţiei sale, a trei fii şi a soţiilor lor — opt persoane.

Amploarea răului

Măsura depravării la care Satan îi condusese pe oameni este evidentă din ***Geneza 6:5***:

> ***5.*** *Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gîndurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.*

Pământul era plin de nelegiuire. Toate gândurile şi simţurile oamenilor, erau îndreptate către scopuri egoiste, pofticioase şi rele.

Această nelegiuire devenise atât de răspândită, încât DUMNEZEU a decis să elibereze omenirea de suferinţa şi mizeria în care a ajuns.

Prin potop a stins viaţa mizerabilă a oamenilor; ei urmează să fie înviaţi în următoarea secundă a conştiinţei lor pentru judecată înaintea „marelui tron alb” (***Apoc. 20, 11-12***).

> ***11.*** *Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.*
> ***12.*** *Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.*

Ei vor fi readuşi la viaţă într-un moment în care HRISTOS stăpâneşte pământul în pace, fericire şi dreptate. Satan va dispărea. Oamenii vor recunoaşte atunci adevărul lui DUMNEZEU şi mântuirea veşnică le va fi atunci disponibilă.

Dar DUMNEZEU nu a vrut ca viaţa omenească de pe pământ să fie complet stinsă — omenirea ar trebui să aibă şansa unui nou început.

Din toate milioanele, DUMNEZEU a găsit o singură persoană care a umblat cu DUMNEZEU. Doi nu pot merge împreună decât dacă „sunt de acord”. ***Amos 3:3***

> ***3.*** *Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?*

Numai Noe a trăit în armonie cu DUMNEZEUşi cu principiile de viaţă ale lui DUMNEZEU. DUMNEZEU l-a folosit pe Noe ca predicator al dreptăţii (***2 Petru 2:5***).

5. *dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiuiți;*

Timp de o sută de ani, Noe a avertizat o lume care nu voia să audă: de la al 500-lea la al 600-lea an.

Noe a fost „desăvârşit”in generatiile sale — adică în moştenirea sa spirituală şi genetică, în descendenţa sa (***Geneza 6:9***).

9. *Iată care sînt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu DUMNEZEU.*

Dovada acestui lucru se găsește în sensul cuvântului ebraic tradus cu "perfect". Aceasta se poate referi fie la caracterul spiritual (***Geneza 17:1***),

1. *Cînd a fost Avram în vîrstă de nouăzeci și nouă ani, Domnul i S-a aratat, și i-a zis: „Eu sînt DUMNEZEUl Cel atotputernic. Umblă înaintea Mea, și fii fără prihană.*

fie la caracteristicile fizice (***Levitic 22:21***).

21. *Dacă un om aduce Domnului din boi sau din oi o jertfă de mulțămire, fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie, vita pentru jertfă să fie fără cusur, ca să fie primită; să n-aibă niciun cusur în ea*

Prin urmare, ***Geneza 6:9*** permite traducerea să fie că Noe a fost atât „fără vină” cât şi „fără cusur”.

Contextul (***Geneza 6:2***) arată clar că acesta din urmă este sensul intenţionat al cuvântului ebraic tradus, „perfect”.

2. *fiii lui DUMNEZEU au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care care și le-au ales.*

O redare bună a ***Genezei 6:9*** ar fi că Noe a fost singurul om „drept” (în caracter spiritual) şi, de asemenea, „nepătat” dintre generaţiile sale (în descendenţa sa genetică).

Sfârşitul lumii antediluviane

Capitolul tratează descendenţa imaculată a lui Noe, păstrată de-a lungul generaţiilor. Păcătoşenia extraordinară s-a dezvoltat printre alţi oameni de-a lungul generaţiilor şi a atins un punct culminant în vremea lui Noe, ceea ce a adus capăt lumii din acea vreme.

În ce a constat acea păcătoşenie şi demoralizare universală?
Hristos le descrie atunci când spune: „. ... au mâncat, au băut, s-au cununat şi s-au măritat” (***Mat. 24:38***).

38. *În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mîncau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie,*

Desigur, a mânca şi a bea în sine nu sunt păcătoase. Nici căsătoria. Trebuie să fi existat obiceiuri greşite şi excese în mâncare, băutură şi căsătorie — păcătoşenia stă în modul de a mânca, de a bea şi de a se căsători.

Poate fi vorba doar despre consumul de alimente necorespunzătoare

pentru oameni, consumul excesiv de alcool, sălbăticie (*Gal. 5:21*), orgii şi violenţă.

1. *pizmele, uciderile, beţiile, îmbuibările, şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moşteni Împărăţia lui DUMNEZEU.*

Conform *Genezei 6:2*, căsătoria păcătoasă trebuie să fi avut loc atunci când oamenii, „au luat soţii pe care [doar] şi le-au dorit".

Căsătoriile mixte între membrii diferitelor rase erau atât de frecvente la acea vreme, încât, printre genul masculin, singurul Noah a rămas impecabil sau perfect în genealogia lui.

Până pe vremea lui Noe, pe pământ existau cel puţin trei rase de bază: cea albă, cea galbenă şi cea neagră, pe lîngă existau multe rase mixte sau corcituri care proveneau din căsătorii mixte, aşa cum avem şi în lumea de azi.

DUMNEZEU nu dezvăluie punctul exact de proveniență al diferitelor rase din Biblie. Dar presupunerea este evidentă, că DUMNEZEUi-a creat ovarele mamei Eva, care conţineau atât unităţi ereditare galbene şi negre, cât şi albe, astfel încât unii dintre copiii lui Adam şi Eva au avut descendenţi negri, galbeni şi albi.

Omul ales de DUMNEZEU pentru a asigura supraviețuirea omenirii dincolo de potop nu a rămas genetic nepătat printre generațiile sale — toți strămoșii săi înapoi pînă la Adam erau de rasă pură. El era, fără îndoială, de origine albă — ceea ce nu înseamnă că rasa albă este în vreun fel superioară.

Dacă aţi fi un crescător de animale care ar dori să vă expuneţi produsele la o expoziţie comercială — poate la o expoziţie comercială regională sau naţională, atunci ve-ți avea grijă să arăţi doar exemplare de rasă pură sau pedigree. Amestecarea rasială modifică caracteristicile distinctive.

DUMNEZEU a stabilit iniţial graniţele naţionale, intenţionând să separe popoarele unele de altele pentru a preveni căsătoriile mixte. Vezi: „Când Cel Preaînalt a împărţit ţara între popoare şi a despărţit copiii unii de alţii [a despărţit oamenii unii de alţii!], atunci a pus limitele neamurilor..." (*Deuteronom 32:8*).

8. *Când Cel Prea Înalt a dat o moștenire neamurilor, Când a despărțit pe copiii oamenilor, A pus hotare popoarelor, După numărul copiilor lui Israel,*

Dar oamenii au vrut să se căsătorească unul cu celălalt şi apoi, aşa cum credeau, să devină o singură rasă.

Această dorinţă pare să fie şi astăzi inerentă naturii umane.

Nu a existat niciun amestec în linia genetică a lui Noah. Soţia şi cei trei fii săi proveneau din aceeaşi linie de rasă albă. Dar se pare că Japheth s-a căsătorit cu o femeie orientală şi Ham cu una de rasă neagră. În acest fel, DUMNEZEU s-a asigurat că rasele primare au putut supraviețui potopului.

Se ştie puţin despre dezvoltarea civilizaţiei înainte de potop, în afară de ceea ce s-a spus mai sus.

Omenirea ar fi trebuit să înveţe o lecţie din potop — dar omenirea, ruptă de DUMNEZEU şi influenţată de Satan, nu a făcut acest lucru, până astăzi. Din nou, „ca şi în zilele lui Noe” (HRISTOS a spus într-o profeţie), se observă o explozie a populaţiei şi răul se înmulţeşte. De data aceasta, un război nuclear global va ameninţa să distrugă întreaga umanitate. Dar de dragul „aleşilor” (membrii adevăratei biserici a lui DUMNEZEU, ***Mat. 24, 21 - 22***),

> ***21.*** *Pentrucă atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi.*
> ***22.*** *Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate*.

DUMNEZEU va pune capăt nimicirii înainte de vreme,— şi va trimite pe Isus Hristos, care îl va înlocui pe Satan ca Rege al regilor şi va urca pe tronul pământesc.

Originea oraşelor

Încă din a doua generaţie după Potop, un om pe nume Nimrod a început să organizeze oamenii în oraşe. Mai întâi au fost construite turnul Babel şi oraşul Babilon. Apoi Ninive şi alte oraşe care s-au dezvoltat în oraşe-stat.

DUMNEZEU a atribuit graniţe popoarelor şi a separat rasele din punct de vedere geografic.

Citez aici din ***Satan 's Great Deception*** = Marea înşelăciune a lui Satan, o lucrare de C. Paul Meredith (p. 14 - 16):

> *Fiecare om de pe pământ, după potop, ştia de DUMNEZEU,* ştia motivul pentru care îi înecase pe cei răi; se temeau să facă rău — deocamdată ... Oamenii trăiau... fără oraşe şi fără legi, şi toţi vorbeau una şi aceeaşi limbă...
> Acest grup, care reprezenta singurii oameni de pe pământ (căci toţi ceilalţi fuseseră distruşi în Potop), a început să se îndepărteze de Muntele Ararat, unde a aterizat Chivotul (***Geneza 8:4***):
>
> ***4.*** *În luna a șaptea, în ziua a șaptesprezecea a lunii, corabia s-a oprit pe munții Ararat.*
>
> (***Geneza 11:1-2***)
>
> ***1.****Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.*
> ***2.****Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o cîmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.*
>
> Aceşti oameni, cunoscuţi acum sub numele de sumerieni (***Miller, Ancient History in Bible Light, p. 51*** - ***Dorothy Mills***) , în timp ce înaintau spre est au dat peste o câmpie fertilă, aluviunile Eufratului şi Tigrului. Acest pământ al Sinarului este acum cunoscut sub numele de Vechea Babilonia (***J. H. Breasted, Ancient Times, p. 107*** - ***James Henry Breasted, 1865-1935).*** Acolo se întindea un pământ care era capabil să producă tot ce se dorea din abundenţă...
> Asemenea lui Adam şi Eva, aceşti oameni L-au încălcat pe DUMNEZEU şi şi-au adus greutăţi asupra lor. Pământul era fertil, dar animalele sălbatice s-au înmulţit mai repede decât oamenii decimaţi de potop. Armele primitive nu puteau proteja decât în mod inadecvat viaţa şi proprietatea (***Exod. 23:28-29***). Ce se putea face?

> ***28.*** *Voi trimete viespile bondărești înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviți, Cananiți și Hetiți.*
> ***29.*** *Nu-i voi izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentruca țara să n-ajungă o pustie și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe cîmp.*

Nimrod, fiul lui Cuş, a fost un om înalt, puternic construit, care a devenit un mare vânător. El a fost cel care a unit şi a organizat oamenii pentru a lupta împotriva prădătorilor sălbatici. Nimrod „a fost un vânător puternic înaintea Domnului" (***Geneza 10:9***).

> ***9.*** *El a fost un viteaz vînător înaintea Domnului; iată de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vînător înaintea Domnului."*

Cu alte cuvinte, el era deja proverbial şi i-a eliberat pe locuitorii pământului de teama lor de animale sălbatice după potop. El a devenit o figură de frunte în afacerile lumeşti. Era ambiţios.

Babilon: primul oraş

Exista o protecţie mai bună împotriva animalelor sălbatice care rătăcesc decât lupta constantă cu ele. Nimrod a construit un oraş cu case puternice, l-a înconjurat cu un zid înalt şi a adunat oamenii înăuntru. Aşa că oamenii au fost protejaţi şi Nimrod a putut să ***conducă peste ei***. Oamenilor le-a plăcut acest lucru şi „au spus: Ei bine, haideţi să construim un oraş... ca să ne facem un nume; altfel vom fi împrăştiaţi în toate ţările" (***Geneza 11:4***).

> ***4.*** *Și au mai zis: „Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vîrf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pămîntului."*

Astfel, oamenii s-au protejat nu numai de animale printr-un oraş fortificat, ci şi-au stabilit propria autoritate — „pentru a ne putea face un nume".

Violenţa omenească, autoritatea omenească găsiseră un loc central în care necesitatea ascultarii de DUMNEZEU nu mai trebuia să fie recunoscută! Nimrod era liderul lor. Au construit, de asemenea, un turn al cărui vârf avea să ajungă „până la cer". Cu un turn atât de înalt, ei puteau face tot ce doreau - să nu asculte de DUMNEZEU şi totuşi să evite pedeapsa care îi înecase pe locuitorii anteriori ai pământului. Acesta a fost primul act de răzvrătire deschis al omenirii împotriva lui DUMNEZEU după Potop - oamenii credeau că au scăpat de strânsoarea lui DUMNEZEU şi că acum puteau nu-l asculte în siguranţă. Se credea, la fel ca Satan, că cineva poate „să urce deasupra norilor înalţi şi să fie egal cu Cel Preaînalt" (***Isaia 14:14***).

> ***14.*** *mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.»*

Cuş, tatăl lui Nimrod, a avut mult de-a face şi cu construcţia acestui turn şi a acestui oraş (***Alexander Hislop, The Two Babyions, p. 26***).

Oamenii nu aveau doar o singură limbă, ci erau trei rase sau familii — alb, galben şi negru. Aşa cum DUMNEZEU a creat o gamă largă de diferite tipuri de flori şi animale (de exemplu, frumuseţea în varietatea diferitelor culori ale soiurilor de trandafiri), DUMNEZEU a creat şi cele trei rase cu culorile lor diferite ale pielii.

Dar omenirea a vrut să devină o singură rasă - o familie amestecată prin căsătorii amestecate.

După cum am menţionat anterior, DUMNEZEU a stabilit graniţe între rase pentru a realiza o demarcaţie geografică care să permită pacea şi armonia

— fără discriminare.
Dar omenirea credea că găsise o cale mai bună. Un motiv pentru a construi Turnul Babel a fost dorința de a fi uniți, astfel încât să nu existe separare geografică rasială.

Oamenii au construit turnul, „căci altfel vom fi împrăştiaţi în toate ţările", despărţiţi geografic unul de celălalt (***Geneza 11:4-6***).

> ***4.*** *Și au mai zis: „Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vîrf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului."*
> ***5.*** *Domnul S-a pogorît să vadă cetatea și turnul, pe care-l zideau fiii oamenilor.*
> ***6.*** *Și Domnul a zis: „Iată, ei sînt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împedeca să facă tot ce și-au pus în gînd.*

Omenirea, ce „şi-au pus în gînd să facă"?
În secolul al XX-lea, omul a pătruns în spaţiu, a zburat pe Lună şi înapoi, a inventat şi fabricat maşini extrem de complexe, dispozitive computerizate, a transplantat inimi şi chiar a încercat să aducă la viaţă materia moartă. Posibilităţile materiale ale înţelegerii umane par nelimitate. Dar problemele omului sunt în esenţă spirituale. Şi, fără DUMNEZEU, el este încă neputincios în faţa lor.
Aşa a încurcat DUMNEZEU limba oamenilor,

> ***8.*** *Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.* (***Geneza 11:8***)

Un alt citat din lucrarea lui ***C. Paul Merediths*** — acum epuizată — (pag. 16 - 17 şi 25 - 29):

> În acest moment, Nimrod „a căpătat putere pe pământ" şi a devenit „un puternic vânător înaintea Domnului" (***Geneza 10:8-9).***
>
> > ***8.*** *Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.*
> > ***9.*** *El a fost un viteaz vînător înaintea Domnului; iată de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vînător înaintea Domnului."*
>
> în sensul dominant (cuvântul ebraic pentru „puternic" este gibbor şi înseamnă „tiran", ***Concordanța lui Strong a Bibliei***). Nimrod a devenit un tiran asupra poporului. El a făcut legile. Nu numai atât: El a fost şi „puternic... înaintea Domnului" (Cuvântul ebraic paniym tradus aici ca „înainte" înseamnă de fapt „împotriva" – ***Concordanța lui Strong a Bibliei***). Biblia spune că Nimrod era împotriva lui DUMNEZEU! ...
>
> Nimrod a devenit din ce în ce mai puternic, dar şi nevoile de cult inveterate ale oamenilor trebuiau să fie satisfăcute. Nimrod şi adepţii săi s-au împotrivit adevăratului DUMNEZEU. Au vrut să-L slăvească pe DUMNEZEU în felul lor! Ei au transformat „slava DUMNEZEULUI nemuritor într-un chip ca cel al târâtoarelor" (***Rom. 1:23***) – şarpele şi alte animale pe care le-a creat DUMNEZEU.
>
> > ***23.*** *și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și tîrîtoare.*

(Ar fi trebuit să se închine lui DUMNEZEU în duh şi adevăr, nu prin idoli – ***Ioan 4:24*** şi

> ***24.*** *DUMNEZEU este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr."*

Exod 20:4-5.).

> ***4.*** *Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în apele mai de jos de cît pămîntul.*
> ***5.*** *Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, DUMNEZEUl tău, sînt un DUMNEZEU gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,*

Cu puterea lumească la dispoziția sa, Nimrod s-a făcut preot al făpturilor vii şi al lucrurilor la care poporul le venera, pentru a-i forța pe oameni şi mai puternic sub sceptrul său şi treptat să se pună în locul adevăratului DUMNEZEU ...
[Dar] Noe, predicatorul dreptăţii (***2 Petru 2:5***),

> ***5.*** *dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiuiți;*

a rămas ferm şi a câştigat un ajutor neclintit în fiul său Sem. În timpul expansiunii rapide a imperiului lui Nimrod, a existat rezistenţă împotriva lui Sem, reprezentantul lui Noe... Nimrod, ca oponent al lui Sem, a devenit reprezentantul forţelor răului...

Sem, o persoană foarte elocventă, se spune că el a câştigat ajutorul unui grup de egipteni, care apoi l-au biruit pe Nimrod.

Odată cu moartea lui Nimrod, cultului păgân pe care îl întemeiase i s-a pus capăt, dar doar aparent.

Semiramis

În timp ce ambiţia lui Nimrod nu cunoştea limite, Semiramis, viitoarea „Regina Cerurilor" (***Ier. 7:18***),

> ***18.*** *Copiii strîng lemne, părinții aprind focul, și femeile frămîntă plămădeala, ca să pregătească turte împărătesei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mînie."*

era chiar mai ambiţioasă decât el, Nimrod devenise cel mai mare şi mai puternic om din lume. Acum el era mort. Ea a văzut clar: a vrut ea... poziţia înaltă şi puterea... a celui mai puternic om din lume... trebuia făcut ceva pentru... a-şi asigura puterea.
Imperiul lui Nimrod, care cuprindea cea mai mare parte a lumii locuite de atunci, căzuse în mâinile ei. Puterea lui Nimrod a provenit, de asemenea, în mare parte din portretizarea lui însuşi ***ca reprezentant uman al zeului soare.*** Semiramis a vrut să menţină această dominaţie a lumii prin toate mijloacele posibile. A trebuit să continue controlul religios care îi dăduse lui (Nimrod) atât de multă putere pentru a obţine cea mai mare putere posibilă asupra supuşilor ei... În viaţă, el (Nimrod) fusese adorat ca un erou; acum ea îl va lăsa să fie venerat precum un zeu în moarte...

O mare parte din religiile păgâne din lumea noastră — venerarea zeilor falşi — poate fi urmărită până la Semiramis. Multe aşa-zise sărbători creştine – Crăciun, Anul Nou, Paşte — provin din sistemul religios fals care ea l-a construit. Pentru mai multe informaţii, cititorul poate consulta Alexander Hislop, Două Babiloane / ***De la Babilon la Roma*** şi ***Edward Woodrow, Religia tainică a Babilonului***. În prezent, limba engleză este pe cale să devină principala limbă internaţională. Oamenii se îndreaptă din nou spre o "limbă unificată.

Apariţia lumii malefice prezente

Doar o singură familie a supravieţuit marelui potop de pe pământ, familia lui Noe. Era formată din Noe, soţia lui şi fiii lor Sem, Ham, Iafet şi soţiile lor. Toţi oamenii de astăzi provin din această singură familie.

Biblia vorbeşte despre **trei lumi**: lumea care a pierit în potop, lumea rea prezentă şi de **lumea care urmează să vină.**

Când apele potopului s-au evaporat, nu a existat decât familia lui Noe în întreaga lume. Sem, care era alb, căsătorit cu o femeie albă, şi-a întemeiat propria familie; Ham, căsătorit cu o femeie de culoare, a avut copii şi şi-a întemeiat, de asemenea, propria familie, la fel şi Iafet cu o femeie galbenă sau orientală. Cronicile timpurii ale Bibliei vorbesc despre „familii” mai degrabă decât despre „rase”.

La construirea Turnului Babel, DUMNEZEU a confundat limbajul oamenilor, astfel încât de atunci încolo au trebuit să comunice între ei în „limbi” separate.

Timpul a trecut şi familiile au crescut, fiecare având propriul său limbaj şi spaţiu de viaţă.

Nimrod a construit o serie de oraşe — Babilon, Erech, Akkad, Calne, Ninive etc. S-au dezvoltat oraşe-stat, fiecare cu propriul guvern. Mai târziu au apărut primele naţiuni cu guverne naţionale, inclusiv Babilonul (Chaldea), Egiptul, Asiria. Religia fondată de Semiramis a fost dusă în naţiuni, fiecare în limba naţională. În Egipt, Semiramis şi Nimrod au fost identificaţi şi cu numele Isis şi Osiris. Fiecare naţiune avea propriile nume pentru zeii săi. Originea întregului „Babel” al cultelor păgâne se afla în religia fondată de Semiramis.

Treptat, pe măsură ce umanitatea a progresat, civilizaţia mondială s-a dezvoltat. A început cu un ordin de stat fondat de Nimrod şi un sistem religios care a provenit din Nimrod şi Semiramis. Sistemul modern de **învăţământ academic se întoarce la Platon**, studentul lui Socrate: **comerţ, industrie,**

finanţe şi sisteme bancare s-au dezvoltat — dar niciunul dintre aceste sisteme concepute de oameni, **influenţate de Satan**, nu şi-au luat naşterea în DUMNEZEU. Toate legile au fost făcute de oameni — decrete ale regilor şi despoţilor sau ale legislaturii moderne. Obiceiurile sociale s-au dezvoltat, întreaga structură a civilizaţiei a fost creată până la prezentul haotic.

Într-o astfel de lume, DUMNEZEU a chemat un popor: nu ca un favorit pentru o favoare specială, ci ca un popor chemat la o sarcină specială, o sarcină la care a eşuat.

Din istoria seculară de după Potop, Sem a rămas mai mult sau mai puţin credincios cunoaşterii lui DUMNEZEU şi căii lui DUMNEZEU. Dar prima persoană care cu adevărat „a umblat cu DUMNEZEU" a fost Avraam. Lui Avraam DUMNEZEU i-a dat toate promisiunile de care depinde mântuirea supremă a omului, precum şi prosperitatea materială şi economică de care s-au bucurat Statele Unite şi Marea Britanie.

O recapitulare

Existenţa omenească pe pământ este supusă unui scop înalt şi minunat: auto-înmulţirea lui DUMNEZEU. Cu alte cuvinte, intenţia lui DUMNEZEU a fost ca omul creat să devină fericit, să se bucure de pace supremă, bucurie şi împlinire, să dezvolte productivitate şi puteri creatoare şi să experimenteze satisfacţie şi fericire în viaţa veşnică.

Aceasta a însemnat caracterul spiritual perfect al lui DUMNEZEU — utopia perfectă, iar acest plan va fi realizat.

Dacă trebuie să se realizeze, atunci oamenii trebuie să ia propria lor decizie. Fostul heruvim Lucifer a luat o cale de acţiune şi de a fii, care duc exact în sens invers. Primul om a trebuit să aleagă: aici calea planului divin, acolo calea opusă, calea Satanei, calea încrederii în sine. Primul om, Adam, şi-a arogat cunoaşterea binelui şi a răului. El a început „tradiţia" că oamenii vor să găsească binele la nivel uman prin propriile eforturi, amestecate cu răul: că nu doreşte doar să-şi călăuzească sinfur drumul, ci îşi foloseşte şi forţa proprie pentru a rezolva orice probleme care pot apărea. El a respins cunoaşterea spirituală a lui DUMNEZEU, încrederea în DUMNEZEU, faptul că El dă puterea de a realiza Utopia.

Omul şi-a întemeiat lumea prin autodeterminare fără DUMNEZEU.

Pentru a-şi realiza scopul, DUMNEZEU a dezvoltat un plan general de 7.000 de ani. Satanei i se permite să rămână pe tronul pământului în primii 6.000

de ani. Conform voinţei lui DUMNEZEU, omul trebuie mai întâi să-şi înveţe lecţia şi să aleagă în mod voluntar calea lui DUMNEZEU şi caracterul lui DUMNEZEU.

Dar de aproape 6000 de ani omul acumulează numai experienţe rele, şi cu toate acestea, până în prezent omul nu a învăţat nicio lecţie. El nu şi-a părăsit propria cale egoistă, el nu a călcat pe calea lui DUMNEZEU, care l-ar duce la fericire. DUMNEZEU permite ca legea cauzei şi efectului să aibă efect deplin. Societatea omenească, sedusă şi indusă în eroare de Satan, nu a adus încă pe om să înţeleagă că autodeterminarea este un eşec.

Într-adevăr, lumea de astăzi este pe punctul de a se ruina. Războaiele, actele de violenţă, distrugerea, terorismul devin din ce în ce mai răspândite. Jumătate din umanitate trăieşte în ignoranţă, analfabetism, sărăcie, nevoi şi mizerie. Jumătatea „dezvoltată" suferă de probleme de sănătate fizică şi mintală, stres, frică, frustrare, criminalitate, abuz de droguri, anomalii sexuale, destrămare a familiei, deznădejde.

Da, oamenii sunt la capătul inteligenţei lor. Şi totuşi, DUMNEZEU va interveni şi va salva omenirea încăpăţânată de ea însăşi, când se ajunge la punctul în care, fără intervenţia divină, omenirea este ameninţată cu iminenta auto-extincţie. DUMNEZEU va interveni şi va aduce lumea următoare sub Împărăţia lui DUMNEZEU numai atunci când restul umanităţii va ajunge la realizarea deplină a incapacităţii umane de a rezolva probleme şi de a aduce pacea globală în fericire şi bucurie. Omul trebuie să-şi recunoască mai întâi neputinţa, inutilitatea acţiunilor sale fără DUMNEZEU.

Acum „în sfârşit" există arme de distrugere în masă care pot şterge toată viaţa de pe pământ. Isus a prezis cum se va sfârşi acum, când omenirea va fi în ultimele sale zile. Când Evanghelia lui a fost suprimată şi înlocuită cu o evanghelie omenească falsă despre un alt Isus, el a spus: „Şi această Evanghelie a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, pentru a da mărturie tuturor popoarelor, şi atunci va veni sfârşitul [acestei lumi)."

Această Evanghelie a fost acum propovăduită în fiecare naţiune. În cei cincizeci de ani de când a fost anunţată, energia nucleară a fost dezvoltată şi odată cu ea posibilitatea de a eradica tot ce este pe pământ pentru prima dată în istorie. Apoi, aşa cum a prezis Isus, va veni necazul cel mare, o perioadă catastrofală de criză în care nicio fiinţă omenească nu va supravieţui dacă nu intervine DUMNEZEU. Dar de dragul bisericii sale, DUMNEZEU va interveni

înainte ca toţi oamenii să fie distruşi. Omenirea va fi adusă să vadă deficienţa omului fără DUMNEZEU. Apoi, imediat după aceea,Hristos va apărea în nori cu putere şi slavă supremă pentru a-l detrona pe Satan şi aducând în fiinţă propria nouă civilizaţie a lui DUMNEZEU şi să conducă la Utopie (***Mat. 24, 14 şi 31 - 41***).

> ***14.*** *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.*
> ***31.*** *El va trimete pe îngerii Săi cu trîmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vînturi, dela o margine a cerurilor pînă la cealaltă.*
> ***32.*** *Dela smochin învățați pilda lui: Cînd îi frăgezește și înfrunzește mlădiția, știți că vara este aproape.*
> ***33.*** *Tot așa, și voi, cînd veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.*
> ***34.*** *Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta pînă se vor întîmpla toate aceste lucruri.*
> ***35.*** *Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*
> ***36.*** *Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.*
> ***37.*** *Cum s-a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla și la venirea Fiului omului.*
> ***38.*** *În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mîncau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie,*
> ***39.*** *și n-au știut nimic, pînă cînd a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.*
> ***40.*** *Atunci, din doi bărbați cari vor fi la cîmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.*
> ***41.*** *Din două femei cari vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată.*

Lumea rea a lui Satan va dura doar o perioadă foarte scurtă de timp.
Civilizaţia utopică a lui DUMNEZEU va apărea în timpul vieţii generaţiei actuale.

CAPITOLUL V

MISTERUL ISRAELULUI

Nu vi s-a părut niciodată ciudat, că marele DUMNEZEU o singură națiune — poporul lui Israel — a fost „aleasă”?

Luaţi în considerare următoarele fapte aparent contradictorii: DUMNEZEU spune că înaintea lui nu ţine cont de persoană. Există vreun prestigiu al națiunii înaintea lui? Are un „popor preferat”?

Ştiaţi că DUMNEZEU a tăgăduit mântuirea poporului Său ales, cu excepţia profeţilor? Că poporul ales a primit doar promisiuni materiale şi naţionale — că Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU le-a rămas inaccesibil?

Ştiţi că Biblia este doar despre acest singur popor — Israel? Că alte popoare sunt menţionate doar în context, doar în raport cu Israelul?

Un alt fapt uluitor, care este aproape complet necunoscut creştinismului de astăzi, pe care nici iudaismul nu îl cunoaşte şi care a rămas ascuns istoricilor: Regatul de nord al Israelului nu era evreu! Cuvântul evrei („Iudei”) apare pentru prima dată în Scriptură în ***2 Împărați 16:5-6***, iar acolo poporul Israel, în alianţă cu Siria, poartă război împotriva evreilor!

> ***5.*** *Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n-au putut să-l biruiască****.***
> ***6.*** *În același timp, Rețin, împăratul Siriei, a adus iarăș Elatul subt stăpînirea Sirienilor; a izgonit pe Evrei din Elat, și Sirienii au venit la Elat, unde au locuit pînă în ziua de azi.*

Adevărul cu adevărat uimitor despre Israel este un mister învăluit pentru religii, — inclusiv pentru creştinism şi iudaism.

Este adevărat: Israel a fost poporul ales al lui DUMNEZEU. Nu a fost ales în sensul de „preferat” sau „oameni favoriţi”. *A fost aleas pentru un scop anume, care a fost pregătirea împărăţiei lui DUMNEZEU.*

Este o poveste foarte interesanta! Răspunsul la titlul acestui capitol „Misterul Israelului” are mari implicaţii în contextul planului divin pentru toate popoarele. Fără această cunoaştere importantă, nu se poate înţelege adevăratul sens al fiinţei şi potenţialul incredibil al omului!

Marele master plan

DUMNEZEUl Creator se înmulţeşte în şi prin om! Scopul transcendent suprem al lui DUMNEZEU transcende orice înţelegere. Iar întemeierea vechiului Israel joacă un rol cheie în acest mare plan.

La şapte generaţii după potop, DUMNEZEU a găsit un om ascultător de el. Numele lui era Avram. A locuit în Haran, în Mesopotamia. Această persoană ar trebui să devină chipul lui DUMNEZEU Tatăl. Întregul popor al lui Israel se trage din el. DUMNEZEU a făcut ca această naţiune să aducă profeţi şi, în cele din urmă, pe Isus Hristos , Fiul lui DUMNEZEU.

Om al Providenței

Avram — acesta era numele său original — nu L-a căutat pe DUMNEZEU; a fost invers: DUMNEZEU l-a chemat pe Avram şi l-a testat: DUMNEZEU la chemat pe Avram şi l-a pus la încercare. Mai târziu, în Biblie, acest patriarh este numit tatăl credincioşilor. DUMNEZEU l-a chemat pentru un scop foarte special. Aceasta nu a constat în „a-i da mântuire" sau „a-l lăsa să meargă la rai". DUMNEZEU l-a chemat pentru că a văzut potenţialul de ascultare şi conducere în acest om. DUMNEZEU l-a chemat să se pregătească pentru o slujbă specială şi pentru o slujbă înaltă care avea să aibă loc mai târziu în Împărăţia lui DUMNEZEU — lumea viitoare de mâine. Permiteţi-mi să citez dintr-o carte pe care am scris-o acum mai bine de cincizeci de ani, The **United States and Britain in Prophecy, p. 17**:

DUMNEZEU i-a poruncit: (***Geneza 12:1-2***).

> ***1.*** *Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.*
> ***2.*** *Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvînta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvîntare.*

Deci aici nu era doar o poruncă, ci şi o făgăduinţă, care era legată de condiţie, că acest om, Avram, a ascultat de DUMNEZEU.

Aşa cum DUMNEZEU a creat iniţial o singură fiinţă omenească, acum şi-a întemeiat poporul special cu o singură fiinţă omenească — Avraam. Aşa cum omenirea a început cu un om care s-a răzvrătit împotriva stăpânirii lui DUMNEZEU, tot aşa poporul fizic al lui DUMNEZEU, din care împărăţia lui DUMNEZEU avea să se nască prin renaştere, a început cu un om care L-a ascultat pe DUMNEZEU fără să pună întrebări — care s-au supus stăpânirii lui DUMNEZEU.

Avram a ezitat? A ridicat obiecţii şi a făcut reflecţii lungi?

Biblia pur şi simplu consemnează: „Atunci Avram a plecat”. Avram (mai târziu Avraam) nu s-a îndoit de voia şi înţelepciunea lui DUMNEZEU. Nu a pus întrebări stupide.

„Atunci Avram a plecat”. Nimic decat ascultare simpla, neconditionata!

Aici vedem din nou principiul dualităţii. Avram a fost în centrul lumii a unei civilizaţii în evoluţie. Să ne amintim: era o lume ţinută captivă – o lume dezvoltată după fasonul lui Satan. DUMNEZEU îl alesese pe Avram să fie strămoşul naţiunii sale, Israel, biserica sau comunitatea Vechiului Testament. Principiul dualităţii prevalează în toată lucrarea lui DUMNEZEU în împlinirea marelui său scop pe pământ prin intermediul omului. A existat biserica fizică a lui Israel sub Vechiul Testament şi biserica spirituală a lui DUMNEZEU sub Noul Testament. În textul original grecesc al Noului Testament, cuvântul ***ecclesia***, înseamnă biserică, adică o adunare a celor chemați.

Aşa cum Israelul în Vechiul Testament a fost premergătorul şi imaginea bisericii în Noul Testament, DUMNEZEU a numit şi un strămoş al naţiunii Israel din lumea Satanei. Avraam însuşi s-a văzut mai târziu ca un străin, un oaspete şi un pelerin pe pământ. Aceasta nu era lumea lui: (***Evrei 11:13-16***).

13. *În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sînt străini și călători pe pămînt.*
14. *Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sînt în căutarea unei patrii.*
15. *Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.*
16. *Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui DUMNEZEU nu-I este rușine să Se numească DUMNEZEUl lor, căci le-a pregătit o cetate.*

Ei au căutat o patrie mai bună, o ţară cerească şi aceasta va fi împărăţia lui DUMNEZEU care umple pământul.

DUMNEZEU l-a făcut pe acest om [Avram], al cărui nume l-a schimbat mai târziu în Avraam, progenitorul poporului său, progenitorul lui Israel. Toate promisiunile lui DUMNEZEU au fost promise lui Avraam şi descendenţilor săi. Fiecare persoană care vrea să moştenească viaţa veşnică în Împărăţia lui DUMNEZEU trebuie să devină un copil al lui Avraam prin Hristos - să devină ca Avraam.

Despre poporul fizic al lui Israel, DUMNEZEU a spus: (***Isaia 43:21***)

21. *poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele.*"

Acest cuvânt se va împlini în viitorul apropiat!

Aspectul dublu al făgăduinţelor făcute lui Avraam

Puţini înţeleg că întregul scop al lui DUMNEZEU, planul său aici pe pământ, este împlinit conform principiului dualităţii, a înţelesului dublu.

A existat un prim Adam care a fost fizic şi trupesc, şi există un al doilea Adam, Hristos, care este spirit şi divin. A existat un Vechi Legământ care a fost fizic şi temporal şi există un Nou Legământ care este spiritual şi etern. DUMNEZEU l-a creat pe om muritor, fizic, din praful pământului; dar prin Hristos el poate deveni Fiul lui DUMNEZEU, făcut din duh şi posedând nemurirea.

De asemenea, există un dublu aspect în ceea ce priveşte promisiunile, pe care DUMNEZEU le-a făcut lui Avraam: pe de o parte, ele sunt pur materiale şi se aplică poporului fizic al lui Israel, iar pe de altă parte, sunt spirituale şi se aplică creştinului individual. Promisiunea lui Mesia şi mântuirea noastră prin el sunt bine cunoscute chiar şi cititorilor ocazionali ai Bibliei. Mulţi ştiu de asemenea, că DUMNEZEU i-a promis lui Avraam, că Hristos se va naşte ca descendent şi va răscumpăra omenirea. Dar, oricât de ciudat ar suna, aproape nimeni nu ştie ce este de fapt mântuirea, care sunt promisiunile mântuirii pe care le putem obţine prin Hristos şi cum şi când le putem obţine. Dar acesta este un subiect în sine.

Ceea ce este crucial aici este faptul că Avraam a primit o altă promisiune, complet diferită de la DUMNEZEU, referitoare la lucruri naţionale şi materiale. Această promisiune uimitoare a fost trecută complet cu vederea de majoritatea.

Să citim din nou cum DUMNEZEU l-a chemat pe Avram şi i-a făcut două promisiuni, atât materiale, cât şi spirituale: ***Geneza 12:1-3***

1. *Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.*

2. *Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvînta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvîntare.*

> ***3.*** *Voi binecuvînta pe ceice te vor binecuvînta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvîntate în tine.*

Promisiunea fizică este: „*Vreau să fac din tine o naţiune, un neam mare*”. Deci descendenţii lui Avraam se vor înmulţi foarte mult şi vor deveni o naţiune mare.

Cealaltă, promisiunea spirituală, este: „*Şi în voi vor fi binecuvântate toate familiile pământului”.* Aceeaşi făgăduinţă este repetată în ***Geneza 22:18***:

> ***18.*** *Toate neamurile pământului vor fi binecuvîntate* ***în sămînța ta****, pentrucă ai ascultat de porunca Mea!*"

Expresia „***sămânța ta***” se referă la Hristos , aşa cum este explicat în ***Galateni 3:8 și 16***:

> ***8.*** *Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că DUMNEZEU va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvîntate în tine.*"
>
> ***16.*** *Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam* ***și seminței lui***". *Nu zice: „Și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și* ***seminței tale***", *adică Hristos .*

Acesta este punctul în care oamenii care mărturisesc creştinismul, împreună cu profesorii lor, părăsesc calea adevărului. Ei nu au recunoscut promisiunea dublă pe care DUMNEZEU a făcut-o lui Avraam. Ei recunosc promisiunea mesianică a mântuirii spirituale prin „sămânţa unică” —Hristos .

Promisiunea „marelui neam” este de natură naţională şi nu se referă la „o singură sămânţă” sau la urmaşii despre care se vorbeşte în ***Galateni 3:16***; Nu se referă laHristosHristos , deşi el a fost bineînţeles şi un fiu al lui Avraam şi un fiu al lui DUMNEZEU, ci la multele „seminţe”, adică la o mulţime de urmaşi. Acest fapt este confirmat clar de DUMNEZEU în repetarea ulterioară a promisiunii sale.

Israelul va fi alcătuit din multe naţiuni

Acordaţi o atenţie deosebită formulării promisiunilor şi învaţă să le înţelegi!

(***Geneza 17,1 - 5***):

> ***1.*** *Cînd a fost Avram în vîrstă de nouăzeci și nouă ani, Domnul i S-a aratat, și i-a zis: „Eu sînt DUMNEZEUl Cel atotputernic. Umblă înaintea Mea, și fii fără prihană.*
> ***2.*** *Voi face un legămînt între Mine și tine, și te voi înmulți nespus de mult".*
> ***3.*** *Avram s-a aruncat cu fața la pămînt; și DUMNEZEU i-a vorbit astfel:*
> ***4.*** *„Iată legămîntul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri.*

Aici DUMNEZEU condiționează promisiunea lui ca Avraam să-l asculte şi să ducă o viață dreaptă. În plus, vedem că acum vorbim nu doar despre un „popor mare", ci despre „multe popoare". Acest lucru arată, de asemenea, că nu vorbim despre „o sămânță",Hristos . Următorul verset biblic confirmă acest lucru: (***Vers 6***):

> ***6.*** *Te voi înmulți nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărați*[mai mult decât unul]*.*

Vedem: Despre aceste popoare şi regi se spune că provin direct de la Avraam ca descendenţi fizici ai lui. Se vorbeşte despre „multe seminţe", nu despre un singur descendent (IsusHristos), prin care numai aici şi acolo poate individual deveni copil a lui Avraam în sens spiritual, fiind născut spiritual prin el. (***Gal. 3:29***).

> ***29.*** *Și dacă sînteți ai lui Hristos , sînteți „sămînța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*

Risipiţi, creştinii individuali nu formează naţiuni.
Deşi biserica este într-adevăr menţionată ca „preoţia împărătească, poporul sfânt" (***1 Petru 2:9***),

> ***9.*** *Voi însă sînteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfînt, un popor, pe care DUMNEZEU Și l-a cîștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întunerec la lumina Sa minunată;*

dar biserica lui Hristos nu este împărţită în „multe naţiuni". Această promisiune este naţională, nu spirituală.
(***Geneza 17:7***)

> ***7. Voi pune legămîntul Meu între Mine și tine și sămînța ta după tine din neam în neam;*** *acesta va fi un legămînt vecinic, în puterea căruia, Eu voi fi DUMNEZEUl tău și al seminței tale după tine.*

„Descendenţi" este la plural. (***Vers 8***)

> ***8.*** *Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpînire vecinică; și Eu voi fi DUMNEZEUl lor. "*

„Țara" este o posesie materială; este promisă „ține și generației tale de după tine" (ca pluralitate). DUMNEZEU vrea să fie DUMNEZEUl „lor" şi nu DUMNEZEUl „lui". Forma de plural este folosită şi în ***versetul 9***:

> ***9.*** *DUMNEZEU a zis lui Avraam: „Să păzești legămîntul Meu,* ***tu și sămînța ta după tine, din neam în neam****.*

Viitorul marilor naţiuni se bazează pe promisiunile lui DUMNEZEU faţă de Avraam. Pe de altă parte, speranţa vieţii veşnice pentru fiecare persoană, indiferent de naţionalitate sau culoare, se bazează pe conţinutul spiritual al acestor promisiuni, şi anume promisiunea harului prin singura „sămânţă",HristosHristos .

Ce se înțelege prin „țară" și „popor"?

Făgăduinţele făcute lui Avraam nu sunt făgăduinţe întâmplătoare, banale; mai degrabă, ele au o importanţă fundamentală deoarece reprezintă baza apariţiei marilor puteri mondiale, precum şi pentru mântuirea fiecărui individ şi pentru speranţa omului pentru viaţa veşnică. Sunt promisiuni de o semnificaţie copleşitoare. Viitorul omenirii depinde de ele.

IsusHristos a venit „să confirme promisiunile făcute părinţilor" (***Rom. 15:8***).

> ***8. Hristos*** *a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credincioșia lui DUMNEZEU, și să întărească făgăduințele date părinților;*

„Părinţii" sunt Avraam, Isaac şi Israel.

După 430 de ani, DUMNEZEU şi-a creat naţiunea Israel — urmaşi ai lui Avraam, Isaac şi Iacov, care a fost redenumit de DUMNEZEU în Israel. DUMNEZEU l-a chemat pe Moise să-i conducă pe aceşti oameni din robia egipteană către ţara făgăduită. DUMNEZEU se asigurase ca Moise să primească o educaţie şi o pregătire adecvate acestei sarcini la curtea Faraonului. După această pregătire tehnică, DUMNEZEU l-a chemat „în afară" din lume pentru a-i scoate pe urmaşii lui Avraam, Isaac şi Iacov din sclavia egipteană.

De ce un popor ales?

Încă o dată revenim la întrebarea: De ce i-a făcut DUMNEZEU pe evrei „poporul ales”? De ce, din moment ce nu le-a făcut accesibil Duhul Sfânt?

Un punct de remarcat: probabilitatea este ca acest popor să fie în întregime - sau aproape în întregime - din rasa albă, neamestecat încă de la creaţie.

După ce Iacov şi fiii şi familiile lui s-au mutat în Egipt la cererea lui Iosif, ei au trăit în ţara Gosen, geografic separat de principalele centre ale populaţiei Egiptului.

În acest context, revenim pe scurt la Avraam. El nu a permis fiului său Isaac, născut din Sara, să se căsătorească cu o femeie canaanită. Mai degrabă, el şi-a trimis cel mai mare slujitor la familia sa din Mesopotamia pentru a găsi o soţie pentru Isaac. El i-a poruncit (***Geneza 24:3***):

> ***3.*** *și te voi pune să juri, pe Domnul, DUMNEZEUl cerului și DUMNEZEUl pământului, că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele Cananiților, în mijlocul cărora locuiesc,*

Iacov — generaţia următoare — s-a căsătorit cu Lea şi Rahela, fiicele lui Laban, nepotul lui Avraam, care locuia în ţara lui Haran, fratele lui Avraam. Întreaga populaţie a lui Haran provenea din neamul lui Avraam.

Iacov a avut şase fii de la Lea şi doi de la Rahela — toţi descendenţi din rasa iniţială — şi câte doi din slujnicele Rahelei şi ale Leei, doisprezece în total. De asemenea, slujnicele Leei şi Rahelei erau, fără îndoială, evreie curate. Aceşti doisprezece fii au devenit strămoşii celor douăsprezece seminţii ale naţiunii lui Israel.

Moise a fost chemat de DUMNEZEU şi instruit încă de la naştere pentru sarcinile sale. Aaron, fratele său, i-a fost purtător de cuvânt. (Moise însuşi s-a bâlbâit.)

În plăgile pe care DUMNEZEU le-a adus asupra egiptenilor, DUMNEZEU a întors zeii egipteni şi obiectele de cult împotriva lor pentru a le arăta că aceştia nu erau zei. Iubirea lui DUMNEZEU s-a arătat şi în trimiterea urgiilor.

Ultima plagă a urmat sacrificiului în a 14-a zi la ***Pesah*** în prima lună a calendarului sfânt (primăvara). În noaptea de 15 israeliţii au părăsit Egiptul. Au ajuns la Marea Roşie. Între timp, Faraon s-a răzgândit şi i-a urmărit cu armata sa.

Copiii lui Israel ajunseseră la Marea Roşie şi aici trebuiau să se oprească, ca morţi. Nu puteau să înoate cu femeile şi copiii. În spatele lor se află armata

lui Faraon. Nu puteau face nimic. Au fost prinşi în capcană - neputincioşi. Aici au fost nevoiţi să se încreadă complet în DUMNEZEU!

În Egipt, DUMNEZEU îi eliberase din robie printr-o serie de plăgi supranaturale. Şi acum DUMNEZEU a făcut să se despartă Marea Roşie de ambele părţi, astfel încât s-a deschis un drum uscat spre cealaltă parte înaintea israeliţilor uimiţi.

Israeliţii au trecut. De cealaltă parte, s-au uitat înapoi şi au văzut pe egipteni urmându-i. Când egiptenii se aflau cu toţii pe fundul mării, DUMNEZEU a făcut ca apa să inunde peste ei, înecând întreaga oştire.

Promisiuni încălcate

Mai târziu, israeliţii şi-au aşezat corturile la muntele Sinai.

DUMNEZEU nu i-a făcut poporul său, sub stăpânirea lui teocratică, fără acordul lor.

Prin Moise, DUMNEZEU le-a prezentat propunerea sa. Dacă ei ar asculta de legile stăpânirii Sale, atunci DUMNEZEU i-ar binecuvânta şi i-ar face cea mai bogată şi mai puternică naţiune.

Făgăduinţele dreptului de întâi născut al lui DUMNEZEU acopereau numai lucruri materiale şi naţionale — nu mântuirea spirituală.

Poporul a fost de acord. Astfel a devenit naţiunea aleasă de DUMNEZEU. Aleasă - pentru ce?

Aceasta este ceea ce ştim: ceea ce a intenţionat DUMNEZEU pentru israeliţi a fost în *pregătirea Împărăţiei lui DUMNEZEU* — restabilirea stăpânirii lui DUMNEZEU pe pământ, în baza căreia toţi oamenii vor avea într-o zi ocazia de a obţine mântuirea!

Fără îndoială, un motiv a fost păstrarea liniei originale de generaţie a lui Sem. Dar au fost mai multe.

Naţiunile dobândiseră cunoştinţe. După răzvrătirea lui Adam, orizontul de cunoaştere al omului s-a limitat la lucruri fizice şi materiale.

Dar oamenii şi-au spus, ca şi oamenii educaţi şi oamenii de ştiinţă de astăzi: „Dă-ne suficiente cunoştinţe şi vom rezolva toate problemele şi vom elimina toate relele — vom crea Utopia!”.

Până în acest moment, cunoaşterea spirituală şi împlinirea au fost negate omenirii de către DUMNEZEU. Acum DUMNEZEU s-a hotărât să pună înaintea omului legea lui, modul lui de guvernare, modul lui de viaţă! El a vrut să demonstreze lumii că fără Duhul Său Sfânt, oamenii erau incapabili să

absoarbă şi să aplice o astfel de cunoaştere a adevăratelor principii ale vieţii. El a vrut să le arate că toată cunoaşterea spirituală a rămas închisă minţii umane cu spiritul său „unic" fără intervenţia Duhului Sfânt — că omul nu îşi putea rezolva problemele sau să elimine relele existenţei sale pe cont propriu. În acest scop, poporul lui Israel trebuia să-l slujească drept „cobai". DUMNEZEU a ales o naţiune care era aproape perfectă în genealogia şi descendenţa ei.

Deci DUMNEZEU a făcut un legământ cu israeliţii, care i-a făcut poporul Său. Legământul a reprezentat, de asemenea, un legământ de căsătorie: Israel, femeia, i-a promis soţului ei, DUMNEZEU, să fie ascultător. Legământul a reprezentat o imagine fizică a Noului Legământ spiritual care avea să apară mai târziu. Şi ce s-a dovedit prin acest lucru?

Moștenirea Israelului de facilități și mediu

Aici era un popor de descendenţă aproape pură şi predispoziţie de credinţă în DUMNEZEU din Avraam, Isaac şi Israel. Două lucruri fac din om ceea ce devine în viaţă: predispoziţia şi mediul în care se trăieşte. Predispoziţia include ceea ce a primit la naştere precum sănătatea, inteligenţa sau trăsăturile de caracter. Mediul include toate influenţele şi automotivaţiile externe — bune sau rele.

Predispoziţia, dacă este bună şi pozitivă, dă un avans. Un mediu inspirator, influenţa stimulatoare şi motivaţia adecvată pot aduce îmbunătăţiri suplimentare. Un astfel de mediu poate conduce o persoană cu genetică mai puţin bună să reuşească în viaţă.

Pe de altă parte, **mediul descurajator, influenţa proastă şi motivaţia negativă pot conduce o persoană cu o predispoziţie excelentă la eşec** în viaţă.

DUMNEZEU a dat poporului Său ales un început bun — chiar dacă au venit din robie — cu darul natural al unei eredităţi de primă clasă. DUMNEZEU i-a eliberat din sclavagism şi i-a adus la un nou început. Se poate spune că toate condiţiile au fost foarte bune.

Şi acum: pentru ce? Pentru ce şi-a pregătit DUMNEZEU poporul Israel şi a făcut din el o naţiune?

Să ne gândim de ce DUMNEZEU a creat oamenii în primul rând!
prin om! El creează în om caracterul spiritual perfect, sfânt, drept al lui DUMNEZEU! Şi aceasta, la rândul său, ar trebui să devină o condiţie

prealabilă pentru restabilirea guvernării lui DUMNEZEU pe întreg pământul. Şi, în plus, o condiţie prealabilă pentru crearea a miliarde de fiinţe asemănătoare lui DUMNEZEU, care într-o zi vor da ultima tuşă universului încă neterminat, vor completa şi finaliza crearea acestuia! Şi ce altceva?

DUMNEZEU nu ne-a dezvăluit încă ce mai presupune scopul Său!

Tot ceea ce a făcut DUMNEZEU de la crearea primilor oameni a servit treptat pentru a realiza marele scop al lui DUMNEZEU!

Imaginea Împărăției lui DUMNEZEU

Scopul imediat de până acum în istoria omenirii este: pregătirea împărăţiei lui DUMNEZEU, în care ordinea globală de guvernare a lui DUMNEZEU va fi restaurată!

Împărăţia lui DUMNEZEU este familia lui DUMNEZEU concepută şi născută, care va apărea la cea de-a doua venire a lui Hristos , printr-o înviere precum şi printr-o transformare imediată! Şi prin fiii concepuți şi născuți ai lui DUMNEZEU nu mă refer la ceea ce susține acum răspândita concepție greşită despre "născut din nou" — şi anume că oricine „mărturiseşte pe Hristos ” este deja „născut din nou” în viaţa sa de om.

Aceasta este o erezie rea prin care Satan i-a orbit pe cei (marea masă de aşa-numiţi „creştini”) care au „acceptat” convertirea falsă. Poate că au făcut-o cu bună credinţă, dar încă sunt înşelaţi. Şi o persoană amăgită nu ştie că este amăgită — poate că a acţionat complet sincer.

Să ne gândim: ce rol joacă poporul Israel din Vechiul Testament în pregătirea treptată a Împărăţiei lui DUMNEZEU?

Guvernarea în Împărăția lui DUMNEZEU

În primul rând, Avraam era o persoană cu calităţi de calificare remarcabile. În învierea şi împărăţia lui DUMNEZEU, el va ocupa, fără îndoială, o poziţie direct sub Hristos însuşi împreună cu fiii săi Isaac şi Israel. Împărăţia lui DUMNEZEU va fi o împărăţie spirituală, care include atât biserica, cât şi statul — în întreaga lume. Aceştia devin în comuniune, probabil în rang imediat dupăHristos şi vor domni peste biserică şi stat.

Moise — pe care DUMNEZEU l-a făcut conducătorul şi legiuitorul poporului (deşi adevăratul legislator este DUMNEZEU Tatăl) — va fi probabil următorul în rândul comunităţii Avraam-Isaac-Iacov, el va conduce probabil guvernele

naționale ale lumii în următorul mileniu. În această funcţie, Josua – succesorul său la acea vreme – va fi probabil asistentul său.

Acum, cum rămâne cu poporul Israel în ansamblul său?

Israeliții, în ciuda dispoziției lor favorabile, ***au eşuat total în a se califica***. Când DUMNEZEU le-a prezentat oferta Sa de a-i face naţiunea lui, ei au promis: „Vom face tot ce a spus Domnul” (***Exod 19:8***).

8. *Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!“ Moise a spus Domnului cuvintele poporului.*

Dar apoi şi-au încălcat cuvântul şi s-au răzvrătit. Ei erau într-o „relaţie bărbat-femeie” cu Domnul DUMNEZEU.

Dar Domnul a spus mai târziu despre ei: „Dar casa lui Israel nu mi-a fost credincioasă, precum nu este credincioasă femeia din pricina iubitului ei...” (***Ieremia 3:20***).

20. *Dar, cum este necredincioasă iubitului său o femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!*"

Naţiunea lui Israel sub Moise era un singur popor împărţit în douăsprezece triburi. Ţara făgăduită se numea atunci Canaan. Canaaniţii o stabiliseră. Dar DUMNEZEU făgăduise această ţară urmaşilor lui Avraam! Nu a fost proprietatea canaaniţilor sau a altor grupuri de oameni care s-au stabilit acolo.

Când DUMNEZEU i-a trimis pe cei peste două milioane de israeliți ai săi acolo, le-a poruncit prin Moise: „După ce vei trece Iordanul în ţara Canaanului, îi vei izgoni pe toţi locuitorii dinaintea ta şi vei nimici toţi idolii lor şi toate chipurile lor turnate... şi vei stăpâni ţara şi vei locui în ea; pentru că ţi-am dat ţara ca să o stăpâneşti... Dar dacă nu izgoniți pe locuitorii țării dinaintea voastră, cei care rămân în ochii voştri vor deveni spini pentru voi şi în laturile voastre şi vă vor chinui în ţara în care locuiţi.” (***Numerele 33, 51 - 53 și 55-56***).

51. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: «Dupăce veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului,
52. să izgoniți dinaintea voastră pe toți locuitorii țării, să le dărîmați toți idolii de piatră, să le nimiciți toate icoanele turnate, și să le nimiciți toate înălțimile pentru jertfe.
53. Să luați țara în stăpînire, și să vă așezați în ea; căci Eu v-am dat țara aceasta, ca să fie moșia voastră.

55. Dar dacă nu veți izgoni dinaintea voastră pe locuitorii țării, aceia dintre ei pe cari îi veți lăsa, vă vor fi ca niște spini în ochi și ca niște ghimpi în coaste: vă vor fi vrăjmași în țara în care veți merge să vă așezați.
56. Și vă voi face și vouă cum hotărîsem să le fac lor."

Despărțiți național și religios

E timpul să înţelegem!

Această naţiune – Israel – a fost naţiunea lui DUMNEZEU. Numai: a fost o naţiune fizică, nu una spirituală. Cu toate acestea, DUMNEZEU le-a dat biserica Sa, precum şi un guvern naţional şi o religie. DUMNEZEU a vrut să-i ţină separaţi fizic de alte naţiuni – atât la nivel naţional (ca popor), cât şi religios.

Legăturile conjugale cu popoarele vecine ar da două rezultate: I-ar duce la idolatrie şi i-ar schimba dispoziţiile culturale şi ereditare.

Israeliții *nu L-au ascultat pe DUMNEZEU*!

Mult mai târziu, după captivitatea atât a Israelului, cât şi a lui Iuda, DUMNEZEU a trimis un grup de evrei din Babilon înapoi la Ierusalim pentru a construi al Doilea Templu. Ei erau sub conducerea guvernatorului Zorobabel.

Această colonie includea, printre alţii, pe profeţii Ezra şi Neemia. Contrar poruncii lui DUMNEZEU, coloniştii evrei au început să intre în căsătorii cu canaaniți, hitți, periziți, iebusiți şi alții; „Poporul sfânt [nu avea încă Duhul Sfânt] s-a amestecat cu popoarele ţării..." (***Ezra 9:2***).

2. *Căci și-au luat neveste din fetele lor pentru ei și pentru fiii lor, și au amestecat neamul(o traducere mai bună este —SĂMÂNŢA sfântă—) sfînt cu popoarele țărilor acestora. Și căpeteniile și dregătorii au fost cei dintîi cari au săvîrșit păcatul acesta."*

Profetul Ezra *s-a mâniat*! El s-a dus înaintea adunării şi a spus: „Aţi rupt credinţa în Domnul luând soţii străine şi astfel sporind vinovăţia lui Israel... despărţiţi-vă de oamenii ţării şi de femeile străine" (***Ezra 10:10-11***).

10. *Preotul Ezra s-a sculat și le-a zis: „Ați păcătuit luînd femei străine, și ați făcut pe Israel și mai vinovat.*
11. *Mărturisiți-vă acum greșala înaintea Domnului, DUMNEZEULUI părinților voștri, și faceți voia Lui! Despărțiți-vă de popoarele țării și de femeile străine."*

Isus era din semința iudeilor şi era necesar ca el să fie din aceeaşi rasă ca Noe. Cu toate acestea: Vechiul Legământ cu Israel din Sinai a fost

premergătorul şi imaginea simbolică a Noului Legământ. Aceasta se va încheia cu biserica Noului Testament, care este Israelul spiritual şi Iuda (*Ier. 31, 31*; *Evr. 8: 6 și 10*).

31. *„Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.*

———

6. *Dar acumHristos a căpătat o slujbă cu atît mai înaltă cu cît legămîntul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.*

10. *Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi DUMNEZEUl lor, și ei vor fi poporul Meu*.

Câţiva l-au ascultat pe DUMNEZEU chiar şi în Vechiul Testament; Ei au devenit profeţi şi aparţin astfel fundamentului(„temelia”) Bisericii lui DUMNEZEU din Noul Testament. Biserica este construită pe temelia solidă a profeţilor (Vechiul Testament) şi a apostolilor (Noul Testament), însuşi IsusHristos este „piatra de temelie” (*Efes. 2, 20*).

20. *fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind IsusHristos .*

Printre ei, Ilie va deveni probabil capul bisericii mondiale (sub Hristos şi Avraam-Isaac-Israel). Ioan Botezătorul va fi probabil sub Ilie. Există indicii că profetul Daniel va conduce naţiunile neamurilor şi va sta sub Moise şHRISTOS .

Îndeplinirea rolului lor, în ciuda oricărei rezistențe

În ce mod a jucat poporul antic al lui Israel un rol în pregătirea Împărăției lui DUMNEZEU?

Am menționat deja că intelectualii şi învățații acestei lumi cred: cu suficiente cunoştinţe furnizate, fiinţa omenească trupească şi muritoare, poate rezolva toate problemele.

DUMNEZEU a permis lui Israel şi Iuda să ofere dovezi practice de-a lungul multor generaţii şi multe secole că, fără Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU, chiar şi cei mai buni oameni nu pot rezolva relele şi nemulţumirile de pe pământ!

În ultimii douăzeci de ani am vorbit cu mulţi şefi de guvern din Europa, Asia, Africa şi America de Sud. Principalii politicieni în China cred, dupa cum am menționat eu, că dacă comunismul va atinge dominaţia mondială, va rezolva

toate problemele şi relele. Dar mulți regi, împărați, preşedinți şi premieri cu care am vorbit în privat îşi dau seama acum, că rezolvarea problemelor depăşeşte orice putere omenească. Şi asta le-am spus clar liderilor Republicii Populare Chineze.

Problemele şi relele sunt în esenţă de natură spirituală. Iar mintea omenească trupească fără Duhul lui DUMNEZEU nu poate face faţă problemelor spirituale.

Secolele din vechiul Israel au dovedit acest lucru!

Cu excepţia lui Israel, DUMNEZEU nu dăduse omenirii nicio cunoaştere a principiilor corecte ale vieţii. DUMNEZEU mai tîrziu le-a dat israeliţilor legile şi rânduielile sale, precum şi legea lui spirituală. Dar nici măcar aceste legi perfecte nu ar putea rezolva problemele — fără Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU!

DUMNEZEU ar fi putut spune pur şi simplu: Eu sunt DUMNEZEU, credeți-mă pe cuvânt. Dar el a demonstrat şi prin Israel că omul este neputincios fără Duhul Sfânt! Cu siguranţă, oamenii puteau chiar să-L cheme pe DUMNEZEU pentru ajutor. Dar ei nu aveau încă spiritul Lui în ei.

Acest lucru trebuie subliniat din nou: Când Adam, primul om, a respins pomul vieţii şi şi-a asumat cunoaşterea binelui şi a răului pentru sine, şi-a limitat puterea şi capacitatea de a face bine la orizontul minţii sale umane.

În natura omenească există binele precum şi răul. „Binele" este un atribut spiritual, nu o acţiune fizică sau materială Dacă Adam ar fi mâncat din pomul vieţii, Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU ar fi intrat în el şi l-ar fi unit cu DUMNEZEU ca Fiu al lui DUMNEZEU. Duhul Sfânt înseamnă mai mult decât simpla cunoaştere a binelui. Nu cel care ascultă legea (binelui), ci cel care împlineşte legea este cel care devine neprihănit (***Romani 2:13***).

> ***13.*** *Pentrucă nu cei ce aud Legea, sînt neprihăniți înaintea lui DUMNEZEU, ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socotiți neprihăniți.*

Iubirea este împlinirea legii, dar nu înseamnă dragoste omenească. Ceea ce este nevoie este dragostea lui DUMNEZEU, „căci dragostea lui DUMNEZEU a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt" (***Romani 5:5***).

> ***5.*** *Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentrucă dragostea lui DUMNEZEU a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat.*

DUMNEZEU şi-a descoperit legea Sa naţiunii lui Israel. Unul dintre motivele existenţei acestei naţiuni a fost acela de a dovedi prin experienţa omenească că omul nu poate fi neprihănit fără Duhul lui DUMNEZEU.

Astfel, în acest moment, este dată o scurtă descriere a istoriei acestei naţiuni şi a naţiunilor păgâne ale acestei lumi.

O declaraţie şi o promisiune foarte importante au fost prezentate poporului lui Israel, găsite în ***Levitic 26***.

Binecuvîntarea.

1. Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sînt Domnul, DUMNEZEUl vostru.
2. Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locașul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.
3. Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,
4. vă voi trimete ploi la vreme, pămîntul își va da roadele, și pomii de pe cîmp își vor da rodurile.
5. Abea veți treiera grîul, și veți începe culesul viei, și culesul viei va ține pînă la sămănătură; veți avea pîne din belșug, veți mînca și vă veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră.
6. Voi da pace în țară, și nimeni nu vă va turbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice, și sabia nu va trece prin țara voastră.
7. Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.
8. Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.
9. Eu Mă voi întoarce spre voi, vă voi face să creșteți, vă voi înmulți, și Îmi voi ține legămîntul Meu cu voi.
10. Veți mînca din roadele cele vechi, și veți scoate afară pe cele vechi, ca să faceți loc celor noi.
11. Îmi voi așeza locașul Meu în mijlocul vostru, și sufletul Meu nu vă va urî.
12. Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi DUMNEZEUl vostru, și voi veți fi poporul Meu.
13. Eu sînt Domnul, DUMNEZEUl vostru, care v-am scos din țara Egiptului, care v-am scos din robie; Eu am rupt legăturile jugului vostru, și v-am făcut să mergeți cu capul ridicat.

Blestemul.

14. Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,
15. dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul vostru urăște rînduielile Mele, așa încît să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legămîntul Meu,

16. iată ce vă voi face atunci. Voi trimete peste voi groaza, lingoarea și frigurile, cari vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămînța o veți sămăna în zădar, căci o vor mînca vrăjmașii voștri.
17. Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar.
18. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
19. Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier, și pămîntul de aramă.
20. Vi se va istovi puterea fără folos: pămîntul vostru nu-și va da roadele, și pomii de pe pămînt nu-și vor da rodurile.
21. Dacă și după aceasta vă veți împotrivi, și nu veți voi să Mă ascultați, vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
22. Voi trimete împotriva voastră fiarele de pe cîmp, cari vă vor lăsa fără copii, vă vor nimici vitele, și vă vor împuțina; așa că vă vor rămînea drumurile pustii.
23. Dacă pedepsele acestea nu vă vor îndrepta, și dacă vă veți împotrivi Mie,
24. Mă voi împotrivi și Eu vouă, și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
25. Voi face să vină împotriva voastră sabie, care va răsbuna călcarea legămîntului Meu; și cînd vă veți strînge în cetățile voastre, voi trimete ciuma în mijlocul vostru, și veți fi dați în mînile vrăjmașului.
26. Cînd vă voi trimete lipsă de pîne, zece femei vă vor coace pîne într-un singur cuptor, și vi se va da pînea cu cîntarul; veți mînca, dar nu vă veți sătura.
27. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, și dacă vă veți împotrivi Mie,
28. Mă voi împotrivi și Eu vouă cu mînie, și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
29. Veți mînca pănă și carnea fiilor voștri, veți mînca pănă și carnea fiicelor voastre.
30. Vă voi nimici înălțimile pentru jertfă, vă voi dărîma stîlpii închinați soarelui, voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, și sufletul Meu vă va urî.
31. Vă voi lăsa cetățile pustii, vă voi pustii locașurile sfinte, și nu voi mai mirosi mirosul plăcut al tămîii voastre.
32. Voi pustii țara, așa că vrăjmașii voștri cari o vor locui vor rămînea încremeniți văzînd-o.

33. Vă voi împrăștia printre neamuri, și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustiită, și cetățile voastre vor rămînea pustii.
34. Atunci țara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cît va fi pustiită și cît veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni, și se va bucura de Sabatele ei.
35. Tot timpul cît va fi pustiită, va avea odihna pe care n-o avusese în anii voștri de Sabat, cînd o locuiați.
36. În inima acelora dintre voi cari vor mai rămînea în viață, în țara vrăjmașilor lor, voi băga frica; și îi va urmări pănă și foșnetul unei frunze suflate de vînt; vor fugi ca de sabie, și vor cădea fără să fie urmăriți.
37. Se vor prăvăli unii peste alții ca înaintea săbiei, fără să fie urmăriți. Nu veți putea să stați în picioare în fața vrăjmașilor voștri;
38. veți pieri printre neamuri, și vă va mînca țara vrăjmașilor voștri.
39. Iar pe aceia dintre voi cari vor mai rămînea în viață, îi va apuca durerea pentru fărădelegile lor, în țara vrăjmașilor lor; îi va apuca durerea și pentru fărădelegile părinților lor.
Primirea din nou.
40. Își vor mărturisi fărădelegile lor și fărădelegile părinților lor, călcările de lege pe cari le-au săvîrșit față de Mine, și împotrivirea cu care Mi s-au împotrivit, păcate din pricina cărora
41. și Eu M-am împotrivit lor, și i-am adus în țara vrăjmașilor lor. Și atunci inima lor netăiată împrejur se va smeri, și vor plăti datoria fărădelegilor lor.
42. Atunci Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu cu Isaac și de legămîntul Meu cu Avraam, și Îmi voi aduce aminte de țară.
43. Țara însă va trebui să fie părăsită de ei, și se va bucura de Sabatele ei în timpul cînd va rămînea pustiită departe de ei; și ei vor plăti datoria fărădelegilor lor, pentrucă au nesocotit poruncile Mele, și pentrucă sufletul lor a urît legile Mele.
44. Dar, și cînd vor fi în țara vrăjmașilor lor, nu-i voi lepăda de tot, și nu-i voi urî pănă acolo încît să-i nimicesc de tot, și să rup legămîntul Meu cu ei; căci Eu sînt Domnul, DUMNEZEUl lor.
45. Ci Îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul legămînt, prin care i-am scos din țara Egiptului, în fața neamurilor, ca să fiu DUMNEZEUl lor. Eu sînt Domnul."
46. Acestea sînt rînduielile, poruncile și legile, pe cari le-a statornicit Domnul între El și copiii lui Israel, pe muntele Sinai, prin Moise.

Citez din nou din cartea mea, ***The USA and Britain in Prophecy, p. 110***:

Profeția hotărâtoare

În profeţia centrală din Leviticul 26, DUMNEZEU reafirmă promisiunile dreptului de întâi născut pentru vremea lui Moise; Aceste promisiuni au fost însă supuse unor condiţii foarte specifice. Efraim şi Manase, triburile întâi născute, au trăit împreună cu celelalte triburi; toate triburile împreună au fost un singur popor. DUMNEZEU li sa adresat tuturor; căci ascultarea de legile lui DUMNEZEU ar fi adus binecuvântări nemăsurate nu numai lui Efraim şi Manase, ci inevitabil întregului popor.

Acesta este modul în care DUMNEZEU le-a numit mai întâi în mod specific acele două dintre cele zece porunci, dacă o persoană acceptă să-L creadă pe DUMNEZEU şi să-L asculte cu credinţă.

DUMNEZEU a spus: „Să nu vă faceţi idoli şi să nu ridicaţi nici un chip sau monument... ca să vă închinaţi înaintea lui; căci Eu sunt Domnul DUMNEZEUl tău. Păzeşte Sabatele Mele...” (***Levitic 26:1-2***).

> **1.** Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sînt Domnul, DUMNEZEUl vostru.
> **2.** Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locașul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.

Pentru ca marile făgăduinţe ale dreptului de întâi născut să se împlinească atunci, israeliţii au trebuit să respecte anumite condiţii.

A fost un mare "dacă". DUMNEZEU a spus: “Dacă umblați în legile Mele şi păziți poruncile Mele şi le faceți, vă voi da ploaie la vremea potrivită, ca pământul şi pomii câmpului să-şi dea roadele” (versetele 3-4).

> ***3.*** *Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,*
> ***4.*** *vă voi trimete ploi la vreme, pământul își va da roadele, și pomii de pe cîmp își vor da rodurile.*

Toată bogăția vine de dinpământ şi poporul lui Israel trebuie binecuvântat cu o recoltă mare după alta.

„Voi da pace în țară, şi nimeni nu vă va turbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice, şi sabia nu va trece prin țara voastră.”(versetul 6) Ce binecuvântare!

Ce le-a promis DUMNEZEU israeliţilor în cazul în care ar fi fost atacaţi (versetul 7-8)?

> ***7.*** *Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.*
> ***8.*** *Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.*

În cele din urmă, DUMNEZEU reafirmă (versetul 9):

> ***9.*** *Eu Mă voi întoarce spre voi, vă voi face să creșteți, vă voi înmulți, și Îmi voi ține legământul Meu cu voi.*

Marele „DACĂ”

Dar ce ar trebui să se întâmple dacă Israelul nu respectă condiţiile? Raspunsul il gasim in versetul 14-17:

> ***14.*** *Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,*
> ***15.*** *dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul vostru urăște rînduielile Mele, așa încît să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legămîntul Meu,*
> ***16.*** *iată ce vă voi face atunci. Voi trimete peste voi groaza, lingoarea și frigurile, cari vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămînța o veți sămăna în zădar, căci o vor mînca vrăjmașii voștri.*
> ***17.*** *Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar. (Și Îmi voi întoarce fața împotriva ta și vei fi înfrânt înaintea vrăjmașilor tăi și cei ce te urăsc vor stăpâni peste tine.)*

Acest lucru înseamnă în mod evident că, în caz de neascultare, Israelul va fi invadat, învins şi din nou adus în sclavie. Să nu uităm că DUMNEZEU tocmai eliberase acest popor din sclavia egipteană...

(***Următorul citat începe de la pagina 122.***)

Profeticul „de şapte ori”

Revenind la Leviticul 26, Vers. 18:” *Dacă, cu toate acestea, nu Mă veţi asculta, vă voi pedepsi de şapte ori mai mult...”*

Formularea din Levitic 26, „Te voi pedepsi şi mai mult ***de şapte ori*** pentru păcatele tale” şi evenimentele istorice în sine, şi anume împlinirea acestei profeţii, să demonstreze că vorbim despre durata a şapte „timpuri” (ani) profetice. Şapte ani a câte 360 de zile fac fiecare un total de 2520 de zile. Acum, dacă fiecare zi înseamnă un an de pedeapsă... asta înseamnă că binecuvântările promise ar trebui reţinute pentru o perioadă de 2.520 de ani. Exact asta s-a întâmplat!

Această pedeapsă naţională — retragerea promisiunii ca drept de întâi născut, şi anume prosperitatea şi poziţia dominantă —valabilă numai pentru casa lui Israel, condusă de semințiile lui Efraim şi Manase.

Modul în care aceste promisiuni s-au împlinit exact în jurul anului 1800 reprezintă una dintre cele mai uimitoare împliniri ale profeţiei din Biblie şi din istoria omenirii. Această împlinire, pas cu pas, este descrisă în detaliu în cartea noastră gratuită **The UNITED STATES and BRITAIN in PROPHECY.**

Națiunea Israel a promis să asculte de DUMNEZEU, dar ei nu au făcut-o niciodată; chiar şi atunci când Moise era pe Muntele Sinai, primind instrucțiuni de la DUMNEZEU, oamenii au făcut un obiect de cult, viţelul de aur, şi i s-au închinat. Din cauza nemulţumirii lor, a lipsei lor de credinţă, a

neascultării lor, DUMNEZEU i-a ţinut pe israeliţi departe de Ţara Făgaduinței timp de patruzeci de ani.

La sfârşitul a patruzeci de ani, Moise a murit. Sub Iosua, israeliţii au trecut Iordanul şi au intrat în Ţara Făgăduinţei. În timpul vieţii lui Iosua, ei au ascultat oarecum de DUMNEZEU, dar doar parţial.

După moartea lui Joshua, fiecare a făcut ceea ce credea că este corect. Neascultarea faţă de DUMNEZEU a dus la căderea oamenilor în robie la regii vecini, poi au strigat către DUMNEZEU după ajutor şi DUMNEZEU a trimis un conducător să-i elibereze. Apoi din nou captivitate, eliberare etc.

Israelul solicită un rege omenesc

După câteva generații, DUMNEZEU le-a dat un profet ca cap şi conducător: Samuel. După un timp, poporul a cerut un rege omenesc, aşa cum a fost obiceiul printre naţiunile vecine. DUMNEZEU i-a spus lui Samuel: „Nu pe tine te resping, ci pe mine. Deoarece Samuel acţionase doar ca reprezentant al lui DUMNEZEU, în realitate DUMNEZEU era conducătorul.

DUMNEZEU le-a dat ceea ce au vrut, împăratul Saul, un conducător "mare şi remarcabil. Dar Saul nu a ascultat de DUMNEZEU, aşa că DUMNEZEU l-a înlocuit cu regele David. David nu a fost personal lipsit de păcat, dar după fiecare păcat s-a pocăit şi s-a convertit. David a devenit un „om după inima lui DUMNEZEU”. El a scris o carte extrem de importantă a Bibliei – Psalmii. Cu David, DUMNEZEU a făcut un legământ necondiţionat şi irevocabil că dinastia lui, dinastia israeliţilor, nu se va stinge niciodată. În cele din urmă, tronul va fi preluat de însuşi Hristos Hamashiach , la a doua Sa venire.

Împărţirea Imperiului Israelului

Fiul lui David, Solomon, a devenit cel mai înţelept om care a trăit vreodată (în afară de Hristos). Dar el a impus impozite grele asupra poporului și, când a murit, Roboam, fiul său, a devenit rege. Poporul ia trimis lui Roboam o delegaţie cu un ultimatum. Daca reduce impozitele, vor să-l slujească; dacă nu, ei nu-l vor recunoaşte ca rege. Urmând sugestiile unor bărbaţi mai tineri dintre consilierii săi, Roboam le-a spus supuşilor săi că acum le va impune taxe şi mai aspre.

Atunci poporul s-a întors împotriva casei regale a lui David. A numit un nou rege: Ieroboam. Sub regele Solomon, el a deţinut o funcţie comparabilă cu cea de „prim-ministru”, deoarece Roboam s-a aşezat pe tronul Ierusalimului, israeliţii au ales o nouă capitală la ceva distanță, la nord de Ierusalim. (Mai târziu, sub Omri, au construit o nouă capitală nordică: Samaria.)

Seminţiile lui Iuda şi Beniamin au rămas loiale lui Roboam. Aşa s-au separat

aceste triburile Israel — de atunci au fost numite „Împărăţia lui Iuda”.

După urcarea sa pe tron, Ieroboam i-a destituit pe Leviţi ca preoţi pentru că se temea că ei vor întoarce inimile poporului înapoi la Roboam şi că, prin urmare, el va pierde noul său tron. De asemenea, a mutat sărbătorile sfinte din luna a şaptea în luna a opta. Există, de asemenea, dovezi clare că el a mutat Sabatul din a şaptea zi a săptămânii în prima zi a săptămânii, duminica. DUMNEZEU a desemnat Sabatul ca fiind legământul veşnic dintre DUMNEZEU şi Israel, trăsătura distinctivă care avea să-i deosebească pe israeliţi de toate celelalte popoare (***Exod 31:12-18***), pentru comemorarea săptămânală a lui DUMNEZEU Creatorul.

Ținerea Sabatului.
12. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
13. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.
14. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său.
15. Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.
16. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legămînt necurmat.
17. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn vecinic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pămîntul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.“
Tablele legii.
18. Cînd a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui DUMNEZEU.

Pentru că în şase zile DUMNEZEU a reînnoit (recreat) pământul, existenţa creaţiei este dovada lui DUMNEZEU.

Cele zece triburi pierdute

Astfel, poporul Israel a devenit aşa-numitele „zece triburi pierdute”. Ei pierduseră cunoaşterea şi conştientizarea Creatorului şi DUMNEZEULUI. Şi curând şi limba lor ebraică maternă. Sub nouăsprezece regi şi şapte dinastii, împărăţia celor zece triburi a lui Israel a rămas în păcat, ignorând apelurile profeţilor trimişi de DUMNEZEU. După asediul militar în jurul anului 721

î.Hr. imperiul Israel a fost cucerit de către Asiria. Israeliţii au fost duşi din casele, fermele şi satele lor ca prizonieri în Asiria, pe malul sudic al Mării Caspice.

De acolo au migrat spre nord-vest după aproximativ o sută de ani şi au devenit "cele zece triburi pierdute".

Ce s-a întâmplat cu ei rămâne în mare parte necunoscut lumii. În general, se crede că toţi israeliţii sunt evrei. Dar cuvântul 'Iuda" se referă strict la semințiile lui Iuda, Beniamin şi Levi. După izgonirea lor de către Ieroboam, leviţii s-au alăturat împărăţiei lui Iuda.

2520 ani de pedeapsă

Numărată din captivitatea Israelului, 721 î.Yesh., această naţiune a intrat într-o perioadă de pedeapsă de 2520 de ani, aşa cum a fost prezis în ***Leviticul 26***. În acest timp, promisiunea primită de Avraam — bogăție, prosperitate, măreție națională — i-a fost refuzată. Sentinţa s-a încheiat în jurul anului 1800: în acel moment, naţiunea a început să câştige o poziţie dominantă din punct de vedere politic şi economic în lume. Acest lucru trebuia să fie aşa pentru că DUMNEZEU îi promisese lui Avraam necondiţionat.

Modul în care descendenţii lor au ajuns în cele din urmă la bogăţia promisă şi la poziţia dominantă din 1800 încoace este descris în cartea noastră, ***SUA şi Marea Britanie în Profeţie***.

Să privim la împărăția lui Iuda: a fost învinsă de împăratul Nebucadneţar al Babilonului, iar evreii au fost alungați în exil.

Printre prizonierii evrei din Babilon era un tânăr foarte talentat pe nume Daniel. De la el, un profet, vine cartea cu acelaşi nume → Daniel← în Biblie.

Într-un anumit sens, DUMNEZEU l-a folosit pe Daniel ca mijlocitor între DUMNEZEU şi regele Nebucadneţar.

Dieser große heidnische König hatte das erste mehrere Länder umfassende Großreich („Imperium") der Welt organisiert. Prin Daniel, DUMNEZEU i-a făcut cunoscut regelui babilonian că DUMNEZEUl Creator domnea peste tot pământul şi că Nebucadneţar îşi poate ține tronul numai cu cunoaşterea şi voia lui DUMNEZEU. DUMNEZEU i-a dat regelui posibilitatea de a se supune domniei lui DUMNEZEU şi de a primi binecuvântările corespunzătoare.

În profeţia lui ***Daniel capitolul 2*** este descrisă o statuie uriaşă în care sunt descrise următoarele regate: Imperiul Caldean al lui Nebucadneţar, apoi Imperiul Persan, Imperiul Grec Macedonean, Imperiul Roman, în sfârşit o

structură statală care urmează să fie distrusă şi înlocuită cu Împărăţia lui DUMNEZEU, al cărui cap va fi Hristos, regele tuturor regilor care stăpâneşte pământul.

36. *Iată visul. Acum îi vom spune și tîlcuirea înaintea împăratului.*
37. *Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci DUMNEZEUl cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.*
38. *El ți-a dat în mîni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpîn peste toate acestea: tu ești capul de aur!*
39. *După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decît a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, și care va stăpîni peste tot pămîntul.*
40. *Va fi o a patra împărăție, tare ca ferul; după cum ferul sfărîmă și rupe totul, și ea va sfărîma și va rupe totul, ca ferul care face totul bucăți.*
41. *Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fer, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămînea în ea ceva din tăria ferului, tocmai așa cum ai văzut ferul amestecat cu lutul.*
42. *Și după cum degetele dela picioare erau parte de fer și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpîndă.*
43. *Dacă ai văzut ferul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum ferul nu se poate uni cu lutul.*
44. *Dar în vremea acestor împărați, DUMNEZEUl cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpînirea unui alt popor. Ea va sfărîma și va nimici toate acele împărății, și ea însăș va dăinui vecinic.*
45. *Aceasta înseamnă piatra, pe care ai văzut-o deslipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mîni, și care a sfărîmat ferul, arama, lutul, argintul și aurul. DUMNEZEUl cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întîmple după aceasta. Visul este adevărat, și tîlcuirea lui este temeinică.*"
46. *Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pămînt și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mîncare și miresme.*
47. *Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, DUMNEZEUl vostru este DUMNEZEUl dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descopere tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!*"

Imperiile Păgâne

Profeţiile din ***Daniel 7*** şi ***Apocalipsa 13*** şi ***17*** prezic unul şi acelaşi lucru.

1. *În anul dintîi al lui Belșațar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe cînd era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.*
2. *Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vînturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare.*
3. *Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.*
4. *Cea dintîi semăna cu un leu, și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, pînă în clipa cînd i s-au smuls aripile; și, sculîndu-se de pe pămînt, a stat drept în picioare ca un om, și i s-a dat o inimă de om.*
5. *Și, iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rînă; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te, și mănîncă multă carne!"*
6. *După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și i s-a dat stăpînire.*
7. *După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimîntătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fer, mînca, sfărîma, și călca în picioare ce mai rămînea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.*
8. *M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintîi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om, și o gură_, care vorbea cu trufie.*
9. *Mă uitam la aceste lucruri, pînă cînd s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrînit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lînă curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui ca un foc aprins.*
10. *Un rîu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.*
11. *Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe cari le rostea cornul acela: m-am uitat pînă cînd fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars.*
12. *Și celelalte fiare au fost desbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții pînă la o vreme și un ceas anumit.*
13. *M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrînit de zile și a fost adus înaintea Lui.*
14. *I S-a dat stăpînire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpînirea Lui este o stăpînire vecinică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.*

15. *Eu, Daniel m-am turburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimîntat.*
16. *M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo, și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tîlcuit astfel:*
17. *„Aceste patru fiare mari, sînt patru împărați, cari se vor ridica pe pămînt.*
18. *Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie.*
19. *În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, și era nespus de grozavă: avea dinți de fer și ghiare de aramă, mînca, sfărîma și călca în picioare ce rămînea;*
20. *și asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, și asupra celuilalt corn care ieșise, și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură, care vorbea cu trufie, și avea o înfățișare mai mare decît celelalte coarne.*
21. *Am văzut deasemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit,*
22. *pînă cînd a veni Cel Îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, cînd sfinții au luat în stăpînire împărăția.*
23. *El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pămînt. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfîșia tot pămîntul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.*
24. *Cele zece coarne, înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî trei împărați.*
25. *El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mînile lui timp_ de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme.*
26. *Apoi va veni judecata, și i se va lua stăpînirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.*
27. *Dar domnia, stăpînirea și puterea tuturor împărățiilor cari sînt pretutindeni supt ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!*
28. *Aici s-au sfîrșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au turburat nespus de mult gîndurile mele, și mi s-a schimbat coloarea feții; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.*

_____

1. *Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicîndu-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.*
2. *Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpînire mare.*
3. *Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pămîntul se mira după fiară.*
4. *Și au început să se închine balaurului, pentrucă dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicînd: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?"*
5. *I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.*
6. *Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui DUMNEZEU, să-I hulească Numele, cortul și pe ceice locuiesc în cer.*
7. *I s-a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.*
8. *Și toți locuitorii pămîntului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.*
9. *Cine are urechi, să audă!*
10. *Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.*
11. *Apoi am văzut ridicîndu-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur.*
12. *Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei; și făcea ca pămîntul și locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.*
13. *Săvîrșea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pămînt, în fața oamenilor.*
14. *Și amăgea pe locuitorii pămîntului prin semnele, pe cari i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pămîntului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.*
15. *I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.*
16. *Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,*
17. *și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.*

18. *Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.*

_____

1. *Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.*
2. *Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"*
3. *Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de coloare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.*
4. *Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mînă un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.*
5. *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului."*
6. *Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.*
7. *Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri?" Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.*
8. *Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -*
9. *Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia.*
10. *Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n-a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme.*
11. *Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare.*
12. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*
13. *Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor.*
14. *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*
15. *Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, sînt noroade, gloate, neamuri și limbi.*
16. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, și o vor arde cu foc.*

__17.__ Căci DUMNEZEU le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui DUMNEZEU.
__18.__ Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împărații pămîntului."

Nebucadneţar a recunoscut existenţa lui DUMNEZEU, dar nu s-a supus. La început, DUMNEZEU „nu sa amestecat" în treburile altor popoare din lume.

Imperiul caldean al lui Nebucadneţar a fost urmat de Imperiul Persan. La șaptezeci de ani după capturarea lui Iuda și distrugerea Templului lui Solomon, DUMNEZEU l-a inspirat pe regele persan Cyrus să permită unora dintre evreii capturaţi să se întoarcă la Ierusalim, pentru a construi acolo un al doilea templu.

Aceşti repatriați se aflau sub conducerea lui Serubabel. Profeții Ezra şi Neemia erau şi ei printre ei. În Ierusalim, Zorobabel a construit al doilea templu, cel în care Hristos avea să învețe aproximativ cinci sute de ani mai târziu. Cu puţin timp înainte de naşterea lui Isus, Regele Irod, care a domnit peste evrei şi a slujit romanilor, a reconstruit şi extins templul.

Cu cinci sute de ani în urmă, evreii întorşi se răspândiseră încet peste Iudeea. Oamenii din împărăția lui Israel nu aparțineau acestui popor. Ei migraseră spre vest şi nord-vest, pierzându-şi limba ebraica nativă şi chiar cunoaşterea propriei identităţi. Lumea i-a numit „Zece Triburi Pierdute". Mai multe despre aceasta mai târziu.

În timpul acestor cinci sute de ani, DUMNEZEU a trimis aşa-numiţii profeţi minori la evreii din Iudeea. Şi tot în acest timp Înțeleptii evrei au schimbat religia tradiţională mozaică în anumite puncte, transformând-o în iudaism aşa cum exista pe vremea lui Isus. Scena era pregătită pentru venirea lui.

Înapoi la cele zece seminţii ale casei lui Israel. După cum sa menţionat, ei au emigrat spre vest/nord-vest înainte de capturarea lui Iuda. Asirienii s-au stabilit în Europa Centrală, iar ***germanii sunt, fără îndoială, parţial descendenţi din Asirieni***.

Cu toate acestea, „cele zece triburi pierdute" – Imperiul Israelului – au continuat să migreze în Europa de Vest şi în Marea Britanie.

Nu se mai poate determina identitatea exactă a diferitelor triburi astăzi, dar francezii, sau cel puţin locuitorii din nordul Franţei, sunt probabil descendenţi din Reuben. Efraim şi Manase s-au mutat mai departe în Insulele Britanice. Au devenit un popor de colonizatori şi, conform profeţiei, aveau să-şi piardă din nou prima colonie.

Fiilor lui Iosif li se dă numele de "Israel"

Iacov aflat pe moarte – care fusese redenumit Israel – a transferat binecuvântarea dreptului de întâi născut celor doi fii ai lui Iosif: Efraim şi Manase. Iacov, care era atât de orb pe patul de moarte încât nu-i mai putea recunoaşte pe băieţi, şi-a încrucişat braţele, „el şi-a întins mâna dreaptă şi a pus-o pe capul lui Efraim cel mai mic, iar mâna sa stângă pe capul lui Manase, încrucişându-şi braţele, deşi Manase era primul născut. Şi l-a binecuvântat pe Iosif şi a zis: DUMNEZEUl înaintea căruia au umblat părinţii mei Avraam şi Isaac, DUMNEZEUl care a fost păstorul meu în toate zilele vieţii mele până în ziua de azi, îngerul care m-a izbăvit de tot răul, să-i binecuvânteze pe băieţi! ca prin ei să trăiască numele meu şi al părinţilor mei Avraam şi Isaac, ca să crească şi să devină mulţi pe pământ." (*Geneza 48:14-16*)

14. Israel și-a întins mîna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tînăr, iar mîna stîngă a pus-o pe capul lui Manase; înadins și-a încrucișat mînile astfel, căci Manase era cel dintîi născut.
15. A binecuvîntat pe Iosif, și a zis: „DUMNEZEUl, înaintea căruia au umblat părinții mei, Avraam și Isaac, DUMNEZEUl, care m-a călăuzit de cînd m-am născut, pînă în ziua aceasta,
16. Îngerul, care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvinteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțească foarte mult în mijlocul țării!"

Mai departe din: *SUA şi Marea Britanie în profeţie* (pagina 43):

Deci cine ar trebui să „crească şi să se înmulţească"? Ai cui urmaşi sunt menţionaţi? Ei nu sunt descendenţii lui Iuda, strămoşul iudeilor, nici descendenţii celorlalţi fii ai lui Israel, ci exclusiv descendenţii lui Efraim şi Manase.

Să remarcăm că Israel (Iacob) şi-a transferat binecuvântarea nu doar unuia, ci şi ambilor. Binecuvântarea lui a fost atât asupra lui Efraim, cât şi asupra lui Manase. O parte din acea binecuvântare a fost, „ca prin ei ... numele meu să dăinuiască". Numele lui Iacov a fost Israel. Astfel, urmaşii acestor băieţi ar trebui să fie numiţi Israel, nu descendenţii lui Iuda sau ceilalţi fii ai lui Iacov. Cât de clar este că numele lui Israel ar trebui să fie imprimat în mod indelebil pe Efraim şi Manase!

Biblia nu necesită nicio interpretare specială, nu este plină de simboluri misterioase. Aici este o afirmaţie clară şi simplă, că numele de Iacov, adică Israel, trebuie purtat de popoarele lui Efraim şi Manase.

Deci cine este, conform Bibliei dumneavoastre, adevăratul Israel (după rasă şi naţionalitate) astăzi?

Efraim şi Manase!

Efraim şi Manase au primit dreptul comun la numele de "Israel". Prin acest nume ar trebui să fie desemnate popoarele care au au descins din ei. Urmaşii lui Efraim şi Manase nu sunt iudeii! Acest fapt este crucial.

Multe profeţii referitoare la "Israel" sau Iacov, nu se referă în primul rând nici la iudei, nici la urmaşii celorlalte triburi ale lui Israel, ci în principal la Efraim şi Manase. Există într-adevăr puțini clerici, teologi sau presupuşi învățați ai Bibliei care ştiu acest lucru astăzi. Mulţi pur şi simplu nu vor să ştie!

Împreună, urmaşii celor doi fii ai lui Iosif, descendenţii lui Efraim şi Manase, urmau să crească până la măreţia promisă - într-un popor şi o comunitate de popoare. Făgăduinţele în care vorbeşte despre „naţiuni" se referă la amândouă. Numai ei au primit dreptul de întâi născut, nu celelalte triburi.

Jacob încrucișează mâinile

Dar înapoi la evenimentele dramatice din timpul binecuvântării: În acel moment, Iosif observă că mâna dreaptă a lui Iacov nu este aşezată pe capul întâiului născut. Într-o încercare de a clarifica presupusa eroare, el spune: „Nu aşa, tată, acesta este primul născut; pune-ţi mâna dreaptă pe capul lui". Dar se spune în continuare: Dar tatăl său a refuzat şi a spus: Ştiu bine, fiule, ştiu bine. Şi acesta [Manase] va deveni un popor şi va fi mare, dar fratele lui mai mic va fi mai mare decât el şi sămînța lui va deveni o mulțime de națiuni [o comunitate de națiuni]. Deci i-a binecuvântat în ziua aceea şi a zis: „Cine vrea să binecuvânteze pe cineva în Israel, să zică: DUMNEZEU să vă facă ca Efraim şi Manase. Şi aşa a pus pe Efraim înaintea lui Manase" (***Geneza 48:18-20***).

> ***18.*** *Și Iosif a zis tatălui său: „Nu așa, tată, căci acela este cel întîi născut; pune-ți mîna dreaptă pe capul lui."*
> ***19.*** *Tatăl său n-a vrut, ci a zis: „Știu, fiule, știu; și el va ajunge un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decît el; și sămînța lui va ajunge o ceată de neamuri."*
> ***20.*** *El i-a binecuvîntat în ziua aceea, și a zis: „Numele tău îl vor întrebuința Israeliții cînd vor binecuvînta, zicînd: «DUMNEZEU să Se poarte cu tine cum S-a purtat cu Efraim și cu Manase!" Și a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase.*

Aici promisiunile nu mai sunt colective, semnificând posesia comună. Iacov a profeţit acum binecuvântări individuale, pentru fiecare persoană.

Binecuvântările promise pentru SUA și Anglia

Recapitulând: dacă Israel ar fi ascultat de DUMNEZEU (menționat în mod special în ***Leviticul 26***, încălcând porunca Sabatului şi idolatria), astfel, israeliţii s-ar fi bucurat de binecuvântările naţionale şi materiale pe care DUMNEZEU le făgăduise lui Avraam ca drept de întâi născut. Dacă nu se supuneau, erau ameninţaţi cu o pedeapsă de 2.520 de ani — din jurul anului 720 î.Hr. până în jurul anului 1800 d. Yesh.

Acum devine clar că, după cei 2520 de ani din jurul anului 1800 d. Yesh., urmaşii lui Iosif, împărţiţi în cele două naţiuni descendente din Efraim şi Manase, urmau să se ridice pentru a deveni cele mai bogate şi mai puternice naţiuni de pe pământ.

Statele Unite ale Americii sunt Manase

Din binecuvântările profetice pronunţate de Iacov pe moarte, este evident că Efraim şi Manase urmau să primească mai întâi dreptul de întâi născut ca „moştenire comună"; că ei ar trebui să rămână împreună pentru o lungă perioadă de timp şi separat doar mai târziu.

În ***Geneza 48***, Iacov dă mai întâi dreptul de naştere ambilor fii ai lui Iosif împreună, vorbind despre amândoi împreună.

Apoi, în cele din urmă, vorbeşte despre fiecare în parte: Manase urma să devină o mare naţiune, Efraim într-o comunitate de naţiuni („mulţimea popoarelor").

Şi în profeţia sa pentru sfârşitul vremurilor, Iacov spune: „Iosif va creşte, va creşte ca un pom la izvor, astfel încât ramurile vor creşte peste zid" (***Geneza 49:22***). — adică Efraim şi Manase împreună — urmau să devină o naţiune de colonizatori în vremurile de la sfârşit, coloniile lor urmau să se „ramifice" din Insulele Britanice din întreaga lume.

> ***22.*** *Iosif este vlăstarul unui pom roditor, Vlăstarul unui pom roditor sădit lîngă un izvor; Ramurile lui se înalță deasupra zidului.*

Împreună, Efraim şi Manase au crescut într-o „mulţime" şi apoi s-au despărţit, aşa cum era prezis în binecuvântarea lui Iacov (***Geneza 48***). Aceste popoare au împlinit această profeţie.

Dar cum poate America să fie identică cu Manase, când o mare parte a populaţiei SUA nu a imigrat din Anglia, ci din alte ţări? Răspunsul: O mare

parte din Manase a rămas cu Efraim până la separarea noii Anglii (Noua Anglie). Însă strămoşii noştri urmau să fie „cerniţi" prin multe naţiuni fără ca nimic să cadă la pământ sau să se piardă (Arnos 9:9).

9. *„Căci iată, voi porunci, și voi vîntura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vîntură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!*

Şi au trecut prin sita multor naţiuni. Efraim şi parţial şi Manase au ajuns în Anglia, dar mulţi membri ai tribului lui Manase deja „rămăseseră" în alte naţiuni, ca într-o sită, până au emigrat în SUA, care devenise independentă de Anglia. Acest lucru nu înseamnă că toţi imigranţii americani sunt în totalitate descendenţi din Manase, dar mulţi sunt cu siguranţă cazul. Chiar şi vechiul Israel luase deja străini, care au fost apoi naturalizați treptat ca israeliți, trăind în Israel.

Aşa a devenit SUA „creuzetul" lumii.

Aceasta nu este o infirmare a ascendenţei-Manesse, ci mai degrabă o confirmare. Manase avea să se despartă de Efraim şi să devină cea mai mare şi mai puternică naţiune de pe pământ. Doar America a fost la înălţimea acestei profeţii. Manase a fost de fapt un al treisprezecelea trib. Au fost iniţial douăsprezece triburi. Unul dintre ei a fost Iosif. Din moment ce Iosif s-a împărţit în două seminţii şi Manase a devenit o naţiune independentă, se poate vorbi cu siguranţă de un al treisprezecelea trib.

Poate fi o coincidenţă faptul că Manase era format din treisprezece colonii când a devenit o naţiune?

Deci, cum rămâne cu celelalte triburi ale celor „zece pierdute" Deşi dreptul de naştere a fost transmis lui Iosif şi binecuvântările lui au venit în Commonwealth-ul Britanic şi în Statele Unite ale Americii, celelalte opt triburi fac, de asemenea, parte din poporul ales al lui DUMNEZEU Israel. Şi ei au devenit părtaşi ai prosperităţii materiale - deşi nu au poziţia dominantă a dreptului de întâi născut.

Nu există spaţiu aici pentru o defalcare detaliată a identităţii fiecărui trib din lumea de astăzi. Este suficient să spunem: Există suficiente dovezi că celelalte opt triburi au apărut în ţările din nord-vestul Europei: Olanda, Belgia, Danemarca, Nordul Franţei, Luxemburg, Elveţia, Suedia şi Norvegia. Locuitorii Islandei sunt descendenţi din vikingi. Graniţele care există astăzi în Europa nu coincid neapărat cu zonele de expansiune ale triburilor Israelului la acea vreme.

Profeții pentru SUA şi Marea Britanie pentru timpul nostru

DUMNEZEU a binecuvântat din punct de vedere material popoarele vorbitoare de engleză într-o măsură fără precedent. Acum ***el va aduce şi dezastre fără precedent asupra lor***; multe profeții spun aceasta!

O altă dovadă importantă a identităţii lui Israel de astăzi este o profeţie foarte clară şi precisă din cartea lui ***Mica (5:6-14)***, care vorbeşte despre „rămăşiţa" lui Israel – Israelul modern, oriunde s-ar afla.

> ***6.*** *Ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod cu sabia scoasă din teacă. Ne va izbăvi astfel de Asirian, când va veni în țara noastră, și va pătrunde în ținutul nostru.*
> ***7****. Rămășița lui Iacob va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine de la Domnul, ca ploaia măruntă pe iarbă care nu se bizuie pe nimeni, și nu atârnă de copiii oamenilor.*
> ***8****. Rămășița lui Iacob va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un pui de leu între turmele de oi: care, când trece, calcă în picioare și sfâșie, și nimeni nu poate scăpa pe altul.*
> ***9****.Ți se va ridica mâna peste potrivnicii tăi, și toți vrăjmașii tăi vor fi nimiciți!*
> ***10.****În ziua aceea, zice Domnul, îți voi nimici cu desăvârșire caii din mijlocul tău, și-ți voi sfărâma carele;*
> ***11****.voi nimici cu desăvârșire cetățile din țara ta, și-ți voi surpa toate cetățuile.*
> ***12.****Voi nimici cu desăvârșire descântecele din mijlocul tău, și nu vei mai avea vrăjitori;*
> ***13.*** *voi nimici cu desăvârșire idolii tăi și stâlpii tăi idolești din mijlocul tău, și nu te vei mai închina la lucrarea mâinilor tale;*
> ***14.****voi nimici cu desăvârșire din mijlocul tău Astarteele tale, și-ți voi dărâma idolii.*

Ea descrie în detaliu ascensiunea, bogăţia şi puterea, dar şi căderea SUA şi popoarele din Commonwealth!

„Şi rămăşiţa lui Iacov [nu a iudeilor] va fi printre multe popoare [naţiuni] ca roua de la Domnul, ca ploaia pe iarbă, care nu aşteaptă pe nimeni, nici nu aşteaptă pe oameni"(*versetul 7*). Roua şi ploaia sunt esenţiale pentru fertilitatea solului şi sunt un simbol al binecuvântării naţionale şi al bogăţiei de la DUMNEZEU.

Şi mai departe: „Da, cei care rămân din Iacov vor fi printre neamuri printre multe popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un leu între turma de oi, de

care nimeni nu-l poate apăra când pătrunde, îl călcă în picioare şi îl sfâşie" (*versetul 8*).

În spatele acestui simbolism se află ultima generație a lui Israel → o mare putere, ca un leu între națiunile lumii.

,'Căci mâna ta va birui pe toți vrăjmaşii tăi, ca toți duşmanii tăi să fie nimiciți" (*versetul 9*). Victorie asupra duşmanilor prin dreptul de întâi născut — acest lucru a fost valabil pentru Anglia şi America, din jurul anului 1800, prin primul şi al doilea Război Mondial până la punctul de cotitură al Războiului Coreean la sfârşitul anului 1950.

De atunci, aceste binecuvântări au fost retrase în mod clar şi vizibil din America şi Anglia - nici America, nici Marea Britanie nu au câştigat vreun conflict major în acest timp!

Profeţia arată, de asemenea, că nu ar trebui să primim numai binecuvântări de la DUMNEZEU, ci, în acelaşi timp, ar trebui să fim şi o binecuvântare pentru alte popoare - pentru că popoarele noastre au fost cele care au salvat în mod repetat alte naţiuni prin Planul Marshall, cele Patru puncte — Program, Alianţa Progress, exporturile majore de cereale către ţările care suferă de boli pulmonare.

Programul Hoover a asigurat depozitarea unor provizii uriaşe de alimente după primul război mondial. Acest lucru a salvat vieţile a milioane de oameni din alte ţări.

Vechiul Iosif a construit depozite de cereale şi alimente şi le-a pus la dispoziţie altora. Iosiful modern a făcut şi el acest lucru. Dar: Ei sunt încăpățânați și răzvrătiți împotriva lui DUMNEZEU şi a legii Lui, în timp ce strămoşul lor Iosif a slujit şi a ascultat de DUMNEZEU din toată inima lui.

Aceste popoare au fost ca un „leu" printre celelalte naţiuni ale pământului — care au salvat pacea lumii în două mari războaie mondiale, stabilitatea vieţii umane pe această planetă!

Distrugere bruscă

Însă imediat după aceea, în această profeție, DUMNEZEU spune: „În acelaşi timp, zice Domnul, îți voi distruge caii [tancuri, corăbii, rachete] şi îți voi distruge carele; voi distruge cetățile țării tale [cu bombe cu hidrogen**?**] şi toate cetăţile voastre vor fi sparte" (*versetele 10-11*). Toate cetăţile, rețineți.

DUMNEZEU spune că va face asta! DUMNEZEU determină rezultatul războaielor (***Psalmul 33:9-19***).

9. *Căci el zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.*
10. *Domnul răstoarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor.*
11. *Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam.*
12. *Ferice de poporul, al cărui DUMNEZEU este Domnul! Ferice de poporul, pe care Și-l alege El de moștenire!*
13. *Domnul privește din înălțimea cerurilor, și vede pe toți fiii oamenilor.*
14. *Din locașul locuinței Lui, El privește pe toți locuitorii pământului.*
15. *El le întocmește inima la toți, și ia aminte la toate faptele lor.*
16. *Nu mărimea oștirii scapă pe împărat, nu mărimea puterii izbăvește pe viteaz;*
17. *calul nu poate da chezășia biruinței, și toată vlaga lui nu dă izbăvirea.*
18. *Iată, ochiul Domnului privește peste ceice se tem de El, peste ceice nădăjduiesc în bunătatea Lui,*
19. *ca să le scape sufletul dela moarte, și să-i țină cu viață în mijlocul foametei.*

Mai clar nu se poate spune! Aici DUMNEZEU identifică marile popoare ale pământului care sunt cele mai bogate, cele mai caritabile, cele mai puternice - și la apogeul puterii lor, El le rupe brusc mândria (vezi ***Levitic 26:19***), le distruge mijloacele de război, le distruge oraşele! Din ce motiv?

19. *Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier, şi pămîntul de aramă.*

Pentru că, după cum explică Profetul, există prea multă „vrăjitorie” și prea mulți „interpreți de semne” (astrologi) și prea mulți predicatori falși printre ei, care nu proclamă cu autoritate poruncile şi căile DUMNEZEULUI celui viu!

Pe monedele americane stă scris: In God We Trust — În DUMNEZEU avem încredere.

https://www.patheos.com/blogs/anxiousbench/2015/11/the-origin-of-in-god-we-trust/

Dar ei preferă să se bazeze pe aliaţi străini şi pe propria lor ingeniozitate omenească.

Fraudă către DUMNEZEU

DUMNEZEU are o lege financiară pentru naţiunile noastre. El spune: Zece la sută din profit, adică din venitul brut al fiecărei persoane îi aparţine lui DUMNEZEU pentru scopurile şi lucrarea lui.

Maleahi 3:8-10:

> ***8.*** *Se cade să înșele un om pe DUMNEZEU, cum Mă înșelați voi?" Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?" Cu zeciuielile și darurile de mîncare.*
> ***9.*** *Sînteți blestemați, cîtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!*
> ***10.*** *Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor*(Zebaoth), *și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvîntare.*

După 1800, lumea vorbitoare de limba engleză a prosperat datorită ascultării lui Avraam şi a promisiunii neclintite pe care DUMNEZEU i-a făcut-o. Dar, bucurându-se de această prosperitate individuală şi naţională, ei păcătuiesc acum înşelându-L pe DUMNEZEU. Acest lucru a adus un blestem asupra acestor naţiuni. Acum, tot ceea ce îi aşteaptă este greutăţi – până când se pocăiesc.

DUMNEZEU consideră zeciuiala ca fiind sfântă (***Levitic 27:30***).

> ***30.*** *Orice zeciuială din pămînt, fie din roadele pămîntului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.*

Sabatul lui DUMNEZEU, a şaptea zi a fiecărei săptămâni, este de asemenea sfânt pentru el. Dar ei nu fac nicio distincţie între sfânt şi nesfânt (***Ezechiel 22:26***).

> ***26.*** *Preoții lui calcă Legea Mea și Imi pîngăresc lucrurile Mele sfînte,* ***nu fac nici o deosebire între ce este sfînt și ce nu este sfînt****, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat, își întorc ochii dela Sabatele Mele, și sînt pîngărit în mijlocul lor.*

Păcatul devine social acceptabil

Săvârşim păcate individuale şi colective şi astfel de păcate au devenit acceptabile din punct de vedere social.

La începutul anului 1927, când făceam prima mea cercetare biblică care a dus la convertirea mea, soţia mea şi cu mine am vizitat multe biserici diferite. Am căutat adevărul. Într-o duminică, am mers la slujba de dimineaţă la o

biserică baptistă importantă din Portland, Oregon. Era un fel de sondaj acolo unde puteai câştiga o nouă Biblie frumoasă. Întrebarea a fost: „Care este cel mai frecvent păcat?”Şi răspunsul corect: „Ingratitudinea”.

Cu siguranţă, acesta este un păcat foarte comun. Abuzul sexual este, de asemenea, foarte frecvent şi unul dintre cele mai vechi. Prostituţia este adesea numită „cea mai veche profesie din lume”.

Satan a jucat un rol major în a face acest păcat mai răspândit decât se presupune în general. Satan însuşi este fără gen. El invidiază sexualitatea omului cu care DUMNEZEU l-a înzestrat. De aceea el ispiteşte omul la păcat universal şi distructiv mai ales în sfera sexuală.

În aşa-numita „Epocă a Bisericii” în învăţătura romano-catolică şi în Anglia şi SUA încă din epoca victoriană, sexualitatea a fost supusă unor mari tabuuri şi oamenii „nu vorbeau despre asta”. Satan a făcut ca sexul să
fie privit ca „ruşinos” şi rău, un subiect despre care nu trebuie vorbit. Acest lucru s-a schimbat la începutul secolului cu ***Sigmund Freud, fondatorul psihonalizei***. Până la Primul Război Mondial, în SUA era încă cazul că educaţia sexuală nu avea voie să fie publicată şi nici măcar nu avea voie să fie vândută sau să se împrumute. După primul război mondial, aceste bariere au căzut. O avalanşă de cărţi, pamflete informative şi articole de presă s-a revărsat peste oameni. Din toate acestea, însă, lipsea cel mai important lucru: dimensiunea cea mai fundamentală.

Dimensiunea care lipsește în cunoașterea sexuală

Cartea autorului:***The Missing Dimension In Sex***—***Lipsa dimensiunii în cunoașterea sexuală***, informează despre această lipsă de cunoștere a dimensiunii, cu necesarele detalii. Poate fi solicitată gratuit.

La mijlocul acestui secol, o mare schimbare a avut loc cu sloganul "noua moralitate". Astăzi, sexul este discutat deschis în mass-media, în special la televizor, iar comportamentul sexual cu partenerii în schimbare primeşte aprobarea publicului. Este îndoielnic astăzi dacă mai mult de două procente dintre mirese merg la altar ca fecioare. Căsătoria este depăşită pentru cea mai mare parte a societăţii, iar în unele părţi ale ţării există la fel de multe divorţuri cîte căsătorii. Pot fi observate degenerări generale ale familiei — şi

totuşi familia este elementul de bază al fiecărei civilizaţii stabile.

Binecuvântarea copiilor devine din ce în ce mai nedorită iar avortul devine din ce în ce mai acceptabil in societate.

DUMNEZEU a creat sexualitatea nu numai ca mijloc de reproducere, ci şi ca mijloc de bucurie, fericire, poftă de iubire curată şi sănătoasă între soţ şi soţie, o legătură care îi uneşte.Astăzi, acest element unificator a devenit mai mult un element divizor.

Este timpul să aflaţi adevărul despre lipsa cunoştinţelor a dimensiunii sexuale. În cartea menţionată mai sus este prezentată: sinceră şi liberă, raţională şi fără rezerve, atât din punct de vedere fizic, mental şi ideal.

DUMNEZEU condamnă homosexualitatea. Din cauza acestui păcat, el a nimicit pe locuitorii Sodomei şi Gomora. Ea este condamnată în ***primul capitol din Romani***: Acolo spune că o astfel de persoană nu va intra în împărăţia lui DUMNEZEU. ***Există eufemisme pentru termenul „homosexual”*** — „schwul” în germană, „gay” în engleză.

> ***26.*** *Din pricina aceasta, DUMNEZEU i-a lăsat în voia unor patimi scîrboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii;*
> ***27.*** *tot astfel și bărbații, au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvîrșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scîrboase, și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor.*
> ***28.*** *Fiindcă n-au căutat să păstreze pe DUMNEZEU în cunoștința lor, DUMNEZEU i-a lăsat în voia minții lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite.*
> ***29.*** *Astfel au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sînt șoptitori,*
> ***30.*** *bîrfitori, urîtori de DUMNEZEU, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,*
> ***31.*** *fără pricepere, călcători de cuvînt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă.*
> ***32.*** *Și, măcar că știu hotărîrea lui DUMNEZEU, că cei ce fac asemenea lucruri, sînt vrednici de moarte, totuș, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.*

Mass-media şi publicul vorbesc despre ***„orientarări sexuale”,*** cu scopul ca această anomalie să sune mai cît mai particular şi acceptabil. Devenim o naţiune de beţivi, mii de oameni mor în fiecare an în urma accidentelor de

circulaţie legate de alcool. Iar alcoolismul este încurajat de publicitatea masivă a băuturilor alcoolice la televizor.

Prin păcatele care l-e facem, aducem asupra noastră boli — alcoolism, SIDA, herpes, alte boli cu transmitere sexuală — şi căutăm să evităm consecinţele prin studii ştiinţifice şi medicale pentru a găsi remedii care să ne permită să continuăm să păcătuim.

Să continuăm cu profeția din ***Mica 5***. Cu puţin timp înainte de distrugerea generală pe care vrea să o exercite „asupra tuturor naţiunilor", DUMNEZEU va pedepsi şi va distruge Israelul, cu excepţia cazului în care se pocăiesc (versetul 15)!

15. *Îmi voi răzbuna cu mânie, cu urgie, pe neamurile, care n-au vrut s-asculte.*

Toate acestea se vor întâmpla la sfârşitul acestei epoci, când Hristos Hamashia se va întoarce ca Rege al Regilor.

Nu există alți oameni care să împlinească această mare profeție, nici măcar de la distanță! Dar poporul american şi britanic le îndeplinesc!

Mândria lor este ruptă şi mai mult, Anglia îşi pierde posesiunile de peste mări, America renunță la Canalul Panama, acest important pasaj maritim, rezervele de aur dispar, tulburările meteorologice cresc: În tot acest declin, această profeţie centrală oferă dovezi convingătoare despre locul în care locuiesc astăzi „rămăşiţele" triburilor lui Israel!

Pedeapsa tuturor naţiunilor!

Vor fi explicate următoarele — din propriile profeţii de avertizare ale lui DUMNEZEU — că cea mai severă pedeapsă şi mustrare va coborî asupra Angliei şi Americii, inclusiv britanicii în ţările Commonwealth. Şi îi va lovi mai întâi!

Desigur, nu sunt singurii destinatari ai pedepsei. DUMNEZEU este de asemenea, creatorul tuturor celorlalte naţiuni! El se îngrijeşte de toate celelalte naţiuni şi ele sunt şi oameni. Şi ei sunt după chipul lui DUMNEZEU şi au potenţialul de a fi modelaţi după chipul lui DUMNEZEU din punct de vedere al caracterului şi al spiritualităţii. DUMNEZEU l-a trimis pe apostolul Pavel la păgâni!

Toată omenirea s-a răzvrătit împotriva lui DUMNEZEU şi a căilor Sale şi s-a îndepărtat de ele! Nu poate exista pace pe pământ decât atunci când toate naţiunile sunt convertite la DUMNEZEU şi la căile lui DUMNEZEU şi sunt

conduse de sistemul său de conducere!

Omenirea este cuprinsă de criza care se amplifică rapid, ceea ce va însemna sfârşitul civilizaţiei noastre, construită de om şi inspirată de Satan.

Prin Ieremia, DUMNEZEU spune: „Un sunet va ajunge până la marginile pământului. Domnul va judeca neamurile şi va judeca orice făptură; El îi va da pe cei vinovaţi la sabie, zice Domnul... Iată, va fi o urgie de la un neam la altul şi o furtună mare se va ridica de la marginile pământului" (***Ieremia 25:31-32***).

> ***31.*** *Vuietul ajunge pînă la marginea pământului; căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi, și dă pe cei răi pradă săbiei, zice Domnul.*"
> ***32.*** *„Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iată, nenorocirea merge din popor în popor, și o mare furtună se ridică dela marginile pământului.*

DUMNEZEU va folosi Europa unită pentru a pedepsi Anglia/America. Şi apoi se va folosi de popoarele comuniste pentru a distruge Europa romană.

Intrăm într-o criză mondială majoră - o perioadă de haos absolut! Există războaie şi conflicte în Asia, Africa, America de Sud, America Centrală, Irlanda, Orientul Mijlociu — precum şi în Europa şi America de Nord. Explozia populaţiei devine o ameninţare la adresa existenţei. Crima, violenţa, bolile, nedreptatea, sărăcia, greutăţile, mizeria şi suferinţa — toate naţiunile sunt afectate de aceasta!

Israel este primul destinatar al mântuirii, dar şi primul destinatar al pedepsei!

Marele noastru necaz

Profeţia lui Ieremia: „Aşa vorbeşte Domnul: Auzim un zgomot de groază; nu există decât frică şi nu există pace. Cercetaţi şi vedeţi dacă bărbaţii nasc acolo! Cum se face că îi văd pe toţi bărbaţii cu mâinile pe şolduri ca nişte femei în timpul naşterii şi toate feţele lor atât de palide? „Vai, este o zi mare, şi nu este una ca ea şi este o vreme de necaz pentru Iacov..." (***Ieremia 30:5-7***).

> **5.** „Așa vorbește Domnul: «Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!
> **6.** Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mîinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele?

7. Vai! căci ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.

Ne amintim cum a spus Iacov când a moştenit dreptul de întâi născut al lui Efraim şi Manase, cei doi fii ai lui Iosif: ***Numele Meu va trăi în ei*** (***Geneza 48:16***),

16. *Îngerul, care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvinteze pe copiii aceştia! Ei să poarte numele meu şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac, şi să se înmulţească foarte mult în mijlocul ţării!*"

în Efraim şi Manase, care sunt acum Anglia şi America. Aceasta arată asupra cui ar trebui să cadă această catastrofă naţională fără precedent — asupra Angliei şi Americii!

Dar când o să cadă? Nu vă faceţi iluzia că toate acestea se referă la vechiul Israel.

Citiți mai departe în Ieremia când se va împlini această profeție!

„... ..frica pentru Jakob, dar el va fi ajutat să iasă din ea (după ce îşi va învăţa lecţia]. Şi se va întâmpla în vremea aceea, zice Domnul oştirilor, că-ţi voi rupe jugul de gâtul tău şi-ţi voi rupe legăturile. Ei nu vor mai sluji străinilor, ci Domnului, DUMNEZEULUI lor, şi lui David, împăratul lor, pe care îl voi ridica pentru ei" (***Ieremia 30:7-9***).

7. *Vai! căci ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.*
8. *În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, voi sfărîma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile și străinii nu-l vor mai supune.*
9. *Ci vor sluji Domnului, DUMNEZEULUI lor, și împăratului lor David, pe care li-l voi scula.*

(David, la vremea învierii - la vremea venirii lui Hristos!)

Ceea ce se înţelege ***este timpul cu puţin timp înainte de venirea lui Hristos*** — venirea lui Hristos pentru a elibera popoarele, similar cu felul în care Moise i-a eliberat pe israeliţi din robia egipteană.

Isus a spus-o înainte!

Despre această perioadă de suferinţă naţională fără precedent se vorbeşte şi în alte profeţii. În Noul Testament, în special în profeţia lui Isus de pe Muntele Măslinilor — ***Matei 24***, ***Marcu 13*** şi ***Luca 21***.

Apostolii L-au întrebat pe Isus într-un cerc intim, când se putea aştepta la a doua Sa venire, când va fi sfârşitul acestei lumi şi zorii lumii fericite de mâine. Ca semn că acest lucru va veni în curând, Isus spune că Evanghelia

Împărăției lui DUMNEZEU, Evanghelia lui originală, va fi propovăduită în întreaga lume ca o mărturie pentru toate națiunile (***Matei 24:14***).

> ***14.*** *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.*

Dar ce încă — cu puţin timp înainte de venirea lui?

Isus continuă: „Căci atunci va fi un necaz mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii şi nici nu va mai fi. Şi dacă aceste zile nu ar fi scurtate, nimeni nu ar fi mântuit; dar de dragul celor aleşi zilele vor fi scurtate" (***Matei 24:21-22***).

> ***21.*** *Pentrucă atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi.*
> ***22.*** *Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.*

Aici este descris cel mai mare timp de suferinţă, cel mai mare „necaz" care a existat şi va exista vreodată din punct de vedere istoric, Ieremia îl numeşte „timpul fricii lui Iacov", atât de mare încât nimic nu se poate compara cu el.

Şi Daniel vorbeşte despre această cea mai gravă criză din istorie. El se referă la momentul de acum imediat înaintea noastră când spune: „În acel moment se va ridica Mihail, marele prinţ îngeresc care mijloceşte pentru poporul tău. Căci va fi o vreme de mare necaz, cum nu a fost niciodată de când a început omul să existe până atunci" (***Dan. 12:1***).

> ***1.*** *În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile și pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.*

Aceeaşi pedeapsă severă pentru Marea Britanie şi America. Şi când? Imediat după aceea, scrie: „Dar la vremea aceea poporul tău va fi izbăvit [din robia menţionată]" toți ce sînt scrişi în carte. Şi mulţi dintre cei ce zac adormit sub pământ [în mormânt] se vor trezi [învia], unii la viaţa veşnică..." (versetele 1-2).

> ***1.*** *În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile și pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.*
> ***2.*** *Mulți din cei ce dorm în țărîna pămîntului se vor scula: unii pentru viața vecinică, și alții pentru ocară și rușine vecinică.*

Este timpul înainte de învierea celor drepţi, la venirea lui Hristos. A doua

venire a lui Hristos va pune capăt acestei civilizaţii mondiale, şi lasă lumea minunată, paşnică şi fericită de mâine să răsară.

CAPITOLUL VI

TAINA BISERICII

Poate cel mai mare secret, în opinia mea, nu va părea la început atât de misterios pentru majoritatea cititorilor acestei cărţi. Motivul: sensul şi scopul bisericii sunt la fel de puţin înţelese de publicul larg ca şi Biblia. Descoperirea acestui secret trebuie să pară aşadar un adevăr şocant. Adevărul despre biserică, motivul creării ei, scopul ei de existenţă, toate acestea au rămas ascunse chiar şi lumii care se pretinde a fi creştină.

Aici există corelaţii de nerezolvat cu Evanghelia lui Hristos. Îl va uimi foarte mult pe cititor să afle că Evanghelia lui Isus Hristos nu a fost proclamată ***lumii*** din aproximativ anul 50 până în anul 1953. Apostolul Pavel a prezis acest lucru: (*2 Cor. 4:3-4*)

> ***3.*** *Şi dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,*
> ***4.*** *a căror minte necredincioasă a orbit-o DUMNEZEUl veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui DUMNEZEU.*

Milioane de oameni au citit acest pasaj fără să-i înţeleagă adevărata semnificaţie.

Biserica: un concept pur creştin

Termenul „biserică” este valabil doar în religia creştină. (Religia creştină, aşa cum este înţeleasă în mod obişnuit, este cea mai mare religie din lume în ceea ce priveşte numărul de credincioşi.) Alte religii au moschei, sinagogi, temple; ce este biserica — doar o clădire? Mulţi presupun acest lucru - asta arată ignoranţa lor cu privire la semnificaţia şi scopul bisericii. Noi vrem să vorbim aici doar despre biserică. Pentru că, în lipsa misterului său, Biserica este de cea mai mare importanţă pentru toate popoarele lumii.

Biserica întemeiată de Isus Hristos este de cea mai mare importanţă pentru toţi oamenii care au trăit sau vor trăi vreodată. De ce importanţă — acest lucru a rămas în general necunoscut.

Chiar şi în lumea creştină, apostazia, schismele şi vremurile în schimbare

au făcut ca adevăratul sens original şi scopul să fie uitat, astfel încât acum este cu adevărat un mister.

Cuvântul grecesc pentru „biserică" este ***ekklesia***, care înseamnă o adunare a celor chemaţi. Israelul din Vechiul Testament era de obicei numit „comunitate" (comunitatea Israel). „Comunitate" şi „biserică" sunt adesea folosite alternativ, inclusiv în Biblie. Şi totuşi există o diferenţă esenţială între ele. Comunitatea lui Israel era ceva „special", ceva separat de lume, dar nu a fost chemată spiritual în sensul în care este biserica Noului Testament.

Ceea ce a rămas ascuns, chiar şi de lumea creştină, este adevăratul scop al bisericii – adevăratul motiv pentru care Iisus Hristos, „ultimul Adam", a întemeiat biserica.

Adevăratul scop al Bisericii

Aproape fiecare cititor al acestor rânduri va fi surprins, chiar şocat, când voi spune pentru prima dată ce nu a fost şi ce nu este biserica. ***Nu este mijlocul*** prin care DUMNEZEU caută să „mântuiască lumea".

Puțini oameni ştiu asta, că Isus nu a încercat să câştige convertiţi sau să-i convingă pe oameni să „îi dea inimile lor" sau „să-l mărturisească drept Mântuitorul lor personal".

Dimpotrivă: El a chemat doisprezece ucenici — i-a chemat afară din lume. Ucenic înseamnă elev sau student. Cei doisprezece au fost instruiţi de Isus în adevărata Evanghelie a Împărăţiei lui DUMNEZEU. Aceasta a inclus şi întregul scop pentru care DUMNEZEU a creat rasa omenească pe pământ. Acest sentiment de a fi a fost respins şi pierdut de prima fiinţă omenească creată — Adam.

Ca urmare, DUMNEZEU a refuzat accesul omului la pomul vieţii şi la Duhul Sfânt, până când Isus Hristos, ultimul Adam, va veni să-l înlocuiască pe Satan pe tronul pământului. La prima sa venire — ca om Isus — Hristos nu a venit să urce pe tron, ci să-l învingă pe Satan şi să răscumpere lumea răpită prin sângele lui vărsat.

Ei bine: De ce Biserica? Hristos a venit şi să cheme oameni aleşi din lumea lui Satan, pentru ca ei să se întoarcă de la calea lui Satan la calea legii divine şi să se califice să domnească împreună cu Hristos când va veni să-lînlocuiască pe Satan pe tronul pământesc. Cei chemaţi în biserică, chiar şi acum, în această epocă a Bisericii, nu au fost şi nu sunt chemaţi numai la mântuire şi la viaţă veşnică, ci ca muritori să cunoască calea ordinii divine

de guvernare şi să dezvolte caracterul divin.

În Vechiul Testament au fost date şapte sărbători anuale, şapte sărbători ale valabilităţii veşnice. Conţinutul său simbolic a rămas mult timp secret. Ele simbolizează planul de mântuire al lui DUMNEZEU – marele plan prin care DUMNEZEU se înmulţeşte. Paştele înfăţişează moartea lui Hristos ca plată a pedepsei pentru păcatele omeneşti (de care s-au pocăit). ***Sărbătoarea de şapte zile a Azimilor*** simbolizează ieşirea bisericii din păcat, comparabilă cu exodul lui Israel din Egipt. Rusaliile — numită iniţial Sărbătoarea Primelor roade — simbolizează biserica ca primele roade care trebuie concepute şi născute ca copii ai lui DUMNEZEU în epoca bisericii. Sărbătoarea Trâmbiţelor simbolizează a doua venire a lui Hristos, asumarea tronului pământesc şi stăpânirea lui Hristos asupra tuturor neamurilor. Ziua Ispăşirii reprezintă îndepărtarea lui Satan de la putere. Sărbătoarea Sucot simbolizează domnia de o mie de ani a lui Hristos şi a copiilor născuţi ai lui DUMNEZEU. În cele din urmă, Ultima Mare Zi simbolizează judecata finală care va fi discutată în al şaptelea capitol al acestei cărţi. Să revenim la subiectul acestui capitol — biserica.

Instituţia Biserică

DE CE instituţia bisericii în lume? DE CE a fost fondată şi cu ce scop?

Dacă întrebaţi oameni din lumea necreştină, probabil că nu veţi primi un răspuns. Acolo se cunosc foarte puţine lucruri despre biserică. Din cercurile creştine modern-liberale aţi auzi probabil că biserica există doar ca suport spiritual şi are o influenţă psihologică asupra celor care nu cred în teoria evoluţiei aşa cum a predominat în educaţia modernă.

Dacă îi întrebaţi pe cei care sunt Creştin-Evanghelic orientaţi, veţi auzi probabil că biserica este instrumentul lui DUMNEZEU pentru a salva lumea de focul etern al iadului. În aceste cercuri, biserica este văzută ca o staţie de salvare, ca singurul institut al mântuirii. Dacă este aşa, atunci întreb: În ce mod şi-a îndeplinit DUMNEZEU lucrarea de mântuire, înainte ca Hristos să întemeieze biserica? Isus a apărut doar la 4.000 de ani după Adam şi păcatul său.

În lumina faptelor revelate de DUMNEZEU în Cuvântul Său, despre care am discutat în capitolele precedente, poziţiile de mai sus sunt toate false. Ei dau mărturie elocventă că lumea, aşa cum este scrisă în ***Apocalipsa 12:9***, este sedusă de Satan.

> ***9.*** *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

Sunt orbi la adevărul care stă la baza scopului dat de DUMNEZEU omenirii (***2 Cor. 4:3-4***)

> ***3.*** *Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,*
> ***4.*** *a căror minte necredincioasă a orbit-o DUMNEZEUl veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui DUMNEZEU.*

Adesea sunt ştiri despre biserici la radio şi în presă; Oamenii se gândesc la biserica din colţ, la vreo confesiune despre care s-a pomenit în ştiri, dar existenţa ei nu ridică iniţial întrebări. Dacă ne întrebăm atunci: de ce există bisericile, cum a luat fiinţă biserica ca instituţie? Ce scop şi justificare de a fi are? Contează cărei biserici aparţii? — atunci devine într-adevăr nedumerit. Omul obişnuit nu ştie răspunsul la asta.

Experienţele mele personale

Trebuie să mă gândesc la experienţele mele personale; ele sunt probabil tipice pentru mulţi alţii. Părinţii mei aparţineau Bisericii Prietenilor, cunoscută şi sub denumirea de Quakeri. Timp de mai multe generaţii, familia a aparţinut Quakerilor. De la o vârstă fragedă am fost dus la biserică şi, prin urmare, o consideram o parte normală a vieţii mele. În fiecare duminică mergeam la biserică pentru că mă duceau părinţii. Am mers acolo în mod obişnuit până la vârsta de optsprezece ani. Nu mi-a trecut prin cap să pun la îndoială în mod critic participarea la biserică, originile bisericii sau „sensul şi scopul ei”.

Nu am trecut printr-o „experienţă de conversie” pe atunci. Mi s-a spus în copilărie că am o calitate înnăscută de membru în biserică. Am fost învăţat că sunt un suflet nemuritor şi că atunci când mor, nu mor cu adevărat ci voi merge în rai şi voi trăi o viaţă de lenevie veşnică în fericire şi glorie. Dar nu am avut nici un interes religios sau dogmatic. Am luat de la sine mersul la biserică şi o fază religioasă, fără a fi interesat mai mult de ea, iar la optsprezece ani am început să lucrez în publicitate, mi-am pierdut orice interes pentru DUMNEZEU şi religie şi am renunţat la frecventarea regulată la biserică. În DUMNEZEU încă mai credeam — adică, am acceptat existența

lui ca fiind dată pentru că aşs mi-a fost învățată de la o vârstă fragedă.

Apoi, la douăzeci şi cinci de ani, am cunoscut şi m-am căsătorit cu femeia vieţii mele. Ea avea un interes mai profund pentru toate lucrurile lui DUMNEZEU. Acum credeam că ar trebui să ne alăturăm unei biserici. Soţia mea provenea dintr-o familie parţial Quaker şi parţial metodistă. Nu exista nicio biserică Quaker în cartierul nostru (în suburbiile din Chicago). Ne-am alăturat unei biserici metodiste pentru că era situată convenabil în apropiere, pentru că personal ne plăcea preotul şi pentru că ne înţelegeam bine cu membrii bisericii. Cred că milioane de oameni vor fi experimentat la fel. Niciodată nu m-am gândit să întreb de ce ar trebui să mergem la biserică sau de ce a fost creată instituția bisericii. La fel cum milioane de alţi oameni, pur şi simplu am presupus că „cei buni" merg la biserică, aşa trebuie să facem şi noi.

Biserica în context istoric

Aşa că acum întreb: Cine conduce cercetări critice asupra raţiunii şi justificării bisericii ca instituţie? Întreb: ştie cineva de ce există bisericile? Există un motiv pentru asta? Simpla existență a unei biserici, cunoscută sub numele de creştinism, este unul dintre marile mistere ale timpului nostru. Nu am trăit ultimii 6.000 de ani şi nu putem spune nimic din propria noastră experienţă despre originile şi sensul bisericii. În acest capitol vom privi Biserica în adevărata ei relaţie cu toate evenimentele discutate până acum. Din nou: Ce este Biserica?

Mulţi cred că biserica este o clădire cu un acoperiş foarte înalt şi ascuțit, cu unul sau mai multe turnuri şi o cruce în front. Dar pentru ce a fost fondat iniţial este ceva complet diferit.

Potrivit credinţei populare, biserica este o clădire în care oamenii – cel puţin unii – merg duminica, să se închine. Conform acestei opinii, oamenii merg la biserică. Cu toate acestea, biserica fondată în Noul Testament a intrat într-o clădire, iniţial o casă privată. Şi biserica se întâlnea sâmbăta, nu duminica.

Bisericile de astăzi s-au îndepărtat drastic de obiceiul lui Hristos! Acesta este de asemenea, un secret pe care aproape nimeni nu-l înţelege. În ce scop a întemeiat Hristos biserica? Şi ce s-a întâmplat cu ea după aceea?

S-ar putea ca unii să ştie că Hristos a întemeiat biserica. Dar cine şi ce este Hristos? Şi dacă el a fost întemeietorul bisericii, cu ce scop a înfiinţato?

Mai mult, Isus a fondat ***o singură biserică***.
Şi astăzi, există nenumărate biserici în lume - biserici catolice, protestante, libere. Şi în cadrul acestora există multe denominaţiuni, secte, subgrupuri, comunităţi diferite, fiecare cu o doctrină diferită, ritualuri şi procese diferite.

Biserica a început ca o biserică. După cum spune ***1 Corinteni 12***:

> ***12.*** *Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sînt mai multe, sînt un singur trup, - tot așa este și Hristos.*

La începutul acestui capitol ne preocupă în primul rând patru întrebări de bază, care formează un mister care trebuie clarificat şi înţeles.

1. Cine şi ce este Hristos? De ce a aparut el pe pamant?
2. Ce este biserica şi de ce a fost adusă la viaţă?
3. Care este Evanghelia pe care trebuie să o proclame biserica?
4. Care a fost istoria bisericii? De ce este creştinismul de astăzi atât de diferit de creştinismul din primul secol?

Instituţional, biserica este considerată astăzi o organizaţie religioasă, o corporaţie sau o societate. Oamenii „buni" ar trebui să meargă la „biserica aleasă de ei". Bineînţeles că oamenii sunt „bunii" şi „răi" şi „bunii" merg la biserică. Contează *la ce* biserică?

Un predicator fără oficiu

Mă gândesc la un incident în urmă cu mai bine de cincizeci de ani.
Locuiam în Eugene, Oregon la acea vreme. Un Soţia lui avea bani, dar era prea mândru ca să o lase să-l susţină. Nu mai fusese predicator de ceva vreme şi acum avea nevoie de o slujbă.

Şti ţi dacă există vreun amvon liber în comitatul Lane? „Vreau să pot să-mi susţin soţia şi ea vrea să rămână aici, în comitatul Lane".

„Ei bine", am răspuns, „Da, ştiu despre un post vacant, dar nu vă va fi de nici un folos, deoarece este o este o biserică creştină iar dimneavoastră sînteți metodist, cu învăţături şi practici diferite".

„Oh, nu contează", m-a asigurat el. „Eu propovăduiesc orice mi se cere".

Este indiferent în ceea ce crede cineva? Lăsaţi Cuvântul lui DUMNEZEU să răspundă.

Biserica pare să fie ceva legat de închinarea comună, slujirea lui DUMNEZEU.

Dacă DUMNEZEU are o relaţie cu biserica, cum arată relaţia respectivă?

Cum a început biserica? Toate acestea reprezintă un mister pentru lumea de astăzi.

La începutul anului 1927, când studiul meu intensiv al Bibliei m-a condus la convertire, mi-am pus astfel de întrebări. Întrebări pe care omul obişnuit nu şi le pune de obicei.

În greaca Noului Testament, biserica se numeşte *Ekklesia*, ceea ce înseamnă chemat - o adunare, o comunitate, un grup. *Ekklesia* nu este un cuvânt sacru în sine.

Numele bisericii, pe de altă parte, aşa cum apare de douăsprezece ori în Noul Testament – „Biserică" sau „Comunitatea lui DUMNEZEU" – acest nume, care indică apartenenţa la DUMNEZEU, acest nume îi conferă sfinţenie. Biserica Vechiului Testament era „Adunarea lui Israel", urmaşii Patriarhului Israel.

De ce Isus a întemeiat biserica

Cuvântul biserică sau comunitate apare pentru prima dată în Noul Testament în ***Matei 16:18***, unde Isus îi spune lui Simon Petru:

> ***18.*** *Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește: petra.)* ***voi zidi Biserica Mea****, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*

Pentru biserică, după cum am spus, aici stă Ekklesia, chemată în afară. Mai detaliat, Isus explică aici: Vreau să chem ucenicii din lumea lui Satan care vor creşte într-o lume nouă şi complet diferită, iar această lume va fi împărăţia lui DUMNEZEU. În ***Efeseni 5:23*** spune că Hristos este capul bisericii.

> ***23.*** *căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este* ***capul Bisericii****, El, Mîntuitorul trupului.*

Deci ştim acest lucru. Oricare ar fi biserica — ea aparţine lui DUMNEZEU şi numele ei este ***Biserica lui DUMNEZEU***. Întemeietorul şi capul său viu este Isus Hristos.

Dar dacă este biserica lui DUMNEZEU, dacă Isus Hristos a întemeiat-o şi o conduce astăzi, atunci este IMPORTANT pentru DUMNEZEU şi prin urmare, este foarte esenţial să ajungem la înţelegerea corectă! Trebuie să ne amintim ce a venit înainte, ce a dus la ea; şi trebuie să înţelegem de ce Hristosul cel viu a creat-o, ce este şi cum este legată de marele scop care va trebui împlinit aici pe pământ.

Biserica din Vechiul Testament

Israelul din Vechiul Testament a avut o funcţie care a pregătit stabilirea împărăţiei lui DUMNEZEU. În ceea ce priveşte conţinutul, o menţiune a bisericii este cea mai îndepărtată în Fapte ***7:38***; Se vorbeşte despre „biserica din deşert", despre israeliţii din Sinai sub Moise.

> ***38.*** *El este acela care, în adunarea Israeliților din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.*

Deci, Israelul din Vechiul Testament era „biserica". În Vechiul Testament este de obicei numită „Biserica lui Israel".

Acum, însă, după cum vom vedea, biserica Noului Testament este complet diferită şi are un scop complet diferit faţă de biserica Vechiului Testament. Aproape nimeni nu a înţeles că Evanghelia poate fi proclamată lumii doar, şi biserica numită a lui DUMNEZEU ar putea primi Duhul Sfânt numai, după ce Isus s-a calificat mai întâi prin biruirea lui Satan şi, în al doilea rând, a fost glorificat după înălţarea la ceruri (***Ioan 7, 37 - 39***).

> ***37.*** *În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stătut în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.*
> ***38.*** *Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura."*
> ***39.*** *Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.*

În primul rând, vrem să clarificăm întrebarea cine şi ce este Hristos.

Din capitolul unu se aminteşte: În veşnicie, înainte de apariţia lumii, Hristos era deja „Logos" şi totodată DUMNEZEU, iar ca Isus s-a născut atunci ca Fiu al lui DUMNEZEU. Deci, ce a fost Isus ca Fiu al lui DUMNEZEU? El a fost numit „ultimul Adam" (***1 Cor. 15:45***).

> ***45.*** *De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost făcut un suflet viu." Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viaţă.*

De ce ultimul Adam? Primul Adam a avut ocazia să mănânce din pomul vieţii, să primească viaţa lui DUMNEZEU — să asculte de DUMNEZEU şi să-l înlocuiască pe Satan pe tronul pământesc. Isus a venit acum să facă acest lucru: să se califice să-l înlocuiască pe Satan şi să (re)stabilească ordinea divină de stăpânire pe pământ cu ajutorul ***celor chemaţi, scoşi din lumea lui Satan***. El a adus de la DUMNEZEU şi un mesaj, Evanghelia. Evanghelia înseamnă literal: veste bună. Iar Evanghelia lui — solia trimisă de DUMNEZEU prin el – era vestea bună a Împărăţiei lui DUMNEZEU. Şi

împărăţia lui DUMNEZEU, aşa cum vom vedea, va avea loc prin restaurarea guvernării lui DUMNEZEU asupra pământului şi detronarea lui Satan.

Mai mult, Isus a venit să întemeieze biserica, să plătească răscumpărarea pentru o lume captivă şi să plătească cu preţul — moartra lui — pedeapsa pe care toţi oamenii şi-au adus-o asupra lor prin păcatele lor.

Isus – Conducătorul şi Regele Pământului

Un alt fapt pe care aproape toţi „creştinii", inclusiv teologii, nu îl ştiu: Isus s-a născut pentru a fi ***rege***!

Pilat, înaintea căruia Isus stătea acuzat, l-a întrebat: „Deci eşti... un rege? Iisus i-a răspuns: Tu zici, eu sunt rege. Pentru aceasta m-am născut şi am venit în lume..." (***Ioan 18:37***).

> ***37.*** *„Atunci un Împărat tot eşti!" I-a zis Pilat. „Da", a răspuns Isus. „Eu sînt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."*

Isus a mai spus: „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta... [altfel] slujitorii Mei ar lupta pentru ea..." (*versetul 36*).

> ***36.*** *„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mînile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici."*

Aceasta arată că este lumea lui Satan. Isus a venit să scoată oamenii din această lume, chemaţi să-i pregătească să înveţe şi să conducă sub el când va urca pe tronul pământesc ca rege.

Înainte de conceperea şi naşterea lui Isus, DUMNEZEU i-a spus viitoarei mame a lui Isus, Maria, prin îngerul său: (***Luca 1:31-33***)

> ***31.*** *Și iată că vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.*
> ***32.*** *El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul DUMNEZEU îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.*
> ***33.*** *Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfîrșit."*

Evanghelia Sa a fost vestea bună a împărăţiei – Împărăţia lui DUMNEZEU.

Este esenţial să înţelegem aici că în timpul vieţii sale umane, Isus a fost atât DUMNEZEU cât şi om. În ***Isaia 7:14***, Maria, mama lui Isus, este adresată drept fecioara care va naşte un fiu.

> ***14.*** *De aceea Domnul însuș vă va da un semn: Iată, fecioara va rămînea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (DUMNEZEU este*

cu noi).

Numele Fiului din această profeţie este Emanuel, care înseamnă „DUMNEZEU cu noi”, cu alte cuvinte, Isus a fost şi DUMNEZEU şi om. Nu a avut un tată omenesc. Atotputernicul DUMNEZEU a fost tatăl său, el l-a născut prin Duhul Sfânt. Dacă Isus era „DUMNEZEU cu noi”, atunci, pe de altă parte, era şi o fiinţă omenească ca noi, expusă ispitelor ca toţi ceilalţi. Deşi DUMNEZEU ca ființă omenească, el și-a îndeplinit lucrarea pământească ca om. Ne amintim că el a fost ultimul Adam şi a fost necesar ca el să respingă copacul interzis ca om şi să accepte pomul vieţii. A fost necesar ca el să se bazeze în întregime pe DUMNEZEU Tatăl, aşa cum ar fi putut să facă primul Adam. De asemenea, DUMNEZEU a trăit în Hristos, iar Isus a ascultat complet de Tatăl. El s-a calificat pentru a smulge tronul pământesc de la Satan.

Isus a fost DUMNEZEU

De ce a fost necesar ca Isus să fie atât DUMNEZEU, cât şi om? Ca DUMNEZEU, el a fost creatorul tuturor oamenilor. ***Efeseni 3:9*** dezvăluie că DUMNEZEU a creat toate lucrurile prin Isus Hristos.

9. *și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în DUMNEZEU, care a făcut toate lucrurile;*

Acum, când Isus s-a născut ca ființă omenească, viaţa lui ca Creator al nostru a fost mai glorioasă decât cea a tuturor fiinţelor umane la un loc. Deoarece oamenii au păcătuit şi sunt supuşi pedepsei cu moartea, legea lui DUMNEZEU cere şi moartea omului ca pedeapsă pentru păcatul omenesc. Ca şi creator al nostru, Isus era acum singurul om a cărui moarte putea fi preţul pentru păcatele tuturor oamenilor.

Altfel, DUMNEZEUl Creator nu ar fi putut răscumpăra omenirea condamnată la moarte.

Isus: răstignit pentru ca noi să fim vindecaţi

Trebuie să ne amintim că, deşi Isus a fost DUMNEZEU, el a fost şi profund om, ca tine şi ca mine. A suferit aceleaşi dureri. La cererea gloatei, a fost condamnat la moarte de guvernatorul roman Pilat.

Era un om puternic, viguros de 33 de ani, în perfectă stare de sănătate. Pentru că nu încălcase nici o lege a sănătăţii, a suferit ca nimeni altcineva

când a murit. La procesul dinaintea lui Pilat, el fusese treaz toată noaptea, fără somn. Dimineața, Pilat l-a predat pentru a fi biciuit, după care urma să fie executat.

Flagelare — asta însemna să fii dezbrăcat până la talie şi legat de o țeapă în poziţie îndoită. Biciuirea se făcea cu bici din chingi de piele cu bucăţi de plumb şi os şi piese metalice cu muchii ascuţite încorporate în ele. Tăiau adânc în carne când curelele se loveau de corp. Isus a fost biciuit până la sânge până când coastele i-au fost goale. Biciuirea era menită să slăbească victimele, astfel încât acestea să moară repede pe cruce. După cum a fost prezis în ***Isaia 52:14***;

> **14.** După cum pentru mulți a fost o pricină de groază - ***atît de schimonosită Îi era fața, și atît de mult se deosebea înfățișarea Lui de a fiilor oamenilor***

Această nenorocire de nedescris a fost îndurată pentru ca credincioşii să poată fi iertați pentru fărădelegile spirituale, dar şi să fie vindecați de boală (***Isaia 53:5***; ***1 Petru 2:24***).

> ***5.*** *Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui sîntem tămăduiți.*

> ***24.*** *El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentruca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați.*

Ce preţ groaznic a trebuit să plătească Creatorul nostru pentru ca, dacă credem, păcatele noastre să poată fi iertate şi, de asemenea, să fim vindecaţi de toate bolile, fie ele fizice, mentale sau emoţionale. Şi totuşi aproape toţi cei care se numesc credincioşi ignoră complet ceea ce Mântuitorul lor a făcut pentru ei. Biciuirea cumplită L-a slăbit atât de mult pe Isus, încât nu-şi mai putea duce singur crucea decât pe o distanţă scurtă. Altcineva trebuia să-l ajute.

O moarte dureroasă şi deplorabilă

În afara porţilor oraşului, într-un loc numit Locul Căpăţînii(Golgota), Isus a fost răstignit. A fost umilit, scuipat, batjocorit şi insultat.

Şi mai mult, pentru că a purtat păcatele noastre în acel moment pentru a ne plăti pedeapsa, a fost părăsit şi de DUMNEZEU Tatăl său. În timp ce atârna neputincios pe cruce, un soldat i-a înfipt o suliţă în lateral; el a strigat de

durere (*Matei 27:50*) şi a murit.

50. *Isus a strigat iarăş cu glas tare, şi Şi-a dat duhul.*

El a murit pentru că tu şi cu mine am încălcat legea lui DUMNEZEU. El a făcut sacrificiul suprem pentru mine şi pentru tine.

Un alt adevăr foarte important: învierea lui Isus din morți a fost învierea unui om; singurul care putea face posibilă învierea tuturor oamenilor rămaşi la nemurire.

Acum o altă profeţie semnificativă. *Isaia 9:6-7*;

6. *Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, DUMNEZEU tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii.*

7. *El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfîrșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci: iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.*

Observatie: „Stăpînirea” se va odihni pe umărul lui. Isus va fi Rege peste tot pământul. Iar venirea lui a servit, printre altele, la vestirea acestei împărăţii. Evanghelia lui Isus nu a fost doar o veste bună — a fost proclamare şi anunţ despre viitoarea Împărăţie a lui DUMNEZEU. Este o tragedie că ***„creştinismul tradiţional” a negat şi a pierdut această Evanghelie*** cu conţinutul ei glorios şi vital şi a înlocuit-o cu propria evanghelie despre persoana lui Hristos.

Isus s-a născut ca om pentru a deveni rege, pentru a întemeia în cele din urmă Împărăţia lui DUMNEZEU şi să supună întregul pământ guvernării lui DUMNEZEU! Exercitarea acestei autorități necesită mai mulţi oameni activi decât numai Isus singur. Fiecare şef de stat are nevoie de un personal numeros. Şi Hristos trebuie să aibă o guvernare bine organizată, cu mulți co-conducători instruiți, calificaţi şi slujitori. El a spus: Vreau să-mi construiesc biserica (*Matei 16:18*).

18. *Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește: petra) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*

Biserica trebuie să se dezvote şi creascacu membri chemaţi, scoşi din lumea lui Satan; Ei trebuei să fie instruiţi pentru multe sarcini guvernamentale în domnia lui Hristos şi să le asume atunci când El îşi începe domnia asupra tuturor naţiunilor.

Isus — mântuitorul spiritual

Isus a venit şi ca răscumpărător spiritual: pentru a salva poporul lui DUMNEZEU de păcatele lor la vremea potrivită şi pentru a face posibil să se nască în Familia lui DUMNEZEU (***Matei 1:21***).

> ***21.*** *Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele sale.*"

Ne amintim: Pomul vieţii, simbolizând Duhul Sfânt, a fost lepădat omenirii după păcatul lui Adam la începutul lumii. Ceea ce lumea nu înţelege este că spiritul umanităţii în ansamblu a eşuat până când ultimul Adam îl detronează efectiv pe Satan şi stabileşte domnia lui DUMNEZEU pe pământ.

Următoarele se aplică întregii omeniri: pe vremea lui Adam s-a hotărât că omul trebuie să moară o dată — dar după moarte vine judecata la înviere (***Evrei 9:27***).

> **27.** Și, după cum oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

Duhul Sfânt nu a fost dat vechiului popor al lui Israel. Întrucât DUMNEZEU a chemat profeţi în scopuri speciale importante pentru mântuirea umanităţii, în cazul lor a fost necesar să se facă o excepţie şi să-i întărească cu Duhul Sfânt pentru ca ei să-şi poată îndeplini sarcina.

Întrucât DUMNEZEU a chemat mai târziu biserica Sa prin Isus la sarcini speciale, şi anume să-şi pregătească împărăţia şi stăpânirea lumii, a fost necesar să se facă şi aici o excepţie şi să întărească biserica cu Duhul Sfânt.

În mod clar, DUMNEZEU nu i-a întărit pe profeţi cu Duhul Său doar pentru ca ei să poată obţine personal mântuirea. Şi nu îi cheamă, scoate pe sfinţi din lume doar cu scopul de a fii mântuiți şi de a intra în împărăţia Sa. Altfel, DUMNEZEU ar fi părtinitor: Puținii din biserică vor fi chemați, restul omenirii îi va fi refuzată mântuirea.

Isus a declarat clar că nimeni nu poate veni la El dacă nu-l atrage DUMNEZEU Tatăl (***Ioan 6:44***).

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

Masa creştinilor nominali crede exact contrariul. Acest creştinism fals învaţă că DUMNEZEU încearcă să cheme şi să salveze pe toţi în acest moment. Dacă ar fi aşa, atunci Satan ar avea o victorie răsunătoare împotriva lui DUMNEZEU, pentru că majoritatea covârşitoare a oamenilor ştiu puţin sau nimic despre Hristos şi despre dobândirea mântuirii prin El.

Mântuirea în ordine cronologică

Este adevărat că marele plan al lui DUMNEZEU oferă o şansă de mântuire pentru fiecare persoană, dar nu pentru toată lumea deodată, ci într-o anumită ordine cronologică.

Oricine este chemat acum să iasă din lume şi să intre în biserică este chemat la un scop specific, o sarcină specifică. Această lucrare specială este un antrenament pregătitor care va contribui într-o zi la convertirea întregii omeniri. Cel care a fost chemat acum mai trebuie să se afirme împotriva persecuţiilor şi ispitelor lui Satan, precum şi împotriva ostilităţilor din partea uneia sau altei instituţii din lume. Restul omenirii va fi chemată într-un timp în care Satan va fi destituit şi ajutorul vine de la Hristos şi de la sfinții nemuritori din Împărăția lui DUMNEZEU.

Satan a orbit lumea necredincioasă şi „numele tradiţional al creştinismului" faţă de acest fapt (***2 Cor. 4:4***).

> ***4.*** *a căror minte necredincioasă a orbit-o DUMNEZEUl veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui DUMNEZEU.*

Satan a înşelat întreaga lume, inclusiv „creştinismul" tradiţional (***Apoc. 12:9***).

> ***9.*** *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

Nici creştinii nominali, nici reprezentanții lor teologici învățați nu cunosc astăzi motivele esențiale pentru venirea lui Hristos!

De ce a venit Isus

Isus nu a venit să salveze lumea satanei, în timp ce Satan stă pe tron şi seduce lumea. Isus va salva lumea la a doua Sa venire, când Satan va fi detronat. Atunci de ce a venit Isus acum mai bine de 1900 de ani? Nu ca să stapînească, nuca să o conducă, nu pentru a salva lumea în timp ce Satan încă o controlează..

Naşterea sa omenească a marcat sosirea „*ultimului Adam*". El venise: mai întâi să se califice pentru ceea ce primul Adam nu a reuşit să facă, şi anume pentru înlocuirea fostului arhanghel Lucifer pe tronul pământului, pentru stăpânire cu rânduiala lui DUMNEZEU. Pe cealaltă parte, El venise pentru a anunţa stabilirea viitoare a Împărăţiei lui DUMNEZEU şi pentru a aduce

această veste bună (evanghelia) profetică viitorilor săi apostoli aleşi. În al treilea rând, el a venit să plătească pedeapsa pentru păcatele noastre de pe cruce, ca Creatorul iminental nostru — astfel încât să putem avea parte la respectiva Împărăție. Şi în al patrulea rând, el venise să fie înviat din morţi de DUMNEZEU, făcând astfel posibilă viaţa veşnică a lui DUMNEZEU, în primul rând pentru poporul lui DUMNEZEU şi în al doilea rând, după a doua Sa venire, pentru toţi oamenii din toate veacurile care se străduiesc pentru aceasta. Şi la urma urmei, el venise să întemeieze biserica lui DUMNEZEU, pentru a putea primi pregătirea necesară guvernării sub El.

Între timp: domnia lui Satan

Timp de 4000 de ani — de pe vremea primul Adam — Satan cel rău şi viclean a influenţat şi dominat în mod invizibil umanitatea, care era ruptă de DUMNEZEU şi de orice cunoaştere a lui DUMNEZEU. El şede încă pe tronul puterii: nu nu ca administrator al ordinului lui DUMNEZEU, ci ca seducător, care ademeneşte omenireaea la mod de viaţă care este contrar legii guvernării lui DUMNEZEU: căi de deşertăciune, lăcomie, rivalitate, ceartă şi violenţă, în locul modului lui DUMNEZEU de a revărsa iubire, unire, pace, fericire şi bucurie.

Imediat după naşterea lui Isus, Satan a căutat să-l omoare pe viitorul rege. (cu ajutorul regelui Irod, numit de Roma; ***Mat. 2, 13-15***).

> ***13.*** *După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămîi acolo pînă îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.“*
> ***14.*** *Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama lui, noaptea, și a plecat în Egipt.*

Dar DUMNEZEU i-a avertizat pe Iosif şi pe Maria şi le-a spus să fugă în Egipt cu copilul Isus până când Irod va muri.

La vârsta de 30 de ani, Isus a fost gata să-şi aleagă apostolii şi să înceapă mesajul lui DUMNEZEU — Evanghelia — să-l proclame şi să o facă cunoscută oamenilor. Dar mai întâi trebuia să se califice pentru înlocuirea lui Satan şi stabilirea împărăţiei, şi anume biruindu-l pe diavol.

Aceasta a fost probabil cea mai importantă, semnificativă, decisivă bătălie şi confruntare care a avut loc vreodată în univers. Aceasta este descrisă mai detaliat în ***Matei 4***.

> Ispitirea lui Isus Hristos.

1. *Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.*
2. *Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămînzit.*
3. *Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui DUMNEZEU, poruncește ca pietrele acestea să se facă pîni."*
4. *Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui DUMNEZEU.»"*
5. *Atunci diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe strașina Templului,*
6. *și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui DUMNEZEU, aruncă-Te jos; căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.»"*
7. *„De asemenea este scris", a zis Iisus: „Să nu ispitești pe Domnul, DUMNEZEUl tău."*
8. *Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și I-a zis:*
9. *„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pămînt și Te vei închina mie."*
10. *„Pleacă, Satano", i-a răspuns Isus. „Căci este scris: «Domnului, DUMNEZEULUI tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»"*
11. *Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri, și au început să-I slujească.*
Isus la Capernaum.
12. *Cînd a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.*
13. *A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lîngă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,*
14. *ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:*
15. *„Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,*
16. *Norodul acesta, care zăcea în întunerec, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina."*
17. *De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape."*
Isus cheamă patru ucenici.
18. *Pe cînd trecea pe lîngă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, cari aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.*
19. *El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni."*
20. *Îndată ei au lăsat mrejile, și au mers după El.*
21. *Deacolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cîrpeau mrejile. El i-a chemat.*
22. *Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.*

Isus învață pe popor și tămăduiește pe bolnavi.
23. *Isus străbătea toată Galilea, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.*
24. *I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți ceice sufereau de felurite boale și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.*
25. *După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan.*

Bătălia Titanilor din toate timpurile

Isus a postit timp de 40 de zile şi 40 de nopți - fără hrană, fără apă; în această slăbiciune fizică a fost făcut puternic spiritual.

Satan a încercat toate registrele în arta sa vicleană şi sofisticată a seducției. El trebuie să fi crezut că l-ar putea înşela Hristos şi să-l doboare spiritual. El ştia foarte bine că aceasta era o bătălie decisivă pentru stăpânirea pământului.

Primul atac al lui Satan a vizat punctele cele mai slabe presupuse ale adversarului din punct de vedere spiritual şi fizic. Un om care a postit timp de 40 de zile, a crezut el, va ceda oricărei ispite care are de-a face cu mâncarea. Iar spiritual cel mai slab punct este: vanitatea!

Satan a spus în primul său atac: „Dacă eşti Fiul lui DUMNEZEU, spune ca aceste pietre devină pâine". Cu alte cuvinte: „Fiul lui DUMNEZEU poate face minuni. Demonstrează-mi că eşti Fiul lui DUMNEZEU! Ai o foame îndrozitoare. Fă o minune. Creează-ți mâncare printr-un miracol!"

Dar Isus a răspuns doar citând şi ascultând de Cuvântul lui DUMNEZEU: "Este scris: „Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui DUMNEZEU." "

Primul atac al lui Satan eşuase. Dar Satan nu cedează niciodată. El L-a condus pe Isus la Ierusalim şi l-a aşezat pe culmea templului şi, de asemenea, a pus la îndoială calitatea de fiu divin: "Dacă eşti Fiul lui DUMNEZEU, aruncă-te jos; căci este scris: „El va da îngerilor săi poruncă asupra ta şi te vor purta pe mâinile lor, ca să nu-ți loveşti piciorul de vre-o piatră." " Aici, Satan citează chiar scripturile. Dar le citează într-un ***sens fals*** şi le scoate din context, la fel ca mulți savanți o fac sub influența lui.

Isus a răspuns: „Din nou stă scris: „Să nu-L ispiteşti pe Domnul, DUMNEZEUl tău". „Acest citat vine din ***Deuteronom 6:16*** şi vorbeşte despre ***YHWH***

(hebr. *Yahweh*), persoana lui DUMNEZEU care a devenit Hristos.

16. *Să nu ispitiți pe Domnul, DUMNEZEUl vostru, cum L-ați ispitit la Masa.*

Dar Satan tot nu s-a dat bătut.

Apoi L-a condus pe Isus pe un munte înalt şi i-a arătat „toate împărăţiile lumii şi slava lor" cu promisiunea grandioasă: „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ şi Te vei închina mie."

Isus nu a negat că Satan era într-adevăr stăpânul tuturor împărățiilor lumii. Aceasta a fost o ispită de a „prelua puterea" imediat. Satan ştia foarte bine că Isus va moşteni aceste împărăţii peste 1.900 de ani mai târziu. Dar l-a ispitit pe Isus să-l ia pe el — Satan — pe cuvânt şi să primească acum imperiul şi puterea mondială: din mâna lui Satan. Dar Isus a vrut să pună capăt luptei titanice pentru dominaţia mondială. El a dat o poruncă, un ordin, care arăta că el este stăpânul peste Satan!

„Îndepărtează-te de mine, Satan!", a poruncit el cu autoritate supremă! Şi învins, Satan s-a furişat mai departe. Dar nu a cedat. Până în ziua de azi nu a cedat. El încă luptă împotriva bisericii lui DUMNEZEU!

Isus s-a calificat

Dar Iisus Hristos, ultimul Adam, s-a calificat! Abia din acel moment a putut fi vestită lumii vestea bună a Împărăţiei lui DUMNEZEU care va veni. Acum, Fiul lui DUMNEZEU îl biruise pe Satan — se dovedise capabil să restabilească ordinea lui DUMNEZEU de guvernare şi să stabilească împărăţia lui DUMNEZEU pe pământ! Dar acum şi biserica trebuie să se califice pentru a domni cu el!

De aceea a venit Isus: să-şi cheme biserica din lume. Cei chemaţi au fost „în" şi „din" lume. Toată lumea a suferit cea mai mare pedeapsă, pedeapsa cu moartea, prin păcat. Dar acum este aşa, DUMNEZEU a creat toate lucrurile prin Cuvânt, care a devenit Isus Hristos (***Ioan 1***);

Întruparea Cuvîntului.

1. *La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu DUMNEZEU, și Cuvîntul era DUMNEZEU.*

2. *El era la început cu DUMNEZEU.*

3. *Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*

4. *În El era viața, și viața era lumina oamenilor.*

5. *Lumina luminează în întunerec, și întunerecul n-a biruit-o.*

6. *A venit un om trimes de DUMNEZEU: numele lui era Ioan.*

7. *El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentruca toți să creadă prin el.*
8. *Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.*
9. *Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.*
10. *El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.*
11. *A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.*
12. *Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celorce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui DUMNEZEU;*
13. *născuți nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din DUMNEZEU.*
14. *Și Cuvîntul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. -*
15. *Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: «Celce vine după mine, este înaintea mea, pentrucă era înainte de mine». -*
16. *Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har;*
17. *căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.*
18. *Nimeni n-a văzut vreodată pe DUMNEZEU; singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.*"

de aceea viaţa lui Hristos a valorat mai mult decât viaţa tuturor oamenilor la un loc!

Imaginaţi-vă: fiul celui mai bogat şi mai puternic om din lume. El va moşteni într-o zi averea tatălui său. Chiar şi acum, în calitate de candidat la moştenire, poate dispune de o parte considerabilă din ea. Acest tânăr este prieten cu un alt tânăr. Prietenul său a comis o crimă, are datorii şi este în insolvenţă. Se pocăieşte din adâncul inimii, dar nu se poate proteja de pedeapsă. Din milă pentru prietenul său, fiul plăteşte acum datoriile de milioane din propriul buzunar. Acest lucru înseamnă că datoria prietenului ***a fost plătită***. Vina şi datoriile nu mai atârnă asupra lui - este liber şi nu mai trebuie să deconteze sau să plătească nimic.

Întreaga omenire urmase exemplul tatălui, Adam — adusese asupra lor cea mai mare pedeapsă, pedeapsa cu moartea. Înainte ca Isus („Cuvântul"), acum Fiul lui DUMNEZEU, să poată întemeia biserica, cei chemaţi din lume în biserică, trebuiau mai întâi eliberaţi de pedeapsa cu moartea pentru a putea moşteni viaţa veşnică!

Apariţia lui Isus ca fiinţă omenească pe pământ a servit, printre altele,

scopului plăţii acestei pedepse — pedeapsa cu moartea – nu numai pentru cei chemaţi în biserică, ci în cele din urmă pentru eliberarea tuturor oamenilor în toate timpurile.

Deoarece acceptarea pedepsei cu moartea pentru umanitatea păcătoasă a pus capăt vieţii lui Isus (viaţa ca fiinţă omenească), aceasta trebuia neapărat să fie ultima dintre acţiunile sale umane după ce toate celelalte semnificaţii ale vieţii sale umane au fost împlinite.

Acest lucru poate oferi cititorului o idee despre ***măreţia lui Isus*** care a venit să întemeieze Biserica lui DUMNEZEU.

Vă rog să vă amintiţi întotdeauna; ca om, Isus avea doar treizeci de ani când şi-a început slujirea publică, dar în acelaşi timp era şi cel veşnic viu, „DOMNUL", care existase din veşnicie. Cât de mare a fost această viaţă omenească de treizeci de ani!

Şi acest Isus, care a crescut în oraşul Nazaret, se împotrivise şi îl biruise pe Satan încă de la naşterea sa ca om, respinsese modul egoist al lui Satan de a „lua" şi s-a calificat în ultimul conflict titan pentru a restabili guvernarea lui DUMNEZEU şi pentru a stabili Împărăţia lui DUMNEZEU pe pământ, o împărăţie bazată pe această ordine Acolo unde primul Adam
eşuase, al doilea Adam se dovedise!

„Petru": o pretenţie la conducere

La scurt timp după confruntarea decisivă cu Satan, doi dintre discipolii lui Ioan Botezătorul, împreună cu Ioan, L-au căutat pe Isus. Isus i-a invitat în casa lui. Unul dintre ei a fost Andrei, fiul lui Ioan. L-a chemat pe fratele său Simon şi l-a condus la Isus.

Isus S-a uitat la Simon şi a zis: „Tu eşti Simon, fiul lui Ioan; numele tău va fi Chifa [greacă: *Petru*], care tradus înseamnă, piatră" (***Ioan 1:42***)

> ***42.*** *Şi l-a adus la Isus. Isus l-a privit, şi i-a zis: „Tu eşti Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa", (care, tîlmăcit, însemnează Petru).*

În ***Marcu 3:14-16*** citim: „Şi [Isus] a rânduit pe doisprezece să fie cu El şi i-a trimis să predice... i-a dat lui Simon numele lui Petru ... " Acesta este un epitet derivat dintr-o funcţie.

> ***14.*** *A rînduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimeată să propovăduiască.*
> ***15.*** *Le-a dat și putere să vindece boalele și să scoată dracii.*
> ***16.*** *Iată cei doisprezece, pe cari i-a rînduit: Simon, căruia i-a pus numele*

Petru;

Timp de secole, „Petru” s-a referit la un lider religios, un cap religios sau un sediu religios. Petru a fost primul apostol — apostolul principal. Apostol: asta înseamnă vestitor, predicator, mesager.

Aşadar, la începutul lucrării sale, Isus şi-a ales principalul său apostol printre oameni, ca fundaţie pentru biserică, ca să spunem aşa, împreună cu ceilalți unsprezece în numărul lor inițial. Împreună cu profeții — ale căror scrieri s-au păstrat din vremea primei comunităţi alese de DUMNEZEU, poporul lui Israel – ei urmau să formeze „temelia” bisericii lui DUMNEZEU. Isus însuşi, trebuie să fie nu numai întemeietorul, ci şi capul şi „piatra de temelie” a bisericii (***Efeseni 2:19 - 21***; ***5:23***).

19. *Așa dar, voi nu mai sînteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui DUMNEZEU,* ***20.*** *fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*
21. *În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*
22. *Și prin El și voi sînteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui DUMNEZEU, prin Duhul.*

23. *căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului.*

Importanța fundației solide

Până la vârsta de treizeci de ani, Iisus a fost tâmplar – lucrând cu lemnul, dar şi cu piatra. El ştia că trebuie întotdeauna să pui fundaţia înainte de a putea construi.

Isus însuşi i-a ales pe apostoli. Mai târziu le-a spus: „Nu voi m-aţi ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi...” (***Ioan 15:16 și 19***).

16. *Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rînduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămînă, pentru ca orice veți cere dela Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.*
19. *Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentrucă nu sînteți din lume, și pentrucă Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.*

Acum Isus a început să vestească Evanghelia, solia pe care DUMNEZEU Tatăl a trimis-o lumii prin el ca un mesager (***Mal. 3:1***).

1. *Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea*

Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine, - zice Domnul oştirilor.

Citim despre asta în Marcu capitolul 1: „Acesta este începutul Evangheliei lui Isus Hristos... [Isus a venit] în Galileea şi a predicat [a proclamat, a învăţat] Evanghelia lui DUMNEZEU şi a spus: Vremea s-a împlinit şi Împărăţia lui DUMNEZEU este aproape. Pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie!" (***Marcu 1, 1 și 14-15***)

1. *Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui DUMNEZEU.*
14. *După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui DUMNEZEU.*
15. *El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui DUMNEZEU este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie.*"

Și în Matei: „Și Iisus a străbătut toată ţara Galileii, învăţând în sinagogile lor şi propovăduind Evanghelia Împărăţiei..." (***Matei 4, 23***).

23. *Isus străbătea toată Galilea, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.*

Acest mesaj profetic (evanghelia) va fi discutat mai detaliat în capitolul al şaptelea. El constă în vestea bună a viitoarei stabiliri a guvernului lui DUMNEZEU pe pământ, restaurată şi condusă de familia lui DUMNEZEU — în mesajul Împărăției lui DUMNEZEU, care trebuie să ia locul lumii rele a lui Satan.

Anunţarea de către Isus a acestei veşti - împreună cu minunile sale: vindecarea, transformarea apei în vin şi altele — a provocat o agitaţie considerabilă. Mulţimi mari l-au urmat pe el şi pe ucenicii lui. El şi-a predicat mesajul publicului şi, în acelaşi timp, i-a instruit pe ucenici să fie apostoli.

De ce fariseii s-au opus lui Isus

Proclamaţia ajunsese până la Ierusalim. Acolo ea i-a alertat pe farisei, cărturari şi saducheii. Fariseii erau o sectă evreiască ai cărei membri deţineau funcţii de stat minore, dar influente. La acea vreme, Palestina era sub suveranitatea romană. Romanii au trimis un rege în zonă şi o mică armată de ocupaţie pentru a-şi asigura stăpânirea în Iudeea. Într-o poziţie subordonată au permis şi câţiva farisei. Acestea erau poziţii bine plătite, iar fariseii nu voiau să-şi piardă poziţiile sau puterea asupra poporului. Aceşti

conducători iudei şi preoţii lor cei mai de seamă au înţeles greşit Evanghelia lui Isus. Ei ştiau că vorbea despre o ordine care va prelua puterea asupra tuturor naţiunilor pământului. Numai: ei au înţeles greşit "timpul" şi 'natura' Împărăţiei lui DUMNEZEU. Şi astăzi, creştinismul nominal încă le înţelege greşit pe amândouă. Ei au presupus că Isus era un agitator politic şi dorea să răstoarne Imperiul Roman şi să-şi stabilească propriul regat în timpul vieţii sale.

S-au temut imediat să fie acuzaţi de rebeliune şi neloialitate, pierzându-şi poziţia, poate chiar să fie executaţi ca subversivi. Aşa că s-au împotrivit şi L-au trădat pe Isus.

La primul Passover care a căzut în timpul slujirii publice a lui Isus, în primăvara lui 28 (aproape exact 100 de cicluri de timp, 1900 de ani, înainte de primul meu Passover), Isus a mers la Ierusalim pentru a sărbători sărbătoarea.

În timp ce era acolo, un fariseu respectat, numit Nicodim, l-a vizitat în secret „noaptea", El nu a vrut ca alţi farisei să audă că vorbeşte cu Isus.

„Învăţătorule", a spus el, „noi [fariseii] ştim că eşti învăţător, venit de la DUMNEZEU..." (***Ioan 3:2***).

> ***2.*** *Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit dela DUMNEZEU; căci nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este DUMNEZEU cu el."*

Fariseii ştiau că Isus era Mesia! Ei cunoşteau Isaia ***7:14***; ***9:6-7*** şi ***Capitolul 53.*** Ei ştiau: Isus este Mesia proorocit. Dar ei şi-au imaginat o singură apariţie mesianică. Prin urmare, au presupus că el dorea să răstoarne Imperiul Roman *acum*.

> ***14.*** *De aceea Domnul însuș vă va da un semn: Iată, fecioara va rămînea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (DUMNEZEU este cu noi).*

> ***6.*** *Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, DUMNEZEU tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii.*
> ***7.*** *El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfîrșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci: iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.*

> ***1.*** *Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*

2. *El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumuseță, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.*
3. *Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața dela El, și noi nu L-am băgat în seamă.*
4. *Totuș, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de DUMNEZEU, și smerit.*
5. *Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui sîntem tămăduiți.*
6. *Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.*
7. *Cînd a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.*
8. *El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?*
9. *Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormîntul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvîrșise nicio nelegiuire și nu se găsise niciun vicleșug în gura Lui.*
10. *Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință ... Dar, dupăce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămînță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mînile Lui.*
11. *Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune (Sau: îndreptăți.) pe mulți oameni într-o stare după voia lui DUMNEZEU, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.*
12. *De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentrucă S-a dat pe Sine însuș la*

moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentrucă a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.

Bineînțeles că Isus ştia la ce se gândeau ei. De aceea el a declarat imediat: Împărăția lui DUMNEZEU, care stăpâneşte peste toate națiunile, poate fi stabilită, decât în timpul renașterii spirituale — timpul învierii!

Întrebarea „renașterii”

Isus i-a răspuns lui Nicodim: Dacă cineva nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui DUMNEZEU” (***Ioan 3:3***).

3. *Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui DUMNEZEU.*"

Nicodim nu a înțeles asta. Naşterea, ştia el, trebuia văzută literalmente ca o „naştere”, ca o naştere de la o mamă. Ei neagă o a doua naştere reală ca ființe spirituale. Ei explică adevărul şi susţin că doar mărturisirea verbală față de Hristos reprezintă renaşterea. Satan i-a sedus să facă acest lucru, iar ei, la rândul lor, au sedus milioane de oameni.

Nicodim a întrebat: „Cum poate să se nască un om când este Înțelept? Poate să meargă din nou în pântecele mamei sale şi să se nască?" (***Ioan 3:4)***

4. *Nicodim I-a zis: „Cum se poate naşte un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în pîntecele maicii sale, şi să se nască?*"

Isus a făcut clară semnificația — şi totuşi Nicodim nu a înțeles limbajul clar, la fel de putin ca teologii si liderii religiosi de astazi.

„Cu adevărat, cu adevărat”, a răspuns Isus, „... Dacă cineva nu se naşte din apă şi din Duh, nu poate intra în Împărăţia lui DUMNEZEU. Ceea ce este născut din carne este carne; şi tot ceea ce este născut din Duh este Duh” (***Ioan 3:5-6***).

5. *Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui DUMNEZEU.*
6. *Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh.*

Fariseii ştiau despre botezul în apă. Ei înşişi îl practicau de ani de zile la botezul păgânilor care convertiseră la iudaism. Ei ştiau despre botezul lui Ioan Botezătorul - un botez de pocăinţă pentru iertarea păcatelor" (***Marcu 1:4***).

4. *a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor***.**

Sensul cuvintelor lui Isus ar fi trebuit să fie clar pentru Nicodim: că botezul cu apă este un ritual care iniţiază şi pregăteşte pentru renaşterea spirituală.

Isus a spus de două ori clar atunci când a spus: Ceea ce este născut din carne este carne. Ceea ce se naşte din om este muritor, omenesc, este din carne şi sânge, este material. Ceea ce se naşte din duh *este duh* — nu mai este om, ci este din natură spirit, nemuritor! Nu mai este o creatură formată din materie, din carne.

Isus explică acest lucru mai detaliat.

„Nu te mira că ţi-am zis: Trebuie să vă naşteţi din nou.“ Apoi compară nou renaşterea cu vântul invizibil — invizibil ochiului uman. „Vântul bate oriunde vrea el şi îl poţi auzi; dar nu ştii de unde vine sau încotro se duce. La fel este oricine este născut din Duhul” (***Ioan 3:7-8***).

> ***7.*** *Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.*
> ***8.*** *Vîntul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge.*

Oricine citeşte această carte ar trebui să citească şi broşura noastră gratuită, ***Ce este renașterea?.***

În faţa acestui reprezentant al fariseilor, Isus a vorbit despre „mântuire”, faza „spirituală” a Împărăţiei lui DUMNEZEU. Această împărăţie nu va fi formată din oameni muritori! Nu este alcătuită din oameni muritori din carne şi sînge care fac o „mărturisire acredinţei în Hristos” şi se alătură bisericii pe care o aleg! Aceasta este o erezie pe care milioane de oameni o cred astăzi.

Milioanele de oameni care cred acest lucru nu ştiu nici „CE”, nici „DE CE” este biserica, nu-i cunosc sensul şi scopul.

Compară explicaţia lui Isus către Nicodim cu „capitolul învierii” din Biblie, ***1 Corinteni 15:45-58***:

> ***45.*** *De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost făcut un suflet viu.“ Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.*
> ***46.*** *Dar întîi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă.*
> ***47.*** *Omul dintîi este din pămînt, pămîntesc; omul al doilea este din cer.*
> ***48.*** *Cum este cel pămîntesc, așa sînt și cei pămîntești; cum este Cel ceresc, așa sînt și cei cerești.*
> ***49.*** *Și după cum am purtat chipul celui pămîntesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.*
> ***50.*** *Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească*

Împărăția lui DUMNEZEU; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.
51. *Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,*
52. *într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trîmbiță. Trîmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.*
53. *Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.*
54. *Cînd trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.*
55. *Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"*
56. *Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.*
57. *Dar mulțămiri fie aduse lui DUMNEZEU, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!*
58. *De aceea, prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zădarnică.*

Repet iar şi iar: DUMNEZEU se înmulțește pe Sine!

O doctrină comună în bisericile de astăzi este că biserica însăşi este deja împărăția lui DUMNEZEU. Pe de altă parte, scrie: Carnea şi sângele - oamenii muritori - nu pot moşteni Împărăţia lui DUMNEZEU - vezi versetele de mai sus!

Încă o dată: De ce biserica?

Am văzut că un mare proiect se desfăşoară aici pe pământ. Apropo, Winston Churchill şi-a exprimat odată această opinie în faţa Congresului american. Există un motiv pentru existenţa omului pe pământ. Şi există un plan general pentru a duce la îndeplinire acest lucru. Biserica reprezintă o parte importantă a acestui plan.

Nu pierde niciodată din vedere evoluţia care a dus la întemeierea Bisericii. Ţineţi minte cine şi ce este DUMNEZEU — familia creatorului divin care se înmulţeşte acum în om.

Amintiţi-vă de asemenea: Pentru a restabili ordinea de guvernare a lui DUMNEZEU pe pământ, Hristos are nevoie de un personal calificat şi organizat de fiinţe lui DUMNEZEU — toţi care au respins anterior calea greşită a lui Satan şi şi-au demonstrat loialitatea faţă de ordinea şi căile drepte ale lui DUMNEZEU!

Pentru a instrui acest personal dedicat şi organizat al viitoarelor fiinţe

dumnezeieşti, biserica este în planul principal al lui DUMNEZEU. În acest sens, biserica serveşte ca instrument al lui DUMNEZEU pentru realizarea mântuirii pentru toţi oamenii.

Vă amintiţi că DUMNEZEU a plănuit o perioadă de 7.000 de ani pentru realizarea scopului său. Am subliniat că scopul lui este: propria-înmulţire. Acest lucru necesită în cele din urmă ca întreaga lume să fie convertită de la păcat la neprihănirea lui DUMNEZEU; că caracterul spiritual perfect al lui DUMNEZEU va fi insuflat în potențialii copii ai lui DUMNEZEU care urmează să se nască în familia lui DUMNEZEU.

Aşa cum DUMNEZEU şi-a îndeplinit lucrarea creatoare în diferite faze, tot aşa aduce mântuirea lumii în diferite faze. Biserica este condiţia şi mijlocul pentru ca întreaga lume să ajungă la mântuire. Prin urmare, trebuie subliniat încă o dată că biserica nu este doar un instrument de obţinere a mântuirii pentru cei chemaţi în ea înşişi, ci şi un centru de instruire pentru cei chemaţi la ea, un centru de pregătire pentru oamenii pe care DUMNEZEU îi va folosi pentru a conduce lumea spre mântuire.

Biserica: centru de instruire

S-ar putea, într-un fel, să numim biserica „colegiul pedagogic” al lui DUMNEZEU, un centru de pregătire pentru predare şi funcţii de conducere în Împărăţia lui DUMNEZEU, pentru vremea când DUMNEZEU oferă mântuirea şi viaţa veşnică întregii lumi.

Biserica ar trebui să pregătească oameni care să înveţe şi să-i formeze pe alţii în lumea de mâine. Din acest motiv, membrii bisericii sunt numiţi primele roade ale mântuirii în Noul Testament.

Toate acestea au necesitat anumiţi paşi importanţi în planul lui DUMNEZEU. Unul după altul.

Aici cititorului i se aminteşte că după păcatul lui Adam, la începutul lumii, omenirii i s-a refuzat accesul la Duhul Sfânt până când Hristos, ultimul Adam, a restabilit ordinea stăpânirii lui DUMNEZEU şi la detronat pe Satan de pe tronul pământului. Este clar din ***Ioan 6:44*** că acum, în epoca bisericii, nimeni nu poate veni la Hristos dacă Tatăl nu îl „trage”.

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

Acesta este motivul pentru care membrii bisericii sunt adesea adresaţi în Noul Testament drept aleşi. Acesta este motivul pentru care Biserica este

numită „sămânță aleasa ”. ***1 Petru 2:9-10***

9. *Voi însă sînteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfînt, un popor, pe care DUMNEZEU Și l-a cîștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întunerec la lumina Sa minunată;*

10. *pe voi, cari odinioară nu erați un popor, dar acum sînteți poporul lui DUMNEZEU; pe voi, cari nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.*

De aceea predestinaţia este menţionată de mai multe ori în Noul Testament. Cei care sunt chemaţi au fost predestinaţi. Nu au venit de la sine, nu au fost voluntari, au fost chemaţi.

Adevărații creștini: chemați – nu voluntari

Numai prin Hristos poate omenirea păcătoasă să fie împăcată cu DUMNEZEU Tatăl. Hristos este autoritatea la care trebuie să vină, dar nu se poate veni de la sine, ci trebuie să fie ales de DUMNEZEU Tatăl şi „tras” de Duhul Sfânt.

Acesta poate să vi se pară un adevăr nou uimitor, dar cu cât studiați Noul Testament mai mult şi cu cât vedeți mai mult acest adevăr confirmat în Noul Testament, cu atât mai clar va deveni pentru dumneavoastră.

Nu e de mirare că biserica şi scopul ei au fost şi sunt atât de misterioase. Satan a sedus şi orbit creştinismul— „aparent”.

Cine se alătură unei „biserici alese de el",nu şi-a găsit drumul în adevărata biserică a lui DUMNEZEU. Adevăratei Biserici a lui DUMNEZEU, nimenea nu se poate „alătura” pur şi simplu. El va fii ales de DUMNEZEU Tatăl şi atras de Duhul său; va fii adus la cele mai profunde căinţe şi la o schimbare radicală a vieții; acesta nu numai că a ajuns să creadă şi să mărturisească în Isus Hristos ca Mântuitor personal, dar crede şi în Cuvântul de DUMNEZEU. Isus este Cuvântul lui DUMNEZEU întrupat; Biblia este Cuvantul scris al lui DUMNEZEU. A crede în Hristos înseamnă a crede ceea ce spune — înseamnă a crede în Cuvântul lui DUMNEZEU, în Biblie.

Deci, încă o dată întrebarea: Ce şi pentru ce este biserica? Biserica este alcătuită din copiii lui DUMNEZEU care sunt chemaţi afară (din această lume) şi renăscuţi. Ea este trupul lui Hristos (***1 Corinteni 12:27***; ***Efeseni 1:21-23***).

27. *Voi sînteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui.*

---

21. *mai pe sus de orice domnie, de orice stăpînire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta,*

ci și în cel viitor.
22. *El I-a pus totul supt picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,*
23. *care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.*

Ea este organismul spiritual care va fi „Mireasa lui Hristos” — după învierea ei la nemurire. Atunci biserica va intra în căsătorie cu Hristos! Este templul spiritual la care Hristos va veni la a doua sa arătare (***Efeseni 2:21***).

21. *În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*

Biserica a putut fi întemeiată, doar numai după înălţarea şi preaslăvirea lui Isus (***Ioan 7: 37 - 39***).

37. În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stătut în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.
38. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura.“
39. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

Într-un anumit sens, contează şi cei care au fost chemaţi la întemeierea bisericii de la Avraam şi profeţii Vechiului Testament — poate chiar de la Abel, Enoh şi Noe — (***Efeseni 2:20***).

20. *fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*

Imediat după ce s-a calificat învingându-l pe Satan, Isus a început să-şi invoce viitorii apostoli. Împreună cu profeţii, ei urmau să formeze „temelia” bisericii, sub Hristos, care este adevărata „temelie” şi cap al bisericii (***1 Cor. 3:11***; ***Efes. 5:23***).

11. *Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decît cea care a fost pusă, şi care este Isus Hristos.*

---

23. *căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului.*

Omul obişnuit nu are idee despre actul creativ extraordinar, supranatural, pe care l-a întreprins DUMNEZEU atunci când şi-a început auto-multiplicarea — auto-multiplicarea în miliarde de fiinţe spirituale dumnezeieşti! Şi cîte diverse stadii de dezvoltare au fost necesare pentru această cea mai înaltă dintre toate faptele divine!

Planul lui DUMNEZEU: pas cu pas

DUMNEZEU nu a putut grăbi nimic aici. Era necesar un master plan, o abordare pas cu pas. Era nevoie de răbdare din partea Creatorului, de o determinare neclintită. Puțini înțeleg asta!

Chiar și când eram copil (nu aveam încă cinci ani), DUMNEZEU mi-a dat dorința — literalmente un îndemn — să mă străduiesc pentru cunoaștere și perspicacitate. Solomon a cerut înțelepciune și DUMNEZEU i-a dat-o mai mult decât oricărui alt om.

Care este acum condiția necesară pentru dobândirea de cunoștințe și înțelegere? „Frica de DUMNEZEU este începutul înțelepciunii: o bună înțelegere pentru toți cei care exercită [poruncile]". ***Psalmul 111:10***

10. Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci.

Există o poruncă care este un fel de piatră de încercare, și anume a patra poruncă, porunca Sabatului. Convertirea mea a rezultat dintr-o dispută cu privire la această poruncă. Când un DUMNEZEU milostiv m-a biruit, când m-a adus să mă predau în această problemă, mi-a dezvăluit de asemenea nevoia de a ține Sabatele și sărbătorile Sale anuale. Ele simbolizează șapte pași spirituali majori în planul său principal. (Acest adevăr este explicat în broșura noastră gratuită — ***Sărbători păgâne sau Sărbătorile lui DUMNEZEU*** –***Limb. Germ*** ***şi*** ***Engl.)*** Prin aceste şi alte revelații biblice, DUMNEZEU mi-a dat cunoştințe despre realizarea marelui Său plan. Şi în ceea ce priveşte rolul necesar pe care îl joacă Biserica în împlinirea acestui scop glorios.

După răzvrătirea lui Adam, cu Satan încă pe tronul pământului, numai DUMNEZEU ar fi putut şti cât de încet, atent şi treptat trebuia făcut acest lucru.

Deja cei drepți precum Abel, Enoh şi Noe au jucat cu siguranță un rol pregătitor pentru stabilirea ulterioară a Împărăției lui DUMNEZEU. În sensul cel mai restrâns, însă, familia lui DUMNEZEU a început cu Avraam: Odată cu el a început „temelia", care a inclus şi Isaac, Iacov şi Iosif.

Prin Moise, DUMNEZEU a permis apoi lui Israel să devină o națiune – prima comunitate sau biserică a lui DUMNEZEU. Această biserică a Vechiului Testament a primit ordinul de reguli al lui DUMNEZEU, dar nu și Duhul Sfânt! Israeliții nu au fost prevăzuți ca viitoarele ființe a lui DUMNEZEU. Totuşi, Israel a îndeplinit o sarcină necesară în planul măreț al lui DUMNEZEU.

Desigur: DUMNEZEU a chemat în mod repetat profeţi individuali în aceşti ani, care au devenit apoi „temelia” bisericii.

Biserica - prima recoltă

Şi ce ar trebui să fie acum biserica? Aşa cum este simbolizată de a treia zi sfântă anuală a lui DUMNEZEU, ea urma să constituie *prima recoltă* reală a fiinţelor omeneşti care devin fiinţe divinie asemănătoare spiritului. Biserica este - pentru a o repeta - mijlocul care este acum pregătit pentru cooperarea cu şi sub Hristos în acest proiect glorios, pentru a răscumpăra omenirea şi a înmulți copiii Lui DUMNEZEU. Biserica este încă formată doar din copiii „concepuţi” (nu „noi născuţi”) ai lui DUMNEZEU. Dar într-o zi va consta din „întâiul născut” (***Evrei 12:23***), va fi „prima recoltă” , iar la venirea lui Hristos în putere şi slavă, primele roade î-l vor urma pe Hristos

23. *de Biserica celor întîi născuți, cari sînt scriși în ceruri, de DUMNEZEU, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvîrșiți*,

În toţi anii de la Avraam până la Hristos, DUMNEZEU a chemat profeţi născuţi şi pregătiţi din lumea lui Satan pentru a fi co-temelia Bisericii lui DUMNEZEU! Fundamentul principal este Hristos.

În timpul slujirii sale pământeşti de trei ani şi jumătate, Isus a chemat, a ales şi a instruit, ca început, a doua co-fundaţie, primii doisprezece apostoli ai săi.

În timpul lucrării sale pământeşti ca om, Isus a proclamat public împărăția viitoare a lui DUMNEZEU şi, în acelaşi timp, i-a învățat şi i-a instruit pe apostolii săi.

Dar el nu a chemat publicul căruia îi propovăduia la mântuire. El vorbea adesea în pilde. De ce în pilde? Pentru a ascunde publicului sensul (***Mat. 13, 10 - 17***) pe care apostolii săi aleşi au fost dat să îl înţeleagă.

10. *Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?"*
11. *Isus le-a răspuns: „Pentrucă vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.*
12. *Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar dela cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.*
13. *De aceea le vorbesc în pilde, pentrucă ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.*
14. *Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice:*
«Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.

15. *Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la DUMNEZEU, și să-i vindec.»*
16. *Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*

A existat un motiv foarte important pentru care planul pas cu pas al lui DUMNEZEU de la acea vreme nu prevedea ca lumea să fie chemată la mântuire. În primul rând, DUMNEZEU a chemat biserica să fie convertită şi transformată în regi şi preoţi (***Apoc. 5:10***) sub Isus când va veni să salveze lumea.

10. *Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru DUMNEZEUl nostru, și ei vor împărăți pe pământ!*"

Biserica, fiind instruită să fie un ajutor al lui Hristos în mântuirea lumii, a fost în mod necesar revelată o mare parte din adevăr. Dar nu venise încă timpul să dezvăluie lumii aceste adevăruri. ***Bisericile lumii învaţă doctrine care sunt exact opusul acestui adevăr.***

Finalizarea lucrării pământeşti a lui Isus

Spre sfârşitul lucrării sale pământeşti, Isus încheiase pregătirile pentru întemeierea bisericii. El terminase lucrarea pe care venise să o facă ca om. Apoi şi-a sacrificat viaţa pe cruce. El a luat asupra Sa vina noastră omenească pentru păcatele noastre.

Dar, luaţi minte: Părtăşia de păcat a Satanei din tot păcatul omenesc nu a fost luată de Hristos. Satan va trebui să-şi plătească propria pedeapsă — pentru eternitate!

S-a pus temelia bisericii lui DUMNEZEU, Hristos însuşi fiind capul şi **„piatra unghiulară”** — cea mai importantă parte a temeliei. Restul fundaţiei este alcătuită din apostoli şi profeţi.

Apostolii erau nerăbdători să înceapă – să iasă şi să propovăduiască Evanghelia. Dar DUMNEZEU, în înţelepciunea sa, a insistat pe reţinere, pe răbdare. Isus i-a avertizat pe apostoli să aştepte! "... dar rămîneți în cetate pînă veți fi îmbrăcați cu putere de sus." (***Luca 24:49***).

49. *Și iată că voi trimete peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămîneți în cetate pînă veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*"

Zece zile mai târziu a avut loc sărbătoarea anuală a Rusaliilor, iniţial numită Ziua Primelor roade (***Numeri 28:26***).

26. *În ziua celor dintîi roade, cînd veți aduce Domnului un dar de mîncare, la sărbătoarea încheierii săptămînilor (Cincizecimea), să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.*

Şi în ziua aceea a venit Duhul Sfânt! În această zi biserica a fost întemeiată! Ziua a simbolizat primele roade ale împărăţiei lui DUMNEZEU. Sărbătorile lui DUMNEZEU simbolizează recolta spirituală a lui DUMNEZEU.

Prima parte a recoltei de oameni spirituali a lui DUMNEZEU — oameni care urmează să fie născuţi de DUMNEZEU şi transformaţi în fiinţe divine — este biserica! De aceea, cei care sunt născuţi în Împărăţie la întoarcerea lui Hristos, începând cu vechii profeţi, fac şi ei parte din biserica lui DUMNEZEU. Proorocii din Vechiul Testament aparţin şi ei „temeliei" bisericii (***Efes. 2: 19 - 21).***

19. *Așa dar, voi nu mai sînteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui DUMNEZEU,*
20. *fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*
21. *În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*

Toţi — profeţii, apostolii şi membrii Bisericii în care locuieşte Duhul Sfânt — vor fi înviaţi şi transformaţi în nemuritori când Hristos se va întoarce în putere şi slavă!

Deci întreaga biserică reprezintă prima parte a tuturor oamenilor care vor fi „născuţi din nou" în Împărăţia lui DUMNEZEU. Ei vor fi fiinţe divine!

Cât de înşelaţi (***Apoc. 12:9***) sunt cei care cred că au fost deja „născuţi din nou" Cititorul ar trebui să comande broşura noastră gratuită, ***Ce înseamnă „Renaștere"? in Limb.Germ.***

9. *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

Acum doar foarte puțini sunt chemați la mântuire

Înainte de a continua, ar trebui explicat de ce până acum doar foarte puţini au fost chemaţi la mântuire; de ce lumea în întregime este ruptă de DUMNEZEU; de ce ea nu este încă judecată, nu este încă mântuită şi nu este încă pierdută.

Până când un fiu al lui Adam nu s-a putut califica acolo unde Adam a eşuat, — biruința lui Satan, plătirea pedeapsei pentru păcatul omenesc şi răscumpărarea lumii din mîinile lui Satan —, până atunci, nimeni nu a putut restabili guvernul lui DUMNEZEU, atâta vreme, nimănui nu i s-a putut da viaţa veşnică a lui DUMNEZEU!

Marele plan principal de realizare a planului divin - automultiplicarea lui DUMNEZEU prin fiinţe divine — a prevăzut că, "cuvântul existent" s-a născut ca om, ca fiu al lui Adam. Şi, în acelaşi timp, planul cerea ca el să se nască ca singurul Fiu născut al lui DUMNEZEU!

Mesia, şi numai El, ar fi capabil să-l biruiască şi să-l învingă pe Satan — să se califice pentru a-l înlocui pe Satan pe tronul pământesc! Numai prin El fiii lui Adam puteau fi împăcaţi cu DUMNEZEU, să primească spiritul sfânt lui DUMNEZEU, să devină fii ai lui DUMNEZEU – fiinţele divine care sunt scopul ultim al înmulţirii de sine divine!

Ce plan incredibil de mare pentru o astfel de întreprindere înaltă!

Şi cât de mare este DUMNEZEUl veşnic care l-a conceput!

Condiția inevitabilă în acest minunat plan al lui DUMNEZEU a fost ca marea majoritate a fiilor lui Adam să nu fi fost încă judecaţi! DUMNEZEU i-a lăsat în voia lor — ştiind că ei vor urma în mod automat şi de bunăvoie calea lui Satan de „a lua".

Între timp, ei nu vor fi judecați, ci ***„vor culege ceea ce au semănat".*** Ei vor trăi o viaţă păcătoasă, vor muri şi vor fi înviaţi de DUMNEZEU într-o înviere specială pentru judecată la sfârşitul celor şapte mii de ani ai planului principal. Apoi — acum că Hristos deja ispăşise pentru păcatele lor, Satan fusese înlăturat de la putere, Hristos şi Împărăţia lui DUMNEZEU restabiliseră ordinea de guvernare a lui DUMNEZEU pe pământ — ei puteau fi chemați la pocăință şi împăcare cu DUMNEZEU, puteau fi chemaţi să devină fiinţe evlavioase ale liberei lor alegeri!

Şi acesta este motivul pentru care DUMNEZEU ține lumea separată de Sine, după ce strămoşul Adam s-a tăiat odată pe sine şi pe urmaşii săi omeneşti de la DUMNEZEU.

De ce e lumea un mister

După cum a fost inspirat apostolul Pavel să scrie (***Romani 11:25***): „Nu vreau să vă ascund acest secret, dragi fraţi, ca să nu vă bazaţi pe propria înțelepciune [şi lumea este într-adevăr un mister]": Lumea, inclusiv „teologii

ei creştini", este lovită cu „orbire" faţă de aceste secrete până când împărăţia lui DUMNEZEU va domni din nou pe pământ!

25. *Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține pînă va intra numărul deplin al Neamurilor.*

„În acelaşi mod", continuă Pavel, „după cum voi [creştinii] nu credeaţi în DUMNEZEU înainte, tot aşa şi cei care au refuzat să creadă în mila care a fost arătată vor primi şi ei milă. Căci DUMNEZEU i-a ales pe toţi dintre cei necredincioşi, ca să aibă milă de toţi".

Şi aici Pavel exclamă: „O, ce adâncime de bogăţii, atât a înţelepciunii, cât şi a cunoştinţei lui DUMNEZEU!

Cât de neînţelese sunt judecăţile Lui şi căile Lui de nepătruns!" (***Romani 11:30-33***.)

30. *Dupăcum voi odinioară n-ați ascultat de DUMNEZEU, și dupăcum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum,*

31. *tot așa, ei acum n-au ascultat, pentruca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare.*

32. *Fiindcă DUMNEZEU a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți.*

33. *O, adîncul bogăției, înțelepciunii și științei lui DUMNEZEU! Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui, și cît de neînțelese sînt căile Lui!*

Adevărat, apostolul se referea la Israel şi l-am aplicat întregii umanităţi nechemate - dar este cu siguranţă transferabil.

DUMNEZEU a chemat şi i-a pregătit pe profeţii Vechiului Testament. El a chemat şi încă cheamă şi pregăteşte biserica pentru a-l birui pe Satan – în timp ce cei orbiţi, nechemaţi şi tăiaţi de DUMNEZEU nu au nevoie să-l învingă acum pe Satan. Din ce motiv?

Pentru ca noi să ne calificăm pentru a domni cu şi sub Hristos în Împărăţia lui DUMNEZEU - astfel încât să pregătim calea pentru chemarea şi mântuirea ulterioară a lumii!

În acest punct sunt citate două pasaje din cuvintele lui Isus care sunt adresate numai bisericii:

În acest punct sunt citate două pasaje din cuvintele lui Isus care sunt adresate numai bisericii: Bisericii de acum în secolul al XX-lea Isus spune: „Celui ce va birui îi voi da să stea cu Mine pe tronul Meu, aşa cum am biruit şi am şezut cu Tatăl Meu pe tronul Lui" (***Apocalipsa 3:21***).

21. *Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*

Şi iarăşi către biserică: „Şi celui ce va birui şi ţine până la sfârşit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri şi le va stăpâni cu toiagul de fier...” (***Apoc. 2:26-27***).

26. *Celui ce va birui și celui ce va păzi pînă la sfîrșit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri.*
27. *Le va cîrmui cu un toiag de fer, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere dela Tatăl Meu.*

În aceste pasaje din Scriptură, Isus arată clar de ce în prezent unii sunt chemați afară din lume şi să în biserică. Nu pentru că el încearcă să salveze lumea acum şi noi suntem parte a lumii. Şi nu numai ca să obținem mântuirea şi să venim în împărăția Lui, ci şi aşa cum se spune în ***Apocalipsa 5:10***, ca să putem deveni regi şi preoți şi să domnim cu şi sub Hristos când El este gata să aducă mântuirea lumii.

10. *Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!*"

Convertirea profundă necesară pentru biserică

Nu o pot sublinia suficient: ***oricine este chemat acum în biserică*** nu este „doar” chemat în ea din motive de mântuire. Cu toate acestea, oricine este chemat în ea trebuie să sufere o adevărată convertire, pentru ca mai târziu să devină rege sau preot, fiinţă divină şi ajutor al lui Hristos în mântuirea lumii.

Nu pot face acest adevăr suficient de clar. Mi-e teamă că mulţi, — inclusiv cei din biserică — nu înţeleg pe deplin ce înseamnă convertirea.

Convertirea are loc în mintea omului, şi în ceea ce noi numim „inima”. Acest lucru poate fi înţeles doar prin înţelegerea naturii minţii omeneşti, aşa cum este explicat în al treilea capitol al acestei lucrări. Şi nu poate fi înţeles decât pe baza revelaţiei biblice despre spiritul din om şi despre caracteristicile esenţiale ale înţelegerii omului.

Dacă mintea omului diferă de creierul animalului prin faptul că are „spiritul uman” ca componentă suplimentară, convertitul diferă de convertit prin faptul că are Duhul Sfânt ca componentă suplimentară.

Diferenţa enormă de performanţă dintre creierul uman şi cel animal ne

poate da o idee despre decalajul care există între convertit, care este condus de Duhul Sfânt, şi neconvertit.

Prima condiţie prealabilă pentru a primi Duhul Sfânt este pocăinţa. Pocăinţa este dată de Dumnezeu (***Fapte 11:18***).

> ***18.*** *După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, şi au zis: „Dumnezeu a dat deci şi Neamurilor pocăinţă, ca să aibă viaţa."*

A doua condiţie este credinţa. Credinţa, nu numai în Dumnezeu şi în Hristos, ci şi ***credinţa în ceea ce — spune Hristos*** — „Cuvântul", purtătorul de cuvânt al familiei lui Dumnezeu.

Pocăinţa: asta înseamnă o schimbare a inimii. „Tristeţea divină" este o tristeţe mult mai profundă decât simpla autocompătimire. ar tristeţea divină duce la pocăinţă. Ea implică nu doar un regret profund pentru păcatele săvârşite, ci o convertire interioară totală, în ceea ce priveşte mentalitatea, atitudinea şi orientarea în viaţă.

Regretul se referă, de fapt, mult mai mult la viitor decât la trecut. Sângele lui Hristos a ispăşit pentru trecut. Pocăinţa nu este „căinţă" (aşa cum a tradus-o greşit Luther) Nimic din ceea ce poţi face singur nu poate ispăşi vina pe care ai comis-o. Numai sângele lui Hristos poate face acest lucru. El poate şterge vinovăţia.

Un convertit se caracterizează printr-o atitudine nouă, convertită. O minte care este asemănătoare cu cea divină: „Toţi să aibă aceeaşi minte ca Isus Hristos" (***Filipeni 2:5***)

> ***5.*** *Să aveți în voi gîndul acesta, care era și în Hristos Isus:*

Duhul Sfânt este spiritul unei minţi sănătoase, logice, care duce la o convertire completă, o reorientare în a gândi, a dori, a străduI.

Eroarea creştinismului tradiţional

„Atingerea mântuirii", aşa cum este înţeleasă în aşa-zisul creştinism tradiţional, nu transformă oamenii şi nu aduce convertire. Foarte des, predicatorii şi evangheliştii le spun ascultătorilor că dacă „L-au primit pe Hristos", „L-au acceptat pe Hristos", „şi-au dat inima Domnului", atunci ei au fost deja mântuiţi, au fost deja „născuţi din nou". Este ca şi cum a fost setat un comutator mistic care apoi expediază omul în cauză direct în rai după moarte (ceea ce nici măcar nu este înţeles ca o moarte reală). Dumnezeu nu învaţă aşa ceva în Biblie. Dumnezeu dezvăluie: Aşa cum în Adam toți mor, tot aşa în Hristos, acelaşi „toți" vor fi înviați printr-o înviere din morți. Morţii

înșiși, dezvăluie Dumnezeu, sunt complet lipsiţi de conştiinţă.

Vechiului Israel, Dumnezeu i-a dat cunoaşterea legii sale, dar nu a spiritului său. Israel nu a fost convertit, nu s-a schimbat, doar în trup.

Iar mintea trupească este „vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu” (***Romani 8:7***).

> ***7.*** *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.*

Nu a existat nicio convertire în Israelul antic, nici o mântuire. ***Ezechiel 37*** descrie modul în care vechii israeliţi vor primi, dacă vor, Duhul lui Dumnezeu: la judecata dinaintea marelui tron alb.

> **1.** Mîna Domnului a venit peste mine, și m-a luat în Duhul Domnului, și m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase.
> **2.** M-a făcut să trec pe lîngă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte multe pe fața văiei, și erau uscate de tot.
> **3.** El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?“ Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!“
> **4.** El mi-a zis: „Proorocește despre oasele acestea, și spune-le: «Oase uscate, ascultați cuvîntul Domnului!
> **5.** Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: «Iată că voi face să intre în voi un duh, și veți învia!
> **6.** Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, și veți învia. Și veți ști că Eu sînt Domnul.“
> **7.** Am proorocit cum mi se poruncise. Și pe cînd prooroceam, s-a făcut un vuiet, și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat unele de altele!
> **8.** M-am uitat, și iată că le-au venit vine, carnea a crescut, și le-a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era încă duh în ele.
> **9.** El mi-a zis: „Proorocește, și vorbește duhului! Proorocește, fiul omului, și zi duhului: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Duhule, vino din cele patru vînturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze!»
> **10.** Am proorocit, cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei, și au înviat, și au stătut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.
> **11.** El mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sînt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: «Ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea; sîntem pierduți!“
> **12.** Deaceea, proorocește, și spune-le: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăș în țara lui Israel.
> **13.** Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă voi deschide mormintele, și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu!

14. Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăș în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut, zice Domnul."
15. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
16. „Fiul omului, ia o bucată de lemn, și scrie pe ea: «Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, cari sînt tovarășii lui.» Ia apoi o altă bucată de lemn, și scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru toată casa lui Israel, care este tovarășa lui."
17. După aceea, împreună-le una cu alta, într-o singură bucată, așa încît să fie una în mîna ta.
18. Și cînd îți vor zice copiii poporului tău: „Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?"
19. să le răspunzi: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Iată că voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel cari-i sînt tovarășe, le voi uni cu toiagul lui Iuda, și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mîna Mea."
20. Toiegele de lemn, pe cari vei scrie, să le ții astfel în mîna ta, supt ochii lor.
21. Și să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: «Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s-au dus, îi voi strînge din toate părțile, și-i voi aduce înapoi în țara lor.
22. Voi face din ei un singur neam în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur împărat, și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărțiți în două împărății.
23. Nici nu se vor mai spurca, prin idolii lor, cu urîciunile lor, și cu toate fărădelegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu cari au păcătuit, și-i voi curăți; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.
24. Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.
25. Vor locui iarăș în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov, și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David va fi voivodul lor în veci.
26. Voi încheia cu ei un legămînt de pace, care va fi un legămînt vecinic cu ei; îi voi sădi și-i voi înmulți, și voi pune locașul Meu cel sfînt în mijlocul lor pentru totdeauna.
27. Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.
28. Și neamurile vor ști că Eu sînt Domnul, care sfințește pe Israel, cînd Locașul Meu cel sfînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor."

Cel care a primit spiritul şi este călăuzit de El este un om schimbat. El a experimentat o reînnoire spirituală. Abia după ce s-a descoperit că există un

„Duh în om” şi că Duhul lui Dumnezeu se poate uni cu acel Duh, mântuirea poate fi pe deplin înţeleasă. Creştinul trebuie să crească şi să se maturizeze în har, în cunoaştere spirituală şi în caracter divin.

De ce biserica este întâi este chemată?

Permiteţi-mi să explic mai detaliat de ce biserica este numită „primile roade” ale mântuirii divine. Aceasta nu este o discriminare împotriva majorităţii încă nenumite; nu, chemarea bisericii serveşte tocmai chemării de mai târziu a restului lumii la mântuire. Ar trebui spus din nou că planul lui Dumnezeu pentru salvarea lumii, pentru automultiplicarea lui Dumnezeu — copii lui Dumnezeu, decurge după o anumită succesiune.

Isus Cristos este primul dintre întâii născuți, întâiul născut al multor frați (*1 Corinteni 15:23*; ***Romani 8:29***).

> ***23.*** *dar fiecare la rîndul cetei lui. Hristos este cel dintîi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sînt ai lui Hristos.*

> ***29.*** *Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentruca El să fie cel întîi născut dintre mai mulți frați.*

Biserica este chemată să fie transformată, să dezvolte caracterul şi în cele din urmă, la a doua venire a lui Hristos, să se naşte în fiinţe divine, regi şi preoţi sub Hristos, când EL va veni să salveze lumea.

Într-un anumit sens, biserica devine un co-mântuitor alături de Hristos. Două lucruri i se cereau în mod fundamental lui Hristos ca aducător al mântuirii. În primul rând, era necesar ca el, Creatorul omenirii, să moară pentru noi şi, prin urmare, să plătească pedeapsa cu moartea în numele nostru. Nimeni altcineva nu ar fi putut face asta în afară de Isus Hristos.

Dar pentru mulţi oameni nu este clar: Nu suntem mântuiţi prin sângele lui Hristos. În ***Romani 5:10*** veţi citi că suntem împăcaţi cu Dumnezeu prin moartea lui Hristos, dar suntem mântuiţi prin viaţa Lui - învierea.

> ***10.*** *Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împăcați cu El, vom fi mîntuiți prin viața Lui.*

Scriu această afirmaţie în ziua în care lumea o numeşte „Duminica Paştilor”. Bisericile şi evangheliştii spun multe astăzi despre învierea lui Hristos, dar practic nimic despre învierea celor care vor fi mântuiţi şi despre învierea prin care cineva poate fi mântuit.

Numai Isus putea plăti pentru păcatele noastre trecute prin jertfa Sa. Obţinerea mântuirii lumii trebuie desigur să aibă loc prin viaţa sa după învierea sa. Biserica este mireasa promisă a lui Hristos, care se va căsători cu Fiul lui Dumnezeu după întoarcerea Lui, după învierea membrilor bisericii. După ce am realizat învierea din morţi ca soţii ale Fiului lui Dumnezeu şi ca membri ai familiei lui Dumnezeu, noi nu mai suntem doar moştenitori şi comoştenitori cu Hristos, ci într-un anumit sens co-aducători ai mântuirii.

Familia lui Dumnezeu va creşte. Ca regi şi preoţi, membrii bisericii înviaţi se vor asigura ca co-conducători sub Hristos, că guvernarea lui Dumnezeu va fi restabilită peste toate naţiunile. Şi, în acelaşi timp, ca preoţi, vom fi co-aducători ai mântuirii şi vom ajuta la salvarea lumii.

De ce sunt necesare primele roade

Înainte ca Isus să se califice pentru a deveni Salvatorul şi viitorul nostru Rege, el a trebuit să facă ca „ultimul Adam" ceea ce primul Adam nu reuşise să facă — şi anume, să-l biruiască pe Satan şi să stabilească voinţa şi guvernarea lui Dumnezeu. Dacă biserica trebuie să conducă cu şi sub El, membrii ei ar trebui să fie nu numai regi, ci şi preoţi şi salvatori, membrii ai bisericii care trebuie să se califice şi ei, rezistând şi biruind pe Satan.

Această cerinţă nu va mai fi cerută majorităţii covârşitoare a oamenilor când mântuirea va veni la ei. Când mântuirea va veni la ei, Satan va fi deja înlăturat. Deci nu a existat absolut nicio discriminare faţă de restul lumii asociată cu cuvintele lui Isus: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis..." (*Ioan 6:44*).

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi*

Era necesar ca biserica să fie chemată într-un moment în care fiecare membru individual trebuia să reziste şi să-l învingă pe Satan. Altfel, membrii bisericii nu s-ar putea califica pentru minunatele slujbe regale şi preoţeşti din Împărăţia de o mie de ani a lui Dumnezeu.

Aceasta explică "pentru ce" biserica — acesta este scopul ei măreț.

Este biserica organizată? Dacă da, cum?

Dar ce este biserica? Cum este organizată? Cum funcţionează?

Când am ajuns să-i cunosc pe fraţii şi surorile Bisericii lui Dumnezeu, a avut loc o discuţie în conducere despre organizarea corectă a bisericii. Pe atunci, în 1927, biserica era organizată astfel încât să se ţină o adunare generală de

două ori pe an. Fiecare comunitate trimitea un reprezentant care putea vota la adunarea generală cu privire la numirile în funcţii, întrebări dogmatice, politica bisericii etc. O comunitate trebuia să aibă cel puţin cinci membri.

Pe la 1930 disputele au crescut iar în 1933 a avut loc o scindare în biserică. Doi lideri au organizat o nouă biserică al cărei sediu nu mai era în Stanberry, Missouri, ci în Salem, Virginia de Vest. Ei au dat bisericii o structură organizatorică pe care au numit-o în mod incorect „organizaţie biblică".

Această organizaţie era formată, în vârf, din doisprezece bărbaţi numiţi apostoli, cei „Doisprezece". Au fost numiţi şapte diaconi, iar preşedintele lor era trezorierul, care gestiona trezoreria. Apoi au fost cei „Şaptezeci" – şaptezeci de Înțelepti/ înțelepți conducători. Acest lucru a copiat Sinedriul evreiesc. Cu toate acestea, erau atât de puţini predicatori hirotoniţi în biserică, încât cel mult jumătate dintre cele „șaptezeci" de posturi puteau fi ocupate.

Biserica romano-catolică este organizată ierarhic, cu Papa în frunte, inclusiv un colegiu de cardinali, apoi Curia la Vatican cu arhiepiscopi, episcopi şi preoţi.

Biserica Presbiteriană este de presbiteri, Înțelepti comunitari — condusă. Pentru congregaţionalişti, conducerea revine congregaţiilor înseşi – conducerea de la bază care este înţeleasă ca fiind democratică.

Şi aşa mai departe. Bisericile acestei lumi a lui Satan sunt organizate după modele concepute de om. Biblia oferă instrucţiuni clare cu privire la structura organizatorică a bisericii. Iisus Hristos este capul bisericii. Ordinea bisericească rânduită divin este într-adevăr ierarhică. Dumnezeu Tatăl este capul peste Hristos – singurul legiuitor, cea mai înaltă autoritate.

În ***1 Corinteni 12*** Dumnezeu spune ceva despre distribuirea funcţiilor şi structura bisericii pe care şi-a dorit-o.

„Dar nu vă voi lăsa în neştiinţă cu privire la darurile spirituale, dragi fraţi... Există multe daruri; dar există ***un singur Duh***. Şi sunt multe funcţii; dar Este ***un Domn.*** Şi există multe puteri diferite; dar există ***un singur Dumnezeu*** care lucrează în toate... Dar în toate acestea lucrează ***un Duh*** şi dă fiecăruia după cum doreşte. Căci după cum un trup este şi are multe mădulare, toate mădularele trupului, deşi multe, sunt un singur trup: la fel şi Hristos. Căci toţi suntem botezaţi ***într-un singur trup*** de către ***un singur Duh***, fie că suntem [în biserică] iudei sau greci, robi sau liberi... "

Darurile duhovniceşti.

1. *În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.*
2. *Cînd erați păgîni, știți că vă duceați la idolii cei muți, după cum erați călăuziți.*
3. *De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema!" Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul", decît prin Duhul Sfînt.*
4. *Sînt felurite daruri, dar este același Duh;*
5. *sînt felurite slujbe, dar este același Domn;*
6. *sînt felurite lucrări,dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.*
7. *Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.*
8. *De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh;*
9. *altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;*
10. *altuia, puterea să facă minuni; altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tîlmăcirea limbilor.*
11. *Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.*

Mădularele trupului.

12. *Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sînt mai multe, sînt un singur trup, - tot așa este și Hristos.*
13. *Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.*
14. *Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.*
15. *Dacă piciorul ar zice: „Fiindcă nu sînt mînă, nu sînt din trup", - nu este pentru aceasta din trup?*
16. *Și dacă urechea ar zice: „Fiindcă nu sînt ochi, nu sînt din trup" - nu este pentru aceasta din trup?*
17. *Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?*
18. *Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.*
19. *Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?*
20. *Fapt este că sînt mai multe mădulare, dar un singur trup.*
21. *Ochiul nu poate zice mîinii: „N-am trebuință de tine"; nici capul nu poate zice picioarelor: „N-am trebuință de voi."*
22. *Ba mai mult, mădularele trupului, cari par mai slabe, sînt de neapărată trebuință.*

23. *Și părțile trupului, cari par vrednice de mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai multă frumuseță,*
24. *pe cînd cele frumoase n-au nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste:*
25. *pentru ca să nu fie nici o desbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.*
26. *Și dacă sufere un mădular, toate mădularele sufăr împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el.*
27. *Voi sînteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui.*
28. *Și Dumnezeu a rînduit în Biserică, întîi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cîrmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.*
29. *Oare toți sînt apostoli? Toți sînt prooroci? Toți sînt învățători? Toți sînt făcători de minuni?*
30. *Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?*
31. *Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.*

O biserică cu un guvern

Vă rugăm să reţineţi în special: Există o singură biserică. Nu multe biserici. Biserica nu este împărţită. Există o singură biserică. Nici o biserică mamă şi multe biserici fiice divizate. Părţile care s-au desprins nu mai aparţin bisericii. Biserica este cea care ar trebui să-L ia pe Hristos ca mireasă la venirea Sa, la înviere – nu biserici divizate, nu grupuri divizate! Nu o biserică mamă şi fiice apostate. Acest lucru va deveni şi mai clar în continuare.

Diferite "forțe", diferite domenii de activitate, sunt date în biserică, fiecare zonă sub propriii administratori şi funcţionari (versetele 4 – 6). Cu toate acestea, administratorii au doar putere executivă, nu o putere substanţială; ei gestionează şi execută ceea ce este ordonat de sus.

Nici în această lume, de exemplu, Preşedintele Statelor Unite nu face legi. Într-o anumită măsură, este organul executiv al Congresului - asigură respectarea legilor adoptate de Congres. Funcționarii administrativi din biserică doar execută, supraveghează, direcţionează; ei pun în aplicare ceea ce se decide mai sus.

Conceptul unei biserici "unice" nedivizate şi indivizibile este din nou subliniat în versetul 20:

20. *Fapt este că sînt mai multe mădulare, dar un singur trup.*

Dumnezeu este, de asemenea, format din mai multe persoane, dar ***este un singur Dumnezeu***. Dumnezeu, reţineţi, este Familia lui Dumnezeu. Membrii bisericii sunt copii născuţi ai lui Dumnezeu – membri născuţi ai Familiei lui Dumnezeu. Concepuți, dar încă nu născuți.

Versetul 25 solicită,

*,,**25.** pentru ca să nu fie nici o desbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.”*

În calitate de responsabil al diferitelor domenii, Dumnezeu – şi nu votul membrilor – „a numit în comunitate în primul rând apostoli, în al doilea rând profeţi, în al treilea rând învăţători”, sau, după cum se spune mai detaliat în ***Efeseni 4:11***;

11. *Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,*

Apostolul se numeşte mesager: o persoană însărcinată cu proclamarea Evangheliei creştine, care include şi supravegherea lucrării de proclamare atunci când aceasta nu este îndeplinită de el însuşi, ci de alţii. Un apostol avea supravegherea generală asupra tuturor bisericilor (***1 Corinteni 16:1***).

1. *Cît privește strîngerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rînduit Bisericilor Galatiei.*

Apostolul Pavel a fost responsabil pentru comunităţile creştine păgâne/ neamurilor (***2 Corinteni 11:28***).

28. *Și, pe lîngă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile.*

Profeţii care fac parte din „temelia” bisericii sunt profeţii Vechiului Testament, ale căror scrieri sunt citate pe larg în Noul Testament şi fac parte din învăţăturile şi domeniile de responsabilitate. Profeţii care au funcţii administrative, executive sau de predicare nu sunt menţionaţi în Noul Testament.

Evangheliştii erau predicatori conducători, predicatori publici ai Evangheliei şi, de asemenea, fondatori ai bisericilor, care erau responsabili cu supravegherea unor comunități sub apostolul. De aceea, astăzi un evanghelist poate avea funcţii executive şi la sediul administrativ sau în cadrul unității, sub apostol. Evangheliştii nu lucrează întotdeauna într-un loc fix. „Păstorii” (King James Bible: Pastori), pe de altă parte, sunt Înțelepți locali care sunt responsabili pentru o comunitate individuală sau un grup de

comunităţii. Apoi au fost „învăţători” în biserică, nu neapărat predicatori. Învăţătorii sunt numiţi „Înțelepti” în alte texte ale Noului Testament. Prin urmare, în Biserica lui Dumnezeu astăzi există atât Înțelepti care predică, cât şi cei care nu predică. Înțeleptii care predică sunt lideri ai bisericii. Unii Înțelepti care nu predică sunt numiţi Înțelepti locali în biserica de astăzi.

Templul la care Hristos va veni

Mai departe cu organizarea bisericii:

Biserica este trupul spiritual al lui Hristos – nu o organizaţie sau instituţie seculară. Totuşi ea este foarte bine organizată.

Aceasta se vede din aceasta: „Deci nu mai sunteţi oaspeţi şi străini, ci concetăţeni cu sfinţii şi membri ai casei lui Dumnezeu”. Notă: Biserica este o familie, la fel cum Dumnezeu este o familie — o gospodărie cu „membri ai gospodăriei”.

O gospodărie „zidită pe temelia apostolilor şi a profeţilor, Isus Hristos fiind piatra de temelie, pe care întreaga structură, unită [bine organizată, lucrând armonios împreună], şi voi sînteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un lăcaş al lui Dumnezeu, prin Duh. ***Efeseni 2:19-22***

19. *Așa dar, voi nu mai sînteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,*
20. *fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*
21. *În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*
22. *Și prin El și voi sînteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.*

Referința aici este la templu, la care Hristos, conducătorul glorificat al lumii, va veni la întoarcerea Sa. Biblia nu vorbește nicăieri despre construcția unui templu real de piatră înainte de venirea lui Hristos; cu toate acestea, un templu urmează să fie construit după întoarcerea lui Hristos (***Ezechiel 40***).

Vedenia noului Ierusalim.
1. *În anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la patrusprezece ani după dărîmarea cetății, tocmai în ziua aceea, a venit mîna Domnului peste mine, și m-a strămutat în țara lui Israel.*
2. *M-a dus acolo, în niște vedenii dumnezeiești, și m-a așezat pe un munte foarte înalt; spre miazăzi de acest munte era ceva ca o cetate zidită.*

3. *M-am dus acolo; și iată că acolo era un om, a cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei; el avea în mînă o sfoară de măsurat, de in, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă,*
4. *Omul acela mi-a zis: „Fiul omului, privește cu ochii tăi, ascultă cu urechile tale, și ia aminte la toate lucrurile, pe cari ți le voi arăta; căci ai fost adus aici ca să ți le arăt. Fă cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea."*
5. *Un zid înconjura Templul pe din afară de jur împrejur. În mîna omului aceluia era o prăjină de măsurat lungă de șase coți, fiecare cot avînd o palmă mai mult decît cotul obicinuit. A măsurat lățimea zidului, care era de o prăjină, și înălțimea, care era tot de o prăjină.*
6. *A mers la poarta de răsărit, și i-a suit treptele. A măsurat pragul porții, care era lat de o prăjină, și celalt prag care era lat de o prăjină.*
7. *Fiecare odaie de pază era lungă de o prăjină, și largă tot de o prăjină. Între fiecare două odăi de pază era un loc gol de cinci coți. Pragul porții, de lîngă tinda porții din lăuntru, era de o prăjină.*
8. *A măsurat și tinda porții dinlăuntru; era de o prăjină.*
9. *A măsurat apoi tinda porții; era de opt coți, și stîlpii ei erau de doi coți. Tinda porții era spre partea dinlăuntru.*
10. *Odăile de pază ale porții de răsărit erau în număr de trei de o parte și trei de cealaltă; cîteși trele aveau aceeaș măsură, și stîlpii de fiecare parte aveau tot aceeaș măsură.*
11. *A măsurat apoi lărgimea deschizăturii porții, care era de zece coți, și lungimea porții, care era de treisprezece coți.*
12. *Înaintea odăilor de pază era un loc gol de un cot de o parte și de cealaltă; fiecare odaie de pază avea șase coți de o parte, și șase coți de cealaltă.*
13. *A măsurat poarta dela acoperițul unei odăi de pază, pînă la acoperișul celeilalte; între cele două deschizături cari erau față în față era o lățime de douăzeci și cinci de coți.*
14. *A măsurat tinda porții și a găsit douăzeci de coți; tinda da într-o curte, de jur împrejurul porții.*
15. *Locul dintre poarta dela intrare și tinda porții dinlăuntru era lung de cincizeci de coți.*
16. *La odăile de pază și la stîlpii lor dinlăuntrul porții de jur împrejur erau niște ferestre îngrădite; ferestre erau și înlăuntru în tinzile porții de jur împrejur; iar pe stîlpi erau săpate ramuri de finici.*
17. *M-a dus în curtea de afară, unde se aflau odăi și un caldarîm de jur împrejur; pe caldarîmul acesta erau treizeci de odăi.*
18. *Caldarîmul era lîngă porți, și era dealungul porților: acesta era caldarîmul de jos.*

19. *A măsurat lățimea dela poarta de jos pînă la partea de afară a curții dinlăuntru, și avea o sută doi coți, la răsărit și la miazănoapte.*
20. *A măsurat lungimea și lățimea porții de miazănoapte a curții de afară.*
21. *Odăile ei de pază, în număr de trei de o parte și trei de alta, stîlpii și tinda ei, aveau aceeaș măsură ca poarta dintîi, cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în lățime.*
22. *Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau aceeaș măsură ca poarta de răsărit; te suiai la ea pe șapte trepte, iar tinda ei era în partea dinlăuntru.*
23. *La curtea dinlăuntru era o poartă, în fața porții de miazănoapte și în fața porții de răsărit; a măsurat o sută de coți dela o poartă pînă la cealaltă.*
24. *M-a dus în partea de miazăzi,unde se afla poarta dela miazăzi. I-a măsurat stîlpii și tinda, cari aveau aceeaș măsură.*
25. *Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca și celelalte ferestre, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.*
26. *La ea te suiai pe o scară de șapte trepte, iar tinda ei era în partea din lăuntru; pe stîlpi era cîte un finic de fiecare parte.*
27. *Curtea dinlăuntru avea o poartă înspre miazăzi; a măsurat dela o poartă pînă la cealaltă spre miazăzi o sută de coți.*
28. *M-a dus în curtea din lăuntru, pe poarta de miazăzi. A măsurat poarta de miazăzi, și a găsit că avea aceeaș măsură.*
29. *Odăile ei de pază, stîlpii și tinda ei, aveau aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.*
30. *(De jur împrejur erau tinzi lungi de două zeci și cinci de coți și late de cinci coți.)*
31. *Tinda porții dădea în curtea de afară; pe stîlpii ei erau finici, și opt trepte pentru suit la poartă.*
32. *M-am dus apoi în curtea dinlăuntru, pe intrarea de răsărit. A măsurat poarta, și a găsit că avea aceeaș măsură.*
33. *Odăile ei de pază, stîlpii ei și tinda ei, aveau aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau și ele ferestre de jur împrejur, lungi de cinci zeci de coți și late de două zeci și cinci.*
34. *Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stîlpi, și opt trepte pentru suit la poartă.*
35. *M-a dus la poarta de miază-noapte. A măsurat-o, și a găsit aceeaș măsură.*
36. *Și ea avea odăi de pază, stîlpi, tindă și ferestre de jur împrejur; era lungă de cinci zeci de coți și lată de două zeci și cinci de coți.*
37. *Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau cinci finici pe stîlpii ei, și opt trepte pentru suit la poartă.*

38. *Era o odaie, care se deschidea spre tinda porții; acolo trebuiau spălate arderile de tot.*
39. *În tinda porții erau de fiecare parte două mese, pe cari trebuia junghiată arderea de tot, jertfa de ispășire și jertfa pentru vină.*
40. *În una din părțile de afară, cum te sui la intrarea porții de miază-noapte, erau două mese; și în cealaltă parte, spre tinda porții, erau iarăș două mese.*
41. *În cele două părți ale porții, se aflau astfel patru mese de o parte și patru mese de cealaltă, de toate opt mese, pe cari trebuiau înjunghiate jertfele.*
42. *În fața meselor pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate, și înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse uneltele cu cari se jungheau vitele pentru arderi de tot și pentru celelalte jertfe.*
43. *Pe din lăuntru casa avea de jur împrejur pervazuri de un lat de mînă, cari slujeau ca mese pentru carnea jertfelor.*
44. *Afară din poarta dinlăuntru erau două odăi pentru cîntăreți în curtea dinlăuntru: una era alături de poarta de miază noapte și avea fața spre miazăzi, celaltă era alături de poarta de miazăzi și avea fața spre miazănoapte.*
45. *El mi-a zis: „Odaia aceasta, dinspre miazăzi, este pentru preoții cari îngrijesc de slujba Templului.*
46. *Iar odaia dinspre miazănoapte este pentru preoții cari îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui Țadoc sînt aceia cari, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca să-I slujească.*
47. *A măsurat curtea, care era în patru colțuri, lungă de o sută de coți. Altarul era înaintea casei.*
48. *M-a dus în tinda casei. A măsurat stîlpii tinzii, și a găsit cinci coți de o parte, și cinci coți de cealaltă. Lățimea porții era de patrusprezece coți, iar peretele de pe laturile porții era de trei coți deoparte și de trei coți de cealaltă.*
49. *Tinda avea o lungime de douăzeci de coți și o lățime de doisprezece coți; te suiai la ea pe zece trepte. Lîngă stîlpi mai erau și alți stîlpi, unul de o parte și altul de alta.*

Biserica trebuie aşadar, să crească într-un templu sfânt, templu spiritual la care va veni Hristos, la fel ca atunci cînd EL venise la un templu material de piatră, metal şi lemn.

Hristos este Capul, „de la care întregul trup este unit [organizat] şi un membru este bine închegat şi strîns de celălalt prin toate articulaţiile, prin

care fiecare mădular dă celuilalt o mână puternică după măsura lui şi face trupul să crească. ..” (***Efeseni 4, 15-16***).

> ***15.*** *ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.*
> ***16.*** *Din El tot trupul, bine închegat și strîns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.*

„*bine închegat şi strîns legat*” înseamnă laolaltă unite, strâns şi armonios conectate şi sudate împreună. Acest lucru arată o unitate organizată, armonie! Membrilor Bisericii li se porunceşte să "vorbească cu un singur glas" (***1 Cor. 1:10***).

> ***10.*** *Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți acelaș fel de vorbire, să n-aveți desbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvîrșit într-un gînd și o simțire.*

Israelul Vechiului Testament, Biserica Vechiului Testament, era în acelaşi timp o naţiune „în” lume – deşi nu „din” lume. Ordinea sa era ierarhică. Era o aşa-zisă ordine teocratică – guvernare de sus în jos – exact opusul „democraţiei”.

Biserica este organizată într-o formă teocratică, ierarhică. Membrii nu aleg oficialii. Membrii laici sunt şi ei 'aşezaţi de Dumnezeu în biserică' (***1 Cor. 12:18***).

> ***18.*** *Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.*

Isus spune în mod explicit: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...” (***Ioan 6:44***).

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

Cu excepţia celor puţini care sunt chemaţi, lumea este ruptă de Dumnezeu!

Tocmai am tratat adevărul, că Dumnezeu numeşte slujitori care să slujească sub Hristos la nivel omenesc în Biserică. Membrii nu-i aleg. Şi totuşi, în bisericile acestei lumi, unii cred în autoguvernarea de către congregaţii — „democraţie” — şi se numesc „congregaţionalişti”. Alţii dau conducerea prezbiterilor, Înţeleptilor şi se numesc "Presbiterieni".Unii îl urmează pe Luther şi se numesc "Luterani".Unii îl urmează pe Wesley, un mare metodist, şi se numesc "Metodişti". Alţii au cunoscut adevărul despre botez şi sunt numiţi după Ioan Botezătorul, care a învăţat mai întâi botezul, "Baptiştii"

(din cuvântul grecesc pentru botez). Aşadar, care este numele bisericii întemeiate de Isus?

Adevăratul nume al bisericii

Isus S-a rugat pentru Biserica Sa: „...Sfinte Tată, păstrează-i în Numele Tău, pe care Mi i-ai dat, ca să fie una, precum şi noi. Pe când eram cu ei, i-am primit în numele tău... Dar acum vin la tine... Le-am dat cuvântul Tău, şi lumea i-a urât; căci ei nu sunt din lume, precum eu nu sunt din lume. Nu îți cer să-i iei din lume, ci să-i fereşti de rău. Ei nu sunt din lume, la fel cum eu nu sunt din lume. Sfinţeşte-i în adevăr; cuvântul tău este adevărul." (***Ioan 17:11 - 17***)

> ***11.*** *Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentruca ei să fie una, cum sîntem și noi.*
> ***12.*** *Cînd eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe cari Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a perit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.*
> ***13.*** *Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe cînd sînt încă în lume, pentruca să aibă în ei bucuria Mea deplină.*
> ***14.*** *Le-am dat Cuvîntul Tău; și lumea i-a urît, pentrucă ei nu sînt din lume, dupăcum Eu nu sînt din lume.*
> ***15.*** *Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.*
> ***16.*** *Ei nu sînt din lume, dupăcum nici Eu nu sînt din lume.*
> ***17.*** *Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.*

Conform cuvintelor lui Isus, adevărata Sa biserică trebuie să fie păstrată în numele Tatălui — Dumnezeu. De douăsprezece ori în Noul Testament, singura biserică adevărată este numită pe nume: „Biserică" sau „Comunitatea lui Dumnezeu". Este biserica lui Dumnezeu, şi Isus Hristos este capul lor călăuzitor, purtător şi conducător!

Cele cinci locuri unde apare adevăratul nume al Bisericii, este înţeleasă întreaga biserică cu toţi membrii ei. Numele apare apoi la singular, fără adăugiri descriptive. Iată cele cinci locuri:

1) ***Fapte 20:28***: o chemare către Înțelepti de a „hrăni biserica lui Dumnezeu".

> ***28.*** *Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfînt episcopi (Sau: priveghetori.),* ***ca să păstoriți Biserica Domnului****, pe care a cîștigat-o cu însuș sîngele Său.*

2) ***1 Corinteni 10:32:*** „ Rugăciune fără supărare pentru iudei, greci sau Biserica lui Dumnezeu..."

> ***32.*** *Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru Iudei, nici pentru Greci,* ***nici pentru Biserica lui Dumnezeu****.*

3) ***1 Corinteni 11:22***: „Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu și faceți de rușine pe cei care nu au nimic?”

> ***22.*** *Ce? N-aveți case pentruca să mîncați și să beți acolo?* ***Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu****, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud.*

4) ***1 Corinteni 15:9***: Pavel mărturiseşte:, ...că am persecutat biserica lui Dumnezeu".

> ***9.*** *Căci eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sînt vrednic să port numele de apostol, fiindcă* ***am prigonit Biserica lui Dumnezeu****.*

5) Acelaşi cuvânt ***Galateni 1:13***: Pavel spune, „cum am... persecutat Biserica lui Dumnezeu”.

> ***13.*** *Aţi auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religiunea Iudeilor. Cum, adică,* ***prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu****, şi făceam prăpăd în ea;*

Dacă se înțelege o singură comunitate, se adaugă adesea completări descriptive (cum ar fi numele unui loc). Exemple:

6) ***1 Corinteni 1, 2***: „Biserica lui Dumnezeu din Corint”.

> ***2.*** *către* ***Biserica lui Dumnezeu care este în Corint****, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru:*

7) ***2 Corinteni 1, 1***: „Biserica lui Dumnezeu din Corint”.

> ***1.*** *Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,* ***către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint,*** *și către toți sfinții, cari sînt în toată Ahaia:*

8) ***1 Timotei 3:5***: Pavel îi scrie lui Timotei despre un Înțelept local dintr-o biserică: „... dacă un om nu ştie să-şi conducă casa, cum va avea grijă de biserica lui Dumnezeu?”

> ***5.*** *Căci dacă cineva nu știe să-și cîrmuiască bine casa lui,* ***cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu****?*

9) ***1 Timotei 3:15***: „...cum să umbli în casa lui Dumnezeu, care este biserica DUMNEZEULUI celui viu...” Aici este biserica DUMNEZEULUI celui viu.

> ***15.*** *Dar dacă voi zăbovi,* ***să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica DUMNEZEULUI*** *celui viu, stîlpul și temelia adevărului.*

Uneori, când se înțelege un întreg grup sau totalitatea comunităţilor, numele

apare la plural. Acesta este cazul ultimelor trei exemple din Noul Testament:
10) ***1 Corinteni 11:16***: „...să ştie că noi nu avem un asemenea obicei, nici bisericile lui Dumnezeu”.

> ***16.*** *Dacă iubește cineva cearta de vorbe,* ***noi n-avem un astfel de obicei și nici Bisericile lui Dumnezeu.***

11) ***1 Tesaloniceni 2:14***: „De aceea, fraților, ați fost călăuziți în acelaşi fel ca bisericile lui Dumnezeu din Iudeea, care sunt în Hristos Isus...”

> ***14. Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele Bisericilor lui Dumnezeu, cari sînt în Hristos Isus, în Iudea;*** *pentrucă și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele, pe cari le-au suferit ele din partea Iudeilor.*

12) ***2 Tesaloniceni 1:4***: „...ca să ne lăudăm cu voi printre bisericile lui Dumnezeu...”

> ***4. De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu****, pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile, pe cari le suferiți.*

Cu toate acestea, numele singur nu face adevărata biserică; trebuie să fie cu adevărat *biserica lui Dumnezeu*, trebuie să adere la exemplul biblic în teorie, practică şi organizare în toate privinţele, condusă de Isus Hristos, dar aparţinând lui Dumnezeu Tatăl, întărit de Duhul Sfânt; trebuie să fie în posesia adevărului lui Dumnezeu şi trebuie să îndeplinească misiunea lui Hristos de a proclama vestea bună a Împărăţiei lui Dumnezeu întregii lumi.

Există o singură astfel de biserică!

Şi este indivizibilă, rămâne una".

În ***1 Corinteni 1*** apostolul Pavel, inspirat de inspiraţie, îndeamnă biserica să "vorbească mereu acelaşi cuvânt". Nu trebuie să existe nicio diviziune în ceea ce se crede, se învaţă şi se propovăduieşte.

Creştinismul tradiţional

Dar cum rămâne cu numeroasele biserici organizate cu o etichetă "creştină" — care uneori au milioane de membri? Toate se încadrează în descrierea găsită în ***Apocalipsa 17:5***: „... Babilonul mare, mama curviei şi a tuturor urâciunilor de pe pământ”.

> ***5.*** *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului.“*

Sunt toate rele?

Nu neapărat în mod conştient sau intenţionat. Omenirea este ruptă de Dumnezeu. Satan încă stă pe tronul pământului şi este al doilea cel mai puternic după Dumnezeu! Şi întreaga lume este înşelată de Satan (***Apoc. 12:9***).

> ***9.*** *Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satan, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el aufost aruncaţi şi îngerii lui.*

Cei care sunt sedusi nu stiu nimic despre seductia lor — altfel nu ar fi seduşi! Ei cred, în circumstanțe, cu sinceritate că au dreptate!

Sunt condamnaţi? Nu! Pur şi simplu nu sunt încă judecaţi — nici „damnaţi", nici „mântuiţi". Puțini cunosc măsura puterii lui Satan şi măsura seducției sale!

Satan este cel rău şi diabolic. Bineînțeles că este o ființă invizibilă, o putere invizibilă — ***omul muritor nu îl vede şi nu este conştient de el***.

Satan este marele înşelător! El se preface a fi un „înger al luminii" (***2 Cor. 11: 13 - 15***).

> ***13.*** *Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*
> ***14.*** *Și nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină.*
> ***15.*** *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

Şi el are bisericile sale false! ***Slujitorii săi sunt ademeniți de el să creadă că sunt „slujitori ai dreptății" și slujitori ai lui Hristos*** (***2 Cor. 11:15***; ***Mat. 24:5***).

> ***15.*** *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

> ***5.*** *Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: «Eu sînt Hristosul!» Și vor înșela pe mulți.*

(**2 Corinteni 11: 3 - 4 și 13 - 15**).

> ***3.*** *Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gîndurile voastre să nu se strice dela curăția și credincioșia care este față de Hristos.*
> ***4.*** *În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!*

> ***13.*** *Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*
> ***14.*** *Și nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină.*
> ***15.*** *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

Observație: ***Bisericile false înșelate cred că sunt adevărata biserică*** după chipul lor de sine, iar predicatorii lor pretind că sunt „slujitori ai dreptății”, ***și apar lumii exterioare ca adevărați slujitori ai lui Isus Hristos.*** Și, cu siguranță, mulți îl cred sincer, fără să se gândească mai mult. Și totuși: ei nici nu cunosc și nici nu propovăduiesc adevărata Evanghelie a lui Isus despre Împărăția lui Dumnezeu (***Matei 24:14***), nici nu înțeleg ce este scris în această carte despre biserica lui Dumnezeu!

> ***14.*** *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.*

Adevăruri parțiale

Multe confesiuni protestante și unii predicatori citează corect anumite scripturi — în special despre viața creștină, credință, iubire etc. — corect. În același timp, ei însă ignoră multe dintre textele fundamentale citate în această carte. Satan pare gata să-i lase pe cei care sunt înșelați să intre în posesia anumitor adevăruri parțiale.

Dar ei greșesc în privința adevărurilor centrale și de cele mai multe ori nu au numele corect — „Biserica lui Dumnezeu”. Și ei nu știu ce este Împărăția lui Dumnezeu, nici nu o proclamă — adică: nu au și nu vestesc adevărata Evanghelie a lui Hristos. Ei nu au structura bisericească rânduită de Dumnezeu, cu Iisus Hristos în frunte, cu apostoli, evangheliști, predicatori și alți înțelepți. Ei nu știu ce este mântuirea. Ei nu cunosc scopul și planul lui Dumnezeu.

Biserica originală — persecutată și expusă rezistenței, dar existentă — îndeplinește toate aceste cerințe și astfel se dovedește a fi adevărata biserică originală. Desigur, și ea pierduse multe adevăruri importante înainte de 1933. Cel puțin optsprezece adevăruri fundamentale și esențiale au fost restaurate din acel an în adevărata biserică.

Rațiunea omenească singură nu poate înțelege

Ființa omenească normală, "naturală" gândeşte şi cunoaşte numai lucruri fizice, materiale. El este rupt de Dumnezeu fără să-şi dea seama. Dacă Duhul Sfânt al lui Dumnezeu nu intervine, mintea omenească nu poate gândi spiritual, nu poate recunoaşte spiritual, nu poate înţelege rădăcina problemelor, greutăţilor şi relelor umane, nici sensul uman al fiinţei.

Biserica este biserica lui *Dumnezeu*. Iar lucrurile lui Dumnezeu sunt un mister — de neînţeles pentru mintea naturală trupească. Deşi omul îşi poate face o idee despre ce şi de ce este biserica, aceasta nu este conceptul lui Dumnezeu.

Dumnezeu îi vorbeşte omului astăzi prin cuvântul său tipărit, Biblia. Semnificaţia centrală a Bibliei este spirituală. Şi înţelegerea omenească naturală nu poate gândi spiritual sau nu poate înţelege cunoştinţele spirituale revelate. Biblia este şi mai misterioasă pentru că este compusă ca un puzzle uriaş: mii de piese care duc la înţelegere doar atunci când sunt privite în ansamblu. „... aici puţin, acolo puţin!" (***Isaia. 28: 10 și 13***).

> ***10.*** *Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo."*

> ***13.*** *și pentru ei cuvîntul Domnului va fi: „Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo", ca mergînd, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț și să fie prinși.*

Iar puzzle-ul poate fi pus împreună corect numai cu ajutorul Duhului Sfânt.

Chiar şi atunci este nevoie de mult timp, muncă şi răbdare. Nu am putut dezvălui cititorului „ce şi de ce" într-o versiune scurtă aici. Eu vreau să clarific secretul în toată profunzimea!

De ce „Primele fructe"?

Biserica este un trup chemat de Dumnezeu din lumea lui Satan. Un trup chemat pentru un scop anume: ea trebuie să fie instruită să fie conducătore şi învăţătoare pentru timpul când Dumnezeu va converti lumea; Ea ar trebui să fie capabilă să conducă şi să înveţe lumea cu şi sub Hristos. Pentru aceasta, membrii ei trebuie mai întâi transformaţi de la oameni la fiinţe divine, membri ai familiei lui Dumnezeu. Prin urmare, ele sunt adesea numite „primile roade" ale mântuirii, „primile" (***Iacov 1:18***; ***Rom. 11:16***; ***Apoc. 14:4***).

18. *El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvîntul adevărului, ca să fim un fel de pîrgă a făpturilor Lui.*

16. *Iar dacă cele dintîi roade sînt sfinte, și plămădeala este sfîntă; și dacă rădăcina este sfîntă, și ramurile sînt sfinte.*

4. *Ei nu s-au întinat cu femei, căci sînt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintîi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.*

Sărbătoarea Cincizecimii (Rusaliilor) a fost numită iniţial Sărbătoarea Primelor Fructe; este un simbol al faptului că biserica este chemată şi instruită pentru sarcina sa specială într-un moment în care Dumnezeu nu a deschis încă mântuirea întregii lumi. Pentru a fi clar: Încă nu a sosit timpul când Dumnezeu va oferi lumii lui Satan acces la Pomul Vieţii. În loc să pună pomul vieţii la dispoziţia lumii lui Satan, Dumnezeu a chemat mai întâi doar câţiva predestinaţi să fie antrenaţi ca regi şi preoţi, fiinţe divine sub Hristos pentru timpul când Dumnezeu face pomul vieţii accesibil întregii lumi. Acesta va fi timpul când Dumnezeu va revărsa în cele din urmă Duhul Său peste orice făptură (***Ioel 3:1***).

1. *Căci iată că în zilele acelea și în vremile acelea, cînd voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și ai Ierusalimului,*

Pasajul din Noul Testament care spune "fals" este acum ziua mântuirii (***2 Corinteni 6:2***), se întoarce la ***Isaia 49:8***, unde, totuşi, se vorbeşte doar despre „o” zi a mântuirii, nici „de” ziua mântuirii (în textul original grecesc nu există nici acolo „cea”).

2. *Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat,* ***în ziua mîntuirii****, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mîntuirii.“*

8. *„Așa vorbește mai departe Domnul: «La vremea îndurării Te voi asculta,* ***și în ziua mîntuirii*** *Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legămînt cu poporul, să ridici țara, și să împarți moștenirile pustiite;*

Pasajul a fost denaturat de traducători care au fost făcuţi să creadă că acum este singura zi a mântuirii pentru toată lumea. Adevărul că biserica nu este chemată doar să dobândească mântuirea însăşi şi să „facă calea către împărăţie” este confirmat foarte clar în pilda polilor şi pilda talanţilor.

Pilda polilor

În Pilda polilor (*Luca 19:11-27*), Isus se înfăţişează ca un tânăr nobil care merge la tronul lui Dumnezeu în ceruri pentru a obţine Împărăţia lui Dumnezeu.

11. *Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentrucă era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată.*
12. *Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.*
13. *A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: „Puneți-i în negoț pînă mă voi întoarce."*
14. *Dar cetățenii lui îl urau; și au trimes după el o solie să-i spună : „Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi."*
15. *Cînd s-a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîștigase fiecare cu ei din negoț.*
16. *Cel dintîi a venit, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus zece poli."*
17. *El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți."*

El dă tuturor din biserică un pol, simbolizând o porţiune din Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Pilda ilustrează că în timpul vieţii noastre creştine trebuie să creştem în „duh", în har şi cunoaştere. Când Isus va dobândi Împărăţia şi se va întoarce pe pământ încununat, biserica va trebui să dea socoteală. Oricine a sporit de zece ori ceea ce a primit (a crescut de zece ori în har şi cunoaştere) va fi răsplătit cu stăpânirea peste zece cetăţi. Cei care s-au calificat în creşterea lor spirituală doar pe jumătate, vor primi stăpânire peste cinci cetăţi. Luaţi în considerare următoarele: mântuirea în sine este un dar, dar răsplata va fi conform faptelor noastre, conform creşterii spirituale. Ce se întâmplă cu omul care crede că va veni în împărăție fără creştere şi maturizare spirituală? Partea Duhului Sfânt îi va fi luată din nou, el va pierde mântuirea pe care deja credea că o are cu siguranţă. El nu va intra în împărăţie! El nu a fost chemat doar la mântuire, ci şi să se califice pentru o funcţie de învăţătură sau de conducere sub Hristos în momentul în care Dumnezeu deschide mântuirea întregului pământ. Atunci, lua-ți aminte, nu va mai fi lumea lui Satan, ci lumea lui Dumnezeu, lumea de mâine. Acelaşi adevăr este exprimat în pilda talanţilor (Matei 25).

Pilda talanților.
14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om, care, cînd era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi, și le-a încredințat avuția sa.

15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s-a dus, i-a pus în negoț, și a cîștigat cu ei alți cinci talanți.
17. Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a cîștigat și el alți doi cu ei.
18. Cel ce nu primise decît un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pămînt și a ascuns acolo banii stăpînului său.
19. După multă vreme, stăpînul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.
20. Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: «Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am cîștigat cu ei alți cinci talanți.»
21. Stăpînul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău.»
22. Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: «Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am cîștigat cu ei alți doi talanți.»
23. Stăpînul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău!»
24. Cel ce nu primise decît un talant, a venit și el, și a zis: «Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai sămănat, și strîngi de unde n-ai vînturat:
25. mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pămînt; iată-ți ce este al tău!»
26. Stăpînul său i-a răspuns: «Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am sămănat, și că strîng de unde n-am vînturat;
27. prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu!
28. Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.
29. Pentrucă celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar dela cel ce n-are, se va lua și ce are!
30. Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunerecul de afară: acolo va fi plînsul și scrîșnirea dinților.

Pilda semănătorului

Pilda semănătorului din ***Matei 13:1-9*** este asemănătoare.

Pilda sămănătorului.
1. În aceeaș zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lîngă mare.

2. O mulțime de noroade s-au strîns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie; iar tot norodul stătea pe țărm.
3. El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, sămănătorul a ieșit să samene.
4. Pe cînd sămăna el, o parte din sămînță a căzut lîngă drum, și au venit păsările și au mîncat-o.
5. O altă parte a căzut pe locuri stîncoase, unde n-avea pămînt mult: a răsărit îndată, pentrucă n-a găsit un pămînt adînc.
6. Dar, cînd a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentrucă n-avea rădăcini, s-a uscat.
7. O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.
8. O altă parte a căzut în pămînt bun, și a dat roadă: un grăunte a dat o sută, altul șaizeci, și altul treizeci.
9. Cine are urechi de auzit, să audă.“

Ucenicii lui Isus nu au înţeles pilda. L-au întrebat pe Isus (versetul 10) de ce a vorbit mulţimii în pilde.

10. *Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?“*

Ucenicilor, cei chemaţi din lume pentru o sarcină specială, Isus le-a răspuns (versetul 11):

11. *Isus le-a răspuns: „Pentrucă vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.*

Aceasta este o dovadă suplimentară că Dumnezeu nu cheamă acum întreaga lume la înţelegere şi mântuire. Pentru lumea nechemată, Isus a vorbit în pilde pentru a întuneca mintea (***versetul 13***).

13. *De aceea le vorbesc în pilde, pentrucă ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.*

El le-a explicat pilda ucenicilor săi (***versetele 18-23***).

18. *Ascultați dar ce înseamnează pilda sămănătorului.*
19. *Cînd un om aude Cuvîntul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost sămănat în inima lui. Acesta este sămînța căzută lîngă drum.*
20. *Sămînța căzută în locuri stîncoase, este cel ce aude Cuvîntul, și-l primește îndată cu bucurie;*
21. *dar n-are rădăcină în el, ci ține pînă la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.*
22. *Sămînța căzută între spini, este cel ce aude Cuvîntul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogăților înecă acest Cuvînt, și ajunge neroditor.*

23. *Iar sămînța căzută în pămînt bun, este cel ce aude Cuvîntul și-l înțelege; el aduce roadă: un grăunte dă o sută, altul șaizeci, altul treizeci.*"

Unii care sunt chemaţi în această epocă a bisericii aud Cuvântul lui Dumnezeu când este predicat, dar nu îl înţeleg, iar Satan smulge, ceea ce a fost semănat în inimile lor. Unii primesc adevărul cu bucurie, dar le lipseşte puterea interioară şi caracterul; când vine persecuţia şi vor fii loviţ ei cad. Alţii aud şi răspund iniţial, dar devin atât de împovăraţi de a-şi câştiga existența și de a avea plăceri lumeşti, încât nu dau roade — ca cel care a primit un talant, dar nu a crescut în caracter spiritual şi cunoaştere. Dintre ceilalți chemați din lume în biserica lui Dumnezeu, unii dau roade spirituale de o sută, alții de şaizeci, alții de treizeci de ori. Ei obţin mântuirea nemeritat prin harul lui Dumnezeu, dar în viaţa următoare în împărăţia lui Dumnezeu vor fi răsplătiţi conform faptelor lor (cu poziţii de responsabilitate şi putere). După lucrări: adică după roade. Şi fructele sunt mai mult decât citirea obişnuită a Bibliei, rugăciunea, participarea la biserică şi munca de voluntariat. Ceea ce se înţelege sunt ***roadele spiritului***, aşa cum sunt enumerate în ***Galateni 5:22*** — *arătând mai multă dragoste pentru alţii şi pentru semeni; creşte în bucurie, creşte în fericire; trăieşte în pace cu familia, cu vecinii, cu toată lumea. Creşteţi în răbdare, fiţi mai îndelung răbdători, amabili şi credincioşi faţă de oameni, arătaţi smerenie şi moderaţie.*

22. *Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,*

Biserica: Aceasta este comunitatea celor chemaţi să iasă din lumea lui Satan, care sunt pregătiţi pentru a restabili ordinea de guvernare a lui Dumnezeu cu şi sub Hristos. Într-un moment în care Satan va fi detronat; un timp în care toţi cei vii vor fi chemaţi la pocăinţă şi mântuire, la viaţa veşnică prin Duhul lui Dumnezeu! Biserica, nemuritoare, va domni împreună cu Hristos - înlocuind actuala domnie a lui Satan!

Biserica: Aceasta este comunitatea celor chemaţi care vor forma primele roade ale recoltei lui Dumnezeu la înviere. Această recoltă este recoltarea de fiinţe omeneşti fizice, din carne şi sânge, materiale în fiinţe divine, nemuritoare — în care Dumnezeu se va fi înmulţit atunci!

Biserica încă trupească

De ce Dumnezeu merge încet în înţelepciunea Lui — pas cu pas? Puţini oameni îşi dau seama cât de mare este scopul lui Dumnezeu!

După toți anii de păcat, de a fi despărţiţi de Dumnezeu, convertiții care tocmai au primit Duhul lui Dumnezeu sunt încă „copii în Hristos” — chiar mai trupeşti decât spirituali.

Biserica în starea ei nou numită nu este încă capabilă să guverneze pământul; să stea cu Hristos pe tronul unde a stat până acum Satan; să acţioneze ca administratori al ordinii lui Dumnezeu de guvernare.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a dat bisericii forma sa de guvernare. Acesta este motivul pentru care structura bisericii este teocratică şi nu democratică.

De aceea Dumnezeu a numit funcționari/pastori în biserică, apostoli, evanghelişti, predicatori, înțelepți, atât predicatori, cât şi nepredicatori, „până când noi [în biserică] vom ajunge cu toţii la unitatea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu. „până la maturitatea bărbătească, până la deplina măsură a plinătății lui Hristos” (***Efeseni 4:13***).

> ***13.*** *pînă vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;*

Nu este vorba despre intrarea în împărăţie prin botez, ci mai degrabă despre creşterea spirituală, maturizarea în cunoaştere şi caracterul drept. De aceea biserica este ierarhică — de aceea este condusă de Dumnezeu, de sus în jos, nu de jos în sus. Altfel, baza l-ar conduce pe Dumnezeu!

În conformitate cu aceeaşi structură de guvernare, Hristos va conduce toate naţiunile lumii în mileniu.

Şi acesta este de asemenea, motivul pentru care Satan i-a îndemnat în mod insidios pe dizidenții din biserica lui Dumnezeu la răzvrătire şi amărăciune împotriva ordinii lui Dumnezeu de guvernare — motivul pentru care unii au părăsit biserica!

Bisericile acestei lumi — „creştinismul tradiţional” — nu vorbesc despre guvernarea lui Dumnezeu. Imaginea lor despre Isus nu este cea a unui conducător care vine. Ei nu Îl propovăduiesc pe Isus ca Regele care vine, ci doar ca Mântuitor. Ei trec cu vederea — resping — scripturile care vorbesc despre Hristos ca rege şi conducător care vine, care vorbesc despre conducerea şi domnia în Împărăţia lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă: că ei resping conţinutul şi nucleul Evangheliei lui Hristos! Ei învaţă că prin „acceptând” (luând!) pe Hristos, cineva a obţinut deja mântuirea!

Repet: oricine este chemat de Dumnezeu în Biserică nu are iniţial capacitatea de a i se încredinţa putere asupra naţiunilor.

El este încă numit „copil în Hristos”. Dacă s-a pocăit efectiv şi s-a convertit în statutul său temporar omenesc, el a primit o parte din spiritul sfânt. Aşa citim în ***Romani 8:16***:

*„**16.** Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu.”.*

Dar trebuie să creştem spiritual înainte de a fi calificaţi să stăpânim oraşele şi naţiunile şi să-I învăţăm pe convertiţi.

Pavel adresează îndemnul celor din biserica primuluai secol care nu au crescut spiritual: Străduiţivă, ca să nu deveniţi leneşi, ci urmaşi ai celor care moştenesc făgăduinţele prin credinţă şi răbdare. Căci când Dumnezeu i-a făcut lui Avraam făgăduinţa, a jurat pe Sine, pentru că nu avea putere să jure pe vreunul mai mare, şi a zis: „Adevărat te voi binecuvânta şi te voi înmulţi”” (***Evrei 6, 12-14***).

***12.** așa încît să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.*
***13.** Dumnezeu, cînd a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decît El, s-a jurat pe Sine însuș,*
***14.** și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvînta, și îți voi înmulți foarte mult sămînța.“*

Noi, deşi încă nenăscuţi, suntem copiii deja născuţi ai lui Dumnezeu. Se poate face o comparaţie cu fătul din uter, care nu s-a născut încă, dar este totuşi deja un copil al părinţilor săi. De aceea — aşa cum aş vrea să subliniez — avortul este crimă!

Acest lucru ne aduce la o sarcină şi o funcţie extrem de importantă a biserici

În ***Galateni 4:22*** şi urm. există o alegorie despre cele două legăminte — legământul cu Israel la Sinai şi noul legământ care urmează să fie încheiat la întoarcerea lui Hristos.

***22.** Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă, și unul din femeia slobodă.*
***23.** Dar cel din roabă s-anăscut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut prin făgăduință.*
***24.** Lucrurile acestea trebuiesc luate într-alt înțeles: acestea sînt două legăminte: unul depe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, -*
***25.** căci Agar este muntele Sinai din Arabia; - și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.*
***26.** Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.*
***27.** Fiindcă este scris: „Bucură-te, stearpo, care nu naști de loc! Izbucnește*

de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decît copiii celei cu bărbat."
28. *Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sînteți copii ai făgăduinței.*
29. *Și cum s-a întîmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se întîmplă și acum.*
30. *Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode."*
31. *De aceea, fraților, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.*

Predicatorii bisericii sunt "buni slujitori ai noului legământ" (***2 Corinteni 3:6***).

6. *care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legămînt nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.*

Biserica aparţine deja Noului Legământ şi are o funcţie pregătitoare pentru încheierea finală a legământului.

În alegoria celor două legăminte, biserica este numită „mama noastră” — adică mama membrilor bisericii.

Observaţi paralelele exacte. Dumnezeu se înmulţeşte prin om. El ne-a dat capacitatea de a ne reproduce. Iar înmulţirea umană este o reflectare exactă a înmulţirii spirituale a lui Dumnezeu!

Reproducerea umană – imaginea mântuirii

Să analizăm şi să înţelegem acum procesul de reproducere umană reflectă mântuirea!

Întreaga viaţă umană provine dintr-un ou minuscul, numit şi ovul, care este creat în pântec. Acest ou are aproximativ dimensiunea unui vârf de ac. La o mărire mare, puteţi vedea un mic nucleu celular în interiorul acestuia. Are o durată de viaţă foarte limitată de la sine! Unii medici şi oameni de ştiinţă cred că durata sa de viaţă este de numai 24 de ore dacă nu este fertilizată de spermatozoizi masculini.

Cu toate acestea, poate primi viaţa umană, printr-un spermatozoid din corpul tatălui uman. Celula spermei — numit ştiinţific spermatozoid - este cea mai mică celulă din corpul uman, de aproximativ cincizeci de ori mai mică decât ovulul. Când intră în ovul, îşi găseşte drumul către nucleul celular şi se uneşte cu acesta. Acest lucru dă viaţă ovulului - viaţă fizică, umană.

Dar nu este încă o fiinţă umană născută. Viaţa umană a fost concepută pentru prima dată. Acest germen se numeşte embrion în primele patru luni,

după care se numeşte făt până la naştere. Viaţa umană începe foarte mic - la fel de mic ca vârful unui ac — iar sămânţa care o creează este cea mai mică celulă din corpul uman!

Odată concepută, acum trebuie să fie asigurată cu hrană fizică şi hrănită de mamă. Aceasta înseamnă că trebuie să crească, să crească şi să crească până când este gata să nască după nouă luni. Pe măsură ce creşte, organele fizice şi trăsăturile caracteristice se dezvoltă treptat. Curând se formează o coloană vertebrală. Aceasta este urmată de corp, cap, picioare, braţe şi de asemenea, se formează o inimă care începe să bată. Organele interne ies la iveală. În cele din urmă, părul de pe cap începe să crească, unghiile de la mâini şi de la picioare se dezvoltă, iar trăsăturile feţei încep să prindă contur. După nouă luni, un făt normal, obişnuit, a ajuns să cântărească aproximativ trei până la patru kilograme şi este acum gata să se nască.

O fiinţă umană trebuie să fie concepută de tatăl său uman. Dar dacă cineva este născut din nou din Duh — al lui Dumnezeu — trebuie mai întâi să fie conceput de părintele spiritual — Dumnezeul Atotputernic.

O comparaţie surprinzătoare

Să vedem acum cum concepţia fizică, sarcina şi naşterea reprezintă un simbol uimitor de analog al mântuirii spirituale — naşterea din nou de la Dumnezeu, dobândirea vieţii veşnice în Împărăţia lui Dumnezeu, atingerea vieţii veşnice în Împărăţia lui Dumnezeu, într-adevăr familia divină însăşi, în care ne putem naşte!

Fiecare fiinţă umană adultă este, în termeni spirituali, un „ou” sau „ovul”. Acest „ou” în sine, în comparaţie cu viaţa veşnică, are o speranţă de viaţă foarte limitată, în medie de 70 de ani, poate atinge însă nemurirea spirituală, divină, atunci când primeşte Duhul Sfânt, care emană direct din persoana lui Dumnezeu Tatăl. Acest spirit divin vine împreună cu nucleul ovulului uman, care este spiritul şi mintea umană, şi ne dă, de asemenea, natura divină (***2 Petru 1:4***). Până atunci aveam doar natura noastră umană, pământească, trupească.

> ***4.*** *prin cari El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte.*

Aşa cum spermatozoidul uman este cel mai mic dintre toate celulele corpului, Duhul Sfânt este iniţial prezent doar în cantităţi foarte mici la mulţi

creştini nou concepuţi. Gândirea multor creştini este iniţial în jur de 99,44% seculară! Se pare că acesta a fost şi cazul primilor creştini din Corint (***1 Cor. 3:1-3***).

> ***1.*** *Cît despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos.*
> ***2.*** *V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi,*
> ***3.*** *Pentrucă tot lumești sînteți. În adevăr, cînd între voi sînt zavistii, certuri și desbinări, nu sînteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?*

Apostolul Pavel a spus, în sens spiritual, că mai trebuia să-i hrănească cu „lapte” — pentru că ei încă nu puteau tolera „hrana solidă”. Ei nu au fost în niciun caz „născuţi din nou”.

Aşa cum sămânţa fizică a omului îşi găseşte în cele din urmă drumul către nucleul din ou şi se uneşte cu el, tot aşa şi Duhul lui Dumnezeu se uneşte cu spiritul uman şi se uneşte cu el. După cum am explicat deja, în om există un spirit. Această minte umană, împreună cu creierul, dă posibilitatea omului de a gândi. Duhul lui Dumnezeu se uneşte cu spiritul nostru şi mărturiseşte că acum suntem copiii lui Dumnezeu (***Romani 8:16***).

> ***16.*** *Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu.*

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, combinat acum cu spiritul uman din mintea noastră, ne dă puterea de a dobândi cunoştinţe spirituale (***1 Cor. 2:11***) – ceva de care raţiunea umană singură nu este capabilă.

> ***11.*** *În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.*

Viaţa veşnică — viaţa divină — este deja prezentă prin spiritul lui Dumnezeu, dar noi nu suntem încă fiinţe spirituale nemuritoare — încă nenăscute din Dumnezeu — nu încă posesori, ci doar candidaţi pământeni la moştenire (***Rom. 8:17***).

> ***17.*** *Și, dacă sîntem copii, sîntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.*

Dar dacă Duhul Sfânt al lui Dumnezeu locuieşte în noi, la înviere Dumnezeu „va da viaţă trupurilor noastre muritoare” şi le va ridica la nemurire prin Duhul Său care „locuieşte în noi” (***Rom. 8:11***; ***1 Cor. 15:49 – 53***).

11. *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*

49. *Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.*
50. *Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.*
51. *Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,*
52. *într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trîmbiță. Trîmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.*
53. *Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.*

Să urmărim uimitoarea analogie mai departe!

Deci încă nu ne-am născut ca ființe divine. Încă nu suntem făcuţi din spirit, ci din materie pământească. Viaţa divină a fost doar concepută. Acest caracter divin începe atât de mic încât la început puţin din el este vizibil pentru lumea exterioară — în afară de entuziasm, „infatuarea” spirituală pe care cineva o poate radia în „prima iubire” de convertire. Dar în ceea ce priveşte cunoaşterea spirituală reală şi formarea caracterului, la început încă, există puţin din ea.

Embrionul spiritual

Odată ce suntem concepuţi spiritual, iniţial nu suntem altceva decât un embrion spiritual. Acum trebuie să ne hrănim şi să creştem cu hrana spirituală! Potrivit lui Isus, omul nu trăieşte numai cu pâine (hrană fizică), ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu (hrană spirituală)! Această hrană o luăm din Biblie. Dar, de asemenea, dobândim cunoştinţe şi caracter spiritual prin contactul personal, intim şi continuu cu Dumnezeu în rugăciune şi prin părtăşia creştină cu copiii lui Dumnezeu în biserica sa. Şi tot prin învăţătura constantă a bisericii.

Un embrion şi un făt fizic sunt hrăniţi fizic de mama sa. Biserica lui Dumnezeu este numită „Ierusalimul de sus... ea este mama noastră” (***Gal. 4:26***).

26. *Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră*

Observaţi paralela exactă! Biserica este mama spirituală a membrilor săi. Dumnezeu a chemat şi i-a ales pe slujitorii Săi în biserica Sa pentru a păstori turma – „pentru ca sfinţii să fie pregătiţi pentru lucrarea slujirii. „Prin aceasta

va fi zidit trupul [biserica] lui Hristos, până când vom ajunge cu toţii la unitatea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la maturitatea bărbătească, la deplina măsură a plinătăţii lui Hristos. „ (***Efeseni 4:12-13***).

> ***12.*** *pentru desăvîrșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,*
> ***13.*** *pînă vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;*

Este datoria adevăraţilor slujitori ai lui Hristos (şi cât de puţini dintre ei sunt astăzi) să-i protejeze pe sfinţii zămisliţi, dar încă nenăscuţi de învăţă-turile false şi de învăţătorii falşi.

O mamă umană îşi poartă copilul nenăscut în partea corpului ei unde îl poate proteja cel mai bine de vătămarea fizică; Această protecţie face parte din munca lor la fel de mult ca şi hrănirea copilului nenăscut! În acelaşi mod, Biserica, prin slujitorii lui Hristos, îşi protejează membrii nenăscuţi de vătămarea spirituală; ea îi învaţă şi îi instruieşte, îi pregăteşte şi îi sprijină! Imaginea delicată şi minunată a mântuirii este reproducerea umană!

Şi mai departe! Aşa cum fătul uman trebuie să crească fizic până la naştere, tot aşa şi creştinul conceput trebuie să crească în harul şi cunoaşterea lui Hristos (***2 Petru 3:18***) — el trebuie să învingă şi să dezvolte caracterul spiritual în timpul vieţii sale pentru a fi capabil să trăiască în viitor Să se naşte în împărăţia lui Dumnezeu.

> ***18.*** *ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum şi în ziua veciniciei. Amin.*

Aşa cum un făt fizic îşi dezvoltă treptat, unul câte unul, organele, trăsăturile şi caracteristicile corporale, aşa creştinul conceput trebuie să-şi formeze încet, dar sigur caracter spiritual — iubire, credinţă, răbdare, bunătate, smerenie, blândeţe, stăpânire de sine. ***El trebuie să trăiască după Cuvântul lui Dumnezeu şi să-l pună în practică.*** El trebuie să dezvolte caracterul divin!

La sfârşit — nemurirea!

Atunci când Dumnezeu crede că a venit timpul, omul, chiar dacă a murit între timp, se va naşte de Dumnezeu la întoarcerea lui Hristos printr-o înviere sau o transformare directă în nemurire — se va naşte în Împărăţia lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este acestă împărăție! Atunci omul nu mai este alcătuit din trup pământesc, din materie, ci din duh, aşa cum Dumnezeu este Duh

(*Ioan 4:24*).

> ***24.*** *Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.*"

Cât de minunat este adevărul lui Dumnezeu!

Şi totuşi, printr-o înşelăciune insidioasă, Satan a orbit umanitatea de faptul că Dumnezeu este Împărăţia pe care a proclamat-o Isus şi că putem fi renăscuți ca indivizi spirituali, ca parte a familiei divine, ca parte a Împărăției lui Dumnezeu!

Cât de preţios, de curat şi de binefăcător este adevărul lui Dumnezeu!

Dumnezeu a creat sexualitatea ca o imagine fizică a minunatului său plan de mântuire pentru a ni-l arăta în mod constant!

Sarcina bisericii — ca mamă spirituală a creştinilor care sunt în ea — este să dezvolte caracterul divin sfânt, drept şi desăvârşit în cei pe care Dumnezeu i-a chemat și a adăugat bisericii sale.

Să ne amintim: Nimeni nu poate veni la Hristos dacă Dumnezeu Tatăl nu îl cheamă, nu-l „trage" (*Ioan 6:44*).

> ***44.*** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

Nimenea nu se converteşte prin retorica evangheliştilor, prin apeluri aprinse sau sentimentale, prin imnuri emoţionante.

Nu, nu există nici un exemplu pentru acest tip de „lucrare misionară în Noul Testament. Şi totuşi se presupune adesea că acesta este modul în care a vrut Hristos, felul în care Isus a învăţat.

Isus *nu a venit* pentru o „cruciadă pentru salvarea sufletelor" pentru a salva oamenii din lumea lui Satan. El a venit mai degrabă, să cheme o mulțime de aleşi şi predestinați din lumea lui Satan. Isus a spus că ar fi imposibil ca alţii din lumea lui Satan să vină la el şi să primească mântuirea dacă Dumnezeu nu i-a chemat în mod special să fie preoţi şi învăţători pentru lumea de mâine, pentru a înlocui lumea lui Satan. Isus nu le-a cerut niciodată oamenilor „să-i dea inimile lor". În conversaţia cu femeia samariteancă de la fântâna lui Iacov, Isus l-a numit pe Duhul Sfânt „apă vie".

Femeia l-a rugat: „Doamne, dă-mi o astfel de apă ca să nu-mi fie sete..." O cerere directă a unei persoane neconvertite de a primi mântuirea şi darul Duhului Sfânt. Dar Isus doar a avizat-o către păcate — la ceea ce a trebuit să regrete! El nu a spus: Vino la Mine aşa cum eşti, în păcatele tale.

Nimeni nu poate veni la Isus „astfel" — Dumnezeu Tatăl trebuie să-l atragă!

Toți au păcătuit; păcatul este împotriva lui Dumnezeu Tatăl; de păcat trebuie mai întîi să se pocăiască — trebuie să se întoarcă de la el. Acest lucru implică mult mai mult decât un simplu regret. Pocăința trebuie să fie suficient de profundă pentru a include o întoarcere de la păcat, o biruință a păcatului. Acest lucru îl împacă pe cineva cu Dumnezeu Tatăl prin credința în Hristos. Dumnezeu Tatăl este cel care cheamă oamenii la biserică pentru mântuire (***Fapte 2:47***).

> ***47.*** *Ei lăudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mîntuiți.*

Dumnezeu este cel care „desemnează” „membrii” bisericii (***1 Cor. 12:18***) — nu apelurile emoționale de evanghelizare şi încercările misionare.

> ***18.*** *Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El*

Dumnezeu îi cheamă pe membrii Bisericii să-şi dezvolte caracterul Său sfânt, drept şi perfect în ei. Şi pentru ce? Să se pregătească pentru viaţă ca fiinţe divine în Împărăţia (familia) lui Dumnezeu, ca conducători ai întregului pământ sub stăpânirea lui Dumnezeu!

Cum dezvoltă biserica, ca mamă spirituală a membrilor săi, acest caracter spiritual?

Aceasta ne aduce la adevăratul scop şi destinație al bisericii. Acest lucru ne duce la conştientizarea de ce nimeni nu se poate naşte din nou în afara bisericii.

Scopul central al bisericii

De ce a întemeiat Hristos biserica? Ce a dorit El sa realizeze prin asta?

Biserica este mama spirituală a convertiţilor umani. Sunt embrioni spirituali, încă nenăscuţi, dar deja concepuţi de Duhul Sfânt, deja copii ai lui Dumnezeu.

Biserica este organismul spiritual al lui Dumnezeu, bine organizat pentru sarcina de a deveni viitoarele fiinţe divine — fii ai lui Dumnezeu Tatăl! — să ofere hrană spirituală, să antreneze şi să permită maturizarea caracterului spiritual, drept.

Pentru a îndeplini acest proiect, sarcina bisericii este împărţită în două domenii:

1) Megeți în toată lumea. Buna Vestire — Proclamarea — Împărăţia viitoare a lui Dumnezeu.

2) Păstorește-mi oile.

"Oile care urmează să fie păşunate", care dezvoltă caracterul spiritual allui Dumnezeu, ar trebui să împărtăşească în acelaşi timp prima parte a misiunii: Mergeţi în toată lumea.

Această primă şi cea mai mare misiune este în primul rând responsabilitatea apostolilor. În al doilea rând la evanghelişti, şi în al treilea rând la predicatorii bisericii. Un dascăl din comunitate poate organiza de asemenea, evenimente de evanghelizare în zona sa — nu o „cruciada pentru salvarea sufletelor", ci prelegeri în care Împărăția care vine a lui Dumnezeu este proclamată ca mărturie (adevărata Evanghelie).

Aceasta creează o sarcină combinată, o lucrare în două părți: proclamarea veştii bune a împărăției care vine şi „păşunarea turmei".

Membrul individual joacă un rol foarte important în proclamarea veştii bune (a Evangheliei). Care? Nu rolul propriu-zis al proclamatorului, nu la scară largă şi nici la scară mică. Aceasta este în primul rând responsabilitatea apostolilor, în al doilea rând a evangheliştilor şi în al treilea rând a predicatorilor bisericii. (Sarcina principală a acestora din urmă este să conducă şi să aibă grijă de comunitatea lor.)

Întreaga biserică, deşi este împărțită în diferite domenii de responsabilitate şi de muncă, formează un organism întreg (***1 Corinteni 12:5 - 6***).

> ***12.*** *Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sînt mai multe, sînt un singur trup, - tot așa este și Hristos.*

Rolul membrilor laici

Cum contribuie fiecare membru al bisericii la răspândirea Evangheliei în lume? Proclamarea însăşi este realizată în primul rând şi direct de apostoli. Mai mult, astăzi în a doua jumătate a secolului al XX-lea, apare şi prin munca de radio, televiziune şi ilustrate.

În primul secol, proclamarea a avut loc prin predicare personală. Ce legătură avea membrul laic cu asta?

Mult! Fără trupul mai mare de laici, apostolul nu putea face nimic! Un exemplu din Sfintele Scripturi: Petru şi Ioan au predicat mesajul în templul din Ierusalim. Petru făcuse o minune şi o mulțime de oameni se adunaseră. Petru şi Ioan au fost aruncați în închisoare peste noapte şi grav amenințați. Viaţa lor era în pericol. Au fost descurajaţi.

După eliberarea lor, ei s-au dus imediat la membrii laici (*Fapte 4:23*).

Petru și Ioan la ai lor.

23. *După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spuseseră preoții cei mai de seamă și bătrînii.*

Ei aveau nevoie de sprijinul, încurajarea fraţilor şi surorilor lor; se rugau cu entuziasm! Petru şi Ioan aveau nevoie urgentă de credincioşi, de sprijin, de rugăciunile laicilor. Erau cu toţii o mare „echipă".

Un exemplu dintr-o perioadă mai recentă: Procurorul general al Californiei, cel mai populat stat din Statele Unite, a lansat un raid armat brusc, neaşteptat, masiv asupra sediului Bisericii Mondiale a lui Dumnezeu din Pasadena, California. S-a susţinut în mod neconstituţional că toate proprietăţile bisericii aparţin statului, iar instanţa desemnase deja în secret un administrator care să preia, să conducă şi să administreze Biserica DUMNEZEULUI celui Viu.

Când el şi oamenii săi de ordine au vrut să intre în clădirea administraţiei şi în celelalte clădiri ale sediului, au găsit cinci mii de laici cu copii care ocupaseră clădirile şi se rugau. Uşile erau închise. Ofiţerii înarmaţi nu prea au îndrăznit să spargă uşile şi să tulbure mulţimea la întâlnirea lor civilizată de rugăciune. După trei zile au renunţat. Executorul, fost judecător de credință necreştină, a demisionat. Acţiunea în justiţie a fost iniţial redusă la minim. Curtea de apel a hotărât mai târziu că acţiunea a fost fără temei şi nu ar fi trebuit să fie încercată.

Autorul, apostolul lui Hristos, poate spune cu toată accentul: Fără sprijinul loial şi încurajarea constantă a membrilor laici, apostolul, evangheliştii, pastorii şi dascălii nu ar fii putut continua lucrarea lui Dumnezeu.

Şi invers, fiecare membru laic individual nu poate construi şi dezvolta caracterul sfânt, drept şi desăvârşit al lui Dumnezeu în sine fără lucrarea apostolului şi a evangheliştilor, pastorilor şi înțelepților. Toţi aceşti membri diferiţi pe care Dumnezeu i-a plasat în biserica Sa sunt interdependenţi. Ei formează o echipă, un organism spiritual, complet diferit de orice organizaţie seculară!

Dumnezeu ne îngăduie să lucrăm prin metode moderne

Astăzi, la sfârşitul secolului al XX-lea, lucrarea Bisericii costă foarte mulţi bani. Biserica are astăzi la dispoziție, pentru a-şi îndeplini misiunea,

mijloacele şi metodele care nu au fost disponibile în primul secol. Fără zeciuiala şi generoasele donații şi sacrificii ale membrilor, misiunea de îmbrăcăminte bisericească din lumea de astăzi a îmbrăcămintei nu putea fi îndeplinită.

Fără rugăciunea fierbinte şi constantă a tuturor membrilor şi colaboratorilor, lucrarea nu putea fi făcută. Fără sprijinul constant al laicilor şi comunităților, cei dintre noi care lucrăm în sediu nu am putut suporta persecuțiile, opoziția, încercările şi dezamăgirile.

De asemenea, membrii au nevoie de încurajare, instruire, sfat şi îndrumări din partea conducerii bisericii şi a predicatorilor comunității.

Un exemplu pentru început: Primesc adesea felicitări mari — unele ilustrate şi decorate, semnate de sute de membri ai unei comunități care mă asigură de sprijinul şi loialitatea lor. Membrii laici, împrăştiați în întreaga lume pur şi simplu nu-şi pot imagina cât de mult curaj şi inspirație îi dă acest lucru aceluia pe care l-a ales Hristos să conducă această mare întreprindere la nivel mondial, ***Biserica lui Dumnezeu***! Faptul că mii de oameni din toate părțile lumii se roagă cu ardoare lui Dumnezeu, aceasta dă putere şi credință pentru a persevera în conducerea acestei mari lucrări.

Cum este organizată astăzi biserica de Dumnezeu - cum funcționează în sfârşitul modern al secolului al XX-lea?

Evanghelia vestirii lui Hristos — mesajul Împărăției lui Dumnezeu — este transmisă cu putere lumii prin radio şi televiziune şi prin revista ***The Plain Truth (KLAR & TRUE)*** cu milioane de exemplare.
https://onlinebooks.library.upenn.edu/webbin/serial?id=plaintruth
Această revistă unică, colorat ilustrată, apare lunar cu un tiraj total de peste opt milioane de exemplare, un purtător bun şi interesant al Evangheliei lui Hristos. În plus, la cerere sunt trimise cărți şi broşuri atractive, inclusiv în ediție în masă. O campanie majoră de reclame a apărut în ziare importante precum New York Times, Wall Street Journal, Los Angeles Times şi San Francisco Chronicle, precum şi în Times of London. Un Raport al Pastorului General de 14 până la 20 de pagini este trimis de la sediu tuturor predicatorilor în fiecare săptămână, iar Ştirile Mondiale - The Worldwide News sunt trimise tuturor membrilor la fiecare 14 zile. Revista ilustrată ***The Good News*** (Vestea Bună) este distribuită tuturor membrilor laici, predicatorilor şi personalului. De asemenea, Pastorul General trimite o scrisoare tuturor membrilor şi angajaților în fiecare lună, care raportează cu

privire la activitatea, progresul şi nevoile lucrării.

Nu trebuie să uităm de un departament foarte important, Cursul de Învăţare la Distanţă a Bibliei, care este trimis gratuit membrilor laici şi publicului. Constă în lecţii în care subiectele biblice de bază sunt discutate în profunzime.

https://www.acbcconline.us/

Ar putea fi menţionate şi călătoriile personale ale autorului în toate părţile lumii, în calitate de ambasador personal al Evangheliei la regi, împăraţi, preşedinţi, şefi de guvern şi responsabili ai multor ţări.

În general, o lucrare bine coordonată pentru a îndeplini misiunea bisericii: ***1)*** *proclamarea viitoarei Împărăţii a lui Dumnezeu,* ***2)*** *păşunarea turmei.* „Singuraticul”, „creştinul individual”, care vrea să intre în Împărăţia lui Dumnezeu într-un alt mod decât prin Hristos şi biserică, nu este antrenat aşa cum doreşte Hristos, nu este antrenat să fie un co-conducător cu Hristos în regatul lui.

„Creștini individuali”, foști membri

Cum ar trebui să-l judecăm pe „creştinul particular” sau „creştinul individual” care spune: „Nu vreau să fac parte din biserică — îmi caut mântuirea singur, fără ocoliri, prin Isus Hristos.”?

Răspunsul: Dumnezeu însuşi a stabilit planul şi metoda prin care omul, după concepţie, poate fi instruit şi antrenat, pentru a fi acceptat în cercul fiinţelor lui Dumnezeu născute care vor forma Împărăţia lui Dumnezeu!

Împărăţia lui Dumnezeu va fi Familia lui Dumnezeu — o familie de fiinţe ale lui Dumnezeu, bine pregătită şi organizată. Biserica este şcoala specială pentru instruirea celor pe care i-a ales şi i-a chemat, să se pregătească în biserică, să devină regi şi preoți, conducători şi învățători, să-şi asume rolul în împărăție. Numai celor care sunt astfel instruiți în biserică li se încredințează funcții regale şi preoțeşti în Împărăția lui Dumnezeu.

Oricine spune că îmi caut mântuirea în mod independent, în afara bisericii,

se înşală grav. Astăzi, mântuirea nu este încă disponibilă oamenilor din lumea lui Satan. Cei care sunt chemaţi acum — subliniez din nou acest lucru — nu sunt „doar” chemaţi la mântuire, ci şi la o pregătire specială pe care doar Biserica lui Dumnezeu o oferă.

Oamenii din lumea lui Satan nu se pot antrena în afara bisericii pentru a deveni conducători şi învăţători în împărăţia lui Dumnezeu, când Satan va fi detronat şi lumea va aparţine lui Dumnezeu.

Biserica este organizată după liniile directoare ale lui Dumnezeu de cooperare armonioasă în întregime. Va deveni Familia lui Dumnezeu aşa cum va exista la a doua venire a lui Hristos. Reţineţi: Dumnezeu este această familie!

Să luăm o analogie din lumea lui Satan. Un fotbalist spune: „Vreau să fiu în toate jocurile, dar să mă antrenez singur. Nu vreau să fac parte din echipă până la începerea jocurilor." L-ar alinia antrenorul fără să fi învăţat munca în echipă? Nici Dumnezeu nu va permite să intre în familia lui la înviere pe cineva care nu vrea să aparţină bisericii acum, în „sezonul de antrenament” spiritual.

Apostolilor aleşi din prima generaţie, Isus le-a spus într-o pildă despre biserică: „Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele”. Cine nu rămâne pe viţă, nu rămâne legat de biserică, Tatăl îl va smulge şi îl va arunca ca pe o mlădiţă uscată. Toate „ramurile” primesc viaţă (viaţa spirituală creată acum) din viţă — Hristos, capul bisericii.

Şi cum rămâne cu cineva care a aparţinut cândva trupului spiritual al lui Hristos, biserica, dar a fost exclus (de exemplu din cauza tendinţelor de dezbinare sau din cauza răzvrătirii împotriva conducerii bisericii)? Biserica este ca o mamă însărcinată: în cazul unui avort, orice viaţă este îndepărtată copilului nenăscut. Cu toate acestea, există o diferenţă.

O persoană care părăseşte Biserica sau este exclusă poate, dacă se pocăieşte şi crede din nou, să fie readmisă în Trup.

Şi bisericile acestei lumi?

Ce se va întâmpla cu milioanele de membri ai altor biserici şi religii?

Satan este marele înşelător. El are bisericile şi religiile lui, iar în aceste biserici şi religii slujitorii lui (***2 Cor. 11, 13 - 15***).

> ***13.*** *Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*

14. *Și nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină.*
15. *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

Ce se întâmplă cu milioanele de oameni din bisericile creştine tradiţionale? În cartea ***Apocalipsa, capitolul 12***, biserica adevărată este descrisă ca "o turmă mică de oameni persecutaţi", dintre care mulţi membri suferă, suferă martiriul pentru credinţa lor şi trebuie să fugă de persecuţie, tortură şi ameninţare cu moartea.

1. *În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna supt picioare,* ***și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.***
2. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un mare chin ca să nască.
3. *În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roș, cu șapte capete, zece coarne, și șapte cununi împărătești pe capete.*
4. *Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, și le arunca pe pământ.****Balaurul a stătut înaintea femeii, care sta să nască, pentruca să-i mănînce copilul, cînd îl va naște****.*
5. *Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cîrmuiască toate neamurile cu un toiag de fer. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.*
6. Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șase zeci de zile.
7. *Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,*
8. *dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.*
9. *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit* ***Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume****, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*
10. *Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mîntuirea, puterea și împărăția DUMNEZEULUI nostru, și stăpînirea Hristosului Lui; pentrucă pîrîșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pîra înaintea DUMNEZEULUI nostru, a fost aruncat jos.*
11. *Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului și prin cuvîntul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar pînăla moarte.*
12. *De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.*
13. *Cînd s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească.*

14. *Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, și jumătatea unei vremei, departe de fața șarpelui.*
15. *Atunci șarpele* ***a aruncat din gură apă, ca un rîu, după femeie, ca s-o ia rîul.***
16. *Dar pămîntul a dat ajutor femeii. Pămîntul și-a deschis gura, și a înghițit rîul, pe care-l aruncase balaurul din gură.*
17. Și balaurul, mîniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.

În ***capitolul al 17-lea*** sunt descrise bisericile puternice din punct de vedere politic şi lumesc, având drept cap Babilonul „biserica-mamă”: „Babilonul cel mare, mama curviei şi a tuturor urâciunilor de pe pământ” (versetul 5).

1. *Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.*
2. *Cu ea au curvit împărații pămîntului; și locuitorii pămîntului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"*
3. *Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de coloare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.*
4. *Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mînă un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.*
5. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pămîntului."
6. *Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.*
7. *Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri?" Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.*
8. *Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pămîntului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -*
9. *Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia.*
10. *Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n-a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme.*
11. *Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare.*

12. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*
13. *Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor.*
14. *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*
15. *Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, sînt noroade, gloate, neamuri și limbi.*
16. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, și o vor arde cu foc.*
17. *Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.*
18. *Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împărații pămîntului.*"

Cu alte cuvinte: vechea religie a misterului babilonian, de care bisericile fiice s-au desprins.

Vezi: ***- Heidnische Feiertage oder Gottes Festtage?*** /
- ***Zile de Sărbătoare sau Zile Sfinte***
- ***Religia Tainica A Babilonului de Ralph Edward Woodrow***
- ***De la Babilon la Roma de Alexander Hislop***

Această biserică influentă politic a fost persecutorul sfinților" (***versetul 6***).

6. *Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.*

Această falsă biserică, mare din punct de vedere politic, stă pe „fiară", care este descrisă în ***capitolul 13*** ca o structură de putere care guvernează cu puterea balaurului, care (***Apoc. 12:9***) nu este nimeni altul decât Satan însuși.

1. Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicîndu-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.
2. Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpînire mare.
3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pămîntul se mira după fiară.
4. Și au început să se închine balaurului, pentrucă dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicînd: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?"

5. I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.
6. Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe ceice locuiesc în cer.
7. I s-a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.
8. Și toți locuitorii pămîntului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.
9. Cine are urechi, să audă!
10. Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.
11. Apoi am văzut ridicîndu-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur.
12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei; și făcea ca pămîntul și locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13. Săvîrșea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pămînt, în fața oamenilor.
14. Și amăgea pe locuitorii pămîntului prin semnele, pe cari i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pămîntului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.
15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.
16. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,
17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.
18. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.

***9.** Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

Cum ar trebui să-i judecăm pe cei din astfel de biserici care pretind că sunt „născuţi din nou”? Sunt seduşi! În anumite circumstanţe, ei cred cu adevărat în renaştere. Ei nu ştiu că sunt înşelaţi şi seduşi. Cu toate acestea, ei nu sunt încă judecaţi. Ei nu sunt nici condamnaţi la iazul de foc, nici „mântuiţi”. Ei sunt

— ca întreaga lume — sub influența seducției satanice şi tăiați de la Dumnezeu.

Încă o dată să fie spus: Dacă ei sunt încă în viaţă la venirea lui Hristos şi la căderea lui Satan, ochii lor vor fi deschişi spre adevărul lui Dumnezeu; iar când nu vor mai trăi, ei vor fi înviaţi pentru judecată înaintea „marelui tron alb" şi apoi chemaţi la adevăr şi mântuire (*Apoc. 20:11-12*).

> ***11.*** *Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.*
> ***12.*** *Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.*

Cititorului i se recomandă încă o dată broşura noastră gratuită – ***Ce înseamnă renaşterea?*** *(doar in engl. şi germ.)*

Da, întreaga lume este înşelată! Dar îi putem mulţumi lui Dumnezeu: în curând Satan va fi detronat pe pământ, ochii vor fi deschişi către adevărul uimitor şi, în cele din urmă, toţi cei care trăiesc sau au trăit vreodată vor fi chemaţi la mântuire şi la viaţa veşnică. Cu toate acestea, la chemare fiecare va trebui să decidă singur. Oricât de mult urăsc să o spun, unii nu se vor pocăi, nu vor crede şi nu vor fi mântuiţi. Cartea mea nu învaţă mântuirea universală. Unii vor suferi moartea veşnică în iazul de foc.

Între timp, scopul glorios al lui Dumnezeu trebuie să se împlinească aici pe pământ, pas cu pas, în conformitate cu minunatul plan principal al Lui Dumnezeu.

Credințe și învățături

Acum trebuie să rezumăm credinţa şi învăţăturile adevăratei Biserici a lui Dumnezeu.

Desigur, ei sunt direct legaţi de misiunea bisericii — chemând ucenici (învăţători) să fie instruiţi pentru a deveni regi şi preoţi (învăţători) în lumea lui Dumnezeu de mâine, când Dumnezeu va face pomul vieţii (mântuirea, nemurirea) disponibil fiecărei creaturi.

În ceea ce priveşte învăţătura, să ne amintim că biserica este chemată să ajute la întoarcerea acesteia: împărăţia, domnia şi caracterul lui Dumnezeu. Ce a fost luat? Legea lui Dumnezeu, fundamentul ordinii sale de conducere şi

nucleul caracterului divin şi al vieţii.

Cu alte cuvinte, problema centrală este problema păcatelor. Păcatul este încălcarea Legii spirituale a lui Dumnezeu (*1 Ioan 3:4*).

> ***3.*** *deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.*
> ***4.*** *Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină.*

Satan a condus bisericile acestei lumi să creadă că legea lui Dumnezeu a fost abolită; Isus nu a plătit preţul pentru călcarea legii prin jertfa sa, ci mai degrabă a desfiinţat legea însăşi, a „răstignit-o".

Formularea protestantă conform căreia legea a fost „bătută pe cruce" nu poate însemna decât un singur lucru: Satan învaţă că Hristos, prin moartea Sa pe cruce, a abolit legea şi că omul poate păcătui fără pedeapsă. Dar, de fapt, Hristos, purtătorul nostru de păcat, a fost răstignit — El a luat asupra lui păcatele noastre şi a plătit pedeapsa cu moartea pentru noi, nu ca să putem păcătui nepedepsiţi, ci ca pedeapsa finală pentru păcat să ne fie cruţată.

Fundamental pentru credința și învățătura adevăratei biserici este dreptatea și respectarea Legii lui Dumnezeu. Această lege este DRAGOSTEA. Bineînțeles nu dragostea umană. Dragostea umană nu se poate ridica peste nivelul egoismului uman. Trebuie să fie „dragostea lui Dumnezeu" „revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt" (*Romani 5:5*).

> ***5.*** *Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentrucă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat*

Vechii israeliţi nu ar fi putut păstra legea lui Dumnezeu în adevăratul ei sens — doar în litera ei. Dar din moment ce (întâi) iubirea împlineşte legea şi ei aveau doar iubire egocentrică umană, ei nu ar fi putut să împlinească legea în duh — pentru că Duhul Sfânt nu le fusese încă dat.

Această învăţătură de bază include şi toate „rodurile duhului" – iubire, bucurie, pace, răbdare, bunătate, bunăvoinţă, credinţă, blândeţe, cumpătare etc.

Învăţăturile adevăratei Biserici a lui Dumnezeu pot fi rezumate după cum urmează: Trăieşte „conform fiecărui cuvânt" din Biblie.

Primul om, Adam, a judecat pentru el însuşi binele şi răul, despre învăţătură, credinţă şi mod de viaţă. Lumea a urmat acest curs pe care l-a stabilit de 6.000 de ani până astăzi. ***Biserica este chemată să iasă din lume pentru a conduce un alt curs, cel pe care Dumnezeu îl învaţă în Biblie***.

Istoria sinoptică a bisericii

Acum, în sfârşit, o privire de ansamblu asupra istoriei bisericii de la întemeierea ei în anul 31 până în prezent.

Biserica a început în 31 iunie de Sărbătoarea Primelor roade (Rusaliile). Duhul Sfânt a fost revărsat asupra celor 120 de ucenici adunaţi la Ierusalim, cu apariţii minunate cum nu au mai fost observate niciodată înainte sau de atunci. Când cei o sută douăzeci erau „toţi împreună", „deodată a venit din cer un zgomot ca un vânt puternic şi a umplut toată casa în care stăteau ei. Şi li s-au arătat limbi despărţite ca de foc; Şi a şezut peste fiecare dintre ei şi toţi s-au umplut de Duhul Sfânt şi au început să propovăduiască în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească" (***Fapte 2:1-4***).

1. *În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.*
2. *Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.*
3. *Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat cîte una pe fiecare din ei.*
4. *Și toți s-au umplut de Duh Sfînt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.*

O astfel de manifestare supranaturală nu a mai avut loc de atunci. Desigur, sectele „penticostale" moderne susţin că acest lucru se întâmplă din nou cu ei. Dar la întâlnirile lor, niciun vuiet nu vine din cer, nicio limbă de foc nu apare în mod supranatural şi nu se aşează pe membri. Unii izbucnesc într-o bâlbâială, pe care o numesc vorbirea în limbi, dar asta nu poate fi comparat cu ziua Cincizecimii din anul 31. Observaţi „limbile" în care oamenii vorbeau atunci, pe lângă cele o sută douăzeci, erau prezenţi mulţi străini, cu diferite limbi materne. Şi dintre aceşti străini fiecare i-a auzit „[cei o sută douăzeci] vorbind în limba lui. Ei au fost atunci uimiţi, s-au minunat şi au spus: Iată, nu sunt toţi aceştia care vorbesc din Galileea? Cum auzim fiecare limba în care ne-am născut?"

Vă rugăm să reţineţi cu atenţie: Toţi — fiecare — i-au auzit, cei o sută douăzeci, toţi vorbind în propria lor limbă. Grecul i-a auzit pe cei o sută douăzeci vorbind greacă. Parthul i-a auzit pe toţi vorbind în limba partică, mederul vorbind medisch. Au înţeles ce s-a spus, ce s-a vrut să se spună.

La întâlnirile „penticostale" de astăzi puteţi auzi oamenii izbucnind dintr-o dată într-o bolboroseală pe care nimenea nu o poate înţelege. Deşi, vorbirea în limbi fără traducere este interzisă în Scriptură: (***1 Cor. 14:28***)

> ***28.*** *Dacă nu este cine să tălmăcească, să tacă [cel care vorbeşte în limbi] în Biserică, și să-și vorbească numai lui însuș și lui Dumnezeu.*

În versetul 33 se spune că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al dezordinei.

> ***33.*** *căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduielii, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților.*

Şi în versetul 19, Dumnezeu arată relativa lipsă de importanță a vorbirii limbii:

> ***19.*** *Dar în Biserică, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț și pe alții, decît să spun zece mii de cuvinte în altă limbă.*

Când vorbesc cu oameni din Japonia sau din orice altă ţară, am întotdeauna cu mine un translator care traduce tot ce spun în limba locală, simultan frază cu frază. Când vorbesc în limbi ca aceasta, atunci vorbesc cu un înţeles "inteligibil" să se înţeleagă ce vreau să spun.

Botezul prin Duhul Sfânt

Întreaga mişcare modernă „Penticostală” se bazează pe o neînţelegere completă şi o înşelăciune a lui Satan cu privire la adevăratul sens al botezului cu Duhul Sfânt. Hristos spune prin Apostolul Pavel că toţi suntem botezaţi într-un singur trup printr-un singur Duh, în biserică (***1 Cor. 12:13***). Cuvântul boteza vine de la scufundare.

> ***13.*** *Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.*

„Penticostalii” aderă la credinţa falsă că cineva este deja „mântuit” atunci când îl mărturiseşte pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. „Botezul cu Duhul Sfânt” este demonstrat prin vorbirea în limbi, care se realizează prin faptul acestei vorbiri pline de putere. Am avut multă experienţă cu oameni de această credinţă. Acest botez, aşa cum îl numesc ei, le slăbeşte limba prin ceea ce se numeşte umplerea cu putere, care se manifestă prin ei vorbind emoţional şi adesea într-o manieră umflată.

Explicaţia de mai sus nu îi va converti pe cei care subscriu la această înşelăciune, dar sperăm că îi va descuraja pe alţii, să cadă pradă la o asemenea pseudo-spiritualitate sentimentală.

Evanghelia uzuală de astăzi despre Hristos, susţine că numai „credinţa în Hristos”, mărturisirea lui ca Mântuitor, este suficientă pentru a obţine mântuirea. Dar ***Marcu 7:7-9*** arată că cineva poate sluji lui Hristos în zadar

dacă nu păzeşte poruncile lui Dumnezeu — în special porunca Sabatului — ci urmează legile omeneşti cu care Satan înşală întreaga lume.

7. *Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături cari nu sînt decît nișteporunci omenești.»*
8. *Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea."*
9. *El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*

În ***Ioan 8:30-44***, oamenii care au crezut „în" Hristos, dar nu au crezut în conţinutul soliei Sale şi nu au păzit poruncile Lui, sunt numiţi de Isus copii ai diavolului.

30. Pe cînd vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.
31. Și a zis Iudeilor, cari crezuseră în El: „Dacă rămîneți în cuvîntul Meu, sînteți în adevăr ucenicii Mei;
32. veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi."
33. Ei I-au răspuns: „Noi sîntem sămînța lui Avraam, și n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: «Veți fi slobozi!"
34. „Adevărat, adevărat, vă spun", le-a răspuns Isus, „că, oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.
35. Și robul nu rămîne pururea în casă; fiul însă rămîne pururea.
36. Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.
37. Știu că sînteți sămînța lui Avraam; dar căutați să Mă omorîți, pentrucă nu pătrunde în voi cuvîntul Meu.
38. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru."
39. „Tatăl nostru", I-au răspuns ei, „este Avraam". Isus le-a zis: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
40. Dar acum căutați să Mă omorîți, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut.
41. Voi faceți faptele tatălui vostru." Ei I-au zis: „Noi nu sîntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu."
42. Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin dela Dumnezeu: n-am venit dela Mine însumi, ci El M-a trimes.
43. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvîntul Meu.
44. Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentrucă în el nu este

adevăr. Oridecîteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

1 Ioan 2:4 arată:

4. *Cine zice: „Îl cunosc", și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.*

În acea vreme, în ziua menţionată a Rusaliilor, aproximativ trei mii de evrei prezenţi din alte ţări au fost botezaţi după ce au ajuns la pocăinţă şi la credinţă în cuvântul lui Hristos. O zi sau două mai târziu, când Petru l-a vindecat pe bolnav la poarta templului, alte două mii au fost botezaţi. Tânăra biserică a crescut — nu numai treptat, ci aproape sălat.

Dar această creştere fenomenală nu avea să dureze mult.

Să ne amintim: membrii Bisericii au fost chemaţi de Dumnezeu afară din lumea Satanei. Satan stătea pe tronul pământului. El a luptat cu toate mijloacele pentru a-şi menţine puterea şi a zădărnici planul de mântuire al lui Dumnezeu. Satan a încercat să-L omoare pe Isus chiar şi când era copil. Apoi, când Isus avea treizeci de ani, a căutat să-l ispitească şi să-l descalifice. Satan nu a cedat şi nu a renunțat până astăzi. El a încercat să distrugă tânăra biserică, iar dacă nu a putut să o distrugă , măcar să inducă omenirea în eroare printr-o biserică falsă.

Influențați de Satan, iudeii au refuzat să-L recunoască pe Isus ca Mesia. La început, biserica era formată aproape în întregime din iudei creştini. Iudeii neconvertiţi s-au luptat pentru a păstra ritualurile fizice şi sacrificiile animale din legea mozaică.

Foarte curând, în faza timpurie de creştere a Bisericii lui Dumnezeu (*Fapte 6:1*),

1. *În zilele acelea, cînd s-a înmulţit numărul ucenicilor, Evreii cari vorbeau greceşte, cîrteau împotriva Evreilor, pentrucă văduvele lor erau trecute cu vederea la împărţeala ajutoarelor de toate zilele.*

a apărut persecuţie severă împotriva Bisericii (*Fapte 8:1*).

1. *Saul se învoise la uciderea lui Ştefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Şi toţi, afară de apostoli, s-au împrăştiat prin părţile Iudeii şi ale Samariei.*

Membrii, cu excepţia apostolilor, erau împrăştiaţi prin Iudeea şi Samaria.

Botezul prin Duhul Sfânt

A apărut o discuţie aprinsă cu privire la care Evanghelie ar trebui proclamată: Evanghelia lui Hristos (a se citi: Vestea bună a lui Isus despre

Împărăţia lui Dumnezeu) sau o Evanghelie despre Hristos care pur şi simplu cerea mărturisirea lui Hristos ca Mântuitor. Oamenii s-au întors din ce în ce mai mult de la adevărul lui Hristos şi au prevalat o altă evanghelie falsă, care l-a proclamat pe Hristos ca Mântuitor, dar au omis alt conţinut: că păcatul este încălcarea legii spirituale a lui Dumnezeu; vestea bună a Împărăţiei lui Dumnezeu, răsturnarea viitoare a lui Satan şi restaurarea stăpânirii lui Dumnezeu asupra întregii lumi, punerea mântuirii la dispoziţia tuturor oamenilor care, atunci când sunt judecaţi, se pocăiesc, cred şi primesc viaţa veşnică, ca copii ai lui Dumnezeu , ca fiinţe reale ale lui Dumnezeu. Iată ce scrie apostolul Pavel în ***2 Corinteni 11:3-4***:

> ***3.*** *Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gîndurile voastre să nu se strice dela curăția și credincioșia care este față de Hristos.*
> ***4.*** *În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!*

Apoi îi descrie pe predicatorii falşi care s-au strecurat şi au denaturat Evanghelia lui Hristos — chiar şi în acea vreme.

În mod similar ***Galateni 1:6-7***:

> ***6.*** *Mă mir că treceți așa de repede dela Cel ce v-a chemat* [trebuia să fii chemat în biserică— numai ca persoană chemată se poate veni la Hristos] *prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.*
> ***7.*** *Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sînt unii oameni cari vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.*

Evanghelia lui Hristos era mesajul Împărăției lui Dumnezeu care urma să vină şi ei se întorceau deja la o altă evanghelie.

Un „pseudo” creştinism

Cortina a căzut deja asupra istoriei adevăratei biserici. Citiţi despre ea în cartea ***Faptele Apostolilor***, dar la scurt timp după aceea firul istoric se rupe. În jurul anului 150 cortina pare să fie ridicată din nou, firul poate fi reluat din nou, şi vedem o biserică care se numeşte creştină, dar este complet diferită de creştinismul adevărat, originar.

Un citat din Gibbons „***The Decline and Fall of the Roman Empire***“,Volumul I, capitolul 15: „Datele rare şi nesigure despre istoria bisericii, ne permit rareori să pătrundem în norul întunecat care atârnă peste prima perioadă a

Bisericii." L-am numit adesea „secolul pierdut", pentru că istoria „acestei biserici" s-a pierdut în acea vreme.

Cercetătorii şi istoricii bisericii recunosc, că perioada bisericească timpurie între 50 şi 150 poate fi văzută doar în contururi vagi — ca în spatele unui zid gros de ceaţă.

Eminentul savant englez ***Samuel G. Green în Handbook of Church History = Manualul său de istorie a Bisericii***: „Cei treizeci de ani după încheierea canonului Noului Testament şi distrugerea Ierusalimului, sunt într-adevăr cei mai întunecaţi din istoria Bisericii. Pe măsură ce ieşim in secolul al doilea, ne aflăm într-o lume în mare măsură schimbată."

William Fitzgerald în Lectures on Ecclesiastical History = Prelegeri despre istoria ecleziastică: „Un văl întunecat se întinde peste această perioadă de tranziţie, care urmează imediat perioadei care se numeşte pe bună dreptate, apostolică..."

William J. McGlothlin în The Course of Christian History = Cursul istoriei creştine: „Creştinismul însuşi s-a schimbat pe măsură ce s-a dezvoltat şi până la sfârşitul acestei perioade a fost în multe privinţe foarte diferit de creştinismul apostolic".

Şi ***Philip Schaff în History of the Christian Church = Istoria Bisericii Creştine***: „Anii rămaşi ai primului secol sunt învăluiţi în întuneric misterios, luminaţi doar de scrierile lui Ioan. Aceasta este o perioadă a istoriei bisericii despre care ştim cel mai puţin şi despre care dorim să ştim cel mai mult."

Dar dacă privim cu atenţie în ceaţă, putem incepe a desluşi ce se întâmplase.

Lumea în care Hristos şi-a întemeiat Biserica a fost lumea Imperiului Roman — cel mai mare şi mai puternic imperiu care a existat vreodată. S-a extins de la Insulele Britanice, departe de Turcia de astăzi, cuprindea oameni de origini şi culturi diferite sub o singură stăpânire.

Mâna de conducere a romei era strictă, dar popoarele subjugate se bucurau totuşi de o libertate considerabilă în cadrul legii romane, cu condiţia de a-l venera pe împăratului roman. Tuturor cetăţenilor şi popoarelor supuse li se permitea să continue să-şi cultive vechile culte şi să se închine zeilor strămoşilor lor.

După Ziua Cincizecimii, apostolii au început să urmeze instrucţiunile lui Hristos de a merge în lume şi de a predica Evanghelia Împărăţiei. Pe măsură ce s-a răspândit din Iudeea spre nord, Creştinismul a întâlnit curând religiile

păgâne din Babilon, Persia şi Grecia.

Apostolii au intrat în contact cu ***Simon Magul***, autoproclamatul conducător al unui cult care a fost derivat din ***vechea religie a misterului babilonian***. Încercarea lui ***Simon Magul*** de a cumpăra o poziţie de influenţă în biserica primară (de aici „Simonie") ***a eşuat din cauza lui Petru (Fapte 8). Dar curând au urmat alţi învăţători falşi.***

Petru și Ioan în Samaria.
14. *Apostolii, cari erau în Ierusalim, cînd au auzit că Samaria a primit Cuvîntul lui Dumnezeu, au trimes la ei pe Petru și pe Ioan.*
15. *Aceștia au venit la Samariteni, și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfînt.*
16. *Căci nu Se pogorîse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.*
17. *Atunci Petru și Ioan au pus mînile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfînt.*
18. *Cînd a văzut Simon că Duhul Sfînt era dat prin punerea mînilor apostolilor, le-a dat bani,*
19. *și a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentruca peste oricine-mi voi pune mînile, să primească Duhul Sfînt."*
20. *Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentrucă ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!*
21. *Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.*
22. *Pocăiește-te dar de această răutate a ta, și roagă-te Domnului să ți se ierte gîndul acesta al inimii tale, dacă este cu putință;*
23. *căci văd că ești plin de fiere amară, și în lanțurile fărădelegii."*
24. *Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întîmple nimic din ce ați zis."*
25. *După ce au mărturisit despre Cuvîntul Domnului, și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor.*

În primele sale scrisori, Pavel avertizează tinerele biserici din Grecia şi Galaţia despre pericolul apostaziei faţă de o altă Evanghelie – o imagine falsă a lui Hristos şi a mesajului său. Evanghelia lui Hristos a fost diluată: învăţători falşi, puternic influenţaţi de credinţele babiloniene şi persane, s-au infiltrat în biserici.

Din nou și din nou, în primul secol, apostolii au făcut apel la comunităţi să rămână în credință.

Iuda, fratele lui Isus, îi îndeamnă pe membri să lupte pentru credinţa

originară (*Iuda 3*).

> ***3.*** *Prea iubiților, pe cînd căutam cutot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.*

Apostolul Ioan îi avertizează pe fraţi şi surorile să respingă oamenii care introduc erezii (*2 Ioan 10*).

> ***10.*** *Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: „Bun venit!"*

Mulți dintre cei care se numeau creştini nu s-au convertit cu adevărat. Desigur, ei, împreună cu adevăraţii creştini, au suferit o persecuţie severă în acest timp pentru că au refuzat să se închine împăratului roman.

În anul 64, demenţialul *Nero* a dat vina pe creştini pentru arderea Romei şi i-a persecutat cu înverşunare. Mii de oameni au murit ca martiri.

La scurt timp după aceea, evreii din Palestina s-au ridicat împotriva romanilor. În anul 70 răzvrătirea a fost înăbuşită şi Ierusalimul a fost distrus.

Un mic număr de creştini adevăraţi au fugit din Ierusalim peste munţi în oraşul Pella.

Şapte epoci ale Bisericii

În cartea Apocalipsei există şapte scrisori către şapte biserici care existau în Asia Mică la sfârşitul secolului I.

Aceste comunităţi — Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia şi Laodiceea — erau situate pe o rută poştală a vechiului Imperiu Roman.

Misivele puteau fi astfel expediate de la biserică la biserică printr-un mesager.

Scrisorile conţin atât încurajare, cât şi critică şi arată condiţiile care predominau în fiecare din comunităţile de la acea vreme.

Dar ele sunt îndreptate şi spre alți oameni. Nu doar spre creştinii din aceste mici oraşe.

Ele conțin o serie de profeții remarcabile care schițează viitorul adevăratei biserici din ziua întemeierii sale, Cincizecimea 31 până la a doua venire a lui Hristos.

Istoria Bisericii se împarte apoi în şapte epoci care se pot distinge clar, fiecare cu propriile sale puncte forte şi slăbiciuni, propriile încercări şi probleme.

Asemenea unui mesager pe drumul poştal de la Efes la Laodiceea, aşa

Adevărul lui Dumnezeu ar trebui să continue din veac în veac.

Aproape poate fi comparată cu o cursă de ştafetă, în care ştafeta este trecută de la alergător la alergător până se ajunge la sos

Cândva, în primele decenii ale secolului al II-lea, ştafeta a trecut din Epoca-Efeseană, în Epoca-Smirnei la oamenii pe care Dumnezeu îi chema în a Sa biserică. Neputincioşi, adesea persecutaţi, învinovățiți ca fiind eretici fără drepturi, s-au pierdut în întunericul istoriei.

În schimb, din secolul pierdut iese o biserică care creşte rapid în numărul de membri, dar are din ce în ce mai puține în comun cu Evanghelia lui Hristos.

Au existat persecuţii repetate ale creştinilor sub romani până în secolul al IV-lea. Apoi Constantin a făcut biserica degenerată care a apărut în biserica de stat.

A fost, după cum am spus, o biserică foarte diferită de biserica fondată de Isus. Învăţăturile lui Isus şi ale apostolilor au fost îngropate sub numeroasele rituri exterioare, ceremonii şi secrete ale acestei biserici care se numea creştină.

În realitate, era religia misterelor babiloniene în haine creştine: Doctrina harului a fost adoptată, dar transformată în libertate la păgânism.

După recunoaşterea lui Constantin, această biserică a început să-şi răspândească mesajul cu o vigoare reînnoită. Învăţători şi misionari au fost trimişi în toate părţile Imperiului Roman pentru a predica despre Isus. Mii — poate milioane — au auzit şi au crezut această Evanghelie. Dar nu a fost Evanghelia propovăduită de Hristos — mesajul lui profetic despre viitoarea Împărăţie a lui Dumnezeu.

Învățătură eronată prin decret imperial

Ce sa întâmplat cu adevărata biserică în timpul secolelor când Evanghelia a fost suprimată?

Împăratul Constantin a murit în 337, la trei sute de ani după răstignirea lui Hristos. El îşi dăduse binecuvântarea unei biserici care pretindea că este cea fondată de Hristos.

Acum că nu mai trebuiau să se teamă de asuprire, **persecutații au devenit persecutori**. Membrii bisericii adevărate care nu au recunoscut învățăturile lor au fost consideraţi drept eretici şi vrednici de pedeapsă.

În jurul anului 365, Sinodul de la Laodiceea a emis celebrul decret: „Creştinul nu trebuie să-i imite pe evrei şi să se odihnească în Sabat, ci

trebuie să lucreze în ziua aceea şi să cinstească Ziua Domnului. Oricine face la fel ca iudeii va fi excomunicat din biserică". Acest lucru a însemnat efectiv o sentinţă la tortură sau la moarte. Biserica falsă nu ia ucis pe credincioşi adevăraţi ea însăşi, ci a lăsat să fie ucişi (*Apoc. 13:15*).

15. *I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.*

Decretul din 365 arată că trebuie să fi existat creştini adevăraţi care au ţinut Sabatul.

Mica rămăşiţă a creştinilor din Epoca-Smirnei a fugit din nou — în căutarea libertăţii religioase pentru a-şi putea practica credinţa.

Există foarte puţine surse despre ea. Ocazional ele apar ca o notă de subsol în istorie, ***demonizați ca eretici, înjosiți, vânați de duşmani.*** Mărturia lor cea mai puternică vine de la Isus însuşi, care laudă biserica din Smirna: „Îţi cunosc necazul şi sărăcia ta... Nu te teme de nimic din ceea ce vei suferi... Fii credincios până la moarte şi Eu îţi voi da cununa vieţii" (*Apoc. 2:9-10*).

9. *„Știu necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei și nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei.*
10. *Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte, și-ți voi da cununa vieții.*"

Şi aşa ştafeta a trecut apoi de la creştinii din Smirna la cei din Epoca-Pergamon.

Aceştia au fost chemaţi să ducă adevărul printr-unul dintre cele mai dificile vremuri din istorie – aşa-numitul evul-mediu „întunecat", nu fără motiv.

Puterea şi influenţa marii biserici universale au ajuns aproape în fiecare colţ al Occidentului şi i-au împins pe cei ***care s-au credeau pe deplin în adevărul lui Dumnezeu şi mai departe în pustie***.

Niciodată nu au fost departe de persecuţie şi martiriu.

Prin urmare, puţini dintre creştinii din Pergamon au rămas credincioşi.

La o mie de ani după întemeierea bisericii de către Hristos, rămăşiţa epuizată a Epocii-Pergamonului a dat ştafeta mai departe.

În Epoca-Tiatira, biserica a cunoscut o trezire radicală, iar pocăinţa a fost propovăduită în văile alpine din sudul Franţei şi nordul Italiei.

Autorităţile religioase au răspuns rapid la această provocare.

Liderii adevăratei biserici au fost arestaţi, unii au murit ca martiri.

După moartea liderilor, biserica a fost iniţial în declin, apoi a urcat din nou

sub conducerea dinamică a lui ***Peter Waldo***. Timp de câţiva ani în secolul al XII-lea, valdenzii din văile alpine au avut o perioadă de prosperitate, propovăduind adevărul pe care îl cunoşteau. Broşuri şi articole au fost scrise şi reproduse manual. Tipărirea de carte nu era cunoscută la acea vreme, cu alte cuvinte, nu încă în Europa.

Creştinii din Tiatira au avut, aşa cum a fost profeţit de Isus, multă credinţă şi zel. Lucrările lor ulterioare au fost mai mari decât primele. Dar persecuţia a început din nou.

Braţul crud al Inchiziţiei a invadat văile paşnice care oferiseră odinioară un refugiu sigur pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Mulţi dintre cei rămaşi au început să adopte obiceiurile şi tradiţiile celor din jur.

Erau acum multe grupuri împrăştiate în Europa care se numeau creştini.

Între timp, lumea se schimaseră. A fost inventată tipărirea cărţilor cu caractere mobile — începutul unei extinderi enorme a cunoştinţelor. Reforma a distrus monopolul Bisericii Romane.

În timpul războaielor religioase din Evul Mediu, mulţi oameni au fugit de pe continent către siguranţa relativă a tolerantei Angliei.

Printre ei se numărau membri ai adevăratei biserici. În special, ei au adus cu ei cunoştinţele lor despre Sabat.

Puritanii stricti adepţi de duminica le-au rezistat, dar în ciuda opoziţiei tot mai mari la începutul secolului al XVII-lea, au mai existat câteva comunităţi în Anglia, care respectau ziua de Sabat. Isus a inaugurat cea de-a cincea eră a bisericii sale – Sardes.

Anglia protestantă a devenit din ce în ce mai intolerantă faţă de alţi credincioşi, inclusiv faţă de cei care respectau sabatul.

O criză pentru Biserica adevărată din Anglia. Dar dincolo de marile ape, o nouă lume făcea semn.

Stephen Mumford, membru al unei comunităţi care ţinea Sabatul în Londra, a emigrat în Newport, Rhode Island, în 1664. Rhode Island era cea mai mică dintre coloniile americane şi a fost fondată de Roger Williams, un baptist care venise din Massachusetts pentru a scăpa de persecuţia puritană.

Rhode Island a fost primul loc din lume care a oferit o garanţie constituţională a practicii religioase libere. În absenţa altor credincioşi în Sabat, Mumford şi soţia sa s-au alăturat adunării baptiste din Newport. Mumford nu a dezvoltat un zel pentru convertire, ci doar şi-a păstrat credinţa

în continuare. De-a lungul timpului, alți membri ai bisericii de duminecă au ajuns să creadă că trebuie să respecte Sabatul.

Astfel a fost înființată prima biserică de respectare a Sabatului din America.

La început își ţineau întâlnirile în case private. În Muzeul Istoric din Newport puteţi găsi cronica comunităţii lor - cu nume, contribuţii băneşti, chiar şi înregistrări ale serviciilor de slujire.

De asemenea, se păstrează şi casa de întâlniri simplă, dar elegantă, construită de ea în Newport la începutul secolului al XVIII-lea.

Alţii s-au alăturat credinţei lor — Dumnezeu a chemat din ce în ce mai mulţi oameni la lucrarea sa în Lumea Nouă

O a doua biserică a fost înfiinţată, în Hopkinton. În curând a avut câteva sute de membri. Un pod marchează acum locul unde se afla cândva casa lor de întâlnire. Câteva mii de oameni au fost botezaţi aici, pe malul râului Pawcatuck. Apoi a avut loc un declin spiritual.

Nou început la mijlocul secolului al XVIII-lea: comunităţile de Sabat fondate de mişcarea Miller (1831-1849) în Vestul Mijlociu american.

În Battle Creek, Michigan, în 1860, multe mii au fost convertite la învăţăturile lui *Ellen G. White* şi la mişcarea ei.

Ei au renunţat la adevăratul nume – Biserica lui Dumnezeu. Ei au înlocuit adevărata evanghelie a împărăției cu învățăturile lui Ellen G.White, doctrina „uşii închise", „judecata de verificare", o doctrină „de 2.300 de zile" şi „spiritul profeției". Ea a fost autoritatea reală care a stabilit structura doctrinară a bisericii.

Ei s-au numit Adventişti de Ziua a Şaptea şi astfel sunt numiți şi astăzi. Cei care au rămas credincioşi adevăratei Biserici a lui Dumnezeu nu au îmbrățişat doctrina adventistă, ci au restaurat anumite adevăruri care fuseseră neglijate în secolul precedent.

Şi-au mutat sediul în Marion, Iowa, apoi în Stanberry, Missouri. A fost publicată o revistă — The Bible Advocate. Munca lor a dat roade — mici comunităţi au apărut în toată America.

Aşa s-a întâmplat, cândva, în secolul al XIX-lea, o mică comunitate a adevăratei Biserici a lui Dumnezeu a fost întemeiată în liniştita Willamette Valley, Oregon.

Membrii erau fermieri, nu oameni cu studii superioare. Le lipseau predicatori instruiţi. Dar ei au avut numele — Biserica lui Dumnezeu — şi au păzit cu credinţă Sabatul.

Începând cu acea zi de Rusalii cu secole în urmă, biserica lui Dumnezeu a parcurs un drum lung.

Era slabă şi fără prea multă influenţă. Ani de persecuţie şi compromis şi-au lăsat amprenta. Se pierduse mult adevăr. ***Dar biserica a menținut cursul.***

Acum, în Valley Willamette, ea aştepta. Era aproape din nou timpul pentru o trecere a ştafetei - celor pe care Dumnezeu voia să-i cheme la lucrarea sa de la sfârşitul timpului.

Restaurarea Adevărului în Biserica lui Dumnezeu

Începând cu anul 1931 — exact 1900 de ani (o sută de cicluri de timp) după întemeierea bisericii — a venit viață nouă în această mică rămăşiță a adevăratei Biserici originale a lui Dumnezeu, a început Epoca-Philadelphia. „Vremea sfârşitului" sosise. O nouă putere spirituală a intrat în biserică. Sosise timpul ca profeţia lui Isus din ***Matei 24:14*** să se împlinească:

> ***14.*** *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.*

Adevăruri importante care s-au pierdut treptat au apărut şi au fost proclamate.

Epoca-Philadelphia este descrisă în ***Apocalipsa 3:7-13***.

> ***7.*** *Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i:*
> *„Iată ce zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Celce ține cheia lui David, Celce deschide, și nimeni nu va închide, Celce închide, și nimeni nu va deschide:*
> ***8.*** *„Știu faptele tale: iată ți-am pus înainte o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvîntul Meu, și n-ai tăgăduit Numele Meu.*
> ***9.*** *Iată că îți dau din ceice sînt în sinagoga Satanei, cari zic că sînt Iudei și nu sînt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit.*
> ***10.*** *Fiindcă ai păzit cuvîntul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pămîntului.*
> ***11.*** *Eu vin curînd. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.*
> ***12.*** *Pe celce va birui, îl voi face un stîlp în Templul DUMNEZEULUI Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele DUMNEZEULUI Meu și numele cetății DUMNEZEULUI Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer dela Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.*

13. *Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul."*

Epoca-Sardes (*3:1-6*) era pe moarte spirituală în această perioadă şi devenise prea slabă pentru a răspândi adevărata Evanghelie a lui Hristos.

1. *„Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i:*
„Iată ce zice Cel ce are cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu şi cele şapte stele:
„Ştiu faptele tale: că îţi merge numele că trăieşti, dar eşti mort.
2. *Veghează, şi întăreşte ce rămîne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvîrşite înaintea DUMNEZEULUI Meu.*
3. *Adu-ţi aminte dar cum ai primit şi auzit! Ţine, şi pocăieşte-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoţ, şi nu vei şti în care ceas voi veni peste tine.*
4. *Totuş ai în Sardes cîteva nume, cari nu şi-au mînjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcaţi în alb, fiindcă sînt vrednici.*
5. *Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi şterge nicidecum numele din cartea vieţii, şi voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu şi înaintea îngerilor Lui."*
6. *Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul."*

Creştinii din Sardes au uitat chiar în mare măsură conţinutul Evangheliei. Ei ştiau că a doua venire a lui Hristos se apropie, dar nu ştiau ce se va întâmpla în mileniu decât că Hristos va domni.

„Şi îngerului bisericii din Philadelphia scrie..." se spune în Biblie Îngerul este tradus din grecescul aggelos, care înseamnă mesager sau păzitor. Nu trebuie să fie întotdeauna un înger, se poate referi şi la o persoană. Este posibil ca aici să se aplice principiul dualităţii lui Dumnezeu. Ceea ce se poate însemna de fapt este un înger spiritual care este repartizat acestei ere bisericeşti ca ajutor şi sprijin: dar şi un mesager sau păzitor uman pe care Dumnezeu l-a chemat să conducă această epocă a bisericii.

O altă dualitate este dată probabil în ***versetul 7 - 13***.↑ Pe lângă întreaga biserică din această epocă, aceasta poate însemna şi conducătorul bisericii ales de Dumnezeu pentru această eră. ***Versetul 8***:

8. *„Ştiu faptele tale: iată ţi-am pus înainte o uşă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puţină putere, şi ai păzit Cuvîntul Meu, şi n-ai tăgăduit Numele Meu.*

Această epocă a bisericii trebuia să aducă roade. Acestei epoci — sau conducătorul ei uman — ia dat Dumnezeu o uşă deschisă. ***2 Corinteni 2:12***

12. *Cînd am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o uşă în Domnul,*

și ***Faptele apostolilor 14:27*** vorbesc despre modul în care Hristos a deschis ușa misiunii lui Pavel pentru neamuri.

> ***27.*** *După venirea lor, au adunat Biserica, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei, și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.*

Actuala biserică și/sau liderul ei avea doar o „putere mică". Nici nu erau puternici, nici influenți în lumea lui Satan, dar creştinii din acea epocă se ținuseră strict de Cuvântul lui Dumnezeu. Mult din adevărul original a fost pierdut, dar acum, pentru cei din biserica lui Dumnezeu care l-au păstrat, a fost restaurat prin Biblie.

În Maleahi ***3:1-5*** și ***4:5-6*** este descoperit că Dumnezeu vrea să trimită puterea și spiritul lui Ilie cu puțin timp înainte de a doua venire a lui Hristos.

> ***1.*** *Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, - zice Domnul oștirilor. -*
> ***2.*** *Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămînea în picioare cînd Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului.*
> ***3.*** *El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.*
> ***4.*** *Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară.*
> ***5.*** *Mă voi apropia de voi pentru judecată, și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descîntătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strîmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, cari asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptățesc pe străin, și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor.*

> ***5.*** *Iată, vă voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*
> ***6.*** *El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*

Chiar și după ce misiunea lui Ioan Botezătorul a fost finalizată, Isus a spus (***Matei 17:11***) că Ilie proorocit va veni și va îndrepta totul.

> ***11.*** *Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întîi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.*

Deşi se dezvăluie că Ioan a venit în puterea şi spiritul lui Ilie, el nu a realizat nimic.

> ***12.*** *Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. ...*

Conducătorul uman care va fi chemat cu puțin timp înainte de întoarcerea lui Hristos, trebuie să pregătească calea şi biserica pentru venirea lui Hristos şi să restaureze adevărul care se pierduse în epocile anterioare ale bisericii. Şi ar trebui să se deschidă o uşă acestui conducător sau Epoca-Philadelphia a bisericii, astfel încât ***Matei 24:14*** să se împlinească:

> ***14.*** *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.*

Timpul urma să fie marcat de faptul că pentru prima dată în istorie va fi posibilă exterminarea omenirii cu arme de distrugere în masă (***Mat.24:21-22***).

> ***21.*** *Pentrucă atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi.*
> ***22.*** *Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.*

Şi aceasta ar trebui să aibă loc cu puţin timp înainte de a doua venire a lui Hristos (versetele 29-30).

> ***29.*** *Îndată după acele zile de necaz, «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.»*
> ***30.*** *Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pămîntului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă*

Aceste profeţii s-au adeverit cu siguranţă. Adevărata evanghelie este restaurată şi proclamată cu putere fiecărei naţiuni de pe pământ.

Biserica a dobândit o viaţă nouă, întărită spiritual.

Toate realizările tehnologice moderne sunt utilizate.

Mai întâi radio, începând cu un post de radio foarte mic în Eugene Oregon. Apoi cuvântul tipărit. Acest lucru a început cu o maşină veche Neostyle, precursorul maşinilor de copiat de astăzi, şi mai târziu, desigur, cu presa de tipar. Televiziunea a început în 1945 - imediat după sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial. Biserica foloseşte emisiunile de televiziune din vara lui 1955. În cele din urmă, şi pentru prima dată în 1.900 de ani, adevărata Evanghelie a fost proclamată tuturor naţiunilor în cuvânt şi în scris. Biserica a crescut. În primii douăzeci şi cinci de ani a crescut cu aproximativ treizeci la sută anual.

Primii apostoli ar fi uimiţi dacă ar vedea amploarea şi impactul larg al lucrării de astăzi. Tehnologia comunicaţiilor şi resursele de ultimă generaţie

pe care Dumnezeu le-a dat lucrării Sale din timpul sfârşitului, cât de străine le-ar părea celor care au fost prima oară însărcinaţi să aducă Evanghelia în lume în urmă cu aproape două mii de ani.

Unele lucruri, desigur, nu ar fi ciudate: Sabatul şi zilele sfinte; numele – Biserica lui Dumnezeu; evanghelia împărăției.

Ei aveau să recunoască acest lucru, păstrat neschimbat din timpul lui Hristos pentru timpul sfârşitului.

Capitolul VII

MISTERUL ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

Ce înseamnă: „Împărăţia lui Dumnezeu”? Acesta este, de asemenea, un mister nerezolvat, nu numai pentru publicul larg al lumii, dar şi pentru toate bisericile, teologii şi oamenii de ştiinţă ai Bibliei".
Misterul acesta este legat de misterul „inrudit” a Evangheliei lui Isus Hristos.

Cum se face că bisericile au opinii diferite în legătură cu conținutul Evangheliei? O controversă aprinsă în jurul „Evangheliei lui Isus Hristos” a apărut în primii douăzeci sau treizeci de ani după întemeierea bisericii, în anul 31. Au urmat o sută de ani din care nu există înregistrări istorice ale bisericii Noului Testament, o perioadă care a fost numită „secolul pierdut al istoriei bisericii”. Când cortina s-a ridicat din nou pe la mijlocul secolului al II-lea, a apărut un tip complet diferit de biserică, o biserică care se numea creştină, şi care începuse să predice propria evanghelie a lui Hristos, dar nu Evanghelia lui Hristos. Evanghelia lui Hristos a fost aceea pe care Hristos Însuşi a predicat-o. Isus a fost un mesager, trimis de Dumnezeu, cu un mesaj, iar mesajul a fost, Împărăţia lui Dumnezeu.
Mesajul lui Hristos a fost Evanghelia lui Hristos — Evanghelia lui Iisus Hristos. Aceasta a fost anunţată la nivel mondial pentru prima dată în 1953, când a fost auzită din nou pe scară largă pentru prima dată în 1900 de ani — o sută de cicluri de timp — prin intermediul celui mai puternic post de radio din lume, Radio Luxembourg.

Se pare că toate bisericile din ziua de azi au pierdut Evanghelia lui Isus Hristos. Ei propovăduiesc în principal propria lor Evanghelie ***despre*** Isus Hristos.

Isus Hristos a venit şi a propovăduit Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Un cuvânt care este rar predicat astăzi - pentru că oamenii şi-au pierdut cunoştinţele despre el. Cine, în afară de adevărata biserică a lui Dumnezeu, proclamă astăzi adevărata Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu?

Un evanghelist proeminent a susținut unei audienţe difuzate la nivel mondial, că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu nu este valabilă pentru noi astăzi. Unele comunităţi de credinţă proclamă o „evanghelie a harului”, altele

o „evanghelie a mântuirii”, majoritatea o evanghelie despre Hristos, unele o evanghelie socială, altele un mesaj psihologic sau „religios-ştiinţific”.

Nici una nu are dreptate!

Unele biserici susţin că fie ele însele, fie toată „creştinătatea” reprezintă împărăţia lui Dumnezeu. Un evanghelist de televiziune proeminent a spus: „Împărăţia lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru”. Unii se referă la ***Luca 17:21***, unde unele traduceri spun că împărăţia este „în interiorul tău”.

> ***21.*** *Nu se va zice: «Uite-o aici», sau: «Uite-o acolo!» Căci iată că Împărăţia lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.*"

Totuşi însă, trebuie să însemne „în mijlocul vostru” – adică, Isus Hristos a fost printre ei. El este regele împărăţiei viitoare a lui Dumnezeu, iar în Daniel 7 şi în alte părţi Biblia foloseşte termenii „rege” şi „împărăţie” în mod interschimbabil, ceea ce înseamnă că regele este reprezentativ pentru împărăţia pe care o conduce.

Nici una nu are dreptate! Incredibil, nu-i aşa? Şi există ceva şi mai incredibil pentru persoana prinsă în gândirea acestei lumi: şi anume, adevărul despre ceea ce este cu adevărat Împărăţia lui Dumnezeu.

Evanghelia Domnului Isus Hristos

Deci, care este singura, adevărata, Evanghelie a lui Isus Hristos? Lumea nu ştie! De nouăsprezece secole această Evanghelie, oricât de ciudată ar părea, nu a fost predicată. Căutaţi în Biblie. Căutaţi chiar „la început”.

„Acesta este începutul Evangheliei lui Isus Hristos”, veţi citi în ***Marcu 1:1***.

> ***1.*** *Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu*.

„După ce Ioan a fost luat prizonier, Isus a venit în Galileea şi a propovăduit Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu, zicând (***Marcu 1, 14-15***):

> ***14.*** *După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.*
> ***15.*** *El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă (*=regretați*), și credeți în Evanghelie.*

A crede în această Evanghelie este necesar pentru mântuire! Şi cum poate cineva să creadă în ea dacă nu o cunoaşe? Lumea nu a (mai) ştiut acest lucru timp de 1900 de ani. Această evanghelie a fost suprimată şi înlocuită cu o altă evanghelie despre Hristos, facută de om.

Peste tot în predicile sale, Isus a adus VESTEA CEA BUNĂ a Împărăției lui

Dumnezeu. El a vorbit, de asemenea, despre împărăţia lui Dumnezeu în pildele sale. Când cei şaptezeci de ucenici au fost trimişi, le-a poruncit să predice Împărăția lui Dumnezeu (***Luca 10:9***).

9. *să vindecați pe bolnavii cari vor fi acolo, și să le ziceți: „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."*

El a poruncit apostolilor, care făceau parte din temelia bisericii, să propovăduiască numai Împărăţia lui Dumnezeu (***Luca 9:1-2***).

1. *Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpînire peste toți dracii, și să vindece boalele.*
2. *Apoi i-a trimes să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi.*

După înviere, înainte de înălţare, el le-a vorbit ucenicilor despre Împărăţia lui Dumnezeu (***Fapte 1:3***).

3. *După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătîndu-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.*

Nu este uimitor că lumea nu mai ştia despre această evanghelie?

Apostolul Pavel a predicat Împărăţia lui Dumnezeu (***Fapte 19, 8***; ***20, 25***; ***28, 23 şi 31***).

8. *În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu, și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau.*

25. *Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu.*

23. *I-au hotărît o zi, şi au venit mai mulţi la locuinţa lui. Pavel le-a vestit Împărăţia lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, şi a căutat să-i încredinţeze, prin Legea lui Moise şi prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ţinea de dimineaţă pînă seara.*
31. *propovăduia Împărăţia lui Dumnezeu, şi învăţa pe oameni, cu toată îndrăzneala şi fără nicio pedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.*

Şi asupra fiecărui înger şi asupra fiecărui om care îndrăzneşte să propovăduiască o altă Evanghelie, Atotputernicul, prin Pavel, pronunţă un dublu blestem (***Gal. 1:8-9***)!

8. *Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*

> ***9.*** *Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!*

Atunci de ce îndrăznesc atât de mulţi să predice alte Evanghelii? Este necesar ca mântuirea să cunoască şi să creadă vestea bună a Împărăţiei lui Dumnezeu! Iisus Hristos a spus asta! Prin urmare, este important să obţineţi claritate!

Această Evanghelie — Împărăţia lui Dumnezeu — este subiectul acestui capitol. Urmează capitolul despre misterul Bisericii pentru că Împărăţia lui Dumnezeu urmează Bisericii. ***Scopul bisericii, ne amintim, este să-i pregătească pe cei „chemaţi din lume" pentru învățare și poziții de conducere în Împărăția lui Dumnezeu.***

Daniel a știut despre asta!

Poate că aţi auzit ceva de genul acesta vorbindu-se despre Împărăţia lui Dumnezeu: „Când creştinii de pretutindeni lucrează împreună pentru a crea pacea mondială, toleranţa şi iubirea frăţească, Împărăţia lui Dumnezeu poate fi ridicată în inimile oamenilor."

Deoarece a respins Evanghelia lui Hristos acum 1.900 de ani, lumea a trebuit să creeze un înlocuitor. O nouă, o pseudo-evanghelie. Aşa astăzi auzim adesea despre Împărăţia lui Dumnezeu doar ca o simplă platitudine — un sentiment evlavios în inima omului — redus la un neant ireal, nebulos! Alţii susţin erezia că „biserica" este împărăţia. ***Alţii îl confundă cu mileniul***. Şi nu demult, în acest secol, s-a susţinut chiar că Împărăția lui Dumnezeu era identică cu Imperiul Britanic (o afirmaţie care nu se mai face). Cât de nesăbuite pot fi ereziile!

Daniel, profetul care a trăit cu 600 de ani înainte de Hristos, ştia că împărăţia lui Dumnezeu este o împărăţie reală, o entitate concretă care va conduce popoarele de aici, pe pământ.

Iisus Hristos a adus perspective suplimentare la acest lucru – perspective pe care Daniel poate nu le avea încă. Cu toate acestea, el ştia: Va fi o împărăţie reală, concretă a lui Dumnezeu pe pământ.

Daniel a fost unul dintre cei patru evrei tineri, inteligenţi şi talentaţi aflaţi în exil în Babilon. Ei au trăit la curtea lui Nebucadneţar, regele Imperiului Caldee, şi au fost instruiţi pentru înalte funcţii în statul babilonian. Daniel a fost un profet care avea o înţelegere specială a viziunilor şi a viselor (***Dan. 1:17***).

17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.

Nebucadneţar a fost primul conducător adevărat al lumii. El cucerise un vast imperiu, inclusiv naţiunea lui Iuda. Atunci el a avut un vis atât de viu încât l-a şocat şi i-a provocat teamă. El a cerut ca magicienii, ghicitorii şi astrologii săi să-I spună visul şi să-l interpreteze. Ei nu au putut. S-au confruntat cu un mister. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului.

Ca fiinţă umană, Daniel nu pretindea o abilitate mai mare de a interpreta visele decât ghicitorii caldeenilor.

„Dar", a spus el, „există în cer un Dumnezeu care poate dezvălui taine. El a făcut cunoscut împăratului Nebucadneţar ceea ce se va întâmpla în vremurile viitoare" (***Dan. 2:28***).

28. *Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descopere tainele, și care face cunoscut împăratului Nebucadneţar ce se va întîmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe cari le-ai avut în patul tău.*

Scopul lui Dumnezeu a fost primul de a arăta acestui rege uman care conduce lumea că există un Dumnezeu în cer; că Dumnezeu este conducătorul suprem asupra tuturor naţiunilor, statelor şi regilor; că Dumnezeu conduce universul. Dumnezeu a fost cel care l-a aşezat pe Heruvimul Lucifer pe tronul pământesc; iar Lucifer, care a devenit Satan, stă pe tronul pământesc doar pentru că Dumnezeu îi permite, şi numai până când Dumnezeu îl va trimite pe Isus Hristos, care îl va îndepărta pe Satan de la putere şi va prelua însuşi acest tron. Regele caldeean nu cunoştea decât mulţii zei păgâni ai demonilor; ***nu ştia nimic*** despre Dumnezeul adevărat, viu şi atotputernic. ***La fel ca oamenii de azi — şi conducătorii de astăzi*** — el nu ştia că Dumnezeu este personalitatea vie, reală, activă, conducătoare şi guvernantă care guvernează nu numai totul de pe pământ, ci întregul univers ca cea mai înaltă autoritate.

Visul a fost menit să dezvăluie ordinea de guvernare a lui Dumnezeu: faptul că Dumnezeu domneşte, adevărul Împărăţiei lui Dumnezeu – nucleul însuşi al adevăratei Evanghelii a lui Isus Hristos! Şi ar trebui să dezvăluie în al doilea rând — şi să ni se transmită în scris —, ce se va întâmpla „în vremurile sfârşitului", în următoarele două decenii, la sfârşitul secolului al XX-lea!

Pentru noi, astăzi!

Aceasta nu este o scriere uscată, moartă şi plictisitoare pentru oamenii care au trăit acum 2500 de ani. Acestea sunt ştiri pline de viaţă, de ultimă oră, ştiri anticipate pentru noi astăzi! Anunţuri despre cele mai colosale evenimente din istoria lumii, care vor avea loc în timpul vieţii noastre, în următorii câţiva ani.

Aceasta este adevărata evanghelie! Evanghelia predicată de Hristos! Evanghelia pe care Hristos a predicat-o! Este valabilă şi pentru tine şi pentru mine astăzi! Înţelegerea acestui lucru este extrem de importantă!

Citeşte în Biblia ta, ***Daniel 2, versetele 28 - 35***. În vis regele vede o statuie uriaşă, mai mare decât orice statuie ridicată vreodată de om, şocant chiar şi în vis. Capul său era din aur pur, pieptul şi braţele de argint, pîntecele şi coapsele de cupru, picioare din fier şi picioare parţial din fier, parţial din lut.

28. *Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descopere tainele, și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întîmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe cari le-ai avut în patul tău.*
29. *În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gînduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Celce descopere tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întîmpla.*
30. *Însă dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decît a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tîlcuirea ei, și să afli ce-ți dorește inima să știi.*
31. *Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, și de o strălucire nemai pomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.*
32. *Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pîntecele și coapsele îi erau de aramă;*
33. *fluierele picioarele, de fer; picioarele, parte de fer, și parte de lut.*
34. *Tu te uitai la el, și s-a deslipit o piatră, fără ajutorul vreunei mîni, a izbit picioarele de fer și de lut ale chipului, și le-a făcut bucăți.*
35*. Atunci ferul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărîmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vîntul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra, care sfărîmase chipul, s-a făcut un munte mare, și a umplut tot pămîntul.*

FOTO: https://scripturile.wordpress.com/2013/01/22/babilonienii/

A intrat în joc un element temporal. Nebucadneţar a văzut imaginea până când o piatră supranaturală a venit din cer şi a lovit chipul în picioare. Imaginea s-a spart apoi în bucăţi mici care au fost zvârlite de vânt - a dispărut! Şi apoi piatra s-a extins şi a devenit un munte mare - atât de mare încât a umplut întreg pământul.

Acesta este visul", a spus Daniel (versetul 36).

36. *Iată visul. Acum îi vom spune și tîlcuirea înaintea împăratului.*

Deci este interpretarea lui Dumnezeu – şi nu interpretarea Bibliei făcută de ***Herbert W. Armstrong***. Nu ar trebui să interpretezi deloc Biblia. Ea se interpretează pe ea însăşi, ne dă interpretarea lui Dumnezeu. Iată-o:

„Tu, Rege, eşti un rege al tuturor regilor [primul conducător mondial peste primul imperiu mondial], căruia Dumnezeul cerului i-a dat împărăţie, putere şi cinste..." Aici Dumnezeu se descoperă dictatorului lumii omeneşti, ca cea mai înaltă autoritate.

Contemporanii de azi nu par ***să-l mai vadă*** pe Dumnezeu, ca regele caldeen, ca pe o figură conducătoare reală, ca pe cea mai înaltă autoritate, ca pe „conducător". Prin Daniel, Dumnezeu se revelează regelui Nebucadneța — și astfel, prin Biblie, ție și mie astăzi – ca suveran, ca un Dumnezeu atotputernic, conducător, ***care trebuie ascultat!***

„Tu," continuă Daniel înaintea regelui, „ești capul de aur. După tine va veni o altă împărăție mai mică decât a ta și apoi a treia împărăție, făcută din aramă, care va stăpâni peste toate țările" (***versetul 37 - 39***).

> ***37.*** *Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.*
> ***38.*** *El ți-a dat în mîni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpîn peste toate acestea: tu ești capul de aur!*
> ***39.*** *După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decît a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, și care va stăpîni peste tot pămîntul.*

Ce este o Împărăție?

Țineți cont, vorbim despre regate. Imperii care stăpânesc „asupra țărilor". De structuri concrete de putere. Nu vorbim de sentimente abstracte „din inimile oamenilor". Nu vorbim despre biserici, ci despre entități de stat "guvernante" care exercită autoritate pe pământ. Nu există nicio îndoială cu privire la semnificația termenului „împărăție" aici.

Sensul este clar: este interpretarea lui Dumnezeu prin gura lui Daniel. Statuia mare simbolizează „regate", entități politice naționale și internaționale.

Simbolizată în ea este o succesiune de imperii mondiale. Mai întâi capul de aur: simbolizează Nebucadnețar și împărăția sa — Imperiul Caldean. Apoi — mai târziu în timp — un al doilea, apoi un al treilea imperiu, care „va domni peste toate țările" — un imperiu mondial.

Apoi, versetul 40, un al patrulea regat, simbolizat de coapsele de fier. Ar trebui să fie puternic, puternic ca fierul - mai puternic din punct de vedere militar decât predecesorii săi. Există o creștere a durității, dar o scădere a valorii (aur - argint - cupru - fier); Aceasta arată un declin spiritual și moral. Cele două picioare înseamnă o împărțire a celui de-al patrulea Reich.

După Imperiul Caldean a venit Imperiul Persan (mai mare), apoi Imperiul

Greco-Macedonian şi în cele din urmă Imperiul Roman. A fost împărţit în Imperiul Roman de Răsărit şi Apus cu capitalele Constantinopol şi Roma.

Acum – versetul 44! Citiți-l personal în Biblie! Aici stă scris, într-un limbaj clar, explicația lui Dumnezeu despre ce este Împărăția lui Dumnezeu:

> ***44.*** *Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpînirea unui alt popor. Ea va sfărîma și va nimici toate acele împărății, și ea însăș va dăinui vecinic.*

„Dar în zilele acestor regi...” Ceea ce se înţelege aici sunt cele zece degete de la picioare, parţial de fier, parţial de lut. Sensul lor devine clar când se leagă profeţia cu ***Daniel 7*** şi ***Apocalipsa 13*** şi ***17***:

> ***1.*** *În anul dintîi al lui Belșațar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe cînd era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.*
> ***2.*** *Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vînturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare.*
> ***3.*** *Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.*
> ***4.*** *Cea dintîi semăna cu un leu, și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, pînă în clipa cînd i s-au smuls aripile; și, sculîndu-se de pe pămînt, a stat drept în picioare ca un om, și i s-a dat o inimă de om.*
> ***5.*** *Și, iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rînă; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te, și mănîncă multă carne!“*
> ***6.*** *După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și i s-a dat stăpînire.*
> ***7.*** *După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimîntătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fer, mînca, sfărîma, și călca în picioare ce mai rămînea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.*
> ***8.*** *M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintîi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om, și o gură_, care vorbea cu trufie.*
> ***9.*** *Mă uitam la aceste lucruri, pînă cînd s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrînit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lînă curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui ca un foc aprins.*
> ***10.*** *Un rîu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.*

11. *Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe cari le rostea cornul acela: m-am uitat pînă cînd fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars.*
12. *Și celelalte fiare au fost desbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții pînă la o vreme și un ceas anumit.*
13. *M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrînit de zile și a fost adus înaintea Lui.*
14. *I S-a dat stăpînire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpînirea Lui este o stăpînire vecinică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.*
15. *Eu, Daniel m-am turburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimîntat.*
16. *M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo, și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tîlcuit astfel:*
17. *„Aceste patru fiare mari, sînt patru împărați, cari se vor ridica pe pămînt.*
18. *Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie.*
19. *În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, și era nespus de grozavă: avea dinți de fer și ghiare de aramă, mînca, sfărîma și călca în picioare ce rămînea;*
20. *și asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, și asupra celuilalt corn care ieșise, și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură, care vorbea cu trufie, și avea o înfățișare mai mare decît celelalte coarne.*
21. *Am văzut deasemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit,*
22. *pînă cînd a veni Cel Îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, cînd sfinții au luat în stăpînire împărăția.*
23. *El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pămînt. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfîșia tot pămîntul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.*
24. *Cele zece coarne, înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî trei împărați.*
25. *El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mînile lui timp_ de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme.*

26. *Apoi va veni judecata, și i se va lua stăpînirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.*
27. *Dar domnia, stăpînirea și puterea tuturor împărățiilor cari sînt pretutindeni supt ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!*
28. *Aici s-au sfîrșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au turburat nespus de mult gîndurile mele, și mi s-a schimbat coloarea feții; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.*

———

1. *Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicîndu-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.*
2. *Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpînire mare.*
3. *Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pămîntul se mira după fiară.*
4. *Și au început să se închine balaurului, pentrucă dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicînd: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?"*
5. *I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.*
6. *Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe ceice locuiesc în cer.*
7. *I s-a dat să facă războiu cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.*
8. *Și toți locuitorii pămîntului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.*
9. *Cine are urechi, să audă!*
10. *Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.*
11. *Apoi am văzut ridicîndu-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur.*
12. *Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei; și făcea ca pămîntul și locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.*
13. *Săvîrșea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pămînt, în fața oamenilor.*

14. *Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe cari i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.*
15. *I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.*
16. *Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,*
17. *și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.*
18. *Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.*

---

1. *Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.*
2. *Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"*
3. *Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de coloare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.*
4. *Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mînă un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.*
5. *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului."*
6. *Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.*
7. *Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri?" Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.*
8. *Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -*
9. *Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia.*
10. *Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n-a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme.*
11. *Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare.*

> ***12.*** *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*
> ***13.*** *Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor.*
> ***14.*** *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*
> ***15.*** *Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, sînt noroade, gloate, neamuri și limbi.*
> ***16.*** *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, și o vor arde cu foc.*
> ***17.*** *Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.*
> ***18.*** *Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împărații pămîntului.*"

Ele reprezintă ***Statele Unite ale Europei***, care acum, în faţa ochilor noştri, începe să iasă din Comunitatea Europeană. ***Apocalipsa 17:12*** arată clar că va fi o ligă de zece împăraţi sau regate,

> ***12.*** *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*

o reînviere a Imperiului Roman (***Apocalipsa 17:8***).

> ***8.*** *Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pămîntului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni.*

Vă rugăm să reţineţi clasificarea! „Dar pe vremea acestor regi — pe vremea alianţei a zece state sau grupuri de state care este acum în curs de realizare, în care Imperiul Roman se va ridica pe termen scurt — Dumnezeul cerului va întemeia un imperiu care nu va fi niciodată distrus ... Ea va zdrobi şi va distruge toate aceste împărăţii; dar ea însăşi va rămâne pentru totdeauna ... "

Da, în timpul nostru!

Am descris aici patru imperii universale sau mondiale — singurele patru care au existat vreodată. Apocalipsa 13 şi 17 arată că, după căderea vechiului Imperiu Roman, zece reînvieri vor urma acestei Împărăţii. Şapte dintre ele

sunt dominate de o biserică păgână, „fiica” Babilonului antic, o biserică care se numeşte creştină, de Dumnezeu este numită „marele Babilon” — sau, mai clar, Tainele Babiloniene!

Şase dintre ele au venit şi au plecat. A şaptea se formează acum - ultima scurtă înviere a Imperiului Roman de către zece naţiuni sau grupuri europene. În ***Daniel 2*** acestea sunt revelate ca cele zece degete de fier şi lut.

La vremea sa — un timp foarte scurt, probabil nu mai mult de doi până la trei ani şi jumătate — Dumnezeul cerurilor va stabili o împărăţie care nu va fi niciodată distrusă.

Aceasta va fi Împărăţia lui Dumnezeu!

Compară cu ***Apocalipsa 17***. Există o descriere a unei biserici. Nu o biserică mică, ci o biserică mare.

Apocalipsa lui Ioan

1. *Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.*

2. *Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"*

3. *Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de coloare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.*

4. *Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mînă un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.*

5. *Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului."*

6. *Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.*

7. *Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri?" Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.*

8. *Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -*

9. *Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia.*

10. *Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n-a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme.*

11. *Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare.*
12. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*
13. *Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor.*
14. *Ei se vor războiu cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*
15. *Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, sînt noroade, gloate, neamuri și limbi.*
16. *Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, și o vor arde cu foc.*
17. *Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.*
18. *Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împărații pămîntului.*"

Ea stăpâneşte peste multe ape" (versetul 1), care sunt interpretate în versetul 15 ca popoare care vorbesc limbi diferite. Se preface a fi biserica lui Dumnezeu — biserica care (***Efeseni 5, 23***; ***Apoc. 19, 7***; ***Mat. 25, 1 - 10*** etc.)

23. *căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului*

---

7. Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, cari păreau de aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni

---

1. *Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, cari și-au luat candelele, și au ieșit în întîmpinarea mirelui.*
2. *Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.*
3. *Cele nechibzuite, cînd și-au luat candelele, n-au luat cu ele untdelemn;*
4. *dar cele înțelepte, împreună cu candelele, au luat cu ele și untdelemn în vase.*
5. *Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit.*
6. *La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întîmpinare!»*
7. *Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelele.*
8. *Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelele.»*

9. *Cele înțelepte le-au răspuns: «Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vînd untdelemn și cumpărați-vă.»*
10. *Pe cînd se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.*

este logodită cu Hristos ca „mireasă" şi la a doua Sa venire, spiritual ar trebui să se căsătorească cu el.

Dar: ea a comis curvie. Prin ce? ***Prin unirea politică cu structurile de guvernare seculare!*** Ea a stat (***Ap 17,3***) pe toate cele şapte învieri ale Imperiului Roman, Sfântul Imperiu Roman".

3. *Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de coloare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.*

Cu alte cuvinte, ea a dominat aceste imperii seculare — la fel cum o amantă îşi domină uneori iubitul — o relaţie complet nefirească şi nepermisă de Dumnezeu.

De asemenea, ea va „şedea" pe ultimul „cap al fiarei" şi va domina învierea finală a Imperiului Roman. Aceasta va fi o unire a bisericii şi a statului care va dura doar pentru foarte puţin timp. Ea va lupta împotriva lui Hristos la a doua Sa venire. Acesta va fi finalul lor.

Le vedem în prezent în curs de a fi create. (Statele membre actuale ale Comunității Economice Europene probabil nu sunt identice cu cele care lăsa să reînvie Sfântul Imperiu Roman). Prin urmare, suntem aproape de venirea lui Hristos — aproape de sfârşitul acestei lumi!

> Luați în considerare că, ***Pastorul Herbert W. Armstrong***, a decedat pe 16 ianuarie 1986 la vârsta de 93 de ani. Cartea a fost scrisă probabil cu doar câțiva ani în urmă. Aceasta înseamnă că starea politică și religioasă a lumii s-a schimbat semnificativ de atunci şi până în prezent în 2024-2025. ***Worldwide Church of God***

Hristos, conducătorul lumii

Când vine Hristos, vine ca Rege al regilor, ca conducător al lumii (***Apoc. 19:11-16***); iar împărăția lui — împărăția lui Dumnezeu — este, după cum scrie Daniel, „să zdrobească şi să distrugă" toate împărățiile lumeşti.

11. Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios" și „Cel adevărat", și El judecă și Se luptă cu dreptate.

12. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decît numai El singur.
13. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge. Numele Lui este: „Cuvîntul lui Dumnezeu."
14. Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in supțire, alb și curat.
15. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.
16. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor."

Apocalipsa 11, 15 spune în următoarele cuvinte:

15. *Îngerul, al şaptelea a sunat din trîmbiţă. Şi în cer s-au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „**Împărăţia lumii a trecut în mînile Domnului nostru şi ale Hristosului Său. Şi El va împărăţi în vecii vecilor**."*

Aceasta este împărăţia lui Dumnezeu. Înseamnă sfârşitul statelor actuale — da, inclusiv SUA şi Marea Britanie. Ele vor deveni împărățiile, statele Domnului Isus Hristos, care este atunci Împărat peste tot pământul.

Din toate acestea vedem că Împărăţia lui Dumnezeu va fi o structură concretă de guvernare. La fel de concrete precum au fost cândva Imperiul Caldean şi Imperiul Roman. Va guverna toate naţiunile lumii - un guvern mondial în sensul cel mai adevărat, al cuvântului.

Isus Hristos s-a născut pentru a fi un rege — un conducător!

Când a fost acuzat înaintea lui Pilat, el l-a întrebat: Eşti un rege? „Isus a răspuns: Tu spui asta, eu sunt un rege; eu m-am născut pentru asta şi am venit în lume ..." Dar Isus a mai spus: „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta" (***Ioan 18:37 şi 36***).

36. *„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat*
în mînile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici."
37. *„Atunci un Împărat tot eşti!" I-a zis Pilat. „Da", a răspuns Isus. „Eu sînt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."*

Este uimitor şi tragic faptul că astăzi, în slujbele bisericeşti şi în predicile de evanghelizare, nu se aude aproape niciodată despre venirea lui Hristos ca rege şi conducător mondial. Puterile spirituale şi forţele răului (***Efeseni***

6:12) domină lumea de astăzi. Aceste guvernări pământeşti ale Satanei vor fi biruite şi înlocuite de Hristos la a doua Sa venire. Împărăţia lui Hristos este din lumea de mâine!

Nu a-ți citit ce i-a spus îngerul Mariei, mama lui Isus, în anunţul naşterii? Înaintea lui Pilat, Isus a pretins că s-a născut pentru a fi rege. Şi îngerul lui Dumnezeu i-a spus Mariei: (***Luca 1:31-33***)

> ***31.*** *Și iată că vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.*
> ***32.*** *El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.*
> ***33.*** *Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfîrșit.*"

O declaraţie clară a acestor scripturi: Dumnezeu este conducătorul suprem. Isus Hristos S-a născut pentru a fi Rege; el va stăpâni toate naţiunile; împărăţia lui va dăinui pentru totdeauna.

Dar toate acestea sunt doar o parte din adevărul fantastic, uluitor, chiar şocant despre Împărăţia lui Dumnezeu.

Împărăţia lui Dumnezeu va stăpâni asupra oamenilor şi naţiunilor pământului. Dar aceste popoare şi naţiuni muritoare nu vor constitui imperiul, nici măcar nu-i vor aparţine. Vor fi guvernaţi doar de ea

Cum va veni Utopia

Acum în detaliu.

Vrem să ne imaginăm exact cum va apărea lumea utopică de mâine. Pentru că această minunată stare a lumii nu va fi creată dintr-o singură lovitură.

Fiecare pas important în aceste evenimente care urmează să vină este dezvăluit înaintea ochilor noştri în profeţia biblică.

Acelaşi Iisus Hristos care a umblat pe dealurile şi văile Ţării Sfinte şi a umblat pe străzile Ierusalimului în urmă cu mai bine de 1.900 de ani se va întoarce. El însuşi a anunţat asta. După răstignirea sa, Dumnezeu l-a înviat din morţi după trei zile şi trei nopţi (***Mat. 12:40***; ***Fapte 2:32***; ***1 Cor. 15:3-4***).

> ***40.*** *Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pîntecele chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pămîntului.*

> ***32.*** *Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți sîntem martori ai lui*.

> ***3.*** *V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi;*
> ***4****. că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;*

El s-a înălțat la tronul lui Dumnezeu, sediul guvernării universului (***Fapte 1:9-11; Evrei 1:3***; *8:1*; ***10:12***; *Apoc. 3:21*).

> ***9.*** *După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.*
> ***10.*** *Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,*
> ***11.*** *și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergînd la cer."*

> ***3.*** *El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte*

> ***1.*** *Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a aşezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri,*

> ***12****. El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu,*

> ***21.*** *Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*

El este "omul nobil" din pilda care a mers la tronul lui Dumnezeu - țara îndepărtată" - să fie încoronat împărat al împăraților peste națiuni şi apoi să se întoarcă pe pământ (***Luca 19, 12 - 27***).

> ***12.*** *Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.*
> ***13.*** *A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: „Puneți-i în negoț pînă mă voi întoarce."*
> ***14.*** *Dar cetățenii lui îl urau; și au trimes după el o solie să-i spună : „Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi."*
> ***15.*** *Cînd s-a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîștigase fiecare cu ei din negoț.*
> ***16.*** *Cel dintîi a venit, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus zece poli."*
> ***17.*** *El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți."*
> ***18.*** *A venit al doilea, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus cinci poli."*
> ***19.*** *El i-a zis și lui: „Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți."*
> ***20.*** *A venit un altul, și i-a zis: „Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar;*

21. *căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n-ai pus, și seceri ce n-ai sămănat."*
22. *Stăpînul i-a zis: „Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știai că sînt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am sămănat;*
23. *atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?"*
24. *Apoi a zis celor ce erau de față: „Luați-i polul, și dați-l celui ce are zece poli."*
25. *„Doamne", i-au zis ei, „el are zece poli."*
26. *Iar el le-a zis: „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar dela cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.*
27. *Cît despre vrăjmașii mei, cari n-au vrut să împărățesc eu peste ei, aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea."*

El a fost înălţat la ceruri „până la vremea când toate lucrurile vor fi restabilite" (***Fapte 3:19-21***).

19. *Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviorare,*
20. *și să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,*
21. *pe care cerul trebuie să-L primească, pînă la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.*

Totul a fost readus, adică s-a restabilit starea anterioară. Totul a fost readus, adică s-a restabilit starea anterioară.

Conform predicției biblice din ***Matei 24:21-22***, crizele mondiale actuale se vor înrăutăți, încît dacă Dumnezeu nu ar interveni, nici un om nu ar rămâne în viaţă.

21. *Pentrucă atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi.*
22. *Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.*

La punctul culminant, când există o ameninţare cu dispariţia iminentă a întregii vieţi de pe pământ, Isus Hristos se va întoarce. De data aceasta ca Dumnezeu, în toată puterea şi slava conducătorului şi creatorului cosmic (***Matei 24:30***; ***25:31***).

30. *Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.*

> ***31.*** *„Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.*
> ***32.*** *Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;*
> ***33.*** *și va pune oile la dreapta, iar caprele la stînga Lui*.

El vine ca Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor" (***Apoc. 19:16***),

> ***16.*** *Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.“*

pentru a stabili un guvern mondial şi pentru a „stăpâni toate neamurile cu un toiag de fier” (***Apoc.19:15***; ***12:5***).

> ***15.*** *Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu*.

> ***5.*** *Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cîrmuiască toate neamurile cu un toiag de fer. Copilul a fost răpit la Dumnezeu şi la scaunul Lui de domnie.*

De ce bisericile care se numesc creştine omit aceste texte biblice despre venirea lui Hristos şi rolul său ca conducător al lumii? Întreaga evanghelie a lui Isus este despre Împărăţia lui Dumnezeu pe care o va întemeia apoi pe pământ. Milioanele de membri ai bisericii nu au auzit niciodată aceste texte şi adevărata evanghelie a lui Hristos.

Luaţi în considerare: Hristos slăvit vine — în toată splendoarea, în toată puterea supranaturală şi slava Celui Atotputernic; El vine să salveze omenirea, să pună capăt războaielor în escaladare, distrugerii nucleare, chinurilor şi mizeriei umane; el vine să aducă omenirii pace, belşug, fericire şi bucurie. Dar va fi binevenit?

Oameni de ştiinţă cunoscuţi spun astăzi că ***singura*** speranţă de supravieţuire pe pământ constă într-un guvern mondial dotat cu toate competenţele — inclusiv toate competenţele militare. Dar ei mai spun că omul nu poate crea un astfel de guvern. Hristos vine pentru a le crea.

Dar: Va fi EL binevenit?

O revistă de ştiri americană de prim rang a oferit următoarea evaluare surprinzătoare a ***singurei*** speranţe a omului: Fostul optimism al americanilor cu privire la o lume ordonată şi stabilă se diminuează. Cheltuielile de trilioane de dolari nu ar fi capabile să creeze stabilitate. Dimpotrivă, condiţiile s-au înrăutăţit. Printre persoanele responsabile —

după cum s-a sugerat — se răspândește opinia, tensiunile și problemele lumii sunt deja prea adânc înrădăcinate, pentru a putea fi rezolvate „*cu excepția unei mâini puternice de undeva*”.

„O mână puternică de undeva.” Dumnezeu Atotputernic va întinde o mână foarte puternică de „undeva” pentru a salva omenirea!

Hristos nedorit?

Oare omenirea se va bucura acum, îl vor primi cu entuziasm? Cel puțin bisericile creștinismului traditional, vor face asta?

Nu, din păcate nu! Sedusă de slujitorii lui Satan (***2 Cor. 11:13-15***), lumea va vedea în Hristos pe Antihrist.

> ***13.*** *Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*
> ***14.*** *Și nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină.*
> ***15.*** *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

Bisericile şi naţiunile vor fi mânioase pentru venirea lui Hristos (***Apoc. 11:15 și 11:18),***

> ***15.*** *Îngerul, al şaptelea a sunat din trîmbiţă. Şi în cer s-au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împărăţia lumii a trecut în mînile Domnului nostru şi ale Hristosului Său. Şi El va împărăţi în vecii vecilor.“*

> ***18.*** *Neamurile se mîniaseră, dar a venit mînia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pămîntul!“*

iar forţele militare chiar i se vor împotrivi şi vor căuta să-l distrugă (***Apoc. 17:14***)!

> ***14.*** *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*

Lumea se va afla în mijlocul bătăliei decisive a celui de-al treilea război mondial, o bătălie care va avea loc lângă Ierusalim (***Zah. 14:1-2***), iar apoi Hristos se va întoarce.

> ***1.*** *Iată, vine ziua Domnului, cînd toate prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău.*

> ***2.*** *Atunci voi strînge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jăfuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvîrșire din cetate.*

Cu putere supranaturală, el va „lupta împotriva acestor păgâni” (versetul 3).

> ***3.*** *Ci Domnul Se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei.*

El îi va nimici (***Apoc. 17:14***)!

> ***14.*** *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*

„Și în ziua aceea picioarele lui vor sta pe Muntele Măslinilor, care este înaintea Ierusalimului, spre răsărit” (***Zah. 14:4***).

> ***4.*** *Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi.*

Cum toate națiunile vor fi supuse

Când Atotputernicul Hristos glorificat se va întoarce pe pământ, naţiunile vor fi la început mânioase. Forţele adunate la Ierusalim vor încerca să lupte cu el. Am spus „încearca”. Căci Hristos aduce cu el armate mult mai puternice din ceruri – toţi îngeri sfinţii (***Apoc. 19:14***, numit în mod clar în ***Matei 25:31***).

> ***14.*** *Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in supțire, alb și curat.*

> ***31.*** *„Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.*

Sunteţi interesați de o descriere a acestei bătălii — vă interesează ce se va întâmpla cu aceste armate umane?

În ***Apoc. 17:14*** vorbește despre armatele Statelor Unite ale Europei în curs de apariţie - Imperiul Roman înviat: „Ei se vor lupta împotriva Mielului [Hristos] și Mielul îi va birui, căci El este Domnul domnilor și Regele regilor...”

> ***14.*** *Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credin-*
> *cioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.*

Dar cum îi va învinge? Iată cum scrie în ***capitolul al 14:12 din Zaharia***:

12. *Dar iată că urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stînd încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor, și le va putrezi limba în gură.*

Această degradare a cărnii de pe oasele lor va avea loc ***în timp ce ei sunt încă pe picioare***.

Ce pedeapsă divină pentru armatele care intră în război împotriva lui Hristos. Ce dovadă a puterii divine cu care preaslăvitul Hristos va stăpâni națiunile. Răzvrătirea împotriva Legii lui Dumnezeu şi a domniei lui Dumnezeu trebuie şi va fi rapid zdrobită.

Vă puteţi imagina că toată nenorocirea, tot răul care a venit asupra oamenilor, vine din încălcarea legii lui Dumnezeu?

Dacă nimeni nu ar fii avut un alt dumnezeu în afară de adevăratul Dumnezeu; dacă toţi copiii ar fi fost crescuţi să-şi onoreze, să respecte şi să asculte de părinţii lor şi dacă toţi părinţii şi-au fii crescut copiii conform principiilor lui Dumnezeu; dacă nimeni nu ar fi lăsat gânduri ucigaşe în inima lui şi în consecinţă, nu ar fi existat războaie şi nici o ucidere; dacă toate căsătoriile erau ținute fericite şi nu exista nici o încălcare a poruncii castității înainte şi după căsătorie; dacă tuturor le-ar păsa atât de mult de bunăstarea semenilor lor, aşa încît nimeni să nu fi fost vinovat de furt, astfel încît toate încuietorile uşilor, seifurile etc. să poată fii aruncate; dacă toţi spuneau adevărul, toţi vorbeau numai lucruri bune şi sincere; dacă nimeni nu şi-ar dori ceea ce nu este de drept al lui şi toată lumea ar avea atâta dragoste încât să creadă că este mai binecuvântat să dăruieşti decât să primeşti, ce lume fericită ar fi!

Într-o astfel de lume, în care toată lumea îl iubea şi se închina lui Dumnezeu şi îşi iubea aproapele ca pe sine însuşi, nu ar mai fii existat divorţ, nicio destrămare a familiei, nicio crimă în rândul tinerilor, nicio infracțiune, nici închisori şi instituţii corecţionale, nici poliţie, cu excepţia aplicării paşnice a legii şi forţe de supraveghere, fără războaie, fără instalaţii militare.

Pe lângă legea spirituală Dumnezeu a promulgat şi legi fizice care funcţionează în trupurile şi minţile noastre. Nu ar mai fi existat, nici boală, nici durere, nici suferinţă. În schimb, ar fii existat sănătate înfloritoare, interes dinamic pentru viaţă, entuziasm pentru acţiune constructivă care ar fii adus fericire şi bucurie. Ar fi fost curăţenie, activitate plină de viaţă, progres real, fără mahalale, popoare înapoiate şi zone de lume.

Sfinții înviați

Aşa cum Hristos cel înviat S-a înălțat la cer în nori, tot aşa se va întoarce pe pământ în nori (***Fapte 1:9-11***; ***Matei 24:30***).

9. *După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.*
10. *Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,*
11. *și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel cum L-ați văzut mergînd la cer."*

30. *Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.*

Exact la momentul întoarcerii sale (***1 Tes. 4:14-17***)

14. *Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.*
15. *Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvîntul Domnului: noi cei vii, cari vom rămînea pînă la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.*
16. *Căci însuș Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întîi vor învia cei morți în Hristos.*
17. *Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.*

cei morţi în Hristos vor fi acei oameni care sunt „mânaţi" de Duhul lui Dumnezeu, adică, călăuziți (Romani 8:11-14)

11. *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*
12. *Așa dar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pămîntești, ca să trăim după îndemnurile ei.*
13. *Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.*
14. *Căci toți ceice sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.*

— au înviat într-o înviere gigantică şi a făcut nemuritori, inclusiv pe toţi profeţii din vechime (***Luca 13:28***).

28. *Va fi plînsul și scrîșnirea dinților, cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși*

afară.

Oamenii vii care au Duhul lui Dumnezeu sunt transformaţi imediat din muritori în nemuritori (***1 Cor. 15, 50-54***)

50. *Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.*
51. *Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,*
52. *într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trîmbiță. Trîmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.*
53. *Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.*
54. *Cînd trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. ...*

şi împreună cu Hristos cel înviat vom fi ridicaţi în nori pentru a-l întâlni pe prea slăvitul Isus Hristos care coboară, (***1 Tes. 4:17***).

17. *Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.*

Ei vor fi cu el pentru totdeauna oriunde ar fi (***Ioan 14:3***).

3*. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, să fiți și voi.*

Prin urmare, ei — împreună cu el — vor coborî din nori în aceeaşi zi şi vor pune piciorul pe Muntele Măslinilor (***Zah. 14, 4-5***).

4. *Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi.*
5. *Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde pînă la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pămînt pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El!*

Aceşti sfinţi transformaţi şi imortalizaţi vor conduce apoi naţiunile — naţiunile muritoare — sub Hristos (***Dan. 7:22***; ***Apoc. 2:26-27***; ***3:21***).

22. *pînă cînd a veni Cel Îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, cînd sfinții au luat în stăpînire împărăția.*

26. *Celui ce va birui și celui ce va păzi pînă la sfîrșit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri.*

27. *Le va cîrmui cu un toiag de fer, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere dela Tatăl Meu.*

21. *Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*

Satan a fost însfîrşit detronat!

Cel mai glorios eveniment din istoria lumii — apariţia supranaturală şi maiestuoasă pe pământ a glorificatului Hristos Atotputernic — va pune în sfârşit capăt domniei insidioase şi invizibile a lui Satan.

Venirea lui Hristos în glorie supremă ca Rege al regilor şi Domn al domnilor este anunţată în ***Apocalipsa 19***.

1. *După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: „Aliluia! A Domnului, DUMNEZEULUI nostru, este mîntuirea, slava, cinstea și puterea!*
2. *Pentrucă judecățile Lui sînt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pămîntul cu curvia ei, și a răzbunat sîngele robilor Săi, din mîna ei.“*
3. *Și au zis a doua oară: „Aliluia!.. Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!“*
4. *Și cei douăzeci și patru de bătrîni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pămînt și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: „Amin! Aliluia!“*
5. *Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi cari vă temeți de El, mici și mari!“*
6. *Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească.*
7. *Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit,*
8. *și i s-a dat să se îmbrace cu in supțire, strălucitor, și curat.“ - (Inul subțire sînt faptele neprihănite ale sfinților.)*
9. *Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!“ Apoi mi-a zis: „Acestea sînt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!“*
10. *Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, cari păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei.“)*
11. *Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios“ și „Cel adevărat“, și El judecă și Se luptă*

cu dreptate.
12. *Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decît numai El singur.*
13. *Era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge. Numele Lui este: „Cuvîntul lui Dumnezeu."*
14. *Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in supțire, alb și curat.*
15. *Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.*
16. *Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor."*
17. *Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor păsărilor, cari sburau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu,*
18. *ca să mîncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!"*
19. *Și am văzut fiara și pe împărații pămîntului și oștile lor, adunate ca să facă războiu cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui.*
20. *Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amîndoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.*
21. *Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.*

Dar ce mare eveniment trebuie să aibă loc înainte ca pacea, fericirea şi bucuria să poată veni pe pământ? Detronarea lui Satan, conducătorul pământului.

Apocalipsa 20:1-3 spune:

1. *Apoi am văzut pogorîndu-se din cer un înger, care ținea în mînă cheia Adîncului și un lanț mare.*
2. *El a pus mîna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satan și l-a legat pentru o mie de ani.*
3. *L-a aruncat în Adînc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme.*

Atunci Satan nu va mai putea influența spiritul uman „prin văzduh" şi nu va mai putea să inoculeze oamenilor nebănuitori natura sa satanică, pe care o

numim în mod incorect „natura umană”.

Natura umană nu va dispărea dintr-o dată

Totuşi, aceasta nu înseamnă că atitudinea satanică dobândită este ştearsă dintr-o singură lovitură din mintea umană, care miliarde şi milioane au dobândit-o. Sugestiile lui Satan sunt atunci oprite, dar atitudinea mentală dobândită va continua să existe iniţial.

Desigur: Dumnezeu ne-a dat libertate morală de acţiune. Aceasta înseamnă control asupra minţii noastre, cu excepţia cazului în care acestea sunt orbite de abilităţile malefice de seducţie ale lui Satan.

Această seducţie va lua sfîrşit! Atotputernicul Hristos şi sfinţii nemuritori care domnesc sub el vor începe să îndepărteze orbirea a miloane de oameni.

De aceea spun: Utopia nu se va întâmpla cât ai clipi. Milioane şi milioane de oameni vor avea în continuare atitudinea rebelă — vanitate, poftă şi lăcomie. Odată cu venirea lui Hristos, va începe însă un proces de reeducare, ***o reînvățare majoră a celor care au fost seduși***, care duce la pocăinţă voluntară.

Din „preluarea puterii” supranaturale a lui Hristos şi îndepărtarea lui Satan de la putere, legea şi Cuvântul lui Dumnezeu vor ieşi din Sion în toată lumea (***Isaia 2:3***).

> ***3.*** *Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa DUMNEZEULUI lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.“ Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvîntul Domnului.*

Cei şase mii de ani de izolare de Dumnezeu pe care Dumnezeu i-a impus lumii lui Adam vor ajunge la sfârşit. Hristos va începe să-i cheme pe toţi muritorii de pe pământ la pocăinţă şi mântuire spirituală! Duhul Sfânt al lui Dumnezeu va curge din Ierusalim (***Zah. 14:8***).

> **8.** În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și vara și iarna.

Cât de glorios! O nouă zi va răsări. Pacea va veni în curând. Din calea „luării” omul se va întoarce către calea „dăruirii” — calea iubirii lui Dumnezeu.

Se va naşte o nouă civilizaţie mondială!

În ce fel de lume se va dezvolta aceasta? ***Isaia 2:2-4*** şi ***Mica 4:1-3*** răspuns:

> ***2.*** *Se va întîmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate*

neamurile se vor îngrămădi spre el.
3. *Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa DUMNEZEULUI lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.“ Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvîntul Domnului.*
4. *El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa în cît din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.*

---

1. *În vremile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el.*
2. *Neamurile se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa DUMNEZEULUI lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvîntul Domnului.*
3. *El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război;*

Imagiaţi-vă! Nu mai există războaie, nu mai există frică de om şi de animal. În sfârşit pacea mondială. Ceva va trebui să creeze această pace: legea lui Dumnezeu, pe care un presupus creştinism o consideră „desfiinţată”, va emana din Ierusalim, iar lumea va fi plină de cunoaştere a modului divin de viaţă, precum marea este plină de apă.

Chiar şi animalele sălbatice vor fi îmblânzite şi paşnice: (***Isaia 11: 6 - 9***).

6. *Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu, și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le va mîna un copilaș;*
7. *vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mînca paie ca boul,*
8. *pruncul de țiță se va juca la gura bortei năpîrcii, și copilul înțărcat va băga mîna în vizunia basilicului.*
9. *Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci pămîntul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.*

Imaginaţi-vă schimbarea condiţiilor!

Luaţi în considerare problemele rezolvate!

Aruncă o privire într-o lume care nu mai cunoaşte analfabetismul, sărăcia, foamea, o lume în care crimele sunt în scădere rapidă, oamenii cunosc onestitatea, castitatea, bunătatea şi fericirea — o lume a păcii, a abundenţei,... bunăstare din belşug.

Explozia populației dezamorsată

Dumnezeu prezice reforme de anvergură pentru utopia despre care spune că va răsări în curând pe acest pământ. Vă puteţi imagina asta? O lume în care cele mai presante probleme existenţiale ale umanităţii sunt rezolvate rapid. Astăzi, cea mai mare, cea mai critică problemă este explozia demografică. Populaţiile de pretutindeni cresc mult mai repede decât capacitatea lumii de a le hrăni. Şi cea mai mare creştere are loc în cele mai subdezvoltate părţi ale lumii - ţările „nu posedă nimic", unde domnesc sărăcia, analfabetismul, boala şi superstiţia. Terenul care poate fi folosit pentru agricultură reprezintă doar 10 la sută din suprafaţa pământului. Şi conform ultimei ***estimări ale ONU (vezi cine este ONU)***, populaţia lumii se va fi dublat în doar 34 de ani

Dar Dumnezeu are soluţia – şi ce simplă este!

Pur şi simplu face cea mai mare parte a suprafeţei în teren arabil. Munţii neeconomici, goi şi acoperiţi de zăpadă vor fii coborîți, iar văile deşertice adânci şi uscate vor fii ridicate, astfel se vor schimba structurile climatice ale lumii. Face deşerturile verzi şi fertile. Dezvoltă mari părţi ale lumii, cum ar fi Kalahari, bazinul Lacului Ciad, Sahara în Africa, Gobi în Asia şi marile deşerturi americane. Lasă vastele pustiuri din Mongolia, Siberia, Arabia Saudită şi vestul SUA să înverzească şi să înflorească.

Lasă ce este îngheţat şi înzăpezit să se dezgheţe: deşerturi de gheaţă, permafrost şi tundra din Antarctica până în America de Nord, Groenlanda, Europa de Nord până în Siberia. Nivelarea lanţurilor muntoase masive înalte din toate părţile lumii.

Şi apoi asigură precipitaţii bune şi suficiente, în cantitatea potrivită la momentul potrivit.

Ce se întâmplă?

Milioane de kilometri pătraţi de teren agricol fertil aşteaptă să fie din nou arat.

Imposibil?

Pentru mâna omului, da.

Dar nu pentru mâna lui Dumnezeu: „Nu-ţi fie teamă, vierme mic Iacob, sărmanul morman Israel: Te voi ajuta, zice Domnul, şi Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel.

Iată, ţi-am făcut un car de treierat nou şi ascuţit, cu multe vârfuri, ca să treieraţi şi să zdrobiţi munţii şi să faceţi dealurile ca pleava. Îi vei smulge, şi vântul îi va purta şi vârtejul îi va duce. Dar tu te vei bucura de Domnul şi te vei lăuda cu Sfântul lui Israel.

Nenorociţii şi săracii caută apă, şi nu există limbile de sete. Dar Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu îi voi părăsi. Voi deschide pâraie de apă în locuri înalte şi izvoare în mijlocul câmpurilor şi voi face din pustiu loc de apă şi uscatul un izvor de apă.

Voi face să crească în pustie cedri, salcâmi, mirţi şi măslini; Voi sădi în pustie chiparoşi, ciparoşi şi pini, pentru ca oamenii să vadă, să cunoască şi să observe şi să înţeleagă în acelaşi timp: mâna Domnului a făcut aceasta şi Sfântul lui Israel a creat-o.” (***Isaia 41:14-20***).

14. *Nu te teme de nimic, vermele lui Iacov, și rămășiță slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor, - zice Domnul, - și Sfîntul lui Israel este Mîntuitorul tău.*
15. *Iată, te fac o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărîma munții, și vei face dealurile ca pleava.*
16. *Le vei vîntura, și le va lua vîntul, și un vîrtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul, te vei făli cu Sfîntul lui Israel.*
17. *Cei nenorociți și cei lipsiți caută apă, și nu este; li se usucă limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi.*
18. *Voi face să izvorască rîuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul văilor; voi preface pustia în iaz, și pămîntul uscat în șivoaie de ape;*
19. *voi sădi cedri, salcîmi, mirți și măslini în pustie; voi pune chiparoși, ulmi, și merișori turcești la un loc în pustie,*
20. *ca să vadă cu toții și să știe, să priceapă și să înțeleagă că mîna Domnului a făcut aceste lucruri, și Sfîntul lui Israel le-a zidit.*"

Apă pură – deşerturi fertile

Vă puteţi imagina o scenă atât de fabuloasă? Deşerturi care devin verzi, teren fertil de grădină cu copac şi arbust, izvoare şi pâraie; Munţii care sunt coborâți devin locuibili.

Dumnezeu vorbeşte despre astfel de condiţii în multe locuri din Biblie.
(***Isaia 35:6-7***)

6. *atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cînta de bucurie; căci în pustie vor țîșni ape, și în pustietate pîraie;*
7. *marea de nisip se va preface în iaz și pămîntul uscat în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor, vor crește trestii și papură.*

Citiţi întregul ***capitol 35*** din Isaia. Dumnezeu spune în Versetele 1 – 2;

1. *Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli, și va înflori ca trandafirul;*
2. *se va acoperi cu flori, și va sări de bucurie, cu cîntece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția DUMNEZEULUI nostru.*
3. *„Întăriți mînile slăbănogite, și întăriți genunchii cari se clatină.*
4. *Spuneți celor slabi de inimă: «Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuș va veni, și vă va mîntui."*
5. *Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor;*
6. *atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cînta de bucurie; căci în pustie vor țîșni ape, și în pustietate pîraie;*
7. *marea de nisip se va preface în iaz și pămîntul uscat în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor, vor crește trestii și papură.*
8. *Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfîntă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; ceice vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.*
9. *Pe calea acaesta nu va fi niciun leu, și nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întîlnită pe ea, ci cei răscumpărați vor umbla pe ea.*
10. *Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cîntece de biruință. O bucurie vecinică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!*

În urmă cu câţiva ani, un mic cutremur a avut loc într-un canion uscat din regiunea muntoasă dintre Bakersfield şi Los Angeles. Proprietarii unui hotel mic, care era aproape întotdeauna gol din cauza secetei severe a zonei, se gândiseră deja să închidă hotelul şi să se mute.

Apoi, deodată, tremurături au zguduit ţara uscată deluroasă. Se auzi un scrâşnet şi un trosnet, apoi un gâlgâit slab. Oamenii au alergat spre albia uscată care trecea prin proprietatea lor şi, spre uimirea lor totală, au văzut apă curgând de-a lungul ei. Apă care, după ce s-a aşezat noroiul, a devenit apă de băut limpede, pură, răcoritoare.

Inutil să spun — că hotelul lor s-a îmbunătăţit din nou de atunci.

Cutremurul a rupt probabil un filon de apă subterană şi a condus-o în albia uscată a râului.

Gândiţi-vă la marile deşerturi ale lumii. De ce pare de neconceput şi incredibil că Dumnezeu le poate face să înflorească precum crinii?

Munţii au fost ***formați***. Dumnezeu a îngăduit să aibă loc marile procese tectonice, plierea munților, văile riftului etc. care modelează suprafaţa pământului. Munţii au fost modelaţi, ca să spunem aşa. Pământul s-a format într-un super-cutremur, iar munţii nu s-au format întâmplător.

Dumnezeul omnipotenţei, care a creat munţii (***Amos 4:13***; ***Ps. 90:2***), îi va „recrea" şi va transforma suprafaţa pământului.

> ***13.*** *Căci iată că El a întocmit munții, a făcut vîntul, și spune omului pînă și gîndurile lui. El preface zorile în întunerec, și umblă pe înălțimile pămîntului: Domnul, Dumnezeul oștirilor, este Numele Lui.*

> ***2.*** *Înainte ca să se fi născut munții,*
> *și înainte ca să se fi făcut pămîntul și lumea,*
> *din vecinicie în vecinicie, Tu ești Dumnezeu!*

Citiţi despre cutremure uriaşe, care vor veni şi vor cauza o mare parte din transformarea pământului (***Apoc. 16:18***; ***Zah. 14:4***).

> ***18.*** *Și au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s-a făcut un mare cutremur de pămînt, așa de tare, cum, de cînd este omul pe pămînt, n-a fost un cutremur așa de mare.*

> ***4.*** *Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi.*

Scriptura spune: „Munţii se vor cutremura înaintea lui [Dumnezeu] şi dealurile se vor topi..." (***Naum1:5***).

> ***5.*** *Se clatină munții înaintea Lui, și dealurile se topesc; se cutremură pămîntul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei.*

Pământ sub mare cîştigat din nou

Este bine cunoscut faptul că o mare parte din bogăţia lumii se află sub mări. Petrol, argint, zeci de alte resurse minerale - toate acestea sunt încă inaccesibile astăzi şi se află nedezvoltate sub întinderi uriaşe de mare. În plus, apa de mare conţine o mulţime de aur, iar majoritatea rezervelor de aur din lume sunt sub oceane.

Multe ţări de coastă se luptă cu eroziunea din cauza mareelor şi a surfului violent. Şi pe de altă parte, suprafeţe mari de pământ au fost recuperate de la

mare de către diguri, de exemplu în Olanda.

Ce suprafeţe uriaşe suplimentare ar fi disponibile pentru oameni dacă oceanele s-ar micşora! Şi exact aşa se va întâmpla, după cum spune Dumnezeu in ***Isaia 11:15***;

> ***15.*** *Domnul va seca limba mării Egiptului, Își va ridica mîna asupra Rîului în mînia Lui, îl va împărți în șapte pîraie, așa că îl vor putea trece încălțați.*

Incredibil - dar adevărat!

Când Isus Hristos va deveni conducătorul pământului, el va folosi marea Sa putere. Ioan a văzut într-o viziune cum îngerii L-au lăudat pe Hristos care s-a reîntors (***Apocalipsa 11:17***):

> ***17.*** *și au zis: „Îți mulțămim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mîna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești.*

Puterea concentrată a informaţiilor corecte despre adevărata sănătate şi vindecarea tuturor bolilor, regretându-le va duce la o sănătate radiantă, utopică. „Căci Domnul va fi puternic cu noi acolo", este scris, „şi vor fi şanţuri largi unde nici o corabie nu poate naviga, nici o corabie mândră nu poate naviga. — Căci Domnul este judecătorul nostru, Domnul este stăpânul nostru, Domnul este regele nostru; ne ajuta! ...Şi niciun locuitor nu va spune: „Sunt slab [altă traducere: sunt bolnav]"; căci poporul care locuieşte acolo va avea iertarea păcatelor" (***Isaia 33, 21-24***).

> ***21.*** *Da, acolo cu adevărat Domnul este minunat pentru noi: El ne ține loc de rîuri, de pîraie late, unde totuș nu pătrund corăbii cu lopeți, și nu trece niciun vas puternic.*
> ***22.*** *Căci Domnul este Judecătorul nostru, Domnul este Legiuitorul nostru, Domnul este Împăratul nostru: El ne mîntuește!*
> ***23.*** *Funiile tale s-au slăbit, așa că nu mai pot strînge piciorul catargului, și nu mai pot întinde pînzele. Atunci se împarte prada, care-i așa de mare, că pînă și ologii iau parte la ea.*
> ***24.*** *Niciun locuitor nu zice: «Sînt bolnav!» Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui."*

Este scrisă în ***Isaia 35:3-6*** şi minunata promisiune:

> ***3.*** *„Întăriți mînile slăbănogite, și întăriți genunchii cari se clatină.*
> ***4.*** *Spuneți celor slabi de inimă: «Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuș va veni, și vă va mîntui."*
> ***5.*** *Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor;*

6. *atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cînta de bucurie; căci în pustie vor țîșni ape, și în pustietate pîraie;*

Dumnezeu descrie răsplata pentru ascultarea de legile Sale de îndurare şi iubire: „Atunci lumina ta va străluci ca zorii şi vindecarea ta va merge repede...” (***Isaia 58:8***).

8. *Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte, și slava Domnului te va însoți.*

Sănătate şi fericire

Descriind sănătatea generală şi abundenţa care va veni pe pământ, Dumnezeu spune: „Dar eu vă voi reda sănătatea şi vă voi vindeca rănile...” (***Ier. 30:17***).

17. *Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul. Căci ei te numesc: «Cel izgonit,» «Sionul acela de care nimănui nu-i pasă.“*

Ieremia 31:12-14

12. *Ei vor veni, și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grîu, la must, la untuldelemn, la oi și boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată, și nu vor mai tînji.*
13. *Atunci fetele se vor veseli la joc, tinerii și bătrînii se vor bucura și ei; le voi preface jalea în veselie, și-i voi mîngîia, le voi da bucurie, după necazurile lor.*
14. *Voi sătura de grăsime sufletul preoților, și poporul Meu se va sătura de bunătățile Mele, zice Domnul.“*

Respectarea legilor de sănătate va aduce binecuvântări: sănătate garantată, dispariţia tuturor bolilor de la a treia până la a patra generaţie.

Dumnezeu promite poporului Său: „Dacă vei asculta de glasul Domnului DUMNEZEULUI tău şi vei păzi şi vei împlini toate poruncile Lui pe care ţi le poruncesc astăzi, atunci... toate aceste binecuvântări vor veni peste tine şi toate aceste binecuvântări vor fi date. la tine: Binecuvântat vei fi în cetate, binecuvântat vei fi în câmp. Binecuvântat va fi rodul pântecelui tău, rodul pământului tău şi urmaşii vitele tale, turmele şi oile tale. „Binecuvântat vor fi coşul tău şi tava ta de copt” (***Deuteronom 28:1-5***).

1. *Dacă vei asculta de glasul Domnului, DUMNEZEULUI tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți va da întîietate asupra tuturor neamurilor de pe pămînt.*
2. *Iată toate binecuvîntările cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, DUMNEZEULUI tău:*

3. *Vei fi binecuvîntat în cetate, și vei fi binecuvîntat la cîmp.*
4. *Rodul pîntecelui tău, rodul pămîntului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvîntate.*
5. *Coșnița și postava ta vor fi binecuvîntate.*

Dumnezeu arată, de asemenea, că rasele individuale se vor întoarce în patria lor şi le vor repopula (***Isaia 27:6***):

6. *În vremile viitoare, Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori și va odrăsli, și va umplea lumea cu roadele lui.*

Dumnezeu spune că dărâmăturile vor fi reconstruite să fie ca mai înainte..." ***(Ez. 36, 9-11***):

9. *Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi lucrați și sămănați.*
10. *Voi pune să locuiască pe voi oameni în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi locuite, și se vor zidi iarăș dărîmăturile.*
11. *Voi înmulți pe oamenii și vitele, cari vor crește și se vor înmulți: voi face să fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decît odinioară; și veți ști că Eu sînt Domnul.*

Citiţi întregul capitol din ***Ezechiel 36***. Dumnezeu spune că „va locui din nou în cetăţi şi va reconstrui ruinele... Această ţară a fost distrusă, iar acum este ca Grădina Edenului, iar aceste oraşe au fost distruse, pustiite şi... . dărâmate şi acum sunt ferm construite şi locuite."
(***versurile 33 şi 35***).

1. *Tu, fiul omului, proorocește asupra munților lui Israel, și spune: „Munți ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului!*
2. *Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Pentrucă vrăjmașul a zis despre voi: «Ha! Ha! Aceste înălțimi vecinice au ajuns moștenirea noastră!»*
3. *proorocește și zi: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Da, pentrucă din toate părțile au voit să vă pustiiască și să vă înghită, ca să ajungeți moștenirea altor neamuri, și pentrucă ați fost de batjocura și de ocara popoarelor,*
4. *de aceea, munți ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu munților și dealurilor, rîurilor și văilor, dărîmăturilor pustii și cetăților părăsite, cari au ajuns de prada și de rîsul celorlalte neamuri din prejur;*
5. *„așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în focul geloziei Mele, vorbesc împotriva celorlalte neamuri și împotriva întregului Edom, cari și-au însușit țara Mea, și s-au bucurat din toată inima lor și cu tot disprețul sufletului lor, ca să-i jăfuiască roadele.*
6. *De aceea, proorocește despre țara lui Israel, și spune munților și*

dealurilor, rîurilor și văilor: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Iată, vorbesc în gelozia și urgia Mea, pentrucă suferiți ocară din partea neamurilor!"
7. *De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Îmi ridic mîna și jur, că neamurile cari vă înconjoară, își vor purta ele însele ocara!*
8. *Iar voi, munți ai lui Israel, veți da crengi, și vă veți purta roadele pentru poporul Meu Israel, căci lucrurile acestea sînt aproape să se întîmple.*
9. *Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi lucrați și sămănați.*
10. *Voi pune să locuiască pe voi oameni în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi locuite, și se vor zidi iarăș dărîmăturile.*
11. *Voi înmulți pe oamenii și vitele, cari vor crește și se vor înmulți: voi face să fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decît odinioară; și veți ști că Eu sînt Domnul.*
12. *Voi face să umble pe voi oameni, și anume poporul Meu Israel; ei te vor stăpîni; și tu vei fi moștenirea lor, și nu-i vei mai nimici."*
13. *Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentrucă ți se zice: «Tu, țară, ai mîncat oameni, ți-ai nimicit chiar și neamul tău,»*
14. *din pricina aceasta, de acum încolo nu vei mai mînca oameni, și nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu.*
15. *De acum, nu te voi mai face să auzi batjocurile neamurilor, și nu vei mai purta ocara popoarelor; nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu."*
16. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
17. *„Fiul omului, cei din casa lui Israel, cînd locuiau în țara lor, au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor; așa că purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurcăciunea unei femei în timpul necurăției ei.*
18. *Atunci Mi-am vărsat urgia peste ei, din pricina sîngelui pe care-l vărsaseră în țară, și din pricina idolilor cu cari o spurcaseră.*
19. *I-am risipit printre neamuri, și au fost împrăștiați în felurite țări; i-am judecat după purtarea și faptele lor rele.*
20. *Cînd au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pîngăreau Numele Meu cel sfînt, așa încît se zicea despre ei: «Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă din țara lor.»*
21. *Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui sfînt, pe care-l pîngărea casa lui Israel printre neamurile la cari se dusese."*
22. *„De aceea, spune casei lui Israel: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfînt, pe care l-ați pîngărit printre neamurile la cari ați mers.*
23. *De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pîngărit printre*

neamuri, pe care l-ați pîngărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sînt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi fi sfințit în voi supt ochii lor.
24. *Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strînge din toate țările, și vă voi aduce iarăș în țara voastră.*
25. *Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.*
26. *Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.*
27. *Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.*
28. *Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.*
29. *Vă voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grîul, și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi.*
30. *Voi înmulți rodul pomilor și venitul cîmpului, ca să nu mai purtați ocara foametei printre neamuri.*
31. *Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea, și de faptele voastre, cari nu erau bune; vă va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina nelegiuirilor și urîciunilor voastre.*
32. *Și toate aceste lucruri nu le fac din pricina voastră, zice Domnul Dumnezeul, să știți! Rușinați-vă și roșiți de purtarea voastră, casa lui Israel!*
33. *Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd vă voi curăți de toate nelegiuirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărîmăturile vor fi zidite din nou;*
34. *țara pustiită va fi lucrată iarăș, de unde pînă aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor.*
35. *Și se va spune atunci: «Țara aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărîmate, cari erau pustii și surpate, sînt întărite și locuite!»*
36. *Și neamurile, cari vor mai rămînea în jurul vostru, vor ști că Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat, și am sădit ce era pustiit. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face."*
37. *Așa vorbește Domnul dumnezeu: „Iată în ce privință Mă voi lăsa înduplecat de casa lui Israel, și iată ce voi face pentru ei: voi înmulți pe oameni ca pe o turmă de oi.*
38. *Cetățile dărîmate se vor umplea cu turme de oameni, ca turmele închinate Domnului, cu turme cari sînt aduse la Ierusalim în timpul sărbătorilor celor mari. Și vor ști că Eu sînt Domnul."*

Şi ce se va întâmpla cu toate celelalte naţiuni?

„În acel moment va exista un drum de la Egipt [care există şi astăzi ca naţiune] până în Asiria [mulţi asirieni s-au mutat cu secole în urmă în nordul Europei centrale, Germania de astăzi], că asirienii vor veni în Egipt şi egiptenii în Asiria, iar egiptenii şi asirienii slujesc lui Dumnezeu. În vremea aceea Israel va fi al treilea împreună cu egiptenii şi asirienii, o binecuvântare în mijlocul pământului; căci Domnul oştirilor îi va binecuvânta şi va zice: Binecuvântat eşti tu, Egipte, poporul meu, şi tu, Asiria, lucrarea mâinilor Mele, şi tu, Israele, moştenirea mea."
(*Isaia 19:23-25*).

> ***23.*** *În aceeași vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria, și Egiptenii împreună cu Asirienii vor sluji Domnului.*
> ***24.*** *Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvîntare în mijlocul pămîntului.*
> ***25.*** *Domnul oștirilor îi va binecuvînta și va zice: „Binecuvîntat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria, lucrarea mînilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!"*

Nu mai există analfabetism

Ce progres incredibil ar fi dacă toate naţiunile şi popoarele din lume ar fi vorbit, citit şi scris una şi aceeaşi limbă.

Astăzi, mari părţi ale lumii nici măcar nu au o limbă scrisă. Milioane şi milioane sunt analfabeţi — incapabili să citească sau să scrie, nici măcar propriile lor nume.

Când Hristos întors va cuceri lumea, el va inaugura o eră a alfabetizării totale, a educaţiei totale — şi va da lumii un limbaj unificat „pur".

Ai-ți putea scrie o carte pe acest subiect. Procesele literare din întreaga lume s-au schimbat. Astăzi toate limbile sunt corupte. Sunt pline de expresii păgâne, superstiţii, nume incorecte, abateri de la reguli, ***expresii idiomatice ciudate.***

Dumnezeu spune: „Atunci voi da neamurilor buze curate, pentru ca toate să cheme Numele Domnului şi să-I slujească împreună" (*Țef. 3:9*).

> **9.** „Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gînd.

Imaginaţi-vă noua eră a literaturii bune, muzicii bune; nu se mai dublează munca şi nu mai există neînţelegeri din cauza dificultăţilor de limbă, gata cu traducerile obositoare. Ce vremuri vor fi, când toată lumea va fi cu adevărat

educată — şi va vorbi o singură limbă.

Viaţa economică

Dumnezeu arată că Ierusalimul va fi capitala religioasă şi financiară a lumii.

Despre oraşul nou construit, creatorul spune (***Isaia 60:5***):

> ***5.*** *Cînd vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie, și îți va bate inima și se va lărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine* [rezervele lumii de aur şi argint se află în mare parte sub mări], *și vistieriile neamurilor vor veni la tine.*

De asemenea Dumnezeu, după cum am citit, va ridica şi va usca o mare parte a fundului mării; va fi accesibil mai mult teren. Oamenii de ştiinţă au stabilit că cea mai mare parte a resurselor minerale se află în straturile de roci de sub mări. Această bogăţie, spune Dumnezeu, va deveni disponibilă în timpul domniei lui Isus Hristos pe pământ.

Dumnezeu spune că bogăţia lumii va curge la Ierusalim şi că noile programe uriaşe de construcţie, proiectele de dezvoltare şi de pionierat care încep apoi sunt finanţate de această bogăţie.

Hag. 2:6-8

> ***6.*** *Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „Încă puțină vreme, și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și ucatul;*
> ***7.*** *voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni, și voi umplea de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor.“*
> ***8.*** *„Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor.“*

Dar vistieria lui Dumnezeu va fi deschisă pentru a o vedea. Gata cu lingouri de aur în bolţile subterane, cu teama de furt şi tâlhărie. Ci un decor uluitor de frumos pentru capitală şi templul în care rezidează Hristos.

Va fii stabilit un standard de monedă fixă care nu se va schimba niciodată.

Nu mai există speculaţii, nici jocuri de noroc pe abilităţile altora.

Nimeni nu va mai beneficia de munca şi creativitatea altora. Gata cu bursele, băncile mondiale, centrele financiare, companiile de asigurări, creditorii ipotecari, uniunile de credit şi achiziţiile în rate.

În lumea prosperităţii lui Dumnezeu, oamenii vor cumpăra doar ceea ce au nevoie şi numai dacă îşi pot permite şi plătesc în numerar. Fără dobânzi şi taxe.

Sistemul zeciuielii

Sistemul de zeciuială însă, va fi în general introdus.

În statele de astăzi, impozitele sunt de până la 40, 50, 90 la sută: impozit pe moştenire, impozit pe venit, impozite ascunse; Taxe federale, de stat şi locale.

Dumnezeu, pe de altă parte, cere doar zece procente. Şi din acest zece la sută este finanţată întreaga administraţie, munca educaţională şi conducerea religioasă a întregii lumi.

Aceasta este o profeţie pentru astăzi ***Mal. 3:8-10***:

> ***8.*** *Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?" Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?" Cu zeciuielile și darurile de mîncare.*
> ***9.*** *Sînteți blestemați, cîtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!*
> ***10.*** *Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvîntare.*

Ce binecuvântare ***va fi*** aceasta! Nu mai există poveri financiare sub care oamenii gem astăzi.

Dumnezeu spune că atunci binecuvântările financiare vor fi la ordinea zilei.

Să ne gândim la furt, tâlhărie, accidente, daune meteorologice, rugină, degradare în sectoarele agricole, industriale şi depozitare.Cu cât mai ieftin ar putea fi vândut totul — şi cu cât profit mai mult!

Condiţiile meteorologice

Să ne gândim la problemele meteorologice, la problemele cu insectele şi la alte infestări cu dăunători şi boli din agricultură — fără controale ale preţurilor de stat sau supraoferte — cât de bine s-ar descurca fermierii!

Dumnezeu va face, ca aşa să se întîmple.

Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, este multimiliardar. „Aurul este al meu", spune el (***Hag. 2:8***).

> ***8.*** *„Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor."*

Şi Dumnezeu doreşte ca fiecare dintre copiii Săi să prospere. „Dragul meu, îmi doresc ca totul să fie bine cu tine şi să fii sănătos..." (***3 Ioan 2***).

> ***2.*** *Prea iubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ţi meargă bine, şi sănătatea ta să sporească tot aşa cum sporeşte sufletul tău.*

Hristos a spus: „Am venit ca ei să aibă viaţă şi să o aibă din plin" (***Ioan 10:10***).

> ***10.*** *Hoțul nu vine decît să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.*

Dumnezeu vrea abundenţă şi bunăstare în toate domeniile vieţii.

Uitaţi-vă la cei ce au „succes" material. Câţi dintre ei sunt fericiţi? Se spune că J. Paul Getty, unul dintre cei mai bogaţi bărbaţi din lume, a spus: Mi-aş da toate milioanele pentru o căsătorie fericită.

În împărăţia lui Dumnezeu, poruncile lui Dumnezeu vor fi ascultate. Ele vor deveni „legea de bază" a întregii vieţi profesionale, comerciale şi economice a lumii.

Alles wird auf dem Prinzip des „Gebens" fußen. Christus sagt (***Luca 6:38***):

> ***38.*** *Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.*"

În noua ordine mondială a lui Dumnezeu, principiul dăruirii va avea valabilitate generală - nu principiul general al înşelăciunii, profitării, minciunii şi păcălirii, aşa cum se aplică în viaţa economică de astăzi.

Când Dumnezeu converteşte omenirea răzvrătită arătându-şi atotputernicia, când îşi face promisiunea:"Când trăiesc, zice Domnul, fiecare genunchi o să se plece în faţa mea şi orice limbă va mărturisi pe Dumnezeu" (***Romani 14:11***),

> ***11.*** *Apoi a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri, pe care o căpătase prin credință, cînd era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să fie tatăl tuturor celor cari cred, măcar că nu sînt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta;*

când el smereşte spiritul vanitos şi trufaş al omului — atunci omul va fi dispus să dăruiască.

Şi numai atunci când spiritul mândru al omului va fi zdrobit (***Isaia 2:10, 12,17***) popoarele pământului vor fi gata să accepte norma cinstită, iubitoare şi dăruitoare pentru întreaga economie.

> ***10.*** *„Intră în stînci, și ascunde-te în țărînă, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui!*"
> ***12.*** *Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mîndru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat:*
> ***17.*** *Mîndria omului va fi smerită, și trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.*

O carte groasă ar fi necesară pentru a descrie chiar şi numai aproximativ condiţiile minunate, care ar putea şi vor predomina în cele din urmă pe pământ atunci când inima omului este smerită, convertită şi făcută părtaşă naturii divine (***2 Petru 1:4***).

4. *prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte.*

Nimeni nu va construi o clădire de care nu are nevoie şi pe care nu şi-o poate permite şi nu o va închiria pentru a recupera costurile. Nu mai există dobîndă. ***Dumnezeu descrie luarea dobânzii („cămătărie") drept păcat***.

O dată la cincizeci de ani, toate datoriile — publice şi private — sunt complet iertate.

Economia mondială vindecată

Economia mondială se va vindeca pentru că administraţia va fi în mâinile Familiei spirituale a lui Dumnezeu şi a oamenilor subordonaţi direct acesteia; nicio birocraţie superioară nu va mai veghea asupra altor birocraţii, care la rândul lor veghează asupra altor birocraţii; nu mai sunt militari; fără spionaj, fără Interpol; Nu vor mai exista carteluri, monopoluri, sindicate sau cheltuieli guvernamentale uriaşe.

Gândiţi-vă! Nu mai există ajutoare străine — miliarde irosite pentru a cumpăra iubiți (aliați) (***Ezec. 23: 9 și 22***; ***Plângerile 1***, ***2*** şi ***Ezek.16***), nu subvenţii condiţionate pentru industrie, știință și tehnologie spaţială, şcoli şi instituţii de cercetare.

9. *De aceea, am dat-o în mînile ibovnicilor ei, în mînile copiilor Asiriei, pentru cari se aprinsese de dragoste.*
12. *Ea s-a aprins de dragoste după copiii Asiriei, după dregători și căpetenii, vecinii ei, îmbrăcați în chip strălucit, călăreți călări pe cai, toți tineri și plăcuți.*

---

1. *Vai! Cum stă părăsită acum, cetatea aceasta atît de plină de popor altă dată! A rămas ca o văduvă! Ea, care altă dată era mare între neamuri, fruntașă printre țări, a ajus roabă astăzi!*
2. *Plînge amarnic noaptea, și-i curg lacrămi pe obraji. Niciunul din toți cei ce o iubeau n-o mîngîie; toți prietenii ei au părăsit-o, și i s-au făcut vrăjmași.*
3. *Iuda a plecat în pribegie, din pricina apăsării și muncilor grele. Locuiește în mijlocul neamurilor, și nu găsește odihnă! Toți prigonitorii lui l-au ajuns tocmai cînd îi era mai mare strîmtorarea*
4. *Drumurile Sionului sînt triste, căci nimeni nu se mai duce la sărbători, toate porțile lui sînt pustii, preoții lui oftează; fecioarele lui sînt mîhnite, și el însuș este plin de amărăciune.*

5. *Asupritorii lui sar biruitori,vrăşmaşii lui sînt mulţămiţi. Căci Domnul l-a smerit, din pricina mulţimii păcatelor lui; copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului.*
6. *S-a dus dela fiica Sionului toată podoaba ei. Căpeteniile ei au ajuns ca nişte cerbi cari nu găsesc păşune, şi merg fără putere înaintea celui ce-i goneşte.*
7. *În zilele necazului şi ticăloşiei lui, Ierusalimul îşi aduce aminte de toate bunătăţile de cari a avut parte din zilele străbune; cînd a căzut poporul lui în mîna asupritorului, nimeni nu i-a venit în ajutor, iar vrăjmaşii se uitau la el şi rîdeau de prăbuşirea lui.*
8. *Greu de păcătuit Ierusalimul! De aceea a ajuns de scîrbă. Toţi cei ce-l preţuiau îl dispreţuiesc acum, văzîndu-i goliciunea, şi el însuş se întoarce în altă parte şi oftează.*
9. *Necurăţia sta lipită pe poala hainei lui, şi nu se gîndea la sfîrşitul său. A căzut greu de tot. Nimeni nu-l mîngîie. - „Vezi-mi ticăloşia, Doamne, căci iată ce semeţ este vrăjmaşul!" -*
10. *Asupritorul a întins mîna la tot ce avea el mai scump; ba încă a văzut cum, în Locaşul lui cel sfînt, au intrat neamurile cărora Tu le poruncisei să nu intre în adunarea Ta!*
11. *Tot poporul lui caută pîne suspinînd; şi-au dat lucrurile scumpe pe hrană, numai ca să-şi ţină viaţa. „Uită-Te, Doamne, şi priveşte cît de înjosit sînt!"*
12. *O! voi, cari treceţi pe lîngă mine, priviţi şi vedeţi dacă este vre o durere ca durerea mea, ca durerea cu care m-a lovit Domnul în ziua mîniei Lui aprinse!*
13. *Mi-a asvîrlit de sus în oase un foc care le arde; mi-a întins un laţ supt picioare, şi m-a dat înapoi. M-a lovit cu pustiire şi o lîncezeală de toate zilele!*
14. *Mîna Lui a legat jugul nelegiuirilor mele, cari stau împletite şi legate de gîtul meu. Mi-a frînt puterea. Domnul m-a dat în mînile acelora, cărora nu pot să le stau împotrivă.*
15. *Domnul a trîntit la pămînt pe toţi vitejii din mijlocul meu; a strîns o oştire împotriva mea, ca să-mi prăpădească tineretul; ca în teasc a călcat Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda.*
16. *De aceea plîng, îmi varsă lacrămi ochii, căci s-a depărtat dela mine Cel ce trebuia să mă mîngîie, Cel ce trebuia să-mi învioreze viaţa; fiii mei sînt zdrobiţi, căci vrăjmaşul a biruit. -*
17. *Sionul întinde mînile rugător, şi nimeni nu-l mîngîie. Domnul a trimes împotriva lui Iacov dejur împrejur vrăjmaşi; Ierusalimul a ajuns de batjocură în mijlocul lor. -*

18. *Domnul este drept, căci m-am răzvrătit împotriva poruncilor Lui. Ascultați, toate popoarele, și vedeți-mi durerea!Fecioarele și tinerii mei s-au dus în robie.*
19. *Mi-am chemat prietenii, dar m-au înșelat, preoții și bătrînii mei au murit în cetate, căutînd hrană, ca să-și țină viața."*
20. *„Doamne, uită-Te la necazul meu. Lăuntrul meu fierbe, mi s-a întors inima în mine, căci am fost neascultător. Afară sabia m-a lăsat fără copii, în casă moartea.*
21. *M-au auzit suspinînd, dar nimeni nu m-a mîngîiat. Toți vrăjmașii mei, cînd au aflat de nenorocirea mea, s-au bucurat că Tu ai adus-o; dar vei aduce, vei vesti ziua cînd și ei vor fi ca mine.*
22. *Adu toată răutatea lor înaintea Ta, și fă-le cum mi-ai făcut mie, pentru toate fărădelegile mele! Căci suspinurile mele sînt multe, și inima îmi este bolnavă."*

---

1. *Vai! în ce întunecime a aruncat Domnul, în mînia Lui, pe fiica Sionului.A asvîrlit din cer pe pămînt podoaba lui Israel, și nu Și-a mai adus aminte de scaunul picioarelor Lui, în ziua mîniei Lui!*
2. *Domnul a nimicit, fără milă, toate locuințele lui Iacov. În urgia Lui, a dărîmat întăriturile fiicei lui Iuda, și le-a prăvălit la pămînt; a făcut de ocară împărăția și căpeteniile ei.*
3. *În mînia Lui aprinsă, a doborît toată puterea lui Israel; Și-a tras înapoi dela el dreapta, înaintea vrăjmașului, și a aprins în Iacov o văpaie de foc care mistuiește toate dejurîmprejur.*
4. *Și-a încordat arcul ca un vrăjmaș, Și-a ridicat dreapta ca un asupritor, și a prăpădit tot ce era plăcut privirilor, Și-a vărsat ca un foc urgia peste cortul fiicei Sionului.*
5. *Ca un vrăjmaș a ajuns Domnul, a nimicit pe Israel, i-a dărîmat toate palatele, i-a prăbușit întăriturile, și a umplut pe fiica lui Iuda de jale și suspin.*
6. *I-a pustiit cortul sfînt ca pe o grădină, a nimicit locul adunării sale; Domnul a făcut să se uite în Sion sărbătorile și Sabatul, și, în mînia Lui năpraznică a lepădat pe împărat și pe preot.*
7. *Domnul Și-a disprețuit altarul, Și-a lepădat locașul Său cel sfînt. A dat în mînile vrăjmașului zidurile palatelor Sionului; au răsunat strigătele în casa Domnului, ca într-o zi de sărbătoare.*
8. *Și-a pus de gînd Domnul să dărîme zidurile fiicei Sionului; a întins sfoara de măsurat, și nu Și-a tras mîna pînă nu le-a nimicit. A cufundat în jale întăritura și zidurile, cari nu mai sînt, toate, decît niște dărîmături triste.*

9. *Porțile îi sînt cufundate în pămînt; i-a nimicit și rupt zăvoarele. Împăratul și căpeteniile sale sînt între neamuri. Lege nu mai au, și chiar proorocii nu mai primesc nici o vedenie dela Domnul.*
10. *Bătrînii fiicei Sionului șed pe pămînt și tac; și-au presărat țărînă pe cap, s-au încins cu saci; fecioarele Ierusalimului își pleacă la pămînt capul.*
11. *Mi s-au strors ochii de lacrămi, îmi fierb măruntaiele, mi se varsă ficatul pe pămînt, din pricina prăpădului fiicei poporului meu, din pricina copiilor și pruncilor de țîță leșinați pe ulițele cetății.*
12. *Ei ziceau către mamele lor: „Unde este pîne și vin? Și cădeau leșinați ca niște răniți pe ulițele cetății, își dădeau sufletul la pieptul mamelor lor.*
13. *„ Cu ce să te îmbărbătez și cu ce să te asemăn, fiica Ierusalimului? Cu cine să te pun alături, și cu ce să te mîngîi, fecioară, fiica Sionului? Căci rana ta este mare ca marea: cine va putea să te vindece?*
14. *Proorocii tăi ți-au proorocit vedenii deșarte și amăgitoare, nu ți-au dat pe față nelegiuirea, ca să abată astfel robia dela tine, ci ți-au făcut proorocii mincinoase și înșelătoare.*
15. *Toți trecătorii bat din palme asupra ta, șuieră și dau din cap împotriva fiicei Ierusalimului, și zic: „Aceasta este cetatea despre care se zicea că este cea mai frumoasă, și bucuria întregului pămînt?"*
16. *Toți vrăjmașii tăi deschid gura împotriva ta, fluieră, scrîșnesc din dinți, și zic: „Am înghițit-o!" „Da, aceasta este ziua pe care o așteptam, am ajuns-o și o vedem!"*
17. *Domnul a înfăptuit ce hotărîse, a împlinit cuvîntul pe care-l sorocise de multă vreme, a nimicit fără milă; a făcut din tine bucuria vrăjmașului, a înălțat tăria asupritorilor tăi!*
18. *Inima lor strigă către Domnul ... Zid al fiicei Sionului, varsă zi și noapte șiroaie de lacrămi! Nu-ți da niciun răgaz, și ochiul tău să n-aibă odihnă!*
19. *Scoală-te și gemi noaptea cînd încep străjile! Varsă-ți inima ca niște apă, înaintea Domnului! Ridică-ți mîinile spre El pentru viața copiilor tăi, cari mor de foame la toate colțurile ulițelor!*
20. *Uită-Te, Doamne, și privește: cui i-ai făcut Tu așa? Să mănînce femeile rodul pîntecelui lor, pruncii desmierdați de mînile lor? Să fie măcelăriți preoții și proorocii în Locașul cel sfînt al Domnului.*
21. *Copiii și bătrînii stau culcați pe pămînt în ulițe; fecioarele și tinerii mei au căzut uciși de sabie; i-ai ucis, în ziua mîniei Tale, și i-ai jungheat fără milă.*
22. *Ai chemat groaza din toate părțile peste mine, ca la o zi de sărbătoare. În ziua mîniei Domnului, n-a scăpat unul și n-a rămas cu viață. Pe cei îngrijiți și crescuți de mine, mi i-a nimicit vrăjmașul!"*

---

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, arată Ierusalimului urîciunile lui!
3. Și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu, către cetatea Ierusalimului: „Prin obîrșia și nașterea ta ești din țara Cananiților; tatăl tău era Amorit, și mama ta Hetită.
4. La naștere, în ziua cînd te-ai născut, buricul nu ți s-a tăiat, n-ai fost scăldată în apă, ca să fii curățită, nici n-ai fost frecată cu sare, și nici n-ai fost înfășată în scutece.
5. Ochiul nimănui nu s-a îndurat de tine, ca să-ți facă măcar unul din aceste lucruri, din milă pentru tine; ci ai fost aruncată pe cîmp, așa de scîrbă le era de tine, în ziua nașterii tale.
6. Atunci Eu am trecut pe lîngă tine, te-am văzut tăvălită în sîngele tău, și am zis: „Trăiește chiar și în sîngele tău!" Da, ți-am zis: „Trăiește chiar și în sîngele tău!"
7. Te-am înmulțit cu zecile de mii, , ca iarba de pe cîmp. Și ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumuseță desăvîrșită; ți s-au rotunjit țîțele, ți-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de tot.
8. Cînd am trecut Eu pe lîngă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoprit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legămînt cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea!
9. Te-am scăldat în apă, te-am spălat de sîngele de pe tine, și te-am uns cu untdelemn.
10. Ți-am dat haine cusute cu fir, și o încălțăminte de piele de vițel de mare, te-am încins cu in supțire, și te-am îmbrăcat în mătasă.
11. Te-am împodobit cu scule scumpe, ți-am pus brățări la mînă, și o salbă la gît;
12. ți-am pus o verigă în nas, cercei în urechi, și o cunună minunată pe cap.
13. Astfel, ai fost împodobită cu aur și cu argint, și ai fost îmbrăcată cu in supțire, cu mătasă și cusături cu fir. Ai mîncat floarea făinei, miere și untdelemn. Erai de o frumuseță desăvîrșită, ba ajunsesei chiar împărătească.
14. Ți s-a dus vestea printre neamuri, pentru frumusețea ta; căci era desăvîrșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu."
15. „Dar te-ai încrezut în frumusețea ta, și ai curvit, la adăpostul numelui tău celui mare; ți-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecătorilor, și te-ai dat lor.
16. Ai luat și din hainele tale, ți-ai făcut înălțimi pe cari le-ai împodobit cu toate colorile, și ai curvit pe ele: așa cum nu s-a întîmplat și nici nu se va mai întîmpla vreodată.

17. Ți-ai luat pînă și minunatele tale podoabe de aur și de argint, pe cari ți le dădusem, și ți-ai făcut niște chipuri de bărbați, cu cari ai curvit.
18. Ți-ai luat și hainele cusute la gherghef, le-ai îmbrăcat cu ele și ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu și tămîia Mea.
19. Pînea pe care ți-o dădusem, floarea făinii, untdelemnul și mierea, cu care te hrăneam, le-ai adus înaintea lor, ca niște tămîie cu un miros plăcut. Iată ce s-a întîmplat, zice Domnul Dumnezeu!"
20. „Apoi ți-ai luat fiii și fiicele, pe cari Mi-i născusei, și i-ai jertfit lor, ca să le slujească de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale,
21. de Mi-ai mai junghiat fiii, și i-ai dat, trecîndu-i prin foc în cinstea lor?
22. Și în mijlocul tuturor urîciunilor și curviilor tale, nu ți-ai adus aminte de vremea tinereței tale, cînd erai goală, goală de tot, și te zbăteai în sîngele tău!
23. După toate aceste răutăți ale tale, - (vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu), -
24. ți-ai zidit case de curvie, ți-ai făcut înălțimi în toate piețele.
25. La toate colțurile ulițelor ți-ai făcut înălțimi, ți-ai necinstit frumusețea, ți-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor, ai făcut tot mai multe curvii.
26. Ai curvit cu Egiptenii, vecinii tăi, cu trupul plin de vlagă, și ți-ai înmulțit curviile, ca să Mă mînii.
27. Dar iată că Mi-am întins mîna împotriva ta, am micșorat partea de întreținere pe care ți-o rînduisem, te-am lăsat în voia vrăjmașelor tale, fiicele Filistenilor, cari au roșit de purtarea ta nelegiuită.
28. Apoi ai curvit cu Asirienii, pentrucă erai fără saț; ai curvit cu ei, și tot nu te-ai săturat.
29. Ți-ai înmulțit curviile cu țara Canaanului și pînă în Haldea, dar nici acolo nu te-ai săturat.
30. Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul, Dumnezeu, de ai făcut toate aceste lucruri, cari sînt fapta unei ibovnice dedate la curvie,
31. zidindu-ți case de curvie la toate colțurile ulițelor, și făcîndu-ți înălțimi în toate piețele; n-ai fost nici măcar ca o curvă care-și cere plata.
32. Ai fost femeia prea curvă, care primește pe străini în locul bărbatului ei!
33. Tuturor curvelor li se plătește o plată; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor tăi, i-ai cîștigat prin daruri, ca să-i tragi la tine din toate părțile și să curvești cu ei.
34. Ai fost cu totul altfel decît celelalte curve, întrucît nimeni nu umbla după tine, ci tu plăteai celor ce veneau la tine, în loc ca tu să fii plătită de ei. De aceea ai fost cu totul altfel decît altele."
35. „De aceea, ascultă, curvo, Cuvîntul Domnului!

36. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentrucă ți-ai risipit banii în felul acesta, și ți-ai descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii tăi și cu toți idolii tăi urîcioși, și din pricina sîngelui copiilor tăi, pe cari li i-ai dat,
37. de aceea, iată, voi strînge pe toți ibovnicii cu cari te desmierdai, pe toți aceia pe cari i-ai iubit și pe toți aceia pe cari i-ai urît, da, îi voi strînge împotriva ta din toate părțile, îți voi desveli goliciunea înaintea lor, și îți vor vedea toată goliciunea.
38. Te voi judeca așa cum se judecă femeile prea curve și ucigătoare de copii, și voi face din tine o jertfă sîngeroasă a urgiei și geloziei.
39. Te voi da în mînile lor; îți vor surpa casele de curvie, și îți vor nimici înălțimile; te vor desbrăca de hainele tale, îți vor lua toată podoaba de pietre scumpe, și te vor lăsa goală, goală de tot.
40. Vor aduce gloata împotriva ta, te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu lovituri de sabie.
41. Îți vor arde casele cu foc, și se vor răzbuna pe tine, înaintea unei mulțimi de femei. Voi face să înceteze astfel curvia ta, și nu vei mai da plată de curvă.
42. Îmi voi potoli mînia împotriva ta, și nu voi mai fi gelos pe tine; Mă voi liniști, nu voi mai fi supărat.
43. Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereței tale, ci M-ai ațîțat prin toate aceste lucruri, iată, voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Domnul, Dumnezeu, ca să nu mai săvîrșești alte nelegiuiri cu toate urîciunile tale!"
44. „Iată că toți cei ce spun zicători, vor spune despre tine zicătoarea aceasta: «Cum este mama așa și fata!»
45. Tu ești fata mamei tale, care s-a desgustat de bărbatul și copiii ei. Tu ești sora surorilor tale, cari s-au desgustat de bărbații și copiii lor. Mama voastră era o Hetită și tatăl vostru un Amorit.
46. Sora ta cea mai mare, care locuiește l;a miază-noapte de tine, este Samaria, ea și fiicele ei; și sora ta cea mai mică este Sodoma și fiicele ei, și locuiește la miază-zi de tine.
47. Tu nu numai că ai umblat pe căile lor, și ai săvîrșit aceleași urîciuni, ci, ca și cum atît ar fi fost prea puțin, ai fost mai stricată decît ele în toate purtările tale.
48. Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că sora ta Sodoma, și fiicele ei n-au făcut ce ați făcut voi, tu și fiicele tale.
49. Iată care a fost nelegiuirea sorei tale Sodoma: era îngîmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare, ea și fiicele ei, și nu sprijinea mîna celui nenorocit și celui lipsit.
50. Ele s-au semețit, și au făcut urîciuni blestemate înaintea Mea; de aceea le-am și nimicit, cînd am văzut lucrul acesta.

51. Samaria n-a făcut nici jumătate din păcatele tale; urîciunile tale au fost mai multe decît ale ei, așa că ai ușurat vina surorilor tale prin toate urîciunile pe cari le-ai făcut acum.
52. Tu, care ușurai vina surorilor tale, prin purtrea ta, sufere acum urmările răutății tale; prin păcatele tale, prin cari te-ai făcut mai urîcioasă decît ele, acum le faci mai ușoară vina decît a ta; deaceea acopere-te de rușine, și poartă-ți ocara, fiindcă ai ușurat vina surorilor tale!
53. Voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, pe prinșii de război ai Sodomei și ai fiicelor ei, pe prinșii de război ai Samariei și ai fiicelor ei, și pe prinșii tăi de război în mijlocul lor,
54. ca să-ți suferi ocara, și să roșești pentru tot ce ai făcut, slujindu-le ca o pricină de mîngîiere.
55. Astfel, surorile tale: Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce iarăș la starea lor de mai înainte, și Samaria și fiicele ei se vor întoarce iarăș la starea lor de mai înainte, și tu și fiicele tale vă veți întoarce iarăș la starea voastră de mai înainte.
56. Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în vremea mîndriei tale,
57. mai înainte de vădirea răutății tale, cînd ai primit batjocurile fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor tăi, și ale fiicelor Filistenilor, cari te disprețuiesc de jur împrejur!
58. Trebuie să-ți porți, în adevăr, nelegiuirile și urîciunile, zice Domnul."
59. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Îți voi face întocamai cum ai făcut și tu, care au nesocotit jurămîntul, rupînd legămîntul!
60. Dar Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu făcut cu tine în vremea tinereții tale, și voi face cu tine un legămînt vecinic.
61. Atunci îți vei aduce aminte de purtarea ta, te vei rușina, cînd vei primi la tine pe surorile tale, mai mari și mai mici, pe cari ți le voi dat ca fiice, dar nu pe temeiul legămîntului făcut cu tine.
62. Voi face legămîntul Meu cu tine, și vei ști că Eu sînt Domnul,
63. ca să-ți aduci aminte de trecut și să roșești, și să nu mai deschizi gura de rușine, cînd îți voi ierta tot ce ai făcut, zice Domnul Dumnezeu."

În schimb, fiecare industrie, instituţie de învăţământ şi sector economic necesar va avea o bază financiară solidă.

Ce lume va fi aceea!

Structura administrativă a lumii de mâine

Acum să trecem la structura politică sau de putere a noii lumi în următoarul mileniu. Nu va fi aşa-numita democraţie. Nu va fi socialism. Nu va fi comunism sau fascism. Nu va fi nici monarhie umană, oligarhie sau

plutocraţie. Nu va exista deloc stăpânirea omului asupra omului. ***Omul s-a dovedit complet incapabil de a se autoguverna.***

Va fi o stăpânire a lui Dumnezeu — teocraţie — stăpânire a lui Dumnezeu asupra omului. Nu va fi un guvern de jos în sus. Violenţa nu va veni de la popor. Nu va fi un guvern al poporului sau de către popor, ci pentru popor. Un guvern de sus (de la Dumnezeu Atotputernic) în jos: ***ierarhic***.

Atunci nu vor mai exista campanii electorale. Fără solicitări de donaţii, fără campanii politice murdare în care fiecare candidat încearcă să se prezinte în cea mai bună lumină şi face tot posibilul să-şi discrediteze şi să-şi defăimeze adversarii. Nu se va mai pierde timp cu năruială politică şi lupte pentru putere.

Nicio funcţie guvernamentală nu va mai fi în mâinile omului, dar toate vor fi în mâinile fiinţelor spirituale, membri ai Împărăţiei lui Dumnezeu, membri ai familiei lui Dumnezeu.

Toţi slujitorii sunt numiţi — de Hristos însuşi, care poate privi în inimile oamenilor şi poate recunoaşte caracterul lor interior, punctele forte şi slăbiciunile. ***Isaia 11:2-5*** dă o idee despre capacitatea sa de a înţelege.

> ***2.*** *Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.*
> ***3.*** *Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,*
> ***4.*** *ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvîntului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.*
> ***5.*** *Neprihănirea va fi brîul coapselor Sale, și credincioșia brîul mijlocului Său.*

Înţelepciune şi înţelegere, spirit de sfat şi putere, spirit de cunoaştere şi teamă de Domnul ... El nu va judeca după ceea ce văd ochii săi, nici nu va pronunţa judecată după ceea ce aud urechile sale [zvonuri], ci va judeca cu dreptate pe săraci şi va judeca neprihănit celor nenorociţi din ţară..." (***Isaia 11: 2 - 4***).

> ***2.*** *Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.*
> ***3.*** *Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,*
> ***4.*** *ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvîntului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.*

Dumnezeu, de remarcat, este autoritatea supremă: El este iubire; el dă; el guvernează cu o revărsare de compasiune pentru cei guvernaţi. El va domni pentru binele oamenilor. El va încredinţa funcţii de responsabilitate şi putere, celor capabili, celor drepți, celor ce sunt potriviți pentru asemea funcţii.

Două tipuri de ființe vor exista atunci pe pământ: oameni care vor fii conduşi de oamenii care au dobindit caracterul drept a lui Dumnezeu.

Unii sfinţi înviaţi vor stăpâni peste zece orașe, alţii peste cinci (***Luca 19:17-19***)

> ***17.*** *El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți."*
> ***18.*** *A venit al doilea, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus cinci poli."*
> ***19.*** *El i-a zis și lui: „Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți."*

Gândiţi-vă — nu se vor mai risipi bani pentru campanii politice. Fără scindare în partide politice cu ura obişnuită de partid. Gata cu partidele!

Ce este Noul Legământ?

Pe scurt: sub Noul Legământ pe care Hristos vine să-l facă, vom vedea fericire, pace, belşug şi dreptate pentru toţi cei de pe pământ. Aţi citit vreodată în ce constă Noul Legământ? Credeţi că legea lui Dumnezeu este desfiinţată? Dimpotrivă. „Căci acesta este legământul [pe care Hristos vine să-l facă, după cum este scris în ***Evrei 8:10***)... Voi pune legea Mea în mintea lor şi o voi scrie în inimile lor..."

> ***10.*** *Dar iată legămîntul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*

Odată ce legea lui Dumnezeu este scrisă în inimile noastre, odată ce iubim căile lui Dumnezeu şi dorim din toată inima să trăim după ele, atunci natura umană va fi supusă; atunci omul va dori să urmeze calea care duce la pace, fericire, abundenţă şi bunăstare deplină!

Cu toate acestea, în oamenii de pe pământ care trăiesc întoarcerea lui Hristos — care vor fi apoi conduşi de Hristos şi de sfinţii care au fost înviaţi sau transformaţi în nemurire – natura umană va continua să trăiască iniţial; vor fi încă neconvertiţi.

Două măsuri

În esență, Hristos şi Împărăția conducătoare a lui Dumnezeu vor crea utopia care va veni, prin două măsuri.

Toate crimele şi orice rebeliune organizată sunt înăbuşite prin forţă - prin forţă supranaturală. Asta pentru prima.

Şi apoi Hristos merge mai departe, să reeduce şi să salveze respectiv să convertească omenirea spiritual.

Ceea ce este luat în considerare în primul rând sunt obiceiurile sociale şi religioase care vor fii schimbate de puterea divină.

Dumnezeu a rânduit şapte sărbători anuale sau zile sfinte. Ele au o semnificaţie de mare importanță: ele simbolizează planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru om. Acestea sunt sărbători care sunt valabile pentru eternitate. Isus Hristos le-a ţinut şi ne-a dat exemplu. Apostolii le-au păstrat (***Fapte 18:21***; ***20:6 şi 16***; ***1Cor. 5:8; 16:8***). Adevărata biserică originală — inclusiv creştinii păgâni — le-a păstrat.

21. *ci și-a luat rămas bun dela ei, și a zis: „Trebuie numaidecît ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăș la voi.“ Și a plecat din Efes.*

6. *Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile.*

16. *Pavel se hotărîse să treacă pe lîngă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu peardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.*

8. *Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului*

8. *Voi mai rămînea totuș în Efes pînă la Cincizecime,*

Ele au fost şi sunt calea lui Dumnezeu – sărbătorile rânduite de Dumnezeu pentru om. Dar omul a respins căile şi obiceiurile lui Dumnezeu şi, în schimb, s-a îndreptat către căile şi obiceiurile religiilor păgâne.

Şi din cauza vrăjmăşiei omeneşti împotriva lui Dumnezeu (Romani 8:7) aşa a rămas. Modalităţile care „par” corecte oamenilor sunt în contradicţie cu modurile care aduc pace, fericire şi împlinire în viaţă. Chiar şi astăzi, aceste căi greşite încă „par” corecte pentru majoritatea oamenilor. Suntem conştienţi de faptul că majoritatea cititorilor noştri vor găsi aceste căi ca fiind corecte şi nu greşite.

Trebuie să ținem cont de faptul că unii oameni par să aibă o cale dreaptă; dar în cele din urmă îi aduce la moarte" (***Proverbe 14:12***).

12. *Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.*

Acest lucru se repetă în ***Proverbele 16:25***: „Unora li se pare drumul corect; dar în cele din urmă îl aduce la moarte”.

25. *Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte*

Dumnezeu spune prin Moise: „Să nu faceţi aşa cum facem noi astăzi aici, fiecare făcând ceea ce crede că este potrivit” (***Deuteronom 12:8).***

8. *Să nu faceţi dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place,*

Şi iarăşi: „... fereşte-te să nu te laşi ademenit să-i imiti [să adopti obiceiuri păgâne]... şi să nu întrebi de zeii lor şi să nu spui: Cum au slujit aceste popoare zeilor lor? Si eu vreau sa fac la fel! Deci nu vei sluji Domnului DUMNEZEULUI tău; căci ei au făcut dumnezeilor lor tot ce este o urâciune înaintea Domnului şi pe care El urăşte...” (***Deuteronom 12:30-31***).

30. *vezi să nu te lași prins în cursă, călcînd pe urmele lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta. Ferește-te să nu cercetezi despre dumnezeii lor și să zici: „Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? Și eu vreau să fac la fel.“*

31. *Tu să nu faci așa față de Domnul, Dumnezeul tău; căci ele slujeau dumnezeilor lor, făcînd toate urîciunile pe cari le urăște Domnul, și ele chiar își ardeau în foc fiii și fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor.*

Aşa-zisul creştinism de astăzi respinge zilele sfinte ale lui Dumnezeu; Zile care sunt sfinte pentru Dumnezeu, dar pe care un „creştinism” înşelat le urăşte. În schimb, oamenii sărbătoresc zilele păgâne – Crăciunul, Anul Nou, Paştele şi altele – „pe care Dumnezeu le urăşte”. Mulţi ştiu şi admit că acestea sunt sărbători păgâne, dar spun: „Noi nu ne închinăm zeilor păgâni la aceste sărbători, ci folosim obiceiurile lor pentru închinarea lui Hristos şi adevăratului Dumnezeu”.

Aceasta este calea care „pare corectă” multor oameni. Pentru ei nu înseamnă un rău. Ei sunt seduşi. O persoana sedusa nu stie ca este sedusa. El crede că face ceea ce trebuie; el poate fi la fel de sincer ca şi cei care au găsit şi urmează calea lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu spune că acest tip de închinare este inacceptabil pentru el şi este o urâciune pentru el („ceea ce urăşte”).

Ochii celor înşelaţi se vor deschide către adevărul divin când Hristos se va întoarce să conducă toate popoarele muritorilor încă în viaţă.

Toţi vor ţine sărbătorile lui Dumnezeu

Oamenii nu vor mai fi orbiţi şi înşelaţi cu privire la poruncile şi căile lui Dumnezeu. El va impune ascultarea de obiceiurile sale.

Să ne întoarcem la ***capitolul al 14-lea din Zaharia***: „Şi toţi cei care au rămas din toate neamurile care au venit împotriva Ierusalimului [deci cei care nu au fost cu armatele care au fost distruse supranatural], ei vor veni în fiecare an să se închine Regelui, Domnul oştirilor, şi să țină sărbătoarea corturilor" (versetul 16).

> ***16.*** *Toți ceice vor mai rămînea din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor.*

Sărbătoarea Corturilor este una dintre cele şapte sărbători anuale pe care Dumnezeu a poruncit poporului Său să le respecte. A respins sărbătorile lui Dumnezeu şi a păstrat sărbătorile păgâne. Sărbătorile date de Dumnezeu au fost respinse şi s-au ţinut sărbători păgâne. Poporul evreu le-a păstrat — după Ezra şi Neemia. Dar învăţătorii falşi „creştini" au susţinut mai târziu că sărbătorile lui Dumnezeu aparţineau „sistemului mozaic" şi „nu mai sunt valabile astăzi". Clerul a sedus şi a influenţat poporul. Oamenii au fost înşelaţi să creadă că Crăciunul, Anul Nou, Paştele etc. sunt sărbători instituite de Hristos.

Dar acum Hristos se întoarce pe pământ pentru a restaura căile lui Dumnezeu, iar asta include şi sărbătorile. Oricine nu vrea într-o atitudine rebelă, să sărbătorească astăzi zilele sfinte, cine batjocoreşte şi râde astăzi despre asta, le va păstra când Hristos se va întoarce. Este scris în ***Zah. 14: 17-18***):

> ***17.*** *Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele.*
> ***18.*** *Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu va veni, nu va cădea ploaie nici peste ea; va fi lovită cu aceeaș urgie cu care va lovi Domnul neamurile cari nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea corturilor.*

Mai departe in Versetul 19 stă scris;

> ***19.*** *Aceasta va fi pedeapsa Egiptului, și pedeapsa tuturor neamurilor cari nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea corturilor.*

Aici este dată metoda prin care Hristos va domni „cu toiagul de fier"; metoda prin care foloseşte puterea supranaturală pentru a converti naţiunile la căile sale corecte, căi care duc la adevărate binecuvântări.

Guvernul ideal

Da, Isus Hristos se întoarce pe pământ foarte curând. El vine cu putere şi

slavă. El vine să conducă peste toate naţiunile!

Cu toate acestea, el nu va executa singur această hotărâre şi această supraveghere. El va înfiinţa un guvern mondial. Un guvern extrem de organizat în care există multe birouri, multe funcţii de autoritate.

Câteva explicaţii mai detaliate despre natura acestui guvern ideal:

În primul rând — este guvernarea lui Dumnezeu, nu guvernarea omului. Omul nu este încă pregătit să-şi recunoască acest lucru, dar prin şase mii de ani de administrare proastă şi eşecuri nespuse el a dovedit că este pur şi simplu incapabil de autoguvernare.

Despre această incapacitate umană, Dumnezeu spune, cu privire la cei care conduc astăzi: „Nu există nimeni care să aducă o cauză dreaptă şi nimeni care să judece cinstit. Oamenii se încred în lucruri zadarnice şi vorbesc înşelăciune; Ei zămislesc cu răul şi dau naştere distrugerii... Picioarele lor aleargă spre rău şi se grăbesc să varsă sânge nevinovat. Gândurile lor sunt gânduri ale răului; Ei nu cunosc calea păcii, iar nedreptatea este în cărările lor. Ei merg pe cărări strâmbe; cine umblă pe ele nu are pace".

Cei supuşi acestei administrări proaste spun: „De aceea dreptatea este departe de noi şi neprihănirea nu vine la noi. Aşteptăm lumină [soluţie la probleme civile, private, naţionale şi internaţionale], iată, este întuneric, pentru strălucire, iată, mergem în întuneric. Bâjbâim de-a lungul peretelui ca orbii şi rătăcim ca cei care nu au ochi. Ne ciocnim la amiază ca în amurg, suntem în întuneric ca morţii" (***Isaia 59, 4 şi 7 – 10***).

> ***4.*** *Niciunuia nu-i place dreptatea, niciunul nu se judecă cu dreptate; ei se bizuiesc pe lucruri deșerte și spun neadevăruri, zămislesc răul, și nasc nelegiuirea.*
> ***7.*** *Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sînge nevinovat; gîndurile lor sînt gînduri nelegiuite, prăpădul și nimicirea sînt pe drumul lor.*
> ***8.*** *Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea. -*
> ***9.*** *Deaceea hotărîrea de izbăvire este departe de noi și mîntuirea nu ne ajunge. Așteptăm lumina, și iată întunerecul, lucirea, și umblăm în negură!*
> ***10.*** *Bîjbăim ca niște orbi dealungul unui zid, bîjbăim ca ceice n-au ochi, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor sănătoși sîntem ca niște morți.*

Apoi, în acest capitol, care prevesteşte timpul nostru, este dată soluţia: „Dar pentru Sion va veni [Domnul] ca Răscumpărător..." (versetul 20). Şi: „Ridică-te, străluceşte; căci lumina ta a venit şi slava Domnului a răsărit peste tine!"

(*Isaia 60:1*).

> ***20.*** *„Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, cari se vor întoarce dela păcatele lor, zice Domnul.*

> ***1.*** *„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, şi slava Domnului răsare peste tine.*

Singura speranţă pentru dreptate, pentru pace, pentru soluţii bune la toate problemele lumii este venirea lui Hristos în putere şi slavă, este stabilirea guvernului său mondial. Un guvern ideal: domnia lui Dumnezeu!

În acesta şi în multe alte locuri din Biblie, Dumnezeu arată incapacitatea completă a omului de a se autoguverna şi autodetermina. Şase mii de ani de experimente l-au adus pe om în pragul sinuciderii lumii.

În primii 6.000 de ani ai planului lui Dumnezeu de 7.000 de ani, Satanei i s-a permis să-şi îndeplinească lucrarea de seducţie pe pământ; apoi vin 1000 de ani (o zi de mileniu) timp în care mâinile lui Satan vor fi legate. Cu alte cuvinte, şase zile mileniare au permis omului să-şi facă lucrarea spirituală a păcatului, urmată de un mileniu de odihnă spirituală sub domnia lui Dumnezeu.

Guvernul de la inceput planificat

Iar acum vine un adevăr minunat.

Acum ajungem la o perspectivă revelată în minunata planificare, pregătire şi organizare a guvernării ideale a lui Dumnezeu.

Nu vor mai exista ***politicieni incompetenţi şi egoişti care să folosească metodele politice înşelătoare ale zilelor noastre pentru a apuca pârghiile puterii.*** Oamenilor li se cere acum să voteze pentru oameni despre care ştiu puţin, oameni ale căror calificări sunt în mare parte denaturate. În domnia care va veni în curând a lui Dumnezeu, fiecare slujitor va fi testat, experimentat şi înalt calificat conform standardelor lui Dumnezeu. Biserica joacă astăzi un rol important, pregătitor. Sarcina lor nu este doar să convertească „primile roade”, să-i conducă pe cei chemaţi din lume şi să intre în biserică la mântuire, ci şi să-i antreneze şi să-i pregătească pentru poziţii de conducere în împărăţie când mântuirea este deschisă tuturor celor vii.

Fiecare fază a planului lui Dumnezeu a fost semnificativă şi luată în considerare. Dumnezeu i-a spus lui Adam: „Du-te, plănuieşte-ţi propriile forme umane de guvernământ, gândeşte-ţi proprii dumnezei şi religii; dobândeşte-ţi propriile cunoştinţe, construieşte-ţi propriile sisteme

educaţionale şi propriile tale ordine sociale (într-un cuvânt, organizează-ţi propria civilizaţie umană)."

Aşa că l-a condamnat pe om să fie rupt de el timp de şase mii de ani, dar şi-a rezervat dreptul de a chema oamenii la alegerea lui să ia legătura cu el şi să primească servicii speciale. În „epoca omului" actuală, Dumnezeu a făcut şi face pregătiri pentru propria sa civilizaţie milenială cu toate domeniile ei, administrative, educaţionale, religioase.

Totul a început cu Avraam.

În timpul său a existat ***un singur om pe pământ care avea, pe de o parte un caracter puternic, pe de altă parte umil şi complet devotat lui Dumnezeu*** şi supus de bunăvoie legilor şi instrucţiunilor lui Dumnezeu: ***Avraam.***

Avraam a fost primul pe care Dumnezeu l-a instruit pe pământ pentru lumea viitoare. Avraam a trăit în cea mai „avansată" civilizaţie — cel mai avansat şi, după cum credeau oamenii, cel mai dorit loc.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam (care se numea atunci Avram):
„Du-te din ţara ta, din rudenia ta şi din casa tatălui tău într-o ţară pe care ţi-o voi arăta" (***Geneza 12:1***).

> ***1.*** *Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa* tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

Nu a apărut nici o dispută.
Avraam nu a spus: „Dar de ce? De ce trebuie să renunţ la toate bucuriile acestei civilizaţii — chiar şi la rudele şi prietenii mei?" El nu a contrazis, nu a ezitat.

Dar, aşa cum spune pur şi simplu: „Atunci Avram a ieşit..." (versetul 4).

> ***4.*** *Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani, cînd a ieșit din Haran.*

Avraam a fost supus la grele încercări. Dar când a murit, Dumnezeu a putut spune despre el că „a ascultat de glasul Meu şi a păzit legile Mele, poruncile Mele, instrucţiunile mele [pentru guvernare] şi legea Mea" (***Geneza 26:5***).

> ***5.*** *pentrucă Avraam a ascultat de porunca Mea, şi a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orînduirile Mele, şi legile Mele.*"

Avraam a fost instruit pentru o funcţie înaltă în guvernarea lui Dumnezeu, care în curând va conduce lumea. El a arătat devotament şi credinţă în ordinea lui Dumnezeu, în instrucţiunile şi legile Lui.

Făgăduinţele au fost făcute lui Avraam pe care se bazează obţinerea

mântuirii pentru toţi oamenii prin Hristos.
La nivel uman, el este considerat părintele credincioşilor (***Gal. 3:7***).

> ***7.*** *Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sînt cei ce au credință.*

Apostolul Pavel le-a scris creştinilor neamuri din Galatia: „Dar dacă sunteţi ai lui Hristos, atunci [în ciuda originilor voastre păgâne] sunteţi copii şi moştenitori ai lui Avraam, după făgăduinţă” (Gal. 3:29).

> ***29.*** *Și dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*

În versetul al 16-lea el spusese: „Acum, făgăduinţa este făcută lui Avraam şi descendenţilor lui [Hristos]”.

> ***16.*** *Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui". Nu zice: „Și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale", adică Hristos.*

Odată cu *Avraam*, Dumnezeu a început să-şi pregătească împărăţia, pregătind personal pentru funcţii de conducere. Când Avraam s-a dovedit ascultător, Dumnezeu i-a binecuvântat lucrarea şi l-a făcut bogat. Dumnezeu i-a dat experienţă în gestionarea înţeleaptă a bogăţiei şi conducere la nivel înalt.

Isaac a fost crescut de Avraam cu frică de Dumnezeu şi ascultare de Dumnezeu: în căile lui Dumnezeu, ascultător de domnia lui Dumnezeu. A devenit comoştenitor cu tatăl său Avraam. Şi el a fost instruit în ascultare şi a învăţat să conducă oamenii.

Apoi: *Iacov*, născut cu această moştenire bogată, crescut după aceleaşi principii ca Avraam şi Isaac. Chiar dacă socrul său l-a înşelat şi asuprit, Iacov s-a îmbogăţit şi el. El era doar un om — ca Avraam şi Isaac şi toţi oamenii. A făcut greşeli. Dar a biruit. S-a pocăit. El a rămas credincios lui Dumnezeu. Nu a renunţat niciodată! A dezvoltat caracter de conducere şi calităţi de conducere. El a devenit tatăl celor douăsprezece naţiuni care vor fi cele mai mari în lumea de mâine care va veni în curând.

Structura de conducere

Dumnezeu nu ne spune în detaliu cum va fi organizat viitorul său guvern mondial; dar poate fi văzută în contururi mari. Sunt indicate funcţiile şi implicarea a paisprezece înalte personalităţi (inclusiv Hristos). Şi de aici putem deduce multe despre structura de putere rămasă. Ceea ce nu este dezvăluit în mod explicit este cel puţin adesea sugerat.

Noi ştim: Va fi guvernarea lui Dumnezeu. Dumnezeu Cel Atotputernic — Tatăl lui Hristos — cea mai înaltă autoritate, dătătorul de legi şi cap peste tot, inclusiv peste Hristos. Noi ştim: Iisus Hristos va fi Regele tuturor regilor şi Domnul tuturor domnilor — peste stat şi biserică, care se vor uni prin el.

Noi ştim: Regele David al Israelului (detalii mai târziu) va fi rege peste douăsprezece naţiuni mari formate din descendenţi biologici ai celor douăsprezece triburi ale lui Israel. Noi ştim că aceste douăsprezece naţiuni vor avea fiecare propriul lor rege. Aceste douăsprezece oficii vor merge la cei doisprezece apostoli.

Noi ştim: Guvernarea jerarhică este de sus în jos. Va exista un lanț clar de autoritate. Nimeni nu este ales de popor. Oamenii muritori au dovedit că nu sunt capabili să judece calificările, să evalueze interiorul, sentimentul şi voinţa, gândirea şi abilităţile oamenilor. Toţi desemnaţii vor fii numiţi de sus, de către Dumnezeu. Toţi deţinătorii puterii guvernamentale vor fi reînviaţi, nemuritori născuţi prin Hristos de Dumnezeu, nu vor mai fi oameni din sînge şi carne.

Dacă luăm în considerare acest lucru şi ne gândim, că Avraam ca om este tatăl tuturor celor care sunt în Hristos moştenitori ai mântuirii, atunci devine clar că Avraam va avea o poziţie mai înaltă în împărăţia lui Dumnezeu decât David şi că va fi mai presus, atât faţă de israeliţi, cât şi de păgîni. El este „părintele” convertiţilor păgâni, precum şi al israeliţilor.

De asemenea în Scriptură, „Avraam, Isaac şi Iacov” sunt adesea menţionaţi într-o suflare, precum o echipă, ca „taţi”. Căci Isaac şi Iacov (care a fost redenumit Israel) sunt, de asemenea, co-purtători ai promisiunilor — promisiunile le-au fost confirmate.

Concluzie: Avraam, Isaac şi Iacov vor forma un grup de conducere direct sub Hristos în Împărăţia lui Dumnezeu viitoare, Avraam servind ca preşedinte al echipei.

Isus însuşi a spus în mod explicit că Avraam, Isaac şi Iacov vor fi membri ai acestei împărăţii glorioase şi splendide (***Luca 13:28***).

> ***28.*** *Va fi plînsul și scrîșnirea dinților, cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.*

Joseph s-a calificat într-un mod cu totul special. Ne vom întoarce la el mai târziu.

Biserica și statul

Un alt principiu este clarificat în Cuvântul lui Dumnezeu: Biserica şi statul vor fi unite sub Hristos. Va exista un singur stat care să cuprindă toate naţiunile. Şi va fi o singură biserică, un Dumnezeu, o religie, un sistem educaţional, o singură ordine socială. Şi vor fi uniţi — aşa cum a fost cazul iniţial în Israel, aşa cum a intenţionat Dumnezeu.

Trei bărbaţi — Petru, Iacov şi Ioan, care se numărau printre primii doisprezece ucenici — li sa permis să vadă Împărăţia lui Dumnezeu într-o viziune (***Matei 17:9***).

> ***9.*** *Pe cînd se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimărui de vedenia aceasta, pînă va învia Fiul omului din morți.“*

În această viziune, Isus, care era cu ei, a fost glorificat — El s-a arătat înaintea lor ca Hristosul glorificat. Faţa lui strălucea ca soarele, hainele i-au devenit albe ca lumina. Alţi doi au apărut împreună cu el în această viziune a împărăţiei viitoare: Moise şi Ilie. În viziune, ei au reprezentat slujbele bisericii şi ale statului aşa cum vor fi, cu şi sub Hristos, în Împărăţia lui Dumnezeu. Atât Moise, cât şi Ilie s-au calificat pentru poziţii foarte înalte în împărăţia lui Dumnezeu în timpul vieţii lor.

Moise a fost cel prin care Hristos (da, el a fost Dumnezeul Vechiului Testament; multe, multe texte biblice dovedesc acest lucru) a dat legile şi statutele naţiunii Israel. Moise s-a bucurat de educația unui fiu de faraon. Educația şi experiența sa s-au extins atât în lumea păgână, cât şi în cea israelită.

În Scriptură, Ilie este văzut mai ales ca un profet care a restaurat adevărata închinare şi a asigurat ca poruncile să fie respectate din nou. Când Ilie i-a poruncit regelui Ahab să adune „tot Israelul”(***1 Împărați 18:19-21***) şi pe profeţii lui Baal şi Aşera (Astarte) pe Carmel,

> ***19.*** *Strînge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patrusute cincizeci de prooroci ai lui Baal, și pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei, cari mănîncă la masa Izabelei“.*
> ***20.*** *Ahab a trimes soli la toți copiii lui Israel, și a strîns pe prooroci la muntele Carmel.*

el a spus:

> ***21.*** *Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul, și a zis:* ***„Pînă cînd vreți să șchiopătați de amîndouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!“ Poporul nu i-a răspuns nimic.***

Şi când, după rugăciunea de 18 secunde a lui Ilie (vers. 36-37 şi 39), focul a căzut în mod supranatural din cer şi a mistuit jertfa lui Ilie, oamenii au căzut cu faţa la pământ şi au spus: „Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!”.

36. *În clipa cînd se aducea jertfa de seară, proorocul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sînt slujitorul Tău, și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.*
37. *Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentruca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!*“

39. *Cînd a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ, și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!*“

Viziunea glorificării (***Matei 16:27***-***17:9***) i-a lăsat pe apostoli să-L vadă pe Hristos, cum va veni El în împărăţie, ce înfăţişare, ce rol va avea atunci.

27. *Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.*

9. *Pe cînd se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimărui de vedenia aceasta, pînă va învia Fiul omului din morți.*“

Prin urmare, se poate concluziona că Moise şi Ilie au reprezentat statul (administraţia seculară) şi biserica (activităţile religioase) sub Hristos.

Aceşti doi bărbaţi vor fi apoi înviaţi ca nemuritori, precum „părinţii” Avraam, Isaac şi Israel, în putere şi glorie. Totul indică următoarea structură ierarhică: Hristos ca Rege al tuturor regilor, sub el „părinţii” ca autoritate supremă şi, în cele din urmă, sub aceştia Moise ca şef al administraţiei seculare şi Ilie ca şef al administraţiei spirituale.

Acesta din urmă se va ocupa în primul rând de educaţia şi instruirea spirituală. Este demn de menţionat în acest context că Ilie a fondat şi a condus trei şcoli (***2 Împărați 2:3 și 5***, ***4:38*** — în Betel, Ierihon şi Ghilgal)

3. *Fiii proorocilor, cari erau la Betel, au ieșit la Elisei, și i-au zis: „Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpînul tău deasupra capului tău?“ Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.*“

5. *Fii proorocilor, cari erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei, și i-au zis: „Știi că Domnul răpește azi pe stăpînul tău deasupra capului tău?“ Și el a răspuns: „Știu și eu; dar tăceți.*“

38. *Elisei s-a întors la Ghilgal, și în țară bîntuia o foamete. Pe cînd fiii proorocilor ședeau înaintea lui, a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare, și fierbe o ciorbă pentru fiii proorocilor!"*

care predau adevărul lui Dumnezeu într-o lume plină de doctrine păgâne.

La nivel național

Dobândim din ce în ce mai multă perspectivă asupra organizaţiei viitoare de dominare a lumii a lui Dumnezeu.

La nivel pur naţional, popoarele descendenţe din Efraim şi Manase (fiii lui Iosif) vor deveni cele două naţiuni conducătoare ale lumii (***Ier. 30, 16 - 18***; ***31, 4 - 11 şi 18 - 20***; ***Isaia 14, 1 - 2***; ***Deuteronom 28, 13***).

16. *Totuș, toți cei ce te mănîncă vor fi mîncați, și toți vrăjmașii tăi, toți, vor merge în robie; cei ce te jăfuiesc vor fi jăfuiți, și voi da pradă pe toți cei ce te prădează.*

17. *Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul. Căci ei te numesc: «Cel izgonit,» «Sionul acela de care nimănui nu-i pasă."*

18. *„Așa vorbește Domnul: «Iată, aduc înapoi pe prinșii de război ai corturilor lui Iacov, și Mi-e milă de locașurile lui; cetatea va fi zidită iarăș pe dealurile ei, și casa împărătească va fi locuită iarăș cum era.*

4. *Te voi așeza din nou, și vei fi așezată din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iarăș cu timpanele tale, și vei ieși în mijlocul jocurilor voioase.*

5. *Vei sădi iarăș vii pe înălțimile Samariei; ceice le vor sădi, le vor culege și roadele.*

6. *Căci vine ziua, cînd străjerii vor striga pe muntele lui Efraim: «Sculați-vă, să ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeul nostru!*

7. *Căci așa vorbește Domnul: «Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiuiți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați-vă glasurile, cîntați laude, și ziceți: «Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!"*

8. *„Iată, îi aduc înapoi din țara dela miazănoapte, îi adun dela marginile pămîntului: între ei este și orbul și șchiopul, femeia însărcinată și cea în durerile nașterii; o mare mulțime se întoarce înapoi aici!*

9. *Plîngînd vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la rîuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Căci Eu sînt Tatăl lui Israel, și Efraim este întîiul Meu născut.*

10. *„Ascultați Cuvîntul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: «Celce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.*

11. *Căci Domnul răscumpără pe Iacov, și-l izbăvește din mîna unuia mai tare decît el.*

1. *Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăș pe Israel, și-i va aduce iarăș la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacov.*
2. *Popoarele îi vor lua, și-i vor aduce înapoi la locuința lor, și casa lui Israel îi va stăpîni în țara Domnului, ca robi și roabe. Vor ținea astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei, și vor stăpîni peste asupritorii lor.*

13. *Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, DUMNEZEULUI tău, pe cari ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini,*

Urmează neamurile care se descind din celelalte seminţii ale lui Israel, urmate de popoarele păgîne (de asemenea, bogate şi foarte binecuvântate).

Regele David, înviat, nemuritor, în putere şi glorie, va avea suveranitate asupra celor douăsprezece seminţii ale lui Israel sub Moise (***Ier.30:9***; ***Ezechiel 34:23-24***; ***37:24-25***).

9. *Ci vor sluji Domnului, DUMNEZEULUI lor, și împăratului lor David, pe care li-l voi scula.*

23. *Voi pune peste ele un singur păstor, care le va paște, și anume pe Robul Meu David; El le va paște, El va fi păstorul lor.*
24. *Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, și Robul Meu David va fi voivod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit!*

24. *Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.*
25. *Vor locui iarăș în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov, și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David va fi voivodul lor în veci.*

Sub David, fiecare dintre cei doisprezece apostoli iniţiali va fi rege asupra uneia dintre aceste naţiuni acum foarte bogate (***Matei 19:28***).

28. *Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, atunci cînd va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al măririi Sale, la înoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M-ați urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.*

Sub apostoli — fiecare rege peste o mare naţiune — există conducători peste districte, peste oraşe etc.

În orice caz, aceşti oficiali vor fi nemuritori înviaţi care s-au născut ca fiinţe spirituale în Împărăţia lui Dumnezeu, în Familia lui Dumnezeu — nu mai sunt oameni făcuţi din carne şi sînge. Şi în orice caz ei se vor fi calificat nu numai prin convertire, ci şi prin biruinţă, prin dezvoltarea caracterului spiritual, prin creşterea în cunoaşterea lui Dumnezeu — ei vor fi învăţat să

fie guvernaţi de legea şi ordinea lui Dumnezeu şi, de asemenea, vor fi învăţat să se guverneze pe ei înşişi.

Pildele livrelor (***Luca 19, 11 - 27***) şi talanţilor (***Matei 25, 14 - 30***) fac acest lucru foarte clar.

11. *Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentrucă era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată.*
12. *Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.*
13. *A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: „Puneți-i în negoț pînă mă voi întoarce."*
14. *Dar cetățenii lui îl urau; și au trimes după el o solie să-i spună : „Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi."*
15. *Cînd s-a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîștigase fiecare cu ei din negoț.*
16. *Cel dintîi a venit, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus zece poli."*
17. *El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți."*
18. *A venit al doilea, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus cinci poli."*
19. *El i-a zis și lui: „Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți."*
20. *A venit un altul, și i-a zis: „Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar;*
21. *căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n-ai pus, și seceri ce n-ai sămănat.*
22. *Stăpînul i-a zis: „Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știai că sînt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am sămănat;*
23. *atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?"*
24. *Apoi a zis celor ce erau de față: „Luați-i polul, și dați-l celui ce are zece poli."*
25. *„Doamne", i-au zis ei, „el are zece poli."*
26. *Iar el le-a zis: „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar dela cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.*
27. *Cît despre vrăjmașii mei, cari n-au vrut să împărățesc eu peste ei, aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea."*

14. *Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om, care, cînd era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi, și le-a încredințat avuția sa.*
15. *Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.*

16. *Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s-a dus, i-a pus în negoț, și a cîștigat cu ei alți cinci talanți.*
17. *Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a cîștigat și el alți doi cu ei.*
18. *Cel ce nu primise decît un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pămînt și a ascuns acolo banii stăpînului său.*
19. *După multă vreme, stăpînul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.*
20. *Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: «Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am cîștigat cu ei alți cinci talanți.»*
21. *Stăpînul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău.*
22. *Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: «Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am cîștigat cu ei alți doi talanți.»*
23. *Stăpînul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău!»*
24. *Cel ce nu primise decît un talant, a venit și el, și a zis: «Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai sămănat, și strîngi de unde n-ai vînturat:*
25. *mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pămînt; iată-ți ce este al tău!»*
26. *Stăpînul său i-a răspuns: «Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am sămănat, și că strîng de unde n-am vînturat;*
27. *prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu!*
28. *Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.*
29. *Pentrucă celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar dela cel ce n-are, se va lua și ce are!*
30. *Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunerecul de afară: acolo va fi plînsul și scrîșnirea dinților.*

Oricine şi-a sporit abilităţile spirituale de zece ori va avea control asupra a zece oraşe. În parabolă, oricine a dezvoltat doar jumătate din atâtea caracter evlavios şi abilităţi devine controlul a cinci oraşe.

Pilda celor o sută de greutăţi arată ceva asemănător, dar arată şi că nu contează doar cantitatea a ceea ce este realizat. Pentru cei mai puţin talentaţi, se ia în considerare şi motivaţia, voinţa bună, munca asiduă şi perseverenţa. Oricine a moştenit şi primit multe – în ceea ce priveşte abilităţile naturale şi darurile intelectuale – va fi, de asemenea, rugat să facă

multe. Persoana mai puţin înzestrată are perspectiva aceleiaşi răsplati în Împărăţia lui Dumnezeu ca şi persoana foarte înzestrată – dacă depune acelaşi „efort de luptă”.

Acum, cum rămâne cu naţiunile păgînilor? Cine va domni peste ei?

Nu este declarat în mod explicit, dar, pe baza principiilor revelate şi a sarcinilor specifice, există multe dovezi că **Daniel** va deveni **rege** al naţiunilor păgâne **sub Moise**. Ce profet — ce om al lui Dumnezeu — a trimis Dumnezeu pentru a primi o educaţie de rang înalt în primul imperiu care a existat? Şi ce om a refuzat să urmeze căile şi obiceiurile păgâne, indiferent de faptul că era adjunctul regelui? Ce fiinţă umană s-a dovedit loială lui Dumnezeu, închinării lui Dumnezeu şi legilor lui Dumnezeu, în ciuda faptului că a condus primul imperiu mondial?

Fără îndoială – profetul Daniel.

La început s-ar putea crede că Pavel, apostolul păgânilor, va fi încredinţat cu funcţia de rege peste păgâni. Şi într-adevăr, Pavel s-a calificat pentru slujbe înalte peste păgâni.

Cu toate acestea: Daniel era în contact aproape zilnic cu regele primului imperiu mondial. Şi chiar dacă era o împărăţie „laică”, Daniel s-a dovedit a fi complet credincios lui Dumnezeu şi pretenţiei lui Dumnezeu de a conduce. Din gura lui i s-a descoperit lui Nebucadneţar şi urmaşilor săi imediati că Dumnezeu este cel care domneşte peste toate împărăţiile. Daniel a respins delicatesele de la masa regelui – inclusiv ceea ce era considerat necurat conform legilor de sănătate ale lui Dumnezeu. Se ruga lui Dumnezeu de trei ori pe zi, chiar cu riscul de a fi aruncat în groapa cu lei. El avea încredere că Dumnezeu îl va proteja de lei. În chestiunile lumeşti-administrative a dobândit înaltă calificare şi înțelepciune.

Când Dumnezeu, prin profetul Ezechiel, a numit trei dintre cei mai drepţi care au trăit vreodată, a fost menţionat şi numele Daniel.Ceilalţi doi au fost Noe şi Iov (***Ezechiel 14, 14 și 20***)

14. *chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar mîntui decît sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul, Dumnezeu.*"

20. *și ar fi în mijlocul ei Noe, Daniel și Iov, pe viața Mea - zice Domnul, Dumnezeu - că n-ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei și-ar mîntui sufletul prin neprihănirea lor.*"

Se pare că Dumnezeu le va încredința şi lui Noe şi lui Iov poziţii de mare importanţă. Mai multe despre aceasta mai târziu.

Dumnezeu l-a asigurat pe Daniel că va intra în împărăţia lui Dumnezeu la înviere (***Dan. 12:13***).

> ***13.*** *Iar tu, du-te, pînă va veni sfîrșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăș odată în partea ta de moștenire, la sfîrșitul zilelor*".

O posibilitate interesantă, de altfel, este să ne imaginăm că colegii lui Daniel în slujba Imperiului Caldean – Şadrac, Meşac şi Abednego – ar putea servi direct cu şi sub Daniel ca un grup de trei, asemănător celor trei „părinți" care cel mai probabil, a servit ca o echipă de conducere va sluji direct cu și sub Hristos. Mai există un număr de astfel de grupuri de conducere care ar putea fi luate în considerare.

Și Pavel? Primii doisprezece apostoli au fost trimiși la casa pierdută a lui Israel, dar Pavel a fost trimis la Neamuri.

Aceasta este cheia. Hristos însuși a spus că fiecare dintre cei doisprezece va primi o domnie asupra uneia dintre cele douăsprezece naţiuni ale lui Israel. Este greu de imaginat că Pavel ar avea control numai asupra unui singur neam. Mai mult, s-ar putea spune că Pavel i-a depășit pe fiecare dintre cei doisprezece apostoli ca abilitate și realizare. Nici o națiune a păgânilor nu va fi vreodată la fel de mare ca una din națiunile lui Israel.

Se poate concluziona că Pavel va avea stăpânire *asupra tuturor neamurilor*, dar **sub Daniel.**

Bineînţeles, naţiunile păgâne individuale vor avea şi regi, iar sub ei vor fi conducători regionali, conducători de oraşe etc. Cine va ocupa exact aceste posturi nu este clar; Dar, fără îndoială, apostolii şi evangheliştii care au lucrat cu și direct sub conducerea lui Pavel - Barnaba, Sila, Timotei, Tit, Luca, Marcu, Filemon etc. - se vor ridica în poziţii înalte. Şi cum rămâne cu ceilalţi sfinţi ai vremii, din primii ani ai perioadei de glorie a bisericii, când convertiţii se înghesuiau la ea în cete? Și cu mulţi alţi convertiți de atunci până astăzi?

Numai afirmaţii generale pot fi făcute despre ele, bazate pe ceea ce este revelat în Scriptură.

La nivel internațional

Pe lângă aceste numiri clar declarate şi implicite în funcţii între naţiuni şi grupuri de naţiuni la nivel naţional, vor exista şi multe posturi de ocupat la nivel internaţional — în domeniile ştiinţifice şi sociale. Există câteva indicii despre cum vor arăta unele dintre aceste spaţii de lucru și cine probabil dacă nu posibil, le-ar putea ocupa.

Întrucât ***Noe*** a trăit primul, să-l luăm mai întâi pe ***Noe*** în considerare.

Pe vremea lui Noe, ura rasială a fost cauza principală a haosului şi violenţei care domnea în acea lume. Acest lucru s-a datorat eforturilor umane de a amesteca rasele, care nu era în planul lui Dumnezeu. De la început, Dumnezeu a stabilit graniţele popoarelor şi ale raselor (***Deuteronom 32:8-9***; ***Fapte 17:26***).

> ***8.*** *Când Cel Prea Înalt a dat o moștenire neamurilor, Când a despărțit pe copiii oamenilor, A pus hotare popoarelor,După numărul copiilor lui Israel,*
> ***9.*** *Căci partea Domnului, este poporul Lui, Iacov este partea Lui de moștenire.*

> ***26.*** *El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor,*

Cu toate acestea, omul a refuzat să rămână în ţările pe care i le atribuise Dumnezeu. Aceasta a fost cauza corupţiei şi violenţei care au distrus acea lume. De mai bine de 100 de ani, Noe propovăduise oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu; dar nu i-au dat nici o atenție.

La acea vreme, explozia populaţiei era o problemă, aşa cum este astăzi. Era vremea când „oamenii au început să se înmulţească pe pământ” (***Geneza 6:1***).

> ***1.*** *Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s-au născut fete,*

Isus spune despre timpul nostru: „Căci precum a fost în zilele lui Noe, aşa va fi şi venirea Fiului Omului” (***Matei 24:37***).

> ***37.*** *Cum s-a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla și la venirea Fiului omului.*

În ***Luca 17:26*** el spune:

> ***26.*** *Ce s-a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la fel și în zilele Fiului omului:*

Aceasta se referă la zilele chiar înainte de întoarcerea lui Hristos. Astăzi, războaiele civile, revoltele, discriminarea şi ura sunt printre cele mai mari probleme sociale.

În timpul vieţii sale, Noe a predicat doar oamenilor. La înviere, apoi făcut nemuritor şi i se va da onoare şi putere, i se va da puterea de a impune calea lui Dumnezeu atunci când este vorba de conflicte rasiale.

Se pare posibil ca Noe cel înviat să conducă un proiect foarte amplu în care grupuri întregi de oameni vor fi mutate pentru a trăi în limitele pe care le-a stabilit Dumnezeu. Acest lucru va fi spre binele lor şi va aduce fericire şi cele mai bogate binecuvântări.

Va fi o întreprindere masivă şi va necesita o organizaţie capabilă să mute naţiuni şi triburi întregi. În acel moment, popoarele şi naţiunile se vor muta în zonele pe care Dumnezeu le-a intenţionat pentru ei şi rezistenţa nu va fi tolerată.

Ce paradox. Oamenii vor trebui forţaţi să fie fericiţi, să aibă pace, să-şi găsească împlinirea şi bucuria în viaţă!

Acum să vorbim despre ***Iosif***, fiul lui Israel şi strănepotul lui Avraam.

Iosif a devenit „ministrul hranei" în cea mai importantă ţară a vremii sale, Egiptul, (***Geneza 39:2-3***).

> ***2.*** *Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpînului său, Egipteanul.*
> ***3.*** *Stăpînul lui a văzut că Domnul era cu el, și că Domnul făcea să-i meargă bine ori dece se apuca.*

Iosif a fost al doilea după Faraon şi, după cum puteţi vedea aici, a avut o „mână norocoasă", mai ales în domeniul economic. Şi orice a făcut, a făcut după felul lui Dumnezeu.

Prin urmare, pare evident că economia mondială va fi pusă în mâinile lui Iosif - agricultură, industrie, tehnologie şi comerţ, precum şi întregul sistem financiar. Aceste sisteme vor fi de natură „internaţională", adică vor fi aceleaşi în toate ţările.

Fără îndoială, Iosif va construi o organizaţie mare şi foarte eficientă - formată din nemuritori desăvârşiţi.

O administraţie economică care va eradica foamea şi mizeria. Gata cu ghetourile, cu mahalale, ***doar prosperitate generală!***

O altă sarcină majoră la nivel global: reconstruirea a ceea ce a fost distrus, construirea de noi proiecte majore pentru lume pe care Hristos le va crea. „Ei vor reconstrui ruinele vechi şi vor restaura ceea ce a fost distrus cândva; Ei vor restaura cetățile pustii, care au rămas nimicite din neam în neam" (***Isaia 61:4***).

> ***4.*** *„Ei vor zidi iarăș vechile dărămături, vor ridica iarăș năruirile din vechime, vor înoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.*

Iov a fost cel mai mare şi mai bogat om din Orient (***Iov 1:3***)

3. *Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe, și un foarte mare număr de slujitori.Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.*

şi un constructor renumit. (Compară ***Iov 3:13-14*** cu provocarea lui Dumnezeu din ***Iov 38:4-6***.)

13. *Acum aș fi culcat, aș fi liniștit, aș dormi și m-aș odihni*
14. *cu împărații și cei mari de pe pământ, cari și-au zidit falnice morminte,*

4. *Unde erai tu cînd am întemeiat pămîntul? Spune, dacă ai pricepere.*
5. *Cine i-a hotărît măsurile, știi? Sau cine a întins frînghia de măsurat peste el?*
6. *Pe ce sînt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,*

El era atât de drept şi perfect încât Dumnezeu a lăudat tăria de caracter a lui Iov chiar înaintea lui Satan. Şi totuşi a existat un păcat teribil în viaţa lui - neprihănirea de sine.

Dar Dumnezeu l-a adus la pocăinţă. (Vedeţi ***Iov. 38 - 42.)***

Capitolul 38

Răspunsul Domnului.

1. *Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis:*
2. *„Cine este celce Îmi întunecă planurile, prin cuvîntări fără pricepere?*
3. *Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.*
4. *Unde erai tu cînd am întemeiat pămîntul? Spune, dacă ai pricepere.*
5. *Cine i-a hotărît măsurile, știi? Sau cine a întins frînghia de măsurat peste el?*
6. *Pe ce sînt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,*
7. *atunci cînd stelele dimineții izbucneau în cîntări de bucurie, și cînd toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?*
8. *Cine a închis marea cu porți, cînd s-a aruncat din pîntecele mamei ei?*
9. *Cînd i-am făcut haina din nori,și scutece din întunerec;*
10. *cînd i-am pus hotar, și cînd i-am pus zăvoare și porți;*
11. *cînd am zis: «Pînă aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mîndria valurilor tale?»*
12. *De cînd ești, ai poruncit tu dimineței? Ai arătat zorilor locul lor,*
13. *ca să apuce capetele pămîntului, și să scuture pe cei răi de pe el?*
14. *Ca pămîntul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?*
15. *Pentruca cei răi să fie lipsiți de luminalor, și brațul care se ridică să fie zdrobit?*

16. *Ai pătruns tu pînă la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adîncului?*
17. *Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?*
18. *Ai cuprins tu cu privirea întinderea pămîntului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.*
19. *Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunerecul unde își are locuința?*
20. *Poți să le urmărești pînă la hotarul lor, și să cunoști cărările locuinței lor?*
21. *Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!*
22. *Ai ajuns tu pînă la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei,*
23. *pe cari le păstrez pentru vremurile de strîmtoare, pentru zilele de război și de bătălie?*
24. *Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăștie vîntul de răsărit pe pămînt?*
25. *Cine a deschis un loc de scurgere ploii, și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,*
26. *pentru ca să cadă ploaia pe un pămînt fără locuitori, pe un pustiu unde nu sînt oameni;*
27. *pentru ca să adape locurile pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?*
28. *Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?*
29. *Din al cui sîn iese ghiața, și cine naște promoroaca cerului,*
30. *ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adîncului să se întărească?*
31. *Poți să înozi tu legăturile Găinușei, sau să deslegi frînghiile Orionului?*
32. *Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului, și tu cîrmuiești Ursul mare cu puii lui?*
33. *Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orînduiești stăpînirea pe pămînt?*
34. *Îți înalți tu glasul pînă la nori, ca să chemi să te acopere rîuri de ape?*
35. *Poți tu să arunci fulgerile, ca să plece? Îți zic ele: «Iată-ne?»*
36. *Cine a pus înțelepciunea în negura norilor, sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?*
37. *Cine poate să numere norii cu înțelepciune, și să verse burdufurile cerurilor,*
38. *pentruca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pămînt să se lipească împreună?*
39. *Tu izgonești prada pentru leoaică, și tu potolești foamea puilor de lei,*
40. *cînd stau ghemuiți în vizuina lor, cînd stau la pîndă în culcușul lor?*
41. *Cine pregătește corbului hrana, cînd puii lui strigă spre Dumnezeu, cînd umblă rătăciți și flămînzi?*

Capitolul 39

1. Știi tu cînd își fac caprele sălbatice puii? Vezi tu pe cerboaice cînd fată?
2. Numeri tu lunile în cari sînt însărcinate, și cunoști tu vremea cînd nasc?
3. Ele se pleacă, fată puii, și scapă iute de durerile lor.
4. Puii lor prind vlagă și cresc supt cerul slobod, pleacă, și nu se mai întorc la ele.
5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvindu-l de orice legătură?
6. I-am dat ca locuință pustiul, și pămîntul sărac ca locaș.
7. El rîde de zarva cetăților, și n-aude strigătele stăpînului, care-l mînă.
8. Străbate munții ca să-și găsească hrana, și umblă după tot ce este verde.
9. Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?
10. Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă? Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?
11. Te încrezi tu în el, pentrucă puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?
12. Te lași tu pe el, pentru căratul rodurilor tale,ca să le strîngă în aria ta?
13. Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penișul berzei.
14. Dar struțoaica își încredințează pămîntului ouăle, și le lasă să se încălzească în nisip.
15. Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de cîmp le poate călca în picioare.
16. Este aspră cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit de geaba, nu-i pasă nici de cum!
17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune, și nu i-a făcut parte de pricepere.
18. Cînd se scoală și pornește,rîde de cal și de călărețul lui.
19. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gîtul cu o coamă ce fîlfăie?
20. Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspîndește groaza.
21. Scurmă pămîntul, și, mîndru de puterea lui,se aruncă asupra celor înarmați;
22. își bate joc de frică, nu se teme, și nu se dă înapoi dinaintea săbiei.
23. Zîngănește tolba cu săgeți pe el, sulița și lancea strălucesc,
24. fierbe de aprindere, mănîncă pămîntul, n-are astîmpăr cînd răsună trîmbița.
25. La sunetul trîmbiței parcă zice: «Înainte!» De departe miroase bătălia, glasul ca de tunet ai căpeteniilor și strigătele de luptă.
26. Oare prin priceperea ta își ia uliul sborul, și își întinde aripile spre miazăzi?
27. Oare din porunca ta se înalță vulturul, și își așează cuibul pe înălțimi?
28. El locuiește în stînci, acolo își are locuința, pe vîrful zimțat al stîncilor și pe vîrful munților.

29. De acolo descopere el prada, și își cufundă privirile în depărtare după ea.
30. Puii lui îi beau sîngele; și acolo unde sînt hoituri, acolo-i și vulturul.

Capitolul 40
1. Domnul, a vorbit lui Iov, și a zis:
2. „Ești încredințat acum tu, care vorbești împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?"
3. Iov a răspuns Domnului, și a zis:
4. „Iată, eu sînt prea mic; ce să-Ți răspund? Îmi pun mîna la gură.
5. Am vorbit odată, și nu voi mai răspunde; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic."
6. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis:
7. „Încinge-ți mijlocul ca un viteaz; ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.
8. Vrei să nimicești pînă și dreptatea Mea? Și să Mă osîndești, ca să-ți scoți dreptatea?
9. Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu, și un glas de tunet ca al Lui?
10. Împodobește-te cu măreție și mărime, îmbracă-te cu strălucire și cu slavă!
11. Varsă-ți valurile mîniei tale, și doboară cu o privire pe cei trufași!
12. Smerește cu o privire pe cei trufași, zdrobește pe loc pe cei răi,
13. ascunde-i pe toți împreună în țărînă, învelește-le fața în întunerec!
14. Și atunci voi aduce și Eu lauda puterii dreptei tale.
15. Uită-te la ipopotamul, căruia i-am dat viață ca și ție! El mănîncă iarbă ca boul.
16. Uită-te ce tărie are în coapse, și ce putere are în mușchii pîntecelui său!
17. Își îndoaie coada tare ca un cedru, și vinele coapselor lui sînt întreținute.
18. Oasele lui sînt ca niște țevi de aramă, mădularele lui sînt ca niște drugi de fer.
19. El este cea mai mare dintre lucrările lui Dumnezeu. Cel ce l-a făcut l-a înzestrat cu o suliță (Adică dinți mari ca să se apere.).
20. El își găsește hrana în munți, unde se joacă toate fiarele cîmpului.
21. Se culcă supt lotus, în mijlocul trestiilor și mlaștinilor.
22. Desișul lotusului îl acopere cu umbra lui, sălciile pîrîului îl înconjoară.
23. Dacă se întîmplă ca rîul să iasă din matcă, el nu fuge: chiar de s-ar năpusti Iordanul în gîtlejul lui, el ar rămînea liniștit.
24. Crezi că-l poți prinde lovindu-l în față? Sau crezi că-i vei putea străpunge nasul cu ajutorul lațurilor?

Capitolul 41
1. *Poți tu să prinzi Leviatanul cu undița? Sau să-i legi limba cu o funie?*

2. *Îi vei putea petrece papura prin nări? Sau să-i străpungi cu un cîrlig falca?*
3. *Îți va face el multe rugăminți? Îți va vorbi el cu un glas dulce?*
4. *Va face el un legămînt cu tine. ca să-ți fie rob pe vecie?*
5. *Te vei juca tu cu el ca și cu o pasăre? Îl vei lega tu, ca să-ți înveselești fetele?*
6. *Fac pescarii negoț cu el? Îl împart ei între negustori?*
7. *Îi vei acoperi pielea cu țepușe, și capul cu cîngi?*
8. *Ridică-ți numai mîna împotriva lui, și nu-ți va mai veni gust să-l lovești.*
9. *Iată că ești înșelat în așteptarea ta de a-l prinde: numai să-l vezi, și cazi la pămînt!*
10. *Nimeni nu este atît de îndrăzneț ca să-l întărîte. Cine Mi s-ar împotrivi în față?*
11. *Cui sînt dator, ca să-i plătesc? Supt cer totul este al Meu.*
12. *Vreau să mai vorbesc iarăș de mădularele lui, și de tăria lui, și de frumusețea întocmirii lui.*
13. *Cine-i va putea ridica veșmîntul? Cine va putea pătrunde între fălcile lui?*
14. *Cine va putea deschide porțile gurii lui? Șirurile dinților lui cît sînt de înspăimîntătoare!*
15. *Scuturile (Solzii) lui mărețe și puternice, sînt unite împreună ca printr-o pecete;*
16. *se țin unul de altul, și nici aerul n-ar putea trece printre ele.*
17. *Sînt ca niște frați cari se îmbrățișează, se apucă, și rămîn nedespărțiți.*
18. *Strănuturile lui fac să strălucească lumina; ochii lui sînt ca geana zorilor.*
19. *Din gura lui țîșnesc flacări, scapără schintei de foc din ea.*
20. *Din nările lui iese fum, ca dintr-un vas care fierbe, ca dintr-o căldare fierbinte.*
21. *Suflarea lui aprinde cărbunii, și gura lui aruncă flacări.*
22. *Tăria lui stă în grumaz, și înaintea lui sare groaza.*
23. *Părțile lui cele cărnoase se țin împreună, ca turnate pe el, neclintite.*
24. *Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra de moară care stă dedesupt.*
25. *Cînd se scoală el, tremură vitejii, și spaima îi pune pe fugă.*
26. *Degeaba este lovit cu sabia; căci sulița, săgeata și pavăza nu folosesc la nimic.*
27. *Pentru el ferul este ca paiul, arama, ca lemnul putred.*
28. *Săgeata nu-l pune pe fugă, pietrele din praștie sînt ca pleava pentru el.*
29. *Nu vede în ghioagă decît un fir de pai, și rîde la șuieratul săgeților.*

30. *Supt pîntecele lui sînt țepi ascuțiți: ai zice că este o grapă întinsă peste noroi.*
31. *Face să clocotească fundul mării ca un cazan, și-l clatină ca pe un vas plin cu mir.*
32. *În urmă el lasă o cărare luminoasă; și adîncul pare ca pletele unui bătrîn.*
33. *Pe pămînt nimic nu-i este stăpîn; este făcut, ca să nu se teamă de nimic.*
34. *Privește cu dispreț tot ce este înălțat, este împăratul celor mai mîndre dobitoace.*"

Capitolul 42
Smerirea și căința lui Iov.
1. *Iov a răspuns Domnului, și a zis:*
2. *„Știu că Tu poți totul,și că nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale". -*
3. *„Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" - „Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, cari sînt mai pe sus de mine și pe cari nu le pricep." -*
4. *„Ascultă-Mă, și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța."*
5. *„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.*
6. *De aceea mi-e scîrbă de mine și mă pocăiesc în țărînă și cenușă."*
7. *Dupăce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: „Mînia Mea S-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentrucă n-ați vorbit așa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.*
8. *Luați acum șapte viței și șapte berbeci, duceți-vă la robul Meu Iov, și aduceți o ardere de tot pentru voi. Robul Meu Iov să se roage pentru voi, și numai în vederea lui nu vă voi face după nebunia voastră; căci n-ați vorbit așa de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu Iov."*
9. *Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul. Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov.*
10. *Domnul a adus pe Iov iarăș în starea lui dela început, dupăce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decît tot ce avusese.*
11. *Frații, surorile, și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă, și au mîncat cu el în casă. L-au plîns și l-au mîngîiat pentru toate nenorocirile, pe cari le trimesese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur.*
12. *În cei din urmă ani ai săi, Iov a primit dela Domnul mai multe binecuvîntări decît primise în cei dintîi. A avut patrusprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de părechi de boi, și o mie de măgărițe.*
13. *A avut șapte fii și trei fete;*

14. *celei dintîi i-a pus numele Iemima, celei de a doua Cheția, și celei de a treia Cheren-Hapuc.*
15. *În toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moștenire printre frații lor.*
16. *Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani, și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi pînă la al patrulea neam.*
17. *Și Iov a murit bătrîn și sătul de zile.*

Un om care era deja puternic în caracter şi neprihănit în forţele sale, dar în acelaşi timp adus şi să se încreadă în Dumnezeu, plin de Duhul lui Dumnezeu — probabil că nimeni altul nu va fii mai potrivit pentru proiecte de construcţii la scară largă în întreaga lume.

Un indiciu puternic, aşadar, că lui Iov i se încredinţează reconstrucţia şi construirea de noi oraşe conform standardelor şi îndrumărilor lui Dumnezeu; de asemenea, cu construirea altor proiecte majore, de exemplu baraje şi centrale electrice, sau orice altceva poate comanda Hristosul domnitor.

Serubabel ar fi de luat în considerat, ca principal angajat în acest domeniu administrativ, (***Hagai*** şi ***Zaharia 4***)

Capitolul 1
1. *În anul al doilea al împăratului Dariu, în ziua întîi a lunii a șasea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai către Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, astfel:*
2. *„Așa vorbește Domnul oștirilor: «Poporul acesta zice: «N-a venit încă vremea pentru zidirea din nou a Casei Domnului!»*
3. *De aceea Cuvîntul Domnului le-a vorbit prin proorocul Hagai astfel:*
4. *„Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan, cînd Casa aceasta este dărîmată?"*
5. *Așa vorbește acum Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!*
6. *Sămănați mult, și strîngeți puțin, mîncați, și tot nu vă săturați, beți, și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați, și tot nu vă este cald; și cine cîștigă o simbrie, o pune într-o pungă spartă!*
7. *Așa vorbește Domnul oștirilor: «Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!*
8. *Suiți-vă pe munte, aduceți lemne, și zidiți Casa! Eu Mă voi bucura de lucrul acesta, și voi fi proslăvit, zice Domnul."*
9. *„Vă așteptați la mult, și iată că ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat. Pentruce? zice Domnul oștirilor. Din pricina Casei Mele, care stă dărîmată, pe cînd fiecare din voi aleargă pentru casa lui.*

10. *De aceea cerurile nu v-au dat roua, și pământul nu și-a dat roadele.*
11. *Am chemat seceta peste țară, peste munți, peste grîu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce pământul, peste oameni și peste vite, și peste tot lucrul mînilor voastre."*
12. *Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și toată rămășița poporului, au ascultat glasul Domnului, DUMNEZEULUI lor, și cuvintele proorocului Hagai, fiindcă Domnul, Dumnezeul lor, îl trimesese. Și poporul s-a temut de Domnul.*
13. *Hagai, trimesul Domnului, a zis poporului, după porunca Domnului: „Eu sînt cu voi, zice Domnul."*
14. *Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul întregei rămășițe a poporului. Așa că ei au venit, și s-au pus pe lucru în Casa Domnului oștirilor, Dumnezeul lor,*
15. *în ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Dariu.*

Capitolul 2
Slava celui de al doilea Templu.
1. *În a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel:*
2. *„Vorbește lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și rămășiței poporului, și spune-le:*
3. *«Cine a mai rămas între voi din ceice au văzut Casa aceasta în slava ei dintîi? Și cum o vedeți acum? Așa cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii voștri?*
4. *Acum fii tare, Zorobabel! zice Domnul. Fii tare și tu, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot! Fii tare și tu, tot poporul din țară, zice Domnul, și lucrați! Căci Eu sînt cu voi, zice Domnul oștirilor.*
5. *Eu rămîn credincios legămîntului pe care l-am făcut cu voi, cînd ați ieșit din Egipt, și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!*
6. *Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „Încă puțină vreme, și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și ucatul;*
7. *voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni, și voi umplea de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor."*
8. *„Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor."*
9. *„Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decît a celei dintîi, zice Domnul oștirilor; și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul oștirilor."*
Binecuvîntarea făgăduită.
10. *În a douăzeci și patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al lui Dariu, cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel:*

11. *„Așa vorbește Domnul oștirilor: «Pune preoților următoarea întrebare asupra Legii:*
12. *«Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfințită, și atinge cu haina lui pîne, bucate ferte, vin, untdelemn, sau o mîncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfințite?» Preoții au răspuns: «Nu!»*
13. *Și Hagai a zis: «Dacă se atinge cineva, spurcat prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele spurcate oare?» Preoții au răspuns: «Vor fi spurcate.»*
14. *Atunci Hagai, luînd iarăș cuvîntul, a zis: «Tot așa este și poporul acesta, tot așa este și neamul acesta înaintea Mea, zice Domnul, așa sînt toate lucrările mînilor lor: ce-Mi aduc ei acolo ca jertfă, este spurcat!*
15. *Uitați-vă dar, cu băgare de seamă, la celece s-au întîmplat pînă în ziua de azi, pînă să se fi pus piatră pe piatră la Templul Domnului!*
16. *Atunci, cînd veneau la o grămadă de douăzeci de măsuri, nu erau în ea decît zece; cînd veneau la teasc să scoată cincizeci de măsuri, nu erau în el decît douăzeci!*
17. *V-am lovit cu rugină în grîu și cu tăciune, și cu grindină; am lovit tot lucrul mînilor voastre. Și cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul."*
18. *„Uitați-vă cu băgare de seamă, la cele ce s-au petrecut pînă în ziua de azi, pînă în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua cînd a fost întemeiat Templul Domnului, uitați-vă cu băgare de seamă la ele.*
19. *Mai era sămînță în grînare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul, și nici măslinul, n-au mai adus nimic. Dar din ziua aceasta, Îmi voi da binecuvîntarea Mea.*
Nimicirea vrăjmașilor și înălțarea lui Zorobabel.
20. *Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oară lui Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, astfel:*
21. *„Vorbește lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda, și spune: «Voi clătina cerurile și pămîntul;*
22. *voi răsturna scaunul de domnie al împărățiilor, voi nimici puterea împărățiilor neamurilor, voi răsturna și carăle de războiși pe ceice se suie în ele; caii și călărețiilor vor fi trîntiți la pămînt, și unul va peri ucis de sabia altuia.*
23. *În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, pe tine, Zorobabele, fiul lui Șealtiel, robul Meu, - zice Domnul, - te voi lua și te voi păstra ca pe o pecete; căci Eu te-am ales, zice Domnul oștirilor."*

Capitolul 4

1. *Îngerul, care vorbea cu mine, s-a întors și m-a trezit ca pe un om, pe care-l trezești din somnul lui.*

2. *El m-a întrebat: „Ce vezi?" Eu am răspuns: „M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deaspura lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candele, cu șapte țevi pentru candelele cari sînt în vîrful sfeșnicului.*
3. *Și lîngă el sînt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stînga lui.*
4. *Și, luînd iarăș cuvîntul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?"*
5. *Îngerul, care vorbea cu mine, mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?" Eu am zis: „Nu, domnul meu."*
6. *Atunci el a luat din nou cuvîntul, și mi-a zis: „Acesta este cuvîntul Domnului către Zorobabel, și sună astfel: «Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul oștirilor! -*
7. *Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes. El va pune piatra cea mai însemnată în vîrful Templului, în mijlocul strigătelor de: „Îndurare, îndurare cu ea!"*
8. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
9. *„Mînile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, și tot mînile lui o vor isprăvi; și veți ști dacă Domnul oștirilor m-a trimes la voi.*
10. *Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Acești șapte vor privi cu bucurie cumpăna în mîna lui Zorobabel. Acești șapte sînt ochii Domnului, cari cutreieră tot pămîntul."*
11. *Eu am luat cuvîntul, și i-am zis: „Ce însemnează acești doi măslini, la dreapta sfeșnicului și la stînga lui?"*
12. *Am luat a doua oară cuvîntul, și i-am zis: „Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, cari sînt lîngă cele două țevi de aur, prin cari curge uleiul auriu din el?"*
13. *El mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă?" Eu am zis: „Nu, domnul meu." Și el a zis:*
14. *„Aceștia sînt cei doi unși, cari stau înaintea Domnului întregului pămînt."*

Atât de multe despre noua super civilizaţie mondială la nivel naţional şi internaţional.

Venim acum la lumea de mâine la nivel individual: la biserică, la religie şi la sistemul de învăţământ.

Educaţia şi religia în lumea de mâine

Când Hristos se va întoarce pe pământ în deplina putere şi slavă a DUMNEZEULUI Creator, de data aceasta va veni pentru a salva lumea spiritual.

Când va sta pe tronul slavei Sale în Ierusalim, toate neamurile formate din

oameni muritori se vor aduna înaintea lui. El va începe să „despartă oile de capre”. „Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Sa [oilor]: „Veniţi, cei binecuvântaţi de Tatăl Meu, moşteniţi împărăţia pregătită pentru voi de la întemeierea lumii” (***Matei 25:34***).

> ***34.*** *Atunci Împăratul va zice celor dela dreapta Lui: «Veniți binecuvîntații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită dela întemeierea lumii.*

Convertiţii sunt acum moştenitori în sensul candidaţilor moştenitori. Împărăţia o vom moşteni, la venirea lui Hristos. Morții în Hristos vor fi înviați mai întâi — transformați în duh, în nemurire. După aceea, cei vii în Hristos sunt transformați direct în nemurire spirituală şi vor fii ridicați în văzduh împreună cu cei înviați pentru a-L întâlni pe Hristos care-i întîmpină.

Nemurirea ne va separa atunci de oamenii muritori de pe pământ.

Acolo unde este Isus, vom fi şi noi de acum înainte. Şi unde va fi Isus? În acea zi, picioarele lui vor sta pe Muntele Măslinilor (***Zaharia 14:4***).

> ***4.*** *Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi.*

Atunci El va separa oile (cei care se pocăiesc, cred şi primesc Duhul Sfânt) de berbeci (cei care se răzvrătesc). Această separare – această pregătire a convertiţilor pentru împărăţia lui Dumnezeu — se va extinde pe parcursul celor o mie de ani ai domniei lui Hristos pe pământ.

Hristos va da tuturor naţiunilor o limbă nouă, curată: „Și atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului și să-I slujească într-un gând” (***Țefania 3:9***).

> ***9.*** *„Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gînd.*

Adevărul lui Dumnezeu este proclamat tuturor oamenilor. Nimeni nu va mai fi înşelat, „căci pământul va fi plin de cunoaşterea Domnului precum apele acoperă marea”. (***Isaia 11:9***).

> ***9.*** *Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci pămîntul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.*

Hristos este din „rădăcina lui Isai”, tatăl lui David. Naţiunile îl vor căuta pe Hristos (***Isaia 11:10***).

> ***10.*** *În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuința Lui.*

Hristos „își va întinde mâna” pentru a salva tot Israelul (versetul 11, vezi și ***Romani 11:25-26***).

> ***11.*** *În acelaș timp, Domnul Își va întinde mîna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la Șinear și la Hamat, și în ostroavele mării.*

> ***25.*** *Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține pînă va intra numărul deplin al Neamurilor.*
> ***26.*** *Și atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupăcum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov.*

Această întreagă lucrare de evanghelizare — mântuirea spirituală a lumii (întreaga lume, adică nu neapărat fiecare persoană, dar majoritatea) — are condiția, ca omenirea să fie reeducată în acelaşi timp.

Reeducarea celor educaţi va fi una dintre marile probleme cu care glorificatul Hristos, se va confrunta la întoarcerea sa. Gândirea lor — şi ei sunt într-adevăr cei mai buni şi mai străluciţi gânditori din lume — este atât de coruptă de educaţia falsă încât trebuie mai întâi să dezvăluie toate neadevărurile înainte de a putea accepta adevărul. Şi dezînvăţarea erorilor înrădăcinate este de zece ori mai dificilă decât a începe de la „punctul zero” şi a învăţa un adevăr nou.

Ihr Weg zur Erkenntnis der Wahrheit — zur wahren Bildung — wird wahrscheinlich länger sein als der Weg derjenigen, die heute ungebildet sind.

Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, este baza cunoaşterii. Dar ei au fost crescuți să vadă şi să disprețuiască această temelie cu ochi părtinitori.

Da, educarea şi reeducarea lumii va fi una dintre cele mai importante sarcini cu care se confruntă Împărăţia lui Dumnezeu după întoarcerea lui Hristos. Oamenii de astăzi urmează valori false, înşelătoare. Întreaga lor gândire va trebui să fie transformată şi îndreptată într-o nouă direcţie.

O biserică centrală

Am văzut că după începutul acestei perioade de o mie de ani, pământul va fi plin de cunoştința lui Dumnezeu, precum marea este plină de apă (***Isaia 11:9***). Cum se va întâmpla asta?

9. *Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci pămîntul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.*

Profetul Mica ne dă o parte din răspuns: „Dar în zilele din urmă muntele Casei Domnului va fi întărit pe vârful munţilor şi se va înălţa deasupra dealurilor. Şi naţiunile vor alerga la el” (***Mica 4:1***).

1. *În vremile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el.*

În profeţie, „muntele” este un simbol al unei mari naţiuni. „Dealul” simbolizează naţiuni mai mici. Cu alte cuvinte, Împărăţia lui Dumnezeu, împărăţia nemuritorilor înviaţi – împărăţia conducătoare – va sta în deplină autoritate asupra tuturor celorlalte naţiuni (formate din muritori), mari şi mici, iar oamenii se vor aduna în Împărăţia lui Dumnezeu. Se spune mai departe: „ ...şi multe neamuri [naţiuni] vor merge şi vor zice: Veniţi, să ne suim la muntele Domnului şi la casa DUMNEZEULUI lui Iacov, ca să ne înveţe căile Lui şi să putem umbla pe cărările lui. Căci din Sion [Biserica] va ieşi învăţătura, iar cuvântul Domnului din Ierusalim. El [Hristos] va judeca printre naţiunile mari şi va mustra multe naţiuni din ţări îndepărtate. Ei îşi vor bate din săbiile pluguri şi sulițele lor în seceri. „Nu va mai ridica naţiunea sabia împotriva naţiunii şi nu vor mai învăţa războiul” (***versetele 2-3***).

2. *Neamurile se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa DUMNEZEULUI lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvîntul Domnului.*

3. *El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război;*

Această cunoaştere, această învăţătură, inclusiv cunoaşterea legii divine, vor veni de la Biserică şi de la Ierusalim, noua capitală mondială.

Hristos însuşi va domni din Ierusalim. Împreună cu el şi sub conducerea imediată a lui Ilie, Biblia indică faptul că acolo vor sluji nemuritorii pe care Hristos îi va alege pentru sediul administrativ al Bisericii. ***Apocalipsa 3:12*** indică faptul că membrii „epocii Philadelphiei” vor deveni „stâlpi” în biserică.

12. *Pe celce va birui, îl voi face un stîlp în Templul DUMNEZEULUI Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele DUMNEZEULUI Meu și*

numele cetății DUMNEZEULUI Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer dela Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.

Direct subordonat lui Ilie în această organizaţie extrem de importantă a conducerii bisericii va fi probabil înviatul Ioan Botezătorul. El a venit „în duhul şi puterea lui Ilie" (***Luca 1:17***).

17. *Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.*"

Isus a spus despre el: „Adevărat vă spun că între cei născuţi din femeie nu s-a înviat nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul..." (***Matei 11:11***).

11. *Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decît el.*

El era Ilie, cel făgăduit, care avea să vină (***Matei 11:7-11***).

7. *Pe cînd se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vînt?*
8. *Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că ceice poartă haine moi sînt în casele împăraților.*
9. *Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decît un prooroc;*
10. *căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.»*
11. *Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decît el.*

Isus a spus că niciun om care a trăit vreodată nu a fost mai mare decât Ioan Botezătorul; pe de altă parte, însă, el mai crede că şi cel mai mic din împărăţia celor înviaţi este mai mare decât el (***Matei 11:11***). Evident, Ioan Botezătorul va primi o funcţie foarte înaltă. Pare logic ca el să fie plasat lângă Ilie sau să îi fie direct subordonat.

Ilie din zilele noastre

Să ne gândim din nou la principiul dualității: Isus se referă, în ***Matei 11***, la profeția din ***Maleahi 3:1*** în mod exemplar la Ioan Botezătorul;

1. *Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine, - zice Domnul oştirilor.*

Dar dacă citeşti versetul 5, îţi dai seama că profeţia vorbeşte despre cineva care va sluji ca un premergător înainte de a doua venire a lui Hristos.

5. *Mă voi apropia de voi pentru judecată, și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descîntătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strîmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, cari asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptățesc pe străin, și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor.*

Ioan Botezătorul a fost o voce în pustia fizică de la Iordan, pregătind calea pentru prima venire a lui Hristos, când Hristos a venit ca om fizic la templul fizic din Ierusalim şi la poporul fizic din Iuda pentru a proclama vestea bună, că într-o zi împărăţia lui Dumnezeu va fi întemeiată. Dar chiar înainte de a doua lui venire trebuia să existe un premergător şi un mesager, pe care Ilie îi arată într-un mod exemplar; o voce care cheamă în confuzia spiritual-religioasă şi deşertul lumii de astăzi, un premergător al venirii glorificatului şi puternicului Hristos la templul său spiritual, biserica (***Efeseni 2:21***), pentru a stabili apoi de fapt împărăţia lui Dumnezeu.

21. *În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*
22. *Și prin El și voi sînteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.*

În Matei ***17:1-8***, ucenicii Petru, Iacov şi Ioan i-au văzut într-o viziune pe Moise, Ilie şi Hristos slăviţi în Împărăţia lui Dumnezeu.

1. *După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.*
2. *El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.*
3. *Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stînd de vorbă cu El.*
4. *Petru a luat cuvîntul, și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie."*
5. *Pe cînd vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!"*
6. *Cînd au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pămînt, și s-au înspăimîntat foarte tare.*
7. *Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei, și le-a zis: „Sculați-vă, nu vă temeți!"*
8. *Ei au ridicat ochii, și n-au văzut pe nimeni, decît pe Isus singur.*

Apoi, în ***versetul 10***, ucenicii întreabă: „Atunci de ce spun cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?” Înainte de apariţia publică a lui Isus, Ioan Botezătorul îşi terminase deja slujirea şi fusese aruncat în închisoare.

10. *Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întîi trebuie să vină Ilie?“*

În momentul în care ucenicii au pus întrebarea, el era deja mort Şi totuşi Isus răspunde, vorbind despre viitor: „Ilie va veni cu siguranţă şi va îndrepta toate lucrurile” (***vers. 11***).

11. *Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întîi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.*

Acest verset nu se poate referi la Ioan Botezătorul. Ioan nu a „corectat” nimic, ci i-a chemat pe oameni la pocăinţă în pregătirea pentru prima venire a lui Isus.

În primii ani ai Bisericii Noului Testament, adevărata Evanghelie a lui Isus a fost suprimată — Evanghelia lui Hristos (a Împărăţiei lui Dumnezeu) fusese înlocuită cu o evanghelie umană falsă despre Hristos, în care sunt desfiinţate poruncile Tatălui său.

Maleahi 4:5-6 arată, de asemenea, că Ilie va veni chiar la sfârşitul epocii bisericii — într-un moment în care, dacă această veste a vremurilor sfârşitului nu ar fi proclamată, Hristosul glorificat ar veni şi va lovi lumea cu distrugere. („A lovi cu blestemul” în ebraică înseamnă a anihila, a distruge.)

5. *Iată, vă voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*
6. *El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*

Educaţia în lumea de mâine

Conducerea noului sistem educaţional al lumii va fi fără îndoială, în mâinile sediului bisericii din noua capitală mondială a lui Hristos, în Ierusalim.

Răspândirea adevărului spiritual, va fi de asemenea, condusă de sediul bisericii sub Ilie, sub supravegherea directă a lui Isus Hristos.

Scopul principal al venirii lui Hristos este de a dezvolta caracterul divin în om şi de a conduce lumea către mântuire. Majoritatea oamenilor religioşi, predicatorii şi evangheliştii fundamentalişti, presupun că timpul nostru este singura „zi a mântuirii”. Versetul Scripturii la care se referă (***2 Cor. 6:2***) este tradus greşit.

2. *Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mîntuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mîntuirii.*"

Ar trebui să spună ***„o zi a mântuirii***", nu „ziua mântuirii". Dacă Hristos ar fi încercat să salveze lumea acum, ar fi reuşit. Cu toate acestea, ea nu a fost salvată. Dumnezeu nu foloseşte ca instrument al Său, un Babilon de organizaţii religioase confuze, dezbinate, defalcate în sute de doctrine religioase.

Adevărata proclamare mondială a Evangheliei va fi dirijată de la sediul Bisericii, compusă din nemuritori înviaţi, sub supravegherea personală directă a lui Hristos Însuşi.

O altă sarcină extrem de importantă a bisericii centrale: conducerea comunităţilor locale din întreaga lume. Aceste biserici vor consta din oameni convertiţi, încă muritori, care au fost născuţi de Dumnezeu prin trimiterea Duhului Sfânt.

În primul secol în biserica din Ierusalim, nu a existat un astfel de comitet de învăţământ. Toate învăţăturile au venit de la Hristos prin apostoli — uneori Hristos le-a revelat şi apostolilor prin profeţi (azi nu mai există profeţi în biserica lui Dumnezeu pentru că Biblia este completă în timpul nostru). La fel ca în primul secol — la fel ca şi în anul 31 d.Hr. — biserica lui Dumnezeu îşi primeşte învăţăturile de la Hristosul cel viu prin intermediul unui apostol.

O altă mare sarcină organizatorică este îndeplinită de Bisericia centrală — conducerea tuturor comunităţilor locale din întreaga lume. Aceste biserici sunt formate din oameni care sunt convertiţi — conceputi de Dumnezeu prin Duhul Sfânt — dar sunt încă muritori.

În mileniu: creștere în cunoaștere, depășire

La fel ca creştinul de astăzi, convertitul din Mileniu trebuie să ducă o viaţă consecventă de biruire, creştere spirituală şi maturizare (***2 Petru 3:18***). El nu va mai fi nevoit să-l învingă pe Satan, ci va trebui să învingă impulsurile malefice, obiceiurile şi ispitele care sunt încă în el.

18. *ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum şi în ziua veciniciei. Amin.*

Va fi o singură biserică, o singură religie, o singură credință Va fi o singură biserică, o singură religie, o singură credință şi multe comunităţi în oraşe şi în mediul rural: în fiecare comunitate vor fi administratori și pastori, căturari

diaconi şi diaconiţe.

Aceasta este o mică perspectivă asupra organizării noii lumi.

Arată cum poate şi va fi stabilit un super guvern mondial pe Pământ.

Sarcina principală a bisericii în acest timp este de a servi ca un fel de centru de formare pentru cunoaşterea spirituală, pentru formarea caracterului divin; oficialii trebuie să fie instruiţi pentru împărăţia de o mie de ani a lui Hristos pe pământ.

După domnia de o mie de ani a lui Hristos, va veni judecata finală.

În această carte am discutat că, după primul păcat al lui Adam, Dumnezeu a tăiat accesul omenirii la „pomul vieţii", pomul care simbolizează darul lui Dumnezeu al Duhului Sfânt şi generarea vieţii nemuritoare de la Dumnezeu; el rămâne inaccesibil până când Hristos, al doilea Adam, îl detronează pe Satan şi îi ia locul ca conducător al pământului.

Am mai învăţat că profeţii sunt temelia bisericii. Şi Petru spune (***1 Petru 4:17***) că judecata asupra bisericii a început. Cei pe care Dumnezeu îi cheamă la Sine prin Isus Hristos în epoca bisericii sunt judecaţi aici şi acum, în această viaţă. Judecata nu a venit încă în întreaga lume.

> ***17.*** *Căci sîntem în clipa cînd judecata stă să înceapă dela casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfîrșitul celorce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?*

Înseamnă asta că lumea poate păcătui fără grijă? Nu. Dumnezeu le permite oamenilor să păcătuiască, dar ei nu sunt încă traşi la răspundere pentru păcatele lor.

După mileniu

După domnia milenară a lui Hristos şi a Bisericii de pe pământ, marea judecată a lui Dumnezeu va veni asupra lumii întregi. Un criminal poate să fi comis o crimă capitală, să fi comis crimă; dar câtă vreme nimeni nu-l prinde şi nu-l aduce în faţa justiţiei, el nu este încă judecat şi condamnat.

La judecata finală, cu Hristos pe scaunul de judecată, fiecare persoană care a trăit vreodată în această lume va fi readusă la viaţă (***Apoc. 20:11-12***). Toţi vor da apoi socoteală despre păcatele săvârşite în prima viaţă.

> ***11.*** *Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.*
> ***12.*** *Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care*

este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

Morţii în Hristos la momentul celei de-a doua veniri a lui Isus vor fi înviaţi la viaţa nemuritoare a lui Dumnezeu, iar cei care trăiesc în Hristos, conduşi de Duhul Sfânt, vor fi transformaţi imediat în viaţă nemuritoare a lui Dumnezeu. Cu şi sub Hristos ei vor domni şi vor învăţa o mie de ani. Toţi ceilalţi care au murit vor rămâne iniţial morţi până la sfârşitul mileniului (***Apoc. 20:5***).

5. *Ceilalți morți n-au înviat pînă nu s-au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este întîia înviere.*

Învierea pentru Judecata de Apoi este descrisă în capitolul 37 din Ezechiel, în profeţia „oaselor uscate”, care sunt interpretate în versetul al 11-lea ca fiind casa lui Israel. Versetele 4-6 spun:

„Şi el mi-a zis: Proroceşte asupra acestor oase şi spune-le: „Oase uscate, ascultaţi cuvântul Domnului! Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu acestor oase: Iată, voi pune suflare în voi şi veţi trăi. Vă voi da tendoane, vă voi face să crească carne, vă voi acoperi cu piele, vă voi da suflare şi veţi trăi; şi veţi şti că Eu sunt Domnul.”

1. *Mîna Domnului a venit peste mine, și m-a luat în Duhul Domnului, și m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase.*
2. *M-a făcut să trec pe lîngă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte multe pe fața văiei, și erau uscate de tot.*
3. *El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?" Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!"*
4. *El mi-a zis: „Proorocește despre oasele acestea, și spune-le: «Oase uscate, ascultați cuvîntul Domnului!*
5. *Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: «Iată că voi face să intre în voi un duh, și veți învia!*
6. *Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, și veți învia. Și veți ști că Eu sînt Domnul."*
7. *Am proorocit cum mi se poruncise. Și pe cînd prooroceam, s-a făcut un vuiet, și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat unele de altele!*
8. *M-am uitat, și iată că le-au venit vine, carnea a crescut, și le-a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era încă duh în ele.*
9. *El mi-a zis: „Proorocește, și vorbește duhului! Proorocește, fiul omului, și zi duhului: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Duhule, vino din cele patru vînturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze!»*
10. *Am proorocit, cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei, și au înviat, și au stătut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.*

11. *El mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sînt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: «Ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea; sîntem pierduți!"*
12. *Deaceea, proorocește, și spune-le: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăș în țara lui Israel.*
13. *Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă voi deschide mormintele, și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu!*
14. *Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăș în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut, zice Domnul."*
15. *Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
16. *„Fiul omului, ia o bucată de lemn, și scrie pe ea: «Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, cari sînt tovarășii lui.» Ia apoi o altă bucată de lemn, și scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru toată casa lui Israel, care este tovarășa lui."*
17. *După aceea, împreună-le una cu alta, într-o singură bucată, așa încît să fie una în mîna ta.*
18. *Și cînd îți vor zice copiii poporului tău: „Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?"*
19. *să le răspunzi: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Iată că voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel cari-i sînt tovarășe, le voi uni cu toiagul lui Iuda, și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mîna Mea."*
20. *Toiegele de lemn, pe cari vei scrie, să le ții astfel în mîna ta, supt ochii lor.*
21. *Și să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: «Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s-au dus, îi voi strînge din toate părțile, și-i voi aduce înapoi în țara lor.*
22. *Voi face din ei un singur neam în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur împărat, și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărțiți în două împărății.*
23. *Nici nu se vor mai spurca, prin idolii lor, cu urîciunile lor, și cu toate fărădelegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu cari au păcătuit, și-i voi curăți; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.*
24. *Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.*
25. *Vor locui iarăș în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov, și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David va fi voivodul lor în veci.*
26. *Voi încheia cu ei un legămînt de pace, care va fi un legămînt vecinic cu ei; îi voi sădi și-i voi înmulți, și voi pune locașul Meu cel sfînt în mijlocul lor pentru totdeauna.*

27. *Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*
28. *Și neamurile vor ști că Eu sînt Domnul, care sfințește pe Israel, cînd Locașul Meu cel sfînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor.*"

Profeţia vorbeşte apoi despre Judecata de Apoi dinaintea marelui tron alb, când toată casa lui Israel, care a păcătuit atât de mult împotriva lui Dumnezeu, va învia.

Profeţia continuă: „Şi am proorocit aşa cum mi s-a poruncit. Şi iată, s-a auzit un zgomot în timp ce profeţeam, şi iată, s-a auzit un tremur şi oasele s-au adunat, os cu os. Şi m-am uitat şi iată, vene şi carne au crescut pe ei şi pielea i-a acoperit; dar încă nu mai era suflare în ei. Iar el mi-a zis: Proroceşte la suflare: Proroceşte, fiul omului, şi spune suflarii: Aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: Vino, suflare, din cele patru vânturi şi suflaţi peste aceşti ucişi, ca să trăiască. Şi am proorocit aşa cum mi-a poruncit el. Şi suflarea a venit în ei şi au înviat şi s-au ridicat în picioare, o oaste foarte mare" (versetele 7-10). Muritorii revin la viaţă, respiraţia se întoarce la ei: viața muritoare din nou — rețineți, viața muritoare neconvertita. Atunci Dumnezeu spune: „Iată, voi deschide mormintele voastre şi vă voi scoate din mormintele voastre, poporul meu, şi vă voi aduce în ţara lui Israel, aceasta este învierea pentru judecată înaintea marelui tron alb. Tot poporul lui Israel va fi înviat şi va redeveni ca în viețile lor anterioare. Atunci ce?

„Şi veţi şti că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele şi vă voi scoate din mormintele voastre, o, poporul Meu. Şi îmi voi pune suflarea înlăuntrul tău şi vei trăi şi te voi aşeza în ţara ta şi vei şti că Eu sunt DOMNUL. Am spus şi voi împlini, zice Domnul" (versetele 12-14).

Cu alte cuvinte, la Judecata Marelui Tron Alb de după Mileniu, israeliţii vor fi înviaţi şi „îl vor cunoaşte pe Domnul". Cunoaşterea lui Dumnezeu va veni în ei. Cei înviaţi vor citi apoi acestea: „Acolo vă veţi aduce aminte de căile voastre şi de toate faptele voastre prin care v-aţi pângărit ***şi vă veţi urî de toate relele pe care le-aţi făcut***. Şi veţi şti că Eu sunt Domnul, dacă vă voi face aceasta în cinstea numelui meu, şi nu după căile voastre rele şi după faptele voastre stricate, casă a lui Israel, zice Domnul Dumnezeu" (***Ezechiel 20:43-44***).

43. *Acolo vă veți aduce aminte de purtarea voastră și de toate faptele voastre cu cari v-ați spurcat; și vă va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe cari le-ați făcut.*

44. *Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd Mă voi purta cu voi avînd în vedere Numele Meu, și nicidecum după purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu.*"

După această pocăinţă, Dumnezeu (vezi ***Ezechiel 37:14***) îşi va pune duhul în ei, „şi vei trăi din nou şi te voi aşeza în ţara ta şi vei şti că Eu sunt Domnul. Eu o vorbesc şi o fac, zice Domnul".

14. *Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăș în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut, zice Domnul.*"

Deci, la judecata dinaintea marelui tron alb, ei vor recunoaşte că Hristos Mântuitorul a venit şi a murit pentru păcatele lor. Şi prin pocăinţa lor vor primi Duhul Sfânt şi împreună cu El mântuirea şi viaţa veşnică.

Toţi cei care au trăit şi nu sunt încă judecaţi — toţi oamenii, nu doar Israelul — vor fi înviaţi muritori, fizic aşa cum au fost în prima viaţă. Judecata aceasta este pentru muritori. Vor da socoteală şi vor fi judecaţi. Despre această judecată în faţa marelui tron alb, Isus spune: „Oamenii din Ninive se vor ridica la judecată cu această generaţie şi o vor osândi; căci s-au pocăit după propovăduirea lui Iona. Şi iată, aici este mai mult decât Iona. Regina de la miazăzi va sta la judecată cu această generaţie şi o va osândi; căci ea a venit de la marginile pământului să audă înţelepciunea lui Solomon. Şi iată, aici este mai mult decât Solomon" (***Mat. 12:41-42***; vezi şi ***Luca 11:31-32***).

41. *Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decît Iona.*
42. *Împărăteasa dela Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osîndi, pentru că ea a venit dela marginile pămîntului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.*

31. *Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osîndi; pentrucă ea a venit dela capătul pămîntului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.*
32. *Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta, și-l vor osîndi, pentrucă ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decît Iona.*

Şi: „Eu vă spun: Va fi mai suportabil pentru Sodom în ziua aceea decât pentru acea cetate... va fi mai suportabil pentru Tir şi Sidon la judecată decât pentru tine" (***Luca 10:12 şi 14***).

11. *„Scuturăm împotriva voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuș să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."*
12. *Eu vă spun că, în ziua judecății va fi mai ușor pentru Sodoma decît pentru cetatea aceea.*

Vor fi pedepse. Cine a păcătuit puțin va primi puține lovituri, dar ***cel care a păcătuit mult și a cunoscut voia lui Dumnezeu va primi multe lovituri (Luca 12:47-48).***

47. *Robul acela, care a știut voia stăpînului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.*
48. *Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.*

De fapt, pedeapsa pentru păcat este moartea. Din moment ce toţi au păcătuit, toţi vor fi găsiţi vinovaţi şi condamnaţi. Dar ei vor afla că Isus Hristos a plătit deja pedeapsa în locul lor. Dacă se pocăiesc şi arată sinceritatea pocăinţei lor în practică, ei vor avea ocazia să aleagă viaţa şi să dobândească nemurirea.

Cât de milostiv este Dumnezeul nostru Creator! El ne poate îndepărta păcatele la fel de departe de noi cât este răsăritul de apus (***Psalmul 103:11-12***).

11. *Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El;*
12. *cît este de departe răsăritul de apus, atît de mult depărtează El fărădelegile noastre dela noi.*

Dar există mai mult! Mult mai mult!

Potențialul incredibil al omului este dezvăluit

În Epistola către Evrei citim: „Căci [Dumnezeu] nu a supus îngerilor lumea viitoare, despre care vorbim” (***Evrei 2:5***).

5. *În adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim.*

Subiectul aici este "lumea viitoare".

Există un singur Pământ, dar Biblia vorbește despre trei lumi, epoci sau civilizații: lumea anterioară, care se întinde de la Adam până la Noe, până la Potop; a „lumii prezente, rea”, care se întinde de la Potop până la revenirea încă iminentă a lui Hristos și a „lumii viitoare”, care începe cu venirea lui

Hristos şi instaurarea Împărăţiei lui Dumnezeu;

Acest verset vorbeşte despre îngeri ca şi cum această lume ar fi fost supusă îngerilor; Da, la ***începutul Epistolei către Evrei***, în primul capitol, se vorbeşte despre Hristos şi îngeri şi despre relaţia îngerilor cu omul. Acest lucru a fost discutat în al doilea capitol al acestei cărţi.

1. *După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rînduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*
2. *la sfîrșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.*
3. *El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,*
4. *ajungînd cu atît mai pe sus de îngeri, cu cît a moștenit un Nume mult mai minunat decît al lor.*
5. *Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?" Și iarăș: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?"*
6. *Și, cînd duce iarăș în lume pe Cel întîi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!"*
7. *Și despre îngeri zice: „Din vînturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui";*
8. *pe cînd Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:*
9. *Tu ai iubit neprihănirea și ai urît nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decît pe tovarășii Tăi."*
10. *Și iarăș: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; și cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.*
11. *Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi ca o haină;*
12. *le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfîrși."*
13. *Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?"*
14. *Nu sînt oare toți duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mîntuirea?*

Aici este vorba, observa-ţi, de „lumea viitoare despre care vorbim", nu despre epoca actuală, care se apropie rapid de sfârşit. ***Versetul 6***: „Dar unul mărturiseşte într-un loc al Scripturii, zicând...", urmat de un citat din ***Psalmul 8***, versetele doi până la şapte.

6*. Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce este omul, ca să-Ți aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi?*

***2**. Din gura copiilor și a celor ce sug la țîță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva protivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.*
***3**. Cînd privesc cerurile - lucrarea mînilor Tale - luna și stelele pe cari le-ai făcut,*
***4**. îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gîndești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?*
***5**. L-ai făcut cu puțin mai pe jos decît Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.*
***6**. I-ai dat stăpînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui:*
***7**. oile și boii laolaltă, fiarele cîmpului,*

În acest psalm David arată, că pământul este supus acum stăpânirii omului, inclusiv atmosfera Pământului şi oceanele. Autorul cărţii Evrei extinde acum acest lucru, sub inspiraţie, la ceva mult „mai mare", o expansiune care va avea loc în lumea viitoare!

Această cunoaştere revelată despre planul lui Dumnezeu pentru om, despre potenţialul imens al omului, este aproape dincolo de înţelegerea noastră. ***Ştiinţa nu ştie nimic despre asta*** —nicio religie nu o dezvăluie, din câte ştiu eu — şi cu siguranţă nu este predată în învăţământul superior.

Şi totuşi, este ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei care îl iubesc (***1 Cor. 2:9-10***).

***2.** Căci n-am avut de gînd să știu între voi altceva decît pe Isus Hristos și pe El răstignit.*
***3.** Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.*
***4.** Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,*
***5.** pentruca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.*
Înțelepciunea creștină.
***6.** Totuș ceeace propovăduim noi printre cei desăvîrșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, cari vor fi nimiciți.*
***7.** Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rînduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci,*
***8.** și pe care n-a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.*

9. *Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc."*
10. *Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui Dumnezeu.*

Am spus în altă parte că Dumnezeu a revelat cunoştinţele necesare primilor noştri părinţi, dar ei nu au crezut ceea ce a spus! Aproximativ 4000 de ani mai târziu, Iisus Hristos, al doilea Adam, a apărut pe pământ cu un mesaj de la Dumnezeu Tatăl din ceruri, dezvăluind aceleaşi cunoştinţe de bază, dar doar o mână de oameni (o sută douăzeci) au crezut ceea ce a spus el, deşi mulţi au crezut „în" el (***Ioan 8:30-31, 37-38, 40, 45-46***).

30. *Pe cînd vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.*
31. *Și a zis Iudeilor, cari crezuseră în El: „Dacă rămîneți în cuvîntul Meu, sînteți în adevăr ucenicii Mei;*

37. *Știu că sînteți sămînța lui Avraam; dar căutați să Mă omorîți, pentrucă nu pătrunde în voi cuvîntul Meu.*
38. *Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru."*

40. *Dar acum căutați să Mă omorîți, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut.*

45. *Iar pe Mine, pentrucă spun adevărul, nu Mă credeți.*
46. *Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?*
47. *Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentrucă nu sînteți din Dumnezeu."*

Astăzi, ştiinţa, religia şi educaţia încă tot nu cred ce a spus El.

Acum să vedem ce se spune în pasajul către Evrei, începând de unde se termină citatul din psalmul al optulea: „Când [Dumnezeu] a pus totul sub picioarele [omului] lui, El nu a exclus nimic din ce-i este supus" (***Evrei 2:8***).

8. *toate le-ai supus supt picioarele lui." În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuș, acum, încă nu vedem că toate îi sînt supuse.*

S-ar putea ca acest lucru să fie luat literalmente: „totul", „nimic cu excepţie"?

O lectură din Biblia Menge,(*limba germnă*) între paranteze, ne oferă cheia. Se spune: „totul (sau: *das All* =**universul**)".

Cu alte cuvinte, dacă Îl luăm pe Dumnezeu pe cuvânt, trebuie să credem că El vrea să facă „totul" supus omului, universul cu galaxiile, sorii şi planetele lui.

Stop! Înainte să zâmbeşti neîncrezător, citeşte următoarea propoziţie: „Dar noi încă nu vedem că totul [universul nesfârşit] îi este supus [omul]”. În — ***Versetul 5*** — este vorba despre „lumea care va veni”, nu despre lumea de azi.

> ***5.*** *În adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim.*

Dar ce vedem astăzi? ***Versetul 9***: „Dar noi îl vedem pe Isus, care pentru puțină vreme a fost făcut mai jos decât îngerii, prin suferințele lui, încununat cu slavă şi cinste”. Spre deosebire de Hristos, omul nu este încă „încununat de laudă şi cinste”.

> ***9.*** *Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai pe jos decît îngerii", adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste", din pricina morții, pe care a suferit-o; pentruca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.*

Dar deja Îl vedem pe Hristos încununat cu laudă şi cinste. Mai departe: „Căci aşa este Dumnezeu, pentru care sunt toate lucrurile [întregul univers]. şi prin care sunt toţi, ca să-l facă pe Cel ce a adus mulţi copii la slavă, căpetenia mântuirii lor, desăvârşit prin suferinţe” (***versetele 10 - 11***).

> ***10.*** *Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sînt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvîrșească, prin suferințe, pe Căpetenia mîntuirii lor.*
> ***11.*** *Căci Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, sînt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați",*

Cu alte cuvinte, creştinii care au Duhul lui Dumnezeu sunt moştenitori în comun a tot ceea ce Hristos a moştenit deja. El este acum glorificat! El a moştenit deja întregul univers. O poartă cu puterea lui. Persoana care este convertită şi are Duhul lui Dumnezeu (***Romani 8:9***) este acum în primul rând un moştenitor şi nu încă un proprietar.

> ***9.*** *Voi însă nu mai sînteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*

Dar acum vedeţi că Hristos este deja încununat cu slavă şi cinste, că a intrat deja în moştenire şi a luat-o în stăpânire: „... Dumnezeu... ne-a... vorbit în aceste zile din urmă prin Fiul Său. Dumnezeu l-a numit moştenitor al tuturor lucrurilor [întregul univers]; prin el el a făcut şi lumea.
El este strălucirea slavei Sale şi înfăţişarea exactă a fiinţei Lui şi susţine toate lucrurile [întregul univers] prin cuvântul puterii Lui...” (***Evrei 1:1-3***).

> ***1.*** *După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rînduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

2. *la sfîrșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.*
3. *El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,*

Hristos cel viu poartă deja întregul univers cu puterea sa divină nelimitată. Pasajul arată în continuare superioritatea sa faţă de îngeri: El este Fiul conceput şi născut al lui Dumnezeu, îngerii sunt doar fiinţe create individual. Îngerii sunt duhuri slujitoare (invizibile pentru noi) care ne slujesc: noi, suntem acum sub îngeri, dar suntem moştenitori ai mântuirii, când noi, ca şi Hristos, suntem născuţi din Dumnezeu (Evrei 1:4-14).

4. *ajungînd cu atît mai pe sus de îngeri, cu cît a moștenit un Nume mult mai minunat decît al lor.*
5. *Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?" Și iarăș: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?"*
6. *Și, cînd duce iarăș în lume pe Cel întîi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!"*
7. *Și despre îngeri zice: „Din vînturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui";*
8. *pe cînd Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:*
9. *Tu ai iubit neprihănirea și ai urît nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decît pe tovarășii Tăi."*
10. *Și iarăș: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; și cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.*
11. *Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi ca o haină;*
12. *le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfîrși."*
13. *Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?"*
14. *Nu sînt oare toți duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mîntuirea?*

În spațiu: planete înmoment moarte

Să raportăm acest lucru la ceea ce este revelat în ***capitolul opt din Romani***.

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este descris ca „întâiul născut dintre mulţi fraţi” (***versetul 29***).

29. *Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentruca El să fie cel întîi născut dintre mai mulți frați.*

Oamenii care au Duhul lui Dumnezeu sunt moştenitori ai lui Dumnezeu şi comoştenitori cu Hristos — care este singura persoană de până acum care s-a născut ca Fiu al lui Dumnezeu printr-o înviere din morţi (***Romani 1:4***).

4. *iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,*

El este primul din rasa umană care s-a născut în familia lui Dumnezeu, Împărăţia lui Dumnezeu. A mers înaintea noastră, ca pionier, ca duce.
Noi vom urma: la învierea drepţilor la întoarcerea lui Hristos pe pământ în putere şi slavă supremă.

Versetul al nouălea din capitolul al optulea spune: Dacă avem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu în noi, suntem fii născuţi ai lui Dumnezeu; Dacă nu avem Duhul, nu suntem „ai lui", nu suntem deloc creştini.

9. *Voi însă nu mai sînteți pămîntești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*

Versetul 11 spune: Pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu creşte în noi şi ne conduce, vom fi înviaţi din morţi prin Duhul Său (sau, dacă suntem încă în viaţă la întoarcerea lui Hristos, vom fi schimbaţi din muritori în nemuritori).

1. *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*

Acum mai departe: „Căci toţi cei călăuziţi de Duhul lui Dumnezeu, ei sunt copii ai lui Dumnezeu... Însuşi Duhul mărturiseşte cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Dacă suntem copii, atunci suntem moştenitori — moştenitori ai lui Dumnezeu şi comoştenitori cu Hristos... pentru ca şi noi să fim proslăviţi împreună cu El. Căci ***consider că suferinţele din vremea de acum nu sunt demne de comparat cu slava care urmează să ni se arate***" (***Rom. 8:14-18).***

14. Căci toți ceice sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.
15. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!"
16. Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu.

17. Și, dacă sîntem copii, sîntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.
18. Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sînt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

Mai departe: „Căci lucrurile create aşteaptă cu dor nerăbdător descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci întreaga creaţie [toţi sorii, planetele, stelele, lunile] a fost supusă zădărniciei, nu de bunăvoie, ci din cauza Celui care a supus-o, în speranţa că creaţia însăşi va fi eliberată de robia stricăciunii şi obţine libertatea pe care o vor avea copiii lui Dumnezeu într-o stare glorificată. Căci ştim că întreaga creaţie geme de durere în timp ce aşteaptă o nouă naştere. Şi nu numai ei, ci şi noi înşine [noi, cei născuţi din Duhul], care avem pe Duhul drept primele roade [cei puţini care sunt acum chemaţi la mântuire sunt „primile roade”], la fel gemăm în noi înşine, aşteptînd dezvăluirea adopţiei [adică a naşterii]...”(***versetele 19-23***).

19. *De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*
20. *Căci firea a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,*
21. *că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.*
22. *Dar știm că pînă în ziua de azi, toată firea suspină și sufere durerile nașterii.*
23. *Și nu numai ea, dar și noi, cari avem cele dintîi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.*

Ce revelaţie uimitoare şi glorioasă a cunoaşterii!

Un pasaj mai uimitor, mai inspirant, mai revelator, nu putea fi scris!

Aici se spune atât de mult încât, când citeşti pentru prima dată nu-l poți pricepe pe deplin.

Mai întâi, am citat ***versetul 29 din Romani 8***, care spune că Hristos este întâiul născut din mulţi fraţi.

În ***Evrei 1*** vedem că Hristos – prima fiinţă umană născută prin învierea din morţi – este glorificat şi acum susţine întregul univers. El este pionierul care a mers înaintea noastră. La întoarcerea Sa în putere şi slavă, cei care sunt convertiţi şi au primit Duhul Sfânt al lui Dumnezeu se vor naşte în familia lui Dumnezeu printr-o înviere. Şi atunci întregul univers le va fi supus!

1. După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rînduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

2. la sfîrșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.
3. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte,
4. ajungînd cu atît mai pe sus de îngeri, cu cît a moștenit un Nume mult mai minunat decît al lor.
5. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?" Și iarăș: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?"
6. Și, cînd duce iarăș în lume pe Cel întîi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!"
7. Și despre îngeri zice: „Din vînturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui";
8. pe cînd Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:
9. Tu ai iubit neprihănirea și ai urît nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decît pe tovarășii Tăi."
10. Și iarăș: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; și cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.
11. Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi ca o haină;
12. le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfîrși.
13. Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?"
14. Nu sînt oare toți duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mîntuirea?

Noi (***Rom. 8***) — dacă Duhul Sfânt al lui Dumnezeu locuieşte în noi şi ne călăuzeşte — atunci vom fi transformaţi în natură spirituală şi vom aparţine familiei lui Dumnezeu ca nemuritori, ca Hristos în anul 31 d.Hr.

Creştinul trăieşte după Duh.
1. *Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt în Hristos Isus, cari nu trăiesc după îndemnurile firii pămîntești, ci după îndemnurile Duhului*
2. *În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții.*
3. *Căci - lucru cu neputință Legii, întrucît firea pămîntească (Grecește: carnea, aici și peste tot unde e „firea pămîntească".) o făcea fără putere - Dumnezeu a osîndit păcatul în firea pămîntească, trimeținînd, din pricina păcatului, pe însuș Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,*

4. *pentruca porunca Legii să fie împlinită în noi, cari trăim nu după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.*
5. *În adevăr, ceice trăiesc după îndemnurile firii pământești, umblă după lucrurile firii pământești; pe cînd cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului.*
6. *Și umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe cînd umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.*
7. *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.*
8. *Deci, ceice sînt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu.*
9. *Voi însă nu mai sînteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*
10. *Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.*
11. *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*
Creştinul trăieşte în aşteptarea mîntuirii.
12. *Așa dar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.*
13. *Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.*
14. *Căci toți ceice sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.*
15. *Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!"*
16. *Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu.*
17. *Și, dacă sîntem copii, sîntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.*
18. *Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sînt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.*
19. *De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*
20. *Căci firea a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,*
21. *că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.*

22. *Dar știm că pînă în ziua de azi, toată firea suspină și sufere durerile nașterii.*
23. *Și nu numai ea, dar și noi, cari avem cele dintîi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.*
24. *Căci în nădejdea aceasta am fost mîntuiți. Dar o nădejde care se vede, nu mai este nădejde: pentrucă ce se vede, se mai poate nădăjdui?*
25. *Pe cînd, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.*
26. *Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuș Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.*
27. *Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentrucă El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.*
Pe creştin nimic nu-l poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.
28. *De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celorce sînt chemați după planul Său.*
29. *Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentruca El să fie cel întîi născut dintre mai mulți frați.*
30. *Și pe aceia pe cari i-a hotărît mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*
31. *Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?*
32. *El , care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?*
33. *Cine va ridica pîră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socotește neprihăniți!*
34. *Cine-i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!*
35. *Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabia?*
36. *După cum este scris: „Din pricina Ta sîntem dați morții toată ziua; sîntem socotiți ca niște oi de tăiat."*
37. *Totuș în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit.*
38. *Căci sînt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpînirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*

> ***39.*** *nici înălțimea, nici adîncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.), nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Din nou ***versetul 19***: „Căci dorul nerăbdător al creaţiei aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu”. Această revelaţie va avea loc la înviere: când cei care sunt oameni vor fi înviaţi pentru a deveni fii ai lui Dumnezeu printr-o înviere sau o transformare imediată.

> ***19.*** *De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*

Uimitor — întregul univers este pe cale să fie reînnoit!

Vă rog să încercaţi să înţelegeţi acum: De ce ar trebui universul să spere pentru cei creaţi - tânjirea după naşterea, revelarea fiilor lui Dumnezeu? Următoarele versete descriu un univers trecător, în descompunere, care totuşi are speranţă: „speranţa... că ea însăşi, creaţia [universul, care nu este încă capabil să susţină viaţa],
va fi eliberat din robia stricăciunii şi va dobândi libertatea pe care o vor avea copiii lui Dumnezeu într-o stare glorificată” (***versetul 21***).

> ***21.*** *că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.*

Cum au ajuns planetele în robia efemerităţii? Cu siguranţă că Dumnezeu nu le-a creat aşa!

Trecerea, decăderea, reprezintă o scădere faţă de o stare anterioară, mai primitoare. Dumnezeu a creat corpurile cereşti într-o stare de nedegradare.

La un moment dat s-a întâmplat ceva care a făcut să înceapă decăderea.

Ce ar fi putut realiza această "robie a efemerităţii"?

Aceasta nu poate fi starea originală! Tot ceea ce citim despre creaţie în Cuvântul revelat al lui Dumnezeu arată că trebuie să fi fost o creaţie perfectă, minunat de frumoasă.

Vedem că înainte de crearea omului, îngerii locuiau pe pământ. Îngerii – perfecţi iniţial până când nelegiuirea sau fărădelegea au fost găsite în ei – sunt de vină pentru că pământul a căzut în această stare de decădere, acest „haos”. Am vorbit despre asta în al doilea capitol.

Ar putea întregul univers, cu nenumăratele sale alte planete, să fi fost creat iniţial pentru a găzdui viaţa? Nu ni se spune în mod explicit în Cuvântul lui

Dumnezeu, dar ceea ce ni se spune aruncă o lumină suplimentară asupra motivelor pentru care Dumnezeu l-a creat pe om!

„Noi ştim”, ***Romani 8:22*** continuă spunând: „Toată făptura de pretutindeni suspină de durere până acum, aşteptând o nouă naştere”.

> ***22.*** *Dar știm că pînă în ziua de azi, toată firea suspină și sufere durerile nașterii.*

Universul este comparat la figurat cu o mamă în travaliu. În durerile de naştere, în „speranţă” (***versetul 20***), se anunţă naşterea copiilor lui Dumnezeu, învierea lor la nemurire. Este ca şi cum creaţia (cosmosul) este mama şi Dumnezeu este tatăl.

> ***20.*** *Căci firea a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă*

Marele sens al acestui pasaj: Când noi (oamenii convertiţi) ne naştem din Dumnezeu şi atunci vom avea puterea şi slava lui Dumnezeu, vom face ceea ce a făcut Dumnezeu când pământul a devenit fără formă şi gol, tohu wa bohu (***Geneza 1:2***) .

> ***2.*** *Pământul era pustiu și gol; peste fața adîncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.*

Hristos, care a reînnoit faţa pământului (***Ps. 104:30***), a reînnoit ceea ce răzvrătirea îngerilor păcătoşi a distrus.

> ***30.*** *Îți trimeți Tu suflarea: ele sînt zidite, și înoiești astfel fața pămîntului.*

Ceea ce aceste pasaje minunate spun, implică şi cuprind indirect, depăşeşte cu mult ceea ce se spune direct.

Ceea ce este subînţeles este exact ceea ce confirmă toţi astronomii şi cunoştinţele ştiinţifice: sorii sunt bile de foc, care dă lumină şi căldură, dar planetele, cu excepţia Pământului însuşi, sunt într-o stare de „nulitate” şi decădere, desigur, nu pentru totdeauna — ele aşteaptă până când oamenii convertiţi se nasc ca copii ai lui Dumnezeu, în familia lui Dumnezeu, în Împărăţia lui Dumnezeu.

Evanghelia lui Isus este despre Împărăţia lui Dumnezeu. Ceea ce încerc să vă arăt aici este că, Evanghelia împărăției lui Hristos include practic tot ceea ce s-a spus aici — inclusiv că întregul univers trebuie să fie condus de noi, împreună cu Dumnezeu Tatăl şi Hristos, noi vom forma Împărăţia lui Dumnezeu.

Dumnezeu este în primul rând un creator, dar este şi un conducător.
Şi este un profesor: dezvăluie cunoştinţe pe care omul nu le poate dobândi

niciodată de unul singur!

Puneţi în context toate scripturile pe care le-am citat în acest capitol şi vă veţi face o idee despre potenţialul incredibil al omului. Potenţialul nostru este să ne naştem în familia lui Dumnezeu şi să obţinem puterea totală! Ar trebui să avem suveranitate asupra întregului univers!

Şi ce vom face atunci? Scriptura indică faptul că vom da viaţă miliardelor şi miliardelor de planete moarte, aşa cum viaţa a fost dată Pământului nostru. Vom acţiona ca creatori sub îndrumarea lui Dumnezeu. Vom domni în vecii vecilor! ***Apocalipsa 21*** şi ***22*** arată că atunci nu va mai fi durere, nici suferinţă, nici rău, pentru că vom fi învăţat să urmăm calea binelui lui Dumnezeu. Va fi o viaţă de înaltă împlinire creativă, o viaţă de reflecţie fericită asupra a ceea ce a fost deja realizat şi o mare anticipare a lucrărilor creative ulterioare.

1. *Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentrucă cerul dintîi și pământul dintîi pieriseră, și marea nu mai era.*
2. *Și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*
3. *Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.*
4. *El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentrucă lucrurile dintîi au trecut.“*
5. *Celce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.“ Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sînt vrednice de crezut și adevărate.“*
6. *Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfîrșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.*
7. *Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.*
8. *Dar cît despre fricoși, necredincioși, scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.“*
9. *Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!“*
10. *Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfîntă, Ierusalimul, care se pogora din cer dela Dumnezeu,*
11. *avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, strălucie ca cristalul.*

12. *Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.*
13. *Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți; și spre apus trei porți.*
14. *Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.*
15. *Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.*
16. *Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cît lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înalțimea erau deopotrivă.*
17. *I-a măsurat și zidul, și-a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.*
18. *Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.*
19. *Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintîi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd;*
20. *a cincea de sardonix: a șasea, de sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.*
21. *Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.*
22. *În cetate n-am văzut niciun Templu; pentrucă Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul, sînt Templul ei.*
23. *Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.*
24. *Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pămîntului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.*
25. *Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.*
26. *În ea vor aduce slava și cinstea Neamurilor.*
27. *Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.*

---

1. *Și mi-a arătat un rîu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.*
2. *În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale rîului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dînd rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.*

3. *Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.*
4. *Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.*
5. *Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.*
6. *Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sînt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimes pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, cari au să se întîmple în curînd. -*
7. *Și iată, Eu vin curînd!1 (1. Sau: repede.) - Ferice de cel ce păzește cuvintele proorociei din cartea aceasta!"*
8. *Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui.*
9. *Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu."*
10. *Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele proorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.*
11. *Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfînt, să se sfințească și mai departe!*
12. *Iată, Eu vin curînd; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.*
13. *Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfîrșitul.*
14. *Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!*
15. *Afară sînt cînii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!*
16. *Eu, Isus, am trimes pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sînt Rădăcina și Sămînța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.*
17. *Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!" Și cine aude, să zică: „Vino!" Și celuice îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!*
18. *Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.*
19. *Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui dela pomul vieții și din cetatea sfîntă, scrise în cartea aceasta."*

20. *Cel ce adeverește aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curînd.“ Amin! Vino, Doamne Isuse!*
21. *Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.*

Nu vom obosi niciodată, ci vom fi mereu vii, treji, plini de energie, plini de bucurie, vitalitate, bucurie de viață, forță și putere!

Pământul devine sediul guvernării universului

În cele din urmă, Dumnezeu Tatăl va veni pe pământ. Aici își va așeza tronul pentru a domni peste univers.

1 Corinteni 15:24 vorbește mai întâi despre mai multe învieri și apoi despre „sfârșitul, când va da împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va desființa orice stăpânire, autoritate și putere”.

24. *În urmă, va veni sfîrșitul, cînd El va da Împărăția în mînile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpînire și orice putere.*

Apocalipsa 21:3: „Și am auzit un glas tare de pe tron care zicea: „Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! Și va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui
și Dumnezeu Însuși va fi cu ei..."

3. *Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.*

Și ***Apocalipsa 22:3***: „Și nu va mai fi nimic sub blestem. Și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în el și slujitorii Lui îi vor sluji...”

„Dumnezeu” și „Mielul” – adică Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos.

3. *Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.*

Deci, în cele din urmă, împăcarea va fi completă: Dumnezeu Tatăl și Fiul lui Dumnezeu în noi și ne-am unit cu ei pentru a forma cea mai mare, cea mai înaltă familie a lui Dumnezeu.

Cât de minunată, aproape indescriptibil de sublimă este slava lui Dumnezeu și planul său minunat, pe care îl pune acum în practică. ***Slavă, onoare și glorie lui Dumnezeu și lui Isus Hristos din veșnicie în veșnicie.***

Când maestrul plan de 7.000 de ani al lui Dumnezeu va fi realizat, misterul veacurilor va fi dezvăluit și epoca recreării universului și a eternității va apărea, vom ajunge în sfârșit la,

ÎNCEPUT.

INDEXUL SUBCAPITOLELOR

„Cedează" 22
„Creştini individuali", foşti membri 288
„Petru": o pretenţie la conducere 233
2520 ani de pedeapsă 192
A fost un înger? 64
Acum doar foarte puţini sunt chemaţi la mântuire 247
Adăugarea scripturilor incorecte 52
Adevăraţii creştini: chemaţi – nu voluntari 242
Adevăratul nume al bisericii 265
Adevăratul scop al Bisericii 215
Adevărul lui DUMNEZEU ar fi oferit calea de ieşire! 8
Adevăruri parţiale 269
Administratoul invizibil a lui DUMNEZEU 66
Amploarea răului 159
Apă pură – deşerturi fertile 344
Apariţia lumii malefice prezente 166
Aspectul dublu al făgăduinţelor făcute lui Avraam 173
Babilon: primul oraş 163
Bărbatul cu curbura coloanei vertebrale 62
Bătălia Titanilor din toate timpurile 230
Binecuvântările promise pentru SUA şi Anglia 201
Biserica - prima recoltă 245
Biserica din Vechiul Testament 220, 221
Biserica în context istoric 218
Biserica încă trupească 275
Biserica şi statul 374
Biserica: centru de instruire 241
Biserica: un concept pur creştin 214
Botezul prin Duhul Sfânt 297
Botezul prin Duhul Sfânt 299
Bucurie în înfrângere 24
Ce a făcut omul 152-153
De ce a venit Isus 227
De ce biserica este întâi este chemată? 254
De ce crearea îngerilor? 58
De ce crearea omului? 95
De ce DUMNEZEU pare adesea ireal? 28
De ce e lumea un mister 248
De ce fariseii s-au opus lui Isus 235
De ce ignorant în mod conştient? 32
De ce Isus a întemeiat biserica 220
De ce oamenii sunt succesorii îngerilor căzuţi 103
De ce sunt necesare primele roade 255
De ce ultimul Adam? 138
De ce un popor ales? 177
Despărţiţi naţional şi religios 182
Deziluzie 23
Dimensiunea care lipseşte în cunoaşterea sexuală 207
Distrugere bruscă 204
Ce este DUMNEZEU? 51
Ce este Noul Legământ? 365
Ce este o Împărăţie? 320
Ce fiinţă copleşitoare! 90
Ce i-a determinat pe îngeri la păcat? 93
Ce s-ar fi întâmplat dacă Adam ar fi mâncat din pomul vieţii? 154
Ce se înţelege prin „ţară" şi „popor"? 176
Ce valoare are de fapt viaţa omenească? 113
Cea mai mare putere invizibila 57
Cei doi copaci simbolici 122
Cele zece triburi pierdute 191
Cercetări: Biblia şi Darwin 18
Chemarea nerecunoscută 14
Chipul lui DUMNEZEU în primul secol 29
Cine a fost Melchisedec? 37
CINE ŞI CE ESTE DUMNEZEU? 27
Condiţiile meteorologice 354
Convertirea profundă necesară pentru biserică 250
Coroana creaţiei 68
Crearea omului nu este încă finalizată 116
Creaţia materială pare reală 31
Creaţia perfectă 70
Credinţe şi învăţături 294
Creştinismul tradiţional 267
CUM AU FOST DEZVĂLUITE CELE ŞAPTE MISTERE 7
Cum funcţionează mintea omenească 112
Cum s-a strecurat păcatul 99
Cum toate naţiunile vor fi supuse 335
Cum va veni Utopia 330
Da, în timpul nostru! 325
Daniel a ştiut despre asta! 316
De ce „Primele fructe"? 270

Doctrina Trinităţii 46
Două măsuri 365, 366
Dubla provocare 17
DUMNEZEU guvernează creaţia Lui 74
DUMNEZEU in preistorie 36
DUMNEZEU intră în imagine 106
Dumnezeu ne îngăduie să lucrăm prin metode moderne 286
DUMNEZEU nu este nedrept 135
DUMNEZEU pentru cei din trecut ireal 28
DUMNEZEU, creatorul universului 35
DUMNEZEU: Autorul puterii guvernamentale 44
DUMNEZEU: Autorul puterii guvernamentale 45
După mileniu 401
Economia mondială vindecată 356
Educaţia în lumea de mâine 399
Educaţia şi religia în lumea de mâine 393
Embrionul spiritual 281
Eroarea creştinismului tradiţional 251

Este acum singura zi a mântuirii? 137
Este biserica organizată? Dacă da, cum? 255
Evanghelia Domnului Isus Hristos 314
Evanghelia falsă 49
Experienţa mea absolut unică 21
Experienţe personale 62
Experienţele mele personale 217
Explozia populaţiei dezamorsată 343
Fiecare om va fi invocat 148
Fiilor lui Iosif li se dă numele de "Israel" 199
Finalizarea lucrării pământeşti a lui Isus 246
Fraudă către DUMNEZEU 206
Funcţia creatoare a lui Hristos 38
Guvernarea în Împărăţia lui DUMNEZEU 180
Guvernul de la inceput planificat 370
Guvernul ideal 368
Hristos nedorit? 334
Hristos, conducătorul lumii 328
Ilie din zilele noastre 397
Ilie, care urmează să vină 8-9
Imaginea Împărăţiei lui DUMNEZEU 180
Împărţirea Imperiului Israelului 190
Imperiile Păgâne 193-194
Importanţa fundaţiei solide 234
În mileniu: creştere în cunoaştere, depăşire 400
În spaţiu: planete înmoment moarte 411
Încă o dată: De ce biserica? 240
Începutul civilizaţiei 157
Îndeplinirea rolului lor, în ciuda oricărei rezistenţe 183
Înfăţişarea exterioară a lui DUMNEZEU 41
Îngerii de pe pământ au păcătuit 70
Instituţia Biserică 216
Instruit la tronul puterii universului 92
Între timp: domnia lui Satan 228
Întrebarea „renaşterii" 238
Învăţătură eronată prin decret imperial 304
Învăţătură peste învăţătură 19

O mică pregustare 153
O moarte dureroasă şi deplorabilă 224
O recapitulare 157
Oamenii, despărţiţi de DUMNEZEU? 133
Om al Providenţei 171
Omul: după chipul lui DUMNEZEU 110
Originea demonilor 101
Originea încrederii în sine 128
Originea oraşelor 162
Păcatul devine social acceptabil 206
Pământ sub mare cîştigat din nou 346
Pământul devine sediul guvernării universului 422
Pământul neterminat 151
Pământul urmează să devină sediul guvernului universului 97
Pământul: pustiu şi gol 107
Pedeapsa tuturor naţiunilor! 209
Pentru noi, astăzi! 318
Pilda polilor 271,272
Israelul solicită un rege omenesc 190
Israelul va fi alcătuit din multe naţiuni 174
Istoria sinoptică a bisericii 296
Isus – Conducătorul şi Regele Pământului 222
Isus — mântuitorul spiritual 226
Isus a fost DUMNEZEU 223
Isus s-a calificat 231
Isus: răstignit pentru ca noi să fim vindecaţi 223
Izvorul adevărului 10
Jacob încrucişează mâinile 200
Judecata asupra lumii lui Adam 126
La începutul lumii 155
La nivel internaţional 381
La nivel naţional 376
La sfârşit — nemurirea! 282
Lucifer, Satan de mai târziu 77
Lucifer: o fiinţă creată 83
Lumea despărţită de DUMNEZEU 121
Lupta pe viaţă şi moarte 23
Mântuirea făcută inaccesibilă 128
Mântuirea în ordine cronologică 227
Mântuirea prin înviere 129
Marele „DACĂ" 189
Marele Lucifer 76
Marele master plan 171
Marele noastru necaz 210
MISTERUL ÎMPĂRĂŢIEI LUI DUMNEZEU 313
MISTERUL ISRAELULUI 170
Moştenirea Israelului de facilităţi şi mediu 179
Natura şi caracterul lui DUMNEZEU 43
Natura umană nu va dispărea dintr-o dată 341
Nici una nu are dreptate! 314
Nu mai există analfabetism 352
Numai DUMNEZEU revelează 120
O biserică centrală 395
O biserică cu un guvern 258
O comparaţie surprinzătoare 279
O lume ţinută în captivitate 124
O lume ţinută în captivitate 154
Pilda semănătorului 273
Planul lui DUMNEZEU: pas cu pas 244
Potenţialul incredibil al omului este dezvăluit 406
Prăbuşirea afacerilor 16
Prima minciună a lui Satan 131
Profeţia hotărâtoare 187-188
Profeticul „de şapte ori" 189
Profeţii pentru SUA şi Marea Britanie pentru timpul nostru 203
Promisiuni încălcate 178
Raţiunea omenească singură nu poate înţelege 269,270
Reproducerea umană – imaginea mântuirii 278
Respingerea legii şi ordinii lui DUMNEZEU 125
Restaurarea Adevărului în Biserica lui Dumnezeu 308
Revărsarea Duhului Sfânt 53
Rolul membrilor laici 285
Sănătate şi fericire 348

Şapte epoci ale Bisericii 303
Satan - „transmiţătorul" subliminal 156
Satan a fost însfîrşit detronat! 339
Scopul central al bisericii 284
Scopul îngerilor 98
Scopul omului pe pământ 111
SECRETUL CIVILIZAŢIEI UMANE 150
SECRETUL ÎNGERILOR ŞI AL SPIRITELOR RELE 55
SECRETUL OMULUI 105
Semiramis 165
Sfârşitul lumii antediluviane 160
Sfinţii înviaţi 337
Şi bisericile acestei lumi? 289
Sistemul zeciuielii 353, 354
Statele Unite ale Americii sunt Manase 201
Structura administrativă a lumii de mâine 363
Structura de conducere 372
Sufletul este muritor 112
Sufletul poate muri 115
Sumar 54
TAINA BISERICII 214
Templul la care Hristos va veni 260
Toţi vor ţine sărbătorile lui Dumnezeu 367
Trezirea: Ambiţia este trezită 13
Tronul pământesc al lui Satan 81
Uimitor — întregul univers este pe cale să fie reînnoit! 417
Un „pseudo" creştinism 300
Un adevăr surprinzător 75
Un predicator fără oficiu 219
Va fi fiecare om din nou viu? 132
Veste bună 104
Viaţa după moarte 117
Viaţa economică 353
Viaţa veşnică oferită 123

IMAGINI adăugate de traducător

Gînditorul_____11

Propagandă_____21

Cedrii libanezi – Lebanon_____ 80,81

Îngerii pământului au adus haos şi devastare lumii_____109

In God We Trust — În DUMNEZEU avem încredere_____205

Cursul de Învăţare la Distanţă a Bibliei_____288

LITERATURĂ RECOMANDATĂ
editată de Herbert W. Armstrong

Erschuf Gott einen Teufel?	A creat Dumnezeu un diavol?
Existiert Gott tatsächlich?	Chiar există Dumnezeu?
Die menschliche Natur – von Gott erschaffen?	Natura umană - creată de Dumnezeu?
Das unglaubliche Potential des Menschen	Potenţialul incredibil al oamenilor
Was heißt „Wiedergeburt“?	Ce înseamnă „renaştere”?
Was bedeutet das ... Bekehrung?	Ce înseamnă asta... Conversie?
Was ist das Reich Gottes?	Ce este Împărăţia lui Dumnezeu?
Die fehlende Dimension im Sexualwissen	Dimensiunea lipsă în cunoaşterea sexuală
Bisher nie verstanden – warum die Menschheit ihre Probleme nicht lösen kann	Niciodată nu s-a înţeles până acum - de ce omenirea nu-şi poate rezolva problemele
Vorherbestimmung: Ist sie biblisch fundiert?	Predestinarea: este bazată pe Biblie?
Die USA und Großbritannien in der Prophezeiung	SUA şi Marea Britanie în profeţie
Was ist das Heil?	Ce este mântuirea?
Was ist das wahre Evangelium?	Care este adevărata Evanghelie?
Was die Wissenschaft über den menschlichen Geist nicht weiß	Ce ştiinţa nu ştie despre mintea umană
Wo ist die wahre Kirche?	Unde este adevărata biserică?
Wozu sind Sie geboren?	Pentru ce te-ai născut?
Die wunderbare Welt von morgen – ein Blick in die Zukunft	Lumea minunată de mâine – o privire în viitor
Eine Welt gefangen gehalten	O lume ţinută captivă
Wie Weltfrieden kommen wird	Cum va veni pacea mondială
Ihre unglaubliche Zukunft und wie Sie irregeführt werden	Viitorul tău incredibil şi cum eşti indus în eroare
Ambassador-College-Bibelfernlehrgang	Curs de învățământ Biblic la distanță al Colegiului Ambasador

Publicațiile sunt distribuite gratuit și fără obligații de către Colegiul Ambasadorului, ca contribuție la învățământul general.

ADRESE POSTALE

Statele Unite: Worldwide Church of God, Pasadena, California 91123

Marea Britanie, Europa şi Orientul Mijlociu: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Anglia WD6 1LU

Canada: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (francofonă): Le Monde a Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q H3C 1C5

Mexic: Instituci6n Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 Mexico D.F.

America de Sud: Ambasador al instituţiei, Apartado Aereo 11430, Bogota 1, D.E., Columbia

India de Vest: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Franţa: Le Monde a Venir, B.P. 64, 75662 Pans Cedex 14

Elveţia (vorbitoare de limbă franceză): Le Monde a Venir, Gase Postale 10, 91 rue de la Servette, 1211 Geneve 7, Su1sse

Elveţia (vorbitoare germană): Colegiul Ambasadorului, Talackerstrasse 17, CH-8065 Zurich

Republica Federală Germania: Colegiul Ambasadorului, PO Box 1129, D-5300 Bonn 1

Austria: Colegiul Ambasadorului, PO Box 4, A-5027 Salzburg

Olanda şi Belgia: Colegiul Ambasador, Autobuz 444, 3430 AK Nieuwegein, Olanda/Ţările de Jos

Belgia: Le Monde a Venir, B.P. 31, 6000 Charleroi 1

Danemarca: Adevărul simplu, Box 211, DK-8100 Arhus C

Norvegia: Adevărul simplu, Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Suedia: The Plain Truth, Box 5380, S-102 46, Stockholm

Australia: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, G.P.O. Box 345, Sydney, NSW, 2001

India: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 6727, Bombay 400 052, India

Sri Lanka: Biserica lui Dumnezeu mondială, P.O. Box 1824, Colombo, Sri Lanka

Malaezia: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 430, Jalan Sultan, 46750 Petaling Jaya, Selangor, Malaezia

Singapore: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, P.O. Box 111, Farrer Road Post Office, Singapore 9128

Noua Zeelandă şi Insulele Pacificului: Colegiul Ambasadorului, PO. Box 2709, Auckland 1, Noua Zeelandă

Filipine: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, P.O. Box 1111, Makat1, Metro Manila4

Israel: Colegiul Ambasadorului, P.O Box 19111, Ierusalim

Africa de Sud: Colegiul Ambasadorului, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Colegiul Ambasador, Box UA30, Union Avenue, Harare

Nigeria: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, PMB 21006, lkeJa, Statul Lagos

Ghana: Biserica lui Dumnezeu, P 0. Box 9617, Aeroportul Internaţional Kotoka, Accra

Kenya: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, PO. Box 47135, Nairobi

Mauritius şi Seychelles: Colegiul Ambasadorului, P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

Herbert W. Armstrong, 1892-1986, a fost pastor general al Bisericii Mondiale a lui Dumnezeu, fondator şi editor al revistei „Plain Truth", care a fost publicată pentru prima dată în 1934 şi este publicată în prezent în şapte limbi, inclusiv germană sub titlul „ Klar & Wahr", fondator al Ambassador College, care există din 1947 şi are un campus universitar în Pasadena, California, SUA, precum şi în Big Sandy, Texas, SUA, şi fondator şi preşedinte al Ambassador International Cultural. Fundaţia, care şi-a făcut un nume prin activitatea sa culturală, caritabilă şi umanitară pe multe continente. Dr.h.c. Herbert W. Armstrong vizitase mai mult de şaptezeci de ţări pentru a proclama Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu, dar fusese şi mai ales activ ca autor a numeroase articole şi cărţi. Dintre acestea din urmă, merită menţionate următoarele titluri: „Dimensiunea lipsă în cunoaşterea sexuală", „Potenţialul incredibil al omului", „Lumea minunată de mâine – o privire în viitor", „SUA şi Marea Britanie în Profeţie" şi „Cele şapte legi ale succesului".